THE

KATHAKAGRHYASUTRA

Maria Ist

EXTRACTS FROM THREE COMMENTARIES, AN APPENDIX AND INDEXES.

EDITED

FOR THE FIRST TIME

HY

Dr. WILLEM CALAND

A refessor of Sanshrit at the University of UTRECHT.

FEB. 1925

First Edition \\ 1000 Copies.

Price Rupees Seven.

^{ओ३६} द्यानन्द महाविद्यालय संस्कृत-ग्रन्थमाला।

अनेक विद्वानों की सहायता से भगवहत्त

संस्कृताध्यापक वा अध्यक्ष अनुसन्धान-विभाग दयानन्द महाविद्यालय, लाहोर द्वारा

सम्पादित।

ग्रन्थाङ्क ९।

॥ दयानन्द महाविद्यालय संस्कृत प्रनथमाला, सं० ९॥

* ओ३म् *

काठकगृह्यसूत्रम्

भाष्यत्रयसार्युतम्

परिशिष्टेन सूचीभिश्रालङ्कृतम्

यूद्रेष्टिवश्वविद्यालयस्य संस्कृताध्यापकेन

श्री डाक्टर विलेम कालएडमहोद्येन

सम्पादितम्।

一つ豪ロー

Posturio Postuliscon madello.

V. D. C. C. A. C. L. N. C. Y.

Revised Price (9103)

Since (9103)

Since (9103)

आर्थं सम्वत् १९६०८५३०२५

विक्रम सं० १९८१

[द्यानन्दाब्द् १००

· STANCO

प्रथम संस्करण १००० प्रति मूल्य ७) रु०

700000000000000000000

पृष्ट १-७२ तक बिद्या प्रकाश प्रेस, लाहोर में छवे।

PRINTED BY LALII DASS.

MANAGER HINDI PRESS, RAILWAY ROAD, LAHORE.

AND PUBLISHED BY

THE RESEARCH DEPARTMENT, D. A. V. COLLEGE, LAHORE.

INTRODUCTION.

In the year 1875 Buehler discovered in Kaśmir four manuscripts of a Grhyasūtra, which thus far was only known by name: the Kathakagrhyasutra. These manuscripts were acquired by the government and used by various European Scholars. published some parts of this Sutra in his paper: 'Das Dharmasütra des Visnu und das Kathakagrhyasūtra' (Sitz. Ber. der Bayer. Ak. der Wiss. 1879). Accurate copies of these manuscripts were made by the late French Sanskritist Aug. Barth. Of these he put the chapters on śrāddha at my disposal to publish them in my 'Altindischer Ahnencult', and later on he allowed me the use of the copies themselves to extract from them the passages relating to funeral ceremonies. Barth promised me, that, if he should not undertake himself an edition of this text, his copies should after his death be made over to me. When after his lamented decease his books and manuscripts were sold by public auction, Professor Senart bought his papers and with his wonted amiability made them over to me. After the death of Barth many more materials for an edition of this Sutra became accessible. In the first place the Kathaka was edited by Schroeder. Then a great collection of so-called Reakas through the kind offices of Sir Aurel Stein were sent from Kaśmir to Europe: to Tuebingen, Vienna, Oxford and Paris, and a valuable extensive Reaka was bought from Professor Hultzsch by the Berlin Government Library. Moreover, the Library of Tuebingen came into the possession of another manuscript of Devapala, equally acquired by Sir Aurel Stein, and Pandit Bhagavaddatta of the Anglo-Vedic College

See Buehler, Detailed Report of a tour in search of Sanskrit Mss. Bombay, 1877.

Lahore discovered another copy of the paddhati of Brahmanabala.

The texts, which contain the materials for constituting the Kāthakagrhyasūtra, are of four kinds.

Firstly they give the so-called Devapāla, i.e. the समन्त्रकारायणीयगृह्यस्त्रम् or समन्त्रकारकगृह्यस्त्रम् by Devapāla, the son of Haripāla. This text is known to me from four manuscripts: C (No. 14 of the list of the 'Detailed Report' page I—II), a great fragment; an old manuscript on birch-bark, 335 leaves, in Sāradā-writing, beginning in the middle of the Mantrabhāsya after chapter X.

A (No. 12 of the list), complete; an old manuscript on paper, equally in Sāradā-writing in two parts (126 and 67 leaves) differently paged. This manuscript, written in different hands and with many marginal additions and corrections, must be a copy of C, as is apparent from many blanks, that have later been filled up from another source.

D (No. 11 of the list), a complete modern copy on paper in Devanāgarī-writing on 174 leaves (39 c. m. long, 18 broad), 14 lines in each page. This manuscript also derives in last instance from C. At the beginning and the end it is corrected with great care.

T, the manuscript from Tuebingen (M. a. I. 406) in Sāradā-writing, on paper, 122 leaves, 27 à 28 c.m. long, 20 broad, 20 lines per page; written in two different hands, now agreeing more closely with A, now with C. It is nearly complete, one or two leaves are missing. This manuscript (probably dating from 1803) was purchased by Stein at Srīnagar.

These four manuscripts contain a commentary, a Bhāṣya, not the text proper of the Grhyasūtra. In many a passage the Sūtra text can be extracted from the Bhāṣya, but it happens as often as not, that the Sūtra-text proper has been replaced by the commentary. It can be proved that all our copies of Devapāla derive from one and the same archetypus: all have the same apparent omission in XLV. 7-8. The rubrications as well as the numbers added in the text, to indicate the Sūtras, are of no value at all.

The second kind of text is contained in the first half of the No. 13 of the list in the 'Detailed report'; the whole of this manuscript comprises 156 and (beginning with a new paging) 150 leaves on paper in Sāradā-writing. The first 156 leaves and the first 86 of the second part contain a text different from Devapāla, viz. the गृह्यपद्धतिमेन्त्रसहिता of Brāhmanabala, son of Mādhavādhvarya (read: °dhvaryu?). Although the first leaf of this paddhati in the Bombay manuscript is wanting, the text seems to he complete, the first five leaves apparently not belonging to it. This is proved by another copy of this text, which Pandit Bhagavaddatta discovered at Lahore. This manuscript, most kindly placed at my disposal by the said Pandit is on paper, 186 leaves in Devanagari writing and though obviously a copy from a Sāradā original. It is a great pity that towards the end the manuscript is mutilated, so that it is of no use to settle a moot point regarding the division of the chapters. This paddhati is of the greatest help to reconstruct the text out of the indigesta moles of Devapala, as it gives for each chapter first the complete text and then the paddhati subjoining in extenso after each chapter all the mantras, mentioned therein by their opening words. Of great importance also is the fact that Brahmanabala gives the numbers of each chapter.

A third kind of text is contained in the last part of the same manuscript (No. 13 of the list), viz. the vivaraṇa of Adityadarśana, beginning: अथ श्रीयजुर्वेदकाठके लोगाक्षिस्त्रे (the manuscript has लोगाक्ष्य) चरकशाखायां गृहापश्चिकायामादित्यदर्शनविवरणं लिख्यते. This Pandit explains each Sūtra separately, giving at the end of each chapter the kaṇṭikā number. Towards the end the copy is incomplete: it breaks off after LXV. 3.

In the fourth place: of no little use were the so-called Reakas, which should rather be entitled Karmakānlapaddhati. I was enabled to consult nearly all those to be found in the public Libraries of Europe: at Oxford, Paris, Tuebingen, Berlin; only the collection of Vienna was inaccessible to me. These so-called Reakas, however, do not contain the Sūtra, but fragments of the paddhati, so that they are especially useful in constituting the text of Brāhmaṇabala, on which they are based. Only one Tuebingen manuscript (T², compare Schroeder, 'Die Tuebingen Katha Handschriften, page 31) contains a longer fragment of the last part of the Sūtra, agreeing closely with Brāhmaṇabala's paddhati.

Although disposing of so much material, the editor of the Kāthakagrhyasūtra had to struggle with many difficulties, particularly with three.

First. Is it certain that Devapāla and the authors of paddhati and Vivaraņa explain the same text? Seeing that Devapāla treats of a Sūtra of the Cārāyaṇīyas, but Brāhmaṇabala and Ādityadarśana (who in every respect agree) of the Carakas, this might seem doubtful, the more so, as the text of Devapāla disagrees in some respects with the text of the two other commentators. Now as

for the difference of śākhā (Cārāyanīya versus Caraka), the Kāthaka, as handed down to us in the edition of Schroeder, belongs, as is seen from its lemmata, to the Caraka śākhā. According to Weber, however (see his Indische Literaturgeschichte 2, page 97), the Carakas are precisely the same as the Carayaniyas; with that statement Buehler, who (in his 'Detailed Report' page 86) assures us that our Kāthaka belongs to the Cārāyanīva Kāthaka śākhā. That for Āditvadarsana also, Caraka and Cārāyanīya is identical, may be inferred from the fact that, although he explains a text of the Carakaśākhā, he remarks XLIX: अनेनैच न्यायेनान्या Sūtra under काम्याश्चारायणी याया मुकाः गृह्ये कर्तव्या इति...... सिद्धम्. The statement, then, that Devapāla treats of Sūtra of the Cārāyanīyas, the two other commentators of a Sutrasof the Carakas, need not prove that they comment on different texts. But there is more: Devapala indeed has some readings more or less different from those presented by Adityadarsana and Brāhmanabala, see XXV.5, XXXI.6, XXXVIII. 2,4,5, XLV.6, (इतर: as against अपर:), LI. 3, LIV. 13-14, LVII. 3 (अग्निम्), LVII. 7, LXII. 3 (पेर्हा: as against पेइयः), LXXI. 12. Most of these differences could be explained away by assuming that Devapāla had before him a text which was more or less corrupt and interpolated, and by assuming that he treated his text rather carelessly, admitting various readings known to him from kindred texts. This, however, is a rather feeble argument, but we can, I believe, produce another to assert that the text explained by Devapala and by the two other commentators was, after all, one and the same. Devapala namely cites often, and with approbation, the author of the Vivarana: Adityadarsana, whose work is known also to Brāhmanabala. These two. as has been remarked treat, without the least doubt of the same text. Now the author of the Karmakānapaddhati (No. 284 of the collection Stein at Oxford), who agrees throughout with the text of Brāhmanabala, once cites also Devapāta. Hence we may infer, that Devapāta and Brāhmanabala were commentators of the same Sūtra work.

A Second difficulty concerns the way in which the mantras outside the Kāthaka (these last are cited, as in the general use, by their opening words) were indicated in the original Sūtra. Often such a verse or prose formula is indicated by the opening words, then follows the Sutra precept, and then the whole of the mantra, sometimes not closed by an sta. Once (see IV. 19) a mantra is indicated only by its pratika but afterwards (XLI, 18) it is given sakalapäthena. Now, twice in our text (see XXV. 23 and LXIII. 20) reference is made to an anuvaka or chapter supposed to contain the mantras needed in this context. So then the gäthäs mentioned in first, and the śrāddhamantras mentioned in the last place, must have formed part of a special text, divided into anuvakas. Now I guess that the Kathas possessed as a part of their liturgical work (the Yajňasūtra), also an adhyāya, which possibly preceded the grhya-adhyava and commenced with the adhipatya-formulae (see Ad. on I. 1, introductory remarks). In this adhyaya were contained the mantras to be used in the domestic rites. These mantras were handed down with their accents. This is proved by the text of the Sarasvatyanuvāka, which has come down to us accented, and by the fact, that a certain manuscript of the Tuebingen collection marks many of the mantras, which, as is seen from the kindred text, were intended especially for the domestic rites, with their accents. In this respect, then, the Kathas agree with the Apastambins, who possess a special accented Mantrapatha for their domestic rites, with the

Vaikhānasas, who also know a Mantrasamhitā for domestic use, and with the Kauthumas and Ranayanīyas, who have their Mantrabrāhmana. This fact may explain the irregularity mentioned above, that first mantra given pratikena is afterwards and Sakalapāthena: probably the mantra was contained in the (supposed) Mantradhyaya and was in both places of the Sūtra cited originally only by its pratīka; but the commentators of our text, for convenience, sake, not only here, but in many other instances, gave the mantra in full. As, however, this supposed Mantra chapter has not been handed down the editor is in doubt, whether a certain mantra originally belonged to this Mantra chapter, or was given Sakalapāthena in the original text; see e.g. XXV. 1, 9, 22, 28 etc. with the critial notes.

The third difficulty concerns the numbers of the Kandikās towards the end. Devapāla is of no use whatever, as his text is a great coherent mass, without any clear division into chapters. But in Brāhmanabala and Ādityadarsana the Kandikās are separated and numbered. All is certain up LXVI, see the last note to LXVI. 1. on In Tuebingen manuscript (T2, ed above, page IV) the kandika numbered by me LXVI, has the number LXVII (though here the one numbered by me LXV is reckoned as LXV!), whereas my three Kandikās LXVII, LXVIII and LXIX are reckoned as one single: LXIX. the following Kandikās my No. LXX is numbered not only is T', but also in Br., as LXXII, and so on, so that the whole is made to comprise LXXV Kanlikās. As all endeavours, made by Sir Stein and Pandit Bhagavaddatta, to obtain more materials to settle this point, have been vain, the editor, despairing of acquiring fresh material, has no longer delayed the publication of this important Sūtra.

To the text, now offered to Sanskritists, havebeen added extracts from the Bhāshya of Devapāla (20),

from the paddhati of Brāhmaṇabala (\$\pi_0\$) and from the vivaraṇa of \$\bar{A}\dityadarśana}\$ (\$\pi_0\$). Of these three commentators \$\bar{A}\dityadarśana}\$ (ano). Of these three commentators \$\bar{A}\dityadarśana}\$ (ano). Of these three commentators \$\bar{A}\dityadarśana}\$ (but after a commentary; Devapāla gives not only the explanation of the \$\bar{B}\dityat{u} transport text proper, but after each chapter or \$\bar{S}\dityat{u} transport and Appendix the hitherto unknown mantras from the Mantrādhyāya amongst which especially the Sarasvatyanuvāka is highly remarkable.

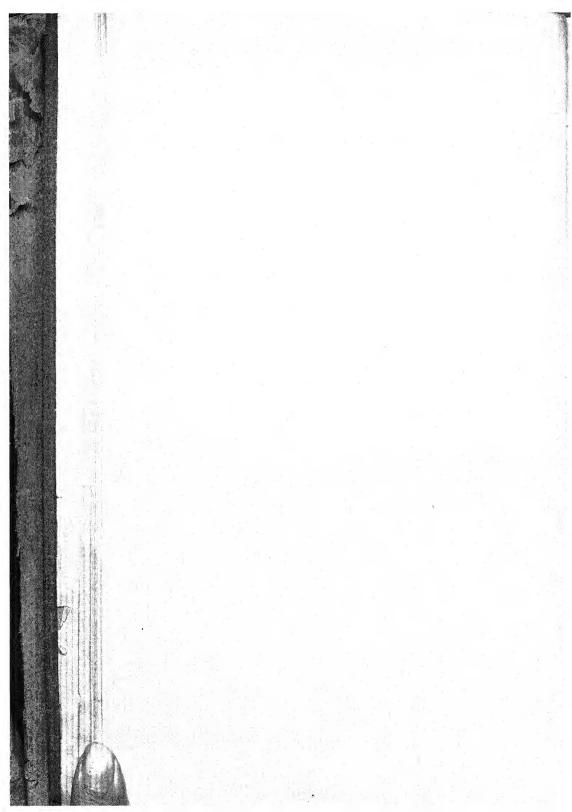
It must be remarked that this Kāthakarghyasūtra is known also under the title of Laugākṣigrhyasūtra (it is cited often by Hemādri and other Nibandhakāras), and that it is handed down in a double division: a continuous numbering comprising, at least in my computation, 73 Kanlikās, and divided into five larger parts (adhyāyas); from this fivefold division it has the name Gṛḥyapañcikā.

My thanks are due to the Librarian of the Tuebingen University, to the Directors of the Berlin, Parisian and Oxford libraries, for permitting me the use of their Reakas; to Sir Aurel Stein, who allowed me the use of his valuable manuscript now preserved at Oxford, to Pandit Bhagavaddatta, who put the paddhati of Br. at my disposal, to Dr. Thomas, Chief Librarian to the India Office and to the Librarian of the University of Utrecht.

Utrecht, March 1922.

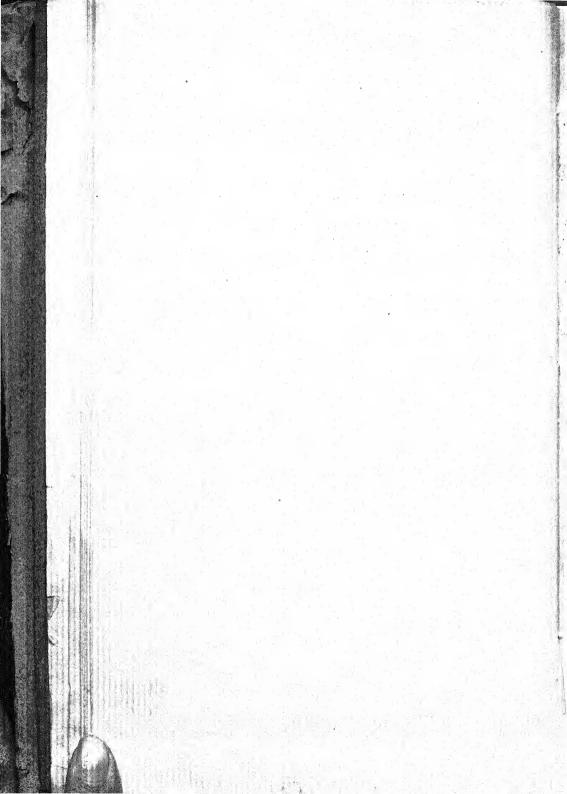
CONTENTS.

विषयः						पृष्ठम्
वतानि (ब्रह्मचार्	रेधर्माः)	***		•••		२
समावर्तनम्	***	•••	****			१६
उपाकर्म	****	•••	•••	•••	•••	30
पाकयज्ञः		•••	****	•••	****	ે કર
विवाहः	***			•••	•••	५३
गर्भाधानम्	•••	•••	•••		***	१२७
सीमन्तोन्नयनम्	•••	•••	•••	•••	***	१२२
पुंसवनम्	•••		•••	•••	***	१३४
जातकर्म	•••	•••	•••	• • •	•••	१३६
नामकर्णम्		•••		•••	****	१३६
आदित्यद्शनम्	***		•••			१४९
चन्द्रदर्शनम्		***		• • • •	•••	१५१
अन्नप्राशनम्	• • •	•••	•••	•••		१५२
चूडाकर्म	•••	• • •	***	•••	***	१५२
उपनयनम्		•••	••••	• • •	***	१५९
वेदाध्ययनम्	***	* • • •	•••	***	***	१७९
चातुहींतृकम्	•••	• • •	***		• • •	१८२
गोदानम्		•••		****	****	१८७
अग्न्याधानम्	•••		***	••••	• • • •	१९०
होमः		***	•••	•••	• • •	२०७
पशुकल्पः	****	• • •	•••	•••		२२०
शूलगवः	***				***	२३०
स्वस्त्ययनम्	•••		• • •		***	२४६
अष्टकाः	•••	* * * * *	•••	•••	***	२६१
श्रादम	***	•••	***	***	***	२६५

काठकगृह्यसूत्रम्

INTRODUCTORY VERSES OF DEVAPALA.

ओं स्वस्त्यस्तु प्रजाभ्यः॥

नमो गुरुवरचरणारविन्दमकरन्दवृन्दपरजनाङ्घ्रचन्जयुगलेभ्यः । श्रीविद्यहन्त्रे शिवाय सदाशिवाय गिरावदाय गुरुरूपधराय नमो नमः।2

नमो नरहरिं घोरदंष्ट्रानखरदारूणम् । सन्मार्गोत्सादिदुर्दान्तदैत्यानेर्मूछनोद्यतम् ॥ अवावरीं धीतिमिरस्य पीवरीं संसारसिन्धोः परमार्थदृश्वरीम् ॥ सुधीवरीं सत्पुरुषार्थसंपदं नमामि भक्तवा परया सरस्वतीम् ॥ पितुः श्रीहरिपाळस्य नत्वा पादौ निबन्धनम् । समन्त्रकठगृह्यस्य वेवपाछो ऽभिधास्यते॥

Introductory Verses of Adityadarsana's Vivarna,

यत्सिचदात्मानमचिन्तयरूपं निक्षाधिवायुरविरूपत्रयातिरूपम् । स्थानत्रये विविधनामिमिरिज्यमानं भोगापवर्गे फलदातृ नमो ऽस्तु तस्मे ॥ प्रायेण मन्त्रविवृतो । विवृतं मयेदं गृद्धां तथापि बहुभिः शबलीकृतत्वात् । स्पष्टं सुयुक्ति लघु वाक्यविदामभीष्टं मिष्टं चिक्तीर्थुरहमत्र पुनर्विचित्रम् ॥

^{1.} सिशावाय the ms. 2. This passage (prose or metrical?) only in T. 3. सन्मानात्सा⁰ A. 4. Thus T: आवा⁰ A. 5. पदा T. 6. T see hand ⁰काठ⁰ 7. In order to restore the verse (Vasanta tilakā metrum) we might read: यरसिचदारमकममात्रमचिन्त्यरूपं 8-0 रूप-तयाति⁰ the ms. Separate: brahma (neutr., subject of the clause) agni...rūpam. 9. The metre requires rather ⁰पवर्ष 10. ⁰विद्वत्तों the ms.

मन्त्रवर्णगम्यान्संस्कारान्यक्ष्यति । तत्र त्रेवर्णिकाणां कृतवि-वाहानां गृह्यकर्मण्यधिकारो विवाहो ऽप्यधीतवेदस्यानन्तरं वेद्मधीत्य स्नायात्स्नात्वा भार्यामधिगच्छेतेत्यादिस्सृतेः । अ-ध्ययनमण्युपनीतस्य व्रतचारिणः । तत्रोपनयनं वक्ष्यति । संस्कारव्यानि त्वाह ॥

आः । पूर्वस्त्रभागेन श्रौतकर्माण्युपिद्दशिन । इदानीमनेनाध्यायेन स्मार्तान्युपिद्दश्यन्ते । अग्निर्भृतानामिधपिनिरित्येवमाद्यो मंत्रा अविश्वित्रकाः । ते लिङ्गक्रमसमाख्यानवशात्मंस्कारेषु गर्मा-धानािद्यु पाक्षयतेषु च विनियुज्यन्ते । एतेश्च श्रौतेः कर्मिम-रिधकारशेषतया व्यपेक्ष्यते । न हासंस्कृतस्याकृतपाक्षयत्वस्य श्रौतेष्विधकारः । यस्मान्नेवर्णिको ऽधीतवेदः कृतधमित्रज्ञासः समावृत्तधमितिय आवस्प्यक्रमकृदग्नीनाद्धितित क्रमः । ""तत्र हो राशी इह गृह्यशास्त्रे वक्तव्यौ संस्कारगिशः पाक्ष्यक्रराशिश्च । पाक्षयज्ञा अभ्ययर्जनमपेक्ष्यन्ते । निह्नवाहेनां-भयं संपद्यते ऽप्त्यज्ञेनं च भार्या चेति मन्त्रसमास्नायश्चेति विवाहादिरग्निर्भूतानामिधयितिरित्येवमादेः । एवं विवाह एव पूर्व वक्तव्यः । स चाधीतवेदस्य स्नानाहस्योपिद्दश्यते । तथा च भगवान्मनुः । वेदान् "" आवसेदितिः । अतो वेदाध्ययनमेव तावदुच्यते ॥

उपनयनप्रभृति व्रतचारी स्यात्।१।

दे । बतशब्दो यमनियमवाचकः । तत्र प्रमक्तिप्रतिषेधात्मका यमा अमांसमञ्ज्ञणादयः । नियमास्त्वप्राप्त्यङ्गणरिपूरका मञ्जब्द्या- दिविषयाः । । । । उपनयनादारभ्या वदाध्ययनणरिसमाप्तेर्वन नचरणशीलां भवेत् ॥

आ० । उपनयनावधि" वेद्मधीयानो।" इह्मचारी स्यादि-

^{1. &}lt;sup>0</sup>श्यन्ति 2. Read perhaps: एते च व्यपेक्यनेन 3. नक्तव्या 4. ⁰यज्ञ 5. अप्रिजेन ⁰ 6. Conjectural reading, the ms.: स्वियमचोन 7. Manu 111.2.

^{8.} Then follows Yogasutra II. 30-32. 9. 0नयनाचि 10. 0चीयनो

त्यर्थः। "" वेदाध्ययनपर्यन्तं ब्रह्मचारिणा भवितर्व्यं। व्रतानि शास्त्रोक्तानि प्रवृत्तिनिवृत्तिस्वस्त्रणानि । तचरितुं पास्र्यितुं शीस्त्रमस्येति व्रतचारी॥

मार्गवासाः । २।

दे । स्यादित्यनुषद्धः । उत्तरत्रापि योग्यसेवैतत् । सृगस्येदं मार्गे ।

वासः परिधानं । ""मार्गे वासो यस्येति मार्गवासाः ॥

वाशः परिधानं । "मार्गे वासो यस्येति मार्गवासाः ॥

वाशः परिधानं । तत्र विशेषं वस्यति । पेश्येयं

चर्मे ब्राह्मणायस्यादि ॥ " । तत्र विशेषं वस्यति । पेश्येयं

संहतकेशः । ३।

दे । हन्तिहिसाकर्मः सम्यक् श्रोण न तु कर्त्यादिना हता अप-सारिताः केशा यस्य स तथा । मुण्डितिशरा इत्यर्थः । तेन क मुण्डेनेन पोनस्त्यमित्याहुः । अथवा संहता एकस्पाः केशा " यस्य स तथा पतदुक्तं भवति मुण्डो जिल्लाः शिखी वेति वस्यति । तत्रकस्य त्रविणिकस्य ब्रह्मचारिणः कालमेदेन विका वपनिवृत्त्यर्थे नियमाभिधानमेतत् । एकस्पा पवैकेकेन केशाः कर्तव्याः । जदा चेन्न मुण्डी शिखी वेति । एवं मुण्डादिषु ॥

वि । मुण्डो जिटिलः शिखी वेत्या ब्रह्मचर्यसमाप्तरेकतमधेषः ॥ भा । केरावेषान्वश्यति । मुण्डो जिटिलः शिखी वेत्यादि । तत्र यदेषाङ्गीकृतं तदेव संविहितमविच्छिन्नं मुण्डत्वं जिटिल्लं शिखित्वं वा धारयेल व्यामिशम् ॥

मक्षाचार्यशक्तः।४।

दे । भिक्षाणां समुहो भेक्ष । " भेक्षणव ब्रह्मचारिणा दारीरं संधारणीयमिति नियमः । आचार्याधीना चास्य वृत्तिः स्थितिरूपा दारीरपोषणरूपा च स्थात् । आचार्यो हि प्रेयं कांश्चिव्हिश्चां दाप्यतीति । आचार्येणापि भस्य धरीरपोष-

^{1.} Uncertain, the ms. has: शास्त्रोक्तानिवसा: 2. See XLI. 13. 3. The reading संहत must be corrupt, though old (ep. the Man. grhs.), from संहत, ep. संहारयति 4. तन न T. 5. ep. I. 24, 6, एनैकेन T A. 7. वेसा 8. वेसान

णळक्षणा वृत्तिरन्यचेष्टावदुपपचते । अन्यतो वा कदाचि-द्विक्षस्यालाम आचार्य एव भोजनादिकं ददातीति॥ ब्र॰। मेंक्षामाव आचार्यव्यापृतो वा तद् तुब्रयेकान्नाचो प्रि वा ॥ भा०। मैक्षेण आचार्यानुक्रया वा अमेक्षेणापि वृत्तिः शरीरयात्रा यस्य स पवमुच्यते॥

सरील्कदण्डः १५१ क्षेत्र व्यवस्थान

दे०। इह सामान्याभिधाने ऽपि दण्डः पालाशादिर्यथायथं वस्य-माणः । सह शल्केन त्वचा वर्तमानो दण्डो यस्य स संशलकदण्डः॥

ब्र**ः । संत्वगित्यर्थः ॥**

आ०। सरालकः सत्वका दण्हो यस्य पालाशादिः स सशल्कदण्डः ॥ सप्तमुञ्जां मेखलां धारयेत्।६।

दे॰ । सप्तमिर्भुञ्जन्यकिभिस्त्रिवृद्यावती सवति तां मेखलां धारयेत् ॥ वर्। इषीका यस्य हेमाभा² पतं यस्य सुपिअरम्।

सप्तमुञ्ज इति स्थातः स शरः पर्पढः स्मृतः॥

थाः । सप्तभिर्मुञ्जैः प्रविदेर्यावती त्रिवृद्धवति सा सप्तमुजा । ब्राह्मणस्य स्थोल्ये नियम इति केचित् । वस्तुतस्तु इपका यस्य'''''स्मृतः इति दर्शनात्सप्तमुक्षो मुक्राविशयः । तेन त्रिवृत्तां सप्तमुञ्जां मेखळां रशनां धारयेदिति ॥

न मधुमांसे अइनीयात्।७।

माक्षिकं मांसं च न मक्षयेदिति । तृप्त्ययेतया प्रसक्तस्य प्रतिषधः। मधु मद्यमपि । तत्क्षत्रियवैश्ययोर्निषध्यत इत्यु-पाख्यानमेकीयं । तन्त । प्रसत्त्त्याभावात् । तस्माहाह्मणरा-जन्यौ वैश्यश्च न सुरां पिंबदिति त्रयाणामपि निवेधःस्यात् ॥ आः । मधु च मांसं च ते मधुमांसे । मधु माक्षिकं क्षात्रियादि विषये मध्य वा समाननिर्देशादन्यत निश्धे व द्योरिव स्यात्॥

क्षारलवणवजी। ८।

^{1.} Cp. XLI. 22 2. "和: Lah. 3. The same sloka as given by Br. 4. R. : त्रिवृतं 5. A ins. न 6. R. : शनिवेशी !

दे । आरं च तल्लवणमौष्यं समुद्धिकादि तहर्जी तहर्जयित तच्छीलः शारलवणवर्जी । सन्धवसीवर्चलादिकं अक्षये-देव । शारह्यं सर्वे च । लवण वर्जयदिति कैचित् ॥ आं। शारं यल्लवणमूषरलवर्णं समुद्धादि तहर्जयेत् । न त्वक्षारं

विडसैन्धवसौवर्चलादि॥

आचार्यस्याप्रतिक्लः । १।

दे । अनुकूल इत्यर्थः।

आ० । गुरोरप्रतिकृष्टः स्यात् । सदानुकृष्टो हितैवीस्यर्थः ॥

सर्वकायीस्वतन्त्रः। १०।

दे । आस्ताम् । अध्ययनादिके कियामात्रमप्याचार्यानुक्या विना न कुर्यादित्यर्थः ॥

म् । तदुक्तमाचार्याधीनी उन्यत्र धर्मचरणात् ॥

भाश सर्वेषु कार्येष्वस्वतन्त्रः आचार्यवशवर्ती स्यात् । आचार्या-नुक्षया कार्याणि कुर्यादित्यर्थः ॥

पूर्वीत्थायी जघन्यसंवेशी । ११।

दे । रायनादिकमाश्रितं गुराबुत्थातुकाम पूर्व प्रथममेषोत्तिष्ठतः । शयनावस्थितं चाचार्यं तत्पादसंवाहनादिकं कृत्वा पश्चा-च्छयनादिके संविशेतं जर्धन्यसंविशीत्ययमर्थः । यदाचार्यः खद्भायां तिष्ठति तदी ब्रह्मचारिणा खद्भायाः सकाशाद्यज्ञ-घन्यमासनं पहतलशस्यादिकं तत्र संवेशनीयं। एवं शस्या-मासीने गुरौ ततो निम्न इत्याद्यनुमन्तव्यम् ॥

ब्र०। स्नानाग्निपरिचरणार्थे प्रागाचार्यशयनोत्थानात्त्रबुध्येतेति । जघन्यसंवेशी। तदाहापस्तम्बः । तस्य पादौ प्रक्षास्य संबा-स्नानुकातः संविशेत्॥

भा०। आचार्यातपूर्वे श्यमात्मातस्तिष्ठति तच्छीलः । आचार्ये संविष्टे शय्यागते तस्याङ्गसंवाहनं कृत्वा पश्चातसंवेशनं शीलमस्येति जघन्यसंविशी॥

^{1.} om.D: 2. Cp. Ap. dhś. I. 2. 19. 3. R.: पट 4. R. : शब्याया-

यदेनसुपेयासदस्मै व्यात्भा १२।भाग हा

हिडं। यत्सीवर्णीदिकं । विशेष्ट्रदेनमुप्यादुपनमेदुपगच्छेत्तह्वाचारी असमा अचार्याव देघात्॥

भाग यतिकश्चिर्त विद्याचारियां धनमुपयोदुपनमेदुपगच्छेत्तर्समे आचायाय द्यात्॥

बहुनां येन संयुक्तः । १३। 👙 🖂 🕾 🔭

देः । यद्यपि ब्रह्मचारी सकलवेदवेदाङ्गोणां इङ्गानार्थः यथायोग्यं क्रमेणः बहुनाचार्यानुप्रको स्थापि । यस्य सक्षिणी निवस-न्यखभेते । तत्तसमे दद्यात् । न तु सर्वद्याः सर्वे सर्वेभवो विमुद्देश्यर्थः ॥

विभुज्येत्यर्थः॥ अवश्रीकार्याणां विद्यमानानां येतास्मर्येणः संयुक्तो छमेत तत्त्रसमे द्यात्।न विभुज्य देवस्॥

नास्य शृंखामाविद्येत् । १४।

दे । यस्यां शब्यायामाचायः स्थितः तामपारपदिवद्यायां कारु-ण्यातः केहातिशयाह्यपारवे व्याप्याचायंगानुकालो अप नाधितिष्ठदित्ययः । तेन जेवन्यस्ववेशीत्यंनन पीनर्रुज्यासायः॥ । आः। नाचार्यस्य शब्यां शयंने जातिष्ठिकीमाविशेतः स्विशेतः॥

न रथमारुहेत् । १६। 💛 💆 🙃

वै । अस्थेत्यत्वपुषः । अनुगमने चानुगातस्य प्रतिषेषः । अस्य तु शय्याम गाः चार्याधिशितासनाद्युरेक गार्थे व्याख्याय शरीरासिमार्थ्ये स्ति स्थास्यतुक्षातार्थे स्थवादयं वर्ध-यन्ति रथमहर्णे च कितुरगाद्युपक्रवृगार्थे व्याचक्षते ॥ आले पाइकार्यापे॥

में सेवंस्वयेत । १६।

दे । समाने वस्त्रं न कुर्यान् । आवाधियरिहितं वर्षं न परिव-

1. A Tom. यन् C: यद न 2. Thus D: पाटवेदाचाये A: 'पाटवेदाचाये T. 3. Sutra 11. 4. Thus the ms. 5. Thus, without any exception, all, instead of archet. Probably the reading aruhet is due to the injunction ma rather aruhah.

6. सरीरसासा⁰ A. 7. च om. by T, instead of it A has द

धीत। नाप्याचार्यवस्त्रेण सह समाने करण्डादिभाण्डे ख-बस्त्रं संमिश्रितं कुर्यात्॥

आ०। गुरुणा सह नैकवाससासीतान्येन वा॥ सर्वाणि सांस्पर्शकानि स्त्रीभिः सह वर्जयेत्।१७।

दे०। संस्पर्शनिमित्तानि यानि पाणिष्रहणाभ्यञ्जनादीनि कर्माणि तानि सर्वाण्येव सर्वाभिः स्त्रीभिः सह वर्जयेत्। गुराविव त-त्पुत्रदारेषु वर्तनीयमित्यस्याः स्त्रृतेरप्ययमपवादः पादसंवा-हनादिविषयः॥

आ०। सर्वाणि संस्पृदय यानि क्रियन्ते तानि संस्पर्शिकानि । अभ्य-अनोत्सादनप्रसाधनानि ३ स्त्रीभिः सह परस्परं वर्जयेत् ॥

न मुषितां प्रेक्षेत । १८।

दे । मुषितामित्र नम्नां न पश्येत्॥ आ । नम्नां स्त्रियं नेक्षेत ॥

न विहारार्थं जल्पेत्।१९।

दे०। विहारः क्रीडा। तद्थं परिहासादिकं न वदेत्। अथवा सर्व-कार्यास्त्रतन्त्र इत्यनेन सर्विक्रियास्त्राचार्यानुकाग्रहणपूर्विकायां व वृत्ती स्थितायां विहारो मूत्रमस्रोत्सर्गमाह । विहारार्थं न जल्पेदनुकाग्रहणाय॥

व्रः। विहारार्थः क्रीडापर इति॥

आः । विहारः क्रीडा। तत्प्रयोजनं यस्यासौ विहारार्थे न जल्पेत्किञ्चित् स्त्रीभिः सह जलां वर्जयेत ॥

^{1.} Thus the Mss. of Devapala; of the ms. of Br. the Lahore ms. has twice सांस्पर्शिकानि, the Bombay ms. संस्पर्शकानि Thus also Ād. (text and comm.) and St. 2. Instead of वर्तनीयम T: द्वितीयम 3. ⁰सादनानि the ms. 4. Thus Ād. and of the mss. of Dev. T. All the other mss. have भेचेत् The direct injunction acc. to the Lahore ms. of Ād. has भेचेथा: 5. विद्यार्थी the two mss. of Br., St. and of the mss. of Dev. A. 6. Thus T; & A, आवार्यान्प्रहण 7. प्रवस्ती TA.

न रुच्पर्थ किञ्चन धारयते । २०।

दे । विचिदीितः रतिः प्रीतिश्च । तद्ये द्रव्यविशेषादिकं न संगु-ह्रीयात् । अलङ्कुरणक्रीडनादिकम् ॥

ब॰ । किञ्चित् ·····शोभनमाल्यवस्त्राळडू-रखादिकमिति ॥

आ०। रुचिरमिलासः तद्र्यं कीडनादि न धारयेत्॥ न स्नायात्। २१।

दे । रुच्यर्थमित्यनुवतंते ॥

आः।दीप्त्यर्थे स्नानं शोभाषयोजनं न कुर्यात् । नित्यस्नानविकस्पः। नैमित्तिकं कुर्याद्व ॥

उदकं वाभ्यपेयात् । २२।

दे । अयमर्थः । रुच्यर्थं स्नानं निविद्धम् । नित्यं तु कर्तव्यमेव । नि-त्यं स्नात्वा शुचिः कुर्यादेविषिपतृतर्पणीमत्यादिना^३ ब्रह्मचारि-णो प्रि विधानात्। तत्र च विकल्पः स्नान कदाचिन्मनत्रसं-स्कृतेनीवकेन प्रोक्षणं कदाचिन्मञ्जनं । तत्राद्यमनेनोकमुदक वाभ्यपयादिति॥

आः। नित्यस्नाने विकल्पः॥

यदि स्नायादण्ड इवाप्सु परिश्लवेत् । २३ ।

दे । यदि मञ्जनकपः स्नानपक्षः तदा ब्रह्मचारिणा दण्डेनेवाप्सु परि-प्रवनमात्रं कर्तव्यं न तु कान्त्यादिसिद्धये यतनीयं मछापसा-रणादिना॥

आः। मङ्क्तो नमजेजन्। न वाहुभ्यां नदीं तरेत्। मळापकर्षणं न कुर्यात्॥ मुण्डो जिंटलः शिखी वा । २४ ।

दे । मुण्डः शिखाराहितः॥

आः। शिखारहितः। जटावान्। चुडां वा धारयेत्॥

सायं पातः सन्ध्यासुपासीत । २५ ।

दे । सक्छादित्योपलक्षितः कालो दिवसः। आदित्यशून्यः कालो राजिः। अर्घोदितेन वा तगतेन वादित्येनोपलक्षितः कालः

1. Thus Br. (text and comm.), Ad. (text) and of the mss. of Dev. T. भारवत first hand of D, corrected into आरयन and thus also Ad (comm.) and of the mss. of Dev. D (second hand) and, A. 2. Thus Ad., the mss. of Dev. read इति वर्तते 3. Man. dhs.

H. 170. 4. चादिसी the mss.

सन्धिः। सन्धौ भावा सन्ध्या। तासुमयीमपि प्रत्यहमुपासी-त। उपासनं सेवा। कथमुपासीतेति॥

आः। सायमपराह्ने प्रातः पूर्वाह्ने सन्ध्यां सूर्यनक्षत्रवर्जितं कालमुपा-सीत । उपवासे वा ध्यानमिति पर्यायः । द्वितीयनिर्देशात्सर्वे कालमुपासीत ॥

तिष्ठेत्युवीम्। २६।

दे । पूर्वी पूर्वाह्ममागभवां । तिष्ठेत् । निष्टत्तगतिपूर्वः प्राङ्मुखो जप-श्रवतिष्ठेत सनक्षत्रकालादारम्य आ सूर्यज्योतिषदर्शनात् ॥ आ । स्थित उपासीत पूर्वी सन्ध्यां प्राङ् ॥

आसीतोत्तराम्।२७।

दे । अपराह्मसंनिहितामुपविष्टः प्रत्यङ्मुखः समास्करकाछादारम्य जपन्नासीतेत्या तारकज्योतिषदर्शनात् ॥

आः। द्वितीयामासीनः प्रत्यङ्ङुपासीत इदं जपन्॥

ओं भुर्भुवः स्वरित्युक्ता तत्सवितुरिति सावित्री-मन्वाह । २८।

दे । त्रिराचम्य द्विरुन्मुज्य खान्युपस्पृश्य त्रीन्प्राणायामान्पञ्चद्वा-मात्रपरिमाणाव स्मातोंकाव छत्वा प्रतिप्रणवयुक्तव्याद्वतिस-मकान्वितसिश्रारस्कसावित्र्या त्रिरम्यासेन परिच्छिश्वांस्त्रीत् प्राणायामान् कृत्वाधमर्षणादिस्योपस्थानान्तं भूभुवः स्वरिति महाव्याद्वतित्रययुक्तां तत्सवितुरिति सावित्रीमभ्यस्तां जपेत् ॥ आः। सावित्रीप्रहणं क्षत्रियवैद्ययोस्त्रिष्ट्वात्यो मवत इति सूचय-

ति । तत्सिवतुरिति गृह्यान्तरे तयोविहिते इह तु सूत्रातिरेकेण॥ प्रागस्तमयानिष्कम्य समिष आहरेद्धरियोक्रिह्मवर्चस-काम इति अतिः । २९ ।

^{1. &}quot;गतां T. 2. स्वरिति प्वमुक्ता Ad. 3. The verse is not found in the printed text of the Kāthaka, but it must be contained in the Katha-āranyaka. 4. The Bombay ms. of Br. 2, (not the ms. of Lahore) and of the ms. of Dev. T read: सावित्रीं त्रिरन्ताह 5. Comp. Dev. on XLI. 20. 6. The continuous text of Br. according to the ms. of Bombay (not that of Lahore) has: समिद्ध आहरेदरियो त्र o and comp. note 1. on the next page.

आ० । प्रागत्तमयाश्चिष्कम्य प्रामात्त्विभिधा¹ आहरेद्ग्नीन्धनार्थ । अ-ष्टौ हरिणीरार्द्रा ब्रह्मवर्चसकामः । अध्ययनविज्ञानकर्माचारानु-ष्टानकृतं यत्तेजस्तद्रह्मवर्चसम् ॥

सायं प्रातः सन्ध्यानिःसरणं भैक्षचरणमग्नीन्धनम्।३०। दे । सायं प्रातश्च सन्ध्योपासनार्थे प्रामाद्वहिनिःसरणं कर्तव्यं। सायं प्रातश्च भैक्षचरणं कर्तव्यं। उभयकारुं हि भोजनमान्ना-तं। प्रवमग्निसमिन्धनं कारुद्वये ऽपि कर्तव्यं। चतन्नः

प्रातश्चतम्नः सायं समिधो होतव्याः॥

आः। सायं प्रातश्च सन्ध्योपासनार्थे प्रामान्तिः सरणं निष्क्रमणं कर्तव्यं। मेक्षचरणं। सायं प्रातभोजनद्वयार्थं कर्तव्यमिति दोषः।
अग्नीन्थनं सायं प्रातरेव कर्तव्यम्॥

सायमवाग्रिमिन्धीतेत्येके । ३१।

दे । अत्रपक्षे चतकाः समिध आहर्तव्याः॥

्ञा० । केचिदेवं मन्यन्ते न प्रातरग्नीन्धनमपि तु सायमेवेति ॥ भैक्षस्याचरणे दोषः पावकस्यासमिन्धेन ।

सप्तरात्रमकृत्वैतद्वकीर्णिवतं चरेत् ॥३२॥१॥ (१।१॥)

दे० । अनकरणमवकीणं कामतो ब्रह्मचारिणो रेतस उत्सर्गः । अव-कीणे विद्यते यस्य सो प्रवक्तीणीं। तस्य व्रतमास्नातं । । । । ए-तत्सन्ध्योपासनादिकमकृत्वावकीर्णिवतं चरेत् । कि परिपूर्ण-मान्दिकमेव । नेत्याह । सप्तरात्रमिति । अन्ये तु व्याचस्रते । सन्ध्योपासनादिकं सप्तरात्रमकृत्वावकीर्णिवतं चरेत्परिपूर्णमे-वेति । सप्तरात्रान्त्यूने प्रथके वा अकरणे न्यूनमधिकं चेति । । । नैत्रहतं गर्दमं च । आलम्यति शेषः। निर्म्नुति गर्दमेनेकृत्यर्थः।

^{1.} Thus the ms. (Dual?), ep. Man. grhs. . 1. 15. 2. This sloka is found also Baudh. dhs. I. 4.7, cp. Visnusr rti 28.52 etc. 3. Now follows Visnusmrti 28.49 b-50.

पतत्संवत्सरं व्रतं चरेदिति । अत्रापि पूर्ववद्योजना ॥ आ०। ""तद्य होममात्रं । यदाह याज्ञवल्क्यः । भैक्षाग्नि """ व्हयमिति । तत उपस्थानं । एते रहस्ये । नैक्कृंतं गर्दमं चरं वा संवत्सरं व्रतचर्या । कामतो रेतःसेक एव भवति । प्रकाशे सप्तरात्रं वावकीर्णिव्रतं चरेत् । व्रतमेव चरेन्न होमः । तद्य व्रतं सप्तागारं चरेन्नेक्षं "" विशुध्यति । अत्र पुनः संवत्सरेण ॥

विभूरसीत्यनुवाकेनाग्निमुपस्थायैधो ऽसीति समिधमा-द्धाति समिदिति ब्रितीयामिद्महमिति तृतीयामिद्म-हमग्नाविति चतुर्थीम् । १।

दे । समिदिति द्वितायामित्यादौ सर्वत्र समिधमादधातीति संबन्धः।

1. The reading of Devapala is uncertain, and has been reconstructed by me. The ms. D has: नैर्ऋतं (with anusvāra!) आलभ्येति शेष: निर्ऋति गर्दभेनेष्ट्रेत्यर्थः गर्दभं चैतत्संवत्सरं वतं चरेदिति अत्रापि पृ⁰. The words द्वालभ्येति त्यर्थ: are not found in T; in D they are added in margine and this ms, originally had च instead of चेत्रत. Are the words नैऋते गर्दभं च a sutra? As they are missing in Br. it is not probable they belonged to our text; they might be cited from the Aranyaka of the Kathas. See the comm. of Ad. on our sutra. 3. The two (the homa and the upasthana) are 2. III. 281. treated in the "Rahasya" (viz. probably the Aranyaka 4. Manu Kathas). IX. I23b-124. 5. The Mss. of Devapala: ध्रभ्यादवाति. but see the comm. The reconstruction Stara rests on the Lahore ms. of Br. and on Al. The Bombay Ms. of Br. bas only this difference, that immediately after दतीयाम the two mantras begin with "ilam aham" and with "idam aham agnau" are given sakalapathena. From the Mss. of Devapala two agree with the Bombay Ms. of Br., but the ms. of Tubingen omits the sakalapatha of the mantra "idam aham," but gives the last mantra complete. This seems to be the state of affairs with Devapala's original text, ep, his commentary, For the two mantras see the Appendix.

एघो ऽसीति प्रतीकेनेधिवीमहीत्यन्तस्य प्रहणम्। एवं समिद्-सीत्यनेन समिधिवीमहीत्यन्तस्य। इदमहमित्यनेनापि मवा-मीत्यन्तस्य । चतुर्थः सकलः पठितः॥

ब्र० । यस्मित्रग्नाबुपनयनहोमः कृतः तं स्नानव्रतं यावद्वारयेत्। तस्मिन् स्नैविधकादयो व्रतहोमाः । तमेव सायं प्रातरिन्धीत । उद्धता-वोक्षिते ऽग्निं प्रतिष्ठाप्य तस्य पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्य। परिस-सूख पर्युक्ष्य परिविच्य । उत्तरो ऽनुवाकां घिष्ण्यानामाङ्गरसा-मग्निगणानां चेत्यार्वमनुस्मृत्य । विभूरिसः नमस्ते ऽस्तु मा मा हिंसीरित्युपतिष्ठते। तत उपविश्येधो ऽसीति यथोक्तेश्च-तुर्भिमन्त्रैश्चतस्नः समिध आद्धाति ॥

आः। अग्निमुपस्थाय। अग्नियं कंचित्। " इदमहमिति तृतीयां समिधम्। इदमहमग्नाचिति चतुर्थीम्। भिन्नसमाञ्चातत्वात् मन्त्राणां द्वितीयादिग्रहणम्॥

तेजो ऽसीत्यग्निमनुमन्वयते वेजो मिथ धेहीत्यात्मानं शेषणोपतिष्ठते । २।

दे । अत्र योग्यत्वाद नुमन्त्रयत इत्यध्याहारः। अग्निमात्मानामिति कर्म-निर्देशात्। तथा चान्यत्र परिमाषा हर्यते । कर्मनिर्देशे । मन्त्रो रनुमन्त्रण हति ॥

ब्र॰। तेजो उसीत्यग्निमनुपन्त्रयते । तेजो मयि घेहीत्यात्मानं हृदय-देशे । अपो ऽचान्वचारेवं सं माग्ने वर्चसेति पुनरुपतिष्ठते । तत उपविश्य ऋतं त्वाति विमुच्य । पूर्ववत्पर्युक्षग्रं परिपेचनं च ॥

^{1.} अपि not in AT. 2. इति added by me. 3. The verb (अनुमन्त्रयते) is not given here by Devapila, but it is found in a citation furtheron. Both the Mss. of Br. omit the verb, which is found in Ad., and the Ricakas St, Bol and T.-Devapila's remark इत्यत्याहार: refers to the second object: आत्यानम्. 4. Probably in the Paribhaga part of the Yajnasütra of Langaksi. 5. Thus T; क्रमेनिटियो the other Mss. of Devapila.

ततः प्रातः प्रागुद्यात् । ३।

दे । अग्निसमिन्धनं कुर्यादिति शेषः । सायं प्रातश्चाग्निसमिन्धनमे-कीयमतेन द्योतितम्। तत्र कालावधिप्रतिपादनार्थमेतत् । प्रात-र्यद्गिप्रसमिन्धनं कर्तव्यं तदादित्योदयात् प्राक् सायमप्यस्तम-यात्पूर्वम् ॥

आ०। यथा² प्रातरग्रीन्धनम् । प्रागादित्योद्यासु ॥ द्वाद्शचतुर्विशतिं षद्त्रिंशतमष्टाचत्वारिंशतं वा वर्षाणि यो ब्रह्मचर्य चरति मलज्जरबलः कृशः सर्वं स³ विन्दते स्नात्वा यत्किंचिन्मनसेच्छत्येतेनैव धर्मण साध्वधीते । ४॥२॥ (१।२)

^{1.} Thus all the Mss. of Devapāla and the Parisian reaka (230) and of the Mss. of Br. the Lahore ms., the Bombay Ms. of Br. and T1 read तथा. 2. R. तथा ? 3. Of the Mss. of Devapāla AD omit this word; it is found in all the other Mss. 4. A śloka. 5. After अभीते the Mss. of Devapāla give, separated by a sūtrafigure, the words: यस्त्रेनियाः It seems not to belong to the text. 6. त्रिवर्गा D. 7. ने स्थं D.

सारेण वेदान्वेदौ वेदं वेदैकदेशं वाधीत्याधिगम्य च धर्मस-हचारिणीपरिग्रहपूर्वकगृश्साश्रमादिकमनुष्ठातव्यामिति । की-दशस्त्रवर्णिकः । मल्बुः मलिनजानुरस्नानात् । अवलक्ष्य मेक्ष-भोजनात् । कृशस्त्र शृश्वादिपरिश्रमात् ॥

आः। एवं ब्रह्मचारी द्वाद्दा चतुर्विदाति पर्त्रिशतमप्टाचत्वारिदातं वा वर्षाणि। प्रतिवेदं द्वाद्दा तद्धं पादं प्रहणान्तं स्मृतिद्दां नात्। यो ब्रह्मचर्यं चरति स्नात्वा स सर्वे विन्दते इति। मलक्कुर्मलिनजानुः रुच्यर्थं स्नानाभावात्। सर्वे यथोकं वेदफलमाप्नोति। स्वाध्यायफलं घृतकुल्यादि। साम्यफलं पुत्रपश्चकादि। यर्तिकं च मनसा प्रार्थयते तदित्थमधीतवेदः अविकल्पं प्राप्नोति पर्तनेव धर्मण यद्धिते साधु भवति शोभनित्यर्थः॥

दे । ब्रह्मचर्यव्यतस्याचार्यपूजाविधिद्वारेणाविधमाह ॥

छन्दस्यर्थान्बुद्ध्वा² स्नास्यन्गां कारयेदाचायमईयेत्।१।
दे । छन्दसि वेदे ऋग्यजुःसामलक्षणमन्त्रब्रह्मणार्थवादनामध्य-भद्युक्ते ये व्यवस्थिता अर्था द्वादशाध्यायनिर्णयास्तान् बुद्ध्वा तथोग्यत्वात्कास्यन् दारपरिश्रहार्थं कानकधर्मान्त्रहीतुमिच्छ-न् आचार्यमधीष्यं गां मधुपर्कार्थं कारयेत्स्वधनं च द्रश्वा अ-ह्येत् । सा मधुपर्कोपयोगिनी गुरवे दास्यते । आचार्यो हि शिष्याय सिम्नासवे मधुपर्क द्दाति । शिष्य आचार्याय दक्षि-णामिति कोचित् । अन्ये तु गोप्रभवो मधुपर्को गोशब्देन विव-क्षित इति व्याचक्षते । तेनाचार्यमधीष्यं मधुपर्को मे दीयता-मिति मधुपर्के कारयेदित्यर्थः । गृहीतमधुपर्कश्च ब्रह्मचार्याचा-र्थमहेयेदक्षिणादिना यथाशक्ति पूजयेत् । अन्ये तु सूत्रमेदेन व्याचक्षते । छन्दस्यर्थान्बुद्ध्वा कास्यन्गां कारयेदित्येकम् आचार्यमहेयेदिति द्वितीयं । आचार्यमधीष्याश्वात्मने गां

^{1.} See Manu. III. 1. 2. इन्द्रस्यार्था[©] Ād., Paris 230, St and the first hand of A (Devapala). 3. Thus constantly AT. instead of अधीष्य D: अधीष्य । 4. इन्द्रस्यार्था[©] A (first hand) TD, A corrected into इन्द्रस्यार्थि ।

मधुपर्कं च दापयेदित्याद्यस्यार्थः। "तस्माद्गृहीतिवद्यो गुरु-णानुकातः स्नायात्स्नात्वा च भार्यामधिगच्छेद्नुतसृष्टो हि° वीर्ये हित्वोपावर्तेतः। तथा च श्रुतिः । इन्द्रो वै प्रजापती ब्रह्मचर्यमुवास स वा अनुतसृष्टो वीर्ये हित्वोपार्वततेति। आचार्यो ब्रह्मचारिणः प्रजापतिरिति च ॥

- ब्रः । त्रैविद्यकापवर्गहोमान्ते ऽग्नौ दण्डं प्रास्थेद्प्सु मेखलामितनं वा-सश्च । तत आचार्यं मधुपर्केणार्हयेत् । तं च दक्षिणया तोषयि-त्वा स्नायात्॥
- आ०। छन्दसि वेदे । अर्थान्युद्ध्वा । बहुवचनं विध्यर्थवादमन्त्रगुग-विधिनामधेये ⁵ श्रुत्याचुपदेशातिदेशोहबाधात्युच्चयल्रचणतन्त्र-प्रसङ्गादीनर्थान् सम्यग्ज्ञात्वानन्तरं गां कारयेदाचार्यमात्मनः । गोशब्देन गोसाधनो मधुपर्क उच्यते । विद्यान्ते आचार्येण शिष्यमधुपर्को देयः । ……आचार्य मधुपर्क कारयेत् ⁶ आ-चार्यमर्द्वयेत् । अवाप्तमधुपर्कः सो ऽप्याचार्यमर्द्वयेद्भूरिद्क्षि-णया । आचार्यशब्दः काकाक्षिन्यायेनोभयत्र संबध्यते॥

श्रोत्रियो उन्यो वेदाध्यायी। २।

दे० । द्विविधो ब्रह्मचारी द्दितः । उपकुर्वाणो नैष्ठिकश्च । उपकुर्वाणो यो ब्रह्मचर्यं चिरत्वा स्नानदारपिरप्रहादिकं संश्रयेत । नै-ष्ठिको यो ब्रह्मचर्येण निष्ठां गमयित । तत्रोपकुर्वाणकस्य साव-धिकं ब्रह्मचर्यमिति । तद्रपेक्ष्योक्तं छन्दस्यर्थानित्यादि । नैष्ठि-कापेक्षया त्विद्मुच्यते। अन्यो नैष्ठिको ब्रह्मचारी श्रोत्रियो वेदा-ध्यायी । श्रोत्रियश्छन्दो ऽधीत इति श्रोत्रियशब्दः। वैवदाध्यायी निपातितः । ततश्चेतदुक्तं भवति । अन्यो नैष्ठिको ब्रह्मचारी ।

^{1.....1.} The passage is given according to A and T; D puts the closing sentence before तथा च श्रुति: 12. Thus D; श्रात्स्य हिं T, श्रात्स्य हिं A. 3. Thus A; हित्वोपावर्तेतेति D, हित्वापावर्तेतेति T. 4. These sruti citations are not found in the printed Katha texts.

5. Sic ms. ! 6. समार्थेत् the Ms. 7. बुह instead of भूति the Ms. (or must गृह be read?) 8. This passage only found in T.

वेदाध्यायीति पुनर्वचनमवधारणार्थ ॥ आ०। श्रोत्रियो ऽधीयान एव नार्थज्ञः । स नेष्टिकत्रहाचारी ॥ न तस्य स्नानम् । ३ ।

दे । तस्यानन्तरोक्तस्य नैष्ठिकस्य स्नानं नास्तीत्यर्थः । यस्य तूपकु-र्वाणकस्य स्नानादिकमस्ति तस्य स्नानकर्तव्यतामाह ॥ आ । स्नानास्यसंस्कारस्तस्य नास्तीत्यर्थः ॥

अथास्य स्नानम । ४।

आ० । अधिगतार्थस्य गार्डस्थ्यं चिकीपोंरुपकुर्वाग्रह्मचारिणः स्नानमेतदुच्यते ॥

वजपिराहितं प्रशाद्यं जटाइमश्रुलोमनखमिसंहार्यापो हि छेति तिस्तिः स्नायादिरण्यवर्णा इति च द्वाभ्यां हिरण्यवर्णाः शुच्याः पावका यासु जातः कइयपो यास्विन्द्रः। या अग्निं गर्भ दिधरे विरूपास्ता न आपः शं स्योना भवन्तु॥ हिरण्यवर्णा शुच्यः पावका विचक-सृहित्वावयमापः शतं पवित्रा विततां स्नासां तानि-स्रा देवाः सविता पुनात्विति शं न हति च द्वाभ्याम् ।५। है । गोसम्हो वजः । तेन परिहितमधिष्ठितं देशं प्रपाद्य निवेश्य । प्रयोजककर्तुराचार्यस्यायं निवेशः । यथासंमवं जटिलपक्षे

1. प्रवाद the Bombay Ms. of Br. and the Parisian Ricaka, and this probably was the original reading, ep. Baudh. śrs. XVII. 39 p. Bhāradv. gṛhs. II. 18 (प्रयात) and Āp. gṛhs. 12. I (प्रविद्ध). 3. The reconstruction of the original satura is difficult. The text of Devapāla runs: oपो हि छति विद्धि: सामादित्ययवर्णा इति च हाभ्यां (thus AT; इति चतस्मि: D) यं व इति च हाभ्याम् । From the Mss. of Br. the one of Lahore reads as given above, the Bombay ms. after हिर्प्यवर्णा इति च हाभ्यां, gives only the second mantra (sakalapāthena). With this agrees the Par.rc. But as Br. does not afterwards give these two mantras, they must have formed part of his text. Ād. has not handed down the text proper. 2. Devapāla has read: वित्ततान्यासां । The reading accepted into the text is that of Br, and of the Oxford. Parisian and Bombay reakas.

जटानां वापनं शिखिपक्षे केशानां। तेन जटादिकमिमसंहार्या-पसार्य वापयित्वा। आपो हि छेति तिसृभिः समार्जनं कुर्वन्तं स्नायात् स्नापयेत् मज्जयेत्। हिरण्यवर्णा इति द्वाभ्यां द्वितीयं मज्जनं कुर्यात्। शं न आप इति तृतीयं। ""हिरण्यवर्णा इति शाखान्तरीयत्वात्समस्ताः युत्रकृता पठिताः ॥

ब्र॰ । ब्रजपरिहिते देशे जटाइमश्रुखोमनखं परिवापयित्वा ॥

आ०। वजपरिहितं प्रपाद्य केशवापात् । वजो गोष्ठानं तच परिहितं परिश्चितं। तच प्रमिश्चलोमनखमिसंहार्य वापियत्वा शुद्धवर्षे ज्ञानं कृत्वा आपो हि ष्ठेति तिस्तिः स्नायात् निमज्जेत् । ततो हिरण्यवर्षा इति द्वाम्यां पुनः स्नायात् । शं न आपो धन्वन्या इति पुनरेष च ॥

चौस्ते पृष्ठमिति छत्रं घारयेत्। ६।

अ०। ततः शोमनानि वस्ताणि परिधाय³ चौस्ते पृष्ठमिति छवं धारयेत्॥

आ। । एवं त्रिः स्नात्वा । उत्तीर्य शोभनवाससी परिधाय धौसे पृष्ठमिति छ० धा० ॥

इममग्न इति हिरण्यम् । ७।

दे । कटककुण्डलादि हिरण्यम् ॥

बर्ग स्क्रमें कुण्डले च श्रोत्रयोः॥

मिष्ठे स्थो देवते मा मा हिंसिष्टमिति वाराह्या वपानहीं पितमुख्यते । ८।

^{1.} Thus T; समस्त स्⁰ पठिता: A D, but first hand of D: पठित:, peinting to possible समस्त: स्त्रकृता पठित: t 2. Thus the ms. 3. Cp. III. 10. 4. Thus read the mss. of the text of Devapāla (A first hand only बाराखोपानही), the Labore ms. of Br., the Stein and Parisian reakas. Ad. (text and comm.) and the Bombay ms. of Br. have बाराखोपानही and this seems to be the (incorrect) reading, Devapāla had before him.

के। प्रतिष्ठे स्थ इत्यादिना वाराह्योपानहीं। प्रतिमुख्यते परिधत्ते। वाराहराद्यो वराहचर्मणि वर्तते। वराहचर्मणा निर्वृत्ते इत्यण्। तस्याणितौरनार्पयोर्गुरूपौत्तमयोः षड् गांत्र इति ष्यङ् यङ्थ्याप् वाराह्यो च ते उपानही वाराह्यापानही। वराहः सूकरः। ""। अन्ये तु वाराह्यश्चं संनिवशविशिष्टीपानद्वाचकं व्याचक्षते। चतुष्कच्छादितवत् । अपरे लक्षण्या चर्ममात्रमयोत्वं वर्णयन्ति। निह कश्चिदाचार्यः सूक-रचर्ममय्याञ्जपानही परिद्धद्दद्दयते। केचित्तु पटन्ति वारा-ह्युपानहाविति। तत्र वाराहो उपानहाविति द्वे पदे। छन्दोव-त्सूत्राणि भवन्तीति । प्रथमाद्विवचनस्य छक्। पूर्वसवर्णा-देशो वा। सुपां सुलुक्पूर्वसवर्णित्यादिना । ॥

आः । अनेन वाराह्योपानहौ प्रतिमुश्चते । बराहचर्मनिवृत्ते । वारा-ह्यो यङ्मश्राप् । वाराह्ये च ते उपानहौ वाराह्योपानहौ ॥

बिवस्त्रो ऽत ऊर्ध्वम् । ९।

दे । अतो ब्रह्मचर्यादृष्वं द्विवस्तः । ब्रह्मचारी होकवस्त्र आसीत् । सृगाजिनं हि तेनोपरिधारितमः॥

आं । स्नानादृष्ट्वं द्विवस्त्रो भवति । सत्यप्यन्तर्वासस्ति । तथा वसि-ष्ठः ¹³ । स्नातकानां तु नित्यं स्यादन्तर्वासस्तथोत्तरम् ॥

तस्माच्छोभनं वासो भर्तव्यमिति श्रुतिः। १०।

देः। तच वस्त्रद्वयं विभवानुसारेणोत्कृष्टं कर्तव्यम् ॥ आः। सति विभवे न जीर्गमस्वद्वासाः स्यादिति । ॥

वैणवदण्डघारी नित्यं छत्रघार्यपन्थदायी । ११।

दे । वेगोः । वंबन्विनं । व दण्डं धारयेत । तच्छीलो वेगावदण्ड-धारी । नित्यमिति । न त्वप्रमानाद्यर्थितयेव कदाचिदेवेति

^{1 °} स्रोपा॰ T, ° शुपा॰ AD. 2. Thus T and second hand of A(first hand: ° चर्मिय), which again is changed into ० चर्मिया as reads also D. 3. Thus DA, निवृत्त T. 4. See Pāṇini IV. 1.78 5. l. c. 74. 6. Meaning. ? 7. Thus the three copies. 8. Mahābhāsya I. 1. 1 9. प्रथमदि ° T. 10. Pāṇini VII. 1.39. 11. r. ॰ निवृत्ते ? 12. यटच्यापियाप the ms. 13. XII. 14. 14. Gaut. dhá, IX. 3. 15. वेश्युसंब ° D.

एवं छत्रधारी । अपन्थदायी । नान्यस्मै पन्थानं दद्यात् ॥

आ०। छत्रधारी वर्षतपयोः । अपन्थदायी । चिक्रिशो दशमीस्थस्य रोगिणो भारिणः स्त्रियः । स्नातकस्य च राक्कश्च पन्था देयो वरस्य चेति । इष्टविरोधं वर्जयित्वा न कस्यचिन्मार्ग द्यात्॥

अद्त्तहरणं प्रतिषिद्धम् । १२।

दे । परकीयं यद्द्रव्यं तत्परेणाद्तं न गृह्णीयात् । न परस्वमपहरे-दिति श्रुत्यादिनिषिद्धत्वात् ॥

आ०। ननु सर्वस्यैवादत्तहरणं प्रतिषिद्धम्। उत्सृष्टमप्यन्येन न प्रति-गृह्णीयादित्यर्थः॥

अपरया द्वारा निःसरणम् । १३।

दे । प्रतिविद्धमिति कण्डिकान्तं यावदनुषङ्गः । प्रसिद्धमिवग-र्हितं यद्द्वारं ततो प्रन्यया द्वारा अप्रतिविद्धया गुप्तान्तःपुरा-दिनिःसरणप्रवेशाय परिकल्पितया निःसरणं प्रवेशनं च निविद्धम् ॥

आ०। निरुष्टं द्वारमप्रसिद्धमपरिमति² तया द्वारा न प्रविशेत्। न निःसरेत्परं गृहं वा॥

मलवदाससा सह संभाषा। १४।

देः । मलवद्वासाः श्वपचादिः । तेन सह संभाषणं निषिद्धम् ॥

त्र । मलबद्वाससो भवन्त्युद्क्या सूतिका श्वपाकाशुचयो उन्त्या-वसायिन इति ॥

आः। मलवद्वाससः श्वपाकाद्याः । तैः सह संभाषणं न कुर्यात् ॥

रजोवाससा सह शय्या। १५।

दे । तथा रजोवाससा रजस्वलयोदक्यापरपर्यायया सह शयनं निषिद्धं । स्नानस्य विवाहोपक्रमत्वादेवमुच्यते । इतिकर्तव्यता हि स्नानं । विवाहमृते नास्ति प्रसक्तिः ॥

आः।रजोवाससा स्त्रिया प्रतिस्नातयापि सह शयनं प्रतिषिद्धम्॥

^{1.} Manu II. 138. 2. outthis the ms. 3. Thus the mss.

ग्रोर्ड्डक्तवचनम्। १६।

वे०। गुरोर्मान्यस्य बुधं पुरुषादि वचनं प्रतिविद्धम् ॥ आ०। गुरोर्दुरुक्तवचनं साधिक्षेपं प्रतिविद्धम् ॥

अस्थाने स्मयनं सरणं गायनं नर्तनं तस्य चेक्षणाम्।१०॥३।(१।३)
दे । अस्थाने गुरुक्षीजनादी स्मयनं इसनं प्रतिषिद्धं । एवं सरणं गमनमस्थाने रहस्यगुरुजनायधिष्ठिते । एवं गायनं गीतं नर्तनं चास्थाने निषिद्धं । न तृत्सवादी समानशीलमध्यगत-स्य गुप्तस्थाने । तथा च महाजते गीतवायनर्तनकर्तव्यतावचनं । तमुद्राता वाद्यित्वा प्रस्ताते प्रयच्छिति प्रस्तोताध्वर्यचे ऽध्वर्यु-रन्यस्मै ब्राह्मणायेत्यादि वीगादिवादनवचनं भ्रूयते । तस्य च नृत्तगीतादेरस्थाने ऽवेक्षणं प्रतिषिद्धम् ॥

ब्र० । देवतोत्सवाग्न्याधेयशिवरात्र्यादिविहितजागरणादौ तु न

भा०।अस्थाने असमानशीलेषु स्मयनं हसनं सरणं गमनं गायनं गीतिः नर्तनं गात्रविक्षेपः तस्य च नुसादेरीक्षणमुपस्थाने वर्जयेव । स्थाने पुनर्न प्रतिबेधः । महाव्रतादौ धर्मार्थे वा ॥

अथातो ऽष्टाचत्वारिंशत्संमितम् । १।

देश। व्याख्यास्याम इत्यध्याहारः। व्रतमिति च प्रस्तावाद्गम्यते।
चतुर्षु वेदेषु यद्धाचत्वारिशत्संवत्सरेः संमितं परिष्ठिवं
व्रतमुक्तं तस्य प्रतिनिधिभूतं संवत्सरिनर्वत्यं व्रतं व्याख्या-स्यामः। यस्य वेदमधीयानस्य यथाकाळविहितं व्रतं न संपद्यं तेन चैतत्कर्तव्यं। अधीतवेदचतुष्ट्येनैतदेव के श्रेथियकव्रतमि-दमुच्यते । स्नानादनन्तरं चास्यामिधाने प्रयोजनं स्नात-

^{1.} Thus the Mss. 2. Thus T; बार्चियला AD. 3. Apparently a citation from the Valtanikasūtra, cp. Ap. srs. XXI. 18. 10-11. 4. अस्थाने वीच्यं T. 5. स्नाने the Ms. 6. Thus AT; चतुष्टयेन बात एवं D. 7, Sex chapter XLII. 8. धानिन T.

कभूतेनाप्येतत्कर्तव्यं प्राग्विवाहादिति । अन्ये तु यथाकाळ-विहितव्रतसंपत्तावप्येतद्वार्षिकं व्रतं तपो ऽतिशयसिद्धचर्थं कर्त-व्यतयानेन विधीयत इति व्याचक्षते ॥

व्र । गृहस्थाश्रमोत्सुकस्य न नैष्ठिकस्य । अत्रापि यस्य द्वाद्श वर्षाण ब्रह्मचर्यमभित्रीतं तस्य मासत्रयमेष विधिः । यस्य चतुर्विशतिं वर्षाणि तस्य मासषद्कं । यस्य षद्त्रिशतं वर्षाणि तस्य मासनवकं । … कालौ तु दीर्घकालब्रह्मचर्यनिषेधा-दायुषश्च हासादेष विधिरुपपन्नतरः प्रतिमाति ॥

आः।यथोक्तकालब्रह्मचर्यं कर्तुमसमर्थस्येदमष्टाचत्वारिंशत्संमितं वतमुच्यते । असमावृत्तस्यैवेदम् ॥

तत्र विधिविशेषः। २।

दे । उच्यत इति शेषः॥

आ०।तत्र त्रैविद्यकविधेरयं विशेषः॥

नियमेष्वाचार्यप्रधानः स्यात् । ३।

दे । स्थानासनादिकान्वस्यमाणान्नियमानाचार्यमादाय कुर्यात्। आ-चार्यप्राधान्येन च वेदगुणनार्थाभ्यासावनुवर्तेते ॥

आः। नियमेषु स्थानासनादिष्वाचार्यप्रधानः स्यात् । श्रान्त आचा-र्यानुक्रयोपविशेत् स्वपेद्वा ॥

निलयार्थी यूनबदं न पविदोत्। ४।

दे । शीतातपभीतो निलयार्थी भूत्वा यूनबद्धं मिश्रवेणुवीरणका-ण्डादिनिबद्धं कुटीशालापाटादिकवासविशेषं न प्रविशेत्॥

आः।शरणार्थी यूनवद्धं शुल्ववद्धं न प्रविशेत्॥

अनिलयः स्यात्। ५।

दे । न केवलं परिनिर्मितमाश्रयविशंषं न प्रविशेषावता स्वयं निल्ल-यमात्रमपि न कुर्वीतेत्यर्थः ॥ यद्येवं वात्याकरकवृष्टशासुपप्रवा-देहमङ्गः स्यादित्याशङ्क्याह ॥

^{1.} Instead of oवाटा T has oवर्णा ; Ad : oपाटादिकं.

अन्यत्र वृक्षाद्वाल्मीकादा । ६।

दे । बृक्षादिकमाश्रयेदित्यर्थः । वाल्मीकं वल्मीकभूभ्यादि ॥ आ । अनिलय एव स्यादबृक्षवल्मीकं वर्जयित्वा ॥

निस्तान्तवमित्येके 191

दे०। तन्तुर्वेणुरिति केचित्। शीत्याद्यपहतो वंशनिर्मितव्यतिरेकेणा-श्रयान्तरं विशेत्। रज्जुस्तन्तुरित्यन्ये। रज्ज्वादिवन्धैर्यन्नि-वृत्तं शालादि तत्तान्तवम्॥

आः। निस्तान्तवं प्रविशोदित्येके मन्यन्ते। प्रतिप्रविशेदिति सिहाव-लोकितन्यायेन प्रतिप्रसूयते॥

यथोक्तमेकं तु वासः शाणीं कुतपं वा। ८।

दे । यत्पूर्वमुक्तम⁶ एकं वासस्तदत्रापि । इयांस्तु विशेषः । इह शाणी कुतपं वा । शाणी वरासी ⁷ । सा पुनः श्लौमीति प्रसि-दा । क्लिन्नकुद्धितदर्भनिर्मितेति⁸ त्वन्ये । अजलोमनिर्मितं कुतपम॥

आः। ययोक्तमकं तु वासः अजिनमेव। तु शब्दो ऽवधारणार्थे। वासो ऽवधार्यते। शाणी बरासी। कुतपं पर्वतीयच्छागरोमकृतं वासः॥

परिमितसुरः प्रमाणसुपरिजानु । ९।

दे०। उरस आरम्य जानुनोरुपरिभागं यावद्व्यामोति तावत्परि-मितमेतर्त्कतव्यम्॥

^{1.} Thus DT; A (text and everywhere comm.): ब्लीहाड् instead of बाल्मीकाड् and thus also the Bombay copy of Br.; बाल्मीकाच् the Paris. and Stein icakas; बल्मीकाड्डा (better reading?) the Lahore copy of Br. and the Bombay reaka. 2. बाо T. 3. Was the original reading विद्वान्तव nom. sing. masc.) इति ? See Sāmavidh. br. II.

^{4. 9. 4.} R. निवृत्तं 5. शामीनीर the Lahore copy of Br. and the Bombay and Stein ricakas. 6. See 1. 2. 7. नरासी the Mss.

Instead of | Ad: किन; is कुदित to be emended into कुदित ?

आ०। अल्पमित्यर्थः।

· चतुर्थकालपानभक्षः ।१०।

दे०। सायंप्रातमंतुष्याणामशनं देवनिर्मितमिति भोजनकालः । तत्र प्रथमदिनस्य सायंप्रातर्लक्षणं कालद्वयं।द्वितीयदिनस्य च प्रातः कालं वर्जीयत्वा सायं चतुर्थे काले भोजनपेयपाने कुर्यादित्येके। पकव्यवधानेनैककालं भुञ्जीतेत्यर्थः। अन्ये त्वाद्दः। पीयत इति पानं क्षीरतकादि। तदेव चतुर्थकाले पश्चिमप्रहरे मक्षो प्रस्येति।क्षीरादिपाने च भक्षशब्दो दृष्टः। अन्भक्षो वायुभक्ष² इति॥

आः। चतुर्थे चतुर्थे पानकाले भोजनकाले भक्षो यस्य स तथोकः।
भोजनपानदान्दे प्रतीच्या न्यवहरन्ति। सायंप्रातःपरिकल्पनया
त्रीन्पानकालान्परित्यज्य चतुर्थे भक्षयतीत्यर्थः॥

असञ्चयवान् । ११ ।

देः । हिरण्यादिसंचयं न कुर्वीतेत्यर्थः ॥ आः। भिक्षित्वा संचयं न कुर्यात् ॥

अहरहर्वा भैक्षमश्रीयात्। १२।

दे०। भिक्षाणां समृहो भेक्षं। पूर्वेण³ भिक्षाणामपि संचयस्य प्रति-वेधे प्राप्ते प्रतिप्रसवो ऽनेन³ क्रियते। प्रतिदिनं भेक्षमश्रीयात्। शरीरापाटवे तु कनाचिदेकामपि भिक्षामश्रीयात्। अटितुमशकः सक्तुकणिकादिकं वा तावन्मात्रं संचिनुयादित्यनेनाभिप्रायेण वा शब्दः॥

अहस्तिष्ठेद्वात्रावासीत। १३।

दे । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे इहः शब्दाद्द्वितीया । अहिन तिष्ठे-देव । अर्ध्व एवासीतेत्यर्थः । रात्रावासीत् । उपविशेद्तिआन्तः सुप्यादिष । अत्यन्तसंयोगाभाषात् ॥

आः। अहः सर्वे तिष्ठेद्द्वितीयात्यन्तसंयोगः । रात्रावासीत । अनत्य-न्तसंयोगात् आन्तः स्वेपेद्रि ॥

एकदिनन्यवधा⁰ AT. 2. Cp. Manābhāṣya p. 6. l. 19 (Kielhorn's ed.) 3. Viz मृत्रेगा. 4. Pāṇ. II. 3. 5.

उभयं मुनिव्नतः स्यात् । १४।

देः। उभयमहोरात्रं भृतसाम्यं मीनं वाक्संयमं कुर्यात् । मुनीनां वतमेतत्। किमेतत्सर्वविषयं च मतं। मन्यमकारेण । अहस्र रात्रि च वाक्संयमी स्यात्॥

आ०। उमयमहोरात्रं मुनिवतः स्यात् । वाम्यत इत्यर्थः ॥

स्त्रीरुद्रपतितरभसरजस्वलैर्वा न संगावेतेति' च्यवनो अगः। १५।

दे०। मार्गवस्तु च्यवनो मन्यते। स्त्र्यादिभिरेव न संमावेत। न तु सवैं:। संभाषयेदिति स्वार्थे णिच् । रामो राज्यमकारयदिति-वत्³। पतितास्त्रैवर्शिका अपि। रमसा अपृष्टवकारः। मण्ड-वन्द्प्रभृतयः। रजस्रहास्तु ये रक्तेन शरीरमविष्टण्य मोज-नादिकमुद्प्राहयन्ति । भूतवरप्रभृतयः॥

आ०। स्त्र्यादिभिरेव न संमाषेतेति च्यवनो मार्गवो मन्यते। पतिता-भिर्द्धिजातिमिरपि। रमसा मासकाः। रजस्रका वे रजसा स्विन

रेणात्मानमङ्कवित्वा भिक्षादि दापयन्ति॥

बाद्शरात्रं वोभयत्र। १६।

दे । देशकाळशत्त्रयपेक्षयोमयतो ऽस्य संवत्सरवतस्यायन्तयो-इदिशरात्रं वा मुनिवतः स्यात्॥

भा०। द्वादशरात्रं वोभयतः संवत्सरस्याद्यन्तयोः । स्थानासनं सुनि-वर्त च ॥

अमावस्यां पौर्णमासीं च । १७।

देः । पौर्णमासीममावस्यां च । तेन संवत्सरमध्ये ऽष्टाचत्वारिशाहि-नानि भवन्ति। उपक्रमोपसहारयोः द्वादश पौर्णमास्या द्वादशा मावस्याः॥

आः। एवमेतद्र प्राचत्वारिशसंबतस्रिकेण ब्रह्मचर्येग संमितं। अत्रा

I. संभाषयेदिति T D and first hand of A; संभाषयेतेति the Labore copy of Br. 2. Comm. on Taitt. Pratis. II. 17. It seems, the u. that Devapala's reading was संवारचेत 3. Ram. VI. 128, 104. (ed. Bombay). 4. भगैरमन् D. 5. (स्यात्यन्तयी: the Ms.

ष्टाचत्वारिशहिनान्यतितीवं वतम् ॥ पालाइयः सिमिधो नित्याः परिधिवृक्षाणां वा । १८।

दे०। या ब्रह्मचारिणां नित्याः समिधसा इह पाळादयः। पाळाद्याळामे प्रतिनिधः। प्रतिनिधाने च परिधिवृक्षाणां संबन्धिन्यो
प्राह्याः। परिधिवृक्षाश्च यूप्याः विल्वखिद्रपळाशरौहीतकौदुम्बरबद्रप्रशृतयः²। ब्राह्मणं च³। बैल्वो वा खादिरो वा पाळाद्यो वा रौहीतको वा सौम्यस्याध्वरस्य यूपः स्यात्। औदुम्बरो यूपो भवति खादिरे ब्रम्नाति पाळाद्ये ब्रम्नाति रौहीतके
ब्रम्नातीति श्रुतेः। यश्चिया वा सर्वे परिधिवृक्षाः। श्रूयते हि
तस्केन्द्रो यश्चियेभ्यो वृक्षेभ्यः परिधीनाजहारेति⁴॥

आः। नित्या याः समिधो ब्रह्मचारिणस्ताः पळाइयः । अळाभे परि-धिवृक्षाणां वा । परिधिवृक्षा यूप्या यिष्ठया वा । तस्येन्द्रो । यिष्ठियेभ्यो वृक्षेभ्यः परिधीनाजहारेति दर्शनात् ॥

मेथां मद्यमिति⁷ पाणिमार्गं⁸ द्त्त्वा त्रिषवणमहोरात्रमु-दकोपस्पर्शनम् । १९।

दे । कुर्यादिति शेषः । मेधां महामङ्गिरस इत्यादिभिर्मन्तेः । द्वास्यां

1. पालाइया: here and infra T; Ad. and the Bombay copy of Br.; पवास्य: : the Lahore copy of Br. and the Bombay reaka : पावास े 2. T and first hand of A : खदिरोद्म्बर्रोहितक (रौहीतको) बधर (बदिर A) प्रभृतय: 3. The passage beginning ब्राह्मणं च up to युप: स्यात is missing in T and added in A on the margin. The Brahmana is not found in the printed text of the Kathaka. 4. Thus AT; the sruti runs according to D: तस्येन्द्र: परिधीयेज्ञि-येभ्यो वृक्षेभ्य ब्रादायेति : after these words D has a passage, not given by A T, from which I cite only : प्रकृती चोक । उपसत्स युपकर्मेति. Is prakṛti here equivalent with Vaitānikasūtra? 5. R. पालाइय: यज्ञिया: । वातस्येन्द्र the Ms. 7. At XLI. 18 these mantras, indicated here by the pratika, are given in full. 8. Thus Br. (both copies), the Bombay and Stein rcakas, the Parisian rcaka, and of the Mss. of Devapala D and first hand of A; पाणिना मार्गे T and third hand of A. नामेरारम्योर्ध्वं ब्रह्मद्वारपर्यन्तं मार्जनं निघर्षणात्मकं कृत्वा नामेकर्ध्वं पाणिनोन्मार्धीते स्मृतेः । प्रातःसबने माध्यान्दन-सबने तृतीयसवन इति सवनत्रयं प्रीप राजिभागत्रये प्रयेवमु-दकोपस्पर्शनं कुर्यात् । न्नानिमहोपस्पर्शनं । उपस्पर्धनद्वाद्या ह्याचमनस्पर्शनस्नानेषु इष्टः । उपस्पृदय स्वस्त्ययनं भवती-त्याद्याचमने । " उपस्पृदय सोममाक्रमेराक्षित्यत्र स्पर्शे । आलम्य चोपस्पृशेयुरित्यत्राप्युद्काचमनमात्रे । रथ्यादाषुप-स्पृशोदित्यादी स्नाने ॥

भा०। मेघां महामित्यवुवचनीयैः सर्वेरातमानमुग्मुख्य उदक्षमुपस्पृशेत । स्नायादित्यर्थः । अहोरात्रमध्ये त्रिषवणम् ॥
नमो हमाय मोहमायेति चानुसवनम् । नमो हमाय
मेाहमायाग्रये वैश्वानराय तपाय तापसाय तपन्ताय विन्द्वे विन्दाय वस्राविन्दाय सर्वविन्दाय नमः पाराय सुपाराय पारयन्ताय नम अर्म्याय सूर्म्याय ।
नमश्च्यवनाय भागवायेत्येता एव देवतास्तर्पयन्तुदक्षेत्र । २०।

^{1.} This mārjana seems to explain the word mārga of the Sūtra. Perhaps the original Sutra text had marja. 2. Could this expression refer to XLI. 18? Then the citation by pratika would be accountable. 8. उत्सज्य (śāradā!) the ms. words नमी up to मोहमाम not found in the copies of Dev. Both the copies of Br. have them as also the Stein reaks. the Bombay ms. of Br. and of the Mss. of Dev. T have 6. वसुविन्दवे D and second han l of A; वसुविन्दस् the Bombay copy of Br. (The Lahore ms. is here incomplete). 7. प्राय Br. and first hand of D. 8. सुपराय A. 9. पारयन्त्याय Br., Stein and Bombay roakss and of the mass. of Devapala A. After this word D and A (sec. hand) insert शान्ताय, not found in Br. and not commented upon by Dev. 10. 470 first hand of A. For the mantres ep. Gautama dhs. XXVI. 12, Samavidh, br. I. 2. 5.

दे । पता एव देवता उदकेन तर्पयन्नमः शब्दाविच्छन्नैर्मन्त्रेश्चतु-र्मिरुपस्पर्शनं कुर्यादिति संबन्धः ॥

भाः। नमो हमायेत्यनुसवनं नमस्कारान्तैश्चतुर्भिरादित्योपस्थानं। एता एव देवतास्तर्पयन्नुदकेन स्नायादित्यर्थः॥

एवं संवत्सरं चरित्वा विमलो विपापो भवति। २१।

दे । एष ब्रह्मचारी स्नातको वा प्रकृतः संवत्सरमुक्तं व्रतं चरित्वा विमलो रागादिमलशून्यो विगतपापश्च भवति ॥

आ०।एष संवत्सरः² एवंरूपः एवं चरित्वा। विमलः। विगतचित्र-मलः। विगतपापश्च॥

सर्वेषां वेदानां चारतब्रह्मचर्यो यदि नान्यत्कुरुते । २२।

दे०। यद्यन्यद्वतं वेदाध्ययनकाछे न कुरते तदास्यस्मिस्तत्प्रातिनि धिभूते संवत्सरवते कृते सित चतुर्णामिष वेदानामधीतानां चिरतब्रह्मचर्यः संपद्यते। व्रतपरिपूर्णे वेद्चतुष्ट्याध्ययनमस्य संपद्यत इत्यर्थः। ये तु स्वतन्त्रमेवेदं संवत्सरवतं त्रैविद्यकस्य तपो ऽतिशयार्थे वर्णयन्ति त एवं व्याचक्षते। पूर्वेण सहा-स्यकवाक्यता। एष संवत्सरं चरित्वा सर्वेषां वेदानां चरित-वतः सन्विमलो विपापश्च भवति। यदि तन्मध्ये निषिद्धा-चरणं न कुरुते॥

स तु खलु चरितब्रह्मचर्यो दश दश पुरुषान्युभाति प्-वीपरानात्मानं चैकविंशं पंक्तिं च यावदनुपश्यति यस्यामुपविशति।२३।

दे । तु राब्दः फळान्तरसमुचये । खळ निश्चये । … यान्परयति तानपंक्तिपावनानिप पंक्तिपावनान्करोति तपोबळात् । यांश्चे- कपंकत्रुपविष्टान्न परयति तानपि पावयति ॥

आः। दश दश पुरुषान्पुनाति । पूर्वान्पित्रादीन् । अपरान्पुत्रादी । अत्यान्पुत्रादी । अत्यान्पुत्रादी । अत्यान्पुत्रादी या-अत्मानं चैकविंशं । पंक्तिं च पुनाति । यावद्नुपश्यति या-वद्दष्टिगोचरं । कांचित्पंक्तिं यस्यामुपविधाति भोजनार्थम् ॥

^{1.} vå of the Mss. of Devapala Douly, and the Parisian rcaka, but cp. the bhasya. 2. Thus the Ms.

संमाप्त एतासामेव' देवतानामन्नस्य जुहोति। २४।

देः। प्तस्मिन्त्रते समाप्ते पूर्वोक्तदेवनाभ्यो ऽत्रं जुहोति तण्डुल-लक्षणं स्थालीपाकं वा। ""अन्नदान्दो हि कृते चाकृते च विपक्के च हपः। हीषिति निधनं कुर्यादन्नकामायेत्यकृत-वचनः । अन्नं प्रयौति घृतं मधु तण्डुलानित्यादौ कृतवचनः। यो ऽन्नमक्षीयादित्यादौ विपक्षयचनः॥

आ०।समाप्ते संवत्सरे पतासामेव देवतानां प्राकृतानामग्रस्य कृता-कृतस्य वा स्थालीपाकश्रवणातुत्प्रामावः । न च सर्वदेन-ताश्चेति तन्त्रं । अपि तु हस्तेनैव तण्डुलादेश्चतस्र आहु-तीर्जुदोति॥

घेनुद्क्षिणा । २५ ॥ ४॥ (१।४)

आ०।आचार्याय । प्रकान्तत्रैविद्यस्येतद्भवति । तेनात्रारम्मे न व्रतो-प्रयम् न होमः॥

दे०। येनाधीयानेन यथाविद्धितवतानि नानुष्ठितानि नापि संब-त्सरवतं पश्चातं प्रति प्रायश्चित्तान्तरं स्वतन्त्रं तपा उन्तरं पूर्ववत्कृष्णुदिक्रमाह ॥

कृच्छ्विधिं व्याख्यास्यामः। १।

देः । इतमकुरालं - बिहिताकरणप्रतिपिद्धसेवनलक्षणं कर्म छिन्द-न्तीति^{प्र} कुच्छ्रां ^१ । तथानन्तरं वश्यति । सर्वाकुरालमोक्षाये-ति । गौतमो प्रयाह । अधैतांस्त्रीन्हुच्छांश्चरित्वा सर्वेषु वेदेषु स्नातो भवति सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो मवति ¹⁰ । त्रीनिति कुच्छ-

^{1.} समाप्त एवेतासामेव D and second hand of A: एव एतासामेव the Bombay yeakn. 2. Cp. Pañe, br. VIII. 8. 19. 3. Thus the Ms. 4. पहिंच बेतानि AT. 5. Tins. बा. 6. Before
of Devapain have all: अथ, it is missing in Br. and Ad. cp. notet. किंद्रवीति इंट्ड्र T. 8. See V. 10. 9. जातो D: सबवेदेशु स्नातो A10. The hat words: not in T; they differ from Stenzler's Text Gant. XXVI 24.

महाक्तच्छ्तप्तक्तच्छ्रान् ।कच्छ्रस्य विधिः प्रभाव इति-कर्तव्यता कच्छ्रविधिः । तां वक्ष्याम इति शिष्यबुद्धिसमाधा-नार्थमिदं वाक्यम् ॥

आ०। क्रच्छ्रविधि व्याख्यास्यामः । अध्ययनविधेरनन्तरं वास्तुकरणं वक्तव्यं । कः प्रसङ्गः। क्रच्छ्रविधेरित्याशङ्कृत्या मुच्यते । येन यथ्या कथंचिद्वेदा अधीता नाष्टाचत्वारिंशत्संमितं व्रतंकृतं तस्यैर्धितान्यध्ययनाधिकाराय क्रच्छ्राण्यतिदिश्यन्ते । अध्ययनविधेर्धेणाधानायेत्यर्थः। कृतमकुशळं छिन्दन्तीति क्रच्छ्राः। तेषां विधिरितिकर्तव्यता । तां व्याख्यास्यामः॥

देवासो यथाचरन्वसवो रुद्रा आदित्या मरुद् द्शि-रसः पुरा । २।

दे० । देवा पव देवासः । आज्जसेरसुक्⁵ । येन प्रकारेण देवाद्य आचरस्तं प्रकारं वक्ष्याम इत्यन्वयः ॥

आः। येन विधिना वस्वादयो देवास्तानाचरन्। मरुतश्चाङ्किरसश्च ते मरुदङ्किरसः। पूर्व वस्वादिग्रहणमार्पार्थम्। एत⁶ एवात्र ऋषयो ज्ञातव्याः॥

स्त्रीशृदं नामिभाषेत । ३।

देः। स्त्रीमात्रं श्रुद्रमात्रं च न संवाद्येत् कृष्ट्हं चरन्॥ आः सर्वे कंचन स्त्रीश्रुद्धं वतं चरन्नाभिभाषेत ॥

नक्तमासीत संश्रितः। ४।

े दें । कुड्यकाष्टादिकमालम्बनमात्रमाश्रितः सत् रात्रावासीतैव। उपविशेत्। श्रमातिशयनिवृत्तये। न तु सुप्यात्। एवं हि

^{1.} Now follows a discourse about the etymology of the word krechra, in which a citation is given from a grammatical text (a Prātisākhya?) designated as carāyaṇi or cārāyaṇi sūtra (the citation runs: पुरुक्ते पुच्छक्रच्छ्योः).

2- तस्यतानध्य the Ms. 3. रहादित्या the copies of Devapāla. 4. If we read यथ आचरन, we get (from sūtra 1 on) two Anustubh verses. 5. Pān. VII. 1. 50. 6. एता the Ms. 7 संवाचयत् D.

सातिशयं तपो भवति । अतिश्रान्तस्तूपविष्ट प्रवान्तरान्तरा मनाक् खापं कुर्वीत । शरीरापायस्यावश्यवर्जनीयत्वात् । न तु शय्यामारोहेत् ॥

आः। नक्तं रात्रावासीत संधितः। अपाधितः। कुड्यादी॥

सर्वाण्यहानि तिष्ठेत्। ५।

देः । दिनेषु सर्वेषु तिष्ठदेव न तृपविशेत् ॥ आः। सर्वाण्यहानि तिष्ठेश्च नोपविशेहिनमध्ये॥

ब्रह्मचारी।६।

दे । ब्रह्मचर्याचरणशीलः । एतेन गृहस्थस्याप्यधिकारं दर्शयति ॥ आ । ब्रह्मचारी भवेत्। अनेन शायते गृहसंस्थाप्यध्ययनसंस्कारायैते अ भवन्ति ॥

क्षपादायः । ७।

वे०। यदि श्रमातिशयपरा विश्रमयितुं मनाङ् निद्रां कुर्याचदा क्षपायामेव कुड्याद्यवष्टम्मेनोपविष्टः सन्। न तु कथंबिद्पि दिवा शय्यायां वा॥

आ०। श्रान्तः सन् क्षपायां होते न दिवा॥

मधुमांसलवणश्राद्धानि वर्जयेद्विचारयन् । ८।

दें । अकामोपनतं मधु न दुष्यतीति वाजसनेयकादौ यद्दश्यते तथा सैन्धवं तु न दुष्यति । दत्त्वा तु देवविप्रेम्यः खादन्मांसं न दुष्यतीत्यादि । व्रतस्माप दौहित्रं श्राद्धे यत्नेन मोजयेदि-त्यादि कण्वागमं । अविचारयन्नेच प्रयत्नविशेषेण मध्वादी-न्यत्रवते वर्जयेत् ॥

आः। अकामोपनते मधु वाजसनेये न दुष्यतीत्ययं विचारो मधुनो न

^{1. °} इहेत D and first hand of A; ° विशेत T. 2. Corrected perhaps: गृहस्थास्य 3. The Sutras 3-7, when combined, form an annutubh verse, one syllable failing only in Sutra 5, where perhaps तिष्ठेत could be read (तिष्ठेत and तिष्ठेत in sarada writing not being discernable 4. भाषतं A.T. 5. Manu V.32 (var.). 6. ib III. 234. 7. इत्यम्बद्धगम T. 8. जती T.

कर्तव्यः । मांसस्यापि ब्राह्मणकाम्यादि । छवणस्यापि सैन्धवं न दुष्यतीति । श्राद्धस्य व्रतस्थमि । दौहित्रं श्राद्धे यद्गेन भोजयेदित्ययं विचारो न कर्तव्यः । सर्वथैतानि वर्जयेदिति तात्पर्यार्थः॥

गवाजिनं शाणीचीरं कुतपं मार्गे वा वास उच्यते। १। दे०। गवाजिनं गोचर्म। शाणीचीरं बरासीखण्डः। मृगस्येदं मार्गे चर्म। कुतपमुक्तमः॥

थाः। गवाजिनं वस्त्रमत्र विकल्पेन ॥

सर्वाकुशलमोक्षाय मस्तो ऽप्याचरंस्तथा । १०।

दे०। अध्ययनकाले वैगुण्यकृतस्यैवान्यकालकृतस्यापि समस्तस्येह-जन्मकृतस्य पूर्वजन्मविहितस्य चाकुशलस्य पापकर्मणो मो-क्षाय विनाशायैतद्वतं भवति सम्यक् कृतं सत् तथा च मरु-दादयो ऽपि ताद्थ्येनैवाचरितवन्तो ऽसंभाव्य मानव्या मोहा इति हठप्रमाणकमेतत् ॥

आ०। सर्वपापापनीदाय मरुतो ऽप्येतेनाचरन् । बस्यत्येतत् । वसुभी रुद्ररादित्येश्चरितं वतं मरुद्धिश्चेत्यर्थः॥

ज्यहं सायं ज्यहं प्रातस्त्र्यहं भुञ्जीतायाचितम्। ज्यहं नैव तु भुञ्जीतैतद्वसुभी धेरैरादित्यैइचरितं वतम् । ११।

दे । मरुद्धिश्चेति होयं । त्रीण्यहानि सायमेव भुक्षीत होमकाछा-दृष्वे । त्र्यहं प्रातरेव । त्र्यहं त्वयाचितलक्षमेव 10 भुक्षीत । त्र्यहं त्यवसनमिति क्रमणेव द्वादश दिनानि वतम ॥

^{1.} The aksara न restored by me. 2. मागेवास T, मागे वास first hand of A. 3. See IV. 8. 4. Thus Br. (Lahore ms.) and of the Mss. of Devapāla T and first hand of A; Br. (Bombay ms.) and D, and A second hand: ध्यवांस्तथा. Sūtras 9 and 10 combined are again a śloka, if we cancell aksara मागेवा. 5. Thus Ad; वन्तः सं⁰ T (श्राविति confirms the reading श्रावित in the text). 6. T इत्येके instead of एतत. 7. ध्येतानवरन the Ms. 8. See the next Sūtra 9. T मुञ्जीतत्येतद्व . The original reading may have been: व्यदं नेव द मुञ्जीत एतद्वस्थान्य । 10. वितं विवय प्रावित्य कर्षा T A.

आः। इदानीं मोजनिवयम उच्येत । ज्यहानि त्रीण्यहानि सायमेव भुक्षीत । होमकाछादूष्वे । ज्यहं प्रातरेव भुक्षीत न सायं। प्रातःशस्तो नियते प्रातराशकाछे। ज्यहमयाचितमिति । याच्छा-प्रतिषेधः । स्वगृहे अप्रार्थितमपि भुक्षीत हविष्यं नातितृतं। चतुर्थे ज्यहं नेव भुक्षीत । एतद्वसुभिरिति व्याक्यातम् ॥

एष एवातिकुच्छस्य विधिरेवं विधीयते। १२।

दे । एतत्कुच्छं व्याख्यातं । अस्य प्राजापत्यमिति नाम ै । एवंप्रकारं क्रशसाध्यमन्यद्पि कृच्छ्राब्देनोच्यते । कृचंसान्तपनादिकं । एतमेव प्रकारं तप्तकुच्छ्रे प्रतिदेशयन्नाह । एव एवातिकृच्छ्रं स्य विधिरेषं विधीयते । यः कृच्छ्रस्य प्रकारः स्थानशयनब्रह्मः चर्यादिक उक्तः स एवातिकृच्छ्रस्य विधिः । यथेवमभेद एव स्थानत्र को प्रतिदेशावकाशः । तस्य भिन्निवषयत्वादित्या- शङ्कर्श्वह । एवं विधीयत इति शेषः । तथा चाह ॥

आ०। अस्य क्रच्छ्रस्य विशेषात्माजापत्य इति नाम। अन्यो ऽप्यवि-थिष्ठः। प्राजापत्य प्रवोच्यते। अतिकृच्छ्रस्यैवैष विधिः। मो-जने तु विशेषः॥

एतेष्वेवतुकालेष्वेकैकं पिण्डं प्राइनीयात् । १३॥५॥(१।५) दे॰। पतेष्वेव तु सायमादिषु मोजनकालेष्वेकैकं ब्रासमधीयादति-कृष्कुं चरन् । पिण्डप्रमाणं त्वास्याविकारेण यावद्बासो सुखे वर्तते पागिपुरणमोजन इति ॥

आः। सायमादिष्वेकैकं पिण्डं ब्राक्षीयात्। अविकृतहस्तब्राह्मपिण्डः। तथा च याज्ञवत्क्यः। पाणिपूरणमोजन⁵ इति ॥

तप्तकुच्छ्रं व्याख्यास्यामः । १ ।

त्र्यहमुष्णाः पिबेदापस्त्र्यहमुष्णं पयः पिबेत्। त्र्यहमुष्णं पिबेत्सर्पिकीयुभक्षः परं ज्ञ्यहम् । २ ।

^{1.} एवं (better reading? But see the Bhāsya of Devapāla)
Br. (both mss.). 2. Cp. Bandh, dhś. IV. 4. 6, Vişnu smṛti 46. 10.
3. ेतिदिश्वनाह T. 4. The Lahore ms. of Br.: पिग्डमशीयात. 5.
पाशिपुराञ्च the ms. Yājā III. 319 6. The grammatically correct सुप: is
feund only in the Lahore ms. of Br.; Vas. Dhś. XXI 21, also has साप:

दे । क्रच्छ्रकालेष्वेव सायमादिषूष्णाजलपानादिकं । पयः क्षीरं । सिप्स्चित्र । सिप्स्चित

आ०। ज्यहमुष्णाः पिबेदापः। यावच्छक्ति । अन्यत् ज्यहमुष्णां पयः पिबेत् । अन्यत् ज्यहमुष्णां यथारुचि । वायुमक्ष इति निराहा-रोपछक्षणं । न हि वायोर्भक्षः संमवति ।॥

बृहस्पतेस्तु कूर्चस्य² एष² एव² विधिः स्मृतः । ३।

दे०। बृहस्पतेरार्षे प्ररोचनार्थे चकूर्च इति संज्ञा। यः कृच्छ्रस्य स्था-नासनादिप्रकार उक्तः स एव कूर्चस्यापि। तुशब्दो ऽप्यर्थे॥ आ०। बृहस्पतेरार्षे कूर्चो नाम॥

यवागं यावकं शाकं पयः सर्पिः कुशोदकम् । त्र्यहं त्र्यहं तु प्राक्षीयाद्वायुभक्षः परं त्र्यहम्।४॥६॥ (१।६)

दे०। यवागूरपासिततुषयवसंपाद्या पेयप्राया सिद्धा। यावको
प्रिप तद्वत्। स तु भक्तप्रायः कठिनः। शाकं तु हविष्यमेव न
त्वाविशेषेण।कुशोदकमाहारनिर्देशात्सहोपयोगः। ते
प्रिप सप्तत्र्यहा भवन्ति॥

आ०।तत्र यवाग्वाद्य उष्णास्त्रयहं प्रति।यवागः पेया। यावकः प्रसिद्धः।यवमुद्रामिश्रः।प्रसृतियावकाद्न्यः।शाकं यवोच्छिष्ट-भोजनीयं।अन्यर् ग्याख्यानं।एवं सप्तत्रयहः बृहस्पतिकृचे वतम्

अथ सान्तपनम् । १।

दे० । कृञ्छं व्याख्यास्याम इति वाक्यशेषः । अथशब्दः पृथक्स्था-नतां पूर्वेभ्यो द्योतयति ॥

आ०।अथराब्दः पृथक्प्रक्रियार्थः॥

^{1.} After Sutra 2 Br. has one sloka more: ष्ट्पलं तु पिवेदापस् (Lah. पिवेदस्भः) त्रिपलं तु पयः पिवेत्। पलमेकं पिवेत्सिपिविद्यमचः परं त्र्यहम् ॥
2. Thus Br.; the Mss. of Devapāla: कूर्वस्यैवेष, but A second hand: कूर्यस्य होष एव.
3. च the Lahore Ms. of Br.
4. पेया AT.

^{5.} T and A (first hand): °स्थानं; A corrects: प्रत्यानतां

मरुतां होमो मरुतस्तर्पयेत् । २।

दें । मस्तामेवात्रार्षे। अतस्तेवामेव । होमः । तानेव चोदकेन तर्पयेत् ॥ आ । मस्तः सान्तपनऋषयः । तेवामेव होमः । तेवामेव तर्पणम् ॥ गोमूत्रं गोमयं क्षीरं द्धि सर्पिः क्रशोदकम् ।

एकरात्रोपवासदच कृच्छं सान्तपनं स्मृतम् । ३।

दे । कृष्णुरूपं च तत्सान्नपनं कृष्णुमान्तपनं । गोमूत्रादिकमेकैक-महन्यहन्येकरात्रोपवासश्चेति सप्तरात्रः॥

आ०। गोमृत्रादीनि षड्रात्राण्येकरात्रतः। उपवासश्च द्वितीयः। एतत्सा-न्तपनम् ॥

एतदेव त्रिरभ्यस्तं महासान्तपनं स्मृतम् 1४॥७॥(१।७)

दे । एतदेव सान्तपनं यथास्थानं गोमूत्रादिमक्षणमुखेन त्रिरम्यस्तं दण्डकितकेन वा महासान्तपनं भवित । तेन भङ्क्या सान्तपने सप्ति। तेन भङ्क्या सान्तपने सप्ति। तेन भङ्क्या सान्तपने सप्ति। पर्यवस्यतीति। पर्यवस्यतीति। स्वाहत्वं प्रतीयते सान्तपनस्य द्वचहत्वं महासान्तपनस्य सप्ताहत्वं प्रतीयते तद्पि विकल्पेन शक्तिविद्योषामावापेक्षया पुरुषान्तर एव कल्पते सर्वस्मृतीनां प्रामाण्यात्। न त्वेतावता सर्वत्र संकांचन्यास्यया हेशा उनुभावनीय: । तत्र च याद्यक्यवस्यनं स्वाहत्वं प्रतीयत्वानं स्वाहत्वं प्रतीयत्वानं स्वाहत्वं स्वाहत्वं प्रतीयत्वानं स्वाहत्वं स्वाहत्व

पञ्चगव्यं तु गोक्षीरं द्वि स्व शहद् घृतम् । जन्धवा परे १ इयुपवसेत्कृष्ट्यं सान्तपनं चरन् ¹⁰। अत्र पञ्चगञ्यादीनामेकाहन्युपयोगः । द्वितीये त्पवास उक्तः।

यतो महासान्तपनमाह । पृथक् ""स्मृत इति । अत्र पश्चन गव्यादीनां पृथगुपयोगात्षडहानि सप्तमे ऽहन्युपवासः॥

आः।एतदेव त्रिरम्यस्तं स्वस्तानविवृ² दण्डकितवद्वा महासा-न्तपनं। सप्ताहः संख्या। एकविशत्यहःसंख्या न कर्तव्या यतो याज्ञवल्क्येन स्फुटमुक्तं—

कुशोदकं तु गोक्षीरं दिध मूत्रशकृद् घृतम्। जग्ध्या

पृथक् "महासान्तपनं मतम् । मनुना तन्त्रेण द्वावप्युक्तं। गोमूत्रं गोमयमिति । अत्र समस्तद्रव्येणैकरात्र उपवासश्च द्वितीयः । अयं द्वचहः । महासान्तपने गोमूत्रमेकरात्रः। पवंव्याख्याने सप्तरात्रः॥

अथात्र वतोपायनम्। १।

दे०। सर्वेषां कृष्ण्व्रतानां द्वादशाहाधिकारित्वं। गुणं तु द्वादशाह-स्येति । तेन तदीया एव मन्त्रादयो ऽत्र गुणत्वेन योजयित-व्या इत्यमित्रायेण गुणविशेषमाह । अथात्र व्रतोपायनम्। एषु समस्तेषु कृष्ण्वेत्र यत्पूर्वे व्रतमुक्तं व्रतादिनियमाश्चेति तस्योपायनं प्रह्मोपाय इतिकर्तव्यता द्वादशाहादित्युच्यते त्यागोपायश्च तत एवति क्षेयम्॥

आः। अथात्र सर्वेषु कृच्छेषु वतोपायनादिगुणविधिरूच्यते । प्रथमे ऽह्नि प्रातः स्नातः अग्निसन्निधौ वतमुपगच्छति॥

वसवो वतपतयो रुद्रा वतपतय आदित्या वतपतयो मरुद्दिरसो वतपतय इति वतमालभ्य वस्निद्दिस्तर्प-येत् प्रथमस्मिंश्चिरात्रे रुद्रान्वितीय आदित्यांस्तृतीये मरुद्दिरसञ्चतुर्थे।२।

दे । प्रथमस्य त्रिरात्रस्य प्रथमे ऽहिन स्नात्वाग्निसमीपे वसवो

^{1.} Yājñ. III. 316. 2. Thus the Ms. 3. Yājn. III 315. 4. Manu XI. 213. 5. Thus of the Mss. of Devapāla A and T, D: अत्र, the Bombay Ms. of Br. has अवातो, the Lahore Ms. अय. 6. The passage from विशेषा up to विशेषमाह follows immediately after the last words of Dev. cited in the Comm. on VII. 4. 7. Three quarters of a sloka.

व्रतपतयो व्रतमालमे तद्धः प्रव्रवीमि तच्छकेयं तेनध्यांसमित्या-दिमन्त्रलिङ्गात् देवताम्यर्थनं प्रतीयते । तथा व्रतान्ते व्रत-त्यागः कर्तव्यः । वभवो व्रतपतयो व्रतमचारिषं तदशकं तद्धः प्रव्यमस्तन्नो गोपायतेत्यादिभिः । एवमेतैश्चतुर्भिमन्त्रैर्वतमा-लम्य प्रथमं त्रिरात्रे ऽद्गिवस्त्यत्यहं तपयेत् । द्वितीये च्द्रान् । तृतीय आदित्यान् । चतुर्थे त्रिरात्रे मच्दङ्गिरस उद्केन तपयेत् ॥

आ०। अथात्र सर्वेषु इन्ह्रेषु वतोपायनादिगुणविधिरुच्यते । प्रथमे
ऽह्रि प्रातः स्नातः अग्निसन्निधौ वतमुपगच्छति । ""वतान्ते
तथैव विमोकः । ""वसूनद्भिस्तर्पयति प्रथमस्मिस्त्रिरात्रे ।
सद्भान् द्वितीये विरात्रे । आदित्यान् मस्दङ्गिरसस्तृतीयचतुर्थयोः ॥

आमे गृहा इति द्वाभ्यां वसूनां स्थालीपाकस्य जुहोति।३। दे०। प्रथमे त्र्यहे ऽहत्यहिन चरुणा मन्त्रद्वयेन वसुभ्यो होमः कार्यः। बह्मचारिस्नातकाभ्यां लौकिके ऽग्नौ गृहस्थेनाहवनीये गृह्याग्नौ वा॥

आ०। ब्रह्मचारिणो ऽपि लौकिके उग्नी॥

असङ्ख्यातिति दशभी रुद्राणाम् । ४।

दे०। होमः कर्तव्यः। द्वितीये व्यहे॥

आः। रुद्राणां द्वितीयस्मिस्त्रिरात्रे स्थालीपाकस्य ॥

कदा चन स्तरीरसीति पञ्चिभरादित्यानाम् । ५।

दे । तृतीयत्र्यहविषयमेतत्॥

व्रः। पश्चभिः पुरोक्षिभेष्रहरहिताभिः पश्च प्रधानाहुतयः॥

आः। पञ्चमिर्ऋग्मिरादित्यानां श्रहवर्जम् । प्रथमे बृहत्यौ । तृतीयो-ष्णिक् । चतुर्थी त्रिष्ठुप् । पञ्चमी जगती । इन्द्रो ऽप्यादित्यः । स्विताप्यादित्यः ॥

सान्तपना इति षड्भिर्मरुप्रणानां त्वामग्ने अङ्गिरसो वायुरग्रेगा इति च । ६।

1. Thus. Ad. only; the other Mss.: ि स्थाता इति, िस्यातीतिवा स्थात इति. 2. Thus the Labore Ms. of Br. only; all the others: वायुरमगः दे । चतुर्थे ज्यहे मरुद्रणानामङ्गिरसां चाहन्यहिन होमो यथायो-ग्यमेतैर्मन्त्रेः कर्तव्य इत्यर्थः ॥

आ०। इत्येवमष्टिमश्चतुर्थे त्रिरात्रे॥

इव्यवाहामिति स्विष्टकृतम्। ७॥८॥(१।८)

दे०। हञ्यवाहमित्यादिमन्त्रेण स्विष्टकृतं जुहुयादविशेषेण सर्वेषु ज्यहेषु ॥

ब्र॰। हव्यवाहमिति चतुर्ष्वपि त्रिरात्रेषु स्विष्टकृतं। इडामग्न इति छुप्यते²॥

आ०। इति स्विष्टकृतं जुहुयात्सर्वेषु । अत्र प्रत्यहमित्यारम्भात्प्रतित्र्य-हमेको प्रपि होमः । तत्राप्यशक्तावारम्भे एकतन्त्रेण चत्वारो प्रपि होमाः ॥

वर्षासु अवणेनाध्यायानुपाकरोति । १।

दे०। अत्रान्तेवासिनां योगिमच्छितिति वस्यमाणं संबन्धनीयं। यद्य-द्ध्ययनाध्यापनाङ्गं स्मर्थते तत्तिःकल वक्तव्यं। उपाकरणं वाध्ययनाध्यापनयोरप्यङ्गंः। तथा चान्तेवासिनां योगिम-च्छित्तित्यतो ऽध्येतुः फलसंबन्धः प्रतीयते।तत्र त्रैविद्य-कसिद्धचर्थे वेदाध्ययनाङ्गभूतानि व्रतानि प्रतिपादितानि। अधीतवेदस्यापि शिष्यस्याङ्गोपाङ्गग्रहणार्थे गुरोर्वास इष्यते शिल्पादिशिक्षार्थे च। तथा च स्मृतिः-

कृतशिल्पो प्रीप निवसेत्कंचित्कालं गुरोर्गृहे। अन्तेवासीत्यादि ।

तत्रान्तेवासिनां योगं संबन्धमिच्छन्नाचार्यं उपाकरगां वेदानां कु-र्यात्। उपाकरणं स्वीकरणं। मनसा संकल्पनं। एतत्स्थानकविशे-षादि मयास्मै शिष्याय प्रवक्तव्यमिति। शिष्यो ऽपि शिल्पाङ्गोपा-ङ्गपरिज्ञानायापि गुरौ वसन्त्थानकविशेषादिकमापि गुरोः

^{1.} After the interpretation of the mantras Devapala has समन्त्रकचारा(य)णीयगृह्यभाष्ये कृच्छ्रविधि: 2. See XLVII. 13.

 ^{3.} द्वयोरप्यङ्गे TA, ०प्यङ्गे C.
 4. तथान्तेवा DC.
 5. किञ्चित

 instead of कंचित् the Mss.
 6. Yājn. II. 184. (with varr.)
 7.

⁰स्थानिवशे⁰ Mss. exc. A. Refers obviously to the division in Sthā. nakas of the Kāthaka.

सकाशाद्धिते। अवणमाद्रपदी मासौवर्णस्त वः प्रथमः श्रावणं नस्त्रंत्रं तत्रेवं। पाकरणं कर्तव्यं । प्रथमपित्यां कारणामावात् । प्रथमं वा नियमन कारणाद्दिक्षमः स्थादिति नयेन । कि कुर्वता । अन्तेवासिनां साङ्गोपाङ्गादिशिक्षार्थं गुरी निवसतां योगं संबन्धमध्यापियतृकृतव्याख्यकक्षणिमच्छता । अन्तेवासिकश्च प्रज्ञातिशयसंबन्धमिच्छतेति फलतो व्याख्या ॥ आ० । वर्णस्वध्ययनविधिशेषत्वेनद्मुच्यते । येन वा कृच्छूद्रयेनाध्ययनं कृतं तस्यापीद्मुपाकमं । वर्णस्व ध्रवणेन प्रथमनेव । अध्ययनं कृतं तस्यापीद्मुपाकमं । वर्णस्व ध्रवणेन प्रथमनेव । अध्ययनं कृतं तस्यापीद्मुपाकमं । अङ्गीकरोति । इदं मया प्रवक्तव्यमिति ॥

स जहात्यप्वा नामासि तस्यास्ते जुष्टीयं गमेयम् अहमिदि पितुष्परि मेधामृतस्य जगृभ अहं सूर्य इवा-

^{1.} Thus the Mss., exc. A (sec. han i): नथमं; r. यदमथमं. 2. Does this point to a Sutra text अवरोने । प्रथमन ? of. Ad. नियम्येत AT 4. संबन्धमध्यापयित्रध्याप्यलच⁰ A: संबन्धमध्यापयित्र-कृतव्यास्यातच्च P; संबन्धमध्यापयंतयत्रव्याप्यतच्च P; संबन्धमध्यापयेतध्या-5. The beginning seems to be defective. 6. Thus Br. (text and comm.) and the Stein and Bombay reakas. The text of Devapala also points to graff (thus D, but C: graff, A: उपवा, T: अपवा), but the Mantrabhasya either or to माना, it rais: पनते स्वरूपाच्च्यवत इति पना मामुना (varr.; अभ्रता, अञ्जुना, अञ्चा) तत्श्रतिषधेनापना चाधुना (varr.: दाधुना, चाधुना, वप्ता, अपवादादप्रवा) विण । केचितु अप्वेति (vari: अपेति, अपीति) पठनित्। तत्रायमवार्थः ॥ 7. Uncertain. The Bombay Ms. of Br. reads বুহুবি, the Lahore one: ভাষ্টা; D ভুছাৰ C and Bombay reaka जुरी, Tजुन्द्रं, A जुन्द्रीयं (op. the Man. gihs.) the Stein rocks जे द्रीये În the Mantrabhasya DA: जुड़ीये, C जुड़ी T जुड़ेये (Periphrase: खतिश्यन सेवनीय) 8. Br. (Bombay Ms.) and Bombay reaka: जगूभ बहुं, thus also C; जग्म बहुं D; जगृहु(हं Br. (Lahore Ms.) and A; जएशरहें T; जन्नम भ्रहें the Stein rcaka (four times). Devapala seems to have read जगृहाहं (परिजगह:.... संभिर इत्यर्थ:).

जिन स्वाहा। रिन्तर्नामासि युक्तिनीमासि योगो नामा-सीत्युत्तरास्तिस्रः। तस्यास्त इति सर्वत्रानुषजित। २।

दे । स जुहोति य उपाकरोति । अप्वा¹ नामासीत्यादिभिर्यजुर्भिर-न्यास्तिस्रः । एतेषु यज्ञःषु प्रथममन्त्रस्थं तस्यास्त इत्यनुषज-ति । तेन रन्तिर्नामासि तस्यास्त इत्यादीनि वाक्यानि भवन्ति । समस्तपाठः शास्त्रान्तरीयत्वात् ॥

ब्र०। उपाकर्मणि स्नानवतवत्परिसमृद्य पर्युक्ष्य चातुष्कोष्ठैः स्तरैः परिस्तीर्याज्यं संस्कृत्य दर्भोपयामो ऽण्वा नामासि रन्तिर्नामासि युक्तिर्नामासि योगो नामासीति चतस्रः स्रुवेणाद्वतयः। योगो नामासि तस्य ते जुष्टीयं गमेयमित्यृहः॥

भ्रा०।य प्वोपाकरोति स एव जुहोति। आज्यं पवित्रेण संस्कृत्य चातुष्कोष्ठैः स्तीर्त्वा अपवा नामासि तस्यास्त इति सानुषङ्गै-श्रतुर्भिर्ऋग्यजुषेश्चतस्र आहुतीर्जुहोति॥

युजे स्वाहो युजे स्वाहा युक्त्ये स्वाहा योगाय स्वाहेत्य-न्तेवासिनां योगमिच्छन् । ३।

दे०। इति प्रत्येकं संबध्यते॥

आ०। अन्तेवासिनां शिल्पशिक्षार्थं ये गुरौ वसन्ति । उपवेदग्रहगार्थं वा । तथा च स्मृतिः । क्रतशिल्पो प्रिपः फलप्रदे इति ॥ दिधिकार्यण इति त्रिद्धि भक्षायित्वा दर्भपाणिः सावित्रीं त्रिरन्वाहादितइच त्रीननुवाकान्कस्त्वा युनक्तीति च 18। दे० । दंधिकार्यण इति मन्त्रः सकुद्दधिभक्षणमेवावर्तते त्रिः । साविन्त्री सावित्देवत्या तत्सवितुरित्यादिका महाप्रभावत्वाकान्या आ कृष्णेन रजसेत्यादिका । आदावादितः । ये त्रयो ऽनुवाकाः । इषे त्वेत्यादिरेकः । देवस्य त्वेत्यादिद्वितीयः । वसोः पवित्रमित्यादिस्तृतीयः । कस्त्वा युनक्तीति चाश्वमेधे परिधिनियोजने विनियुक्तः । उभयज्ञान्वाहेत्यनुषङ्गः ॥

^{1.} Thus D; ভব্ঘা C; A first hand and T: ভব্যা; A second hand; স্থাবা.
2. জাপ্তা again the Lahore Ms.
3. Yājn.II. 184.
4. ব given by Br. (both Mss.) and of the Mss. of Devapāla by A (C D T om.); it is not found in the Bombay reaka.

व्रागित्रेषु द्रभेषुपविद्य दर्भपाणिरों भूर्युंचः स्वरित्युक्ता तत्स-वितुरिति सावित्रीं त्रिरन्वाह । पच्छो ऽर्धचंदाः सर्वामन्ततः । "ततः कस्त्वा युनकीत्युक्ता नमो ब्रह्मण इति परिधा-नीयां किरन्वाह । अग्नि विमुच्य शिष्यपरिवृतः पूजोपका-रणमादाय नदीतीरं गच्छेत् । ""तत्र नदीतीरे शुंचौ देशे दर्भविष्टरान्विशतिसंख्यान्कृत्वा प्रागन्नानुद्गपवर्गानवस्थाप्य तेष्वप्रये वायवे सूर्याय ब्रह्मणे इन्द्राय प्रजापत्तये मवाय शर्वाय ईशानाय ईश्वराय विष्णवे बृहस्पतये यज्ञुवंदाय छन्दोम्य ऋषिभ्यो वेदेम्यो ब्राह्मणेभ्यः सोमेभ्यः सोमपेभ्य आचार्यभ्यो नम इति जीवादानपूर्व पाद्यार्थादिषुजनं कृत्वा तर्पयेत् ॥

भा०। होमादनन्तरं द्धिकान्ण इति त्रिद्धि भक्षयित्वा। क्रियाया आवृत्तिः सक्तमन्त्रः। **** कस्त्वा युनकीति च प्रवादः। प्रच्युत्यै त्वेत्यन्तः॥

तस्यानध्यायः। ५।

दे० । तस्याध्यापयितुरध्येतुश्चानध्याय उच्यते ॥ भा०। तस्यानध्यायो विरतिरध्ययनादुष्यते ॥

ने विद्योतमाने न स्तनयति । ६ ।

दे । वर्तमाननिर्देशात्तात्कालिकमेतदनध्ययनं । विद्योतमाने वैद्युते तेजसि । स्तनयति गर्जति मेधे ॥

आ॰। त विद्योतमाने ऽधीयीत। नः स्तनयति गर्जति सति। " " यावद्विद्योतयते तावदमध्यायः। यावद्य गर्जति ॥

आकालिकं 'देवतुमुलं' विद्युद्धन्वोल्का '। ७।

दें । आकार्लिं समानकालमुच्यते । य एवादिः स एव चेदन्ती

^{1.} Corrected (cp. Taitt. Ār. II. 13. 4), "धानीयांखि" the Mss. 2. Thus the Ms. of Lahore, the Bombay Ms.: जीवादानायाहरपूर्व. 8. अ the Mss. 4. Thus Br. and of the Mss. of Devapala A (second hand), and the Bombay reaka; "कालिक CD, "कालिक T and first hand of A 5. Thus Br. the Bombay reaka and of the Mss. of Devapala A (second hand); "अस DTCA (first hand) 6. Thus Br. (both Mss.) and of the Mss. of Devapala A; "हजा: the others 7. "लिक:समानकाल उ" D, "लिक-काल उ" C.

भवति । तस्य वचने आकालिकशब्दो निपातितः । आकालिकडायन्तवचन इति सूत्रेखा । टकारो टीवार्थः । आकालिकी
विद्युतः । य प्वोपक्रमकालः स प्व विनाशकालो विद्युत
इत्ययंः । प्वमिहापि यस्मिन्प्रथमार्धप्रहरादौ देवतुमुलादिकमुत्पद्यते सं तस्यादिकालः । स प्व द्वितीयदिवसे अन्तकालो
मवति । पतदाकाविकशब्देनोकं । पतदुकं भवति । यावित
काले देवतुमुलादिकमुत्पद्यते तावत्येव काले द्वितीये दिवसे
ऽध्ययनयोग्यता भवति । अन्तरा त्वनध्यायः । "तत्रान्तिश्ले
गीतवाद्यादिकं गन्धविधिकृतं देवतुमुलं । विद्युदिति
विद्युत्पातो विवक्षितः । "धन्वशब्देनापीन्द्रधनुर्वर्षाकालादन्यत्र वर्षासु "उल्कापि महत्या उल्कायाः पातो विवक्षितः
तारकामात्रपातनो अपि द्युल्काशब्दप्रयोगो ऽस्ति ॥

आ॰। इदानीमाकाबिकाननध्यायान्व्याख्यास्यामः। देवतुमुलम् । अन्तरिक्षचराणां गन्धर्वाद्गीनां मतव्यो ध्विनः देवतुमुलं। यस्मिन्काले स भवति तदारम्य यावच्छुः स एव कालो विद्युत्पातः धनुदर्शनं। ऐन्द्रस्य धनुवः। महोल्कादर्शनं। एतखतुष्ट्यमाकालिकम् ॥

आचारेणान्ये । ८।

दे०। अन्ये ऽप्यनध्ययनहेतव आचाराध्यायोक्ता अनुमन्तव्याः । भूकम्पचन्द्राकौपरागनुपतिमहापुरुवप्रमयप्रभृतयो ऽनुमन्त-व्याः । तद्यथा ॥

आ॰। आवाराध्यायेनान्ये अनध्याया व्याख्याताः॥ अत्यक्षराः राज्दाः संततवलीकप्रस्रावः। ९।

दे । अतिकान्ताक्षरा अत्यक्षराः शब्दा निर्धातहुंकारतलास्कोटन प्रभृतयः । संततं वलीकस्य प्रकावो न तु प्रभावमात्रं तस्य प्रायेखामावात् । एतद्द्वयमाकालिकस्यानध्ययनस्य निमित्तम्॥ आ । अक्षराण्यतिकम्य ये वर्तन्ते वेणावेणुमनुज्ञान् कांस्यशङ्ख-

^{1.} See Pan V. I. 14. 2. D seems to read आहारी सीवर: 3. See Schol on Pan t. c. 4. Reading of ज्यो indistinct. 5. अनस्य the Ms. 6. Thus T; the other Mss. असमावाद. 7. Thus the Ms.

बुम्बुभिश्वस्गालगंदमानां शब्दाः अत्यक्षराः । सनतवलीक-प्रस्नावो यावत् । वलीकाः छर्दिः पटलपर्यन्ताः । ते यावतसंत-तमविच्छित्रं प्रस्नवन्ति ॥

अर्धपश्रमान्मासानधीत्य पश्चार्धषष्ठान्वोत्स्वजत' उत्स्-जामहे ऽध्यायान्त्रतिविश्वसन्तु इन्दांसि कस्त्वा विमुश्रतीति च । १० ।

- दे०। अर्थः पश्चमो येषां ते ऽर्धपश्चमा मासाः। सार्धचत्वारः। एव-मर्धपष्टाः सार्धपश्चमाः मासानुक्तविधिनाधीत्य। अध्ययनार्थ-प्रयोजकव्यापराध्ययनं निर्वत्यं। अध्याप्येति यावत्। उत्सृजते अध्यायान्। उत्सर्गसंकल्पनं करोतीत्यर्थः। न च वेदाध्यय-नस्य त्यागो ऽस्ति । अनध्यायविद्योपभ्यो ऽपि वा उत्सर्गे मन्त्रद्वयसंवन्धमाह। उत्सृजाम इत्यादि।
- ब॰ । श्रावण्या उद्ये सार्धाश्चतुरो मासानधीत्य पश्चसार्धान्याः पश्च वात्सर्गःः ।
 उत्सर्गे ऽपि प्रामात्प्राचीमुदीचीं वा विद्यामुपनिष्कस्य जलतीरे तेष्वेव दर्भविष्टरेषु पूर्ववद्ग्नि-वाय्वाद्याः देवता अभ्यच्ये शिष्यैः सहैव दर्भपाणिः साविषीं त्रिरुक्तेषे त्येत्याद्यनुवाकत्रयमन्याहः। नमो ब्रह्मण इति परिधानियां स्विष्टकोत्सृजामहे ऽध्यायान्प्रतिश्वसन्तु छन्दांसि कस्त्वा विमुश्चतीति पठेतः। तत आज्यमिदं श्येनं यदोषध्य उपधानाग्नेः प्रियं धाम तेनेनं संगमयिष्यामीति कक्षमादीत्याग्नये नमो वायवे नम इत्येवं पूर्ववदुदकमुत्स्वजेयुः। तदुक्तमान्वारान

^{1.} Thus Br. and the Bombay reaks, and cp. Ad; • वष्टान्तिसज्यते D C T (• सजते); A (first hand): वष्ट्यान्तिसज्यते, second hand: वष्टार्थोत्सजते 2. Thus A (an accus, is required!): सार्थज्ञतः the other Mss. 8. वा om. DC. 4. Thus or • ज्याम or • ज्यामीत्या• the Mss. 5. ? Thus reads the Bombay Ms. of Br., the Lahore Ms. पश्चार्धान्त्रीसमी: 6. Only given by Lahore. 7. Cp. the Bhasya of Br. on IX. 4. 8. जीने Lahore. 9. Unknown Mantra.

ध्याये¹ । उत्स्रक्ष्यन्तः प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्कस्य कक्षमादीपयन्त्युदकमुत्स्जन्तीति॥

आ०। एवमर्घपञ्चमान्मासानधीत्य उपाध्यायनध्यायात् "अर्घष-ष्ठान्वा पञ्च मासानधीत्य तत उत्सृजतेति मानस एव संकल्पः। उपाकरणमुत्सर्गश्च कदाचित्स्वाच्यायोत्सर्गो ऽस्ति । अथवा समाचारो ऽयं। दर्भमयानि पवित्राणि विशति पात्राणि कुर्वन्त्यध्येतार उपाकर्मेणि । तानि बद्धानि धारयति आ उत्सर्गात् । उत्सर्गकाले च शाचीमुदीची दिशमुपनिष्कस्य कक्षमादीपयन्ति तानि च पवित्राण्युदकसमीप आस्तीय तेषूर्कमुत्स्जन्त्याचाराध्यायोक्तेन² विधिना। यथा । अग्नये वायवे "श्राचार्यभ्यो नम इत्युदकमुत्खुज्य ततो जपन्त्यु-त्युजामहे "छन्दांसि कस्त्वा विमुश्चतीति चानुवाकशेषम्॥

तस्यानध्यायो ऽमावस्यां पक्षिणीं नाधीते। ११।

दे । अयमन्यो ऽनध्यायः। पक्षाविवोभयपार्श्ववर्तितया अमावस्या-याश्चत्रदेशी प्रतिपद्म । यद्यपि चाचाराध्यायं हे पौर्णमास्यौ द्वे अमावस्ये चतुर्दशीसहिते पौणंमास्यामवास्ये उक्ते तथापि प्रतिपद्विधानार्था पुनः श्रुतिः। तदुक्तं गुगार्थेन पुनः श्रुतिरिति॥

आः । प्रतिपञ्चतुर्दश्यौ पक्षस्थानीयौ यस्याः सा पविणी ॥ नात ऊर्ध्वमभ्रेषु। १२॥ ९॥ (१।९)

दे । अत उत्सर्गादृष्वमभ्रद्शनमात्रे अप सति नाध्येतव्यं। का कथा विद्योतमानादिष ॥

आः। अत अर्ध्वमुत्सर्गादृश्वे । आ उपाकरणात् । केचित् । नात ऊर्च घनेष्यभ्रेषु वर्षत्स्ववर्षत्सु वा नाधीयीत॥

^{1.} Probably a part of the Katha-aranyaka (cp. Dev. on IX. 8). 2. See note 1. 3. The same words as given by Br. on IX. 4. 4. Thus Br. and of the Mss. of Devapala A T and perhaps C: D पश्चिषीर, Ad. and the Bombay reaks: पश्चिषी. 5. तथा प्रति T C and first hand of A. 6. गुरुवाय D.

अथोपनिषद्द्धाः । १।

दे । शिष्या उच्यन्त इति शेषः । अध्यायोपाकरणानन्तरमध्ययन-प्रसङ्गेनोपनिषदं रहस्यशास्त्रं ये अर्हन्ति त उपनिषद्र्शः शिष्या वैष्ठिकब्रह्मचार्याद्य उच्यन्ते ॥

आ०। उपनिषद्भिद्या । तामर्हन्ति ये त उपनिषद्र्हाः । रहस्यवेदार्थ-प्रशिधानयोग्या उच्यन्त अध्ययनुष्रसङ्गेन ॥

ब्रह्मचारी सुचरिती मेधावी कर्मकृद्धनदः प्रियो विद्यया वा विद्यामन्विच्छंस्तानि तीर्थानि ब्रह्मणः।२।१०॥(१।१०) दे०। ब्रह्मचारी नैष्ठिकब्रह्मयुक्तः । सुचरितमस्यातीति सुचरिती सदाचारो गृहस्थादिरिष । मेधावी ब्रह्मणधारणशक्तियुक्तः । कर्मकृत् नित्यनैमित्तिककर्मानुष्ठानरतः गुरुपरिचर्याचरण-कारी च। धनदः प्रचुरधनदाने समर्थः प्रह्मान्ते गुरुदक्षिणा-वसरे । "विद्यः पुत्रादिः सदाचारः। यश्च विद्यया विद्यामा-दित्सते । तानि ब्रह्मणस्तीर्थानि । वेदस्य रहस्यक्षपम्य दाने निपाननिग्रहणे चापाया इत्यर्थः । तीर्थे हि निपानं स्मतं ।

> तीर्यामिधानमिष्छन्ति तृतीयं कृतबुद्धयः। शास्त्रं चैव निपानं च वारि चाण्यविसेवितम्॥

प्रा०। ब्रह्मचारी तावद्ययोकः । सुचरितः शोभनाचारः । अब्रह्म-चार्यपि । मधावी प्रद्याधारणसमर्थः । कर्मकुच्छुश्रूषापरः । धनदो श्रृति वर्जयित्वा प्रकारान्तरेण यो धनं ददाति । वियः स्वचरितत्वेन। विद्यया विद्यां परिवन्तेनाद्विच्छन् । तान्येतानि तीर्थानि पात्राणि ब्रह्मणः प्रतिपाद्यस्य । अन्तेवासिनो ऽप्येवं-स्वस्या भवन्ति ॥

नवं नवावसानं समं समूलं समवस्रावं समवस्रुत्य वा यस्मात्प्रागुदीचीराषो निर्द्रवेयुः प्रत्यगुदीचीची तस्मि-

^{1.} तिष्टा D only. 2. ज्याने A.T. 3. निपानग्रहणे A.T. 4. Reading indistinct; instead of परिवन्त could be read अपिन्ते.

^{5.} মুমুর all the Mss. of Devapala, but in the Bhasya T A ৰত.

^{6.} Thus Br. and Ad.; of the Mss. of Devapala D : ब्रह्माहा ; A:

[•]विश्रुत्य वा ; T : •पछुत्य वा ; C: समवस्रुत्य. 7. A T: यस्माद्वा प्रा०.

न्प्राग्ह्यारं दक्षिणहारं वा शरणं कारयेत्। १।

देः । अध्याहिताग्निमिति वस्यित । तत्संबद्धमिर्मनागतावेक्षणेनाभिधीयते । सहकर्मचारिणीमुद्रोदुकामस्तिस्मन्देशिविशेष
शार्यां कारयेत् स्थपत्यादिभिविवाहात्पूर्वमेव । कीदशं शरणं ।
प्राग्द्वारं दक्षिणद्वारं वा । तथा नवमन्यानुपयुक्तदार्वादिनिर्मितं । नवावसानं । अवसानं भूप्रदेशः । नवदेशिमत्यर्थः । सममनिद्योक्षतं । सम्मूछं प्रशस्तकीडाकुसुमादिम्छयुक्तं । समवस्नावं समो ऽवस्नावो यत्र
तत्समवस्रावं । उदकं प्रक्षिप्तं यत्र समं कृत्वा स्रवाते
संचरित तत्समवस्रावं । अतिरश्चीनिमत्यर्थः । समवस्रावं
यद्भमण्डछं तस्मिन्निति संबन्धः । समवस्रत्य वा यस्मात्मागुदीच्य आपो निर्हेवेयुः । निर्गच्छेयुः । अथवा प्रतीच्य
अपीच्यो वा यत्रापो गच्छन्ति तर्हिमस्तिरश्चीने ऽपि शर्गां
कारयेत् ॥

आ०। उक्तो ब्रह्मचारी द्विविधः । श्रोत्रियो वेदाध्यायी स्न नैष्ठिकः । द्वितीय उपकुर्वाणकः । सि त्रिविधः । यथोक्तचरितव्रतो मुख्यः । अष्टाचत्वारिशत्संमितव्रह्मचारी मध्यमः । कृष्क्रीरवाप्तव्रह्मचर्य-फलस्तृतीयः । इदानीं गृहस्थो उप्यनेकप्रकार उच्यते । यदि पितृगृहे निवसन्नविभक्तधनः स निवसमानः पितृगृह एव सिद्धतीयो वसति । तस्य वैवाहिके उग्नौ विकल्पः । यस्तु पुनः प्रमीतिपतृकः पितृगृहेषु विद्यमानेषु तस्यापि वास्तुकरणं नोपयुज्यते । अग्नि पुनरादधीत । यस्त्वविद्यमानिपतृगृहो निवेषुमिच्छति स्न । पूर्वे गृहान्कृत्वा पश्चाद्विवहेत् । यतो

^{1.} Thus D C (and cp. Ad. on XII. 1; I do not see to which sutra this refers); अध्यहितामिर्वस्यते A. 2. Thus A T; ०नागना० D (second hand), ०नागाता० D (first hand), ०नागाता० C. 3. Thus T C. मुमूलं A D. 4. If this interpretation were correct, we would expect समावस्रावं. 5. The words समं राष्ट्रियशः only in A T. 6. ०त्या D C. 7. Thus D C; ०ई.चीर् T, ०दीची A 8. Thus A T C D. 9, Sec. III. 2. 10. ०६दीच the Ms. 11. 5 the Ms.

वस्यति । ऊर्ज विस्नदिति गुनान्यतिहरय जपति ॥ यथा सोदकं सौषधमावसयं प्रतिपद्यत इति तस्य गृहकरणमु-द्यते । मवं नवावसानं । नद्यमन्यरतध्युपिते । नवारति-मात्रं इथानं । नद्विशिनष्टि । समूलमन्यरं । समवस्रावं सर्वत आपो यस्मानिस्रवन्ति । समवस्रत्य वा यस्मात्शगु-दीस्रोरापो निगंब्छेयुः । एनदुक्तं मर्वात । प्रागुदक्पवणिम-त्ययः । दक्षिणाप्रत्यगुन्नतं वा । अस्मिन्नवंविधे नवावसाने प्राग्हारं दक्षिणाद्रारं वा शरणं कारयेत् । स्थपतिभिः कारयेन्न स्वभिति ग्रिजर्थः ॥

मध्यमायाः कर्ते प्रागग्रोदगग्रान्दर्भानास्तीर्य तेषु स्थूणामवद्भाति ध्रुवां सिनोम्यमृतस्य प्रतीं क्षेमे तिष्ठ घृतमुक्षमाणा। तां त्वा स्थूणे सर्ववीराः सुवीरा अरिष्ठवीरा इह संविद्रोम ॥ इहैव स्थूणे अमृतेन रोहा-श्वतो गोमत्यमृतवती स्वतावती। ऊर्जस्वती पय-स्वती चास्मान्स्थूणे पयसाभ्यववृत्स्व ॥ आ त्वा कुमार-स्तुष्ण आ तत्सो जगता सह। आ त्वा परिख्नुतः कुम्म आ दश्चः कलग्रीरयमिति । २ ।

^{1.} See XXVII. 3. 2. अनाचुं the Ms. 3. नवारान्ति the Ms. 4. विज्ञकः the Ms. 5. मध्यमाः कर्ते the Lahore Ms. of Br.; मध्यमाया कर्ते D A T C (second hand), C first hand: मध्यमायाः कर्ते; the Bombay Ms. of Br. मध्यमया गते; गर्ते Ad. 6. Thus the Lahore Ms. of Br., the Stein reaks, and of the Mss. of Devapala A D; ध्रुवां सिनोम्तरस्य T; अवां मिनोम्तरस्य C; अविस्ता च्यम् the Bombay Ms. of Br., for Ad. see the extract.—The Mantrabha-ya of Devapala सिनोमि प्रचिपामि. The original reading certainly was ध्रुवां मिनोमि. 7. The Mss. of Devapala all पत्नी, His Mantrabhasya: त्वं दि अमृतस्य अमरवर्षकस्य पत्नी पालयित्री. 8. Thus the Lahore Ms. of Br. and the Stein reaks. All the other Mss. are more or less corrupt. That this was the reading of Devapala, is proved by the Mantrabhasya: परिवती दुग्यस्य कुम्भस्तामाविश्वत अय दक्षः कर्त्वाः सह.

दे०। मध्यमायाः स्थूणायाः स्तम्भस्य संवन्धिनि कर्ते । कृति छेदने । कृत्यत इति कर्तः । खातः गर्तः । तस्मिन्प्रागग्रान्वा खस्किसानिवेदाभाजो दर्भानास्तीर्य तेष्वेव दर्भेष्वधिकरण-भृतेषु स्थूणास्तम्भं मध्यममवद्धाति प्रक्षिपति ॥

आ०। मध्यमायाः स्थूणायाः गर्ते खाते प्रागन्नोदग्रान्दर्भान्खस्तिका-कारानास्तीर्य तेषु दर्भेषु स्थूणां स्तम्भमवद्धाति ध्रुवोस्मिनो-सीति तिस्तिभक्तिमः इतिकराविद्यसाभिः ॥

पाञ्चं वंशं समारोपयत्यृतेन स्थूणामधिरोह वंशोग्रो विराजन्नपसेध शत्रून् । अथा रिंग सर्ववीरा वयं त इति । ३ ।

दे । प्राञ्चं वंदां समारोपयति । मन्त्रमाह । ऋतेन "वंय त इति।"
मध्यमवंशस्तम्भयोर्मन्त्रविनियोगादितरस्तम्भवंशानाममन्त्रकं ठ तृष्णीमेवारोपणं शस्यते ॥

आ०।तत्र प्रागमं वंशं वास्त्वाख्य समारोपयते मध्यदेशे न्यासप-द्धक इति प्रसिद्धः । ऋतेन स्थूणामित्येतया विराजा ॥

उत्तरपूर्व समाधानम् । ४ ॥ ११ ॥ (१ । ११)

दे०। प्राश्चं वंशं समारोपयतीत्युक्तं। प्राग्हारं दक्षिणद्वारं वा शरणं कारियतव्यमित्युक्तं। तत्र प्राग्हारतापक्षे पूर्वाव्रताभावं वंशसमाधानस्य भावियतव्यं। तद्र्थमिदं सूत्रं। समाधानं सम्यगाधानं वंशस्यारोपणं स्तम्भस्य कुड्यकोटिषु॥

आः।तत उत्तरपूर्वमुदगम च वंशसमारोपणं कर्तव्यं तूर्णी ख-स्त्यर्थत्वादत्र त्रिकादिभिहोंमों यावदुक्तः॥

अमीवहा वास्तोष्पत इति चतमृभिर्वास्तोष्पतीयस्य स्थालीपाकस्येष्ट्राय° वास्त्वाविद्रोत्° । अमीवहा

^{1.} Dhātupātha XXVIII. 141. 2. Thus D; • जुदगमान्तां A T, C with उदगमान्, 3. Thus Ms. 4.? r, इतिकार • ? 5. • दितरः स्तम्भ • the Mss. 6. Thus the Ms. 7. Thus T only; पूर्वामता (omitting भावं • A D C. 8. Refers to LXXIII. 4. 9. T: • पाकस्येष्ट्रापाप्य इष्ट्राथ वास्त्वा • ! A: • पाकस्येष्ट्राथाप्य इष्ट्राथ वास्त्वा • ! A: • पाकस्येष्ट्राथाप्य इष्ट्राथ वार्

वास्तोष्पते विद्वा रूपाण्याविद्यान् । सत्ता सुद्योव एवि नः ॥ वास्तोष्पते प्रतिजानीश्वस्मान्स्वावेद्यो अनमीषो भवा नः । यत्त्वेमिद्द प्रति तन्नो जुषस्व द्यां नो भव द्विपदे द्यां चतुष्पदे ॥ वास्तोष्पते प्रतरणो न एघि गयस्पानो गोभिरश्वेभिरिन्दो । अजरासस्ते सस्त्वे स्याम पितेव पुत्रान्प्रति नो जुषस्व ॥ वास्तोष्पते द्याग्मया संसदा ते सक्षीमिद्द रण्वया गातुमत्या । पाद्दि क्षेम उत योगे वरं नो युगं पात स्वस्तिभिः सदा न इति । १।

देः। अथ विवाहे कते वैवाहनाग्नी प्रवेशिते उनन्तरमध्यासिताग्निकं वास्त्वाविशेत् । " किं कृत्वा प्रविशेत् । वास्तोष्पतीयस्य स्थालीपाकस्यष्टा। " व्यत्ययेन पष्टी। स्थालीपाकेनेष्टा। " अमीवहा इत्यादिना चतस्मिरित्यर्थेन शिष्यहितार्थे चतस्रः पठित्वार्पयति॥

आः । ततो विवाहे कृते तस्मिन्नेय गृहे वैवाहने उम्री बास्तोष्पतीयं स्थाकीपानं अपियत्वा । अभीवहा वास्तोष्पत इति चतन्तः भिरिष्टा । अध वास्तु गृहं सद्धितीय आविदेशत् प्रविशेत् । इदं तद्धस्पति । अभ्याहितामिति । अभेनेव विधिना अभ्याहितामिति । अभेनेव विधिना अभ्याहितामिति । सन्ति तिवसेदित्यथशान्ति । अभेनेव विधिना अभ्याहितामिति । अभिवाहितामिति । अभिवाहितामिति

वंशोबीक्षणिकं ब्राह्मणान्भोजयेत्। २॥ १२॥ (१। १२)

I. It is uncertain, whether these four verses were given in full in the Sütra text, but it seems probable on account of Br.; here, after the passage ending बार्ल्याविश्वत, follow the four verses closing with होते and then immediately the last sütra (XII.2). Devapala gives only the sentence up to आवेशन, but inserts, before treating of XII.2, the Mantrabhāsya on the four verses, 2. Cp. Devapala on XI.1. 8. Reading uncertain; Br. (Bombay ins.) अविश्वतं the Lahore Ms.: अविश्वतं; of the Mss of Devepala A Ts अविश्वतं, C; अविश्वतात् D & Br. (Bombay); for Ad. see the extrac

- दे । तस्मिन्गृहे ब्राह्मणान्भोजयेत् । तस्य च कर्मणो वंशोद्वीक्षणि-कमिति नाम । ते हि वंशानुद्वीचमाणा भुञ्जते ॥
- आः । वंशोद्वीक्षणिकान्ब्राह्मणान्भोजयेत् । तस्मिन्नेव गृहे ये ब्राह्मणा वंशान्भुञ्जानः सन्त उद्वीक्षन्ते तथा भोजयेत् । अन्ये वंशो-द्वीक्षणमिति ब्राह्मणभोजनस्यैतन्नामेत्यादुः॥

इति लौगाक्षिसूत्रे गृह्यपश्चिकायां प्रथमोऽध्यायः²॥

अथ पाकयज्ञः । १।

- दे । सहकर्मचारिण्या³ सार्घे यो गृहप्रवेशस्तद्नन्तरं पाकयशः कर्तव्यः । तद्नुष्ठानावसरलाभात् । पाकं निर्वर्त्यं यज्ञाः पाकयशाः । तेषामासूत्रणमिह⁵ क्रियते । विस्तरेण तद्वक्ष्यते ॥
- आ०। गृहे निवसता सद्वितीयेन पाकयज्ञाः कर्तव्या इति । अथशब्दः पाकयज्ञा⁶ इदानीं वक्तव्यत्वेनाधिक्रियन्ते । पक्षद्रव्यसाध्याः पाकयज्ञाः । केचित्पाकयज्ञ⁷ अन्यार्थे⁷ पक्षाः क्रियन्ते वैश्वदे-वातिधिभोजनाद्यः । केचित्तदर्थेन पक्षाः क्रियन्ते अष्टकाद्यः॥

चतुर्विधः पाकयज्ञो भवति हुतो ऽहुतः प्रहुतः प्राज्ञात-श्चेति । २।

दें । ''तत्र हुतो हवननिर्वत्यों वैद्यद्यादिः। अहुतस्त्वहवनसाध्यो बल्युपहारादिः। यस्य तु प्राप्तमे हवनं स प्रहुतो उन्वष्टकादिः। प्रकृष्टेनाशनेन निर्वत्यते योऽतिथिब्राह्मणभोजनादिः सप्राशितः॥ आ०। हुताद्य एते उन्वर्थसंज्ञाः। हवनसंपाद्यो हुतः। अहुतस्तद्वि-परीतः।प्रारम्भे यस्य हुतं स प्रहुतः। प्रार्थते यत्र स प्राशितः॥

^{1.} इति om. AT. 2. This is the colophon of Br. 3. सहधर्म-वा AT. 4. Thus AT; पाकनिर्वर्त्या CD. 5. Thus D; असामन्त-समात्रसिंह AT; असास्त्रसमितिसिंह C. 6. अशः or अशं the Ms. 7. Sie Ms. 8. Thus all the Mss. of Devapala and the Lahore Ms. of Br.; Ad. and the Bombay Ms. of Br.: प्राशित इति. 9. अभो the Ms.

हुतो हुतानाम् । ३।

दे । प्रकृतिरिति होषः । इहत्यानां हुतानां वैदिको होमः प्रकृतिरि-त्यर्थः । यत इतिकर्तव्यतोपजीव्यते सा प्रकृतिः । योपजीवित सा विकृतिः । तथा च वैश्वदेवे प्रकृतिः । समृहनपर्युक्षणपरि-स्तरणस्याहाकारान्तप्रकृपादयः क्रियाः क्रियन्ते ॥

अ० । यथा श्रीत उपयङ्घोतादिको इत इतत्यानां वे विवेदादीनां हुतानां अकृतिः तत्र यथा श्रीते हि परिसन्हा पर्युस्य चातुष्कोष्ठेः सारैः

परिस्तीर्य हस्तेन जुहोति तथैवेहापि॥

बा०। हुतां ुतानामिति किमुक्तं भवति । अपरिसमाप्तं वाक्यं । तत्र दर्शपूर्णमासप्रकृतय इति वश्यति । अतः प्रकृतिशम्दमाहत्य वाक्यसमाप्तिं कुर्यात् । "हुतो हुतानां प्रकृतिः । कश्च वेदिको हुतो यः पक्कान्नेन संबद्धो जुहोति यथा व्यव्यवे समाप्ते प्रिम् ष्टोमे प्रत्नं प्रयोति। घृतं मञ्ज तण्डुलान्पृथुकान्करम्भाणि धानाः सक्तृन्वाज्यानि अप्रकृतण्डुलां छाजाः परिहृतासु वसती प्रश-षु जुहोति सेयं जुहोतिरिहृत्यानां जुहोतीनां प्रकृतिः । यथा वश्चदेवस्थिति तत्मकृतित्वेन परिसम् । परियुक्त्य परि-स्तीर्थे चातुष्कोष्ठं हस्तेनावदायामन्त्रकं वेचतानामधेयेन स्वा-हाकारान्तेन होमः॥

चपहारो ऽहुतानाम् । ४

दे॰ । वेदिक उपहारो प्रतत्यानासुपहाराणां प्रकृतिः । अत्रोपाग्निविष्ट-रमास्तीयांवाहनं कृत्वा सजो गन्धांश्चोपहृत्य धृपं प्रदाय बल्यु-पहारादिदानान्तम् ॥

त्रव । वैदिक उपहारो यथा वैश्रवणीयं कर्म तद्र ह्योकानामुपहारागां प्रकृतिः । तत्र हि वैश्रवणीयं कर्मणि पूर्वणाप्रिः विष्टरमास्ती-र्योवाहनं कृत्वा स्रजो गन्धांश्चोपहृत्य घूपं प्रदाय बल्मिपकल्प-त⁷ इति यथोक्तविधिः । इह तथैव नागविनायकादीनां

^{1.} See Sutra 7. 2. We expect हुयते. 8. Sie Ms. 4. Corrected; ॰ इजा परिहतश्यावसतीसुरेषु. 5. Apparently a quotation from the Langakai yajnasutra, cp. Ap. ars. XX. 10. 5. 6. कस्तेना the Ms. 7. R. ॰ कल्पयत ! 8. नागनायकदुर्गादीना Lahore.

बिलक्मिणि शूलगवादौ च पशुकर्मिण सावित्रेण बिलमुपहृत्य तदैवत्यानमन्त्राञ्जपेत्॥

आ॰।'''यथा वैश्रवणीये पूर्वेणाप्ति विष्टरमास्तीर्ये ॥ पिण्डापितृयज्ञः प्रहुतानाम् ।५।

- दे०। वैदिकः पिण्डिपितृयज्ञ इहत्यानां प्रकृतिः । वैश्वदेवशेषपिण्ड-प्रतिपत्तित्वात्तदीयपिण्डमन्तः । प्रासाशनाद्यश्च तद्धर्मा भवन्त्यतिदेशात् ॥
- ब्र०। पिण्डापितृयक्षो उन्वष्टकादीनामिहत्यानां प्रहुतानां प्रकृतिः । यतो ऽत्र पितरो मादयध्वमित्याद्यवद्राणान्तं पिण्डपितृयक्षोक्तं स्यात् ॥
- आ० । यथा पवित्रान्तर्हितासेचनावाहनश्रपणाभिघारदक्षिणत उद्वा-सनादि प्रणीतहोमपिण्डदानोद्ङ्ङासीनावृत्यनिहुवनादि पि-ण्डापितृयक्षे क्रियते तथेहापि तत्प्रकृतिकत्वे साति भवति । वैश्वदेवे पिण्डेषु पिण्डशेषाप्रतिपत्तित्वात्पिण्डमन्त्रा एव न भवन्ति । श्राद्धे स्वविधिरेवास्ति । तत्र यन्नोक्तं निहुवनादि तद्भवत्येव ॥

मधुपर्को ब्रह्मौदनइच पाशितानाम् ।६।

दे०। प्राशितो द्विविधः। अतिथिभोजनदानादिना म्ब्राह्मणभोजन-वितरणात्मना च। तत्रातिथिभोजनदानस्यातिथ्ये वैदिको मधुपर्कः प्रकृतिः। तत्र च श्रोत्रियाणां पादार्घ्यमधुपर्कपूर्वे मांसप्रदानं भोजनिमिति विध्यन्तः। देवताविशेषोद्देशेन तु ब्राह्मणभोजनदाने आधानविहितो ब्रह्मौदनः प्रकृतिः। तत्रापि बर्हिर्युक्तेष्वासनेषूपवेशनमर्ध्यदानादिकं सघृतमन्नं देवताये संकल्प्य प्राश्चन्तु भवन्त इत्यनुज्ञातपूर्वकं चासनिमत्यादिरि-त्थंभावः॥

ब्र**ा मधुपकों ब्रह्मोदनश्च प्राशितानां श्राद्धादीनां** प्रकृतिः । यथा

^{1.} The rest nearly identical with Br. 2. Thus TAC; असन्त्यनिद्दात् D. 3. Thus Ad. and Br. and of the Mss. of Devapala D in the Bhāsya; ब्राह्मीदन DT in the text, ब्रह्मी the other Mss. (text and Bhāsya). 4. ब्रह्मात्मनी AT. 5. नात्मनध्य ATC. 6. भित्यादि AT. 7. ब्रह्मोदन: TAC.

मधुपर्क एकेक तिः प्राह माँय दोह इत्यादिवस्य पाद्याच्ये-दानिवधिरुक्ताः तथैव इहापि श्राद्धादौ स्यातः । ब्रह्मीदने च² यथा प्राश्चनतु भवन्त इति यजमानानुकाता ऋत्विजः सघृता-न्पिण्डान्प्राश्चन्ति ॥

आ०। इहत्यानां प्रशितानां विदिक्तमधुपकों ब्रह्मीद्नश्च प्रकृतिः ।
यथा श्रोत्रियाणां पाद्यमध्यं मधुपकंपूर्व मांसप्रदानं मोनंज
पशुवधं मम चामुष्य चाते संज्ञापनं नानागोत्रभोजन च तथेहापि ब्रह्मोदनो यथादेवोद्देशे ब्राह्मणमोजने बर्हिष्मतस्वासने-पूपवेशनं पाद्याध्यदानममन्त्रकं । सधृतमश्चदेवताये संकल्प्य प्रश्चनतु भवन्त इत्युक्तानुक्षाताः प्राश्चन्तीति ब्रह्मोदनः प्रकृतिः ।
उक्तश्चतुर्विधः पाक्यकः ॥

द्शिपूर्णमासप्रकृतयः पाकपज्ञाः। ७।

दे । साधारणेतिकतं ज्यतातिदेशो ऽयं । असाधारणाचु पूर्वमिति-कर्तज्यता निद्शिता । दर्शपूर्णमासिक विध्यन्ते अविशेषेण प्राप्त कचिद्पवादमाह ॥

त्र० । वतानिकाग्निदर्शपूर्णमासी श्रावण्यादीनां पाकयक्षानां प्रकृतिः॥ भा० । ''तेषु दर्शपूर्णमासानां सर्वे श्राप्त । तत्र किचित्र्यतिषध्यते॥ तेष्वावदुपचारस्तृष्णीम् । ८ ।

दे॰। श्रावृत्किया । उपचारो ऽजुष्ठानं । तत्तुर्णीं । निर्वापावधातादि-कियाजुष्ठानममन्त्रकमित्यर्थः ॥

आ। आवृत्किया। तस्योपचारः व्यापारः । बीह्यवद्यातादिः तृष्णीं कुर्यात् । न तु मन्त्रवत् ॥

अन्थेलुप्तम् । ९।

दें । यलुप्तार्थे । निष्पयोजनं प्रकृतौ रष्टमपि न कर्तव्यं विकृतावमन्त्रकमपि।यथा पेपणकळापोपधानादि श्रम्थाळीपाके

^{1.} See XXIV. 6 and 8. 2. तु Labore. 8. See XXIV. 16. 4. See I. c. 17. 5. Corrected; बहिसस्वा the Ms. 6 अपारग्यास्तु A T, अधारग्रास्तु C: 7. Emended; बीसवनज्ञादि the Ms. 8. Thus A T; बबुहार्थे C, बुहार्थ D. 9. Emend: पेषग्रकपालोप .

काठकगृह्यस्त्रे १३।१०-१४।१॥ (२।१।१०-२।१।४॥) ५३ निष्ययोजनमेवं सामिधेनीनां छप्तत्वात्समिदाधानं छप्ताथत्वा-त्र कर्तव्यम्॥

ब॰ । तेषु तु द्र्भेलवनावाहननादि कर्मामन्त्रकं । ब्रह्मवरगोपशृद्भवा-प्राशित्रेडाचमसा।द्रपात्रप्रयोगादिकमनर्थकं छुप्यत एव ॥

आः। यद्नर्थछुतं । अर्थात्प्रयोजनवशाद्यल्छुतं तत्तृष्णीर्माप् । यथा चरौ पेषणं । सामिधेनीषु छुप्तासु समिदाधानम् ॥

प्रयाजाभावाच्चोपभृत्'। १०॥ १३॥ (२।१)

दे०। सामिधेन्यभावस्तु वक्ष्यमाणः परिसंख्यानात्तत्र क्लिप्तिः पाकयज्ञानामित्यादिकात्। न चैतावता दर्विहोमगृहमधीया-दिवदपूर्वत्वं पाकयज्ञानां कि दर्शपूर्णमासप्रकृतित्वाभिधाने-नेति वाच्य कतिपयचतुरवत्तजहूहोमादिधर्मोपजीवनात्॥

आ०। प्रयाजानुयाजानामभावादुपभृत् । प्रवमादि प्रयाजाद्यः कस्माव्छप्यन्ते। परिसंख्यानात्। वश्यिति हि तन्त्रक्लिप्तं पाक-यज्ञानां। एवं तर्ह्यपूर्वाः पाकयज्ञा गृहमेधायवत्। किं दर्शपूर्ण-मासप्रकृतित्वेन अस्ति प्रयोजनं चतुरवत्तं जुह्वा होमादि॥

उदगयने भार्यी विन्देत । १।

दे०। स्नात्वा भार्यामधिगच्छेदिति। स्नानानन्तरं भार्यान्वेषणकालः
''विन्देत लभत पश्येदित्यर्थः। उद्गयने आदित्यस्य दक्षिणः
दिग्भागादुत्तरिद्ग्भागाभिमुखगमने सति। उत्तरायण इत्यर्थः।
द्रष्टायां वरेण कन्यायां पित्रा सहजेन सेवकेन । नक्षत्राण्यादः॥
आ०।वेदमधीत्य स्नात्वा भार्यामधिगच्छेदित्यवसरप्राप्तो भार्याधिगमः। उद्गयने उद्यगते सूर्ये ऽधिगच्छते । भर्णीया भार्या। तथा कुर्याद्यथा लभेत। भार्या(धगमे यद्भः कार्यः। उदगयने नोदासीत॥

^{1.} This sutra is not given by Br., but its commentary is found in Ād.; the Mss. of Devapāla read all: अगवश्चीपमृत, but see the Vivaraņa of Ād. 2.? Thus DC; अगणात् AT, 3. अप्ति ACT and first hand of D. 4. Corrected, प्रयाजानुयाजयामभावा the Ms. 5. चतुरन्तं or चतुरत्त the Ms. 6. Instead of सेवकन TA: वा संवादात्म-कन, C: संवादात्मकन, 7 Read उद्गाति? 9. स्यमधिगच्छित् the Ms. 8 स्यभायि the Ms.

कृत्तिकास्वातिपूर्वेरिति वरयेत् । २।

दे । क्रितकाश्च स्वातिश्च पूर्वाणि तैर्वरयेत् । कंचित्प्रयुक्षीत न तु स्वयं वृणुयादित्योचित्यं णिचा दर्शयित ॥

आः। भार्यो हःधां सतीमुदगयने कृत्तिकास्वानिपूर्वेनंक्षत्रैर्वरयेत्। कृत्तिकाश्च स्वानिपूर्वाणि च नानि कृत्तिकास्वानिपूर्वाणि। तर्वरयेत् । आत्मनो भार्यत्वेनाङ्गीकुर्यात् । मयेषा भरणीया विभवानुसारेणेति॥

लक्षणिना लक्षणानि परीक्षयेत् । ३।

देः । हस्तादिलक्षणवेदिना सक्षणानि शुमस्चकानि परीक्षयेत् ।... लक्षणपरी तणपूर्वकं वरणमिति । लक्षणालामे परीक्षायां कारणान्तरमाह ॥

आ०। कथं वरयेत्। पूर्वं भागधेयं तस्याः परीक्ष्य। स्थाणानि वेत्तीति लक्षणी । तेन पुरुषेण स्थाणानि शुभाशुभकस्यानि शारीर-चिन्हानि परीक्षयेत्॥

भागधेयमपि वा पिण्डैः परीक्षयेत्। ४।

दे । अविशब्द उपायान्तराम्युपगमे । बादाब्दी विकल्पे । विण्डैर्वा मान्यानि परीक्षयेत्। भर्तर्यनुकूलत्बापादनानि । पूर्वोक्तालाम इत्यर्थः॥

भा०। भागधेयं प्राशस्त्यं धर्मसुखमागित्वं । अपि वा पिण्डैः परीक्ष-येत् । मृत्पिण्डैरित्यर्थः॥

वेचाः सीताया हदाद्दोष्ठादादेवनादादह्नाच्यतुष्पथा-दिरिणात्संभार्ये नवमम् । ५ ।

दे०। यज्ञार्था वेदिः प्रसिद्धा। सीता हळोत्कृत्ता भूमिः । अशोष्यः पद्माद्याकारो जलाशयो हदः । गोष्टं गवाश्रयो गोकुळादिः। आदिव्यन्त्यस्मिद्धादेवनं कितवस्थानं। आद्द्यन्ते प्रसिक्तित्या-द्दनं श्मशानं । स्वस्तिकाकारेण संबध्यमानं मार्गह्यं चतु-ष्यशः। इरिणमूवरप्रदेशः। निस्तृण इत्यर्थः। एतेम्यः प्रत्येकै-कस्मिन्विण्डं गृह्णीयात् । समायं च नवमं । अष्टाम्यो प्रविवेद्यादिस्यो लेशं लेशं सृदः संभृत्य नवमं कुर्यादित्यर्थः॥

त्रः । प्रारास्त्य परीक्षणार्थे पिण्डान्यथोक्तवेद्यादिस्थानेम्यो उष्टौ कुर्वञ्जवमार्थे सर्वतः किंचिच्छिष्यात्तदेकीकृत्य नवमम् ॥

आ०।वेदिर्यागार्थं परिगृहीता भूमिः । सीता हलकर्षेण लेखा । हदः संततोदकजलाशयः । गोष्ठो गोस्थानं । आदेवनं चूत-भूमिः । आकष' उच्यते । आदहनं प्रमशानं । चतुष्पथः चतुर्णो पथां संपातः। इरिणः ऊषर प्रदेशः । निस्तृण इत्यर्थः । तेभ्यश्चाद्भिः पिण्डान्कृत्वा तांइच लक्षयित्या प्रच्लक्षेगक्षरैः । संभावं सर्वेभ्यः संभृतं नवमम् ॥

ऋतमेव परमेष्ठयृतं नात्येति किंचन। श्रात विश्वास्थिती श्रात श्रात विश्वास्थिती श्रात सर्विमिद्मियमसौ भूयादिति वात्यानाम गृहीत्वा सर्वतः कृतलक्षणान्पिडान्पाणावादा कुमार्या उपनामयेत्। ६।

दे०। वेदादिभ्य उद्धृतानां पिण्डानामनुमन्त्रग्रामाह । ऋतमेव... असावित्युक्ते नाम प्रतीयात् । कन्या उच्यते । असौ मगव-त्यादिसंक्षिता ॥

ब्र०। तत्रादौ छोकपाछप्रजापत्यादीनां यथाचारमुद्कछशे पूजनं बिछहरणान्तं विद्ध्यात् । तांश्च पिण्डान् गन्धकुसुमाधैरछं- कृत्य स्वस्तिपुण्यत्वात्त्रिकादिभिर्द्धुत्वा स्वस्त्ययनमुखार्य यथोक्तविधिना कन्यायाः उपनामयेत् । ऋतमेवेति । अत्रासौ शब्दस्थाने कन्यायाः प्रथमान्तं नाम प्राह्यं । यथा । सर्वमिद- मियं रुक्मिगी भूयादिति ॥

भा०। ऋतमेव परमेष्ठीत्यनेन मन्त्रेणाभिमन्त्र्यासौदाब्दस्थाने कन्या-या नाम गृहीत्वा पिण्डान् पागौ गृहीत्वा कुमार्याः पागिमुप-नामयेत्सपिण्डं इस्तमुपनतं कृत्वा॥

^{1.} Thus (or आकर्प ?) the Ms. 2. ॰ मेष्ठयतन्नाहेति TAC; .in the Bhāsya नाभ्येति D, नास्येति C, नास्तीति A T; periphrased: नातिवर्तते. 8. ऋतय the Mss. of Devapala. 4 See LXXIII 4.

एतेषामेकं गृहागोति झ्यात् । ७ । पूर्वेषां चतुर्णामेकं गृह्णतीमुपयच्छेत्' । ८ । दे० । वेदिसीताहदगोष्टोद्धतानामन्यतमं गृह्णीयाचेचदोढ्डदेनां । इतरमाहिणीं तु वर्जयेत् ।

> वेदिपिण्डे हि वेद।र्थिक्रियासाहाय्यमावहेत्। प्रजावतीति सीनायां गोष्ठपिण्डे गवादिकम् ॥ हृद्पिण्डे हृदोद्भृतकुसुमामरणोदिना। तृप्तिदा शैत्यहेतुश्च भर्तृजीवनकारिणी॥ श्मशाने विधवावश्यं चूनभूमौ कल्जिया। इरिणे नित्यसंतप्तावकीणीं तु चतुष्पथे॥

व्र०। क्रियावती वेदिपिण्डात्सीतायाः फलदा भवेत्। अञ्चल्धा तु ह्रदाज्झेया गोष्ठाद्भवति गोमता॥ चतुष्पथाद्विपकीर्या चूतस्थानात्कलिप्रिया। इमशानान्मृतभर्ता स्याद्वन्ध्या भवति चोषरात॥ संभाये पिण्डमित्याहुर्व्यामश्रं भजते सदा॥

आः ।तां च पूर्वेषां चतुणां मध्यादेकं गृहतीमुपयच्छेद ङ्गीकुर्यादित्यर्थः । अर्थादुकं भवत्युत्तरेषां चतुणां मध्यादेकं गृहतीं नोपयच्छेत्॥

संमार्यमपीत्येके । ९।

वें । सन्यन्त इत्यध्याहारः । गृह्वतीमुपयच्छेदित्यनुपङ्गः ॥ आः । संमार्यमपि गृह्वतीं कदाचिदुपगच्छेतेतिः विकल्पो रुचिकृतः। ततो वृणीयाद्यस्यमाणेन विधिना ॥

रोहिणीसृगद्दिारः अविष्ठा उत्तराणीत्युपयमे । १०। दे०। उपयमः स्वीकारः। तत्रैतान्यनुकुळानीत्यर्थः॥

^{1.} ०गच्छेत D C and a few times Ad. in his Vivarana of this Satra. 2. The aksaras दही are conjecturally supplied by me; the Ms. presents a blank. 3. Thus the Ms. 4. ०पयभेत all the Mss. of Devapala, but op the Bhasya and Ad.; the Lahore Ms of Br. has १पनसब्दापुर,

काठकगृह्यसूत्रे १४। ११-१५।१॥ (२।२। ११-३।१॥) ५७ आ०। ततो वृतायां रोहिणीमृगशिरः श्रविष्ठा उत्तरा इत्येतानि नक्षत्राणि उपगमने प्रशस्तानि॥

यद्वा पुण्योक्तम् । ११ ॥ १४ ॥ (२।२)।

दे०। पुण्यं। ज्योतिःशास्त्रं यथासंभवमनुमन्तव्यमित्यर्थः॥

आः। यद्वा पुण्योक्तं ज्योतिःशास्त्रविहितं हस्तस्वात्यादि । तद्वोप-यमने विवाहे भवति ॥

अथ ब्रह्मदेयायाः प्रदानविधि वक्ष्यामः । १।

दे॰ । ब्राह्मण विधिना या दीयते सा ब्रह्मदेया । तस्याः प्रकृष्टे दाने विधिमितिकर्तव्यतां वस्यामः । अथाधिकारायः । ब्राह्मो देवः आर्षः प्राजापत्यः आसुरः गान्धर्वः राक्षमः पैशाच कृत्यष्टौ विवाहाः । तत्र ब्राह्मासुरव्यतिरिक्तानां । पणणां विधानं सुप्रथितं नेह वचनमहित । तेन ब्राह्मासुरयोरवेति-कर्तव्यतोक्ता । तथा हि प्रसह्मापहाराद्राक्षसो विवाहस्तत्र कि प्रकाराभिधानेन । न किंचिदित्यर्थः । एवमसंविज्ञातोप-गमात्पैशाचोऽपि प्रकारवचनं नाहित पापत्वात् । स्वयमिच्छन्त्या सहेच्छावतः संयोगाद्रान्धवंस्तत्राप्यसाधारणीकेति-कर्तव्यता । सह धमश्चर्यता सहापत्यमृत्पाद्यतामिति धमं चाथं च कामे च नाभिचरियतव्यमिति प्राजापत्यविधः प्रथितः । भ्रबंकृत्य कन्यामन्तवेद्यत्विज प्रदीयत इति देवः । गोमिथुनं कन्यावते द्यादित्यार्षस्य विधानं ॥

आ०। अथशब्दो मङ्गलार्थः । ब्राह्मण विवाहेन दीयते या साबह्मदेया ।

8. For this whole passage cp. Gaut. dhś. IV. 6-13

^{1.} R. उपयमन, cp. the Vivarana of Sūtra 11. 2. Thus both the Mss of Br (also in his comm.), Ad., the Berlin, Bombay, Parisian and Stein reakas; ब्राह्म D, T, C (see hand); ब्रह्म A and C (first hand). 3. ब्राह्मण C T A. 4. Thus A D; ब्राह्म T C. 5. Thus D (second hand); वितेशियां C see hand; वितिशायां T and first hand of D; वितेशियां A and first hand of C. 6. ब्रह्म all. 7. Thus C D and first hand of T; व्ह्झंबहत: A and see hand of T.

ब्रह्मशब्दो विवाहोपबक्षसार्थः । दैवस्याप्ययमेव विधिः । तत्प्रदानमितिकर्तव्यतां वस्यामः ॥

शुरूपक्षस्य पुण्याहे पर्वणि वोदगग्रान्दर्भानास्तीर्य तेषूपविश्वतः प्राङ्मुखः प्रतिग्रहीता सामात्यः प्रत्यङ्मु-खः प्रदाता २।

- दे । शुक्रपक्षस्य संबन्धिन प्रशस्ते ज्योतिःशास्त्रविशुद्धं दिवसे पर्वणि वा पौर्णमास्यक्षपे विस्तरक्षपपित्रार्थमुत्तरिग्रमान्द- भानास्तीर्थ । ततां दातृप्रतिग्रहीतारावुपविशतः । प्राङ्मुखो भूत्वा कः । प्रतिप्रहीता । कीहशः । सामान्यः । सपरिजनः । प्रदाता पुनः प्रत्यङ्मुख उपविशेत् । तथैव । सामान्यां दर्भानास्तीर्योदगप्रान् ॥
- व्र०। सत्र दातृप्रतित्रहीत्रोः सहदूबन्धुभृत्यैः सहोदगग्रेषु दभैपूप-विष्टयोः॥
- भा०। शुद्धपक्षस्यापूर्यमाग्रपक्षस्य । पुण्याहे पुण्येऽहति । शुद्धतिथिन नचनग्रहकरणयोगयुक्ते विधिव्यतिपातगण्डान्तदुर्योगग्रहोन पतपिवविक्रिते स्थोतिःशास्त्रप्रसिद्धे । भथवा पर्वणि । दर्श-पूर्णमासयोः । कन्यां दद्यात्र्यतिगृह्धीयाच । कथं । उद्गण्यान्दन् भीनास्तीर्ये तेषु दर्भेषूपविशति । यतः प्राची दिक् ततो मुखंमस्यति प्राङ्मुखः । को ऽसौ । प्रतिग्रहीता । कन्यायाः पितृव्यमानुलादिभिरमात्येः सह वर्तते यः स सामात्यः । तेषु दर्भेषु प्रदातोपिवशति । सामात्य इत्युभयत्रापि संबध्यते ॥

मध्ये प्रामम्बोदममानद्रभीनास्तीर्ध तेषूद्रकं संनिधाय

^{9.} Thus all the Mss., besides the four of Devapala, which read शुरू/दास्य. 10. Thus emended: D: ब्लारी प्रविशत:, ब्यहीत्री-प्रविश्वत TAC. 11 ब्युक्त the Ms. 12. Thus the two Mss. of ite, the Berlin--, Stein-- and two Thebingen reakss; all the Mss. of Devapila and the Parisian reaks: आयुद्यवान्द्रम्हि

बीहियवानोप्य दक्षिणत उदङ्ङासीन ऋत्विगुपयमनं कारयेत् । ३।

- दे । तयोद्गित्रतिग्रहीत्रोद्देक्षिणदेशे उत्तराभिमुख उपविष्टः सन्दृत्विग्विशेष आचार्यस्तयोरुपयमनं दातृप्रतिग्रहीतृसंबन्धं कारयेत् । किं कृत्वा । दातृप्रतिग्रहीत्रोमध्ये प्रागत्रानुदग्रग्रांश्च दर्भानास्तीयं तेषु च दर्भेषु कंसपात्र्यामुदकं संनिधाय । तत्रोदकमध्ये बीहियवस्यावपनं कृत्वा । प्रथोदकं संनिधाययेति सामान्यवचनात् । कंसस्य कृतो छाभः । कंसे हिरण्यं समोप्येति दर्शनात् ॥
- त्र । ऋत्विङ् मध्ये यथाचारं शालिचू णैंमण्डलं ग्रुत्वा स्वस्त्ययनं च कृत्वा तत्र प्राग्यान्दर्भान्यथममास्तृणाति तेषूपर्युद्गग्रां-स्तत्रोदकपूर्णं कंसं परिवर्तुलं मङ्गल्यपात्रं वीहियवगर्भं निद्धाति । तत्र यथाचारं विवाहोद्वाहदेवता अभ्यर्च्यं दक्षिणत उदङ्मुख उपयमनं वक्ष्यमाणविधिना करोति॥
- आः। मध्ये दातृप्रतिप्रहीत्रोः प्रागग्रानुदगग्रान्दर्भानास्तीर्य । प्रथमं प्रागग्राः । तेषु दर्भेषूदकपूर्णे कंसं निधाय । कंसे हिरण्यं समोप्येति दर्शनात् । उदकं वा संनिधायेति । तत्रोदके व्रीहियवान्वक्षिप्य ततो दक्षिणत उदङ्मुख उपविष्टः । को उसौ । ऋत्विक् । उपयमनं क्रयीत् ॥

समेतेष्वाह द्दानीति प्रतिगृह्णामीति त्रिरावेद्यते ।४। दे०। समेतेषु संघिष्टतेषु दात्प्रतिग्रहीत्वन्धुषु सत्स्वृत्विग्व्यात् । दातुस्ताविददं व्र्यात् । कन्यास्मै प्रदीयतामिति । प्रतिग्रहीतुः कन्यास्मात्प्रतिगृह्णतामिति । ततो ददानिते इति त्रिरुह्णारयित

^{1.} बीहीन्यवान्वोप्य the Lahore Ms. of Br.; instead of स्त्रोप्य, the Mss. of Devapāla and the Bombay ṛcaka: उप्य, the Berlin, Steinand Tuebingen ṛcakas: वाप्य; cp. LX. 6. 2. Thus A; ाहसंबन्धं the other Mss. 3. कांस्य० D. 4. कांस्यस्य D. 5. कांसे D. 6. See XVI. 5. 7. ंगें: स्वस्तिकां the Bombay Ms. of Br. 8. पठित्वा the Lahore Ms. 9 कांस्य the Bombay Ms.

दातारं बोधयेत् । दाता तथैव कुर्यात् । एवं प्रतिगृह्णामि ते इत्यप्यृत्विजावेदितः प्रतिप्रहीता ब्र्यात् । जिपत्या हि देवा इति श्रुतिः । जिरिभिहितं न व्यभिचारि स्यात्मकृदुक्तं व्यभिचारो भवतीति जिरुबर्गाम् । अत एव समेतेष्वाहे-त्युक्तं बहुजनस्रतिधौ दत्तां प्रतिगृहीतां च न कश्चित्क-दाचिद्रपहर्तुं त्यकं वा शक्यतीति॥

ब्र०। कन्यां ददात्वसमें भवानिति दातारं अचोद्येत् । कन्यां प्रति-गृह्णात्वसमद्भवानिति वरं। एवं त्रिवारं । उदकप्वं दत्तायां कन्यायां प्रणवोचारणपूर्व भगवन् कन्यां प्रतिगृह्णामीति त्रिवारं। नात्र सावित्रः प्रतिग्रहमन्त्रः। प्रत्याझानात्॥

आ०। समेतेषु संगतेषु ज्ञातिष्वाह । किं। कन्यां द्दात्वर्धं भवानिति वद्यातारं चोद्येत् । कन्यां प्रतिगृह्णात्वस्मद्भवानिति वदं। ततो द्दानि ते प्रतिगृह्णामाति ज्ञीन्वारानावेद्यते। उद्योगीययते दातृप्रतिग्रह्णातारों। कन्यां द्दानि त इति दातारं जल्पयते। कन्यां प्रतिगृह्णामीति वरं। एवं त्रिरावेदनमुखं: सुन्यकं यथा भवति निवन्धनंमतदुपयमनमृत्विक् कारयेद्द्यंनापि॥

एतद्रः सत्यमित्युत्तवा समाना वः सं वो मनांसीत्यु-त्विगुभौ समीक्षमाणो जपति । ५॥ १५॥ (२)३)

दे । एतद्दानपतिग्रहकर्म युष्माकं सत्यमव्यभिचारितमस्त्विति स्वीकिकोक्तौ । ऋत्विक् समाना व इत्यादिकमृग्द्वयं जपति । उभौ दातृप्रतिग्रहीतारौ वीक्षमाणः ॥

ब्रः। प्रतिगृहीतायां कन्य।यामृत्विगेतद्वः सत्यिमिति दातृवरौ पश्यन्नाह । एतन्नः सत्यिमिति प्रतिवद्तः । एवं त्रिव्यंत्यासं ततो वरस्योत्तरत उपविष्टायां वध्वां समाना वः सं व इत्यृत्वि ग्वधूवरावीक्षमाणां जपति। जपादृष्वं वरस्योत्तरत उपवेशये-दित्यस्ये॥

^{1.} जिस्त्या the Mss. 2. See Kāth. VIII 47: 102. 9. 3. ०तं ''०तं D. 4. ०स्माद्धo the Mss. 5. ०मागो the Mss. of Devapala (but see the comm.) and the Stein and Parisjan reakas. 6. वीच्यमाण:the Mss.

आ०। एतद्वः सत्यमित्युका ऋत्विक् । ते ऽपि एतच्चः सत्यमिति प्रतिवचनं यथालिङ्गं वदन्ति । ततः समाना वः सं वो मनांसीत्यृग्द्वयमृत्विगुभौ पक्षौ वधूवरयोः समीचमाणो जपति । पुनर्ऋत्विग्मह्गादेतन्नः सत्यमिति प्रतिवचनं ज्ञायते । अत्र सावित्रः प्रत्याम्नातः । कन्यां तृषे करे वा गृहीत्वा कन्यां प्रतगृह्णानित्येष एव प्रतिग्रहः ॥

अथ ग्रुल्कदेयायाः।१।

दे०। आसुरविधाहविधिमाह²। अथ शुल्कदेयायाः। प्रदानविधिकच्यत इति शेषः। शुल्केन मूलेन या दीयते सा शुल्कदेया॥
व०। शुल्कदेयाविधिरासुरविवाह विषयः। "कुमारीणां यदा केशा
वेगीवन्धनयोग्याः स्युस्तदा सीमन्तोन्नयनविधिना सडोद्धरणममन्त्रकं आग्वाक्प्रदानात्कर्तव्यमिन्द्राणीमासु नारीिष्वित
यद्वस्यति तद्वाचा दत्तायां कन्यायामिन्द्राणीयाग आज्येन
वाग्दानदिवसे भवेत् । तत्राज्यं हिवः। आज्यं हिवरनादेश
इति हि परिभाषा । यज्ञं यजेतेति वचनात् । इति तन्त्रं
छक्ष्यते। तस्मादाज्यभागान्ते चतुर्गृहीतेन प्रधानम्।

अमन्त्रिका⁷ तु कार्येयं स्त्रीणामानृद्दशेषतः। सरकारार्थे शरीरस्य यथाकालं यथाकमम् ॥ आः।मिथुनं शुरुकं। तथा। आसुरे ज्ञातिभ्यो द्रविणं दस्वा। स च वैश्यस्य द्रविणवस्वात्। तेन शुरुकेन या दीयते सा शुरुक-देया। तस्याः पदानविधि वश्याम इति शेषः।

हिरण्यं व्यतिहरतः। २।

^{1.} समीक्ष्यमाणो the Ms. 2. असुर० the Mss. 3. Thus the Lahore Ms. of Br., the Bombay Ms.: ०१ ण समन्त्रफ. 4. Thus the Lahore Ms. of Br., the Bombay Ms omits यहच्यति and the words कन्याया० ...भवेत्। 5. In the 3rd. Kaṇḍikā of the Laugāksi yajñasūtraparibhāṣā. 6. The Bombay Ms.: यजेदिति. 7. The Bombay Ms.: आम०। 8 Manusmr. II. 66. 9. This means probably गेमिथ्नं।

दे । सुवर्ण विजिगीषया परस्परं द्दतो दातृप्रतिब्रहीतारौ । आसु-रत्वादस्य विजिगीषोः । प्रधानत्वाचासुराणां राजसत्वेन अन्योन्योपचारं कुरुत इति गम्यते । कन्यामृङभूतं तु सुवर्ण व्यतिहरतो निश्चिन्वतो द्वौ दातृप्रतिब्रहीतारौ । संभूयेत्यर्थ-द्वयं वन्त्रेणावृस्यावगम्यते ॥

आः । हिरण्यं व्यतिहरतो दातृप्रतिष्रहीतारौ परस्परं समर्पयतः॥ प्रजाभ्यस्त्वेति प्रददाति । ३ ।

दे । तत्प्रकृतं हिरण्यं प्रजाभ्यस्त्वेत्यनेन द्वाति वरः कन्यायाः पित्रे॥ आ । प्रदर्शति वरः॥

रायस्पोषाय त्वेति प्रतिगृह्णाति । ४ !

दे । कन्यायाः पिता प्रतिगृह्णाति ॥

कंसे हिरण्यं समुप्य³ हिरण्यवर्णा इति चतस्रभिः⁴ समवमृशन्ते। ५॥ १६॥ (२। ४)

दे । सर्वे बन्धव उपस्पृशन्ति । बहुवचनं सर्वबन्ध्वपेक्षणं । तत्क-न्यामूलभूतं हिरण्यं प्रतिगृहीतं कंसपात्रे निधाय जलयुक्तं हिरण्यवर्षां इत्यृग्भिस्तिस्भिः समबसृशन्ते घोरपापवि-शुद्धयं ॥

आ० । केसे हिरण्यं समोप्य प्रक्षित्य प्रकृतं हिरण्यवर्का इति चत-ख्भिः समयस्थान्ते । बहुवचनात्सर्वे ज्ञातयोऽपि । हिरण्यम-न्यदेव न मुख्यं । मुख्यमन्यदेपि मवति ॥

^{1.} Thus A D; आसुरत्वाषस्य विजिशीषु: ! 2. संसूचितत्यथ० A R. Thus Br., all the Mss. of Devapals, the Berlin and two Tue-biugen reakas, only the Parisian reaka 280 (and ep. Ad.) reads समोच्या; ep. Ad. on XV. S. 4. The four verses are intended, which correspond (with various readings) to TS. V. 6. 1. a, c, b, d. They formed probably a part of the Kathaāranyuka. 5. Thus D; A om. आधा: The reading must be incorrect, as four verses are intended.

गौदानिकैर्मन्त्रैः। कन्यामलंकृत्य चतुष्पादे भद्रपीठे प्राङासीनायाश्चतस्रो ऽविधवा माता पिता च गुरुः सप्तमस्तां सहस्रच्छिद्रेण पवित्रेण स्नापयित्वाहतेन वाससा प्रच्छाद्य स्थालीपाकस्य जुहोतीन्द्राय स्वाहेन्द्रा-ण्यै स्वाहा कामाय स्वाहा भगाय स्वाहा हिये स्वाहा श्रियै स्वाहा लक्ष्म्यै स्वाहा पुष्टये स्वाहा विश्वावसवे गन्धवराजाय स्वाहेति। १।

दे०। अथ विवाहमाह । " पादचतुष्टययुक्तो भद्रपीटः। शोभने आसने प्राङ्मुख्या उपविष्टायाश्चतसृषु दिश्च चतस्रो ऽविधवा भवन्ति । वामभागे माता। दक्षिणभागे पिता। अग्ने गुरुः संस्कारस्य कर्ता सप्तमः। तेषु यथासंनिवेशनं स्थितेषु । गोदाने भवा गौदानिकाः। तमन्त्रस्तां गुरुः कन्यां सहस्र-चिछद्रयुक्तेन पवित्रण पावनन वस्त्रविदेषेण सुप्रजास्त्वाय गौदानिकरंव मन्त्रैः कटककेयूरादिभियथाविभवमलंकत्या- हतेनानुपभुक्तेन वाससा प्रच्छाद्य स्थालोपाकेन गुरुर्जुहोति। अत्र पल्लवचतुष्टयं वस्त्रस्य पवित्रस्य चतस्रो ऽविधवा अवष्ट- भनंनत। मातापितरौ जलमभिषिश्चतः। गुरुमन्त्रपाठं करोति² स्नापने ऽलंकरणे च गुरुरंव प्रयोजककर्ता तेन होमेन समानकर्तृकत्वं। "विश्वावसवे गन्धर्वराज्ञाय स्वाहा इत्येकै-वाहुतिः। तेन नव भवन्ति॥

त्र । ब्रह्मदेयि विधिना प्रतायां कन्यायां सौमाग्यविवृद्धये विवाह-संनिकृष्टेष्वहस्सु गौदानिकमन्त्रस्नापनपूर्वमिन्द्राद्या नव देवता स्थालीपाकेन यष्टन्याः। "शुद्धपक्षस्य पुण्याह इदं सर्वे।

^{1.} Thus or নাই। the Mss. promisene. 2. This passage (beg. সূস প্তৰেণ) is cited as taken from Devapala, by the author of the Karmakanda in the Stein and Parisian Mss. 3. Thus or স্থান্তৰণ the Mss.

भाज्यमानानं दुत्वा हारकयूराचामरणालंकतां दक्षिणतो प्राथ्मतुष्पादे मद्रपीठे प्राकृमुखीमुपंवदय तस्या मुर्धि सहस्र-चिछदं शुक्रोणोंतं पवित्रं सब्येन पाणिना सप्त यथोकः । कापकाः स्वयं चालंकताः प्रान्तरवष्टम्य सर्वगन्थकुकुमकर्प्-रजातीफलप्राफलमङ्गल्यफलादिवृब्धितनानाविधकुसुममङ्ग-ल्यहश्रपल्लबादिमिश्रितवारिप्रांकलदेशदिक्षणपाणिस्थैर्या आपो दिव्या इति । द्वाभ्यामेना व्याव्यमिति च । क्लाप्यन्ति । ततो प्रचर्ढां गुरोदिक्षिणतो मङ्गल्यमञ्जोपविद्यामहतेन वाससा प्रच्छाचेन्द्राय स्वाहेत्येवं नव यथांकाः प्रधानाहृतीः स्थाबी-पाकस्य मेश्रणेनावदाय जुहोति । विश्वाचसवे गन्धवंशाजाय स्वाहेति नवमी ॥

भा०। इदानीं भर्त्संयोगे सित मन्त्रवत्संस्काराधिकारान्पिता करोति । गौदानिकैर्मन्त्रेः कन्यां स्नापयित्वेति संबन्धः । कन्यामछंकृत्य कटककेयूरकुण्डलादिभिः । चतुष्पादे भद्रपीठे त्रिपात्स्नानपीठं भवति । अत्र चतुष्पाद्श्रह्णं । प्राङ्गासीनायाः चत्वारो ऽविववाः स्नापयन्ति । गौदानिकैर्मन्त्रेर्या आपो दिव्या इत्यादिभिः । तथा सर्वसुरभिणानुष्टिप्यमानामेनाः व्यात्रं परिषस्वजानमित्येतद्भिप्रायं गौदानिकैर्मन्त्रेः स्नापयिन्त्वेति । चतस्रो ऽविधवाः सहस्रच्छिद्रं वस्त्रं पर्यन्तेषु गृहीत्वा विरासि धारयन्ति । माता पिता गुरुश्च वासस उपरि या आपो दिव्या इत्यपो ऽभिषिश्चन्ति । "ततः स्थाछीपाकस्य जुहोति इन्द्राय स्वाहेति । "ये तु गौदानिकैर्मन्त्रेर्जटाकर्ममन्त्रेः कन्यायाः श्चरेगाछंकृति व्याचक्षते तेषां केशवपनं प्रत्याख्यातं।

^{1.} The Gaudānikamantras refer to XLIV. 3. According to Devapāla only two verses are meant, viz. Kāth, XXXVII. 9:89. 14-17; this statement must be false, as the text has the plural. Br. gives these two verses and (probably as the last gaudānika) Kāth. l. c. 90. 15. See also Ād. on this sūtra. 2. Conjectural reading; the Ms. has: • जिल्लामानसेना.

अस्तु चेञ्चूडाकरणमेव कि नातिदिष्टं समाचारिवरोधभा मङ्गलं। एतस्माधदेवास्माभिन्योख्यातं तदेव साधीयः॥ नाडीं तृणवं सद्दं पणवं सर्वाणि च वादित्राणि गन्धोदकेन समुपलिप्यं कन्या प्रवादयते शुनं वद् दुन्दुभे सुप्रजास्त्वाय गोमुख प्रकीडयन्तु कन्याः सुम-नस्यमानाः सहेन्द्राण्या कृतमङ्गला इति। २।

दे॰। नाड्यादीनि सर्वाणि वादित्राणि गन्धोदकेन सुगन्धिना चतुः-समाधिकेनोपछिप्य^३ पूर्वे कन्यैव प्रवादयते । बाद्यमानेषु च गुरुमेन्त्रं पठति। तत्र नाडी वंशः।त्णवं गोमुखः वाद्यविद्येषः॥

ब्रिंग प्रधानानन्तरं नाडीत्णवादि गन्धोदकेनोपिळप्तं शुनं वद दुन्दुभ इत्यादिना कृतमङ्गळा इत्यन्तेन मन्त्रेण कन्या प्रवादयते । तत ऋतुतिथियागादितन्त्रे समाप्ते स्वस्त्ययनं कृत्वा सर्पिष्मद्श्वं ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥

आः। ततो नाड्यादीनि वादित्राणि गन्धोदकेन चन्दनकुंकुमादिक-हकेन समुपिलप्य कन्या प्रथमं वादयते। ...नाडी वंशः। त्या-वस्तत्प्रकारः मुखवायुपूरणः। नालवक इति प्रसिद्धः॥ प्रतिसित्त प्रकीडयत्येकमहर्षे वाहोरात्रे । रे।१७।। (२। ५) आः। ततः प्रतिसित्ति क्रीडयाति । सत्ती सत्ती नर्तयति गापयन्ति । च। एकमहः। द्वे वाहनीं। अहोरात्रे वाद्वे॥

यित्रयस्य वृक्षस्य प्रागायतां ज्ञाखां सकृदाच्छिन्नां सूत्र-तन्तुना प्रच्छाच सावित्रेण कन्याये प्रयच्छात । १। दे०। यश्चमहैतीति यिश्चयः। यश्चार्त्विग्म्यां घखञाविति । यश्चार्हाणां वृक्षाणां वटादीनामन्यतमस्य संबन्धिनीं शाखां सकृदाच्छिन्नां सूत्रतन्तुना प्राच्यां दिश्यायतां प्रसृतां सकृदेकेनैव प्रहारेण

^{1.} नाडी all the Mss. of Devapāla. 2. समनुलिप्य the Lahore Ms. of Br. only. 3. R.: चतुः समादिकः? A om. these words. 4. Cp. XL.VII 12. 5. Of the Mss. of Devapāla only D has this sūtra The Bhāsya on it is missing in Devapāla. For Br. comp. his remark on XVIII. 1. 6. गोपंपति the Ms. Read perhaps सर्वी सर्वी नतंपति गापयित च. 7. षत्राविति D; other Mss. are nitterly corrupt; cp. Pāṇiṇi V. I. 71.

छिन्नामेकसरेण सुत्रतन्तुना प्रच्छाच कन्यायै प्रयच्छति । देवस्य त्वेत्य/दिना प्रयच्छामीति कन्यायै प्रददाति गुरः॥

व्र०। एकमहर्दे वाहोरात्रे सर्खीभिः सह गायनन्तनादनन्तरमध्य-त्थोदुम्बरादियश्चियवृक्षोद्भवां पूर्वदिष्म्यस्तां सङ्दाण्डिकां छोहितसूत्रमण्डलां सावित्रेण कन्याये द्याखां भयण्डति ॥

आ०। ... देवस्य त्वेत्यनेन शाखां प्रयच्छामीत्यन्तेन ॥

या ते ऽलक्ष्मीर्मातृमयी 'पितृमयी संक्रामणी सहजावापि काचित्। तां तिष्येण सह देवतया निर्भजामि निर्णुदामि सा द्विषन्तं गच्छतु तिष्यवृहस्पतिभ्यां नमोनम इति । २। दे०। गृहीतशाखां कन्यां मन्त्रयते गुरु । या ते ऽलक्ष्मी०...नमो नमः अन्ये तु तिष्यवृहस्पतिभ्यां नमो नम इति एकं यज्ञरेक-देशमाच्छिय शाखोत्सर्गे प्रयुक्तते बस्यमाग्रे॥

अ॰। या ते ऽलक्ष्मीरिति शाखाहस्तामनुमन्त्रयते । तिष्यबृहस्प-तिस्यां नमो नम इत्यन्तो मन्त्रः ॥

आ॰। या ते ऽलक्ष्मीरिति गृहीतशाखां कन्यामनुमन्त्रयते नमरका-रान्तेन । अलक्ष्मीनिर्गोदनमेतच्छाखाप्रदानम् ॥

तस्या उत्सर्गः स्थावरोदके शुचौ वा देवतायतने"। ६॥ १८॥ (२॥६)

दें । स्थावरोदकं क्पतडाकादि । तत्र तस्याः झाखाया उत्सर्गः श्रतिपत्तिकर्म । शुचौ देवमृद्दे । देवमृद्दं मद्योपहारझोणितादि-नापवित्रमपि संभाज्यते । तदर्थे झृचित्रहणम् ॥

ब॰। शाखाया यथोकस्थाने स्थापने। होमस्यानाम्ना न त्रिकादिभि-र्जुहुयात् ॥

^{1.} अलं ुT C A and the Stein reaks. 2. Thus Br. (इति not given by Devapāla). If the text has contained no more, it is not apparent whereto this mantra belongs. Perhaps the meaning of the sūtrakāra was, to connect it with Sūtra 3. Cp. Devapāla on this Sūtra. The Stein reaks adds immediately : इति शाखाया उत्सर्ग: 13. R.; अनुमन्त्रयते. 4. This clause not given by A. Could these words, which in Devapāla precede the mantra, contain a Sūtra? Op. also Br. and Ād. 5. The Lahore Ms of Br. and a Tuebingen reaks: अनो वा देशे देवतायतने वा।

आ० । स्थावरोदके शुचौ वा देवतायतने । देवतायतनमशुच्यपि भवति मद्यरुधिरोपहारसंबन्धात् । अतो विशेषणं शुचाविति । अत्र होमशङ्कुन न कार्या ॥

अथातो हविष्यकर्षं व्याख्यास्यामः । १।

दे०। हविष्यकलप इति पारिभाषिकी कमीविशेषसंज्ञा॥

ब्र०। द्वादशवंषे यावद्यद्यनृदाः कन्यात ऊर्ध्वं रजस्वलतिदोषनिवा-रगार्थे दविष्यकलपः॥

आ०। अथशन्दो ऽत्र नैमित्तिकप्रदर्शनार्थः । ब्रह्मचर्यान्तं निमित्तं । दशवार्षिकं ब्रह्मचर्यं कुमारीणां द्वादशवार्षिकं वा। अत ऊर्ध्वं पुरुषं प्रतीच्छया स्वप्ने वा रेतःसेकः संभाव्यते । अत ऊर्ध्वमेन्तत्कर्मावदयं कर्तव्यं। धतो हविष्यकल्पनाम व्याख्यास्यामः ॥

द्शवार्षिकं ब्रह्मचर्ये कुमारीणां ब्राद्शवार्षिकं वा । २। दे०। वर्षदशकादृष्वं ब्रह्मचर्ये कुमारी न स्थापयितव्या पित्रा ।

आगत्या वा वा द्वादश वर्षाणि नातिक्रमणीयानि ॥

ब्रह्मचर्यान्ते गन्धर्वे देवकुले वा हावग्री प्रज्वाल्य हो पश्र उपाकरोत्यर्थम्णे दक्षिणं प्राजापत्यमुत्तरम् । ३।

दे०। ब्रह्मचर्यावसाने विवाहात्पूर्व गन्धर्वे निर्निमित्तजलस्नाविशि देशे देवतायतने वा लौकिको द्वावम्री प्रज्वालय द्वौ पश्र छागौ कन्यासंस्कारार्थमुपाकुर्यात् । पशुकलपवत् । एकमर्थमणे दक्षिणमागवर्तिन्यम्भौ द्वितीय प्रजापतये उत्तरभागवर्तिन्यमौ । इतिकर्तव्यतां समन्त्रव्याख्यानां पशुकलप एव व्याख्यास्यामः॥

व्र । अत्र द्विपशुपक्षे द्वावेवर्तिवजौ वरुणप्रधासवत् । एकपशुपक्षे एक एवाग्निरेक एवर्तिक् । विशेषवचनाभावादजपशु एव द्वौ । ऋतस्य त्वेत्यत्रायंग्णे जुष्टं प्रजापतये जुष्टमिति पश्वलाभे न प्रयोगः ।

आ०। एतद्वयसो ऽर्वाङ्ग न कर्तव्यं । ब्रह्मचर्यान्तसंभावनमात्रेणैव कर्तव्यं। गन्धर्वे गन्धर्वोदकसंनिधाने प्रतिमा देवकुले वा। कथं कर्तव्यं। अग्नी द्वौ प्रज्वाल्य वरुणप्रधासवत् द्वौ पश्र उपाकरोति। पशुकल्पवत्। अर्थमणे दिच्णं प्रजापतये उत्तरम्॥

^{1.} Emended: सत्यरू० the Ms. 2. Emended : मकाय: the Ms. 3. Found only in A. 4. Thus TC (C. first hand, आगत्य वा); अगत्या वा A; आपवापि वा D. 5. ०यम्यो D T C; as given in the text A and Br. and the Parisian reaka. 6. See LI. 7. ऽवाङ् the Ms.

असंभवे त्वेकपशुः। ४।

- दे०। प्रचुरार्थाधभावे एक एव द्विदैवतः पशुरुपाकर्तव्यः। अवदा-नानि च हृदयादिभ्यां मदोऽन्तेभ्यो द्वादशभ्यां द्विर्द्विर्प्रही-तव्यानि । अर्थमप्रजापतिभ्यां स्वाहेति होमः। एक एव च योगः सह तयारेकदेशत्वधर्मसमवायात्। अत एव केचिद्धद-यादिभ्यो द्विगुणान्यवदानानि नेच्छन्ति॥
- ब्र०। यद्येक ऋतस्य त्वा देवहदिः पाशेन प्रतिमुश्चाम्यर्यमप्रजाप-तिभ्यां जुष्टमित्यजं दक्षिणे ऽर्धशिरिस वधाति । अर्यमप्रजाप-तिभ्यामिति भीषाहोकः। अर्यमप्रजापितभ्यां जुष्टम् वकुन्तामीति वपाकर्तनं । अर्थमप्रजापितभ्यां स्वाहोते नामध्यहोदः॥

आ०। यदार्थानुसमयेन कचित्काण्ड्वानुसमयेन सहार्थस्यानुप्रहाय असंभवे त्वेकपशुः यागो द्विदेवतः। अर्थमप्रजापितभ्याम् ॥

तण्डुलैर्वा कुर्यात्। ५।

- दे०। धनदौर्गत्ये सित हिंसानियमेन वा तण्डुलैः कुर्यात् । तण्डुल-त्रहणं पिएकार्थम् ॥
- व्र०। पश्चलाभे तण्डुबापिष्टेन वा पश्चाकृतिं कुर्यात् ॥
- आ०। तण्डुलशब्दः प्रकृतिद्रव्यसमर्पकः। तेन तण्डुलिपिष्टन कर्तव्यः। सन्यथा वृत्तिसंगृहपक्तयो नोपपद्यन्ते अत्यन्तविकारत्वात्॥

यथास्थानं पद्मुर्यथास्थानमवदानानि तथा हविः । ६।

- दे०। यत्रैष स्थाने आज्यभागाम्यां पूर्वे मुख्यः पशुस्तत्रेव पिएक-पशुः भवदानान्यपि तेषां च श्रपसाहोमो इतिकत्व्यता रश-नाबन्धयूपनियोजनोपपायनविशसनादिल्प्तार्थवर्ज । इविः पशुपुरोड।शस्थाने स्थालीपाकः। तद्पि यथास्थानं पशुपुरोडा-शक्तमे। वपाहोमस्थाने त्वाज्यहोमः॥
- ब्र०। तस्य वपामन्यानि च।वदानानि हृद्यादीनि यथास्थानं कल्पयेत्॥
- आ०। पिष्टपशोर्यथास्थानं पशुः यथास्थानमवदानानीति वदति।तेनो-पाकरणशाखानियोजनोद ङ्नयनावदानादि पिष्टपशोरापि कुर्या-त्। अवदानानि वपादीनि।तेभ्य एवाङ्गभ्यो ऽवदाय अपायत्वा जुहुयात्। खिष्टकृतं च ज्यङ्गात्। एकपशावर्यमप्रजापतिभ्यां खादेति होमः। बहुत्यक्षराण्यतिरिज्यन्ते यत्र । ऋक्ष्मामा-त्यक्षराणि। तत्र ऋक्षुहः। एत रथमाहः॥ पूर्याते वा एतहवो

^{1. ं}शभ्यों DTC. 2 पूर्वी मुख्यों A; पूर्व मुख्यं the other Mss.

यदत्तरं यदेनमृहति तस्माहचं नोहेत् । दशितश्च सृत्रकारेगा तृल्याक्षर ऊद्दः । उन्मेष तिष्ठोदुक्ष निष्ठेति । विद्यारः । तथा हविः । किमत्र विधीयते । यावत्पशुतन्त्रे प्राक् स्विष्टकृतो यथाचित्तमन्त्रं साधियत्वत्यप्येतित्कमर्थे विधीयते । अत्रो-च्यते । इहान्यत्पशुपुरं डाशस्थानीयं हिविधिधीयते ॥

अग्निं सोमं वरुणं मित्रमिन्द्रं वृहस्पतिं स्कन्दं रुद्रं वात्सी-पुत्रं भगं भगनक्षत्राणि कालीं षष्ठीं भद्रकालीं पूषणं त्व-ष्टारं महिषिकां व गन्धाहुतिंभिर्यजेत ।७॥ १९॥(२।७)

दे० । सुगन्धचन्दनघनसारादिद्रव्ययुतेनाज्येनाहुतयो गन्धाहुतयः । ताभिरग्न्यादिकः सप्तद्श देवता यजेत । वात्सीपुत्र इति देवतानाम । यतः शब्दैकसमधिगम्या देवता विभक्तिविपरि-णामेन चतुर्थ्यन्तैः स्वाहाकारयुक्तैः शब्दैरुदिश्याग्यदिदेवता यष्ट्रवाः । अग्रये स्वाहेत्यादिकैः ॥

व्र०। वनस्पितयागादनन्तरमग्नये खाद्दा...वात्सीपुत्राय खाद्दा...
मिहिषिकाये खाद्देति सप्तदश स्त्रवण कर्पूरकुंकुमगन्धाद्धतीद्वेत्वा ऋतुतिथियागिदि तुल्यम्। ...अतिकान्तद्वादशवर्षाणां
कन्यानामिदं प्रायश्चित्तं नान्यासाम्॥

आ०। ततोऽग्न्य।दीन् गन्धद्रव्ययुक्ताभिश्चन्द्नयुक्ताभिराहुतिभिर्यजेत। अग्न्यादीनमहिषिकान्तान्सप्तदशावापस्थाने यजेत।काल्ये स्वाहा षष्टचे स्वाहेति होसः। उपहारो भवत्येव ॥

अथातो हविष्यपुण्याहः। १।

दे । इयमपि पारिभाषिकी संज्ञा । हविष्येण बीह्यादिना पुण्ये ऽहिन कियमाणताशब्दप्रवृत्तिनिमित्तम् ॥

क्रियमाणताशब्दप्रवृत्तिनिमित्तम् ॥ भ्रा०। भ्रथातः शब्दो निमित्तिकव्युदासार्थः । द्विष्यपुण्याद् इति कर्मगो नामधेयम् ॥

उद्कान्तं गत्वा यथोपपत्ति वा पयसि स्थालीपाकं अपयित्वा सर्वगन्धैः फलोत्तरैः सिदारस्कां स्नापयि-

^{1.} Cp. Āp śrs. IX. 18. 1-2. 2. साधियत्वेत्यपेत्र the Ms. The passage refers to? 3. Uncertain; some of the Mss. (the Lahore Ms. of Br.; from the Mss. of Devapāla: A, the Parisian, the Stein, and a Tuebingen reaka) महिष्का; च not given by Br. 4. महिष्कां Lahore again. 5. Thus the Mss.! 6. ०२६ the Lahore Ms. of Br, Ād and the Mss. of Devapāla in the text, exc. T.

त्वाहतेन वाससा प्रच्छाद्य स्थालीपाकस्य जुहोतीन्द्राणी वरुणानी गन्धर्वाण्युदकान्यग्निर्जीवपुत्रः प्रजापितर्महा-राजः ! स्कन्दो र्थमा भगः प्रजानक इति। २॥२०॥ (२।८) दे०। उदकस्य समीपं गत्वा । श्रातिदूरं वताकादिके श्रामें यथोपपत्ति यत्रोपपद्यते स्थाने श्लीरंगा स्थाकीपाकं कृत्वा माङ्गलिकविल्वाक्षोटादिफलोपेताभिः सर्वीपध्यादिगन्धयोगि-नीभिश्चाद्भिरामलकैः कन्यां स्नापयेत् । सशिरस्कामित्यनेना-न्यदा⁷ स्त्रीगामिशारस्कमपि स्नानं भवतीति सूचयति स्नापनाहतवस्त्राछाद्नव्यवदानेन⁸ च स्थाबीपाकेन होमः स्ना-नाश्च तत्पूर्वे स्थालीपाक इति विवक्षितः क्रमः। चतुर्ध्या देवतापद्परिणामः स्वादाकारश्च पूर्ववत् । जीवपुत्रो ऽग्निरि-त्येकैव देवता। जीवः प्राणो वायुः पुत्रा रक्षको ऽस्येति बहुव्रीहिरन्यपदार्थप्रधानो योग्यश्च संनिहितो ऽग्निरेवान्यप-दार्थः। महाराज इत्यत्र न पूजनादितिः प्रतिपद्यो ऽस्ति नियम।-श्रयणात् । पूजायां स्वतीग्रहणं । कर्तव्यमिति वचनादन्यथा हि परमराज¹¹ इत्यादाविष ऋचः¹² प्रतिषेधः स्यात्। धन्य तु महाराजा¹³ इत्याकारन्तं पठन्ति । ते स्वतीनियमं । पति नाडियन्ते॥

ब्र०। इन्द्राण्ये वरुगान्ये गन्धर्वाण्ये उदकान्ये...महाराजाय स्क न्दाय...प्रजानकाय जुष्टं निर्वपामीति साधित्रादिना समनुदुत्ये-काद्शम्यो देवताभ्यो निर्वपति। आज्यभागान्ते हुते सर्वगन्धेः

^{1. ॰}राज T C and Br., as also the Parisian reaka. The commentaries seem to point rather to ॰राजा; but the Parisian reaka has: महाराजाय स्वाहा. 2. Thus D T; ॰दूरतडाका॰ A; ॰दूरं तरतटाका॰ C, but तर effaced. 3. Thus D and second hand of C: ॰ल्यामें A, ॰ाद-कान्तग्रोमें T; ॰दिकान्ते ग्रामें first hand of C, 4. ॰पितः D T C, ०पित्त A. 5. स्थानं D. 6. चीरे A. 7. सांशरस्क्रीमें A T C. 8 R. ०ट्यव-धाने ? 9. Thus (and ep. Pāṇini V. 4. 69) D T A; C first hand न प्रजानकादिति, corrected into रूपपूजनगरीति (or :न रूप्०?). 10. ॰प्रह्णाय A C T. 11 ०राज्ञ A; D perhaps ०राज as also T. 12. ऋचोवाध: A. 13 Thus A only; ०राज C D T. 14. स्वती॰ A

फलोत्तरैः सिशिरस्कां स्नापितां कत्यां नवेन शुक्केन सद्देशनानन्यधृतेन वाससाछाद्येन्द्राण्ये स्वाहा वरुणान्ये स्वाहेत्येवं पयसस्यावदायेकादश प्रधानाहुतयः। श्रम्भये जीवपुत्रायेत्येकाहुतिः।
आ॰। तम् (हविष्यपुण्याहं) उद्कसमीपे गत्वा कुर्यात्। यथोपपित्ताः
वा¹। यत्र वा कर्तुमुपपद्यते। पयिस स्थालीपाकं श्रपयित्वाः
नाप्सु। आज्यमागान्ते सर्वगन्धः सर्वीषाधिमिः फलोत्तमैरामलकादिकः। तथा च। सर्वीषधीभिः संयुक्ताः शुष्क श्रामलकत्वचः। स्नानं माङ्गलिकं कुर्यादलक्ष्मीनोदनं हितम्।
सर्विरस्कमिति वचनादिशरस्कमिप स्नानं स्रीवालकानामिति
श्रायते। श्रहतेन अव्युषितेन विभवानुसारेण वाससा प्रच्लाद्यः।
स्थालीपाकस्य जुहोति।...अग्नये जीवपुत्राय स्वाहेत्येकाहुतिः।
जीवपुत्र इति बहुवीहिरन्यपदार्थमपेक्षते। महाराजेति समासानतोः न कृतः। तन महाराज्ञे स्वाहेति प्रयोगः॥

यामेव द्वितीयां रात्रिं कन्यां विवाहियष्यन्ध्यात्तस्यां राज्यामतीते निशाकाले नवां स्थालीमाहृत्य पयसि स्थालीपाकं अपियत्वा सर्वगन्धेः फलोत्तरैः सिशारस्कां स्नापियत्वाहतेन वाससा प्रच्छाच स्थालीपाकस्य जुहो-त्यग्नये सोमाय मित्राय वरुणायेन्द्रायोदकाय भगाया-र्यम्णे पूष्णे त्वष्टे राज्ञे प्रजापत्य इति । १।

दे । एका विवाहाहीरात्ररात्रिः । तस्याः पूर्वा या द्वितीया रात्रिः यस्यां पिता कन्यां विवाहयिष्यन्भवेत् विवाहयिष्यामीत्यनेन व्यवसायेन युक्तः । अथवा यां भविष्यन्तीं रात्रिमधिकृत्य पिता कन्यां विवाहयिष्यन्स्यात् तस्या या द्वितीया रात्रि-स्तामाश्रित्येतिकर्तव्यता प्रवृत्ता । तस्यामेव राज्यामतीते

^{1. ॰}पत्तिर्वा the Ms. 2. Cp. Pāṇini V. 4.68. 3. रात्री Br., and the Berlin, Parisian and Tuebingen reakas. 4. From श्रपीयत्वा unto ॰कस्य not found in D; A also omits these words except the first श्रपियत्वा. T and C add them on the marge (Treading सशिरस्कं). 5, Thus A; पूर्वा द्वितीया D C T. 6, Thus D T. ॰ वृत्तः सन् A. ॰वृत्तः सं C.

मध्यवहरद्वये महानिशास्ये पूर्ववत्साखीवाकेन यागं कुर्यात् गुरुरम्यादिस्यो देवतास्यः॥

- अथ विवाहिद्तनस्य पूर्वेद्युरुक्णोद्यवेळायां नवां स्वाळीमाह-त्याग्न्यादिम्यः प्रजापत्यन्ताभ्यो द्वादशभ्यो निरुष्य पयसि स्वाळोपाकं अपयेत् । आज्यभागान्ते यथावत्कापियत्वाहतेन वाससा प्रच्छाच स्वाळोपाकस्य जुहात्यग्रये स्वाहेत्यादि प्रजापतये स्वाहोति यावद्द्वादशोति । स्वाहान्ते होमः । तत ऋतुतिथ्याद्याआवितान्तं तुल्यम् ॥
- आ। यां रात्रिमवधि इत्वा द्वितीयां रात्रि कन्यां विवाहियय्यन्स्या-त्तस्यामविधभूतायामतीते निशाकां महारात्र इत्यर्थः प्रहरा-धेशेषमात्र नशं स्थालीमाहत्येति । नवप्रह्यात्पुराणान्यन्यत्रापि भवन्ति । इह तु नियमः । प्रयस्ति स्थालीपाकमिति व्याख्यातं । श्रपणार्थीये प्रयस्तित्यर्थः । अग्रये सोमायेति द्वादशाहुतीर्जु-होति ॥

एता एव देवताः पुंसः कुम्मं वैश्ववणमीशानं च यजेत। २॥ २१॥ (२।६)

- दे । पुंसो ऽपि तस्यां राज्यां संस्कारार्थमेनयैवेतिकर्तव्यतया एता एव देवता यजेत । कुम्मादयश्च तिस्न इति । एतावानेव च विशेषः । स्त्रियो द्वादज्ञाहुतयः पुंसः पश्चदशः॥
- ब्र०। वरो ऽपि तस्मिन्नेवाहि एतस्मिन्नेव काले नवायां स्थाल्यां पर्यास स्थालीपाकं श्रपियत्वाज्यभागान्ते तथैव स्नापीयत्वाहतेन वाससा प्रच्छाचैताभ्यो देवताभ्यो हुत्वा कुम्माय वैश्रवणाय ईशानाय तिस्न आहुतीर्यजेत । निर्वपणकाले उप्येवं पश्चदश देवताः॥
- भा० । पता एव देवताः पुंसोऽतिदिदयन्ते। अस्यामेव राज्यामन्यदा वा॥

चतस्रो ऽष्टौ वाविधवाः शाकिषण्डीभिः स्त्रियो ऽन्नेन व च ब्राह्मणान्भोजियत्वा वीणागायिभिः सह संगाये-युरिष वा चतुरो नर्तनं कुर्यात्। क्रीडं वः शर्थो मास्त-मनर्वाणं रथेशुभं कण्वा अभित्रगायतेति ॥१॥

दे०। अविधवाः जीवद्भर्तकाः । शाकमिश्राः पिग्ड्यः शाकपि-एड्यः । चतस्रो ऽष्टाविति च प्रथमान्तं स्त्रीपदसमानाधि-करणं। चतस्रो ऽष्टौ वेति यथासंभवं विकल्पः। समसंख्या नियमार्थमेतचतुष्ट्वाष्टत्वनियमार्थामिति केचित् । तेनायं समन्वयः। अन्यूनाश्चतस्रभ्यो ऽविधवाः स्त्रियः समसंख्याः षट्कवर्जाः शाकपिएडीभिरन्यैश्च यथासमृद्धिभिभोजनिव-शेपैर्बाह्मणान्भोजायित्वा।वीणया वाद्यमानया सह ये गायन्ति तच्छीलास्तैः सह संभूता[±] मङ्गलाचारं⁵ गायेयुः ।····· त्रपि वा चतुरो नर्तनं कुर्यात् । चतुरो नर्तनप्रवीगो नर्तनं कुर्यात् । यद्यसौ⁶ शीलादिगुण्युको भवेत् । विपर्ययेण तु न ताभिः सह नर्तनं कुर्यादित्यनेना-भिप्रायेणापिवाशब्दः । अनुष्ठानं त्वार्यवर्ते यादग्दश्यते तथा ब्रमः । कन्याया मातृप्रभृतयो उष्टौ चतस्रो वा त्रविधवा यथाविभवं भोजयित्वा ब्राह्मणांश्चाविधवाभिः सह वीगागायिभिश्च गायन्ति नृत्यन्ति च सोत्साहं । तद्नुसारेणायमर्थः। चतस्रो वा स्त्रियः कर्मभूतब्राह्मणांश्च शाकपिएडीभिरन्येन च भोजनप्रकारेण भोजयित्वा वीणा-गायिभिः सहाविधवाभिश्च संगायेयुः । के अर्थात् कन्या-

^{1.} Thus all the Mss. of Text and Comm.; the original reading must have been (cp. S'ankh. grhs. I. 11. 5) सुरया. 2. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla AT; न्येन DC. and Ād. Devapāla seems to have read अन्येन, see his Bhāṣya. 3. The verse, though given sakalapāthena, is found in the Kāthaka (XXI. 13: 54. 14). 4. Thus D; संभूता भूत्वा ACT. 5. मङ्गळगानं A. 6. यो इसी A. 7. के इथी: A and first hand of D.

मात्रादयः। श्रिप वेति समुश्चये सकतो उसी स्त्रीगग्रश्चतुरः सोत्साहो भूत्वा नर्तनं कुर्यात्। क्रीडं वः प्रगायत। श्रनेन गायतो उनुमन्त्रयते॥

त्रः । पूर्वेद्यरेव विवाहाहः इदमपि कर्म । ""पितवत्यः । स्त्रियो । चुत्तगीतकुशलाः शाकपिएडीभिः शकरामरिच घृतज्ञीद्रमध्वा- दिसाधिताभिभों जयेत् । अन्येनान्नेन च । "ता अविधवास्ते च विषा वीणागायिभिः सह संगायेयुरपि वा तेषां मध्यादेक एव चतुरो गीतनृत्तकः पुरुषः कश्चित्रतंनं कुर्यात्। क्रींडं व इति गायत ऋत्विगनुमन्त्रयते मन्त्रीलङ्गात्॥

श्रा० । श्राविधवाः पितवताः पितवत्य इत्यर्थः । श्राव्येन वोदनादिना ब्राह्मणांश्रान्येन च शाकिपिएडीभिभोंजियित्वा । श्रक्तोटितललवणद्ध्यादिसंस्कृताः शाकिपिएड्यः । उभयसमुख्यार्थश्रशब्दः । वीणागायिभिः संहताः संगायेयुः । वीण्या सह ये गायन्ति ते वीणागायिनः । श्रापि वा चतुरो नर्तनं कुर्यात् । चतुरो नृत्तकुशलः । तद्वयं नृत्तं चानुमन्त्रयेत क्रीडं व इत्यनया । एतदाज्यभागान्तं कृत्वा कुर्यात् ॥

अक्षतसक्तनामिंन पृष्टिपतिं प्रजापतिं च यजेत । अग्निना रियमश्रवत्पोषमेव दिवे दिवे यशसं वीर-वत्तमम् ॥ प्रजापते न हि त्वद्न्य इति च । २।

दे०। श्रज्ञतानामनवहतानां यवानां सक्कुभिरिष्टं पुष्टिपति यजेता-श्रिना रियमित्येतया ऋचा । तथा प्रजापति प्रजापत इत्यादिमन्त्रेण। एतावण्याज्यभागान्ते यागौ॥

^{1.} Thus the Parisian icaka; Lahore: तिमतीनॉरी:, Bombay: पतिवतीस्त्रियोः 2. Lahore: समान्यनाञ्च. 3. Thus Br, and the Parisian icaka; वीर्यमुन्तमं the Mss. of Devapala, but in the Mantrabhāsya बीर्यवन्तं; यीरवन्तं A, वीर्यवन्तं TDC. 4. Br. gives this verse sakalapāthena. 5. Thus A (without अन्य); DCT: प्रजापतिमिति च; the Parisian roaka reads as accepted into the text, omitting, however, च.

ब्र०। ततो उत्ततसक्नुनां पाणिनावदायाग्निना रियं प्रजापते न हीति प्रधानद्वयं। ऋतुतिथ्याद्याश्रावितान्तं तुल्यम् ॥

श्रा०। हिविषो यत्र यत्र षष्टी स्थालीपाकस्य जुहोत्याज्यस्य जुहोतीति तत्राप्राणिनः षष्टी पश्चम्यर्थे वा द्वितीयार्थे वा संवन्धमात्रविवत्तया वा। श्रत्र चकारभगवतो नारायणस्ये तिवत्। न माषाणामश्रीयादित्यादिवच्च ॥

सर्वत्रोद्वाहकर्मस्वनादिष्टदेवतेष्विग्नि पुष्टिपतिं प्रजापतिं च यजेत। १॥२२॥(२।१०)

दे०। यत्र नाम्ना मन्त्रवर्णैर्वा देवतानिर्दिष्टा विवाहप्रकारेणोक्षे तत्राग्नि पृष्टिपति प्रजापित च यजेत'। प्रकृतत्वाद् तत्सक्षुभिराज्यभागान्ते भविष्यत्सु प्रास्थानिकादिष्वेतद्वोद्धव्यम् ॥

श्रा०। प्राग्विवाहे उच्च होमान्ते उद्घाहाः । ते च सर्वे इत श्रारभ्यानादिष्टदेवताः । यथा इदं प्रास्थानिकं विवाहो न च
सहयत्तेषु प्रिष्वनादिष्टदेवतेष्वां प्रष्टिपतिं प्रजापितं च
यजेत। श्राज्येनेति केचित्। देवताग्रहणाद्द्रव्यं परिसंचष्टे
इति वदन्तः। श्रन्यथा सर्वत्रोद्घाहकर्मस्वनादिष्टदेवतेष्वित्यवद्यत् ॥ नैवं। एवमुच्यमाने शाकिपराडीभोजनं गायनं
नर्तनं सर्वमितिदिष्टं स्यात्। श्रतो यागः सक्रभिरेव॥

अथ प्रास्थानिकम् । १।

दे०। प्रस्थानानिमित्तं प्रास्थानिकं कर्मान्तरं वच्यत इत्यर्थः। प्रस्थानं च वरस्य श्वशुरगृहप्राप्तये विवाहं कर्तुम्॥

ब्र०। इदं प्रास्थानिकं कर्म वरस्य विवाहार्थे श्वशुरगृहागमन-समये कर्तव्यम्॥

^{1.} हाबरमो the Ms. 2. Corrupt? Meaning? 3. ०६वेच बोधन्य D, ०६वेचहोधन्यं T C, ०६वेतहोतन्यं A. 4. Reading? 5. ०२२यनादि० the Ms. 6. Are these words corrupt? * and the Sūtrakāra would have omitted the words: आग्ने...यजेत. 7. Thus of the Mss. of Devapāla D only, TAC: प्रस्था॰, प्रा॰ the Lahore Ms. of Br., and Ād., as also two Tuebingen reakas.

श्रा०। श्रथशब्दः कन्योद्वाहत्वव्यावृत्त्यर्थः । पुंस एव वेद्मिति । भावः प्रस्थाननिभित्तं कर्म प्रास्थानिकम् ॥ तस्मिन्यथोक्तमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्द्धत्वा पश्चा-द्वगिनी सिचं गृह्णाति शास्त्रं गृहीत्वा । २ ।

दे०। तस्मिन्प्रास्थानिके कर्मणि । यथोक्रमुपसमाधायाग्नेः पूर्वं कर्तव्यं। उद्भतस्य च चावोच्चितस्य च परिसंवाहनपर्युच्चण-परिस्तरणपूर्वमाज्याद्वतिपञ्चकेन संतनीहोमैश्चेकादशिमः संस्करण्मुपसमाधानमुच्यते । तत्र जयप्रभृतिभिर्मन्त्रेहोंमं कुर्यात् । जयाभिधानाभ्यातानहोमं कुर्यात् । श्राकृतं चाक्रातिश्च वृहस्पतिपुराहिता ऋतापाडित्यादिभिर्मन्त्र-र्जुं हुयादित्यर्थः। एते हि मन्त्रास्तत्साध्या वा होमा जयाभ्या-तानराष्ट्रभृदाज्यभागादिशब्दसावतया प्रसिद्धाः । श्राज्य-भागान्ते चाग्नि पुष्टिपति प्रजापति च यजेत । सर्वत्रोद्वाह-कर्मस्वनादिष्टदेवतेष्वित्यादिस्त्रवचनप्रामाण्यादिति केचि-त्। भ्रन्ये त्वाहुः। सूत्रकारप्रामाएयादेच जयशब्दे। ऽत्राग्नि-प्रजापतिदेवतयोहोंमयोईतयोः परिभापतये । श्राज्यभागा-न्ते^{वोपसमाधानमिति । कश्चित्त्वाह । विवाहकरणे} **अन्तरान्तराचोदितत्वादाज्यभागान्तानि कर्मा**णि कृत्वा पुष्टबर्थमग्रये प्रजापतये चाच्चतसक्क्षभिद्वीमः कर्तव्यः सूत्रकारवचनसंप्रत्ययार्थमिति । श्रन्यथा हि नाम्ना मन्त्रैर्वा सर्वत्र देवतावगमान्नानादिष्टदेवतं किंचिदुद्वाहकर्मसु कर्म विद्यत इति । सूत्रार्थसंप्रत्ययाभावः स्यात् । एवं जयहोमेषु कृतेष्वाज्यभागान्ते वरस्य पश्चात्स्थिता सती भगिनी मुख्योपचरिता वा यथासंभवं खङ्गच्छरिकादीना-मन्यतमं शस्त्रविशेषं इस्ते गृहीत्वा तृष्णीं सिचमुपरि-

^{1.} Thus the Ms. 2. गृह्वासीति D; गृह्वासीति TAC. and the Parisian reaks. 3. प्वेंकं T. 4. R. उद्धतस्य. 4. See Appendix II. 5. See XXII. 3. 6. ्नं C. 7. ्रेवते TC.

परिधानीयस्य वाससो भ्रातुः संबन्धिनो ऽञ्जलं गृह्णाति।परि-धानदशां हस्तेन स्पृशतीत्यर्थः । श्रञ्जलयहणमहष्टसंस्कारार्थे श्रस्त्रप्रहणमिषे । तथा च प्रायस्तदेव शस्त्रमुत्तरकाले ऽपि रच्चार्थं शयनादिसन्निधौ निर्धायमानमार्थवर्ते लक्यते ॥

व्र० । श्रत्राप्यक्ततसक्कव एव हविः । श्राज्यभागान्ते व्रजतो महाराजस्य भगिनी पश्चाद्धस्त्रान्तमाद्ते छुरिकादिकं शस्त्रमादाय जन्यैः सह पूषा मेति गृहान्निष्क्रम्य स्वसा सिचान्तहस्तेव सह जलसमीपं गच्छति ॥

श्रा०। तस्मिन्प्रास्थानिके कर्मणि यथोक्तमुपसमाधाय। उद्धता-वोज्ञिते अग्नसादनं परिसमूद्य पर्युत्त्य परिस्तीर्याज्यसंस्का-रान्तं जयप्रभृतिभिर्मन्त्रैराज्यभागान्ते ईत्वा। प्रभृतिशब्दो अवमग्राहकः । तेनाघाराद्यपि भवति। एवं च जयप्रभृति-भिर्द्धत्वेतिवचनमाज्यभागान्तं वन्त्रमुपलज्ञयति । सर्वत्र प्रभृतिशब्दस्यावमग्राहकत्वं सर्वतन्त्रेषु प्रसिद्धं। द्वादशरात्र-प्रभृतीत्रा बदस्यावमग्राहकत्वं सर्वतन्त्रेषु प्रसिद्धं। द्वादशरात्र-प्रभृतीनि सत्त्राणीत्युक्त्वा एक्षादशरात्राद्दीनि विद्धाति। एवमाज्यभागान्तं द्वत्वा पश्चाद्भगिनी वरस्य सिचं वस्त्रैक-देशं गृह्णाति। कथं। पूर्वं शस्त्रं शासनसमर्थं शरादि भगि-न्येव॥

पूषा मेति यान्ति यत्रोदकम्। ३।

^{1. ॰}परि॰ om. T. 2. Thus D; ॰हणं सहशसंस्कारार्थं TC. 3. च instead of अपि A. 4. वल्र्यते TC. 5. Thus also the Parisian reaka; वरस्य a Tuebingen Ms. 6. Differently the Lahore Ms. of Br. and a Tuebingen Ms. (after आदत्ते): पूण मेति छुरिकादिकमादाय वरो जन्यसाहितः स्वस्ना गृहत्तिसिचान्त एवोदकान्तं व्रजेत्. 7. Instead of sa the Ms. has a blank of one aksara. 8. Had, then, the text of Ad. an इति after ॰प्रमृतिभिः ? 9. ॰पन्ति the Ms. 10. मन्त्राणी॰ the Ms.

दे । पूपा मा प्रपथे पात्वित्यादिना मन्त्रेणोदकसंमुखा बज्जन्ती-त्यर्थः॥

到0 | 1

श्रा०। पूपा मेति गच्छन्ति जन्याः वरश्च॥ शं नो देवीरित्युपस्पृश्य प्राची दिगिति यान्ति यथादि-शम्। ४॥ २३॥ (२।११)

- दे०। उदकान्तं प्राप्योदकोपस्पर्शनं शिरसि ब्रक्षेपमाचमनं कृत्वा।
 प्राची दिगि हिर्देवतेत्यादिना मन्त्रेण यथादिशं या दिग्येपां
 गन्तव्या तदिभिष्यायिना मन्त्रेण यथालिङ्गमभिष्यायः वरप्रभृतयो गच्छन्ति। स्रत्र विवाहस्य कार्यायता यो गुरुः स
 पव पिता वा वरस्य मन्त्रपाठे कर्ता॥
- व्र०। तत्र शं नो देवीरित्युपस्पृश्य प्राची दिगग्निदेवतेति यान्ति यथादिशं। उदकान्तात्कल्याणं वदन्ती स्वसा प्रत्येति। ततो होमकर्ताग्नि पुष्टिपति प्रजापति च सक्कृभिरिष्ट्वा ऋतुतिथ्यादि संस्थापयेत्॥
- श्रा०। भगिनी यत्र स्थाने उदकं तत्र शं नो देवीरित्यपः स्पृष्ट्वा हस्तार्धसेकमात्रं प्राची दिगिति यान्ति गच्छन्ति यथादिशं दिगुपलच्चोन मन्त्रेणेत्यर्थः। ततो उत्ततसक्षनामांत्रं पुष्टि-पति प्रजापितं च यजेत। ततस्तन्त्रसमाप्तिः॥

षडर्घ्याही भवन्त्याचार्य ऋत्विग्राजा विवाह्यः प्रियः स्नातक इति । १ ।

दे०। विवाहात्पूर्वमेव पाद्यार्ध्यमधुपर्केविंवाह्यः श्वश्चरेरा पूजनीयः तुल्यं च पूजाविधानं पराणामपीति पराणामुद्देशः । ऋर्ध्य पूजामर्हन्तीत्यर्ध्यार्हाः पद् भवन्ति । श्राचार्य उपनेताध्या-पयिता शिष्यस्य । ऋत्विग्याज्यस्य । तस्यापि प्राक् कर्मणः

l. See under Sütra 3. 2. ्घाय the Mss. 3. Conjectural reading, इस्ताधीमेकपाई the Ms.

संमननात् । राजा चित्रयः । स त्विभिषेकभावेन सदा जनपदस्य पूज्यः । विवाहनमहैतीति विवाहाः । ऋहें कृत्य-तृचक्षेति कृत्ये एयंत्प्रत्ययः । स कन्यायाः पितुरर्घ्यार्हः । तथा यो यस्य प्रियो गुणोत्कर्षेण स तस्य दानाद्यवसरेष्व-र्घार्दः । स्नातकस्तु सद्यः स्नातक श्राचार्यस्य ॥

व्र०। विवाह्यस्य श्वशुरगृहागतस्यार्ध्यदानप्रसङ्गेणान्येषामपि वि-धिसामान्यादर्धाहीणामिह पञ्चानां ग्रहणुम् ॥

श्रा० । श्रनन्तरं श्वशुरगृहप्राप्तस्य मधुपर्केणार्पणं पूर्व क्रियते । व्रह्मदेयाविधानस्य सर्वो ऽयमितिकर्तव्यताकलापः । प्रस्थानार्तः तेन शङ्का न कर्तव्या । कन्याप्रदानाद्दन्तरं मधुपर्क इति । मधुपर्काद्दनन्तरं ब्रह्मदेयाविधानस्योपपन्नत्वात्पूजापूर्व-कत्वाच दानस्य । केचिद्विवाहस्योपरिष्टान्मधुपर्कविधः पठ्यत इति तत्रैव मधुपर्क द्दाति तदैव कन्यादाने निवृत्ते 4 ऽसी विवाह्य इति वदन्तः । सर्वदेशसमाचारस्तु विवाहात्पूर्वं मधुपर्कदानं । श्रतस्तदेव साधीयः । श्रतो ऽत्रैव व्याख्यास्यामः । श्रादौ तावन्मधुपर्काणां विधिष्ठच्यते । षड्यां भवन्ति । श्रद्यं पूजामर्द्यन्ति ये ते ऽर्घ्याद्दाः । षडिति नियमः ॥

अथैनमईयन्ति । २।

दे०। श्रथशब्दो वच्यमाणप्रकारस्वीकारार्थो निपातानामनेकार्थ-त्वात्। पनमाचार्यादीनामन्यतमं वक्ष्यमाणप्रकारेणार्द्धयन्ति पूजयन्ति संमानयन्ति॥

श्रा०। अथेतेषामन्यतममर्द्धयन्ति यदा तदानयेतिकर्तव्यतया॥ आदौ च कर्मणः। ३।

दे०। विवाहोत्तरकालमईगं विहितमिति यथाचोदितमानुपूर्व्यमि-ति नयेन विवाहादुर्ध्वमेव मधुपर्कादिदानमिति केचिदाहुः ।

^{1.} Thus D; समानानां TAC. 2. See Pānini III. 3. 169. 3. Sic. Ms. 4. निवृत्तसों the Ms. 5. R. वदन्ति ? 6. Of the Mss. of Deva. only A gives च, CTD omit the word. 7. केचिद्श्रान्ता:TAC.

श्चत एव च विवाहोत्तरकाल एवेद्मपरुष्य व्याचक्तते । तिन्नरासायेदं कर्मण श्चाद्विय पूजनं कर्तव्यम्॥

श्रा० । चशव्दात्प्रतिसंवत्सरं च तदुक्तं विवाहयश्रयोरर्वाक् कर्मणः तथा यज्ञं प्रत्यृत्विजः पुनिरिति ॥

अर्घमुद्कं सौषधं दभी इति । ४।

दे०। श्रर्घलत्तणमाह । श्रर्घ० इति । उद्कं बीहियवयोश्चा-न्यतरः । दर्भाः । एतत्त्रयमर्घम् ॥

आ॰ । ऋर्ष्यं तावदुच्यते । उदकं सौपधं । सतग्रहलाचतवद्रादि। द्भाश्च । एतद्द्रव्यत्रितयमर्थ्यशब्देनोच्यते ॥

कंसे चमसे वा दध्यासिच्य मधु च वर्षीयसापिधाय विष्टराभ्यां परिगृह्य पाद्यप्रथमैः प्रतिपद्यन्ते । ५।

दे । मधुपर्कलक्षणपूर्विकां पूजियतुर तुपदेशां पूजाप्रतिपत्तिमाह ।
कंसे त्रमसे वा प्यतिपद्यन्ते। श्रत्र पूजियतार इत्यर्थाह्मस्यते।
कंसपात्रे चमसे वा दारुपात्रविशेषे दध्यासिच्यते । मधु
च मधुपर्क उच्यते । तच्च मधुपर्कपात्रं वृहता पात्रेण पिधाय
स्थगियत्वा विष्टराभ्यां गृहीत्वा । पाद्यं प्रथमं येषां पाद्यार्थमधुपर्काणां तैर्यथायोग्यमूर्ध्वमधो मध्ये च पूजां स्वयमेव
प्रतिपद्यन्ते पूजियतारः । न तु तत्राष्युपदेशमपेत्तन्ते ॥

त्र । ऋर्घार्थमागतं बुद्ध्वा प्रत्युत्थाय स्वागतमित्युक्क्वा स्वयमेव तस्य पाद्यज्ञालनं विधाय तं हर्पयन्गृहं प्रवेशयेत्॥

भा० । विष्टराभ्यां दर्भसटाभ्यां परिगृह्याधस्तादुपरिष्टाच पाद्य-प्रथमेर्द्रव्यैरुपक्रमन्ते॥

मिय दोहो ऽसि विराजो दोहः पाद्यायै विराजो दोह-मशीयेत्याहियमाणमनुमन्त्रयते । ६।

दे । कन्याया दातरि विवाह्यस्य निकटीभूते सित ऋत्विक् पाद्या-दिकं कन्यादातृसमीपमानाययति । तदानीयमानमनेन

^{1.} See Yājn. I. 110. 2. अध्य बादक the Mss. of Devapāla. 3. Thus D; ज्तरंदभा: A, ज्तरदरभा: C.T.

मन्त्रेण विवाह्यो ऽनुमन्त्रयते । श्रमन्त्रकश्चेद्विवाह्यस्तदा ऋत्विगेवैनं पाठयति । एवं सर्वेर्ह्मेयम ॥

ब्र०। ततो विष्टरादिपश्वन्तमर्घोपाकरणमुपहरेत् । मीय दोह इति पाद्यादिकं सर्वे तदाहियमाण्मर्घ्याहीं उन्नमन्त्रयते॥ विष्टरो ऽसि मातरि सीदेति विष्टरमास्तीर्थ तस्मिन्नुप-विशाति। ७।

- दे०। श्रनेनासनान्तरस्योपरि दर्भविष्टरमास्तीर्य विवाह्य उपवि-शति तृष्णीम्॥
- व्र०। भगवित्रदमास्यतामित्युक्तवाईयित्रा¹विष्टरे प्रते² विष्टरो असि मातरि सीदेति विष्टरमास्तीर्यं तस्मिन्नपविशति ॥
- श्रा०। श्रनन्तरं विष्टरो ः सीदेति विष्टरं दत्तं स्वयं वा गृहीत्वा श्रासनपीठादावास्तीर्यं तस्मिन्तुपविशति ॥

विष्टर आसीनायैकैकं त्रिः प्राह । ८।

दे०। विष्टरे दभीछादितासनविशेषे आसीनायोपविष्टाय विवा-ह्याय पाद्यादीनामेकैकं त्रिः प्राह कन्याया दाता। पाद्यं पाद्यं पादं । ऋर्घमर्घमर्घं । मधुपकों मधुपकों मधुपकीः । श्राच-मनीयमाचमनीयमाचमनीयमिति । श्रासीनायेति सप्तस्यर्थे चतुर्थी। विष्टर स्रासीने विवाह्य इत्यर्थः ॥

श्रा०। पाद्याद्येकैकं द्रव्यं त्रीन्वारान्प्राह ॥ नैव भो[‡] इत्याह[‡] न मार्षेति। ९।

दे०। अभ्यईणीयाभिमुख्यापादनाय यद्भो इति पूजासंबोधनं प्राप्तं नामसंबोधनं च मार्ष यज्ञद्त इत्यादि तन्निषेधयति॥ व्र०। भगवन्निति पुज्यसम्मान⁶ वा वचनमत्रः व्रयान्नेव भो इति न मार्पेति॥

^{1.} Thus the Lahore Ms., the Bombay Ms.: ्यित्वा. 2. प्रत्ये the Bombay, प्रत the Lahore Ms., प्रत the Parisian icaks. 3. आसीन the Ms. 4. भोरित्याह the Mss. of Devapāla, but cp. the Bhāṣya. 5. Thus TD; ०णीयस्य मुख्या AC. 6. Utterly corrupt; the Lah. Ms. has : पूजमस्माननवचन मन्त्रमत्र•

दे०। शं नो देवीरिभष्टय इत्यादिमन्त्रेरपो अभिमन्त्रय विशेषेण पाद्याभिः पाद्योः शोधनसंपादनसमर्थाभिः पाद्ये प्रज्ञालयते । अभ्यर्द्वणीयस्य कन्याया दाता । पाद्योः प्रज्ञालने यथालिङ्ग-मन्त्रो ॥

्व०। भगवन्पाद्यं पाद्यं पाद्यमिति पाद्यं निवेदिते पाद्यपात्रं दित्तेणेन पाणिनादाय तत्सद्ये पाणा निधाय शंनो देवीरित्यपा अभि मन्त्र्य। ''नाभिर्यथालिक्कं वर एव स्वयं पादाव्यनेनिज्यात्॥

श्रार । ताभिः पादौ प्रचालयते स्वयमेव । दक्षिणं पादमिति दिचिणमुत्तरं पादमितियुत्तरम् ॥

आपोहिष्टीयाभिरध्यं परिगृद्य सावित्रेण मधुपर्कं विष्टरो अस्यन्तरिक्षमधिविश्रयस्त्रेति विष्टरमवक्रुष्योरु त्वेत्यवसार्य तचक्षुरित्यवेक्ष्यं पृथिव्यास्त्र्वेति विष्टरे निधाय मधु वातं ऋतायत इति तिस्त्राभेः प्रदेशिन्या

^{1. •} ल्यांति Br. and the Parisian reaka. 2. Of all the Mss. only the Lahore copy of Br. gives हात. 3. Thus Br. Id. the Berlin reaka and of the Mss. of Devapāla TD (second hand) and C (first hand): the other Mss.: आंचो हि उत्याभिः 4. • पकों the Mss. of Devapāla. 5. The Mss. of Devapāla and the Parisian reaka insert here: उत्त त्या बाताय. 6. इति वीक्य DTC and the Stein reaka. 7. The Mss. of Devepāla insert here समो; बिध्रें सूमी निवाय the Parisian reaka. 8. Although all the Mss. read वात (and thus also has it the Chambers Ms. of the Kāth), not वाता, Devapāla starts in his Mantra Bhāsyā from the plural. Cp. XXXIV. 5.

प्रदक्षिणमालोहयति¹ ॥ ११ ॥

दे०। आपो हि ष्टेत्यादिभिर्ध्यं प्रतिगृह्णाति। देवस्य त्वेत्यादिना मधुपर्कं प्रतिगृह्णातीत्यध्याद्वारपूरितेन सवितृदेवताकेन मन्त्रेण मधुपर्कं प्रतिगृह्णाति। विष्टरो उसीतिमन्त्रेणोपरितनं विष्टरमवकर्षति²। श्रवकृष्य² चाचिष्य उठ त्वेति मन्त्रेणापसारयति। तच्चजुरित्यादिना मधुपर्कं वीच्य। पृथिव्यास्त्वेत्यादिमन्त्रेणाधस्तने विष्टरे मधुपर्कं निद्धाति। मधु वात श्रदायत इति तिस्भिरङ्गष्टसमीपवर्तिन्या प्रदेशिनीति-संज्ञयाङ्गत्या प्रदिक्तणं कृत्वा दिधमधुनी मिश्रयति॥

विष्टरे अध्यक्षितं भूमौ निधाय । मधु वात ऋतायत इति तिस्तिः प्रिशित विष्टर्य अधिया विष्टर्य प्राप्त विष्टर्य विष्टर्य स्वयं प्रिप्त विष्टर्य स्वयं प्राप्त विष्ट्र विष्टर्य स्वयं प्राप्त विष्ट्र विष्टर्य स्वयं प्राप्त विष्ट्र विष्टर्य स्वयं प्राप्त विष्ट्र विष्टर्य स्वयं प्राप्त विष्टर्यात । विष्टरो असीति विष्ट्र प्राप्त विष्टर्य विष्ट्रिय विष्टर्य विष्टर्य विष्टर्य विष्टर्य विष्टर्य विष्टर्य विष्ट्रिय विष्टर्य विष्ट्य विष्टर्य विष्ट्य विष्टर्य विष्ट्य विष्ट्य विष्ट्य विष्टर्य विष्ट्य विष्ट्य

श्रा०। ततो उद्ये निवेदिते श्रापोहिष्टीयाभिरद्येपात्रं गृह्णाति । सावित्रेण च मधुपर्क गृह्णातीति वाक्यशेषः । विष्टरो- उसीत्युपरितनं विष्टरमाद्यपास्य। उरु त्वेत्युद्धाट्य तच- जुरित्यनयानुष्टुभावेद्यावलोक्य पृथिव्यास्त्वा नाभौ साद- यामीत्यधस्तने विष्टरे स्थापयित्वा। "दिधमधुनी प्रदिच्णा- वत्तं मिश्रयति॥

वसवस्त्वाग्निराजानो भक्षयन्तु पितरस्त्वा यमराजानो भक्षयन्तु रुद्रास्त्वा सोमराजानो भक्षयन्त्वादित्यास्त्वा वरुणराजानो भक्षयन्तु विश्वे त्वा देवा बृहस्पतिरा-

^{1. ॰}डयते Br. (Both Mss.). 2. अप instend of अव DCT.

जानो भक्षयन्त्वित प्रदक्षिणं प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रं पात्रस्यान्तेषु लेपान्निमार्ष्टि ॥ १२ ॥

दे०। प्राच्या श्रारभ्य प्रदक्षिणं कृत्वा भक्तयन्त्वन्तैर्मन्त्रेर्मधुपर्कषा-त्रप्रान्तेष्वङ्गलिलेपान्निमाप्टिं । प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रमिति व-चनान्पश्चमेन मन्त्रेणार्थात्पूर्वोक्गदिकोणे निमार्जनमापतिति ॥ घ०। '''लेपान्निमाप्टिं। विश्वे त्वा देवा इत्युत्तरार्थ्य एव ॥ श्रा०। वसवस्त्वेति पात्रान्ते प्राच्या श्रारभ्य दक्षिणाङ्गलेलेपान्नि-

मार्षे शोधयति । पश्चमनोत्तरत पवान्तरतो उत्तरेकात् ॥ यन्मधुनो मधव्यस्य परमस्यान्नाद्यस्य परममन्नाद्यं रूपं तेनाहं मधुनो मधव्यस्य परमस्यानाद्यस्य परमोऽनादो मधव्यो भ्यासं । त्रय्ये विद्याये यशो ऽसि श्रिये यशो ऽसि यशसे व्रह्मणो दीतिरसि सत्यश्रीर्यशः श्रीमिय श्रीः श्रीः अयनामिति मधुपर्कस्य चतुष्प्राश्चात्यङ्गष्ठ-द्वितीयाभिः कनिष्ठया प्रथममेवमनुपूर्वं सर्वाभिस्तद्व-शिष्टं सहदे प्रयच्छति ॥ १३ ॥

दे०। यन्मधुन इति मन्त्रेण मधुपर्कस्य संबन्धिनो भागानङ्गुष्ठ-सहितया पक्षैकयाङ्गुल्या गृहीत्वा चतुरो वारानश्चाति। श्रङ्गुष्ठसहितया वा" कनिष्ठया प्रथमं ततो ऽनामिकया मध्य-

^{1.} निर्मार्ष्टि A. 2. The Parisian and a Bombay feaka give first यन्मधुना मध्य्यस्थित च and then follows the text as given above. 3. यशसासि C and first hand of D: probably the original reading was यशसो यशा आस, cp. Mantrapatha II. 10 1: but Devapāla has read यशस, the Bhāṣya running: अतो यशसे त्वामधामि. 4. श्री: is given twice by all the Mss. of Devapāla. by the Bombay Ms. of Br., in the Berlin, the Tuebingen, the Bombay and the Parisian reakas, once by the Lahore Ms. of Br., and the Stein reaka. 5. The Mss. of Devapāla here insert च. 6. वा must be cancelled.

मया प्रदेशिन्या प्रत्येकं। ... यच्छिण्यते तत्सुहृदे कनीयसे भ्रातृप्रभृतये प्रयच्छिति॥

त्रः । यन्मधुन इति कनिष्ठादिभिश्चतस्भिरङ्गुलीभिरङ्गुष्ठद्वितीयाभिः क्रमेण चतुष्पाश्यावशिष्टं सवर्णीय मित्राय ददाति ॥

श्रा०। यन्मधुन इति चतुर्वारान्प्राश्नाति। कथं। श्रङ्गुष्टद्वितीयाः। भिरङ्गुलिभिः। अङ्गुष्ठो द्वितीयो यासां ता श्रङ्गुष्टद्वितीयाः। प्रवमानुपूर्व्येण सर्वाभिरित्यस्यातिरिच्यमानत्वात्पश्चमं प्राश्चामिच्छन्ति। तच्चशब्दे विना न लभ्यते। श्रतो उनुपपन्नं। तद्वशिष्टं सुद्धदे प्रयच्छति। शिष्टमिति वक्षव्ये तद्वशिष्ट- प्रदणं स्वयं वा प्राश्नीयादित्यवमर्थम्। गृह्यान्तरेषु च दृश्यत प्रव प्राशनम्॥

आचामत्यमृतोपस्तरणमसीति ॥ १४ ॥

दे०। अनेन मन्त्रेणाचामति॥

ब्र०। भगवन्नाचमनीयमाचमनीयमाचमनीयमित्येवं त्रिरुक्ते अम्-तोपस्तरणमसीत्यप श्राचामति ॥

तस्मा असिपाणिगां प्राह ॥ १५ ॥

दे०। अर्हियता दत्तमधुपर्कः सन् खङ्गपाणिर्भूत्वा तस्मा अर्हणी-याय मित्तमधुपर्काय गामाह । गां प्रकरिष्य इत्यनुक्षां प्रार्थयते। अर्थार्थेनेत्यर्थः गोश्च करणं निपातनम्॥

ब्र०। तत श्राचान्तायाईयिता खङ्गपाणिर्भगवन् गां प्रकरिष्ये गां प्रकरिष्ये गां प्रकरिष्ये इत्येवं गां संनिहितां कृत्वाह ॥

श्रा०। गां प्राहः। गां प्रकरिष्य इति निवेदयतीत्यर्थः॥

तां शास्ति मम चामुष्य च पाप्मानं जिह हतो में पाप्मा पाप्मानं में हतों कुरुतेति ॥ १६॥

दे०। तां गां शास्ति । श्रों कुरुष्वेत्यनुज्ञामर्हणीयो ददातीत्यर्थः ।

मम च... मे हत । श्रद्दीयतामुं मन्त्रमाह । ... श्रों कुरुत ।
हे विशसितारः गौः क्रियतामित्यनुजानातीत्यर्थः ॥

^{1.} Somewhere केचित् seems to have fallen out.

ब्र०। मम चामुष्य चेत्यादिनों कुरुतेत्यन्तेन मन्त्रेण वरानुकातस्ता-मसिना शास्ति । अमुप्येति पष्टयन्तं दातुनीमोदीरणम् ॥

श्रा०। तां गामनुशास्ति । श्रहीं उनुमन्यते चेत् । श्रनुशासनं । श्रेषणं कियायोगः। श्रमुप्येत्यत्रार्हियतुः पष्टयन्तं नाम। यथा। मम देवदत्तस्य च² पाप्मानं जहीति॥

चतुरो नानागोत्रान्ब्राह्मणान्भोजयेत्॥ १७॥

दे०। नानागोत्रान्नानाप्रवरांश्चादौ चतुरो ब्राह्मणान्भोजयेत्। पश्चा-त्सवान्धवमर्हणीयम्॥

व्र०। तया चतुरः पृथग्गात्रान्त्रिप्रानाश्येत्॥

श्रा॰। तया गवाप्रकृतया पूर्व चतुरो नानागोत्रान्ब्राह्मणान्भोजयेत्॥ एष आन्य उपायः ॥ १८॥

दे० । ब्राह्मणाय उपायो गोकरणादिक उपदिष्टः। तेन नात्र विचि-कित्सा कर्तव्येत्यर्थः॥

व्र०। एप प्रथमः कल्पः कलौ तु निपिद्धः ॥

ञ्चा०। प्रथमः कल्प इत्यर्थः॥

ययुतसृजेन्माता म्ह्राणामिति जपेत्। माता म्ह्राणां दुहिता वस्नां स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः। प्र णु वोचं चिकितुषे जनाय मा गामनागामिदितिं विधिष्ट। स्यवसाद्भगवती हि भ्या अथो वयं भगवन्तः स्याम। अद्वितृणमध्न्ये विश्वदानीं पिष शुद्धमुद्कमाचरन्ती।

^{1.} So then, Ād. seems to read अनुशास्ति. 2. च supplied by me. 3. The Lahore Ms. of Ād., and the Berlin, Parisian, and Tuebingen !cakas read: एप आद्योपाय: 5. The two verses are accented in one of the Tuebingen Mss. 4. तेनात्र ACT (the better reading?). 6. Thus (as Rgveda) Br., the Berlin Icaka and of the Mss. of. Devapāla TC; विश्वधानी the Parisian, विश्वधानी the Stein & Bombay !cakas: विश्वदानी AD, and this reading is presupposed by Devapāla's Bhāṣya: यतस्वं विश्वदानी सर्वस्य धात्री प्योद्वारेण.

ओ३मुत्स्रजत े। तृणान्यक्त्रित्युक्त्वा तामुत्सृष्टां पशु⊸ मङ्गं वा²॥ १६॥

दे०। श्रहीयताह श्रोमित्यविचारितासिद्धं कृत्वा । ... इत्युक्तवा तामुत्सृष्टां हष्ट्वा पश्चं छागं पश्चक्नं चा मांसखराडं प्रति-

ब्र०। यद्युत्स्जेद्भगवन् गां प्रकरिष्य इति यथोक्षमुके ऽर्घ्याहीं मा प्रकाशीरित्युक्तवा माता रुद्राणामित्यृग्द्वयं जप्त्वोमुत्स्जत तृणान्यत्वित्याह। तस्यामुत्स्ष्टायां महाजं तद्कं वा कीत्वा यथाविभवं प्रतिनिद्ध्यात्॥

त्रा०। तत्र यद्युत्स्जेदहीं गामेवं प्रयोगः॥

नामांसो मधुपर्कः स्यादिति ह विज्ञायते ॥ २० ॥ दे०। नामांसो मांसविहीनो मधुपर्कः स्यादिति ह श्रुतितो विज्ञा-यते। हशब्द इतिहासे॥

श्रा०। हशब्द श्रागमस्चनार्थः। सः वायमागमः श्रोत्रियायागताय महोत्तं वा महाजं वा पचेदितिः॥

अपि वा घृतौदन एव स्यात् ॥ २१ ॥ २४ ॥ (२। १२) दे० । श्रिप वा घृतिमिश्रितौदन एव कर्तव्यो मांसडेपेण् तादशा वा⁵ ब्र० । श्रिप वा सार्पिष्मदन्नं स्यात् ॥ आ० । गोसंनिकृष्टं हि घृतम् ॥

इति लौगाक्षिस्त्रे गृद्यपश्चिकायां द्वितीयो ऽध्यायः' ॥

A: अस् missing in TC and added in D on the marge. A: उत्सृजतोमिति तृणा. 2. Thus all the Mss.; the verb (प्रतिनिद्धाति) seems to have fallen out. 3.: SatapathaBrāh. III. 4.1.2. 4. Thus ACT; द्वेषिण D. 5. तादशां CT. 6. व्षृष्टं the Ms. 7. The colophon runs in Br. here: इंति श्रीमदाजुपि काठके लोगाक्षिस्त्रे गृद्धः.

अन्वक्षरा ऋजवः सन्तु पन्था येभिः सम्वायो यन्ति नो वरेयम् । समर्थमा सं भगो नो निनीयात्सं जास्पत्यं सुयममस्तु देवा इत्युदाहारं प्रहिणोतिः ॥ १॥

- दे०। श्रमृत्तरा इत्यादिमन्त्रेण गृहीतजलभागडमुदकस्याहर्तारं प्रथे-यति।कन्यास्नानाद्युपयोगिजलमानेतुं पुरुपं प्रहिणोर्तात्यर्थः।
- व्र०। मधुपर्कप्रदानादनन्तरं सुमुहतं पाणिग्रहणसंस्कारः । तत्र ऋत्विगनृत्तरा ऋजव इति कंचिन्मङ्गल्योदकानयनाय प्रेष-यति । कश्मीरेषु श्वश्रूरविधवा चेदन्या वाण्यविधवेव तदा-हरति ॥
- आ०। अनुत्तरा इत्यनया त्रिष्टुभा उदाहारमुदकाहरणार्थं सकुम्भं पुरुषं प्रेषयति ॥

शमीशाख्या सपलाशयापिधायाहरेत् ॥ २॥

दे०। स प्रहित उदाहार उदकुम्भं शमीशाख्या सपत्त्रयापिधाय ' स्थगयित्वा उदकमानयेत्॥

1. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla TC and first hand of D: A: वर्रायं. D second hand बरेण्यं, and this is the reading commented upon in the Mantrabhāṣya: वरेण्यं वरणीयं गङ्गादिकं जलाहरणस्थानम्। 2. It is difficult to state with certainty the original wording of this sūtra. The above given is the one of Br. But the three Mss. of Devapāla DCT have before the words अनुक्षरा etc.: अनुक्षरा इन्युद्कल्यामानीय. whilst the Berlin. Stein. Bombay and Parisian Icakas have similarly: अनुक्षरा इन्युद्कमानीय. Perhaps here is a trace of a double redaction, provenient of two different sūtra texts: 1. अनुक्षरा इन्युद्कमानीय, 2. as given above. To me it is probable, that originally the Sūtra text had only the pratīka of the verse, which is found with accents in one of the Tuebingen Mss. 3. Thus D. all the other Mss. सपकाशया वापिष्वाया. 4. Thus D; सपकाशया वा A, सपर्णया वा TC.

व्र०। मङ्गल्यतर्वश्वत्थादिशाखया सपर्णया कुसुममालया शमीशा-खया सिकसलया वा सुवर्णं वा ताम्रभृङ्गारमयां पूर्णं स्थग-यित्वा हरेत्॥

श्रा०। स च पुरुषः शमीशाखया सपर्णया कुम्भमिपधायाद्भिः पूरियत्वा श्रानयेत्॥

एतासामेवापामुदकार्थान्क्जवीत ॥ ३॥

दे०। एतासामेवाहारितानामपां संवन्धिनो भागानवदायावदायो-दकसंपाद्यानथीन् कन्यास्नानसुवर्णज्ञारणाञ्चिपर्युज्ञणादीन् कुर्यात् नान्येन जलेन ॥

श्रा०। एतासामेवापामाहतानां वस्यमाणानुदकार्थान् कुर्वीत कन्यास्नापनादीन्॥

शं न आपो धन्वन्याः शं नः सन्तवन्तृष्याः । शं नः समुद्रिया आपः शमु नः सन्तु या इमा इत्यक्षेवला- भिरङ्गिः स्नातां या अकृन्तन्या अवयन्या अतन्वत याश्च देवीरन्ताँ अभितो ऽददन्त ।तास्त्वा देवीजिरसा संव्ययन्त्वायुष्मतीदं परिधत्स्व वास इत्यहतं वासः परिधाप्याशासानेत्यन्तरतो मौञ्जेन दार्भण योक्तेण

^{1.} This Satra is preceded by Br. (and the Parisian Icaka) by the words: शं न हित स्नात्वा. But Br. intermixes this chapter with various digressions and comments.

2. This is the wording of the Mantra according to CD and the Parisian Icakas; all the other Mss.: शमुनः स्नु कूप्याः। या इमा इत्य॰. As the verse closing with कृप्याः occurs in the Kāṇhaka (II. 1:8.8-9), it is probable that not this verse was intended but the above given one, with a various reading at the close. Otherwise we would expect the prat ka. 3. With the anunāsika the Lahore Ms. of Br., and the Bombay, Stein. Berlin and Tuebingen Icakas. 4. Devapāla in his Mantra-bhāṣya presupposes अततन्त. 5. Thus the Berlin, Stein, Parisian and Tuebingen Icakas; दमेण the other Mss. We expect मोड्येन दार्मण वा योक्ण.

वा संनद्यति । आशासाना सौमनसं प्रजां सौभाग्यं रियम् । अग्नरनुव्रता भृत्वा संनद्ये सुकृताय कम् ॥४॥

- दे०। ... त्रकेवलाभिः सर्वोपध्यादिगन्धद्रव्ययुक्ताभिः फलविशेष-सहिताभिश्चाद्भिः कन्यां स्नापयेत् । ... त्रहतमपूर्वपरिहित-मत्यन्ताभिनवं वस्त्रं परिधापयेत् ततश्चाशासानेत्यादिना मन्त्रणान्तरे मध्ये गुप्तं कृत्वा यथा न दृश्यते तथा वा संनहनं कन्यायाः कुर्यात् । मोद्रजेन दर्भनिर्मितन वा योक्तेण ॥
- त्रः । ततः स्नानमग्रडपं चतुष्पादे भद्रपीठे कन्यां नीत्वाशं न श्रापो या इमा इति सर्वोषध्यामलकयुक्ताभिरद्भिः स्नापयति ।... स्नातां या श्रक्तनति विस्तनहस्तः परिधानार्थं प्रचोदयति । मन्त्रमृत्विगेवाह न कन्या परिहिता । श्राशासानेति कमि-त्यन्तेन स्वयमव कन्या मुञ्जमयेन दर्भमयेन वा दास्ना वासो अन्तरतो बधाति ॥
- श्रा०। स्नातां स्वयमेवाभिषिक्षं । श्राशासानेत्यनयानुष्टुभा योक्त्रण तद्वासः संनद्यति स्वयमव कन्या । श्रन्तरतः प्रब्हन्नन । योक्तं त्रिगुणं दाम । तच्च मौक्तं दर्भमयं वा ॥ मेतो मुश्रामि नामृतः सुबद्धाममृतस्करम् । यथेयमिन्द्र

^{1.} संनद्धने the Lahore Ms. of Br. and the Parisian reaka.
2. The Mantra in sakalap tha not given by Devapāla immediately after the S tra, but later, in the Mantrabhā ya. The Mantras are given with accents in the Tuebingen reaka, except the one beginning: ज अन्तर . 3. So then Br. accepts (ep. note 5 on this Stra) two different mantras (?).
4. स्वमेवाभि॰ the Ms. 5. Thus runs the Mantra according to Br. (and as to the first words, according to Ad.). Devap la reads in his text: प्रेता मुझातु मामुतः मुबद्दाममृतस्करत्। (Thus D; करम् ACT). In the Mantrabh एश्व the Mss. have different readings; हे कन्ये इतः स्थानात्ममुझातु (AD: अझा) अमुझामि त्वां नवानि भवतीं। मुझा (Thus D; मुझ-। ATC) इति तिङ्ख्यत्ययः पुरुष्ट्यत्ययश्च । तथा च शास्त्रान्तरे प्रेतो मुझामीति मन्त्रः प्रव्यते। As for मा...करत् the Bhāsya gives: कश्चिन्मा कार्योत्.

मीड्वः सुपुत्रा सुभगासित । पूषा त्वेता नयतु हस्तगृह्याश्विनौ त्वा प्रवहतां रथेन । गृहान्गच्छ गृहपत्नो
यथासो विद्यानी त्वं विद्यमावदासि । मा विदन्परिपिन्थनो य आसीदिन्त दम्पती। सुगेभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्त्वरातय इत्युदानीय ॥ ॥॥

दे०। प्रेतो मुञ्जात्वित्यादिभिस्तिस्यभिरुदानीय स्नानस्थानादुत्ति-प्योत्सङ्गे कृत्वा स्थानान्तरे पिता ज्येष्ठो भ्राता वा॥

ब्र०। एवमधोवस्त्रपरिहितां संनद्धां च प्रेतो मुश्चामीति तिस्तिः स्नानदेशादुदानीय॥

श्रा०। एवं स्नातां परिहितवाससं तस्मात्स्थानादुदानयति। उत्ति-प्यानयत्यृत्विक्।प्रेतो मुञ्जामीति तिस्मिस्त्रिष्टुम्मध्यमाभ्या-मनुष्टुक्भ्याम्॥

उक्तं वाससः कर्म॥ ६॥

दे०। (पिता ज्येष्ठो भ्राता वा) यथोक्तं वासस उपरिभागाछाद-नस्याप्यधस्तनाछादनमवक्तन्तिन्नत्यादिना मन्त्रेण कर्म कुर्यादित्यर्थः॥

ब्र०। या श्रक्तन्तित्येतयैवोत्तरीयं च वासः परिधापयति ॥ श्रा०। उक्तं च वासः कर्मोत्तरीयस्य या श्रक्तनाधाति ॥

^{1.} Thus (इस्तगृ॰) Br. and, in the Mantrabhāṣya TC, as also the Stein and Tuebingen ṛcakas; इस्तंगृ॰ DTC in the text and D in the Bhāṣya; इस्तेगृ A. 2. Thus Br., four ṛcakas and TAC; D, and the Lahore Ms. of Br., the Parisian ṛcaka: विद्धे मा वदासि and thus is presupposed by the Mantrabhāṣya: विद्धे च यज्ञे मा वदासि यज्ञे प्रतिकृष्टं भनुमी वादी: 3. Perhaps the original Sūtra was much shorter: प्रता मुझामांति तिसृभिहदानीय; the verses are accented in T¹. 4. मुझान्वि॰

आचारिकाणि ॥ ७ ॥

दे०। श्रस्मिन्नवसरे श्राचारिकाणि श्राचारादागतानि देशजाति-कुलधर्मतया प्रसिद्धानि कर्माणि कारयदित्यर्थः। तद्यथा। श्रागमनप्रयोजनकथनं कन्याया नामग्रहणं कुलंदवतापूजनं सुमनोलताभिस्ताडनमित्यादीनि॥

ग्र०। श्रस्मिन्नवसरे देशजातिकुळे चितानामाचारिकाणां मङ्गल्या-नां कर्मणां कालः। यथा कश्मीरेषु श्वश्ररन्या वाविधवा वध्-वरयोः शिरसि मङ्गल्यमालामावधाति।

> महेश्वरस्त्र्यम्थकश्च ईश्वरः शिवएव च । भवः शर्वश्च स्ट्रश्च दक्तिणादिक्रमेण तु॥

इति वरस्य पादजानुस्कन्धशिरःसु सप्तसु स्थानेषु श्वश्रः पुष्पाणि निद्ध्यात्।

गौरी चैव तु गायत्री सावित्री च सरस्वती। उमा कान्ता भवानी च वामावर्तेन पूजयत्॥ इति वध्वा वामावर्तक्रमेणेव पुष्पाणि निवध्यात्। पुष्पवती-रित्यृत्विक्² पठेत्।

श्राचारिकाणि द्रव्याणि वस्त्राण्याभरणानि च।
मणिमुक्ताप्रवालानि यथाशिक्त प्रदीयते॥
गोभूहिरण्यमश्वांश्च वस्त्राणि विविधानि च।
श्रन्यानि चैव द(नानि यथाविभवमर्पयंत्॥

श्रस्मिश्ववसरे ऽलंकरणस्वदायेषु परस्परं ग्राह्या चटोप-चटिका³॥

^{1.} Example of the Ms. (Bombay; in the Lahore Ms. this long digression is not found). 2. Kith XVI. 13: 225. 11-12. 3. These words (missing in the Lahore Ms., but given precisely so by the Bombay and Tuebingen cakes) are of unknown significance.

श्रा०। श्रस्मिश्रवसरे श्राचारिकाणि कर्माणि कुर्यात्। देशजातिकुलव्यवस्थया स्थितानि। श्रश्नाह्मार्थमिति न प्रतिवर्धायात्॥
तूष्णीं निर्मन्थ्यं श्राष्ट्रात्सान्तपनं यन्नदीप्यमानं वा
बहिरग्निमुपसमाधाय परिसमृद्ध पर्युक्ष्य परिस्तीर्याज्यं
विलीनोत्पूतं कृत्वाघारादाज्यभागान्तं हुत्वापरेणाग्निमनो रथं वावस्थाप्य योगे योग इति युनक्ति दक्षिणमितरमुत्तरामितराम्॥ ८॥

दें । एष श्रोपसदो ऽग्निवेंवहनो वा तिस्मिन्पाकयक्षा इति वच्यति । वैवाहनस्य विकल्पमानाश्चतस्नः प्रकृतयो ऽत्रोच्यन्ते । सद्यो ऽरिण्भ्यां निर्मिथितो यस्तत्र निर्मथ्यशब्दो रूढः । तत्र निर्मथनसामान्यान्त्रिमथनानन्तरवन्मन्त्रे प्राप्ते तृष्णिमित्युक्तं । एष एकः । श्राष्ट्राद्दितीयः । सान्तपनस्तृतीयः । स पुनर्यो बलेनाग्निना संतप्तादपसारिताङ्क्षभागात् कर्पासगोमयचूर्णीदिसंसर्गं कृत्वोत्पाद्यते पाषाण्ं कंसमिण् च तापयित्वा सूर्यसमुखं सूर्यकान्तमण् वा स्थापयित्वा सो अभमतः । यत्रदीष्यमानश्चतुर्थः । श्रत्र विशेषश्चताविपि ततावथश्म-शानपरिगृहीतस्तकपतिताद्याग्निवर्जनिति हे हेवं । उपसमा-

^{1. ॰}स्थाया the Ms. 2. Thus the Bombay Ms. of Br., and of the Mss. of Devapāla TC, and the Berlin, Bombay and Tuebingen !cakas: निर्मन्थ्य the other Mss. 3. Before समृद्धा the Bombay Ms. of Br. (not the Ms. of Lahore) inserts स्तकाशिश्रमृतिवर्ज, the Berlin, Tuebingen and Bombay !cakas: स्तकान्यादिवर्ज; also all the three commentators treat of this matter. I do not believe that the passage belongs to the Stra. 4. See XLVII. 1-2. 5. ॰सारिताशिकाङ्ग० TAC. 6. कंसमणि D. 7. अत्रावश्य A. 8. Hopelessly corrupt. The above given is the reading of D; त्रेतावमथरमञ्जानापारगृहितस्तकश्च पञ्चाद्यश्चिक CD; त्रेतान्तावमथरमञ्जानपरिगृहितस्तकश्च पञ्चाद्यश्चिक CD; त्रेतान्तावमथरमञ्जानपरिगृहितस्तकश्च पञ्चाद्यश्चिक A; CDA point to ॰स्तकश्वपचाद्य.

धायेति प्रत्येकं संबन्धनीयं। गाईपत्यवदुद्धनावोक्षिते जानुः द्रिप्त कुण्डं स्थापयित्वेत्यर्थः। गृहाद्विहिरेवेति नियमः। परिसमूहनं सजलेन करेण चतुर्दिक्संस्पर्शनं। पर्युज्ञणमाः सेचनं। एवं चतुर्दिक्समेणेव दर्भः परिस्तरणं प्रधितं।... विभः स्तरैः स्तृणातीति वैश्रवणीयं दर्शनात्। श्राज्यस्य विलयनं विगलनं। उत्पवनं पवित्रेण पवनं। श्राघारादारभ्याः ज्यभागान्तान्होमान्हुत्वाग्नः पश्चिमभागे स्थितयो सतोः कन्यावरयोयंथासंख्यं वामदक्षिणभागे नाग्नरपरभागे श्रनः शकटं रथं वा स्यन्दनं वा सयुगमवस्थाप्य योगे योग इत्यादिक्या ऋचा कन्यावरो यूंपं युनिक दित्तणभागं वरमुत्तरः भागे कन्यां। योक्त्रेण संयोजयतीत्यर्थः॥

व्र०। ततो ऽग्णिभ्यामश्वत्थीशमीगर्भीत्यादियथोक्षजातिक्षपाभ्यां तूष्णीं निर्मधितं। भ्राष्ट्राद्वा। उलामङ्गारेषु निधाय...मुञ्जल्णादिकमाधाय यो जन्यते। स्तकाग्निश्चवाग्निसंकराग्निः पितताग्निवर्जे। तथाच। चएडालाग्निरमेध्या ग्रिः स्तकाग्निश्च किंदिचत्। पितताग्निः शवाग्निश्च ते नष्टश्रहणोचिताः॥ यत्र-दीप्यमानं वा। तं वांहर्वेश्मनो गार्हपत्यसंभितोद्धतावोक्ति न्युप्य तिस्मन्तुद्वाहिववाहहोमो कुर्यात्। उद्वाहे उत्ततसक्षवो हिनः। विवाहे तु लाजाः। लाजानां निर्घपणं केचिन्नेच्छन्ति। तिद्वचार्य। अग्नये पुष्टिपतये प्रजापतये जुष्टं निर्वपामीति सक्तवर्थं यवान्निवेपत् । श्राज्यभागान्तं हुत्वा पश्चादग्नेः शक्टं रथं वावस्थाप्य तिसम्वध्वरौ प्राङ्मुकौ योगे योगे तवस्तरिमिति मन्त्रावृत्त्या युनिक्त। दिन्निणेन वरं तस्योत्तरतो वधूम्॥

श्रा०। ततो होमार्थं विहरिग्नमुपसमाधाय । तं विशिनिष्टि । तूप्णीं निर्मथ्य । श्ररिणभ्यां निर्मथ्येत्यर्थः । श्रग्नर्जनित्रमित्यादि मा भूदिति तूप्णींत्रहणुं । भ्राष्ट्राद्वा । संतापजनितं वा ।

^{1.} See Br. and Ad. on XIII. 4. 2. सन्तो the Mss. 3. R. युग. 4. दक्षिणे वरसुत्तरे D. 5. निर्दक्त्य the Ms.

श्रश्मानमुखां वा संताप्य कंसमर्शि¹ वा परिमृज्यादित्याभि-मुखं शुष्कगोमयादिना जन्यते यः स सान्तापनः । यत्रदीप्य-मानं वा सत्यप्यविशेषे रथ्या-सतकसंकरपरिगृहीतान्निवर्ज । एवमयं वैवाहनो अग्रिरुपशान्तः सर्वेभ्य एव योनिभ्यो यथा-योन्याद्वत्य तं प्राक्षते भस्मनि निचिपेत्। भस्मनारणी संस्पृ-श्य मन्थेयुरिति वचनात् । भस्मनाशे आग्ननाशा भवर्ताति अतेश्व³ । प्रादुष्करणकाले चेद्गृह्य उपशान्तः श्रोत्रियगृहा-दानीय तुर्णी गृह्यभस्मनि प्रचिप्याग्निहोत्रदेवताःयो हत्वा गृही पत्नी वोपवसतीति भरमन्येवाग्निप्रक्षेपस्य बहुवचगृह्ये ऽपि दर्शनात्⁵। एष वैवाहनो ऽग्निर्दक्तिणाग्निप्रकृतिः। यस्तु-दयकाले त्राह्मियते श्राचिभ्रत र्शात⁶ स गाईपत्यप्रकृतिः।... बहिरग्निम्पसमाधाय । बहिरिति नियमः । गार्हपत्यलच्चणः सदरामुद्धत्यावोच्य तत्राग्निमुपसमाधाय स्थापयित्वा सोदः केन पाणिना चतुर्दिशं समन्तात्समृह्य पर्युद्य परिषिच्योद-केन समन्तात्परिस्तीर्य वैश्रवणीयवत्।...तत श्राज्यं निरुप्य मन्त्रेण विलीनं कृत्वा ऊर्जे त्वेत्युत्पृतं कृत्वाग्नेर्जिद्वत्यनेन । ...त्राघारदाज्यभागान्तं हुत्वापरेगाग्निमग्नेरदरे अनः शक्टं रथं स्यन्दनं वास्थाप्य तत्र युगधुरोर्दम्पती युनक्कि दक्षिणं वरमुत्तरां वधूम्॥

तृष्णों 'त्रिमुच्य' स्व रथस्य स्व ऽनसः स्व युगस्य शत-

^{1.} इंग्लेंगिंग the Ms. (cp. Devap la). 2. From the Katha Vait nikas tra? 3. This stuti is unknown to me. 4. Thus conjecturally emended: गृहे the Ms. 5. I cannot find this passage in Āśv. or Sīnkh., but cp. Āp. grhs. 6. 16-17 and Hir. grhs. I. 22. 4-5. 6. See XLVI. 1. 7. The Bombay Ms. of Br. given after विमुद्ध the prat ka च रथस्येति followed immediately by दिखा नि॰ बहुम, and then comes the Mantra Sakalap thena. All the Mss. of Devāpala and the Lahore Ms. of Br. have as given above.

कतो । अपालामिन्द्रस्त्रिष्पृत्वा करोतु स्र्यवर्चसामिति हिरण्यं निष्टर्कंय बद्धवाध्यधि म्धिनि दक्षिणस्मिन्युग-तद्मन्यद्भिरवक्षारयते इशं ते हिरण्यमिति । शं ते हि-रण्यं शमु सन्त्यापः शं ते मेथी भवतु शं युगस्य तद्भे । शं त आपः शतपवित्रा भवन्त्वेना पत्या तन्वा संसु-जस्विति ॥ ६ ॥

दे०। प्राक्ततयोकतवदत्रापि प्राप्तं मनत्रं निपेधयति तृष्णीमिति विमुच्य कथं योजितं योक्तं मोचियत्वा। स्व रथस्थेत्यादिक्यचां हिरएयं दर्भपवित्रेण बद्धवा युगस्य दक्षिणभागगते करिये निद्धाति। कथं बद्धवा। नष्टक्यं कृत्वा। यथा सुस्रविन्मोचनं भवति तथेत्यर्थः। तत्सुवर्णं बद्धवानन्तरं दक्षिणभागे वरस्थाने कन्यामानीय ससुवर्णे दक्षिणभागे युगतत्र्मिनि छिद्रे पूर्वोक्ताभिरद्भिरध्यधि जारयति । उपर्यधः सामीप्ये । इति। वीप्सायामध्यधीति द्विवचनं। युगपिच्छद्भस्याधः समीपं कन्यां स्थापियत्वा मूर्धाने सुवर्णोदकं ज्ञारयतीत्थः॥

प्रः । से रथस्येति हिरएयमूर्ध्वपाशेन प्रन्थिना दर्भेर्धद्वा चधू-मन्तरा वराग्नी आनीय वरस्य दक्षिणत उपवेश्याध्यधि मूर्थेनि द्विण्णीस्मन्युगच्छिदे तिद्धरएयं निष्टक्यं बद्ध्वाप श्रासिश्चति॥

^{1.} ऋतुः Br. 2. Instead of the correct oतर्शः (so distinctly a Tuebingen and the Berlin teakas, both in Sirada writing) all the other Mss.: oतर्म.—Instead of oक्षारयते, A: oक्षालयते and thus also Br., Ād. and three reakas (is it preferable?) 3. तत्म all, except probably a Tuebingen Ms. 4. Thus D: oयोक्तियुक्ता विवाहात्रापि T. oयोक्तियाहोपि A, oयोक्तिवाहात्रापि C. 5. इति om. T. 6. ? कथा CT, कथा AD. 7. Thus AD; कथं TC. 8. Cp. XXV. 3. 9. क्षाल A. 10. ? Thus D; उपर्यवय इति सामीप्य A. उपर्यक्षः सामीप्य इति सामीप्य इति TC. 11. ? Thus D; oदिहस्य वरसमीपं T, युगान्छि हस्य वरः समीप AC (the last: oदरसमीo).

श्रा०। तृष्णीं विमुच्य योक्तपाशं...हिरएयमङ्गुलीयादि द्रौनिष्ट-क्ये निश्चर्स सुखिनमोचनीयमूर्ध्वपाशेन प्रन्थिनेत्यर्थः। दिन्नण-स्मिन्युगच्छिद्देऽवधाय तस्याधस्तात्कन्यामद्भिरवज्ञालयते । शं ते हिरएयमित्यनया जगत्या हिरएयोदकेन शिरस्यवसिश्चिति ॥ दक्षिणतः पुमान्भवति ॥ १० ॥

दे०। कन्याया श्रभिषेकसंस्कारे कृते सित पुमानग्नेरपरभागे माङ्-मुखः पुरुषो भवति। दित्तिणेनार्थात्कन्योत्तरतो भवतीति तभ्यते॥ ब्र०। ततो वरस्योत्तरतो वधूमुपवेश्य दित्त्णतः पुमान्भवति॥ ततस्तां तथैव प्रत्यानीय वरस्योत्तरत उपवेशयिति ॥ श्रा०। ततो दित्त्णतः पुमान्भवति। श्रन्तरङ्गाकन्या संस्कार्यत्वात्। श्रनेन ज्ञायते दित्त्णयुगतर्क्षानि कन्या श्रासीत॥

अथ जुहोत्यग्नये जनिविदे स्वाहा सोमाय जनिविदे स्वाहा गन्धर्वाय जनिविदे स्वाहा ॥ ११॥

दे०। श्रथशब्दो मङ्गलार्थ इति मथुरः । श्रन्तराले उत्ततसक्तुहो-मद्योतनायाथशब्द इत्यादित्यदर्शनः । श्रवश्यं ह्युक्रयुक्रया ते होमान्तरालादाविष होतव्याः 10 इत्यत्रैवावसरे न 11 त्ति दिति । पूर्व स्थियो देवेर्भुक्ताः सोमगन्ध्वविद्विभिरिति श्रूयते। तेन निष्क्रयाय तेषामिति होमः ॥

वर् । अथ जुहोति । होमं कुर्याद्यत्विक् ॥

1. Instead of प्रमान TAC: पुनर. 2. This is another explanation of the same satra, given further on by Br. 3. After त the Ms. had a blank of one akṣara. 4 The two Ms. of Br. and of the Mss. of Devapāla A, have not the इति which all the other Mss. here insert. Probably the verb of sātra 12 belonged originally not to the Sātra text. 5. A commentator of the Kāṭhakasātras? 6. This is the author of the Vivaraṇa, see Ād. on this sātra. 7. Thus DA; •क्युओ TC. 8. A om. 9. Thus DT; होमान्तरान्तरादाविष AC. 10. •व्यः AC. 11. रक्षतिरित AC. (comp. Ād.)

श्रा०। श्रथ जुहोति केचिद्स्मिश्रवसरे उत्ततसक्तू ब्जुहिति । श्रथशब्दस्योदितत्वात् । कां त्तातः एषां होमानां पुरस्ताची-परिष्ठाचावश्यं होतव्यास्ते श्रत्र चाथशब्दस्यार्थवत्ता भवति । श्रन्ये व्याचत्तते । विवाहे जयप्रभृतयश्चेति यद्वत्यति ते जय-प्रभृतय इत्यादयो भवन्ति ॥

आयुषः प्राणमिति सन्तनीर्जेहोति ॥ १२॥

दे०। एकादश सन्तन्य एवमाद्याः॥

व० । त्रायुषः प्राण्मित्येकादश नाभेभीवनस्य । त्रायुषः प्राण् सन्तनु स्वाहा । दिवः स्वः सन्तन्वित्यन्तम् ॥

श्राव। श्रायुषः प्राणिमत्येकादश सन्तर्नार्जुहोति ॥

जयाभ्यातानानाष्ट्रभृतश्च ।। १३॥

दे०। जुहोतीत्यनुषद्गः। जयांश्चाभ्यातानांश्च। तात्राष्ट्रभृतश्च जुहो-तीत्यर्थः॥

अ०। आकृतिमिति त्रयोदशाहुतीः। द्वादशगृहीतेन प्रतिमन्त्रं जया-ज्जुहुयादिति लौगात्तिः ।...चतुर्गृहीतं जुहोत्यभ्यातानैः ।...। अद्यताषाडिति द्वादशभित्रंडन्तेर्हृत्वा स नो भुवनस्येति त्रयो-दशी रथमुसे ॥

तानि यथोक्तम् ॥ १४॥

दे । तानि त्रीणि जयादीनि कर्माण्युक्तानिकमेण कर्तव्यानि । द्वादशगृहीतेन जयाञ्जुहुयादिति लोगाक्तिः । यथाधीतं मन्त्र-मजुदुत्य ऋगन्तेन स्वाहाकारेण द्वादश प्रक्षेपा ऋपीति केचित्।

^{1.} जुड़ात the Ms.; Ād. refers to XXII. 2-3. 2. ? read का श्रांत: ? (comp. Dev.) 3. viz. in sutra 16. 4. The Mss. of Devapāla: आयुष: प्राणं सन्तन्त्रित. 5. Perhaps (op. note 3) the verb originally did not form part of this sutra. 6. The Ms. has only दिवस्स इत्यन्तं, see kāth XXXIX. 18: 125. 4. 7. On these Mantras see Appendix II. 8. A quotation from the Kāthaka yajnasūtra. 9. Cp. Kāth. XXI. 12: 53.1.

श्रन्ये तु द्वादशावदानगृहीताज्यस्य सर्वमन्त्रानुद्रविशन सर्वान्ते स्वाहाकारेशैक एव प्रक्षेप इत्यनुतिष्ठन्ति । प्रतिमन्त्रं तुद्वादशान्वदानान्युद्धरान्ति । श्रभ्यातानहोमे तु चतुर्गृहीतं जुहोति ।... राष्ट्रभृतस्तु द्वादशगृहीतेन । त्रयोदश होमाः । ऋताषाडिति द्वादशभिर्वडन्तेर्हृत्वा स नो भुवनस्य पत इति रथमुखे अध्य-ध्यप्ति वियमाश्च इति । यथोक्षता ॥

श्रा०। तानि त्रीणिकर्माणि यजूंषि वा यथोक्तमर्थानितक्रमेण जुद्दोति। द्वादशगृहीतेन जयाञ्जुहुयादिति लौगान्निः। द्वादशगृहीतं गृहीत्वा यथाधीतं मन्त्रमनुद्रुत्य ऋगन्तेनैक² एव² होमः । चतुर्गृहीतं जुद्दोतं जुद्दोत्यभ्यातानैः। राष्ट्रभृतो³ यथोक्तता । ऋताषाडिति द्वादशभिवंडन्तेद्वेत्वा स नो भुवनस्य पत इति रथमुखे त्रयोद्योगि जुद्दोतीति ये व्यादशी जुद्दोति। तानि यथोक्तमाधिपत्यानि जुद्दोतीति ये व्याच्यते तेषां तानीत्यितिरिच्यते। यथोक्तता चाधिपत्यलिङ्गानां मन्त्राणां न काचिदस्ति। पुंक्षिङ्गानां तानीति परामर्थः कर्माप्याया यजुरपेन्तया वा न विरुध्यते॥

आधिपत्यानि जुहोति ॥ १५॥

दे०। श्रिधिपतिशब्दोपलिस्ततानि लिङ्गादाधिपत्यान्युच्यन्ते। तानि सानुपङ्गान्येकविंशतिर्यज्ञिष ॥

व्र०। एवं जयाभ्यातानात्राष्ट्रभृतश्च हुत्वा। श्रक्तिभूतानामित्याहुत्येक-विशतिमाधिपत्यानि जुहोति॥

त्रा**ः।...तानि सानुषङ्गान्येकविंशतिः**॥

आकृत्या इति त्रिभिस्त्वेत्यन्तैः ॥ १६ ॥

दे०। त्वेत्यन्तैरिति स्वाहाकारान्ततां निर्वर्तयतीति केचित्। श्रन्ये त्वाहुः। त्वान्तानामेव पाठान्तत्वाव्यभिचारादन्यान्तत्वमप्य-स्तीति स्वाहाकारान्तताद्योतनाय त्वान्तप्रहणामिति॥

^{1.} Emended; ॰माणस्येति the Mss. 2. Emended; ॰नेकेनेव the Ms. 3. ॰भूता the Ms. 4. त्रयोदश the Ms. 5. This means that some take sutra 14 and 15 together. 6. On these Mantras see Appendix III. 7. Thus D first hand, and A; D corrects on the marge: पाठालवान्तरवाज्याभि॰, TC read: पाठत्वाज्याभि॰

ब्र॰। तत श्राकृत्ये त्वा स्वाहा। कामाय त्वा स्वाहा। समृधे त्वा स्वाहेति तिस्रः॥

श्रा० । त्वेत्यन्तैः । यता अत्वान्ता श्रिप सन्ति ॥ हिरण्यगर्भ इत्यष्टाभिः प्रत्यृचम् ॥ १७ ॥

दे०। हिरएयगर्भ इत्यादिना सकलेनाजुवाकेनेक एव होमो मा वि-श्रायीति प्रत्यृचग्रहण्म्॥

आ०। प्रत्युचप्रहरणमनुवाकेन होमी मा भूत् । अनुवाकेनैको अपि होमः सावित्रवेश्वकर्मणादिषु॥

अग्न आयूंषीत्याग्निपावमानीभिश्च तिस्तिः ॥ १९॥ दे०। श्रिप्तिपावमानीभिरिति ॥ श्रिप्तिक्षाभिः पावमानिक्षाभिश्च॥ व०। श्रग्न श्रायूंष्यग्निर्श्वपिरग्ने पवस्वेत्यग्निपावमान्यस्तिस्रः ॥ हत्वा हत्वा

हुत्वा हुत्वा कन्याया मूर्धिन संपातानवनयेचा ते पितृशी तन्रपतिशीं ते तां करोमि स्वाहा । या ते ऽपुत्रिया तन्ः पुत्रियां ते तां करोमि स्वाहा । या ते ऽपशब्या तन्ः पशब्यां ते तां करोमि स्वाहा । या ते ऽपशब्या तन्ः पशब्यां ते तां करोमि स्वाहेति त्रिभिः ।। २०॥

दे०। त्राकुत्ये त्वेत्यादिभिर्मन्त्रेराज्यं हुत्वा हुत्वा कन्याया मूर्धनि

^{1.} यतोद्वान्ता the Ms. 2. Of all the Mss. only D has आधिपा॰, which (see Kāth. XXI. 5; 43. 13) is the correct reading. 3. Thus here all. 4. In Br. this sutra runs thus: हुत्वा हुत्वा... ॰वनयेद्याते पतिझी तन्भिति; then follow the Mantras, interspersed with bhāṣya; इति त्रिभिः, at the end, not in ACT.—The sutras, numbered by me 16-19 are taken by Devapāla together as a whole, with the first words of the sutra numbered by me 20, up to अवनयेद; Br. seems to connect 19 and 20.

संपातान्द्रताऽज्यशेषिकन्द्रनवनयेत् स्नावयेत् ।...या त इत्यादि-भिश्च त्रिभिर्मन्त्रेहृत्वा हृत्वा कन्याया मूर्धनि संपातानवनयेदि-त्यनुषङ्गेण तत्र समाप्तिः।...श्रत्रावसरे पूर्वनिदर्शितविधानेना-

क्षतसक्तूञ्जुह्यात्॥

ब्र०। तासामग्न श्रायूंषीत्यग्नौ हुत्वा या ते पित्रभीत्याहुतिशेषं मूर्धः न्यवनयेत्। श्राग्नर्श्वषिरित्यग्नौ हुत्वा या ते ऽपुत्रियेति मूर्भि। श्रामे पवस्वेत्यग्नौ हुत्वा या ते ऽपशव्येति मूर्भिन संपातानवन्येत्।...प्राक् पाणिप्रहणादिशना रियं प्रजापते न हि त्वदित्य- चतसक्त्यगाः ॥

श्चा० ।...पावमानीर्द्वत्वा या ते पतिझीत्यवनयनं । द्वितीयं हुत्वा (या ते अपुत्रिया तनूरिति । तृतीयं हुत्वा)² या ते अपश्च्या तनूरिति । केचिदेतैरेव होममेतैरेवावनयनं कुर्वन्ति स्वाहाः पाठात्तत्र । नेषा सूत्रकारस्य शैली यत्पूर्वं विनियोगः पश्चान्मन्त्रः विधानं । तस्माद्यथास्माभिन्यां ख्यातं तथा साधीयः । तत्र चात्ततसक्तुहोमः॥

उद्गग्नेद्भेषु प्राचीमवस्थाप्य ग्रुचिः पुरस्तात्प्रत्यङ्ङु-पयन्ता देवस्य ते सवितुः प्रस्तवे अश्वनोबोहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णामीति हस्तं गृह्णाति दक्षिणसृत्तानं साङ्गुष्ठं नीचारिक्तमिरिक्तेनेवं सव्यं सव्येन ॥ २१ ।॥ दे०। अग्नेवदीच्यां दिशिद्भास्तीणे देशे प्राङ्मुखीं कन्यामवस्थाप्य गुरुदेवस्य त्वेत्यादिना मन्त्रेण कन्यायाः संबन्धिनं हस्तं प्राह-यतीत्यध्याहर्तव्यं। समानकर्तृत्वार्थं। केन प्रयुज्य ब्राह्यतीत्य-पेत्तायामर्थहारेणोपयन्त्रेति योज्यं। स चोपयन्ता गुरुणानुक्षा-तस्तं गृह्णाति। कीहशो वोढा गृह्णाति। श्रुचिः करब्रहेणाविकृतः

^{1.} Cp. XXII. 2. 2. The passage enclosed in brackets is supplied by me. 3. This is the (only correct) reading, presupposed by Devapāla in his Mantrabhāṣya, ते also the Stein, Parisian, Berlin and Tuebingen ṛcakas. All the other sources (and op. the commentaries) read त्वा. 4. अधिकृत: A, अविकृति: CT.

धर्मोपयोगिनी ममेयमिति शुद्धसंकल्पः। प्रत्यङ्मुखः कन्यायाः पुरस्ताद्ग्रे स्थितः सन्। प्राङ्मुखः सर्वकर्माणि कुर्वीतेत्यस्या-पवादार्थं प्रत्यङ्मुख इति । दक्षिणं लोकप्रसिद्धमङ्गुष्ठसहित-मुत्तानं नीचा द्विणेन ।...न्यग्भूतेनेत्यावृत्त्या योज्यं। श्रारिकं साभरणं। श्रसंभवे सुवर्णकनकादियुकं । श्रातिदौर्गत्ये पुष्प-फलादिसहितं। श्रारिक्षेनित तहत्। एवमेव सब्येन सव्यम् ॥

वरः प्रत्यङ्मुखस्तिष्टश्चेव इस्तो गृहाति देवस्य त्वेति यथोकं सावित्रेण। सन्यं च गृहीत्वा॥

श्रा०। प्राचीमवस्थाप्य कन्यां प्राङ्मुखामित्यर्थः। तस्याः पुरस्तात्प्रत्यङ्मुख उपयन्ता वरः। उपयच्छतीत्युपयन्ता वाढा। श्राचिः
समाहितमनाः। देवस्य त्वेति कन्यायाः पाणि गृह्णाति। तं विश्रिनष्टि। दक्षिण्मुत्तानमङ्गुष्ठसिहतमिरिक्षं। साभरणं। दक्षिणेन
हस्तेन। किंभूतेन। नीचा। न्यग्भूतेनारिक्षेन च। एवं सन्यं
सन्येन। श्रोनेव मन्त्रेणात्तानं साङ्गुष्ठमरिक्तम्॥

गुभ्णामीति चतस्रो वरं वाचयति गुभ्णामि ते सुप्र-जास्त्वाय हस्तौ मया पत्या जरदष्टियथासः । भगो अर्थमा सविता पुरन्धिमेद्यं त्वादुर्गाईपत्याय देवाः॥ तां पृषञ्ज्ञिवतमामरयस्व यस्यां वीजं मनुष्या वपन्ति।

^{1.} Thus D; क्यस्यप्राहृत्या CT: क्यस्याहृत्या A. 2. किणिका॰ D. 3. Thus the Bombay Ms. of Br. and the Bombay and Parisian reakas: the Mss. of Devapāla: गृह्ममोति, only TC in the Mantra itself गृहणा॰, Ād. is indistinct. 4. The precise wording of this sātra is uncertain; as given in the text read both the Mss. of Br. and the Stein. Bombay and Tuebingen reakas. In the Mss. of Devapāla the Sātra proper has been omitted.—Possibly वरं must be cancelled. And perhaps the four verses in their sakalapātha formed originally not a part of the Sātra text. 5. Thus only CD of the Mss. of Devapāla, who in his Mantrabhāsya presupposes this reading; all the other Mss. यथासन्.

या न ऊरू उद्याती विश्रयाते यस्यामुद्रान्तः प्रहराम द्रोपम् ॥ सोमो ददद्गन्धर्वाय गन्धर्वो ददद्ग्नये । रिय च पुत्रांश्चाद्रादिग्नमस्त्रमधो इमाम् ॥ सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद उत्तरः । तृतीयो अग्निष्टे पति-स्तुरीयो ऽहं मनुष्यज इति ॥ २२ ॥

दे०। गृह्णामीति चतस्रस्थिष्टुबनुष्टुभौ जपति ॥ ब०। गृभ्णामीत्याद्याश्चतस्रो जपति ॥ श्चा०। ततो जपति गृह्णामीति² चतस्रः॥ ततो गाथा वाचयति³ सरस्वति प्रेद्मवेत्यनुवाकम्⁴। उभावित्येके⁵॥ २३॥

दे०। गीयन्त इति गाथाः। विशिष्टा एव ऋचः। श्रत एव कास्ता इत्यपेत्तायां सरस्वति प्रेदमवेत्यनुवाकिमत्याह । श्रत्रानुवाके याः स्थितास्ता एवेत्यर्थः। द्यन्तस्वरयुक्कासु च कासुचिहत्तु गाथाशब्दो रूढः। यथोक्कं—

> छन्दोगा वह्वृचाश्चेव पौगा⁸ वाजसनेयिनः। उच्चनीचस्वरं प्राहुः स वै गाथिक उच्यते॥

^{1.} Thus Br., the text of four !cakas; the Mss. of Devapāla TAC and first hand of D, as also a Parisian !caka: विश्रयाति, D second hand: ॰यति. The Bhāṣya starts from विश्रयति. 2. The akṣara ॰ढ़ा॰ is indistinct. 3. Thus Ād. and of the Mss. of Devapāla AD; Br. ins. वरं behind गाथा; CT have: सरस्त्रति प्रेदमवेत्यनुवाकं गाथा वरं वाचयति. 4. See Appendix IV. 5. उभा इत्येके. 6. गीयते D, गायन्त TAC. T (Ms. of Devapāla) and the Stein and Bombay !cakas. 7. Thus D; ॰स्वरयुक्ताःसु च TC; ॰युक्ताः गाथा A omitting सच ... ऋशु. Read perhaps (cp. Ād. on this Sūtra) द्यन्तर॰ instead of द्यन्त॰ 8. तथा A and thus also Br. in his quotation of this s'loka, Ad. with पौगा; read पैङ्गा ? Cf. with this the following s'loka as quoted by S'abara in his Mimāṇsa bhāṣya XII. 3. 16: छन्दोगा वहवूचाश्चेव तथा वाजसनेथिन: । उच्चनीचस्वरं प्राहुः स वै साधिक उच्यते।

इति । अयं समुदायार्थः । ततो अनन्तरं सरस्वतीत्यनुवाकपरि-चिन्नन्ना गाथा गुरुर्वरं वाचयति भण्यति । एकं पुनर्मन्यन्ते । उभावपि कन्यावरो गाथा गुरुर्वाचयतीति । किं सर्वदा । नेत्याह । यदि पृथक्तन्त्रमिति । अत्रायमभित्रायः । विवाहोद्वाहौ हि भिन्ने कर्मणी । कन्यासंस्कारो विवाहः । वरसंस्कार उद्वाहः । तत्र यदि देशकालकर्त्रैक्यात्तन्त्रेणितिकर्तन्यता तदा सक्तदेकं वरमेव भण्यति गाथास्वाध्यायिनं गुरुः । यदि तु देशकाले-क्ये अपि कन्यावरयोरेवाधिकृतत्वाद्याविजो द्त्तिण्याक्रीतत्वा-त्कर्त्तभेदात्तन्त्रभेदः तदोभावपि वाचियतव्याविति ॥

ब्र०। तत ऋत्विक् सरस्वति प्रेद्मवत्यनुवाकं गाथा वरं वाचयति। वधूवरा इत्येके॥

श्चा०। ततो गाथा वाचयत्यृत्विक्। वरो वक्षि।गाथाग्रहणाद् झन्तर-स्वरप्रापणार्थं ।... उभौ दम्पती वाचयतीत्यके ॥

यदि पृथक्तन्त्रं प्रदक्षिणमग्निमानीय तत्रैवोपवेइय

1. Devapāla takes the opening words of the Sūtra, numbered by me 24, as belonging to this sentence, but also to star 24. I give his comment here. 2. Thus AD only A ॰मन्त्रे॰ instead of ॰कर्से॰; ॰क्यतन्त्रेणातिका॰ CT. 3. Thus D; ॰यनं A. ॰थिको TC. 4. ग्रहणाद्यन्तर॰ the Ms. 5. In Br. and Devapala now follow the verses of the Sarasvatyanuvaka, whith I do not believe to have formed part of the Sutra. This is probable firstly on account of the designation "anuvaka" and secondly on account of the fact that Devapala combines the words यदि पृथक्तन्त्रम् with the Sütra numbered by me 23 and with the words following after यदि पृ॰. which Devapāla regards as a separate Sūtra. If the two Satras 23 and 24 were separated by the extensive Sarasvatyanuvāka, Devapāla would not have been tempted to combine the words यदि पृथक्तन्त्रम् with Satra 23. I suppose that this Anuvaka forms a part of the Kathaka text-collection, a kind of Mantraprasna, cp. also LXIII. 20.—The text of this Anuvaka will be found in Appendix IV.

संस्थापयेत्।। २४॥

- दे०। यदि पृथक्तन्त्रमिति विवृतमियता । यदि पृथक्तन्त्रमित्युत्तर-स्त्रेणापि संबध्यते । पृथक्तन्त्रपत्ते श्राग्निप्रदक्तिणं कृत्वा । वधू-वरावानीय । पुनस्तत्रेवोपवेश्य यत्र पाणिप्रहणं वृत्तं । संस्था-पयेत् समापयेत् । ऋतुतिथ्यादिकं भविष्यत्तन्त्रमुद्वाहसंविध-तया । ततो विवाहसंबन्धितया भूय उद्वाहनतन्त्रं सकतं पूर्व प्रदर्शितं विवाहसंबन्धितयोपक्रम्य वद्यमाणं कुर्यादित्यर्थः ॥
- ब्र०। यद्यद्वाहिववाहयोः पृथक्षन्त्रं सरस्वतीवाचनादनन्तरं वधूवरौ पदिस्यमग्निमानीय यत्र पाणिब्रहणं कृतं तत्रैवोपवेश्य ऋतुति-धियागादितन्त्रं समापयेत् । पुनः परिसमूहनपरिस्तरणाद्युप-क्रम्येदमर्यम्णे गन्धर्वाय ज्यम्बकायेति लाजांस्तिसमन्नेवाग्नौ संस्कृतांश्चतुरञ्जलिप्रमाणान्कल्पयेत् ॥
- श्रा०। इह द्वे कर्मणी प्रकृते विवाहश्चोद्वाहश्च। तत्रैकदेशकालकर्तृत्वा-त्तन्त्रेणानुष्टानमावृत्त्या वा। तदर्थमाह। यदि पृथक्तन्त्रं विवाहो-द्वाहयोर्वाचनादृर्ध्व प्रदक्षिणमानीय वरौ तावेवोपविश्य⁵ यत्र पाणिप्रहणं कृतं तत्रोद्वाहमृतुतिथ्यादि संस्थापयेत् समापयेदि-त्यर्थः। पुनक्षकम्याज्यभागान्तं यावत्। तत्र लाजा हविः॥

एककर्माण तन्त्र⁶ उत्तरेणार्प्नि प्रखेख ततो विवाहः ॥२५॥

दे०। कमशब्दः प्रयोगवचनः । तन्त्रमितिकर्तव्यता विध्यन्तः । सकृदनुष्ठीयमानेतिकर्तव्यतोपकारपत्ते उत्तरेणाग्ने प्रत्येत्य प्रदक्तिणमकृत्वेव । उत्तरभागेनेव कितप्यक्रमान् गत्वा प्रत्यागत्य ततो विवाहः । विवाहाङ्गतया वत्यमाणानामृतुतिथ्या-

^{1.} See Devapāla on sūtra 23. 2. Thus the Parisian Icaka; क्रुक्येद्ये Bombay, क्रमेद्ये Lahore. 3. See XXV. 30, 35, 37. 4: Corrected; ्रङ्कालिमात्रान्क the Bombay Icaka, अति अमाणात्क the Bombay Ms. of Br. 5. R. वेड्य ? 6. All the Mss. without sandhi तन्त्रे. Perhaps the Sūtrakāra intended तन्त्रे। with an interpunction. 7. व्नता A. 8. क्रः तया।

दीनां प्रयोगः । तन्त्रेण व्योद्घाद्योपकारोक्कानां वन्त्यमाणानां च वृत्त्यानुष्ठानिमत्यर्थः । एकतन्त्रे कर्माण विवाद्योद्घाद्वलक्षण इत्यपि केचित्पद्योजनं कुर्वन्ति ॥

म्रा०। एककर्मणि तन्त्र एव प्रयोग इत्यर्थः । गाथा वाचियत्वा उत्त-रेणाग्निं प्रदक्षिणमञ्चत्वेव प्रत्येत्य ततो विवाहो भवति ॥ य इमे चावापृथिवी इत्याद्य उद्घाहे होमा जयप्रभृतयश्च नैककर्मणि तन्त्रे स्विष्टकृदाज्यभागौ च ॥ २६ ॥

दे०। उद्वाहे होमा ये जयप्रभृतयः य इमे चावापृथिवी इत्यादयश्च तथा स्विष्टकृत् तथाज्यभागौ एते सर्वे नैकतन्त्रे कर्माण त्रावृत्त्या कर्तव्या इत्यर्थाज्ञ्ञायते। तेन श्रुत्यर्थानां विधिनिपेधलज्ञणमर्थ-द्वयं। तथासंभवमनेन निद्धितं । स्विष्टकुच्छुच्द उपरितन-तन्त्रस्वरहोपलज्ञणार्थः । श्राज्यभागशब्दो ऽप्यथस्तनस्य ॥

अ०। श्राज्यभागान्तं हुत्वा य इमे द्यावाष्ट्रिथिवी इत्यादिसंपाताव-नयनान्तं जुहोति ततो ऽग्नये जिनिविद इत्यादि येन द्योरुग्रेत्यन्तम्॥ श्र आ०। इदानीमेकेनेव स्रुत्रेणेकतन्त्रपृथकतन्त्रयोः खरूपं दर्शयति। य इमे द्यावाष्ट्रिथिवी इत्येवमादयो ये उद्घाहे होमा वृत्ताः संपा-तावनयनान्ता जयप्रभृतयश्च श्रम्नये जिनिविदे खाहेत्यादयो

वावत्येन "द्योरुप्रत्येनन क्रमेण सर्वे उद्घादद्दोमा उक्कास्ते । निवेधं कुर्यन्नर्थात्पृथक्-

^{1.} तन्त्रे D and the Berlin tcaka. 2. एककमिण तन्त्रे A. 3. पाद॰ ACT. 4. यथासं॰ ACT. 5. नि om. D. 6. ॰तनस्य खण्डस्यो॰ पुछ॰ TA. 7. ॰घस्तनः तस्य AT, घस्तनतस्य C. 8. According to the Berlin and a Tuebingen tcaka we have firstly of the eight verses meant in XXV. 17 the last four, then follow the Mahāvyahitis (ib. 18), then the three agnipāvmānis ib. 19, then the three offerings with the mantras of ib. 11, then the santanis (ib. 12) and those in ib. 13-16, and finally the first four of the eight verses mentioned ib. 17. 9. Corrupt! 10. The text has an interpunction after उकास्ते!

तन्त्रे विद्धाति । तथा स्विष्टकृदाज्यभागौ च । स्विष्टकृद्धब्देनोपरितनं तन्त्रखएडमुपलद्यते । श्राज्यभागशब्देनाधस्तनं । एकतन्त्रे सर्वमेतत्प्रतिषेधति । सक्टत्कृतस्य पुनः करणायोगादिति
भावः पृथक्तन्त्रे पुनर्विद्धाति । तद्य सुदृद्भूत्वा संकुलत्वा¹
जयादीनां पुनर्दर्शनादतुतिथ्यादीनामावापस्थामावृत्त्या² शङ्कया।
श्रक्ततसक्त्नामप्रत्यक्तत्वात्सर्वे पृथक्तन्त्रे विद्धाति । नात्र
स्त्रोपालम्भः कर्तव्यः । तेनैकतन्त्रे गाथा वाचिरत्वा प्रदृत्तिण्मश्रिमानीय तत्रैवोपविश्य³ श्रृतुतिथ्यादितन्त्रखएडं समाप्य
पुनष्टपक्रम्य लाजान्संस्कृत्याज्यभागान्तं द्वत्वा य इमे द्यावापृथिवी इत्यादि यावद्धिरएयगर्भ इति चतस्यः ॥

पश्चादग्नेर्द्भेषु सा त्वमसीति वाचयति। सा त्वमस्यमो ऽहममो ऽहमस्मि सा त्वं ता एहि विवहावहैं पुंसे पुत्राय कर्तवे रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्यायेति।२७

दे । एककर्मणि तन्त्रे उत्तरेणाग्निं प्रत्येत्य प्रत्यानीयाग्नेः पश्चाइर्मेषु विनिद्दितचरणौ वध्वरौ इत्वा सा त्वमसीति वाचयति वरं गुरुः॥

व्र०। तत उत्तरेगाप्तिं वध्वरावानीय पश्चादग्नेद्भेष्य्पवेश्य सात्वम-सीति वरं वाचयति ॥

अग्निमभिद्क्षिणमानीयेद्यइमानमिति वरं दक्षिणेन पदाइमानमास्थापयित । एद्यइमानमातिष्ठाइमेव त्वं स्थिरो भव । कृण्वन्तु विश्वे देवा आयुष्टे शरदः शत-मिति । आतिष्टेममिति वधूम्। आतिष्टेममइमानमइमेव त्वं स्थिरा भव । प्रमृणीहि दुवस्यवः सहस्व एतन्यत

^{1.} Corrupt? r. संकुलियता? 2. Thus the Ms. 3. r. •वेश्य? 4. विवाहाबहे Br., the Bombay Fcaka and the Mss. of Devapala in his Mantrabhasya. 5. सुप्रजस्त्वाय some of the Mss.

इति ॥ २८॥

दे०। श्रक्षिमभिद्क्तिणं वधूवरावानीयाग्नेरुत्तरभागे उरमानं स्था-पयित्वा दक्तिणेन चरणेनास्थापयित गुरुः प्रयोजकः। वधूवरा-वातिष्ठतः श्राकामतः यथामन्त्रलिङ्गमाचेन वरो ऽरमानमाकाः मत्युत्तरेण वधूः। गुरुस्त्वाशास्ते तयोर्मन्त्रेणेष्टम्॥

ब्र०। ततो ऽप्तिं प्रद्तिणमुभावानीय प्राङ्मुखाववस्थाप्येह्यश्मान-मिति वरं दित्तिणेन पदाश्मानमास्थापयति । श्रातिष्ठेमिति दित्तिणेनेव वधूम् ॥

आ०। ततो अग्निमिमद्विणमानीय वध्वरावेद्यश्मानमातिष्ठेति द्विणेन पदाश्मानं ब्रावाणमास्थापयति। श्राकामयत्यृत्विग्वरं। श्रातिष्ठेममिति वधुं द्विणेन पदत्यनुवर्तते।मनत्रवर्णाद्यवस्था॥

आज्यस्याञ्जलावुपस्तीर्येदं इविरित्यभिमृश्याथास्यै शमीलाजानावपति भ्राता ब्रह्मचारी वा ॥ २९॥

दे०। श्राज्येनाञ्चलावुपस्तृणाति चतुरवदानेन। तत इदं हविरित्याः दिना मन्त्रेण ग्रूपंस्थान्यमीपर्णमिश्रां ज्ञानभिमृशति वरः। श्रमन्तरमञ्जलावस्या वध्वा भ्राता ब्रह्मचारी भ्रातुरसंनिधाने शर्मीपर्णमिश्रां ज्ञानावपति॥

ब्र०। ततो वध्वा श्रञ्जला ऋत्विगाज्यस्योपस्तृणाति । इदं हविरिति लाजान्वरो अभिमृशति । इदं हविः प्रजननमिति पूर्वे । श्रथास्यै

^{1.} The original reading of this sutra is uncertain: Devapāla gives only the Bhāṣya and Br. the words interspersed with comments. After आनीय Br. has: उभी प्राङ्मुखा अवस्थाप्य Devapāla does not give firstly the partīkas. It is not improbable that the original sūtra was much shorter and ran as follows: अग्निमिनदक्षिणमानायेद्धश्मानमिति दक्षिणेन पदान्यानामात्वाय्यातिष्ठाश्मानमिति. See especially Ād. 2. ॰लावुप॰ the Lahore Ms. of Br., and of the Mss. of Devapāla AT; so also Ād; the other Ms. ॰ला उप॰ 3. Br. (both Mss.) inserts कश्चित् after वा.

भ्राता शर्मापर्णमिश्रांह्वाजानञ्जलिना प्राजापत्येन तीथेनाञ्चला श्रावपति। म्रातरि त्वसंनिहिते उन्यो ब्रह्मचारी कश्चित। भ्रातः समावृत्तस्यापि न दोषः॥

श्रा०। श्राज्यस्याज्येनाञ्जलाबुपस्तृणाति । श्रपृर्वत्वाञ्चत्रवत्तं विद-धाति । इदं हविरित्यभिमृश्य लाजान् । वरो अभिमृशेक्षिङ्गात् ॥ तानविच्छिन्दती जुहोत्यर्थमणं नु देविमिति । अर्थमणं नु देवं कन्या अग्निमयक्षत । सो उस्मान्देवो अर्थमा प्रेतो मुश्रातु² मामुष्य गृहेभ्यः स्वाहा ॥ ३० ॥ दे । तां लाजानविच्छिन्दती विच्छेदमकुर्वती । एकेनैव प्रचेपेण ।

जुहोति।... श्रम्प्येति सामान्येन भर्तृनाम लद्यते॥ ब्र०। तानृत्विगभिघारितान्वधूं संततमर्थमणं चु देवमिति वाच-यित्वा हावयति। श्रमुष्येति वरस्य षष्ट्यन्तं नाम गृह्णाति वध्रः॥

श्रा०। तांह्माज्ञानविच्छिन्दती श्रविकिरन्ती । एकेनैय प्रक्तेपेगा। जुहोति।....श्रमुष्य गृहेभ्य इत्यत्र भर्तृनाम षष्ट्यन्तं । प्रेतो मुञ्जात मा³ देवशर्मणो गृहेभ्यः खाहेति॥

अग्निमा जनिमानिति वाचयति । अग्निमा जनि-माननया जनिमन्तं करोतु जीवपिक्षर्भूयासम् ॥ ३१॥ दे०। वरं भण्यति गुरुरियमें त्यादिमन्त्रमित्यर्थः॥ श्रा०। वाचयति वरम्॥

इयं नारीति सर्वत्रानुषजति । इयं नार्युपन्नते तोक्मा-न्यावपन्तिका। दीर्घायुरस्तु मे पतिरेधन्तां ज्ञातयो ममेति⁵ ॥ ३२ ॥

^{1.} र्यमा the Mss. of Devapala. 2. Thus Br., Ad. and of the Mss. of Devapāla T; मुद्रत ADC; the Mantrabhāşya presupposes the same reading. 3. मे the Ms. 4. वरं ins. Br., बर: A on the marge. 5. इति given by Br., the Stein and Bombay rcakas and of the Mss. of Devapala by D only.

दे०। इयं नारीत्यस्या श्रमुण्डभिक्षप्वप्यमुपङ्गः कर्तव्यः॥ ब०। हुतेष्विप्तर्मा जनिमानियं नारीति वरं वाचयित॥ श्रा०। इयं नारीत्यमुण्डभं सर्वत्र त्रिष्वमुणजति॥ एवं द्विरुत्तरम्॥ ३३॥

दे०। ह्रौ वारौ द्विः। एयमुत्तरं कर्म ह्रौ वारौ कर्तव्यम्। तदेव स्फुटं दर्शयितुमाह¹॥

आ०। एवं द्विरुत्तरं कर्म। द्वौ वारौ। द्विरेव कुर्यात्। एतदेव स्फुटं दर्शयित¹॥

पर्ययणे पर्ययणे लाजहोमो याजमानं चाइमानं चा-स्थापयति ॥ ३४॥

दे०। पर्ययग्मग्निपरिगमनं। याजमानानुपञ्जनं । तत्र च वरः कर्तां । तत्र परिस्तीर्य लाजानामावपनम् ॥ आ०। पर्ययग्मग्नेः परिगमनं। ततो ऽश्मास्थापनमिति। परिस्तीर्य लाजानामावपनम् ॥

गन्धर्वं पतिवेदनमिति।गन्धर्वं पतिवेदनं कन्या अग्नि-मयक्षत । सो ऽस्मान्देवो गन्धर्वः प्रेतो मुश्चातु मामुष्य गृहेभ्यः खाहा ॥ ३५॥

^{1.} Viz. in the following sutras. 2. लाजाहोमो Br., Ād., the Stein, Parisian and Bombay Teakas. 3. याजनं CT, the others यजमानं; if याजमानं is the correct reading, this term refers to the Mantras, which the vara has to say after each homa. 4. Thus Br.; चाइमानं च स्थाप॰ CT, the Parisian Feaka: चाइमानं स्थाप॰ D, चाइमानमास्थाप॰ A; ॰मानश्चाइमानं चास्थाप॰ Ād. 5. Thus CT; यज॰ AD. 6. Thus A and second hand of D, the others क्लीथम् 7. Thus A; ॰इमन: D, ऽइमने TC. 8. युवा the Mss. of Devapāla exc. A. 9. Here as in the following sutras again it is uncertain, whether in Devapāla the whole mantra is firstly given, or firstly the pratīka and then the sakalapātha.

दे०। गन्धवीमत्यादिमन्त्रेणापि होमविशेषः॥ ब्र०। गन्धवीमति वदन्ती वधूर्लाजाञ्जुहोति॥ श्रा०। इति होमविशेषः॥

सोमो मा ज्ञातिमानिति वाचयति । सोमो मा ज्ञाति-माननया ज्ञातिमन्तं करोतु जीवपित्तभूयासम् ॥ ३६॥ दे०। सोम इत्यादिमन्त्रं गुरुवीचयतीत्यर्थः ॥ ब्र०। मोमो मा ज्ञातिमानियं नारीति वरं वाचयति ॥ त्र्यम्बकं यजामह इति । त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पतिपोषणम् । उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योभुक्षीय मामुष्य गृहेभ्यः स्वाहा ॥ ३७॥ दे० ब्र० श्रा०। त्र्यम्बकमित्यादि तृतीयो होमः॥

पूषा मा पशुमानिति वाचयति । पूषा मा पशुमाननया पशुमन्तं करोतु जीवपात्रिभूयासम् ॥ ३८ ॥

दे०। श्रस्यापि वाचनमेव न त्वनेन होमः॥

व्र । पूषा मा पशुमानियं नारी ति वरं वाचयति ।...तत ऋतुति-थियागादि येन रत्त्वसि दाशुष इत्यन्तम् ॥

शिष्टान्स्विष्टकृते अहोति शूर्पेण कर्ता ॥ ३९॥

दे०। लाजाशब्द उभयलिङ्गः स्त्रकृता दृष्टः । कन्यया ये हुतास्ते-भ्यो ये शिष्टा लाजास्तान्स्विष्टकृते जुहोति । शेषान्स्विष्टकृते समवद्यतीति वचनात् । कन्यया हि प्रधानहोमः कृतो ऽञ्ज-लिना च। तन्निवृत्तये शूर्पप्रहणं कर्तृप्रहणं च॥

ब्र०। शिष्टांह्माजानुपस्तीणीभिघारितान्शूपेंण कर्ता ऋत्विक् स्विष्ट-कृते जुहोति॥

^{1.} Refers to XLVII. 13. 2. The Lahore Ms. of Br.: शिष्टा छाजा: स्वि॰. 3. CT om. this word, but see the Bhāṣya.
4. Had Devapāla the reading शिष्टा: स्विष्ट॰ in view? 5. Probably a quotation from the Yajnasūtra.

आ। शिष्टां लाजान्स्विष्टकते जुहोति। सकत्नामवदानं शूर्पेणैव कर्ता-जुहोति। श्रञ्जलिना कन्यया प्रधानहोमः कृतः। श्रतः शूर्पप्रहणुं कर्तृप्रहणुं च॥

वरो दक्षिणा ॥ ४०॥

दे०। श्रथ दक्षिणा केन देयेत्याह । वरो दक्षिणां । वर एव दक्षिणां विवाहकर्मणः कर्ने दचात्...न तु नारीत्यर्थः । ऋतुतिथ्यादि यावित्वप्रकृत् ॥

ब्र०। हुते वरो होमकर्त्रे वरं ददाति। वरे गां तु विज्ञानीयाचतुर्वर्पा-मिति श्रतिः॥

श्रा०। वरो दक्तिणा। कर्ने स्विष्टकृदन्ते दक्षिणादानं स एव ददाति॥ तृष्णीं हस्तौ विमुच्य वि ते मुश्रामीति संनहनम् ॥४१॥

दे०। सावित्रेण मन्त्रेण हस्तप्रहणं यथा तथा विमोचनं मा भूदिति तृष्णींत्रहणं। हस्तो विमुच्य वि ते मुञ्जामीति मन्त्रेण संनहनं योक्त्रं विमुञ्जति कर्ता। मन्त्रलिङ्गात्। न तु स्वयम्॥

ब्र०। मनो ज्योतिरिति सप्तान्ते दुते तुर्गी वरो हस्तौ विमुञ्जति। वि ते मञ्जामीति वध्वाः संनद्दनम्॥

श्रा०। श्राश्राचितान्तं असाप्य। तृष्णीं हस्तौ विमुच्य मन्त्रेण गृहीतत्वानमन्त्रेणेव विमोको मा भूत्। वि ते मुञ्जामीति संन-हनं। योक्त्रं। कर्ता न स्वयं विमुञ्जेत्। लिङ्गात्॥

उत्तरतो अनेर्दभेषु प्राचीं प्रकामयत्येकमिषे हे ऊर्जे त्रीणि रायस्पोषाय चत्वारि मयोभवाय पश्च प्रजाभ्यः षहृतुभ्यो दीघीयुत्वाय सप्तमं सखा सप्तपदा भव सुमृ-

^{1.} Devapāla reads and explains दक्षिणां, but he misinterprets these words. 2. In the (interpolated) text of Br. follows: विमुच्यमानमध्ययुर्तमन्त्रयते (probably a quotation from the Yajnasūtra)। मन्त्रविद्वात्। then follows the mantra sakala pāthena. 3. CP. XLVII. 14.

डीका सवस्वति मा ते व्योम संदशे विष्णुस्त्वान्वे-त्वित्यनुषङ्गः ॥ ४२ ॥

दे०। श्रग्नेरुत्तरेणास्तीर्णेषु दर्भेषु प्राङ्मुखीं वधूं प्रक्रामयति कर्ता सप्त पदानि सप्तभिमन्त्रैः। विष्णुस्त्वान्वेत्विति सर्वत्रानुषङ्गः। एकमिषे विष्णुस्तान्वेतु॥

ब्र०। यथा। एकमिषे सखा सप्तपदा भव सुमृडीका सरस्वति मा ते व्योम संदशे विष्णुस्त्वान्वेतु ॥

श्रा०। एकिमिष इत्येवमादिभिः सप्तिभिः । सखा सप्तपदेत्यनुषङ्गः । केचित्तु विष्णुस्त्वान्वेत्वित्यनुषङ्गं कुर्वन्ति । दीर्घायुत्वायः सप्तमं सखा सप्तपदा भवेत्यस्यैवेतच्छेषं मन्यन्ते । तदानीं मा ते व्योम संदश इति सप्तमित्येवं सूत्रमभविष्यत् । गृह्यान्तरेषु तूभयथा दश्यते ।

तचक्षुरित्यादित्यमुपस्थापयति ॥ ४३॥

दे०। तच्चचुरित्यादिना कन्यामादित्यमुपस्थापयति॥

व्र०। सप्तमं पदं नीत्वा तचन्त्रिरित वाचयन्नादित्यमुपस्थापयति ॥ अस्तमितेऽग्निम् ॥ ४४॥

दे । विवाहे कियमाणे यदि रात्रिर्भवति रात्रौ वा विवाहस्तदा तच्च जिरुत्यनयाग्निमुपस्थापयेत्॥

श्रा॰। श्रस्तमिते चानयैवाग्निमुपस्थापयति ॥ जीवन्तीं श्रृवं खस्त्यात्रेयं द्शीयत्यरून्धतीं च । एतेषा-मेकैकं पश्यसीत्याह पश्यामीति प्रत्याह³ ॥ ४५ ॥

^{1.} Thus Br., and of the Mss. of Devapala D, and four reakas; ACT: सरस्वती. In the Mantrabhasya the vocative is presupposed. 2. Thus hesitatingly emended. The Ms.: भवत्यस्येवेतद्शं 3. The text of this sutra is given according to the reading of the Lahore Ms. of Br., which however, as does also the Bombay Ms., inserts एकेंक before प्रत्याह. The Mss. of Devapala, in the main, agree with this reading. The Bombay Ms. of Br. is interpolated: between अरू-धर्ती च and एतेषां it inserts: जीवन्तं प्रयसि प्रयामि ध्रुवं प्रयसि प्रयामि स्वस्त्यात्रेयं प्रयसि प्रयामि अरू-धर्ती प्रथसि प्रयामि.

दे०। जीवन्तं "" अरुन्धतां च । जीवन्तां कन्यामिच्छन्ध्रुवादिकं दर्शयेत्। अत्र केचिद्रात्रावित्यनुवर्तयन्ति। दिवा ध्रुवादिदर्शना-भावात् । अपरे नानुवर्तयन्ति । यतोऽत्रे पश्यसीति प्रश्लेष्ट अपश्यन्त्यपि पश्यामीति प्रतिवचनमाहेत्यथां लच्यते । दर्शन-मात्रविवच्चया हि पश्येप्रश्लाः पश्यामि न वेति चोत्तरं पश्येम । पतेपामेकैकं पश्यसीत्याह । ध्रुवं पश्यसीत्याद्येककस्य नाम गृहीत्वा पृच्छेद्गुहः । पश्यामीति प्रत्याह । सापि पृष्टा सती पश्यामीति प्रत्यात ॥

ब्र०। ततो जीवन्त्यादीन्द्रश्यति । जीवन्ती पश्यसि पश्यामीति सर्वत्र वधूः प्रत्याह । ध्रुवं । स्वस्त्यात्रयं । त्रावन्ती । जीवन्ती-मिति वश्वा विशेषण्मित्यन्ये ॥

श्चा०। जीवन्तीं चेदाशास्यते जीवतीत्याशिषं ध्रुवादीन्दर्शयति । केचिदस्तमित इत्यनुवर्तयन्ति । न पुनस्ते दिवा न सिन्ति । श्रपश्यन्त्यपि पश्यामीति प्रत्याह । तस्माद्दिवापि। पतेषामेकैकं पश्यसीत्याह । पश्यामीत्येकैकं प्रत्याह ॥

सुमङ्गलीरियं वधूरिमां समेत[®] पद्यत । सौभाग्यमस्यै दत्त्वायाथास्तं[®] विपरेतनेति वीक्षिताननुमन्त्रयते ॥४६ दे०। बीक्षितान्ध्रवादीन्¹⁰ गुरुरनुमन्त्रयते ।

^{1.} Hesitatingly emended; पद्ये ACT: D. om. this word. 2. ॰ थें A. 3.? 4. Thus D: पद्याम: CT. पद्येम: A. 5. Read perhaps जीवित्त्याशिषं. 6. Perhaps न must be cancelled. 7. ॰ न्यिष the Ms. 8. The Bombay Ms. of Br. and of the Mss. Devapāla T only have समेत्य; this reading is also presupposed by Devapāla in his Mantrabhāṣya: समेत्य संभूय । 9. Devapāla in his Mantrabhāṣya: दत्त्वायेति क्वो यक् (Pāṇini VII. 1.47). 10. In accordance with this false interpretation (वीक्षित must be synonymous to प्रेक्षक of the Mān. g; hs.) Devapāla interprets वि अस्तं परेतन as: अस्तं गच्छत, then he remarks: तेन दिवापि ज्ञेयं ध्रुवादिदशैनं हि जीवनधोतनमाहु:। तिदहावसरे अपदयन्त्या अपि पद्यामीति प्रतिवचनं॥

श्रा० । सुमङ्गलीरित्यनयात्रुषुमा वीकितानतुमन्त्रयते ऋत्विक्।
उदुत्तममिति प्राग्रदिचिमावसथं यतीमनुमन्त्रयते
यतो वा स्यात्। उदुत्तममारोहन्ती व्यस्यन्ती पृतन्यतः।
मूर्धानं पत्युरारोह प्रजया च विराद्भव ॥ इमां त्विमन्द्र
मिद्वः सुपुत्रां सुभगां कृणु । दशास्यां पुत्रानाधेहि
पतिमेकादशं कृषि ॥ सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी
श्वश्वां भव । ननान्द्रि सम्राज्ञी भव सम्राज्ञी अधि
देवृषु ॥ स्नुषाणां श्वशुराणां च प्रजायाश्च च धनस्य
च । पतीनां देवराणां च सजातानां विराद्भवेति ॥
४७ ॥ २४ ॥ (३।१)

दे०। उदुत्तमित्यादिनानुष्ट्यतुष्ट्येनावसथं गृहं यतीं गच्छन्तीं प्रागुदीचीमुत्तरपूर्वदिगभिमुखीमनुमन्त्रयते । यत्र वावसथः स्यात्तदभिमुखी गच्छेत्। ... श्रत्र भर्तृगृहे गमनावसरे मधु-पर्ककारिडका पठ्यते। सा च स्नातकप्रकरेणे व्याख्यायते ॥ व्र । उदुत्तमिति चतस्तिवधूमैशानीं दिशं गृहं व्रजन्तीमनुमन्त्रयते

यत्र वा स्यात्तस्मिन्पितृवेश्मिनि ॥ इति पृथक्तन्त्रविधिः। एक-कर्मणि तन्त्रे सक्नुसंस्कारकाले लाजांश्च संस्कुर्यात् ।

^{1.} Thus Br. and of the Mss. of Devapāla C; इयस्यन्तींच DA, but the Bhāṣya points to the reading without
इव. 2. Thus all the Mss. of Devapāla, and in the Bhāṣya; प्रजया च घनेन च Br. and four ṛcakas, a fifth: प्रजया च
घनस्य च. 3. Thus all, but the Bhāṣya देवृणां देवराणां छन्दस्युभयजो
इस्तः (Pāṇini VI. 4.5). मध्यदेशे तु दीघेः पट्यते. 4. Mss. of Devapāla, except A, insert च. 5. In a Tuebingen and a Parisian
ṛcaka the verses except the last, are accented. 6. ०सं D,
०सीं AC. 7. Thus A; ०स्थायिट्यते D; ०स्थायिते C. 8. स्थासद्अत्येद्म the Stein ṛcaka. 9. Cp. XXV. 25.

सरस्तीवाचनानन्तरं यथोक्षमुद्राहे होमतन्त्रं निर्वर्त्यो-त्तरेणां वध्वरावानीय पश्चादमेर्द्रभेषु सा त्वमसीतिवाचनादि यथोक्तं संस्थापेयत् । नैककर्मणि तन्त्रे य इमे द्यावापृथिवी इत्यादयो होमा न चाम्रये जनिविद इत्यादयो हिरण्यगर्भ इति चतस्र इत्यन्ता। न चात्र पुनराज्यभागौ समवदाय ग्रूपेंणैव तु स्विष्टकृत्। तथा च।

पृथक्तन्त्रं यदि भवेद्राथावाचनतः परम् ।
प्रदित्तायमान्यभागान्तं हुत्वा चैकादशाहुर्ताः ।
दितीयमान्यभागान्तं हुत्वा चैकादशाहुर्ताः ।
य इमे घावापृथिवी इत्यादि जुहुयात्ततः ॥
संपाताश्च यथोक्ताः स्युर्वध्वाः शिरिस ये स्मृताः ।
ततोऽप्रे जिनविदे इत्याद्याश्च यथाक्रमम् ॥
जुहुयात्सप्तपञ्चाशद्येय द्यौरन्तमाहुर्ताः ।
पश्चात्त्रशादेर्भेषु वाचयेत्सा त्विमत्यृचम् ॥
हुत्वाग्निपावमानीभिः संपातानवनीय च ।
यागस्त्वच्चतमकूनां प्राक् पाणिग्रहणाद्भवेत् ॥

पुण्याहे युङ्क्ते। योगे योग इति युनक्ति॥१॥

दे०। यदा वधूः पुराये दिवसे भर्तगृहं गच्छति तथा रथशिविकां प्रथासंभवं युङ्क्ते। तत्र योगे योग इति मन्त्रावृत्त्याश्वादिकं युनक्ति॥

व्र०। योगे योग इति रथयोजनादि । स्वगृहोपस्थानं पत्न्यागमने विधानं सुमृष्टार्थत्वास्रोक्षं । सुनत्तत्रे वध्वा सह रथमारुह्य

^{1.} Thus a Parisian Icaka. व्याचनान्तं the Bombay Ms. of Br. 2. Thus the Lahore Ms. of Br., उद्वाह्रोममन्त्रं the Bombay Ms., उद्वाह्रे होमं तन्त्रं the Parisian Icaka. 3. The following slokas are taken apparently from a Kāṭhaka-giḥyakārikā. 4. यत् the Bombay Ms., ते the Parisian Icaka. 5. This line (with समपञ्चरभयेन) only in the Parisian Icaka. 6. रथ om. C. 7. विधान the Ms.

श्वग्ररगृहाज्जन्यवृतस्तूर्यदुन्दुभ्यादिवाद्यघोषेण सह स्वगृहं यथोक्कविधिना गच्छति ॥

श्रा०। यदा वधः पितगृहं याति पुर्याहे तदा युंक्ते रथादि। योगे
योग इति तत्र वहान्युनिक्त युगरिमिभः शिविकादौ मनुष्यान्वा॥
अङ्कन्यङ्का अभितो रथं ये ध्वान्ता वाताग्रमिभ ये
संपतन्ति। दूरेहेतिः पतित्रणी वाजिनीवांस्ते नोऽग्रयः
प्रप्रयः पारयन्त्विति चक्ते अनुमन्त्रयते॥ २॥
दे०। श्रङ्कन्यङ्कावित्यादिकया जगत्याग्निदेवतया रथचके श्रनुमन्त्रयते

ऋत्विग्वरो वा। सक्तच मन्त्रः प्रयोक्तन्यो द्विचचनितङ्गात्॥ श्रा०। चके श्रनुमन्त्रयते। शिबिकादाबुभयपार्श्वे । द्विचचनाभिधां-यित्वातसक्तनमन्त्रः॥

खं रथस्य खंडनसः खं युगस्य च तर्द्वासु वे अक्षस्य खं अवद्धामीति युगतर्द्वासु श्वामीशाखामवद्धाति ।३। ६०। खं रथस्येत्यादिना युगस्य तर्द्मसु छिद्रेषु शमीशाखामवद्धाति । श्वा०। खं रथस्येति युगच्छिद्रे शमीशाखामवद्धाति । युग्यादौ यथासंभवम् ॥

सुकिंशुकं शल्मालं विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुवृतं सुच-कम् । आरोह सूर्ये अमृतस्य योनिं स्योनं पत्ये वहतुं कृणुष्वेत्यारोपयते ॥ ॥ ६०। सुकिंशुकमित्यादिना वधूमारोह्यति ॥ श्रा०। श्रनया वधूमारोपयते ॥

^{1.} This is all the comment Br. gives on this whole chapter. 2. च not given by Br. (both Mss.). 3. Thus only the Parisian reaka; तस्में से all the others, Br. indistinct. 4. व्तरमंसु the Ms., only the Parisian reaka gives as above. 5. योचिं AC (this whole chapter is missing in T), the Bombay Ms. of Br.; लोक the Lahore Ms. of Br. and D. The Mantra-pāṭha starts from योचि. 6. Thus Br., Ād.; आरोप्येत् DCA.

मा विद्नपरिपान्थनः सुमङ्गलीरिति च प्रवाहयते । १। दे०। मा विद्विति सुमङ्गलीरिति चैताभ्यां...प्रवाहयते रथम् ॥ संकाशया विवहतं ब्रह्मणा गृहैरघोरेण चक्षुषा मैत्रेण। पर्याणद्धं विश्वरूपं यदस्याः स्योनं पतिभ्यः सविता कृणोतु तदिति वधूसंगमे ॥ ६॥ दे०। पतां जगतीं सावित्रीं वधूसंगमे जपति॥

आ०। संकाशयेति जगतीमन्यस्या नवोढायाः संगमे जपति ॥ ये पथीनामिति चतुष्पथेषु जपतीमे चत्वार इति च।॥ दे०। सूत्रं स्फुटार्थम्॥

न्ना०। ये पथीनामिति चतुष्पथे ऽनुष्टुभं जपति। इमे चत्वार इति च त्रिष्ट्रभम्॥

ये इमशानेष्विति इमशानेषु।ये इमशानेषु पुण्यजनाः शावास्तेषु शेरते । अत्रैव ते रमन्तां मा वधूरन्व-वेक्षतेति ॥ ८॥

दे०। जपतीत्यनुषङ्गः॥

ये वनेदिवति महावनं महावृक्षं हृद्वा ॥ ९॥ दे०। स्फटम॥

श्रा०। ये वनेष्विति महावने वृत्तगुल्मलतादिसमवायं हृष्ट्वा महा-वृत्तं वा विटिपनं देवताधिष्ठितं विरन्तनं हृष्ट्वा जपित ॥

^{1.} See XXV. 5 and 46. 2. ॰यति A. 3. चञ्चपाइं both the Mss. of Br. and the Parisian reaka. 4. Thus all the Mss. of Devapāla: ॰प्य Br. and Ād. 5. Reading doubtful. As above, the Bombay Ms. of Br. and the Parisian reaka; the Lahore Ms.: ॰=ववेश्वेतेति; ॰प्रच्चेश्वति C, ॰प्रच्चीश्वति D, प्रविश्वति A. The Bhāṣya: मा वप्रवेश्वत मा द्राञ्चः 6. च in DC and the Lahore Ms. of Br., not C and the Bombay Ms. of Br. 7. The Mss. insert here जपति which probably is an interpolation.

इह रहिरिति करं दृष्ट्वा ।। १०॥

दे०। कूरं लिहादिकं दृष्ट्वा जपतीत्यनुषङ्गः॥ श्रा०। कूरं कूरकर्माणं हिस्नं दृष्ट्वा जपति॥

नमो अस्तु सर्पेभ्य इति सर्पान् ॥ ११॥

दे०। दृष्ट्या जपतीत्यनुषङ्गः॥

ये तीथीनीति तीथें ता मन्द्सानेति' च । ता मन्द-साना मनुषो दुरोण आ घत्तं रियं सहवीरं वचस्यवे। कृतं तीथें सुप्रमाणं शुभस्पती स्थाणुं पथेष्ठामप दुर्मितं हतम् ॥ अयं नो मह्याः पारं स्वस्ति नेषद्वनस्पतिः'। सीरा नः सुतरा भव दीर्घायुत्वाय वर्षसे ॥ अइम-न्वती रीयते संरभध्वमुत्तिष्ठत प्रचरता सखायः। अत्रा जहाम ये आसन्नदोवाः शिवान्वयमुत्तरेमाभि वाजानिति ॥ १२ ॥ २६ ॥ (३।२)

दे०। तीर्थे जपित प्रत्येकमुचितान्मन्त्रानित्यर्थः ॥ श्रा०। ये तीर्थानीति नद्यास्तीर्थे तारे जपित । ता मन्द्सानिति चापरशाखास्रातत्वात्पठित तिस्रः ॥

शं न इति नदीं तरति॥१॥

^{1.} The mantra occurs once more LIX. 3, see Br. on this sutra.

2. Probably this last word does not belong to the text.

3. According to Dev. and Br. the verses Kāth. XVI. 15: 238. 12-17 are meant.

4. In the Bombay Ms. of Br. follows: अजगरान्त्रसुकान् तक्षकानित.

5. The Mss. of Devapāla मन्द्रमा॰, thus also his Mantrabhāṣya.

6. सुप्रपाणं the Lahore Ms. of Br. only.

7. नेप॰ the Mss. of Devapāla and his Bhāṣya.

8. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla A; प्रचरतः C, प्रतरामः D and from this reading starts the Mantrabhāṣya.

दे०। गतार्थम् ॥ आ०। शं न आप इति प्रकृते नदीं तरित ॥ य ऋत इति रथाङ्गे ऽवशीर्णे । य ऋते चिद्भिश्रिषः पुरा जञ्चभ्य आतृदः । संधाता सन्धं मघवा पुरूवसु-र्निष्कर्ताविहुतं पुनिरिति ॥ २ ॥

दे०। श्रविशेषाभिधानाद्यस्मिन् किस्मिश्चिद्रथाङ्गे विशीणे अथे य स्रत इत्यादिकामेन्द्रीं बृहतीं जपतीत्यर्थः ॥ श्रा०। य स्रत इति रथाङ्गे ऽवशीणे बृहती ॥ अपराह्णे ऽधिवृक्षसूर्ये गृहानुपयायोजं विभ्रतीति गृहान् प्रतिदृश्य जपति । ऊर्जं विभ्रती वसुविनः सुमेधा गृहानागां मोदमाना सुवर्चाः । अघोरेण चक्षुषाहं मैत्रेण गृहाणां पश्चन्ती वय उत्तिरामि ॥ गृहाणा-मायुः प्र वयं तिराम गृहा अस्माकं प्रतिरन्त्वायुः ॥ गृहानहं सुमनसः प्रपद्ये वीर्ग्नी वीर्पतिः सुशेवा। इरां बहतो घृतमुक्षमाणांस्तेष्वहं सुमनाः संविशामि॥ येषां मध्ये ऽधिप्रवसन्नेति सौमनसं बहु । गृहानुपह्नया-महे ते नो जानन्तु जानतः ॥ सुनृतावन्तः स्वधावन्त

^{1.} विशाण DC. 2. To the reading अवि॰ points also the Mantrabhāṣya. 3. ॰शेपाद्यभिषा॰ DA. 4. Thus the Mss. of Devapāla, the Lahore Ms. of Br. (the Bombay: ऊर्ज विश्वीत) and Ād. (but in his introduction to XI. 1 he cites दर्ज विश्वित 1) 5. Thus again the Mss. of Devapāla, and the Bhāṣya explains this term; Br. (Bombay Ms.) विश्वद् (cp. Kāṭh. XXXVIII. 13: 115.13). 6. Instead of मैश्रेण (thus Devapāla) Br. has, as Kaṭh. l. c. 1 शिवेन. 7. पर्यन् Br. 8. The Bhāṣya: वीर्झी गराधीं इस हन्ति: 9. वीरवत: the Bombay Ms. of Br. and the Parisian Ṭeaka. 10. Thus Br.; •माणास्ते • the Mss. of Devapāla.

इरावन्तो है सामदाः । अक्षुध्या अतृष्या गृहा मास्म-द्विभेतन ॥ उपहृता इह गाव उपहृता अजावयः । अथो अन्नस्य कीलाल उपहृतो गृहेषु मे ॥ उपहृता भूरिधनाः सखायः साधुसंमदाः । अरिष्टाः सर्वपुरुषा गृहा नः सन्तु सर्वदेति ॥ ३ ॥ २७ ॥ (३ । ३)

दे०। अपराह्मसमये अधिवृत्तसूर्ये। यदा वृत्ताणामुपर्येव रिवरश्मयो हश्यन्ते नाथस्तात्तदा गृहानुपायाय । गृहब्रह्णेन स्वब्राम उपलच्यते। स्वब्रामसमीपं गत्वा। तत्र स्वगृहान्प्रतिदृश्य ऊर्जे विश्रतीति जपति। वध्वा एप जपे। मन्त्रलिङ्गात्॥

श्रा०। ततो श्रामं प्राप्यापराहे उस्तमयसमये श्रधिवृत्तस्यें गृहाणां समीपमागत्य ऊर्जे विश्रतीति गृहानवलोक्य जपति कन्या सप्तेता ऋचः। कन्याया जपः। मन्त्रवर्णात्॥

उलपराजीं स्तृणात्या द्यायनीयात् ॥ १ ॥

दे०। उत्तपो वीरणः। प्रस्ना दीर्घदभी इति तु प्रसिद्धिहीनं वचः।
मध्यदेशादौ वीरणानामेव सिद्धं । ऋत्विग्वीरणपङ्किं स्तृणाति रचयति । तथावतरणस्थानादारभ्य वध्रशयनगृहविशेषं
यावत्॥

व्र० । उलपास्तुणविशेषः । तेः शयनस्थानं यावद्गृहमार्गमास्तीर्य ॥ श्रा० । तत ऋत्विगुलपराजी स्तुणाति । उलपा तृणविशेषः । राजी पंक्तिः । श्रा शयनीयात् । गृहाद्यावत् ॥

^{1.} Mantrabhāṣya: हेत्यनर्थक: । सामदा: स्याम । 2. Thus D and the Bhāṣya (सम्यक् हर्षयुक्ता:), साधुषंभदा: Br., ॰संमदा: AC. ॰संपद: the Lahore Ms. of Br. 3. ॰प्रू॰ D and the Bhāṣya (also the Lahore Ms. of Br.). 4. Thus here the Mss. 5. वृक्षाणां the Ms. 6. Thus, correctly (cp. तया in sūtra 2) Br., the Berlin and Stein reakas and of the Mss. of Devapāla T; ॰राजी the other Mss. 7. Thus CT; सिद्धि A. तथा प्रसिद्धि: D. 8. पङ्की: D.

तया प्रविश्वाति॥२॥

दे०। तया राज्या प्रविशति गृदं। रथादिकादवतीर्य वधूसहितो वरः॥ स्ना०। रथादवतीर्य तया राज्या प्रविशति॥

अध्याहिताग्निं सोदकं सौषधमावसंथं प्रतिपद्यते ॥३॥ दे०। अध्याहितः स्थापितो विवाहाग्निर्भत्र तं । तथा सोदकं । उदकुम्भभूषितं । सौषधं । त्रीह्याद्योपधिसनाथं । आवसथं । गृहविशेषं । प्रतिपद्यते । प्रविशति । अत अर्ध्व हि पाकयक्षेष्व-धिकियते । वास्तुहोमानन्तरं चेष प्रवेश इप्यते । उक्नं हि स्त्रं पूर्वं । अमीवहा वास्तोष्पत इति ... आविशेदिति ॥

श्रा० । कीदशमावसधं प्रविशति । श्रध्याद्विते । उग्निर्यस्मिन्सो ऽध्याः दिताग्निरावसथः एतदुक्तं भवति । यो ऽसौ वैवाद्वनो ऽग्निः स तत्र पूर्वमवाद्वितः । श्रम्मिन्नवसरे पूर्वकृतेषु गृहेषु वास्तुद्दोम-मिन्छन्ति । नादकमिति । उदकुम्भं । सौष्यं । तग्रद्दलादिभिरोपधीभिरिधिष्ठतं । एवं विश्रमावसथं प्रतिपद्यते । प्रविशति ॥ रोदिएया मूलेन वा यद्वा पुर्योक्तमपरेशाग्निमानदुद्दे रोद्दिते चर्म- एपुपविश्यापि वा दर्भेष्वेव जयप्रभृतिभिर्द्दुत्वाग्निरेतु प्रथम इति च । श्राग्नेरेतु प्रथमो देवतानां सो ऽस्याः प्रजां नयतु सर्वमायुः । तद्यं राजा वरुशो ऽनुमन्यतां यथेयं स्त्री पात्रमधं निरुन्ध्यात्स्वा- हां ॥ श्रिग्निरमां त्रायतां गार्दपत्यः सो ऽस्याः प्रजां मुश्चतु मृत्युपाशात् । श्रिरक्तोपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानन्दमभि- विवुध्यतामियं स्वाद्दा ॥ मा ते गृहे निश्चि घोर उत्थादन्यत्र त्वद्रदत्यः संविशनतु । जीवपुत्रा पतिलोके विराज पश्यन्ती प्रजां सुमनस्यमानां स्वाद्दा ॥ मा ते कुमारः स्तनधः प्रमायि

^{1.} See XII. 1. 2. Here follow the four verses अमीवहा etc. with their Bhasya. 3. This refers perhaps to XLVII. 1-2. 4. न रोधत् Br.. न रोधात् the Bombay, Stein, Berlin reakas, न रोन्थ्यात् the Parisian reaka.

मा त्वं विकेश्युर त्राविधृष्टाः । स्तनं धयन्तं सविताभिरचत्वा वाससः परिधानाद्बृहस्पतिर्विश्चे देवा त्र्राभिरचन्तु नित्यं स्वाहा ॥ त्राये प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि यास्यां भृशा तन्-स्तामस्या नाशय स्वाहा ॥ वायो प्रायश्चित्ते ॥ सूर्य प्रायश्चित्ते ॥ चन्द्र प्रायश्चित्ते ॥ विष्णो प्रायश्चित्ते ॥ विष्णो प्रायश्चित्ते ॥ चन्द्र प्रायश्चित्ते ॥ सूर्य प्रायश्चित्ते ॥ वायो प्रायश्चित्ते ॥ त्र्र्ये प्रायश्चित्ते ॥ वायो प्रायश्चित्ते ॥ त्र्र्ये प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि यास्यां भृशा तन्स्तामस्या नाशय स्वाहा ॥ त्र्यायुषं जमद्येः कश्यपस्य त्र्यायुषम् । यहेन्वानां त्र्यायुषं तन्मे श्चस्तु त्र्यायुषमिति ॥ ४ ॥

दे०। रोहिएया मूलेन वा नक्त्रेण। रोहिएया मूलेन वा युक्के चन्द्रमसीति क्षेयं। यद्वा पुरायोक्कं। ज्योतिःशास्त्रे पुरायक्षपं श्रेयस्करं
यिद्दनमुक्कं तत्र वा। श्रपरेणाग्निं प्रकृतत्वादावसथ्यं। श्रनुहृहृ इदमानहृहं वार्षभं। तत्र रोहिते चर्मएयुपवेश्य वधूं वरः स्वयं चोपविश्य। केवलेष्वेव वा द्भेषु वधूमुपवेश्य स्वयं चोपविश्य। जयहोमप्रभृतिकमाज्यभागान्तमाज्यसाधनत्वाद् श्राज्यधर्म-युक्कमुपसमाधानादिपूर्वकं हुत्वा। श्रग्निरेतु प्रथम इत्यादिभिश्च कर्मान्तराणि कुर्यात्। कानि तानि। पाकयज्ञानर्थत्वात्। श्रग्निरेतु प्रथम इति वैश्वदेव्यञ्चतस्रस्त्रिष्टुभः। एताभिश्चतस्रिर्म्नर्भिश्चतस्र श्राहुतयो दातव्या वरेण स्वयं। प्रयमुत्तरा श्रण्यम्ने

^{1.} Thus Br., the Berlin, and the Parisian, reakas; स्तनन्थयं ते the Mss. of Devapāla and his Bhāṣya. 2. Thus runs the text according to Br.; of the Mss. of Devapāla A gives also only the first of the prāyaścittimantras complete, and abbreviates all the others; DCT give the first five complete and abbreviate the last five. 3. Devapāla combines (wrongly, Cp. Ād. whom he cites) the last verse with the following sūtra. 4. See the opening words of the next sūtra. 5. अपसाधनादि ACT.

प्रायश्चित्त इत्यादिर्भियजुर्भिरन्या दशाज्याद्वतयः क्रमापक्रमाभ्यां।
...विष्णा प्रायश्चित्ते। चन्द्र प्रायश्चित्ते। सूर्य प्रायश्चित्ते। वायो
प्रायश्चित्ते। ऋग्ने प्रायश्चित्ते। एतानि सानुपङ्गाणि पराणि पञ्च
यज्रूष्यपक्रमेण। तेन ऋग्भिञ्चतस्भिर्यजुर्भिर्दशभिञ्चतुर्दशाद्वतयः
संपन्नाः। ज्यायुपमित्यनेन पञ्चदशत्यादित्यदर्शनः। स श्चाज्येकदेशे यो उनेन यजुषा चन्यमाण श्रासेकस्तामेवाद्वति मन्यतेः।
मन्त्रावृत्तिः वा।...स्वयंकर्तृत्वादासां क्रमेण पूर्वोक्का श्राज्यादुतीर्द्वता ज्यायुपमित्यादियजुषः ॥

त्र । उद्धतावोक्ति अग्निमासाद्यापरेणाग्निमानहृद्दे रोहित चर्भणि पाङ्मुलेषु दर्भेषु वा वध्वा सहोपविश्य स्वयमिमं होममारभते। स्त्राज्यं हविः। आज्यभागानतं हुत्याग्निरेतु प्रथम इत्याद्यैः पञ्च-दश स्रवेणाज्याहुतीर्जुहोति । ज्यायुपमिति पञ्चदशी ॥

आ० । ततो रोहिएया नक्तंत्रण मूलेन वा । यहा पुण्योक्तं ज्योतिःशास्त्रविद्धिस्तिसम्बेन वन्यमाणं कर्म कुर्यात् । कथं । अपरेणाग्नं । तमेनौपासनं । आनद्दहे । अनद्दह इदं । तिस्मिन्नानद्दहे आर्थभे रोहिते लोहिते चर्मण्युपनेश्य वध्रं स्वयं चोपनिश्य नरः । अपि ना दर्भेष्वेच न चर्मणि । जयप्रभृतिभिद्धत्वा । यथो कमुपसमाधायेति नान्नोक्तं यतः पूर्वमेनोपसमाहितो अगिः । आज्यहोमत्नादाज्यसंस्कारो अन्नार्थान्तिः । जयप्रभृतिशब्दे नाज्यभागान्तं तन्त्रमुपलक्त्यति । आग्नरेतु प्रथम इति चत्रस्मिर्भूग्भिरमे प्रायक्षित्त इति कमोत्कमैर्दशिभर्यज्ञाभीः साङ्गे स्थ्यायुपमिति चैताः पश्चदशाहुतीः स्रुवेण हुत्ना ॥

आज्यस्यैकदेशे दध्यासिच्य दिधकाच्या इति त्रिर्देधि मचयित्वा

^{1.} See Ād. on this sātra. 2. The sātra, by me numbered 4, is given by Devapāla in three parts, the last of which begins with त्र्यायुषम् etc. and ends with sātra 5. 3. Thus A; मन्त्रवृक्षि the other Mss. 4. Read: •यजुषा ? 5. Emended; •स्तिसमञ्जवि the Ms. 6. See e.g. XXXI. 2.

^{7.} Thus the Ms.

माणवकायोत्सङ्ग इडामग्न इति फलानि प्रद्दाति । १।२८।(३।४) दे०। पृथक्पात्रोद्धृते घृते घृतैकदेशे दध्यासिच्य दधिकाव्ण इत्य-नया त्रीन्वारान्दिध भन्नयित्वा वरो माणवकाय वध्वा उत्सङ्गे निहिताय फलानि प्रददातीडामग्न इति मन्त्रेण ॥

व्र०। तत श्राज्यस्य किञ्चिन्मात्रं पात्रान्तरे कृत्वा तस्मिन्दध्यासिच्य तद्राज्यमिश्चितमात्मना दिधकान्य इति विदेधि प्राश्याचम्य। ...माण्वकाय वध्वा उत्सङ्गे स्थिताय फलानि प्रद्राति।... ततो वैश्वदेव्याग्नेय्या वा प्रधानम्। ग्रुतुतिथियागादितन्त्र-समाप्तिः। इति प्रायश्चित्तहोमः॥

श्रा०। तत श्राज्यस्यैकदेशे श्राज्यं पात्रान्तरे कृत्वा तत्र द्ध्यासिच्य। तद्द्यि द्धिकाव्ण द्दांत त्रिभैच्चिरवानन्तरं माण्वकायोत्सङ्गे स्थिताय वध्वा द्द्षामग्न द्दित फलानि प्रददाति । एवं होमस्य कर्ता द्धिभच्चिरत्वा। स्याद्यः स्नुरिति वध्वा उत्सङ्गे लिङ्गात्। श्राचमनानाम्नात् । केचिद्देवता श्रप्रज्ञायमाना श्राग्नेर्या यजेदिति चतुर्गृहीतेन यजन्ति। केचिद्देवता एव ताः प्रधान-त्वान्नेच्छन्ति । तत ऋतुतिथ्यादिसमापनम्॥

तृष्णीम्रपचिरतं स्थालीपाकं अपियत्वा तस्याग्निमिष्टा प्रजापितं च शेषं प्राश्नीतः । अन्नमेव विवननमन्नं संवननं स्मृतम् । अन्नं पश्तनां प्राणो इनं ज्येष्ठं भिषक् स्मृतम् ॥ अन्नमयेन मिणना प्राणास्त्रेण पृश्तिना । सिनोमि सत्यग्रन्थिना हृद्यं च मनश्च ते ॥ सह वाचा मनो अस्तु सह चित्तं सह व्रतम् । चक्रमिवानहुहः पदं मामेवान्वेतु ते मनः ॥ मां चैव पत्रय स्प्यँ च मा चान्येषु मनः कृथाः । चाक्रवाकं संवननं मम चामुष्याश्च भ्र्यादिति ॥ १ ॥ २६ ॥ (३ ॥ ४)

^{1.} See LXXIII. 3. 2. Kāth, XVI. 11: 283.8. 3. R. आचमनमाम्नानात्? 4. ॰वताप्रज्ञाः the Ms. 5. ? ताः प्रधानत्वोनच्छत्ति the Ms.

दे०। तृष्णीमेव यत्रोपचारो निर्वापादिस्तं चरं स्वरससिद्धत्वादुः दकेन अपियत्वा। तस्यांशेनाग्नि प्रज्ञापति चेष्ट्रानाम्नेव तृष्णींग्रह-णान्। हुतशेपं प्रार्श्वातः वधृवरावेकत्र पात्रे सह । गृह्यान्तरेषु हि समग्रनमिति संज्ञा। सहाग्रनं समग्रनं प्रसिद्धं मन्त्रसिद्धाः तथेव च त्रात्र कर्ष्यं गृह्यान्तरेषु ज्ञातिषु भोजनं प्रसिद्धं संवननमिति मन्त्रसिद्धान्तरेषु ज्ञातिषु भोजनं प्रसिद्धं संवननमिति मन्त्रसिद्धान्तरेषु ज्ञातिषु भोजनं प्रसिद्धं संवननमिति मन्त्रसिद्धान्त । त्रात्रेय त्वत्रापि चेकपात्रे सहभोजन-मिच्छन्ति । यथा हि यजमानपञ्चमा इडां प्राप्तन्ति । सपत्नीका भुअत इत्यतः । पञ्चसंख्या सह श्रवणे अपीडाया गृहमेधीययोः पृथगेवाशनं तद्वदिहापि भवितव्यं । पाकयञ्चप्रतिपेधार्थं पुनस्तृष्णीमुपचरितग्रहणं। उक्कं ह्येतन् । तेष्वात्रुदुपचारस्तृष्णी-मिति । भक्षणं त्वन्नमेव विवननमित्यादिभिश्चतस्विरस्तिरसुष्णी-

ब्र० । तृष्णीं निरुप्तं चर्रं श्रपियत्वा । इदं समशनं नात्र पाकयञ्चतन्त्रं । परिसमृद्ध पर्युच्य चातुष्कोष्ठैः स्तरैः परिस्तीर्थ । चर्रं श्र्यम-भित्रायों दगुद्धास्य । श्रग्नये स्वाद्दा प्रजापतये स्वाद्देति दस्तेना-हृतिद्वयं दुत्वा मेच्चणेन वा । श्रवशेषमन्नमेवेति चतस्मिरिम-मन्त्रय शालिचूर्णमग्डले सौवर्णं राजतं वा पात्रं प्रतिष्ठाप्य तस्मिन्दिशिक्तं प्राश्चीतः । मन्त्रो वरस्यैव न वध्वाः । मम चामुष्याश्च भूयादित्यत्र वध्वाः पष्ठयन्तं नाम प्राह्मं ।... मुक्त्वो-चित्रष्टं वध्वे प्रदद्यादिति गोभितः । इति समशनम् ॥

आ। त्र्णीमुपचरितं तेष्वावृदुपचारस्तृष्णीमित्यस्य चास्य च को विशेषः। इह त्र्णींब्रहणं पाकयञ्चतन्त्रविधानार्थं। तस्या-

^{1.} तसेव CT. 2. गृहान्त॰ the Mss. 3. These are probably quotations from the Yajnasūtra, for the first ep. Āp. ईrs. III. 2.11. 4. See XIII. 8. 5. See Gobh. grhs. II. 3.22. 6. Immediately after this word Br. continues: समाने मन्त्रः समितिः समानी समानं सहः सह चित्तवाचां (sic) । समानो (sic) मन्त्रमिमन्त्रये वः समानेन इविषानं जुहोमि (Cp. Rs. X. 191.3)। इत्यनेन मन्त्रेणावं मुजते। संवत्सरं (etc., XXX. 1). I find no trace in the other texts of this statement. It seems not to belong to our text.

श्रस्य मेच्णेनेवाशि प्रजापित चेष्ट्रा शेषं प्राश्नीतः दम्पती। एकस्मिन्पात्रे समशनमिति गृह्यान्तरेषु संज्ञा। श्रश्नमेव विवनन-मिति चतस्मिक्शिमाः प्राशनं । मम चामुष्याश्च भूयादिति वध्वा वरो नाम गृह्णाति । वरस्यैव मन्त्रो न स्त्रियः । लिङ्गात् । सहभोजनं समशनलच्यां गृह्यान्तरेषु चात ऊर्ध्व सहभोजन-प्रतिषेधो दश्यते ॥

संवत्सरं ब्रह्मचर्य चरतो द्वादश रात्रीः षट् तिस्न एकां वा ॥१॥
दे०। ब्रह्मचर्यममेथुनं चरित्वा गर्भाधानं कार्यमिति । तत्पौर्णमा-स्याममावस्यायां न मेथुनं कर्तव्यमिति च संकर्तः । एकैक-कर्त्वको अत्र व्यतं । संवत्सरं प्रथमः कर्त्यः। यौवनमदस्याति-शयाचु अनुकरंपनापत्कालो विकरुपः। द्वादश रात्रीः षट् दिस्न एकां वेति ॥

त्रा^{०3}। संवत्सरं ब्रह्मचर्यं चरतो। विकल्पो वयोदिशेषुक्रीत्सुक्या-पेत्तया⁴॥

तौं संविशतः ॥ २ ॥

दे०। तो वध्वरावेकस्मिन्शयने भवतः । विवाहोत्तरकाले प्रथम-शयने । आधाने च समानमेतद्विधानमनन्तरमन्त्रचतुष्ट्यजप-सहितम्॥

त्रा०। तौ संविशतः। सहशयितौ भवतः॥

अपन्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो जातं तपसो विभृतम्। इह प्रजामिह रियं रराणः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकाम ॥ अपन्यं

^{1.} तस्यायस्य the Ms. 2. Thus (only एकेकंक॰ CT) the Mss.; probably we should read: संकल्प एकेकंक॰ कर्नुकः। अत्र बतं। 3. The commentary in Br. is replaced by a mass of Kārikā verses and quotations from Purāṇas. 4. विशेषणोत्सु॰ the Ms. 5. Thus the Mss. of Devapāla and Ād. Br. (both the Mss.), and five reakas read (combined with the foregoing): तिस्र एकां वात: संविशतः, pointing to a (apparently better) reading: अत: संविशतः।

त्वा मनसा दीध्यानां स्वायां तन् ऋद्धये नाथमानाम् । उप माम्रुषा युवतिर्वभूयाः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकामे ॥ प्रजापते तन्वं मे जुपस्व त्वष्टदेविभिः सहसा न इन्द्रः । विश्वदेविर्यिञ्जयेः संविदानः पुंसां बहुनां मातरः स्याम ॥ आहं गर्भमादधाम्योष-धीष्वहं विश्वेषु स्वनेष्वन्तः । आहं प्रजा अजनयं पृथिन्यामहं जिन्थो अवरीषु पुत्रानिति स्त्र्यादिन्यत्यासं जपतः ॥ ३॥

दे०। स्त्र्यादिन्यत्यासं कृत्वा। प्रथमां स्त्री। द्वितीयां वरः। तृतीयां स्त्री। चतुर्थीं वरः। व्यत्यासो विपर्ययः। स्त्री त्रादियंत्र व्यत्यासे स स्त्र्यादिव्यत्यासः ॥

अ। । अपश्यं त्वेति चतस्रः स्ट्यादिव्यत्यासं जपतः । प्रथमां स्त्री दितीयां वरः॥

एवमवती प्रजाकामी मंविशतः ॥ ४ ॥ दे०। गतार्थम् ॥ व्र०। एवमेवर्ती। तत्र त्विदमधिकम् ॥

^{1.} Thus all, but the Mantrabhāṣya starts from a reading देरीप्यमानां। 2. सहमान Br., the Mss. of Devapāla, and the Bombay Icaka: but the Bhāṣya presupposes सहसान (सहसा being explained as बलेन), this is also the reading of the Parisian, Stein and Berlin Icakas, whilst the Tuebingen Icaka, which gives these four verses with their accents, marks the middle syllable of सहसा with the udātta. The correct reading is: सहसान, which is a known attribute of Indra. 3. Instead of आद्यामि (thus all the Mss. and three Icakas) the Matrabhāṣya gives and explains आद्याम् (as the Rs.). 4, अपरीषु (as Rksamhitā) Br., the Stein and Bombay Icakas, अपरीषु the Berlin Icaka, अवरीषु is explained in the Mantrabhāṣya as अदरास्थ-तरविनीषु गर्भअहणीषु ! 5. This explanation is false, अवरीष is not a noun, but a gerund (absolutive).

काठकगृह्यसूत्रे ३०। ४-३१।१॥ (३।६। ४-७।१॥) १२६

श्रा०। एवमेतत्प्रथमं संवेशनं । एवमेवानेनैव विधिना ऋतौ तु काले प्रजाकाले संविशतः । संभवतः । तत्र विशेषः ॥

करदिति भसदमभिमृशति ॥ ५ ॥

दे०। करदिति यजुषा भसदं स्त्रीचिह्नं वरो अभिमृशति॥

व । करदिति स्त्रीप्रजननमभिमृशति ॥

आ। मेद्रश्चेव भसच्चेव समानार्थी प्रकीर्तितो। भसदं स्त्रीप्रजनन-

मभिमृशति पुरुषः॥

मसदित्युपरिजननम् ॥ ६ ॥

दे०। पुंचिहं भसदिति यजुषाभिमृशति॥

वर्। भसदिति तदुपरिनिहितं शेपम्॥

श्रा०। भसदित्यनेनोपरिजननं पुंप्रजननमभिमृशति॥

बृहदिति जातम् ॥ ७ ॥

दे०। बृहदित्यनेन जातं वीर्यं प्रचिपति॥

ब्र०। बृहादिति सिच्यमानं रेतः॥

श्रा०। वृहदिति जातं रेतः सिञ्चतीत्यर्थः॥

इति गर्भाधानम् ॥ = ॥ ३०॥ (३।६)

श्रा०। श्रयमसौ निषेकाख्यः संस्कारो गर्भाधानमुच्यते॥

तृतीये गर्भमासे सीमन्तं कारयते ॥ १ ॥

दे०। गर्भाधानादारभ्य यस्तृतीयो मासस्तत्र शुक्कपन्नस्य पर्वणि वा²
मुख्ये दिने सीमन्तोन्नयनसंज्ञया यौगिक्या³ प्रसिद्धं यत्संस्कारकर्म तत्कारयते। स्वयं कुर्यादिति णिचः प्रयोगाद्दार्शितं। एतद्य
पात्रस्यैव केचित्संस्कारमिच्छन्त्याधानसंस्कारादेव। गर्भस्योपकारो भविष्यति गोलकसंस्कारेणैव चन्नुष इति वदन्तः।
तथा च स्मृतिः ॥

^{1.} Not given by Br.; A has instead of this इति बीजवापनम्. 2. om. A. 3. योगित्या A. 4. The Hārītadharmaśāstra, according to the Saṃskāraratnamālā, Ānadāśrama series 39, page 822.

सक्तसंस्कृतमंस्काराः सीमन्तेन द्विजस्त्रियः। यं यं गर्भ प्रस्यन्ते स सर्वः संस्कृतो भवेदिति ॥ श्रन्ये तु गर्भस्येव संस्कारं मन्यन्ते । तत्रेव तृतीय गर्भमासे इत्यस्योपपसः । पात्रमात्रसंस्कारत्वे हि किं गर्भमासस्या-पेत्तया । यदा कदाचित्सीमन्तो विधीयते । कार्यः सीमन्त इति स्मृतेरिप ॥

गार्भेहोंमेर्जातकर्मचौडमौआनिवन्धनः। वैजिकं गार्भिकं चैनो द्विज्ञानामपसृज्यतः इति ॥ श्रपरे त्मयसंस्कारमाद्यः। तत्र चेत्रसंस्कार पवानुमततमप्रायो वेदार्थविदां सरुदनुष्ठानस्य प्रसिद्धत्वाद्वा तुल्येन ॥ व्रव। तृतीये गर्भमासे सीमन्तकर्मेदं स्वयं कर्तव्यम् ॥

श्रा०। गृहीतगर्भया तृतीये मासि सीमन्तकारणं । कारयत इति णिजुपदेशन्न स्वयं । वैवाहन एवान्नो सीमन्तोन्नयनमिति । यौगिकमेतत्कर्मनाम । प्रथमगर्भ एवेति केचित् । मातुः संस्का-रात्पुरुपसंस्कार इति स्मृतिदर्शनात् । तथा गार्भहोंमेरिति मनुः । श्रन्यत्राभ्युत्क्रमा दृश्यते । पूर्व पुंसवनं पश्चात्सीमन्तोन्नयनं नम्यमात्रं । इह त्वन्यदेव देवतायागलज्ञणम् ॥

शुद्धपत्तस्य पुग्याहे पर्विणि वा यथोक्रमुपममाधाय जयप्रभृति-भिर्द्दुत्वा पश्चादमेदेभेषु प्राङासीनायाः सर्वान्केशान्संप्रमुच्य प्रसा-धयते यं सीमन्तमिति । यं सीमन्तं कङ्कतस्ते चकार यद्वा ज्ञुरः परिववर्ज वपंस्ते । स्त्रीपु रूपमिश्वनौ तं निधत्तं पौंस्येनेमं

^{1.} Thus A: ॰मासाद्यपे॰ D. ॰मासाद्यपे॰ C. 2. Manu II. 27. 3. प्रतिहन्यते D. The printed text of Manu: अपमृज्यते 4. No interpunction in the Mss.; on this passage follows immediately the passage given from दे॰ under sutra 2. 5. Thus the Ms.! 6. ॰सादयते ACT, Br. (text) the Stein Icaka and Ād., ॰साधयते D (text) and Mantrabhāṣya and the comm. of Br. 7. It is not improbable that here ended the sutra proper. 8. Thus D (second hand in text) and Mantrabhāṣya (periphr.: वित्तवान्); परिवर्ज, परिवर्ज, परिवर्ज the others. 9. Thus all, but the Mantrabhāṣya faधत्तं.

संसृजतं वीर्येण ।। इन्द्राणी चक्रे कङ्कतं स सीमन्तं विसर्पतु । पुनः पतिभ्यो जायां दा अप्रे प्रजया सह ।। पुनः पत्नीमिप्रर-दादायुषा सह वर्चसा । दीर्घायुरस्या यः पतिर्जीवाति शरदः शतिमिति ।। २ ॥

दे०। यथोक्रमुपसमाधानं कृत्वा जयप्रभृतिभिराज्यभागान्तैर्द्वत्वा प्रकृतस्यावसथ्यस्याग्नेः पश्चाद्ग्नेर्द्भेषु प्राङ्मुख्या उपविष्टायाः सर्वान्केशान्सम्यक् प्रकर्षेण मुक्तान्कृत्वा कङ्कृतेन दाक्षमयोभयान्त्रमक्षिम्पूरितरदन्तयोगिना वात्तस्पष्टीकरणेन प्रसाधयते । स्पष्टीकरोति । वच्यमाणाभिस्तिस्भिर्न्नाग्निः । इतिशब्दः करणप्रधानः । स्रनेन मन्त्रप्रयेण केशान्प्रसाधयत ईति पूर्वेण संवन्धः॥

व्र०। अत्राज्यभागान्ते अपरेणाग्नि दर्भेषु प्राङ्मुखीमुपवेश्य यं सीमन्तिमिति तिस्न उक्त्वा कङ्कतेन संप्रमुक्तान्केशान्प्रसाधयते॥ आ०। शुद्धपत्तस्येति व्याख्यातं । आज्यभागान्तं यावत्पश्चाद्ग्ने-दंभेषु प्राङ्मुख्या उपविद्यायाः सर्वान्केशान्संप्रमुच्य प्रसाद्यते। संस्करोति कङ्कतेन। यं सीमन्तिमिति तिस्वभिर्ऋिग्भः॥ त्रिःश्येतया शल्ल्या शमीशाख्या सपलाश्या वा सीमन्तं विचिनोति यास्ते राक इति ॥ ३॥

^{1.} Thus AD. Br., and three of the ṛcakas; संसूज्यतं CT and first hand of D; •ज्यतां the Lahore Ms. of Br. and the Parisian ṛcaka. 2. Thus AT, the Mantrabhāṣya (छोड्यें छट. r. छेट्?) and the Parisian ṛcaka; जीवातु the Bombay Ms. of Br.. जीवतु the Lahore Ms. and two ṛcakas.—In the Tuebingen ṛcaka the last two mantras are accented. 3. Thus DA. •साधते CT and first hand of D. 4. Here all thus. 5. See Ād. on XV. 2. 6. Before जि: all the Mss. of Devapāla have जीन्वारान्. 7. A, Br., and four ṛcakas insert स after वा.—We would expect वा before instead of after सपछा-राया, but ep. XXV. 2.

दे०। त्रीन्वारान् निः श्येतया शुक्कया शलस्या। शलिलः श्वावित् सेधा। तस्याः शलाका शलिकपचारात्। तया शमीशाखया सपलाशया सपत्त्रया। सीमन्तं चिचिनोति। यास्ते राक इति त्रिष्टुभा। शलस्या ताम्रशलाकया श्येतया लोहितयेति यद्या-चत्तते तन्न द्रष्टानुरूपम्॥

ब्र०। यास्ते राक इति शलल्या शमीशाख्या सपर्णया वा लला-टमध्यादारभ्य क्रकाटिकां यावह्विधा केशान्करोति॥

आ। ततस्त्रिः श्येतया त्रिषु स्थानेषु श्येतया शुक्कया शलल्या श्वावि-च्छलाकया शमीशाखया सपर्णया तथा पाटितया वा सीमन्तं विचिनोति । केशान्विशुध्यति । यास्त इत्यनया जगत्या ॥

अथास्याः पृथकेशपचौ संनद्यति नीललोहितेन सूत्रेण नील-लोहितं भवति कृत्यासिक्वर्यज्यते । एधन्ते अस्या ज्ञातयः पति-र्वन्धेषु बध्यतामिति ।। ४॥

दे०। अनन्तरमस्या गर्भिण्याः कङ्कतसमीकृतानां शलल्या विभज्य-मानाभिरेखापरिच्छेदेन कृतसीमन्तभागानां केशानां कृतौ पृथ-ग्यौ पन्नौ पार्श्वद्वयगतौ संनद्यति नीललोदितस्त्रंण नीललोदित-मित्यादिकयानुष्टुभा॥

व्र । नीललोहितं भवतीति नीलरक्षस्त्रेण मन्त्रावृत्या पृथकपृथक् केशाधौं संनद्यति । प्रथमं दक्षिणम् ॥

श्रा० ।...संनह्यति । श्रा श्रवटदेशं किकाटिकां वा द्विभक्ताः केशाः । तेषां द्वौ पत्तौ विभक्तौ पृथक्पृथक् संनह्यति नीललोहितेन प्रति-सरेण्॥

यो गुरुस्तमईयेत् ॥ ४ ॥

^{1.} Cp. Note 6 on the previous page. Devapāla apparently takes नि: इय॰ as two words! 2. The Lahore Ms. of Br. om.

^{4.} Thus the Ms. How is to be read?

दे०। यो गुरुः सीमन्तोन्नयनस्य कर्ता ब्राह्मणस्तमद्वयेत्। यथाशक्ति मधुपर्कदानादिना पूजयेत्॥

ब्र०। तत श्राज्येनाग्नेय्या वैश्वदेष्या वा प्रधानं । ऋतुतिथ्यादिया-गादितन्त्रं समाप्य यथाश्रद्धं गुरुमईयेत् ॥

आ०। ततो देवताप्रज्ञायमानेति हुत्वा आग्नेय्या यजेहे श्वदेव्या वेति चतुर्गृहीतेन प्रधानं। एवंविधो उस्य विषयो यतः तत्र तन्त्रं कृष्यते। आवापस्थाने न किञ्चित्प्रधानं द्रव्यं देवता वा तत्रा-प्रज्ञायमाना देवता। यो उत्र कर्माण गुरुहों मकर्ता मातुलादि-स्तमईयेइ ज्ञिणादानेन। योनिसंबद्धं कंचिदेतत्कर्म कारयेश्व त्वृत्विद्धात्रम्॥

एतदेव कुमारीणां सटोद्धरणमत्रैवानुलेपनम् ।।६॥३१॥ (३। ७)

दे०। अत्रैव काले वाग्दत्तानां कुमारीणां सटोद्धरणं कर्म कर्तन्यं केशरजनाविशेषात्मकमनुलेपनं सर्वीषधिकुङ्कुमप्रभृतिभिरनुले-पनं शोभाविशेषाधायि सीमन्तस्य। अत्राशेष्या ये के च ज्मेत्ये-तया चतुर्गृहीतेन प्रधानयागः सीमन्तोन्नयनं परिपूर्णम्॥

ब्र०। श्रस्मिन्नेच मास्यनवलोभनं³ गर्भरचार्थमन्यगृह्यो**क्नं'** कर्तव्यं। यास्ते राक इति। भुवो यह्नस्येत्याग्नेय्या⁵ ये के च ज्मेति वैश्व-देव्या⁵ वा॥

श्रा०। पतदेव कुमारीणां सटोद्धरणं वेणीगृहनं मन्त्रवत्कर्तव्यं। श्रन्यत्तूर्णां। विशेषस्त्वत्रैवानवलोभनं³। श्रस्मिश्चेव काले सी-मन्तस्य विलोभनं मोहनमनुपलिंध कुर्यात्॥

^{1.} See LXXIII. 3. 2. Here Devapāla differs materially from Br. and Ād., who read (as do also the Berlin, Stein, Parisian and Tuebingen !cakas) :अंग्रेवानवर्ष्ठाभनम् , see Br. and Ād. on this sūtra. The Parisian !caka has : अंग्रेवानवर्ष्ठाभनम् । कुङ्कुमकपूरादिना रचना कार्यो. 3. Cp. note 2. 4. See e.g. Āśv. g!hs. I. 13.1. 5. These are the Mantras for the pradhānahoma, cp. Br. on sūtra 5.

अथ पुंसवनम् ॥ १ ॥

दे०। अथेत्यानन्तर्ये । सीमन्तोन्नयनानन्तरं पुंसवनसंज्ञकं गर्भ-संस्कारकर्म कर्तव्यमित्यादिना॥

ब्र०। श्रनेकदेवतायांगे एक एव चरुर्भवेत् । ऋते पुंसवनाद्गृह्ये लागाद्तिवचनं यथा ॥

आ० । अथ शब्दमानन्तर्यार्थं करोति । सीमन्तोन्नयनादनन्तरं पुंस-वनं । पुंसवनमिति संस्कारनाम ॥

भृथिष्टगतेषु गर्भमासेषु त्रीन्स्थालीपाकान्श्रपयेदाग्नेयमेन्द्रं वैष्णवं च ॥ २ ॥

दे०। दशमे मासि स्तव इति श्रुतेर्दर्शनाच दश गर्भमासाः । तत्र पञ्चार्थभागः पह भूयांसः सप्त भूयिष्ठाः । भृयिष्ठः सप्तमो गतो येषु तेषु गर्भमासेषु सन्सु । श्रष्टमे मासि शिष्टाचारात् ॥

ब्र०। पुंसवनमन्यशाखासु तृतीय गर्भमासे पुरा गर्भस्पन्दनादुकं । लौगान्तिस्तु भूयिष्ठगतेष्वाह । यदा पुंसा नक्त्रेण चन्द्रमा युज्येत तदा पुंसवनिमिति गृह्यान्तरं । सप्तमे उप्तमे वा पुंसवन-मिति सदाचारः । श्रग्नये जुप्टमिन्द्राय जुप्टं विष्णवे जुप्टमिति स्थालीपाकानामत्र निर्वापः ॥

श्रा०। कदा। भृत्यिष्ठगतेषु गर्भमासेषु । गर्भमासास्तावदश्यः । भूत्यिष्ठगतो येषां ते भृत्यिष्ठगताः। तेष्वष्टामितिषु त्रीन्स्थाली-पाकान्श्रपयत्। श्राप्तेयमैन्द्रं वैष्णवं च देवताविधानम्॥

सेषां यथादेवतं जुहोति । अग्निस्तुविश्रवस्तममिन्द्र चत्रं प्र

^{1.} With this śloka, taken from a Kārikā, Br. introduces this chapter. 2. Thus CT: og: AD. 3. See Sānkh, gths. I. 20.1 and Yājn. I. 11. 4. See e.g. Āśv. gths. I. 14. 2. 5. The following words are hopelessly corrupt. 6. Sie Ms.! 7. Not found in the Mss. of Devapāla, but cp. his Bhāṣya on this sūtra. 8. o͡दवतं D, Br., Ād., the Stein reaka.

तिंद्रष्णुः । पुमानित्यभिजुहोति । पुमानिषः पुमानिन्द्रः पुमा-न्विष्णुरजायत पुमांसं जनयेत्पुत्रं दशमे मासि स्नत्वे । येन जातेन विश्वना जीवेम शरदः शतं पश्येम शरदः शतिमिति । तं नो मंहस्व शतिनं सहिश्रणं गोसिनिमश्वसिनं वीरं स्वाहा ॥ ३॥३२॥(३। ८)

दे०। तेषां मध्यादन्यतममन्यतमं गृहीत्वा यथादेवतं अहोति। यत्रैकः स्थालीपाकस्तत्र देवताभेदे ऽपि एककर्म दृव्यदेवतासंयोगस्ये-क्यात्। इह तूमयभेदात्संयोगभेदेन कर्मबहुलत्वं। श्रश्चिस्तु-विश्रवस्तमित्यादिनाश्चं जुहोति। इन्द्र ज्ञत्रमित्यादिनेन्द्रं। प्रतिष्र्णिरत्यादिना विष्णुं। पुमानित्यादिनैकैकस्माद्भागमुद्धृत्य स्विष्ट्यतं जुहोति।...पुमानश्चिः....तं नो मंहस्व.....श्चाभ्यां श्चर्यज्भर्यां स्विष्ट्यत् कियते॥

ब्र० त्राज्यभागान्तं हुत्वा । त्रश्निस्तु० इति स्थालीपाकस्य जुहोति । पुमानित्रिरिति स्रृवेणाज्यस्याभिहोमः । इन्द्र... इति स्थालीपाकस्य । पुमानिनद्र इत्यभिहोमः। प्रतिद्विष्णुरिति स्थालीपाकस्य । पुमान्विष्णुरित्यभिहोमः। पुमांसं जनयेत्पुत्रमित्यनुषङ्गः। तत ऋतुतिथियागादि तुल्यं। समवदाय स्विष्टकृतम्॥

श्रा०। देवताभेदादेव भेदे प्राप्ते त्रिगुण्मन्यत्र.... भवतीति विश्वा-पयति। तथा च दर्शितं स्थालीपाकस्य जुहोति। यत्र पुनर्द्रव्य-भेदस्तत्र हविद्रव्यभेदो अपि श्रावण्यादौ । तेषां यथादैवतं जुहोति। यथा दैवतं प्राप्तं। सदुच्यते । उपहोमार्थमिग्नस्तु-विश्रवस्तममिति मन्त्रविधानं। पुमानित्यभिजुहोति। यथा-देवतं विभज्य। पुमानग्निरजायत पुमांसं जनयेत्पुत्रं। पुमा-निन्द्रो श्रजायत पुमांसं जनयेत्पुत्रं। पुमान्विष्णुरजायतेति

^{1.} इति is inserted by Br., by four reakas and of the Mss. of Devapala by A. 2. •दे• D. 3. Read: एकंकर्म ? 4. Blank of eight or ten aksaras. 5. I guess: तदुच्यते उपहोमार्थ। अ०.

ऋग्यजुभ्यांमेकेकामाहुति। श्रमिहोमो हविषामुपरि न तु ब्यवः धानेन। त्रिः समवदाय स्विष्टकृतं जुहुयात्॥

अथ सोष्यन्तीसवनम् ॥ १ ॥

दे । श्रनन्तरं सोप्यन्तीसवनं नाम दृष्टार्थं कर्मोच्यते । यौगिकीयं क्षेत्रा । स्यते अनेन सवनं । सुखप्रसवकं कर्म । सोप्यमाणाया श्रासन्नप्रसवायाः सवनं सोप्यन्तीसवनम् ॥

श्रा० । नायं संस्कार इत्यथशब्दार्थः । सोष्यन्त्याः सूयमानायाः सवनं² । सुखप्रसवायेतिकियते ॥

विजनिष्यमाणाया अद्भिः पाणि स्रवन्तं शिरस्याधाया हृदया-दिभम्शिद्यथायं वातः पवते यथा समुद्र एजति । एवं ते गर्भ एजतु सह जरायुणावपद्यतामिति ॥ २ ॥

दे० । भर्तात्र कर्ता । तदसंनिधावाप्तः कश्चिद्देवरादिः ॥

श्चा०। विजनिष्यमाणाया श्रद्धिरुदकेन पाणि हस्तं स्नवन्तं हत्वा-थास्याः शिरस्याधाय यावद्धृदयदेशं स्नवता पाणिना यथायं वात इत्यनयाभिमृशेत्॥

चित्रमेव प्रजायते ॥ ३ ॥ ३३ ॥ (३ । ६)

दे॰। तथा सित चित्रमेव सुखेन प्रस्यत इति दृष्टार्थतामस्य कर्मण् आह ॥

व्र° । सोध्यन्तीसवने त्रिकादिभिद्दोंमः । तच श्रिय इत्यादि येन रक्तसि दाशुष इत्यन्तम् ॥

श्रा०। एवं कृते चित्रं प्रजायत इति प्रयोजनवाचकम् ॥

पुत्रे जाते नाम धीयते ॥ १ ॥

^{1. •}केयं DCT. 2. सवन the Ms. 3. Many of the Mss. read आदाय instead of आधाय. 4. Thus the Lahore Ms. of Br., the Stein reaka and of the Mss. of Devapala DA; all the others क्षिप्रं क्षेत्र. 5. This is all the comment Br. gives on this kandikā. 6. Cp. LXXIII. 4--5.

दे०। पुत्रे जाते जातकर्म कृत्वा नाभिवर्धनादनन्तरं नाम धीयते। इदं नाम करिष्यत इति केचिद्याकुर्वते। नामकरणं केवादश्यां नाम कुर्वीत पुण्ये वाहनीत्यशौचश्रुद्धौ स्मृतं। अन्ये त्वाहुः। जाते सत्येकादशीं तदनन्तरं वा सुलग्नं नामकर्मणि नातिकामे-दित्येवं परमेतदिति। वयं तु दूरे वस्यामः॥

आ०। न दुहितरि होमः। नाम तु क्रियते। श्रमन्त्रकं मधुसर्पिषः प्राशनं। जाते जाते पुत्रे पुत्रे नाम तस्य श्रीयते स्थाप्यते चिन्त्यते वा॥

घोषवदाद्यन्तरन्तस्थं चतुरचरम् ॥ २ ॥

दे०। नाम्च आदौ घोषवद्त्तरं कर्तव्यं। मध्ये चान्तस्थसंक्षकं। चत्वार्यत्तराणि यत्र तत्। अत्तराण्यचोत्रहलानामनवधारणात् ॥ आ०। घोषवान्वर्णे आदिर्थस्य तद्धोषवदादि। वर्गतृतीयचतुर्थपश्च-मा यरलवाश्च घोषवन्तः। अन्तरन्तस्थं। अन्तर्भध्ये अन्तरस्थानां यरलवानामन्यतमो यस्य तदन्तरन्तस्थं। चतुरत्तरं। चत्वार्यत्तराणि यस्य। यथा देवद्तः इति॥

यथोपपत्ति वा ।। ३ ।।

दे०। यथा वा देवतालब्धत्वाद्यनुसारेण तदुपपद्यते तथा कर्तव्यम्॥
ग्रा०। ग्रथवा यथोपपत्तिः। यथोपपद्यते।मासस्तुनत्तत्रवेवताकुलप्रवन्धादिनिमित्तेन

श्रिमत्रानीय तस्मिन्नाज्यभागान्तं हुत्वा सहिरएयकांस्ये सं-पातानवनयेद्धिरएयगर्भः संवत्सरस्य प्रतिमां काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा प्रजापते नहि त्वदन्य इति च द्वास्याम् ॥ ४॥

^{1.} Thus CT. इदं च A. इयं D. 2. नाभिक ACT and first hand of D. 3. कादशी ATC. 4. वयं तु तत्वमदूरे A. 5. क्वांत्रहामनव D. 6. Read probably: मासर्तुनक्षत्र . 7. कांसे the Mss. of Devapala, Br., and the Berlin and Parisian reakas. 8. च om. Br., the Parisian and Stein reakas and from the Mss. of Devapala A; cp. XXXVI. 1.

- दे०। यत्र गृहे प्रसवस्तत्र लौकिकमग्निमाहत्य तत्रेवाज्यभागान्ता-न्होमान् कृत्वा हिरण्ययुक्ते कांस्यपात्रे संपातान् हृतशेषिन्दृः नवनयेत् स्नावयत्। हिरण्यवर्णं इत्येकाहृतिः। संवत्सरस्येति द्वितीया। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहा प्रजा-पत्रये स्वाहा इति चतस्तः। प्रजापते नाह त्वदिति च द्वाभ्यां द्वे। प्रवम्ष्यो भवन्ति। प्रश्नानकमृत्याद्यतुर्गृहातिनेव होम इत्याहुः॥
- व्र०। नाभ्यां श्रिक्षायां गेहाग्नेरित्रमुद्धृत्य स्तिकावसथ प्रवोद्धताः वोक्तित श्रासद्येन्। तस्मिन्नाज्यभागान्तं हुत्वाष्टौ प्रधानाहुतीः र्जुहुयात्।...एतासामप्रानामेकैकां हुत्वा सहिरग्यकांस्ये संपान्तानवनयेत्॥
- श्रा० । श्रमित्रानीय यत्रेव गृहे जातः । लाकिकमाहत्य तस्मित्राज्यभागान्तं हुत्वा सहिरण्यकंसपात्रे संपातान् हुतशेषान्विन्दुनवनयत् । स्थापयेत् । हिरण्यगर्भ इति वच्यमाणेरप्रभिः । केचित्प्रधानत्वाद्यतुर्गृहीतेनेव जुह्नति । श्रत्र प्रजापते नहि त्वदिति
 सप्तमी विराद् । श्रमुष्येति । नामव्यतिषङ्गः पितृषुत्रयोः । जातस्य नाम प्रधमान्तमाद्यन्तयोर्मध्ये पष्ट्रधन्तं पितृर्विः । देवस्वामी
 विष्णुस्वामिनः पुत्रो विष्णुस्वामिनो देवस्वामी पुत्रः । वयं
 स्याम पत्रयो र्याणामिति ॥

अग्नेरायुरसीति हिरएयेन मुखं मेध्यं कृत्वा पाणिना मुखमद्भिः संस्पृश्य प्रचाल्य स्तनावनुमन्त्रयते मधु वात[े] ऋतायत इति तिसृभिः प्रत्युचमुभा उत्तमया ॥ ४ ॥

दे०। श्रञ्जेरायुरसीत्यादिना मन्त्रेण हिरण्येन मुखं मेध्यं पवित्रं कृत्वा जलाविलन हस्तेन मुखं स्पृष्टा वालस्य मानुः स्तनावनुमन्त्रयते । प्रदालय वालस्य पिता। तदसंनिधौ पुराहितः। एकैकयवैंकै-

^{1.} This refers to the Mantra Kāth. XV. 8: 216, 1-2. 2. Thus (not बाता, as Schræder has it) runs the Verse of the Kāthaka, ep. XXIV. 11. 3. Only A स्तानमुक.

कमन्ययोत्तमया तूभौ । तद्पेक्तमेव बहुवचनं स्तनानिति । मधुवात इति द्विणं। मधु नक्तमिति वामं। मधुमान इति द्वौ॥ ब्र०। तेन हिरएयेन शिशोरग्नेरायुरसीत्यास्यं संयोज्य पाणिना मुख-मद्भिः संस्पृशति । श्रग्नेरायुरसीत्यत्रामुष्मा श्रायुर्धेहीति कुमा-रस्य चतुर्थ्यन्तं नाम गृह्णाति । यथा । श्रश्नेरायुरसि तस्य ते मनुष्या त्रायुष्कृतस्तेनास्मै देवदत्तायुर्धेहीति। ततः सूति-कास्तनौ प्रचालितौ मधु वात इति तिस्तिः प्रत्यृचमनुमन्त्र-यते । मधु वात इति द्विणं मधु नक्रमित्युत्तरं मधुमान्न इत्युभौ युगपत्॥

हिरएयेन संपातान्संनिघृष्य मुधु चेत्येके तन्मुखे कृत्वा प्रपायय-त्यायुर्धय जरां धय सत्यं धय श्रियं धयोर्जं धय रायस्पोषं धय ब्रह्मवर्चसं धय ॥ ६ ॥

दे०। सुवर्णेन संपातान्संनिघृष्य बालकमुखे कृत्वा पाययति। एके पुनर्मन्यन्ते मधु च मधुयुक्कान्संपातान्संनिघृष्य पाययोदित्यर्थः। उत्सर्गेण पितृकर्मकत्वाज्ञातकर्मप्रभृतीनां पिता ब्रते । हे बालक श्रायः धय पिब...॥

व्र०। ततो हिरएयेन संपातान्संनिघृष्य...तद्धिरएयं शिशोरास्ये कृत्वायुर्घयेति सप्तभिराज्यं स्तनौ च पाययेत्॥

श्रा० ।...तद्धिरएयं मुखे कृत्वा प्रपाययति । निघृष्टमधुसर्पिषी प्रपा-ययति सप्तिर्भः ॥

जीव शरदः शतं पश्य शरदः शतिमिति मूर्धिन निघाप्य स्व-स्त्ययनं वाचयति ।। ७ ॥ ३४ ॥ (३।१०)

^{1.} But none of the Mss. of Devapala, nor Br. nor Ad. read स्तनान in the sutra. 2. In the Parisian rcaka, follows: सर्पिप्मदन्नं ब्राह्मणान्भोजयेत्, in the Mss. of Devapala (see the Bhasya) the words: बोधश्च मेत्यनुवाकम्, thus also Ad. Br. there is no trace of them. I am uncertain whether they belong to the sutra text, ep. LIV. 20.

देः । जीव...शतमिति मूर्थानं निद्याप्य स्वस्त्ययनं वाचयति । वोधश्च मेत्यनुवाकं । स्वार्थे ऽपि णिच् वाचयतीति । शिष्टं स्पष्टम्॥

आ०। जीव शरदः शतिमिति मूर्धिति निष्ठाणं। ततस्तन्त्रं समाप्य स्वस्त्ययनं वाचयित । बोधश्च मेत्यनुवाकं। पितुः स्वयं कर्तृ- काण्येतानि प्राक् चूडाकरणात् । वाचयतीति स्वार्थे णिच् । यदापरः कर्ता तदा पितुरेव वाचनम्॥

सर्पपान्फलीकरणिमश्रान्दर्ब्या जुहाति शएडो मर्कापवीतस्ताएडु-लेयः' उल्रूखलश्रपलो नश्यतामितः स्वाहा ॥ अनालिखन्नव-लिखन् किंवदन्त उल्रूखलश्रपलो नश्यतामितः स्वाहा ॥ हर्यच्णः कुम्भिः शिक्षहेन्ता जुपणिम्रुखश्रपलो नश्यतामितः स्वाहा ॥ केशिनी श्रलोमिनी कवकेशावकाशिन्यपेतो नश्यतामितः स्वाहिति ॥ १ ॥

दे०। "जुहोति । बालकस्तिकयोरित्यर्थः । अशोचकाले अमी होमाः। अतश्च दृष्टार्था एव। फलीकरणं कम्बुकाः । तैर्मि-श्चितान्सर्पपान् सञ्जूरिकामिश्चीकृत्य" दृष्यां दृशाहं यावत्सायं-प्रातर्जुहुयात् शगड इत्यादिचतुर्भिर्मन्त्रेः॥

ब्र०। परिसमृह्य पर्युक्य पारस्तीर्य सर्पपान्फलीकरणमिश्रान्दर्व्या दभैः संमृष्ट्या सायंत्रातः शगडो मर्क इत्यादिभिश्चतुर्भिरशुद्धे जुहुयात्॥

^{1.} The variants are: तौण्डलेयः, तोण्डुलेयः, तोडलेयः, तण्डुलेयः, ताण्डुलेयः, 2. ॰दन्तः D. ॰दन्तं Br. 3. हतां A and the Lahore Ms. of Br. 4. चुषुणी॰ the Stein. Berlin and Tuebingen leakas. 5. कावकेशावकाशिनी DCT, the Stein and Berlin feakas; कचाकीचापकाशिनी A: कौवकेशान्तकामिन्य॰ Br. (only the Bombay Ms.); instead of अपेलो the Mss. of Devapāla ममेतो .

काठकगृह्यसूत्रे ३४। १-३६। १॥ (३। ११। १२-१॥) १४१

श्रा०। ततः सर्वपान्फलीकरणमिश्रान् सकम्बुकान्दर्गा जुहोति सकृद्गृहीतान्स्वाहान्तैश्चतुर्भिः॥

एवं सायंत्रातर्दशाहं जुहुयात् ।। २। ३५ ।। (३।११)

दे०। श्रनेन प्रकारेण² मन्त्रचतुष्टयेन दशाहं जुहुयात्। श्रशीचकालं यावत्तावज्जुहुयादित्यर्थः॥

त्रा**ः । एवं सायं**प्रातर्दशाहं स्तिकाशौचापनिवृत्तये होमो दृष्टार्थः ॥

दशम्यां तिस्मन्नेवाग्रौ पयिस स्थालीपाकं अपियत्वा सर्वगन्धैः फलोत्तरैः सिशरस्कं स्नापियत्वाहतेन वाससा प्रच्छाद्य स्थाली-पाकस्य जुहोति कया निश्चन्न इति द्वाभ्यां कया तच्छृएवे प्रजाप्तये साहा प्रजापतये निह त्वदन्य इति च द्वाभ्याम् ॥१॥

दे० । दशम्यां व्यतीतायामशौचशुद्धावेकादशेऽहिन द्वादशेऽहिन तत्र नक्तत्रादिवेगुण्ये दिनान्तरे नामधेयं दशम्यां वा द्वादश्यां वापि कारयेत् । पुण्येऽहिन मुहूर्ते वा नक्तत्रे वा गुणान्वित इति स्मरणात् । श्रौदियक्या व्यवस्थया त्रयोदशमी तिथिर्गृह्यते । नन्वा न्याय्यादुत्थानादा न्याय्यायाच्च संवेशनाद्यतनकाल इत्यादिकया रात्रिशेषे द्वाभ्यां प्रभाते तिस्विभिर्विभातायामपि

^{1.} In the Bombay Ms. of Br. (not in that of Lahore) and in the Berlin reaka follows: नात्र पक्षयागः, which do not seem to belong to the sūtra text. 2. Thus emended: प्रकारचतुष्ट-चेन the Mss. 3. Fromसर्वगन्धे: up to स्नापियत्वा fails in both the Mss. of Br., but cp. the Bhāṣya of Br. and Ād. and supra XXI. 1. 4. च given by Br. and all the Mss. of Devapāla except A (missing also in the Parisian and Bombay reakas.) 5. Cp. Manu II. 30. 6. औदियन्या A. औपसदियक्या CT and first hand of D. 7. C seems to read च्रयोदशी. 8. Corrected (cp. Kāś. on Pāṇini I. 2.57), the Mss.: नन्वन्याययादुत्थानादन्यायाच. 9. Cp. Ād. on this sūtra.

रजन्यामुद्यात्राक् परिकायते । अशौचानुकृत्तिदर्शनात् । निस्त्रेच स्तिकागारस्य स्तिकाशौ पयसि स्थालीपाकं अप-यित्वा सर्वीपधिप्रभृतिभिः सुगन्धिद्रव्यविशेपेरुपरिचिनिहित-मङ्गलार्धज्ञातीफलपृगफलिवशेपेः सिशरस्कं स्नापयित्वा । पुंलिङ्गनिर्देशात्स्त्रियं वर्जयति । अनुपभुक्तेन वस्त्रेण संज्ञाच स्थालीपाकस्य संविन्धिभिरवदानैर्व्ययन स्थालीपाकेन जुहोति कया निश्चित्र इति पञ्चाहुर्ताः॥

त्र०। एवं दशस्यां राज्यामतीतायां नामध्यकरणं। तत्र यस्मिन्नेवान्त्री जातकर्म कृतं तस्मिन्नेव पयस्मि स्थालीपाकं अपयेत्। काय प्रजापतेय जुष्टं निर्वपामीति निर्वापः। श्राज्यभागान्ते शिशुं सर्वगन्धिमश्रोदकेर्जातीफलपूगफलादियुनेः सशिरस्कं स्नाप्याक्तेन वाससा प्रच्छाद्य कया निश्चत्रः कस्त्वा सत्यः कया तच्छुग्वे प्रजापतये स्वाहा प्रजापते नह्यसा श्रामुख्येति पर् स्थालीपाकस्यावदाय प्रधानाद्वतयः॥

शा०। दशस्यां व्युष्टायां जननाद्या दशमी तस्यामर्गातायामशोचा-पगम इत्यर्थः । त्रा न्याय्यादुत्थानादारस्याशोचापगमने । उभयतोऽर्धरात्रमिति केचित्। तत्तु पुनरयुक्तं। गत्रिशेष द्वास्यां प्रभाते तिस्पिरिति गौतमीयस्मृतिदर्शनात् । प्रभातायामि रात्रायनुदिते सूर्ये त्रशोचशेषं दर्शयति। तेन चावशेषायामि रात्रो त्रशोच उत्पन्ने सा रात्रिर्भएयते । दशमीयहण्मशौच निवृत्त्युपलच्णं। तस्मिन्नेवाग्नो स्तकापगमेनासो स्तिकाग्निः। तस्मिन्नेवाग्नो तत्र च गृहे यावच्छिशोनिष्क्रमणं गृहात्र इतं तावदन्यत्रायुक्तं। पयसि स्थालीपाकमित्यादि गतार्थ । सशिर-स्कमिति पुंलिङ्गग्रहणात् स्त्रिया एतच भवति। कया नश्चित्र इति स्थालीपाकस्य पडाहुतीर्जुहोति। नामव्यतिपङ्ग उक्तः ॥

अभेरायुरसीति तुल्यमा ललाटाभिमर्शनात् ॥ २ ॥

2.

^{1.} Corrected, the Ms.: अन्ययादुत्तानारभ्याशीचापगमेनम्। See Gaut. dhś. XIV. 7-8. 3. See Ād. on XXXIV. 4.

दे०। अग्नेरायुरसीत्यादिकमायुषेष्ट्या तुल्यमित्यतिदेशः । अवधि-माह । आललाटाभिमर्शनात् । तस्य ललाटमभिमृश्याश्विनोः प्राण इति जपतीति वन्यति । तदनन्तरमायुषेष्ट्या समान-मित्यर्थः॥

आ०।...तुल्यमायुषेष्ट्या॥

तदेव नाम धीयते ॥ ३ ॥

दे०। श्रत्रानुवाके श्रसावित्यस्य स्थाने तदेव नाम धीयते । यत्तु जातकमीण कृतं नान्यत्॥

आ। श्रिसित्रनुवाके श्रसौशब्दस्थाने तदेव नाम धीयते यज्ञात-कर्मिण ॥

अन्यदित्येके ॥ ४ ॥

दे०। एके पुनराहुः। श्रन्यद्विधीयते। द्वे हि नाम्नी ब्राह्मणस्य कर्तव्ये। तत्र यद्गहस्यं जातकर्मण्युकं पुत्रे जाते नाम धीयते इति प्रयोजनं परैरिभचारे कियमाणे उनुचारादप्रकटं प्रकटं त्वेका-दशादो व्यावहारिकं। तथा चश्रुति:। तस्माद्ब्राह्मणो द्विनामेति । किं तु तुल्यमायुषेष्ट्येत्यर्थः॥

ब्र०। तस्माद्ब्राह्मणो द्विनामार्धुक इति श्रुतिः । अन्यन्नाम लोकप्र-सिद्धमिष्ट कार्यम् ॥

श्रा० । श्रन्यदिति केचिदाचार्याः । परमतमप्रतिषिद्धमनुमुर्तं । तथा च श्रुतिः । तसाद्ब्राह्मणो द्विनामार्धुक इति । श्रतोऽन्य-देव । किं तु तुल्यम् ॥

^{1.} See XXXVI. 10 and the remark on this sutra. 2. Thus D. second hand: D first hand and CT: • बारादिप्रकटं, A: • बारादिप्रकटं प्रकटं (omitting the following प्रकटं). 3. See the next note. 4. See Kāth. XXVI. I: 120.17. Could this quotation of the sruti have formed part of the sutra text? 5. The Ms. • पेंद्र•, but the whole is corrupt. Cf. Vātsyāyana Bhāsya on Nyāya sutra I. 1.4 परमतमप्रतिषद्धमनुमतमिति हि तन्त्र• प्रक्रिः । Also ef. Kautalya Arth.: XV. 1. परवावयमप्रतिषिद्धमनुमतम्

प्राक् स्विष्टकृतः कांस्ये 'प्तमाज्यमासिच्य हिरएयं चावन्धनी-यमग्रेरायुरित्यवधायं तस्य जुहोतीन्द्रस्य प्राण इति पश्चभिः॥५॥ दे०। स्विष्टकृतः पूर्व पृतं चृतं कंसपात्रे प्रक्षिण्य तत्र च हिरण्यं प्रक्षिण्याग्नेरायुरस्रीत्यादिना मन्त्रेण। कीटशं सुवर्णः। यदावन्ध-नीयं। वालस्य कण्ठादो वन्धनार्हः। तस्य जुहोति । इन्द्रस्य प्राण इत्यादिभिः पश्चभिमन्त्रेः॥

अ०। तत ऋतुितिथियागादि परि ते दृडभाे रथ इत्यन्तं हुत्वा बाहिस्तन्त्रकंण् विधिनाज्यं संस्कृत्य कंसपात्र आसिच्य तत्र कण्ठाभरण्याग्यं हिरण्यमग्नेरायुरित्यवद्धाित । श्रमुष्मा आयु-धेहीत्यत्र चतुर्थ्यन्तं शिशुनाम पूर्ववत् । ततः कंसस्थस्याज्यस्य-नद्रस्य प्राण् इति पञ्चभिः स्वाहाकारान्तेः पञ्चाहुतीः स्रुवेण जुहोति ॥

श्रा०। प्राक् खिएकतः कांस्ये पूतमाज्यमासिच्य । श्राज्यधान्या पूर्त । तद्विसच्य । तत्राज्ये हिरएयं चायन्ध्रनीयमग्नेरायुरित्य-घथाय । श्रत्रामुष्मा इति द्वितीयस्य नाम्नः प्रयोगः । तस्य कंस-स्थस्याज्यस्य जुहोति।इन्द्रस्य प्राण इति पञ्चिभः स्वाहाकारान्तैः॥

प्राक् संस्थितयजुपो ब्रह्मा घृते हिरएयमवपद्यते सर्वे च ऋत्विजो यदसर्प इति ॥ ६ ॥

दे०। संस्थितयजुहाँमात्पूर्वं ब्रह्मा घृते हिरएयमवपद्यते। अवप्रश्नाति। यत्तद्वालगलादिवन्धनार्थं घृते निद्धितं सर्वे चित्वं स्तद्वप्र-भ्रन्ति। यदसर्पं इत्यादिमन्त्रः॥

त्र०। ततः स्विष्टकृदादि मनो ज्योतिरिति सप्तान्ते हुते ब्रह्मणोऽन्ये-

^{1.} Thus A & the Stein reaka: कांग्रे DTC. Br.: इंस्ये Ād. 2. श्रीरायुरसीस्य A only and the Stein reaka. 3. Thus ACT: कांग्र D. 4. Cp. XLVII. 12-13. 5. Thus the Bombay Ms. of Br., the Lahore Ms.: श्रीतान्त्रिकेण. 6. First hand कंसे, second hand कंस्ये. 7. Thus the Mss. of Devapala. चार्त्वजो Br. 8. Cp. XLVII. 14.

षां चरिवजां गृह्यकर्मण्यज्ञपयोगित्वात् कर्तेव यदसर्प इत्यैरय-दित्यन्तेन कंसे घृतस्यं हिरण्यमवष्टश्लाति ॥

श्रा०। ततः खिष्टकृदादि कृत्वा प्राक् संस्थितयजुषो ब्रह्मा घृते हिरण्यमवपद्यते । हस्तेनावष्टञ्चाति । इह ब्रह्मण ऋत्विजां चामावात्कर्तावपद्यते ॥

पावमानेनेत्युद्धृत्य देवा आयुष्मन्त इति वजमानाय प्रयच्छति। ७।

दे०। आज्यात्सुवर्ण पावमानेनेत्युद्धृत्य यजमानाय प्रयच्छति देवा आयुष्मन्त इत्यादिमन्त्रैः॥

ब्र० । पावमानेन त्वा बृहता त्वाग्नेस्त्वा मात्रयेति त्रिभिरसा इत्यन्तैष्ठ-द्धरित । अत्रासौराज्यस्थाने शिशोरामन्त्रितप्रथमान्तं नाम प्राह्यं । यथा । उपांशोर्वीर्येणोद्धरामि देवस्वामिन् । शुक्रस्य वीर्येणोत्सृजामि यज्ञमित्र । जीवनस्यायै सोमशर्मन् ॥ देवा आयुष्मन्त इति षड्भिर्य-जमानाय प्रयच्छति । अत्रासौराज्यस्थाने शिशोः प्रथमान्तं नाम प्राह्यम् ॥

आ०। पावमानेनेति त्रिभिरुद्धृत्यासौरान्दस्थाने संवुद्धयन्तं रिशोर्ना-मानुदात्तत्वादसौरान्दस्य । केचिद्धिरण्यस्य नाम गृह्धान्ति तद्भि-धानत्वात् । तद्युक्तं । इदानीं हिरण्यशन्द एव प्रख्येत³ । किं सर्व-नाम्ना हिरण्यं तु यजमानेनाध्यास्यते । यथा वध्यमुद्धरत्युत्सृज्ज-त्युन्नयत्येवमेवैनमेतदुद्धरत्युत्सृजत्युन्नयतीति । एनिमिति पुंलिङ्गेन यजमानमन्वादिशति । देवा आयुष्मन्त इति षड्भिर्यजमानाय प्रयच्छति हिरण्यं । अत्रोदात्तत्वादसौरान्दस्थाने प्रथमान्तं नाम ॥

तित्विति निरवधयेद्धिरण्याद् घृतम् ।। 🗷 ।।

^{1.} The Stein, Berlin and Pan ian reakas insert पहिना: 1
2. शिश्चे instead of यजमानाय the Lahore Ms. 3: पट्यते
the Ms. 4. Read: ०६यस्यते ? 5. See Kāth. XI. 8: 154.
20-21. 6. Thus corrected: ०सोशब्दस्य the Ms. 7.According
to Devapāla this sūtra should end with निरवधयेत, he connects the last two words with the next sūtra. Br. seems to
take this passage in the same way, but he connects प्रश्नाल्य

दे०। तत्सुवर्णविस्रायमाज्यं यालकः पिवति । तच निःशेषेणावधयेत् पिवेत्॥

अ० । ततस्तिद्धरण्याद्घृतं प्रक्षात्य तूर्णीं पाययति कंसस्थरोपं च ॥ आ० । हिरण्याद्घृतं माणवकः पिवति । निरवधयेन्निष्यवदिति ॥ प्रक्षाल्यममप्र इति हिरण्यमावभ्राति ॥ । ।

दे०। हिरण्यलग्नं घृतं प्रश्नाल्यंतद्धिरण्यं ब्रध्नाति बालस्य गलादौ । इममग्न इत्यादिना॥

त्रः । प्रक्षास्य हिरण्यमिममग्न इति शिशोः कण्ठे आबध्य ॥ आ० । प्रक्षास्य घृतमिमग्न इति माणवकस्य कण्ठादौ ब्रधाति ॥ तस्य ललाटमभिमृश्याश्चिनोः प्राण इति जपति ॥१०॥ दे० । तस्य ललाटनटं हस्तेन स्पृष्ट्या जपत्यश्चिनोः प्राण इत्यादिकम् ॥ अ० । अश्विनोः प्राण इति त्रिभिर्ललाटमभिमृश्य जपति ॥

also with the next stara. It is clear that the wording of this stara, with the optative besides the indicative, rests on a misunderstanding of the Kāthaka text (XI. 8: 155. 2): tat pibaty: āyur eva tat pibati: yad eva tasya tan nir iva dhayed dhiranyād ghatam-tejo vai hiranyam, äyur ghatam-tejasa erādhy āyur ātman dhatte. The Sūtrakāra has read: निरवधयेद. That, after all, this faulty reading is proper to our sūtra, appears from the passage cited by L. V. Schroeder, "Die Tuebinger Katha-handschriften" page 29, where we find also निरवधयेद.

1. निवेधयोति॰ the Ms. 2. Thus the Lahore Ms. of Br. (the Bombay one is incomplete here) and the Parisian. Bombay and Berlin reakas. The Mss. of Devapāla have not preserved the sūtra proper. 3. Remark on sūtras 5-10. It is probable, that these sūtras are taken unaltered from the Kaṭha-yajnasūtra (ep. Kāṭh. XI. 8 and W. Caland. Altindische Zauberei, die Wunschopfer, no. 169), and that originally they formed not a part of the Gṛḥyasūtra.

अङ्गादङ्गात्संभवासि हृदयादिभि जायसे । आत्मा वै पुत्रनामासि जीव शरदः शतं पश्य शरदः शतिमिति मूर्धिन निघाप्य स्वस्त्य-यनं वाचयित ॥११॥

दे०। अङ्गादङ्गादित्यादिना बालस्य शिङ्घनं कृत्वा स्वस्त्ययनं वक्ति । कचिन्निघ्राण्येति पाठः । तत्र स्वार्थे णिच् । पित्रसंनिधौ वा मातरं प्रयुज्येति केचित् । ऋत्विग्वा पितुः प्रयोजको विवक्षितः ॥

व्र० । पतद्ग्नेरायुरसीति हिरण्यावधानादिललाटाभिमर्शनादनन्तरम-क्रादङ्गादिति पितरं मूर्धनि निव्राप्य संस्थितयजुर्द्धत्वा । बोधश्चेति स्वस्त्ययनं । बहु सर्पिणद्रनं ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥

आ० । एतत्तुल्यमा ललाटाभिमर्शनात्⁶। ततः संस्थितयजुः। अङ्गादङ्गा-दिति पंक्तवा मूर्धनि निद्याय ⁷ गन्धमुपादाय स्वस्त्ययनं वाचयति । ये निद्याप्येति पठन्ति माणवकस्य पितरं निद्यापयन्ति । तमेव स्वस्त्ययनं वाचयन्ति ॥

एवमत ऊर्ध्वं विघोष्येवं मासि मासि स्थालीपाकसेष्ट्रा जातकर्मणा वाज्यस्थेवं संवत्सरम् ॥ १२ ॥

दे०। अतो नामकारणादृध्वं यदा प्रवासादायाति पिता तदानेनैव प्रका-रेण मूर्धन्यभिनिघाणं कुर्यात् । एवमेव जन्मदिने स्थालीपाकेन जातकर्मविधिवदाज्येनेष्ट्रा निघाणं मूर्धनि कुर्यात् । एवं संवत्सरं । प्रतिमासमिमां कर्तव्यतां संवत्सरं यावत्कुर्यात् ॥

ब्र०। एवमत ऊर्ध्व प्रवासादागत्या मौञ्जीबन्धनात्पिताङ्गादङ्गादिति मूर्धन्यवद्राय स्वस्त्ययनं कुर्यात् । एवं प्रतिमासं यावद्दं नाम-

^{1.} Thus (instead of the correct आध, which is found only in the Bombay Ms. of Br.) all the Mss. of Devapāla (also in his Mantrabhāṣya), the Lahore Ms. of Br., and four ṛcakas.

2. Thus all, but the Bhāṣya acknowledges also a reading निमाय।

3. Devapāla starts apparently from a reading निमाय।

4. ्मास्य the Bombay Ms.

5. Cp. sùtra 14.

6. Cp. sūtra 2.

7. निमायय the Ms.

१४८ काठकगृह्यस्त्रे ३६। १३-१४॥ (३। १२। १३-१४॥)

धेयविधिना पयसि स्थालीपाकस्येष्ट्रावद्याणं स्वस्त्ययनं ब्राह्मणभो-जनं च जातकर्माविधिना वाज्यस्य प्रतिमासं होमः । विधोष्य न तु होमः॥

आ०। एवमत ऊर्ध्व विप्राप्य प्रवासादागत्य मुर्धनि निजिन्नति अनेनेव मन्त्रण । एवं मासि मासि स्थाळीपाकस्येष्ट्रा निन्नाय स्वस्त्ययनं वाचयति । स्थाळीपाकप्रहणात्पयस्यन्द्र । नादरः । जातकमीविधिनावाज्यस्येष्ट्रा निन्नाय वाचयति । आज्यग्रहणं स्थाळीपाकत्य प्रकृतत्वात् । जात-करणहोमो वा मासि मासि यावत्संवत्सरम् ॥

मांसं तु नाश्रीतः ॥ १३॥

दे॰ । मांसं तु वालस्य माता पिता च संवत्सरं यावन्नार्श्वतः ॥ ब्र॰ । संवत्सरं तु दम्पत्योर्मासाञ्चनिषेधः ॥

समाप्ते संवत्सरेऽजाविभ्यां वाग्निधान्वन्तरी इप्ना सर्विष्मद्श्नं बाह्मणान्भोजयेत् ॥ १४ ॥ ३६ ॥ (३ । १२)

- दे०। प्रथमे संवत्सरे समाप्ते अजेनाविमविना धान्वन्तरिमिष्ट्वा। वाशब्दा-दाज्येन स्थालीपाकेन वा। सर्पिया प्रसुरेण युक्तमन्येन च पवित्रेण द्धिमभृतिनाक्तं ब्राह्मणान्भोजयेत्। तैः सुप्रीतैः स्वस्त्ययनाशीः-प्रभृतिभिरभिनयेदेनम्॥
- ष्ठ०। समाप्ते संवत्सरे बालस्य जन्मदिने जातकर्मविधिनाज्यस्य नाम-धेयवत्पयसि स्थालीपाकस्य वा यजेताथवा छागेनादि मेपेण धान्वन्तरिमिज्यात्॥
- आ०। समाप्ते संवत्सरे जनमनक्षत्रे अजाविभ्यामग्निश्चान्वन्तरी इष्ट्वा। सत्यिप समासे द्रव्यदेवताविभागः । अजेनाग्निमविना श्चान्वन्तरिं विभागश्च स्त्रितत्वान्नादुपपन्नः । वादाव्दो हिविविकल्पार्थः । तेना-जाविभ्यां वा स्थालीपाकेन वा आज्येन वा । सर्विविपकं । सर्पिपत् संयार्थोदिः ॥

^{1.} Corrupt! 2. व्यक्ता must be corrupt. 3. Thus or संयानादि: the Ms.

दे०। एवं गर्भाधानादि नामकरणान्तं व्याख्यातं । अनन्तरं चूडाकर्म सूत्रकारेणोक्तं । स्मृतिषु हि निष्क्रमणान्नप्राशने नामकरणानन्तरः मुक्ते ।

तृतीय मासि कर्तव्यं शिशोर्निष्क्रमणं गृहात्। षष्ठे मास्पन्नप्राशनं कर्तव्यमित्यादीनि । तेन ते अप्यवश्यकर्तव्ये । चन्द्रदर्शनं चातो गृह्यान्तराद्यनुसारेणे-हापि दर्शयति ॥

तृतीयेऽधमासे द्रशनामादित्यस्य ॥ १ ॥

दे०। जन्मनः प्रभृति मासद्वये व्यतीते तृतीयस्य मासस्य प्रथमार्थे व्यतीते आदित्यस्य दर्शनं बालः कार्ययतव्यः। तत्रेयमितिकर्तव्यता॥ व्र०²। निष्क्रमणान्नप्राशनविधिमाचार्यो नाह । श्रोत्रियास्तु पारंपर्येण पठन्ति।

तृतीये मासि कर्तव्यं शिशोः सूर्यस्य दर्शनम् । चतुर्थे मासि कर्तव्यं तथा चन्द्रस्य दर्शनम् ॥

आ०³ । निष्कमणान्नप्राशनं च स्मृतिषु कर्तव्यतयोपदिष्टं । इह तु विशेषहोमो नास्ति । तेन नानादेशहोमस्त्रिकादिभिरत्र । अन्यदा-चारप्रसिद्धं कर्तव्यम्⁴ ॥

पुण्याहे पर्वणि वोदिते" त्वादित्ये रथचक्रमात्रं स्थण्डिलमुपलिप्य

^{1.} Thus we get the impression that the adityadarsana and the annaprasana were originally not treated in this satra, but are borrowed from another satra. See also Devapala's further remarks, and Br. and Ad. on this satra. It is highly remarkable that Ad. gives no comment on the Kandikas 37-39. However, his text can be deficient, see his Kandika figures (note 4) It is noteworthy that Hemadri in his Parisistakhanda page 739 cites satra 1 as belonging to the Laugaksisatra. 2. Immediately after the whole text part. 3. Immediately after Kandika 36. 4. Then the figure 39. 5. The three words grant value and only in Devapala, not in Br. nor in any of the !cakas consulted by me.

तसिन्यथोक्तम्रपसमाधाय' जयप्रभृतिभिद्देत्वा' तरणिर्दिवो रुक्म उदुत्यं चित्रं देवानामित्याज्यस्य जुहोति ॥ २ ॥

दे०। पुण्ये दिने ज्योतिः शास्त्रपरिशुद्धे पर्यणि या सुनक्षत्रादियोगिनि दर्शनं कार्ययत्यः इत्येकस्येव पर्वण इतरतिथिसमुदायेन सह विकल्पदर्शनादुन्कपातिशयः प्रतीयते । उदिने त्वादित्ये रथचक-परिमाणं स्थण्डिलमुपिल्प्य गेहाङ्गने आदित्यरस्यलंहते । तत्रोपिलमे प्रतिष्ठाप्य लौकिकमिश्च यथोक्तमुपसमाधानमुद्धतावोक्षणपरिसम्हलपर्युक्षणपरिस्तरणप्रविज्ञकरणाज्यविलयनाज्यवीक्षणाम्युप-स्थानक्ष्पं इत्वा। ततो जयप्रभृतिभिर्ज्ञयाकारंगधाराधाज्यभागान्तेर्द्धत्वा तरिणविंश्वदर्शत इति दिवो रुक्म इत्युदु त्यमिति चित्रं देवानामिति चत्रस्भिराज्यस्य जुहोति॥

ब॰। रथचकमात्रं सावित्रवद्ष्यचर्त्वारिशदङ्गुलमालिख्योदिते त्वादिखे तमभ्यचेयत्। मित्राय जुष्टं निर्वपामीति निर्वापः । आज्यभागान्तं हुत्वा तरणिः '''इति चतस्रः स्र्वणाज्याहृतीर्जुहुयान् ॥

मित्रो जनान्त्र स मित्रेति[°] स्थालापीकस्य ॥३॥

दे०। जुहोतीत्यनुपज्यते। मित्रो जनान्त्र स मित्रेति च द्वाभ्यां स्थाली-पाकस्य जुहोति ॥

अभ्यावर्तस्वेति कुमारमभ्युदानयन्ति ॥ ४ ॥

दे० । अभ्यावर्तस्वेत्यादिना मन्त्रेण कुमारमभिमुखं छत्वोन्नमय्य[ः] नयति[ः] पिता गुरुर्वा ॥

प्र०। अभ्यावर्तस्वेति सुसृष्टम् ॥

द्रष्ट्रे नम इत्युपस्थानमादित्यस्थादश्रन्नस्येति वा । ५ ॥

^{1.} The passage तस्मिन् ... हुत्वा is found only is Devapāla.

^{2.} मित्र इति the Mss. in the text. 3. कृत्वा । नयति A.+

^{4.} Without अस्य the Mss. of Devapala. 5. च om. CDT.

काठकगृह्यसुत्रे ३७।६-३८।४॥ (३।१३।६-३८।४॥) १५१

दे०। द्रष्ट्रे नम उपद्रष्ट्रे नम इत्यादिना बालस्य पितादित्यस्योपस्थानं करोति। बालं संमुखं छत्वोत्सङ्गे॥

ब्र०। द्रष्ट्रे नम इत्युपस्थानमदश्रक्तित्यनेन च ॥ सर्पिष्मदश्नं ब्राह्मणान्मोजयेत् ॥ ६ ॥ ३७॥ (३।१३) दे०। बहुघृतदध्यादियुक्तं च हविष्मदन्नं ब्राह्मणान्मोजयेत् ॥

एवं चन्द्रदर्शनम् ॥ १ ॥

दे॰ । एवंशब्देन रथचकपरिमाणस्थण्डिलोपलेपनान्तस्यातिदेशः विशेषमाह ॥

मक्षू धाता भूयो जात इति द्वाभ्यामाज्येन चतुर्गृहीतेनाज्यभा-गान्ते जुहोति ।।२॥

आप्यायख³ सं ते पयांसीति द्वाभ्यां स्थालीपाकस्य⁴ ॥३॥ व्र०। आज्यभागान्त आप्यायस्य सं ते पयांसीति चरोः प्रधानद्वयं

हुत्वा । केपांचिन्मते । अभ्यावर्तस्वेति बालमभ्युदानयेत् ॥ नवो नव इत्युपस्थानम् ।।।।। दे० । नवो नव इत्यनेन मन्त्रेण चन्द्रमस उपस्थानं कर्तव्यम्॥

व्र०। यथादित्यं नवे। नव इति द्वाभ्यामुपस्थानम् ॥

^{1.} The Mss. of Devapāla मञ्जू धाता मातरिका। 2. This sūtra, on which Devapāla gives no special commentary, is not found in the Bombay text of Br., in the Lahore Ms. there is a rest of it. Br. mentions neither the Mantras (which are taken from the Ekacakram, see Versl. en Meded der Kon. Akad. v. Wet. te Amsterdam, Afd. Lett. Ve. Reeks, 4c. deel, page 489). The sētra is missing also in four of the Fcakas consulted by me. 3. oस्वेति the Mss. of Devapāla. Br. has only आप्यायस्वेति हाभ्यां स्था. 4. The Mss. of Devapāla insert जहाति। 5. Here is a real difference between Br. and Devapāla. According to the first the sūtra runs: यथादित्यं नवो नव हत्युः। Nearly all the Mss. (except the Berlin and Stein Fcakas) insert चन्द्रमस: after उपस्थानम्।

१५२ काठकगृहासूत्रे ३८। ५-४०।१॥ (३।१४।५-१६।१॥)

प्रकाशो दक्षिणा ।। ५ ॥ ३८ ॥ (३।१४) दे० । प्रकाश आदशों दक्षिणा दातच्या ॥ ब्र० । अर्थावास उत्तरं वासो दक्षिणा । ऋतुर्तिथियागादितन्त्रसमाप्तिः॥

पष्टे मासे 'ऽन्नप्राशनं' दन्तेषु वा जातेषु ॥ १ ॥
दे०। प्रसवादारभ्य पष्टे मासे वालस्यान्नप्राशनं कर्तव्यं दन्तेषु वा जातेषु ॥
सर्वाणि हविष्यान्नानि संयूय । आयुर्दो देव घृतप्रतीक इति हत्वान्नपते अन्नस्यत्येव कुमारमन्नं प्राश्येत् ॥२॥३६॥(३।१५)
व०। संयूय साधियत्वा। । अन्नपतये जुष्टं निर्वपामीत्यनान्नप्राशने निर्वापः। आज्यभागान्ते आयुर्दा इति स्रवेणाज्यस्य जुहोत्यन्नपत इति स्थालीपाकस्य। तत ऋतुतिथ्याद्याश्रावितान्तं संस्थाप्य सर्वान् रसान्सर्वमन्नं चेकत उद्धृत्यान्नपत इत्यनयेव कुमारमन्नं प्राशयेत्॥

त्तीयस्य वर्षस्य भृथिष्ठगते चुडाः कारयते ॥१॥ दे०। जन्मनः प्रभृति यस्तृतीयो वर्षस्तस्य भृयिष्ठभागे गते सति चूडा-कर्म कर्तव्यं। अर्थमविध कृत्वा सप्तमो मासो भूयानष्टमस्तु भृथिष्ठः। तस्मिन्यते नवमे मासि कर्तव्यं। दक्षिणास्नानादिकमिपे । न स्वयं

^{1.} Again Br. differs from Devapāla: he has: अधि (or अधी॰) वासो दक्षिण, and thus also the Tuebingen. Stein, and Berlin reakas. 2. The Mss. of Devapāla: मास्यञ्च०, but ep. his Bhāṣya.—This sētra is quoted by Hemādri (Pariṣiṣṭa, pagē 740) as one of Laugākṣi. 3. Thus A and the second hand of a Tuebingen reaka; हविपाञ्चाने the other Mss. of Devapāla: सर्वाण्यञ्चाने the other Mss. 4. Br. and two of the eakas ins. स्वेणाज्याहुतीर; the Parisian reaka only स्वेण. 5. Thus Br. and the Stein reaka; ०स्पेति मन्त्रेण the Mss. of Devapāla. 6. भ्यिष्टगतेषु the Bombay Ms. of Br. (the Lahore one: भ्यष्टे गते), Ād., the Parisian and Stein reakas. 7.? Thus DA; ०सानाहिद्ये CD first hand, but with a sign of deletion above दा. R. सानविद्येष ? cp. Ād.

पित्रा कर्तव्यमिति णिचोक्तम्॥

ब्र॰। तृतीये वर्षे चुडाः पञ्चमे वेति शङ्कालिखितौ । तृतीयस्य वर्षस्य मासाष्टकेऽतीते भृयिष्टमित्याहुः॥

आ०। जन्मप्रभृति तृतीयस्य वर्षस्य भूयिष्ठेऽष्टममासि गते चूडाः शिखाः कारयते । विद्वानिप पिता अन्येन कर्त्रा विदुषा ॥

दक्षिणतः कपुजा³ वसिष्ठानाम् ॥ २ ॥

दे०। कपुजा चूडा । सा वसिष्ठगोत्रसंभूतानां दक्षिणे शिरसो भागे कर्तन्या॥

आ०। तावदुच्यते याहशीः शिखाः । दक्षिणतः शिरसो दक्षिणे भागे एका कपुजा शिखा वसिष्ठानां । येषां वसिष्ठप्रवरस्तद्गोत्राः सर्व पव वसिष्ठाः । वतसृषु पक्षिकास्वाधीताः ॥

उमयतोऽत्रिकश्यपानाम् ॥ ३ ॥

दे० । उभयोः शिरसो दक्षिणोत्तरभागयोरत्रिगोत्रे कश्यपगोत्रे च जातानां शिखा कर्तव्या ॥

आ०। शिरस उभयतः पार्श्वतोऽत्रिप्रवराणां कद्यपप्रवराणां च॥

मुण्डा भृगवः ॥ ४॥

दे०। भृगुगोत्रजाः मुण्डा निःशिखाः कर्तव्याः॥

आ०। सर्वे शिर अशिखाः। सप्तस्विप पश्चिकासु॥

पश्चचूडा अङ्गिरसः ॥ ५॥

दे०। आङ्गिरसगोत्रे ये जातास्ते पश्चन्यूडाः कर्तव्याः ॥ आ०। पश्चारीखा अङ्गिरसः पश्चद्दाविधा अपि॥

^{1. ॰} विषेष्टमासि the Ms. 2. Thus Br. (Bombay Ms.), Ād., of the Mss. of Devapāla A and the Stein and Berlin reakas; क्योजा the Lahore Ms. of Br., the Parisian reaka and of the Mss. of Devapāla CT and first hand of D; ep. Saṃskārakaustubha fol. 111. a, Gṛḥyāsaṃgraha II. 40, Madanapārijāta page 361. 3. Cp. Ad. on sūtra 4. 4. आहि॰ the Mss. of Devapāla exc. D first hand (आहि॰); ॰ चूडाइि॰ the Bombay Ms. of Br.

वाजिमेके ॥ ६ ॥

दे०। वाजिमेके इच्छन्याङ्गिरसानां। वाजिः केरापंकिः॥ आ०। वाजिमेके मन्यन्ते। केरापंकिमङ्गिरसां चूडापंकिं वा॥ मङ्गलार्थं शिखिनोऽन्ये॥ ७॥

दे०। ये कथितास्तेभ्या उन्ये उगस्त्यविश्वामित्रादिगोत्रजास्ते शिखिनो भवन्ति । किमर्थे । मङ्गलार्थ। निःशिखत्वं त्वमङ्गलधर्मोऽरिष्टहेतुः । तथा व वाणाः संपतन्ति कुमारा विशिखा इवेति निन्दावादः । यनमूलं शिखाकर्मसरणम् ॥

आ०। सिशिखा अपि भवन्युक्तन्यतिरिक्ता विश्वामित्रागस्त्याः । मङ्गलं धर्मस्तदर्थं। यतः पठ्यते। अमेध्यं वा एतच्छिरो यद्शिखम् ॥

यथाकुलधर्म वा ॥ = ॥

दे०। कुलधर्मानतिक्रमेण वा एकशिखत्वादि कर्तव्यं । कुलाचारा-णामिप धर्मत्वेन स्मरणात्—

येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः। तेन यायात्सतां मार्ग तेन गच्छन्न रिष्यति ॥

शुद्धपक्षस्य पुण्याहे पर्वणि वा यथोक्तमुपसमाधाय जयप्रसृतिभि-हुत्वा । आयमगात्सविता श्लुरेणोष्णेन वाय उदकेन एहि । आदित्या रुद्रा वसवः सचेतसः सोमस्य राह्नो वपत प्रचेतस इत्युष्णा अपो ऽभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥

ब्र॰। अत्राज्यं हविः। आज्यभागान्तं हुत्वा आयमगादित्युष्णा अपे।ऽभि-मन्त्रयेत्॥

उण्णाश्र शीताश्र समेत्य सर्वा बृहस्पतिः सविता सत्यधर्मा तद-

^{1. ॰}धमें: अरिष्टहेतुस्तथा the Mss. 2. Rs. VI. 75. 17. 3. Manu IV. 178. 4. See on XV. 2.

दे०। उष्णाश्चेत्यादिना वर्चस इत्यन्तेनाभ्युन्देत्। उन्दीक्केदने² । माण-वकस्य शिरो ऽभिमन्त्रिताभिरद्भिः प्रक्षालयेदित्यर्थः॥

ब्र० । उष्णाश्च शीताश्चाईदानव इति च वर्चस इत्यन्तानुमन्त्रितोद्केन कुमारस्य केशान् क्लेद्येत् । उन्दन्तीरिहैनमवतेत्येव प्रयोगः ॥

आ०। उष्णाश्च शीताश्चेत्यादिना दीर्घायुत्वाय वर्चस इत्यन्तेनाभ्युन्दे-च्छिरो माणवकस्य ॥

दक्षिणे केशान्त अोषधे त्रायखेति दर्भमन्तर्धाय स्विधत इति क्षेरणाभिनिधाय येनावपत्सिवता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् । तेन त्रक्षाणो वपतेदमद्यायुष्माञ्जरदृष्टिर्यथासदयमसौ ।। येन धाता बृहस्पतरेग्नेरिन्द्रस्य चायुषे ऽवपत् । तेनास्यायुषे वप स्वस्थाय स्वस्तये ।। येन पूषा प्रजापतेरग्नेः सूर्यस्य चायुषेऽव-पत् । तेनास्यायुषे वप सुक्षोक्याय स्वस्तये ॥ येन भूयश्च

^{1.} This is the redaction of the sutra as given by Br. (who, however, inserts, as do the Stein and Berlin ṛcakas, after अध्युन्देत् दक्षिणे केशान्ते। By Devapāla the Mantra आद्र is given directly in full and followed by इत्युन्देत्। without आभि, but see his Bhāṣya. The Mantra, occuring in the Kāṭhaka (II. 1: 8. 5-6) is given sakalapāṭhena because of the üha.

2. Dhātupāṭha XXIX. 20.

3. केशान्ते all.

4. It is noteworthy that all the Mss. of Devapāla omit इति, reading, however, the sandhi form स्वाध्यत।

5. Thus the Berlin, Tuebingen and Parisian ṛcakas, आह्मणा, आह्मणो, अव्याणो the other Mss.

6. वयन् Br., and the Stein, Tuebingen, Berlin ṛcakas.

7. Br., the Stein and the Tuebingen ṛcakas add to these Mantras also अयमसा।

रात्री ज्योक्पञ्या च सूर्यम् । तेनास्यायुपे वप सुश्लोक्याय स्वस्तय इति प्रदक्षिणां प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रं दर्भक्षुरकर्म ॥११॥

- दे०। शिरस्रो दक्षिणभाग ओषधे त्रायस्वैनमिति मन्त्रेण दर्भमन्तर्धाय स्विधिते मैनं हिंसीरित्यनेन क्षुरेणाभिनिधायावष्टभ्य सदर्भान् केशान्येनावपिदित्यादिभिश्चतस्त्रिभरनुष्ट्रिश्मदक्षिणभागादारभ्य प्रदक्षिणं यथा भवति तथा प्रतिदिशं प्रतिमन्त्रं दर्भक्षुरकर्म कर्तव्यमृत्विजा। आद्या दक्षिणभागे द्वितीयया पश्चिमभागे तृतीययोत्तरिसंश्चतुर्ध्या स्वप्रे॥
- ब्र०। ततो दक्षिणतः शिरिस प्रागग्रं दर्भ केशान्तर्हितमोषधे त्रायस्वैनः मिति निद्धाति। स्वधित इति केशेषूपिर क्षुरं प्रागग्रमेव। येना-वपदित किंचिन्मात्रं वपित। असौशब्दस्थाने कुमारस्य प्रथमान्तं नाम। यथा। जरदर्ष्टियथासद्यं विष्णुशर्मा। प्रपततो माते केशानजुगादिति सुद्धत् परिगृज्जाति। ततः पश्चाभ्रं प्रयमेव दर्भक्षुराञ्च-दगग्रौ निधाय येन धातेति वपेत्। उत्तरतश्चैवं प्रागग्रौ दर्भश्चरौ निधाय येन पूषेति वपेत्। पूर्वार्ध एवमेवोदग्रौ निधाय येन भूय-श्चेति क्षुरकर्म॥
- आ०। दक्षिणे केशान्ते दक्षिणतः केशमूळे । ओषधे त्रायस्वैनमिति दर्भमन्तर्थाय विविच्य केशान् । स्वधित इति क्षुरेणामिनिधाय दर्भ । येनावपदिति त्रिष्टुभा नामान्तया वपति सद्भान्केशान् । प्रथमान्तं माणवकस्य नाम । ततः पश्चार्धे शिरस ओषधे त्रायस्वै-नमिति दर्भेणान्तर्थानं । स्वधित इति क्षुरेणामिनिधानं । येन धाता वृहस्पतिरिति वपनं । एवमुत्तरतः । येन पूपेति तु वपनं । एवं पुरस्ताह्भक्षुरकर्म येन भूयश्चेत्यनुष्टमा वपनं । तदेताश्चतस्त्र ऋचः पठिताः॥

यत्क्षुरेण वर्तयता सुपेशसा वप्तर्वपसि केशान् । शुन्धि शिरो

^{1.} रात्रीं Br., and the Stein and Berlin reakas. 2. Cp. previous page note 6. 3. Cp. previous page note 7. 4. •भेव-भेवारगर्भो the Bombay Ms. 5. Emended, नामन्त-या the Ms.

मास्यायुः प्रमोपीरिति लौहायसं अप्तरं केशवापाय प्रयच्छति ।।१२॥ दे०। यत्श्वरेणेत्यादियजुषा नापिताय क्षुरं ददाति । लोहायसमिति शस्त्रान्तरजातिविशेषस्य संज्ञा नापितः प्रसिद्धः । अन्ये तु क्षुर-प्रहणेनेव लोहत्वस्य सिद्धत्वात्स्तुत्यर्थे लोहप्रहणं चेत्याहुः । अतितैक्ष्ण्यादिगुणभाजा प्रशस्ततमेनेत्यर्थः॥

आ० । एवमृत्विङ्गन्त्रवन्हत्वा नापिताय क्षुरं प्रयच्छति यत्क्षुरेणेति यजुषा । लौहायसं न ताम्रायसम्² ॥

मा ते केशाननुगात्तेज एतत्तथा धाता दधातु ते । तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः सविता वर्च आद्धुरिति प्रपततो ऽनुमन्त्रयते ॥१२॥ दे०। अनया पुरस्ताद्बृहत्या केशान्पततः अनुमन्त्रयते ॥ ज०। मा ते केशानिति प्रपततः केशान् कुमारमीक्षमाणा जपति ॥

सुहृत्परिग्राह्यानुप्यमानान्हरितगोमये समवचिनोति ॥१४॥

दे०। सुहृदेव पतन्तः केशा श्राह्या इति नियमः । तानुत्यमानान्मुण्डमा-नान्पततः हरितगोमयेन संमिश्रीकृत्य पिण्डीकरोति कचिदाचारः॥ व्र०। सहत्तानार्द्रगोमये पकीकृत्य स्थापयति॥

आ०। उपवानुष्यमानं प्रपततः सुहृद्गृह्वाति । एवं सुहृत्परिष्राह्या भव-न्ति । स च सुहृद्धरितगोमये । आईगोमये । समवचिनोति । मिश्रयित्वा पिण्डं करोति ॥

उप्त्वाय राज्ञो वरुणस्य केशान्सोमो धाता सविता विष्णुरिकः । तेभ्यो निधानं बहुधान्वविन्दन्नन्तरा द्यावापृथिवी अवस्युरिति प्रागुदीचीं हियमाणाननुमन्त्रयते ॥१५॥

दे०। जनया वैश्वदेव्या त्रिष्टुभा मित्रेण प्रागुदीच्यां दिशि नीयमानान्के-शाननुमन्त्रयते कर्ता॥

ब्र० । वपने समाप्ते उपवाय राज्ञ इति प्रागुदीची दिशं सुहृदा नीयमा-नाननुमन्त्रयते ॥

^{1.} कोहा॰ the Mss. of Devapala. 2. Emended, नताप्रायसं the Ms. 3. R.: उप्त्या उप्यमानान् ?

१५८ काडकगृह्यस्त्रे ४०। १६-१८॥ (३। १६। १६-१८॥)

अरिक्ते पर्याश्रेषयत इति श्रुतिः ॥ १६ ॥

दे॰। अरिके दूर्वालतावनस्पतिष्रभृतौ शीतप्रदेशे समाश्लेषयते केशा-निमन्निमिति श्रुत्या प्रतिपादितं । श्रुतिमूलमेतत्कर्मेति प्रदर्शितं । यत्र बाणा निष्पतन्ति कुमारा विशिखा इवेत्यादिना ॥

ब्र० । तानृषरे लतादिवहुले शुचौ देशे वलित्वा सुहृत्स्थापयति । आज्ये-नाग्नेय्या चैश्वदेव्या वा प्रधानम्² ॥

आ० । अस्कि पर्यान्छेषयते । सुहृदोऽयमुपदेशो यदस्किसमान्छेषणं ॥ इह चाङ्गानां दर्शनात्प्रधानस्य चादर्शनाह्वताप्रज्ञायमाना आग्नेय्या यजेद्वेश्वदेव्या वा² । सत्यपि विकल्पे वैश्वदेव्या युक्तं धातप्रभृतीनां देवतानां प्रदर्शनात् । एवविधानात् स्वष्टकृदाज्येनात् भवत्युभ्यार्थत्वात् ॥

कर्त्रे वरं ददाति ॥ १७ ॥

दे०। ऋत्विजे वरं दक्षिणा यथाशक्ति ददाति यजमानः । चतुर्वर्षा गौर्दक्षिणात्रेत्याहुः॥

व्र०। स्विष्टकृति द्वतं होमकर्वे वरदानम्॥

आ० । पष्टौही चतुर्वर्षा गौर्वर इत्युच्यते ॥

पक्ष्मगुणं तिलपेशलं केशवापाय प्रयच्छति ॥ १८ ॥

दे०। सुक्ष्मेरूणीगुणैर्वेष्टितं तिलपात्रं नापिताय द्दाति ॥

ब्र०। संस्थिते केराप्रथनयोग्यं नीळळोहितादिसुत्रं कौमारं तिळमाषकसरं च नापिताय प्रयच्छिति॥

आ० । पक्ष्मगुणमौर्णगुणवेष्ठितं तिलपूर्णं शरावं च केशवापाय नापिताय प्रयच्छतीत्याख्यातिनर्देशः । नतुलिधौलिङीं । तस्मान्नायं ददाति

^{1.} Cp. Devapāla on XL. 7. 2. Cp. LXXIII. 3. 8. R, एवंदि॰? 4. ॰पेशलं Br. and of the Mss. of Devapāla T, and the Stein !caka; ॰पिशलं ACD, the Parisian. Berlin and Tuebingen !cakas. 5. Reading uncertain, perhaps कर कर्त instead of नत्, लिडी could be read perhaps also लिडी or लिडा।

वत्स्यः । तेनात्राप्पूर्वे दानं न मवति । ददातिसाद्दयात्पात्राय चतुर्थी ॥

सर्पिष्मदत्रं ब्राह्मणान्मोजयेत् ॥ १९॥४०॥ (३।१६)

दे०। गतार्थम्॥

ब्र०। घृतबहुलं ब्राह्मणानाशयेत्²॥

- दे०। चूडाकरणे ऽङ्गिनिर्देशात्प्रधानानिभधानाग्रधानमाज्येनाग्नैय्या वैश्वदेव्या वा³ कर्तव्यमित्याहुः । यद्वोपसमाधायेत्यनेनाज्यभागा-न्तरमुक्तं ⁴ तदेव प्रधानं । येषां त्वग्निसंस्कारमात्रमुपसमाधानं तेषां पूर्वं प्रधानम् ॥
- आ०। केचिद्यथोक्तमुपसमाधायत्येतदाज्यभागान्तं व्याचक्षते । जयप्रभृतिभिर्जुह्वति पुनर्जयदिहोमः । जयादीनेव प्रधानं मन्यन्ते । ते
 प्रष्टव्याः । उपसमाधानदान्देनाज्यभागान्तत्वं सिद्धं । तैर्देवताप्रज्ञायमानेत्यस्य विषयो वक्तव्यः । दक्षिणाग्नेरेकोल्मुकमुपसमाधायेत्याज्यभागान्तं प्राप्नोति । तस्मादुपसमाधानदान्देनाग्नेर्योग्यताकरणमुन्यते । समाधानं तावत्स्थापनं तत्समीपे । अन्यच होमसाधनसंज्ञं क्रियते । इत्युपरान्दार्थः । यथोक्तदान्देन सेतिकर्तन्यता कंसमन्त्रकमुन्यते । अग्नेर्लक्षणसमाधानमारभ्य यावदाज्येनेक्षणमुपसमाधानं । जयप्रभृतिभिर्द्वत्येत्यनेन तन्त्रमुपलक्षयति । प्रभृतिदान्दो हाधस्तमुपलक्षयति गुरु सूत्रकरणात् । तस्माद्यथेवास्माभिन्यांस्थातं तथेव साधीयः ॥

इति लोगाचिस्त्रे रह्मपश्चिकायां तृतीयोऽध्यायः॥

सप्तमे वर्षे त्राह्मणस्थोपायनम् ॥ १ ॥

दे०। जन्मनः प्रभृति सप्तमे वर्षे गर्भाष्टमे ब्राह्मणस्योपायनमाचार्यसमीप-गमनमेखलावन्धनसंस्कारः प्रधानभूतः । तस्मिन्हि सित श्रुति-स्मृत्यधिकारी भवत्यत एव द्वितीयं जन्म स्मर्यते —

^{1.} or बन्दाः ? 2. Under XXXVI. 4. 3. वा inserted by me. 4. R. ागन्तमुक्तं ?

प्रथमं मातृतो जन्म द्वितीयं मौञ्जिबन्धनात् । अत्रास्य माता सावित्री पिता त्वाचार्य उच्यत इति ॥

आ० । सप्तमे वर्षे ब्राह्मणस्योपायनं जन्माविधं कृत्वा । उपायनमुपनयनं मौञ्जीबन्धनं बद्धकरणं वतवन्ध इत्यनर्थान्तरं । ब्राह्मस्येति प्राग-प्युपयनाद्राह्मणोऽसौ श्रृद्रेण हि समस्तादित्ययमर्थवाद पव ब्रह्म-मिर्न्याहारप्रतिषेधापरम् ॥

नवमे राजन्यस्य ॥ २ ॥

दे । आवेष्ट्यधिकरणनयेन राजा क्षत्रियः । तस्यापत्यं राजन्यः क्षत्रिय-दारकः । तस्य जनमप्रभृति नवमे गर्भाद्दशमे उपायनम् ॥

एकादशे वैश्यस्य ॥ ३ ॥ दे० । समानं पूर्वेण ॥

आ पोडशाह्राह्मणस्थानतिक्रम आ द्वाविंशाद्राजन्यस्या चतुर्विंशा-

दे०। सर्वत्राभिविधावाङ्। ब्राह्मणस्य पोडशवर्षान्तं यावदुपायनकालानितकमः। एवं द्वाविशान्तं यावत्क्षत्रियस्य। आ चतुर्विशाद्वैश्यस्य॥
आ०। सप्तमाद्वर्षादारभ्य यावत् पोडशस्तावदुपनयनकाल इत्यर्थः॥
केवलं प्रथमकल्पानुकल्पापकल्पकृतो विशेषः। न च प्राक् षोडशाद्वर्षाक्रियमाणे किंचित्प्रायश्चित्तं। आः इत्यभिविध्योः व्याप्तिन्यायात्। ॥
द्यिका वैश्यस्येति गौतमवचनाद् द्याविश्वरातिद्यधिका पूर्णा चतुर्विशितिभवति। तेन यावच्चतुर्विशितस्तावद्वैश्यस्यानतिकमः। ।
उपनयनकालोऽस्या पोडशादुपनयनकालो ब्राह्मणस्य नातिकामित।
सप्तदशे प्राप्ते त्वतिकमः। प्रवमा द्वाविशादा चतुर्विशाद्वाजन्य-

^{1.} अस्य supplied by by me. 2. Cp. Manu II. 169, 170, Vişnusmrti 28. 36, 37; the last line is taken from Vasisthadhs. II. 3. 3. R. इत्यथीन्तरं ? 4. समस्ताद् must be corrupt; I. perhaps सम । 5. Thus, hesitatingly, emended; आदित्यभिविधाज्याप्तिन्धीयात् the Ms. 6. Gaut. dhs. I. 14 (Var. read.) 7. विद्यातिभिस्ताव the Ms.

वैश्ययोः । अत ऊर्ध्वमतिक्रमः । अतिक्रमे सित प्रायिश्चर्तः । येषां द्विजानां सावित्री नानृच्यते यथाविधि । तांश्चरियत्वा त्रीन्कुच्छा-न्यथाविध्युपनाययेत् ॥

स्नातोप्तकेशे यथोक्तम्रुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्द्धत्वा रेवतीस्त्वा व्यक्ष्णन्कृत्तिकाश्रकतुस्त्वापसस्त्वा व्यतन्वत धियो ऽवयन्नव श्रा अमृजम् । सहस्रमन्ताँ अभितो ऽदद्नताशीतीर्मध्यमवयन्तुं नारीरित्यहतं वासो ऽभिमन्त्रयते ॥ ५ ॥

दे०। स्नातश्चासानुप्तकेशो मुण्डितशिरास्तस्मिन्माणवके उपस्थिते सित। यथाविध्युपसमाधानं विह्नसंस्कारमुद्धतिसकोपिलिप्तभूविशेषे स्थापनं परिसंवहनं पर्युक्षणं परिस्तरणं च कृत्वाज्यं चोपनिधाय विलाप्य संवीक्ष्य दण्डमेखलादिकं यथोपयोगमानीयोपनेता जय-प्रभृतिभिक्रतुनक्षत्राचन्तैः हुत्वा रेवतीस्त्वेत्यादिकया शक्कर्योह्नतम् भुक्तं नवं वासो हस्ते निधायाभिमन्त्रयते॥

व्रव । शुद्धपक्षस्य पुण्याहे कुमारं कृतकेशवपनमाष्ठावितमलंकृतमाचार्य आत्मनो दक्षिणत उदङ्मखं प्राङ्मखं वोपवेश्य यथोक्तमुपसमाधाय

^{1.} Thus the Berlin and Tuebingen reakas, अन्तां the Lahore Ms. of Br., and the Mss. of Devapāla, अन्ताम् the Bombay Ms. of Br. 2. Thus (ददन्ता•) C and first hand of D, the Lahore Ms. of Br. and the Stein reaka; ददन्तामशी• DA; दधताशि• the Bombay Ms. of Br. The Mantrabhāṣya of Devapāla deviates from this reading; it starts from अभितोतयच्छन् (cp. the Mantrapātha ed. Winternitz, page 33) and interprets: उतिति निपातः। अयच्छन् वबन्धः। The source of this verse is apparently the Paippalāda Saṃhitā (book XV), where it runs: रेवतीस्वा च्यक्षणं कृत्विका चक्रतुस्वा अभिश्वस्वा पृतन्यतु। धियो वयत्रवा मा आयुर्वत्तम्। सहस्रमन्ता अभितो रदन्ताशीतिमध्यमभयंतु नारीः॥ Instead of चक्रतुः read चक्रतुः and अशितिः instead of अशितीः॥ 3. R. •समृहनं. 4. Empended, अद्भुतं instead of अभृतंः the Mss.

परिसमृह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य वसनादिकं संनिधाण्य पात्राणि प्रयुञ्ज्यात् । प्रोक्षणीः साधियत्वा तानि प्रोक्ष्याज्यं संस्कृत्य चतु-र्शृहीतमुद्धृत्याघारादाज्यभागान्तं हुत्वा रेवतीस्त्वेत्यहतमधोवासो ऽभिमन्त्रयते ॥

आ०। एवं कालं विधाय शुद्धपक्षादौ स्नातोप्तकेशे माणवके । अत्र कमस्याविवक्षा । तेन पूर्वमुप्तकेशः पश्चात्स्नातः स्नातोप्तकेशे । आचार्यस्य दक्षिणमूर्वं प्रत्युपविष्टे यथोक्तमुपसमाधाय । उद्धतावोक्सितेऽग्निं समाधाय । परिसमूद्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्योज्यं निरुप्याधि-धित्यावेक्ष्य वासो दृष्यक्षमेखलाजिनपूर्वमुपसंनिधाय जयप्रभृति-भिर्द्धत्वा । आधारादाज्यभागान्तं द्वत्वेत्यर्थः । रेवतीस्त्वा व्यक्ष्णित्र-त्यनया शक्यांहतमनध्युषितं वासो ऽनुमन्त्रयेत् ॥

देवीर्देवाय परिधे सिवत्रे परिधत्त वर्चस इमं शतायुपं कृणुत कित्रोवसे किमिति परिधापयित ।। ६ ।।

दे०। अनेन यजुषा वासः परिधापयति । ... एप मन्त्रस्त्रयाणां वर्णानां परिधापने साधारणे। ऽधोवाससः । उत्तरीयं वश्यते ऽजिनम् ॥ ज्ञावेवीर्देवायेति प्राड्यखं परिधापयति। मन्त्रमाहाध्वर्युः परिधत्ते माणवकः॥

आ० । देवीर्देवायेत्यनेन यजुषा कमित्यन्तेन परिधापयत्याचार्यः । परिधत्ते माणवकः । ऋष्णाजिनमुत्तरीयं भविष्यति तेनैतद्वस्त्रपरि-धानं । अर्थं वासो न प्रतिषिध्यते । आशिष्टाप्रतिषिद्धं तत् ॥

^{1. ॰}तुध्युपितं the Ms. 2. In his Bhāṣya Devapāla presupposes परिधत्त । 3. D on the marge : नयेमं शतायुपिमत्यपि पाटः (the intention is probably to read वर्षस इमं नय शता॰), and to this reading the Bhāṣya refers. 4. ऋणोतु Br. and the Stein tcaka; the beginning of this Mantra runs according to the Paippalāda Saṇhitā (Book XV): देवीदेवाय परिदे सिवेशे। 5. ॰यते the Mss. of Devapāla. 6. Or आशा॰?

जरां गच्छ परिधत्स्व वासो इभूरापीवानिभग्निस्तिपावा । ग्रतं च जीव ग्ररदः पुरूची रायश्च पोषम्रुपसंच्ययस्व ॥ परीमं सोमं तेजसे महे श्रोत्राय दध्मिस । यथैनं जरसं नयज्ज्योक्छ्रोत्राय जागरज्ज्योक्छ्रोत्रे इधि जागरिद्ति ब्राह्मणस्य । परीमिमिन्द्रमो-जसे महे क्षत्राय दध्मिस । यथैनं जरसं नयज्ज्योक् क्षत्राय जागरज्ज्योक् क्षत्रे इधि जागरिद्ति राजन्यस्य । परीमं मनु-मायुषे महे पोषाय दध्मिस । यथैनं जरसं नयज्ज्योक् पोषाय जागरज्ज्योक् पोषाय दध्मिस । यथैनं जरसं नयज्ज्योक् पोषाय जागरज्ज्योक् पोषे इधि जागरिद्ति वैश्यस्य । परीदं वासो-इधिधाः स्वस्तये भवापीवानिभग्निस्तिपावा । ग्रतं च जीव गरदः सुवीरो वस्नि चोग्रो विभजस्व जीविन्निति परिहितवासस-मनुमन्त्रयते योगे योगे युवा सुवासा इति चैताभ्याम् ॥७॥ दे०। जरां गच्छेत्यादिभिः परिहितवाससमनुमन्त्रयते इत्यादित्यदर्शनः । च त्वेवमाचारः आचार्याणां नापि मन्त्रछङ्गमेवमिति योऽन्यथा

^{1.} This sotra is given according to Br., as the Mss. of Devapāla give only its Bhāsya and then the Mantras separately. Moreover, Devapala connects the last words, which follow after अनुमन्त्रयते, with the next sitra. In the Parisian reaka we find only: जरां गच्छेति पञ्चभिः परिहितवाससमनु-सन्त्रयते, then the Mantras and again परिहितः । Devapāla (and his Bhāşya: आपोवा भू: । आपोवा प्रवृद्धो भवेति); Br. and the Berlin, Tuebingen and Parisian rcakas: सूर्वा-पोवान॰ (and thus also the Paipp. S., book XV), but in the fifth Mantra they read all as given above. 3. धिधाः DA, and accordingly the Bhāṣya: पर्याधिधा: पर्यध्यधा: आधिक्येनोत्कर्षेण परिहितवानासि। 4. च given by the Tuebingen and Stein !cakas 5. It is not clear which view of Adityadarsana is disapproved by Devapala. But perhaps instead of इत्यादिभिः it was his intention to say इति पञ्चभिः।

कार्या । एकैकस्यासाधारण इत्येकैकस्य वाससः परिधापने मन्त्र-त्रयं। तत्र देवीर्देवायेत्येको वर्णत्रयसाधारणः। जरां गच्छेति द्वितीयः साधारणः परिधापने । परीममित्यादीनां त्रयाणां यथाक्रममेकैकस्य साधारण इत्येकैकस्य त्रयः परिधापने मन्त्राः॥

त्रः । जरां गच्छ परीमं सोमं परीदं वासो योगे योगे युवा सुवासा इति पञ्चभिः परिहितवाससं ब्रह्मचारिणमनुमन्त्रयते । परीमं सोममित्यस्याः स्थाने परीममिन्द्रमिति राजन्यस्य । परीमं मनुमिति वैश्यस्य ॥

आ०। ततो जरां गच्छेति पञ्चभिः परिहितवाससमनुमन्त्रयते माणवकं।
अनुमन्त्रणं नाम तच्चश्चस्तन्मना मन्त्रं व्रवीति । द्वितीया वर्णव्यवः
स्थायाः प्रयोगः। परीमं सोमिति व्राह्मणस्य द्वितीया । परीममिन्द्रमिति राजन्यस्य। परीमं मनुमिति वैद्यस्य । तृतीयाद्याः
सर्वेषाम्॥

अग्निमिद्क्षिणमानीयेद्यक्रमानमातिष्ठाश्मेव त्वं स्थिरो भव । कृण्वन्तु विश्वे देवा आयुष्टे शरदः शतिमिति दक्षिणेन पदाक्रमान-मास्थापयति ॥ = ॥

दे०। योगे योगे इत्यनेन युवा सुवासा इत्यनेन मन्त्रेण" अप्नि लक्षणी-कृत्य प्रदक्षिणं यथा भवति तथा माणवकमानीय पहाइमानमा-तिष्ठेति मन्त्रेणाइमानं दक्षिणेन पदा आस्थापयति अधिष्ठापयत्या-चार्यः॥

ब्र०। ततो वाससः परिधाननिमित्तमाचमनं ब्रह्मचारिणं कारियत्वा यश्चो-पवीतं परमं पवित्रमिति ब्रह्मसूत्रं परिधापयित । यश्चोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमप्रयं प्रतिमुश्च शुम्रं यश्चोपवीतं बलमस्तु तेजः । आचार्य पवेतं मन्त्रमाह । यश्वस्योप-

^{1.} These words are incomprehensible to me. 2. oद्य: the Ms.—The verses परीदं वासो अधिथा:, योगे योगे and युवा सुवासा: are meant. 3. Cp. note 1 on page 163. 4. This Mantra belongs to the Katha text, probably the Āranyaka, cp. Schroeder, Die Tuebingen Katha-handschriften, page 23.

वीतमसि यज्ञस्य त्वोपवीतेनोपनद्यामीति यदा स्वयं परिद्ध्यात्। ततः कृताचमनं पवित्रपाणिमग्निमभिदक्षिणमानीयेद्यदमानमिति प्राड्युखं दक्षिणेन पदादमानमास्थापयति॥

आ०। ततः परिहितवाससमनुमन्त्रितं यञ्चोपवीतिनमग्निमभिद्क्षिण-मानीय यञ्चोपवीतं परिधापयति। मैत्रायणीयके। उप्तकेशः स्नातोऽ छं-कृतो यञ्चोपवीत्याचार्यसमीप उपविशति। तत्र प्रागपि वासःपरिधा-नाद्यञ्चोपवीती। । पह्यश्मानमातिष्ठेत्यश्मानमाक्रमयति दक्षिणेन पद्म ॥

मम व्रते हृद्यं ते ददामि मम चित्तमनु चित्तं ते अस्तु । मम वाचमेकव्रतो जुषस्व बृहस्पतिस्त्वा नियुनक्तु मह्यमिति नाभि-देशादृर्ध्वं पाणिनोन्मार्ष्टि ॥ ९ ॥

दे०। मम वत इत्यादिना मन्त्रेण नाभेरारभ्य शिखान्तं यावद्वहाचा-रिण आचार्य उन्मार्धि॥

ब्र० । मम व्रत इति पाणिनोर्ध्वाङ्गुलिना नामिदेशादारभ्योर्ध्वमा शिरस उन्मार्धि ॥

आ०। मम वत इत्यनया त्रिष्टुभा...तमाचार्य उन्मार्षि शोधयित ॥ दिधिकाव्ण इति त्रिर्देधि भक्षयित्वा² व्रक्षचर्यमागामुप मा नय-स्वों भूर्भुवः स्वरिति वाचयित ॥ १०॥

दे० । ब्रह्मचारी वाक्ते तमाचार्यो वाचयति ब्रह्मचर्यमित्यादि³ स्वरित्यन्तं। किं छत्वा । आचान्तो ब्रह्मचर्यमित्यादि ब्रह्मचारी पठति गुरुपाठितः सिन्निति तात्पर्यम् ॥

^{1.} The Maitrāyanīyaka here referred to is probably the Mānavagṛhyasūtra, ep. this text I. 22.2. The words are not quoted, but this authority is cited to indicate the moment of the yajnopavitadhāraṇa. 2. Br. the Parisian, Berlin and Tuebingen ṛcakas insert here ततः कृताचमनं; in Ād. there is no trace of them, but Devapāla seems to allude to them. 3. oमियाह the Mss.

व्र०। द्धिकारण इति त्रिर्देशि प्राशियत्वा । ततः कृताचमनं ब्रह्मचर्य-मागामुप मा नयस्वेति वाचियत्वापीदिकं स्मृत्वा कृतपादोप-संप्रहणं प्रत्यङ्मुखं पश्चादग्नेर्दर्भेष्वासीनं प्रणवं व्याहतीश्चाप्यति ॥ आ०। द्धिकारण इत्यनया त्रिर्देधि मक्षयति । ब्रह्मचर्यमागामिति व्या-हृत्यन्तं वाचयति । अध्यापयतीत्यर्थः ॥

इयं दुरुक्तात्परिवाधमाना वर्णं पिवतं पुनती म आगात् । प्राणा-पानाम्यां वलमाभजन्ती सुखां देवी सुभगा मेखलेयम् ॥ ऋत-स्य गोप्त्री तपस्तरुत्री न्नती रक्षः सहमाना अरातिम् । सा नः समन्तमनुपरेहि भद्रे भर्तारस्ते मेखले मा रिपाम ॥ श्रद्धाया दुहिता तपसो ऽधि जाता स्त्रसर्वीणां मन्त्रकृतां वभूव । सा मा मेखले परिरोरिहस्व मिय धेहिं तप इन्द्रियं चेति वाच-यन्मेखलामावन्नीते ॥ ११ ॥

दे० । इयं दुरुकादित्यादिकौ विष्टुमौ वाचयन्नाचार्यो मेखलामावधीत । ब्रह्मचारी वक्ति गुरुर्वाचयति ॥

व्र०। तत इयं दुरुकात्परिवाधमानेति वाचयन्मेखलां त्रिः प्रदक्षिणमा-बध्य⁵॥

आ०। तत इयं दुरुक्तादिति तिस्रश्चिष्टुभे। माणवको वक्ति । आचार्यो वाचयन्मेखलामाबद्गीते ॥

मौर्जी त्रिवृतं व्राह्मणाय प्रयच्छति मौर्वी धनुज्या राजन्याय सौत्री वैश्याय ॥ १२ ॥

^{1.} Devapāla reads and explains सजा, but see also the Mekhalābrāhmaṇa in Versl. en Meded., page 495. 2. Thus the Lahore Ms. of Br., the Parisian teaka and Devapāla in his Mantrabhāṣya; all the others देहि। 3. Thus the Lahore Ms. of Br., the Berlin and Stein teakas. cp. Ād. on sūtra 12: आवशीत the Bombay Ms. of Br. and the Parisian teaka. The Mss. of Devapāla: आवशीत. 4. Sic! 5. जि: परिहल्प the Bombay Ms. 6. जिन्नतां all, exc. Ād.

दे०। मौआं सप्तमुआनिर्मितां त्रिवृतां त्रिगुणवेष्टितां विभ्रद्द्विजस्तु नवकं। तत्र त्रिवृता यूपं परिवीयेत्यादौ राज्ञोत्त्रिगुणायां त्रिवृच्छन्दः त्रिवृद्दस्तोम इत्यादौ त्रिवृच्छन्दो नवके। इहापि राज्ञोत्त्रिगुणायां त्रिवृच्छन्दः। तथा सदाचारात् तेन भ्रान्त्या केचिन्नवगुणां मेखलां व्याचक्षते। मूर्वो नाम तृणविद्योषः। तस्य विकारो मौर्वी। तां धनुज्यी धनुषः प्रसार्यं गुणं राजन्याय प्रयच्छिति। सौत्रीं वैद्यस्य। सामान्याभिधानेऽपि स्मृत्यनुसारेण कर्पाससूत्रमयीमादौ प्रयच्छिति ततो बधीयादिति क्रमो बोद्धन्यः॥

आ० । किंभ्तां । मौर्जी सप्तमुजां त्रिवृतां त्रिगुणां त्रिः परिवृतां च ब्राह्मणाय प्रयच्छति । पूर्वे ददाति पश्चात्तु वाचयन्नावधीते । त्रिवृच्छव्दो नवके सर्वत्र वेदे । शुष्कमीमांसकास्तु स्तोमविषयं नवकिमच्छिन्ति । ते उनधीतवेदत्वात्पदार्थानिभिन्नत्वाच्चावधीरणीयाः । यतो मेखलामधिकृत्य श्रुतिः । त्रिवृद्धवति त्रिवृता वे स्तोमेनेति मेखलां गतं त्रिवृत्त्वं स्तोमे नवकेन स्त्यते । तथा नवाश्रिमभिचरणीयां कुर्यात्त्रिवृद्धज्ञ इति । मौर्वी मूर्वा गुच्छिवदेशेषः श्रीपर्वतादौ प्रसिद्धः । तत्कृत्या ज्या धवुर्गुणः राजन्याय धनुषः अपनीय । सौत्रीं वैद्यस्य सत्यि विद्रोषे राणसूत्रकृताम् ॥

चित्तस्य समोऽसि दैन्यो ग्रन्थिरसि मा विसंस इति ग्रन्थिं कृत्वा मित्रस्य चक्षुर्घरुणं बलाय तेजो यशस्वि स्थविरं समृद्धम् । अनाहनस्यं वसनं चरिष्णु परीदं वाज्याजिनं दधे ऽयामिति वाच-

^{1.} Part of a śloka? 2. Thus emended (cp. Kāth. XXVI. 6:128. 167. परिचेशे the Mss.; the passage is probably cited from the yajnasūtra. 3. त्रिश्चाइट्स: ATD. 4. See Kāth. XXIII. 4:78.10. 5. Reading (partly effaced) uncertain. 6. See Kāth. XIX. 6:7.16. 7. After इति the Bombay Ms. of Br. ins. त्रिशुणं प्रवरसंख्या चा, they are found also in the Stein—, not in the Parisian reakas nor in the Lahore Ms. of Br.

यक्नैणेयं चर्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति वैयाघं राजन्याय रोरवं वैक्याय ॥ १३ ॥

दे०। चित्तस्य समो ऽसीत्यनेन मन्त्रेण मेखलाग्रन्थि कृत्वा । शिखाः वद्यथाकुलप्रसिद्धि । त्रिवृता ग्रन्थिनैकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वेत्या-दिस्मरणात् । मित्रस्येत्यादि वाचयन्नेणेयं कृष्णमृगस्य संवन्धि चर्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति राजन्याय व्याव्यचर्म रुख्चर्म वैद्याय । मेखलग्रन्थौ चर्मदाने च त्रयाणां साधारणौ मन्त्रौ ॥

ब्र०। चित्तस्य समोऽसीति त्रिगुणं प्रवरसंख्यया वा ग्रन्थिं करोति । द्विप्रवरादीनां मन्त्रावृत्तिः । मित्रस्य चश्चारिति वाचयन्नजिनं परिधाप्य॥

आ० । चित्तस्य समोऽसीति प्रन्थि कृत्वाचार्यः त्रिवृतं । अनेकमपि प्रवरव्यवस्थायाः । स्मृते तथा च मनुः—

मौजी त्रिष्टुत्समा रुक्ष्णा कार्या विप्रस्य मेखला।
त्रिवृता प्रन्थिनैकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वा ॥
मित्रस्य चक्षुरित्येतां त्रिष्टुमं वाचयक्षेणेयं चर्म ब्राह्मणाय प्रयच्छति।
पणी कृष्णशारी। तस्याध्यमेंणेयं। रौरवं रुक्चर्म वैद्याय। तदुत्तरीयम्॥

तचक्षुरित्यादित्यग्रुपस्थापयति ॥ १४ ॥

ब्र० । तच्चश्चरिति चाचयित्वादित्यमुपस्थापयति ॥ आ० । उपस्थापयति । माणवक उपतिप्रते ॥

को नामास्नीत्युक्तेऽभिवादने प्रोक्तेऽसा अहं भो इति प्रत्याह।।१५ दे०। गुरुराह को नामासीति । क इति प्रजापतिनाम । तथा च

^{1.} See Manu II. 43. 2. मन्त्रवृत्तिः the Ms. 3. Read perhaps स्मृतेः (belonging to the preceding passage). 4. Manu II. 42 and 43. 5. Thus DCT (without the avagraha): असा Br., the Stein Parisian and a Bombay Icaka; असाव A.

ब्राह्मणं । को नामासीति प्रजापितर्चे को नामिति । वेद्दब्रहणामिमुखत्वात्प्रजापितिरवासीति स्तुतिच्छलकेन । साक्षाद्धि प्रश्नोऽयं
प्रतिवचनविधानात्। गुरुणा पृष्टः शिष्योऽभिवाद्यते। स्वनामोच्चारणेन असावित्युक्ते नाम प्रतीयात् । विष्णुमित्रोऽहमभिवाद्ये भो
इति ब्रह्मचारिणाभिवादिते। गुरुः प्रत्यभिवाद्नमाह । प्रुतान्तप्रतिवादे प्रश्न इति स्मृतेः । आयुष्मानिधि सोम्य विष्णुमित्रा इति
स्मृतेरिष । आयुष्मानिधि सोम्येति वक्तव्योऽन्त्याक्षरे प्लुत इति ॥

व्र० । ततः को नामासीत्याचार्येणोक्तः पदाबुपसंगृह्याभिवादये देवशर्माहं भोः इत्येवं प्रत्याह । आयुष्मान्भव सोम्य देवशर्मा ३नित्येवं प्रत्य-भिवादनम् ॥

आ०। को नामासीत्याचार्येणोक्ते अभिवादने प्रोक्ते। अभिवादय इत्युक्ते असावित्यत्र स्वनामोक्त्वा। अहं भो इति प्रत्याह । को नामासीत्याचार्यः पृच्छिति। माणवकः अभिवादये यज्ञशर्मा अहं भो इति प्रतिवक्ति। अत्राचार्यः प्रत्यभिवादयेदिति स्मृतेः। आयुष्मान्भव सोम्य देवशर्मा२न्॥

देवस्य ते सवितु प्रसवे ऽश्विनोर्बाहुस्यां पूष्णो हस्तास्यां हस्तं गृह्णास्यसा उपनये ऽसौ । सविता ते हस्तमग्रहीदग्निराचार्यस्तव । कस्त्वा कम्रुपनये ऽसौ काय त्वा परिददामि। कस्य ब्रह्णचार्यसि । प्राणस्य ब्रह्णचार्यसीति प्रत्याह ॥ १६ ॥

दें । आचार्यो ब्रह्मचारिणो दक्षिणं हस्तं दक्षिणेन हस्तेन विवाहोक्त-विधिना गृह्णाति । देवस्य त इत्यादिना हे ब्रह्मचारिन् विष्णुमित्र अहमाचार्यो हरिशमीभिधानस्त्वामुपनये इति शिष्यं स्वनाम्ना संबोध्य स्वनामोचार्य गृहीतहस्तो गुरुर्ववीति । पक्ते उसाविति शब्दः शिष्यसंबोधनं द्वितीय आचार्यनामोपलक्षणार्थः । सविता परिद्धामि । गृहीतहस्त प्वाचार्य आह । कस्य ... प्रत्याह । कस्य

^{1.} Viz. the Upanayana brāhmaṇa, see Versl. en Meded. Kon. Ak. v. W. Afd. Lett. Ve. R., IVe. dl. (1920), page 490. 2. This is written oशमन्। with ३ above the last akṣara. 3. oस्प्रा the Ms. 4. Has an इति fallen out? 5. See XXV. 21. 6. Devapāla reads constantly thus instead of उदरामे।

प्रजापतेर्वह्मचार्यसीति भङ्गिप्रश्ने आचार्येण कृते सित शिष्यः प्रत्याह प्राणस्य ब्रह्मचारी अस्मि भवामीत्युपगम्य भङ्गश्चेव प्रत्युत्तरं । प्राणो हि प्रजापतिरेव जगत्स्त्रभृतः । तथा च श्रुतिः-हरणगर्भः पुरुषो महांस्त्वं प्राणो जगत्स्त्रमनादिरिन्द्रः । बोधः श्रुचिर्धर्मतद्-तरात्मा तथा विधाता जगतोऽस्यो देवेति ॥

ब्राग्नितः प्रत्यभिवादनादनन्तरं देवस्य त इति दक्षिणेन नीचा हस्तेनोत्तानं दक्षिणं साङ्गुष्टं ब्रह्मचारिहस्तं गृह्णाति। अत्रासोशब्दस्थाने संवुद्धयन्तं नाम सर्वत्र ब्रह्मचारिणो ग्राह्यं। यथा। देवस्य ते सवितुः प्रसवेऽिवन्ते नोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णामि देवस्वामिन्। उपनये देवस्वामिन्। अत्रासौशब्दे स्वं नामाचार्यो गृह्णातीति केचिद्धदन्तिः। मीमांसकास्तु नैतन्मन्यन्ते। ततः सविता ते हस्तमग्रहीदित्यादिन् गृहीतहस्त एवाचार्यो वक्ति। कस्त्वा कमुपनये देवदत्त इत्येव प्रयोगः॥

आ०। देवस्य ते सवितुः प्रसव इति माणवकस्य हस्तं गृह्णाति दक्षिणेन दक्षिणं परिभाषातः । असावुपनये इत्यत्राचार्यः स्वकं नाम गृह्णाति ततो माणवकस्य संबुद्धधन्तं । यथा । हस्तं गृह्णामि मेत्र उपनये मेत्र । गृहीतहस्त प्वाचार्यो विक्त सविता ते हस्तमग्रहीदिति । ततः काय त्वा परिद्धामि कस्य ब्रह्मचार्यसीत्याचार्येणोके प्राणस्य ब्रह्मचार्यसीति प्रतिविक्त ॥

प्रजापतये त्वा परिददामि । देवाय त्वा सिवत्रे परिददामि । चहस्पतये त्वा परिददाम्यसौ । देव सिवतरेष ते ब्रह्मचारी तं गोपायस्व दीर्घायुः स मा मृत । अग्निपुत्रेष ते । वायुपुत्रेष ते । सूर्यपुत्रेष ते । विष्णुपुत्रेष ते । ब्रह्मपुत्रेष ते ब्रह्मचारी तं गोपायस्व

^{1.} ACT and first hand of D सि। 2. This verse is not known from any Saṃhitā. 3. Thus Ād. and Devapāla who follows him. 4. •द्धाम each time Devapāla (and Ād.). 5. Thus Br. and of the Mss. of Devapāla A; the other Mss. of Devapāla om. here and in the following pratīkas एवं रे।

दीर्घायुः स मा मृत । ब्रह्मचार्यसिं । अपो ऽञ्चान । कर्म कुरु । दिवा मा सुषुप्सीः । वाचं यच्छ । । १७॥

दे०। असावित्याचार्यनाम प्रदर्शनार्थ ।...इदानीं गृहीतहस्तमेनमनु-शास्ति। ब्रह्मचार्यसि...यच्छ। गुरुराह॥

व्र०। प्रजापतये त्वा परिददामीति नविभः सानुषङ्गेर्गृहीतहस्त एव देव-ताभ्यः परिददाति । प्रजापतये त्वा देवाय त्वा वृहस्पतये त्वेति त्रयः । वृहस्पतयं त्वा परिददामि विष्णुदत्तेत्येवं प्रयोगः । देव सवितरेष ते अग्नपुत्र वायुपुत्र सूर्यपुत्र विष्णुपुत्र ब्रह्मपुत्रेति षट् । ततो ब्रह्मचार्यसीति पञ्चभिरनुशास्ति । वाढमिति प्रत्याह ॥

आ० । ततः प्रजापतये त्वा परिद्धामीति नवभिः सानुषङ्गैः परिद्दाति देवताभ्यः । गृहीतहस्त³ एव यतो हस्ते गृहीत्वा छोके रक्षार्थं परिधीयते⁴ । असौरान्द्स्थाने सर्वत्र माणवकस्य नाम संबुद्धवन्तं । अग्निपुत्र वायुपुत्र स्प्रंपुत्र विष्णुपुत्र ब्रह्मपुत्र इतेत्येषङ्गानुषङ्गाः⁵ आद्याख्रयः⁵ । ततः पश्चभिरनुशास्ति । ब्रह्मचार्यसि । इदानीं ब्रह्मचारी भवसि देवदत्त । प्रागुपनयनात्कामाचारवादभक्ष आसीः । अद्यप्रभृति नियमवान्भवसीत्यर्थः । तदुक्तं । उपनयनप्रभृति वतन्वारी स्पादिति⁵ । अपो ऽशान । अद्यप्रभृति उपस्पर्शनं कुरु । नित्यं शुचिर्भव । कर्म कुरु । नैत्यकं शुश्रूषामध्ययनमग्नीन्धनभैक्ष-चरणादि च । दिवा मा सुषुप्सीरिति दिवास्वप्तनिषेधः । वाचं यच्छेति । अनृतामिष प्रियां चारुषतीं वाचं मा वोचः । अत्र प्रत्येकं वादिमित्युपगमः ॥

मेधां मह्यमिति⁷ वाचयति । मेधां मह्यमङ्गिरसो मेधां सप्तर्षयो ददुः । मेधामग्निश्र वायुश्र मेधां धाता ददातु मे ॥ मेधां मे

^{1.} Something seems to be missing: इत्याह or इति परि-ददाति। 2. Perhaps supply: इत्येनमनुशास्ति। 3. परिगृहति॰ the Ms. 4. R: ॰दीयते। 5. Corrupt! 6. See I. 1. 7. Cp. remark on IV. 9. Perhaps all what follows after वाचयति does not belong originally to the sutra text. 8. दश्व: Br. and the Stein, Tuebingen and Parisian Icakas. 9. दश्वनु ACT and Br., ददानु D here and T at IV. 19.

वरुणो राजा मेथामग्रिर्ददातु मे । मेधामिन्द्रश्र सर्यश्र मेधां देवी सरस्वती ॥ या मेधा अप्सरःसु गन्धर्वेषु च यन्मनः । दैवी मनुष्ये या मेधा सा मामाविशतादिह ॥ शरीरं मे विचक्षणं वाङ्मे मधुमद्दुहे । निशामितं निशामये मयि श्रतम् ॥ यन्मे Sन्तूकं तद्रमतां शकेयं यदनुत्रवे । प्रियाः अतस्य भूयास्म मेथया संविधीमहि ।। अञ्चथमहमञ्चथस्त्वमसौ सोम्य प्राण-स्त्वं मे गोपाय ब्रह्मण आणीं स्थां श्रतं मे मा प्रहासीदिति ।१८। दे०। मेघां महामित्यादिकाः पश्चर्चः षष्टं यजुः शिष्यो वक्ति गुरुर्वाचयति। अत्र चतुर्थी उष्णिक् शिष्टा अनुष्टुभः। अवृधमहमित्यादि षष्टं यजुः ॥

ब॰। अनुशासनादनन्तरं मेथां महामिति पञ्चानुधमहमिति यजुर्युका वाचयति॥

आ०। एवमनुशिष्टं मेघां महामिति षट्टग्यजुषाणि वाचयति ॥ एताभिरेव चतस्मिरनुप्रवचनीयाञ्जुहुयाद्यजुपोत्तमां छन्दोभ्यः स्वाहेति ऋतुनामधेयेन यथोपाचरितः ऋतुर्भवत्येवं सर्वाणि वेदोक्तानि ॥ १९॥

दे०। अनुपवचनं प्रयोजनं येषां ते अनुप्रवचनीया होमा इत्यन्वर्थसंज्ञा। अनु उत्तरकालं हि साविज्याः प्रवचनं ब्रह्मचारी कारियण्यते गुरुणा । अनुश्वचनमहिन्तीत्यनुप्रवचनीयाः । अत्र हि मन्त्रानुपा-

^{1.} द्वातु Br. and A; all at IV. 19. 2. त्रिय: Br. and CT and A at IV. 19. the Tuebingen and Berlin reakas. 3. भूयासं Br., A, DCT भूयास्स or भूयास्म, also at IV. 19. 4. As Devapāla in his Mantrabhā; ya explains: संबध्यमहि, perhaps the original reading was संविदीमहि। 5. सोस्य Br. only. 6. The correct reading is आण स्वं, cp. the Mantrapatha ed. Winternitz, page 38. 7. The Lahore Ms. of Br. and the Stein !caka आणी: स्थ; the correct reading is आणी स्थ:। 8. Thus all; perhaps we ought to read यञ्जोत्तमाञ्छ॰, taking यञ्जोत्तमान् as a kind of Bahuvrihi.

ध्यायो वक्ति शिष्यो ऽनुप्रवक्ति । अनुप्रवचनीयसंज्ञकान्होमानेता-भिरेव प्रकृताभिश्चतसृभिर्ऋग्भः कपिञ्जलाधिकरणन्यायेनाद्या-भिर्जुहुयात् । तेन चत्वारो होमाः । पञ्चममाह । युजुषोत्तमामवृध-मित्यादिना¹ यजुषोत्तमामाहुतिं पञ्चमीं जुहुयादिति केचित् । अन्ये त्वाहुः । अत्र पक्षे पञ्चमस्या ऋचो विनियोगभावं² प्राप्नोति । उत्त-मामिति स्त्रीलिङ्गनिर्देशो न युज्यते । प्रकृतस्यानुप्रवचनीयस्य पुंस्त्वात् । तद्पेक्षयोत्तममिति³ प्रसङ्गात् । न चाहुतिशब्दः प्रकृतो ऽस्ति । तस्मादुत्तमामृचं यजुषा सह संयोज्य पञ्चममनुप्रवचनीयं जुहुयादित्यर्थः । षष्ठमनुप्रवचनीयहोममाह । छन्दोभ्यः स्वाहेति । कतुनामधेयेन...वेदोकानि । कतुरिह कर्म । कर्मनामधेयेन जुहु-यात् । एव सप्तमो ऽनुप्रवचनीयहोमः। कथं ऋतुनामधेयेन होतव्यं। यथोपाचरितः ऋतुर्भवति। येन प्रकारेण प्रकृतं कर्मोपाचरितिमिष्टं भवति तथा होतव्यं । चतुर्थीयोगेन स्वाहाकारेण चाभिधानशाकि-योगिना कर्मनामधेयेन । उपायनाय स्वाहेति । एवं सर्वाणि वेदो-कानि । अनेनैव प्रकारेण सर्वाणि वेदोक्तानि कर्माणि स्वनामधेयेन छन्दोभ्यः स्वाहेति हुत्वा होतन्यानि । त्रैविद्यकाय स्वाहेत्यादि-प्रकारेण ॥

ब्र०। तत पताभिरेवाज्येन पञ्च प्रधानाहुतीर्जुहुयात्। यन्मे ऽन्कमिति पञ्चमीमवृधमहमिति यजुषा संधाय। छन्दोभ्यः स्वाहेति षष्टी। उपायनाय स्वाहेति सप्तमी। ये के च जमेत्यष्टमी ॥

आ०। अनुप्रवचनयोजनान्होमान्वाचित्वा जुहुयादित्यर्थः। यजुषात-माम्। उत्तमामृचं यजुषा सह संधाय जुहुयात्। अत्र पश्च ऋचः षष्ठं यजुः। तत्र चतस्तिर्भ्राभिश्चतुरो होमान्हत्या पश्चमीमृचं यजुषा संधाय पश्चमं होमं जुहुयादित्यर्थः। ये यजुषोत्तमामाहुति व्याचक्षते स्त्रीलिङ्गनिर्देशात्ते पश्चमीमृचमुत्स्जन्ति । न चाहुति-शब्दः प्रकृतः यः स्त्रीलिङ्गनोपस्थाप्यते। चतस्विभिरित्यृचः प्रकृताः।

^{1.} यजुषोत्तमानवृ॰ A only. 2. ॰भावः A only (the better reading?). 3. ? ॰मामिति ACT and first hand of D. 4. Cp. Br. and Ād. 5. Refers to Kandikā XLII. 6. Cp. LXXIII. 3.

तस्मादुत्तमामृनं यजुषा सहेत्येष एवार्थः यजुषेति सहार्थे तृतीया। एवकारः कर्मोपसंब्रहार्थीयः । एता एव वाचयेदेताभिरेव होमः । सूत्रकारः सर्वत्र द्वितीये प्रयोगे एवकारं करोति । यथा । एतयेवा-भिजुहोतीति । अत्र चतुर्थ्युष्णिक् । पश्चम्यानुष्टुभा यन्मे ऽनृक्त-मित्यनया मेधया संवृधीमहावृधमिति । यजुः संधीयते । एवं पञ्च हुत्वा छन्दोभ्यः स्वाहेति पष्टो होमः। क्रतुनामघेयेनेति च सप्तमः। क्रतुः कर्म । कर्मनामध्येयन । यथोपाचरितः । येनैव नाम्ना क्रतुरु-पाचरित उक्तः तेनैव नाम्ना जुहोति । उपायनाय स्वाहेति । उपाय-नशब्देनोपाचरितः । सप्तमे वर्षे ब्राह्मणस्योपायनमिति । अत्र देवताप्रज्ञायमाना द्रव्यदेवतानाभिधानात्³ तस्माद्वैश्वदेव्याष्टमो होमः।...एवं सर्वाणि वेदोक्तानि। होमद्वयमेवातिदिश्यते। छन्दो-भ्यः स्वाहेत्येकः क्रतुनामश्रेयेन च । वेदोक्तानि । यथा । चातुहाँतु-काय प्रवर्ग्यवताय चेत्यादि । सर्वातिदेशे सर्वे प्राप्नोति द्धिभक्ष-संस्थापनमार्जनपरिदानवाचनादीनि केन वार्यन्ते भवन्तु चेत्। इति वतं पुनरुपनयनप्रसङ्गादिति प्रसङ्गाः । व्रह्मचर्यमागामुप मा नयस्वेति च केन वार्यते । तस्माद्धोमद्वयमेवातिदिश्यत इति माध-वरातपादा³ मन्यन्ते । मेखलादीनि यथा व्रतेषु प्रवन्ति क्या तत्रैव दर्शयिष्यामः॥

पश्चादमेर्दभेषु प्राङासीनः प्रत्यङ्ङासीनाय तत्सवितुरिति सा-वित्रीं त्रिरन्वाह पच्छो ऽर्धचेग्नः सर्वामन्ततो यश्च मेधाकामः स्यात्रं ॥ २०॥

दे०। पश्चादग्नेर्भेषूपविष्टः प्राङ्मुखो गुरः प्रत्यङ्मुखायाचार्यसंमुखोप-

^{1.} Note the variant instead of संविधीमहि। 2. ॰देवतानाभिधा॰ the Ms. 3. Is Mādhavarāta the name of a commentator? 4. R. perhaps प्रचरन्ति । 5. Without the least doubt these last words (यश्च...स्यान्) belong to the next sentence cp. e.g. Mān. g!hs. I. 22. 17. but as the commentators are unanimous in connecting them with this Sūtra, I have not deviated from their view.

विद्याय शिष्याय सावित्रीं सिवतृदेवतां तत्सवितुरित्यादिकां गायत्रीं त्रीन्वारानन्वाह । ब्राह्मणायेति क्षेयं । उपलक्षणमेतत् । राजन्यवैद्यययोहिं साविद्यावन्ये स्मृति सदाचाराभ्यां बोद्धव्ये । अदब्धेभिः सिवतिरिति राजन्यस्य । विश्वा रूपाणीति वैश्यस्य कथमन्वाह । पच्छः । पादं पादं पच्छः । प्रथमोच्चारणे पाद्शो ब्रूयात् । द्वितीयान्त्रचारणेऽर्धर्चद्यः । अर्धमृच्चोऽर्धर्चद्यः । अन्ते अन्ततः सर्वा । तृतीयोच्चारणे यथाशक्तयनुसारं सर्वामृचमनुब्र्यात् । यश्च मेधां शिष्यस्य कामयते ऽसौ पच्छो ऽर्धर्चद्यः सर्वामन्ततो ऽनुब्र्यात् । तत्सिवितिरिति व्याख्यातं । अदब्धिभः इद्यात ॥ विश्वा रूपाणि विराजित ॥ पते यथासंख्यं राजन्यवैद्ययोरनुव्यात् ॥

विश्वानित मुद्यान्तरम् ॥

विश्वानित मुद्यान्तरम् । तां सक्तसमस्योत्तमतोऽन्वाहेति व्याह्मणद्द्यानाद्द्यते। तां सक्तसमस्योत्तमतोऽन्वाहेति व्याह्मणद्द्यानाद्द्यते। ऽर्धचेंऽनुवाचनादौ पादेनाधेंन चाध्यस्येत्। विश्वामित्र ऋषिः। गायत्रं छन्दः। सविता देवता। उपनयने विनियोगः। आँ तत्सवितुः। तां सवितुरिति विश्वास्या राजन्यमुपनयेत्। विश्वा रूपाणीति जगत्या विश्यमिति गृह्यान्तरम् ॥

आ० । पश्चाद्येर्द्भेष्वन्वाह । एतत्प्रवचनं यद्र्थमनुप्रवचनीया होमा उच्यन्ते । पश्चाद्येर्द्भेषु प्राङासीनः प्राङ्मुख उपविष्टः प्रस्यङ्मुखा-यासीनायाचार्याभिमुखाय ब्रह्मचारिणे सावित्रीं तत्सवितुरिति

^{1.} Conjectural reading. साविज्यावहें D, साविज्यवन्त्य CT, साविज्यावने A. 2. The verses are Kāṭh IV. 10: 35. 18, XVI. 8: 229. 3. I am in some doubt as to the question, if the text of our Sūtra had not also a passage running somewhat like this त्रिट्डमं राजन्याय जगतीं वैद्याय, but see the Bhāṣya of Br. (end). However, Ād. makes not the slightest allusion to them. 3. This is indeed a Brāhmaṇa of the Kaṭha texts. (Versl. en Meded. 1. c. page 492). 4. Uncertain; the Bombay Ms.: ॰नतरेश चेचिन्याचनादो, the Lahore Ms.: ॰नतरेश विचायस्येत् । 5. Kāṭh. XVIII. 4: 269. 1. 6. See e.g. Mān. gṭhs. I. 22. 13.

प्राक्तप्रदर्शितां त्रीन्वारानन्वाह निगदतीत्यर्थः । प्रणवव्याहृतयः पूर्वा । प्रवानृत्ताः । कथं त्रिरन्वाह । पच्छः पादशः पूर्वे पादं पादं विभन्य । ततोऽर्धर्चशः । सर्वी संहितामन्ततः तृतीये रूपे । यश्चान्तोऽपि मधाकामः । प्रश्चामिच्छन् । स्यात्सोऽप्येव स्वाध्यायकाले । निष्कामस्तु प्रकृत्या ॥

पालाशमेकसरं दण्डं नवनीतेनाभ्यज्य तस्य छायायां वाचयति सुश्रवः सुश्रवा असि यथा त्वं सुश्रवा अस्येवं मा सुश्रवः सौश्रवसं कुरु । यथा त्वं सुश्रवो देवानां वेदस्य निधिगोपोऽस्येवमहं नाह्यणानां न्रह्मणो वेदस्य निधिगोपो भृयासमिति ॥२१॥

दे०। पलाशस्यायं पालाशः । तद्दण्डमेकसरमवान्तरशाखारिहतमृजुं सत्वचमत्रणं नवनीतेनाभ्यज्य स्वहस्तेन गृहीत्वा गुरुस्तस्य दण्डस्य संबन्धिन्यां छायायां शिष्यं व्यवस्थाप्य सुश्रव इत्यादि पाठयति ॥

ब्र॰। साविज्युपदेशादनन्तरं नवनीतेनाब्रादारभ्य दण्डं सर्वतोऽभ्यज्य तच्छायोपविष्टाय सुश्रवः सुश्रवा असीति वाचयित्वा प्रयच्छति ॥

आ०। पालाशं पर्णं दण्डमेकसरं विशाखं सत्वक्षमृजुमवर्णं नवतीते-नाञ्जयित्वा स्क्षयित्वा यूपवदर्वाचीनमाचार्योऽभ्यज्य तस्य दण्डस्य छायायां स्थितं ब्रह्मचारिणं वाचयति सुश्रवः सुश्रवा असीत्यादि निधिगोपो भूयासमित्यन्तम् ॥

पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयक्तत्याश्वत्थं राजन्याय नेयग्रोधं वैश्याय२२ वि । एवं प्रकृतं दण्डं पालाशं ब्राह्मणाय ब्रह्मचारिणोऽनुवचनान्ते प्रयच्छति॥

च्छत्याचार्यः।अश्वत्थो वटः।वैश्याय न्यग्रोधसंबन्धिनं प्रयच्छति॥

^{1.} Read उच्चे ? 2. This word not in the Mss. of Devapāla, nor in the Lahore Ms. of Br., but ep. the commentaries; it must have been alien to the original text, which was: पठाशमेकसरं नव । 3. Thus the Berlin and Parisian Icakas; बाह्मणों the other Mss., but Devapāla in his Mantrabhāṣya starts from बह्मणों। 4. Br. seems to combine Sutras 21 and 22. 5. A पणंदण्ड ? 6. अमुग्न-अणं। अवहाणं the Ms. 7. Sic!

आ०। ततः पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयच्छित तमेवं संस्कृतं। पुनः पालाशग्रहणात्क्षत्रियवैश्ययोः पालाशच्छायायामेव स्थितयोः न तु प्रातिस्विकदण्डच्छायागतयोः क्षत्रियवैश्ययोः पालाशच्छायागत-योर्वचने मन्त्रगतो ब्राह्मणशब्दो न विरुध्यते। ब्रह्मरूपत्वाद्रह्मचारिणः। यथा²। अथ² यत्कृष्णाजिनी दण्डी मेखल्युपवीती च भवति तद्रह्मणो रूपमिति । क्षत्रियवैश्याभ्यामाश्वत्थनैयग्रोधावेव दीयते । वाचनमात्रं तयोः पलाशे । तदेतदुक्तं पालाशं दण्डं ब्राह्मणाय प्रयच्छत्याश्वत्थं राजन्याय नैयग्रोधं वैश्यायेति॥

स्मृतं च म इति वाचयति। स्मृतं च मे ऽस्मृतं च मे तन्मे उभय-व्रतम्। निन्दा च मे अनिन्दा च मे तन्मे उभयव्रतम्। विद्या च मे अविद्या च मे तन्मे उभयव्रतम्। श्रद्धा च मे अश्रद्धा च मे तन्मे उभयव्रतम्। सत्यं च मे अनृतं च मे तन्मे उभयव्रतम्। मृतं च मे अमृतं च मे तन्मे उभयव्रतम्। श्रुतं च मे अश्रुतं च मे तन्मे उभयव्रतम्। व्रतं च मे अव्रतं च मे तन्मे उभयव्रतम्।। यद्घाक्षणस्य व्रह्मणि व्रतं यद्गेः सेन्द्रस्य सप्रजापतिकस्य सर्षिकस्य सपितृकस्य समजुष्यस्य समजुष्यराजन्यस्य सगन्धर्वाप्तरोजनस्कस्य ससर्पेत-रजनस्कस्य सौषिवनस्पतिकस्य सह ग्राम्यैः पश्चिमरारण्येश्व साकाशस्य सप्रकाशस्य सातीकाशस्य सानूकाशस्य सह यन्म ४ सन आत्माने व्रतं तन्मे सर्वव्रतम्।। इदमहमग्रौ सिमधमम्या-द्रधाम्यग्ने सर्वव्रतो भगामि ।। २३ ।।

दे०। · · मन्त्रलिङ्गाद्हमित्यनेन समिधमग्रौ प्रक्षिपति ॥ व०। ततो गृहीतदण्डं स्मृतं च म इत्यादि सर्ववतो भवामीत्यन्तं प्रत्य-

^{1.} Refers to the reading ब्राह्मणो (instead of ब्रह्मणो) in the Mantra of Sūtra 21. 2. यथाधा the Ms. 3. Probably a quotation from the Yajnasūtra (Vrātyastoma). 4. दीयते the Ms. 5. R. पाङाशे ? 6. Thus the Mss. of Devapāla and the Lahore Ms. of Br.; the Bombay Ms: आग्येशा ! 7. The last yajus also II. 1.

ङ्गुखमेव वाचयति । अस्मिन्नवसरे भैक्षं चरतीत्युपाध्यायाः । स्वस्ति-वाच्य भिक्षादानसंपूर्वमप्रत्याख्यायिनमप्रे भिक्षेताप्रस्याख्यायनीं वा¹। तत ऋतुतिथियागादि संस्थापयेत् ॥

आ०। ततो गृहीतदण्डं स्मृतं च मे इति वाचयत्यग्ने सर्वव्रतो भवामी-त्यन्तं। अत्र समिद्दानं मन्त्रवर्णाद्ये कुर्वन्ति ते न्यायानभिक्षाः। यसान्मन्त्रगतो भावशब्दो न विनियोजक इति युक्तमेतत्॥

अधीते हैतेषां वेदानामेकं द्वौ त्रीन्सर्वान्वा यमेवं विद्वानुपनयत इति श्रुतिः ।। २४॥

दे० । अधीत हेत्यादिकमुपनेतृस्तुत्यर्थं । य एवं विद्वान्मन्त्रव्राह्मणक्षः सन्नुपनयते स एवोपनेतृत्वेऽधिकृतो नान्यः। स हि यमुपनयते स एतेषां प्रसिद्धानां वेदानामनन्तशाखायुक्तानां मध्ये यथेच्छमेकं द्वौ त्रीन्वा अधीते सर्वशाखाखचितान्। हशब्द इतिहासे । अतोऽनेन संस्तुतत्वात् श्रौतमुपनयनं संस्कारान्तरवत्सातं। अत एवोपनयनसमर्था अवश्यं कुर्वन्तीति केचित् । तदसत् । सार्तस्यापि अनुमितश्रतिमूलत्वादप्रत्यक्षं तत्र विधिरिति केचित् । अर्थवादे ऽपि समानता । यदिष भणित मन्त्रगतो न विधायक आख्यातशब्द इति कृत्वा नेदमहमिति एतेन समित्रक्षेपः कर्तव्य इति तद्प्यमीमांसकभीणतं । आख्यातस्याविधायकत्वे ऽपि लिङ्गात्प्रक्षेपसिद्धः ॥

आ०। त्रधीते हैतेषामित्यर्थवादोपन्यासः । विद्वत्कर्त्यस्वासदः ॥ ह्यार्थिवदुषोपनयनं कर्तव्यं न तु कर्मपद्धतिपरिज्ञानमात्रेण।यमेवं विद्वानुपनयते सो ऽवश्यं वेदाध्यायी भवतीति श्रतेः ॥

कर्त्रे वरं ददाति ॥ २५ ॥

दे०। उपनेत्रे दक्षिणां ददाति ब्रह्मचारिणः स्वामी पिता तदभावे उपेष्ठ-भात्रादिः॥

^{1.} Cp. Āśv. gihs. I. 22. 6-7. 2. This is a quotation from the Upanayanabrāhmaṇa, see Versl. en. Meded. etc. page 491. 3. •सुपनयनस्तु• A. 4. C insert न. 5. This refers to the last yajus of sūtra 23.—Devapāla takes 23 and 24 together. 6. R. प्रक्षेप: सिद्ध:

ब्र॰। स्विष्टकृति हुते वास आचार्याय वरं ददाति॥

आ०। ब्रह्मचारिपिता तावित स्वामी कर्तव्यः॥

अहःशेषं स्थापयेत् ॥ २६ ॥

दे०। नोपवेशयेत्। नापि संचारयेत्॥

व्र०। अहःशेषं ब्रह्मचारी ने।पविशेत्। अन्यत्र भोजनाचमनावश्यकेभ्यः॥

आ०। दिनशेषं नोपविशेदित्यर्थः। अर्थविरुद्धेषु कालेषु ॥

व्याख्यातं ब्रह्मचर्यम् ॥ २७ ॥ ४१ ॥ (४।१)

दे॰। ब्रह्मचर्यमुपक्रम प्वोपनयनप्रभृति वतचारी स्यादित्यादिनोक्तं²। अतो न भूय उच्यते॥

ब्र॰ । उपनयनप्रभृति वतचारी स्यादित्यग्नीन्धनान्तेन व्याख्यातं ब्रह्म-चर्यम् ॥

आ० । मार्गवासाः संहतकेश इत्यारभ्याग्नीन्धनान्तं । तदुक्तमुपनयन-प्रभृति वतचारी स्थात् ॥ ⁴श्रुतिग्रहणादुपनयनस्य प्राधान्यं दर्शयति । तेनान्येषां संस्काराणामभावे एतद्वश्यं कर्तव्यं। तथा च गौतमः ⁵। यस्य खलु संस्काराणामेकदेशो ऽप्यस्ति स ब्रह्मणः सायुज्यं गच्छतीति ॥

त्रैविद्यकम् ॥ १ ॥

दे॰ । तिस्षु विद्यासु वेदत्रयात्मिकासु भवं प्रहणं प्रयोजनं वा वतं तत् त्रैविद्यकं । वक्ष्याम इति शेषः ॥

आ० । तिस्रुषु विद्यासु भवं त्रैविद्यकं वेद्त्रयार्थमित्यर्थः । व्याख्यास्याम इति शेषः । तदेव व्याख्यातं ब्रह्मचर्यं । तत् त्रैविद्यकं वेद्त्रया-ध्ययनार्थम् ॥

आचार्यस विधिः ॥ २ ॥

दे०। यं प्रति कथ्यते सो ऽप्रवृद्धो ब्रह्मचारी तेन व्यर्थ उपदेश इत्या-

^{1.} ब्रह्मचारीपिता the Ms. 2. Cp. I. 1. 3. ब्लान्ते the Mss. 4. The following passage refers apparently to sūtra 24. 5. Gaut. dhś. VIII. 25 (var. read.). 6. R. ब्याख्यात-ब्रह्मचर्य ? 7. कस्थते C.

शंक्याह । आचार्यस्य विधिः । आचार्येणानुष्ठितव्य इत्यर्थः ॥ अ० । तचाचार्यस्य विधिः आचार्येणानुष्ठापयितव्यं । तथा चोक्तं -

उपनीय गुरुः शिष्यं शिक्षयेच्छौचमादितः । आचारमग्निकार्यं च सन्ध्योपासनमेव च ॥

अष्टवर्षे ब्राह्मणमुपनयेतेत्याचार्यकरणकामो[ः] ब्रह्मलोकावाप्तये आ-त्मनः शिष्यानुपनीयाध्यापयेत्। अत आचार्याश्रीनस्य त्रेविद्यक-ब्रह्मचर्यम् ॥

यो वेदमधीते पुरस्ताचोपरिष्टाचांहोम्राग्मः समिधो ऽभ्याद-ध्यात् ॥ ३॥

दे०। अध्ययनस्यारम्भे समाप्तौ चांहोमुग्भिस्तिस्रः समिधोऽग्नावभ्या-दध्यात्। स्वाहाकारशून्यं प्रक्षेपमात्रं कुर्यादित्यर्थः । अन्यथा जुहु-यादिति ब्रयात्। अंहसः पापाद्विमोचयन्तीत्यंहोमुचो मन्त्राः ॥

वाद् ति ब्रुथात् । अहसः पापाद्विमान्ययन्तीत्यहोमुन्नो मन्त्राः । वर्ग । त्रैविद्यकमाज्यं हिवः । यथोन्त्रभुपसमाधायाज्यभागान्तं हुत्वा दिक्षणत उपविष्ठसः व्रह्मचारिणो वसनमेखलान्त्रमंदण्डानां मन्त्रान्त्रमुन्त्रे । यद्देवा देवहेडनं यदि दिवा यदि जाप्रदित्यहोमुन्नो वान्त्रयन्सिमदाधानं कारियत्वाग्ने व्रतपते वायो व्रतपते सूर्य व्रतपत हत्युपस्थापयति । अग्ने व्रतपते व्रतमालभे तत्ते प्रव्र्वामि तच्छकेयं तेनध्यांसं । वायो … । सूर्य … तेनध्यांसं । ततो ये के च जमेति विश्वदेव्या । छन्दोभ्यः स्वाहा । त्रैविद्यकाय स्वाहेति प्रधानाहुतित्रयं हुत्वा । पश्चाद्ग्नेर्द्वभेषु प्राङासीनः प्रत्यङ्कासीनायों भूर्भुवः स्वः सावित्रीमन्च्यार्धादिकं स्मृत्वेषे त्वेति त्रीननुवाकानन्वाह क्रक्संहिताद्यं सूक्तं सामसंहिताद्यं साम । ऋचं वान्वयित्वा नमो ब्रह्मण इति परिधानीयां त्रिरन्वाह ॥ तत ऋतुतिथियागादि समापयेत् ॥

^{1.} The akṣara प supplied by me. 2. Manu II. 69. 3. Uncertain, ेनेयेतेग्वाचार्य the Ms. 4. These three words, given by Br., the Stein, the Parisian and two Bombay reakas, are not found in Devapāla. Ād. comments upon them. In the Stein reaka they are combined with the preceding sūtra. 5. The three verses Kāth. XXXVIII. 5: 106. 6-11 are intended. 6. See XLI. 19. 7. See IX. 4.

आ०। यो वेदमधीते ब्रह्मचारी स समिधो ऽभ्यादध्यात्। नाध्यापकः। आचार्यस्य विधिरिति वचनात्प्राप्तः । एते त्वाज्येन व्रतहोमाः । यसात्यवर्ग्वतादौ स्थालीपाकेन होम इति वक्तव्ये यतस्थालीपाकेन वतहोमा इत्युच्यते ततो ज्ञायते सर्वेषु वेदवतेषु वतहोमैर्भवितव्य-मिति । तत्र स्थालीप।केनेति वचनादिहाज्येन ते भवन्ति । चातु-हौँतुके जयप्रभृतिग्रहणात्¹ तस्य चास्य च त्रैविद्यकस्यान्येषां चारण्यानां शुक्रियादीनां वेदव्रतस्य समानत्वादेकयोगक्षेमत्वा-त्सर्वाणि वतानि तन्त्रवन्त्येवेति । नात्र तन्त्रवत्त्वाराङ्कात्र कार्या । सर्ववतानां स्वाधम्यातुमापकेन वतहोमग्रहणेनैव तन्त्रवत्त्वे सिद्धे चातहौतिके जयप्रभातिवचनं तेजोऽन्नाद्यवीर्यकल्पह्विःष्विप तन्त्र-वत्त्वाय। एतेनैव न्यायेनाजुकहोमेऽपि विहितसमिद्राधानमात्रेति-कर्तव्यता के² त्रैविद्यके तन्त्रवत्त्वं सिद्धं। अन्ये तु। एवं सर्वाणि वेदोक्तानि³ व्रतानीति वचनाद्विरुद्धोपनयनधर्मातिदेशात् मुख्य-त्रैविद्यकाख्यवेदवतप्रहणे।पक्रमहोमस्य तद्वत्तन्त्रं वा मेखलाजिन-दण्डानां च मन्त्रावृत्तिः सिद्धा । समिद्दानं त्विह विशेषचोदितं वतापायनादि चातिदेशात उक्तं वतापायनविमोचनमित्येव वर्ण-यन्ति । तथापि किं न छिन्नं सर्वथा तावत त्रैविद्यकोपक्रमस्य तन्त्र-वत्त्ववादिनो निरस्ताः । त्रैविद्यके तन्त्रं प्रदृष्यते । आचार्यो यथोक-मुपसमाधायाज्यभागान्तं कृत्वा दक्षिणमुरुं प्रत्युपविष्टस्य ब्रह्मचारिणो वासोमेखळाचर्मदण्डानां मन्त्रानावर्त्याहोम्गिः यद्देवा देवहेडन-मिति तिस्भिः समिध आधापयित्वा । कुच्छोक्तं व्रतोपायनममे व्रतपते तेनध्यांसिमत्यनुषङ्गान्तं कारियत्वा । तत आज्येन त्रिकादिभिर्होमांश्चतुर्गृहीतैर्यथोकान्हत्वा छन्दोभ्यः स्वाहा त्रैविद्य-काय स्वाहेति चतुर्गृहीतं हुत्वा।ततः पश्चाद्ग्नेः प्राङासीनः प्रत्यङ्-ङासीनाय मार्गवासा भवेत्याद्यग्नीन्धनान्तं ब्रह्मचर्यमादिस्यार्ष-सारणपूर्वामिषे त्वेत्यादित्रयीमन्त्रानाहादितस्त्रीननुवाकान्यजुर्वेदात् कस्त्वा युनकीति चानुवाकार्धं । तत ऋतुतिथ्याद्याश्राचितान्तं

^{1.} See XLIII. 3. 2. Thus the Ms.! 3. See XLI.

^{19. 4.} Cp. IX. 4.

१८२ काडकगृह्यस्त्रे ४२।४-४३।१॥ (४।२।४-३।१॥)

संस्थापयेत् । अनन्तरमुपाकृत्य¹ ग्राम्यमध्ययनं² यावदुत्सर्गःः। पतद्धोमकर्मसमिद्दानयुक्तं⁴ वेदाध्ययनस्य पुरस्तादुपरिष्टाच समवन्ते⁵। तत्र वतविमोचनं विशेषः। मन्त्रे⁵ प्रवर्णवतं चरिष्यन्मेखलाजिन-दण्डेषु मन्त्रानावर्तयेदिति वचनाद्विद्यमानानां वसनादीनां मन्त्रा-वृत्तिरेव सर्ववतेषु । तथा च मनःर—

यद्यस्य विहितं चर्म यत्स्त्रं या च मेखला । यो दण्डो यच वसनं तत्तत्तस्य व्रतेष्विप ॥ इहापि पितृचरणवृद्धाः अस्ति— वसनं मेखलां चर्म दण्डं समिध्रमेव च । वतालम्भं प्रधानं च कुर्यात्सर्वत्र तेष्विप ॥

उक्तं व्रतोपायनविमोचनम् ॥ ४ ॥ ४२ ॥ (४।२)

दे०। वतस्योपायनं ग्रहणं मोचनं च परित्यागः। तद्द्रयमपि दर्शपौर्ण-मासयोरुकं। तथा च तत्रत्यं सूत्रं। पाणी प्रक्षाल्य दक्षिणेऽग्नेस्ति-ष्टन्व्रयादग्ने व्रतपते वायो व्रतपते सूर्य व्रतपत इति॥

आ०। उक्तं व्रतोपायनं व्रतोपालम्भो दर्शपूर्णमासकुच्छादिषु समाप्तो च विमोचनम् ॥

अथातथातुर्हीतृकम् 1 ।। १ ।।

दे॰ । चित्तिः स्नुगित्यादयो मन्त्राश्चतुर्होतार उच्यन्ते । तेषु भावं चातु-होतृकम् ॥

^{1.} Emended (cp. IX. 1), ब्रामपञ्च the Ms. 2. आसमध्यक the Ms. 3. Cp. IX. 10. 4. ब्रामिन्दान the Ms. 5. How is it to be restored? 6. Read probably विशेषो सन्तः। प्रव०। 7. II. 174. 8. Apparently an authority for Adityadarsana. His father? 9. Is the text complete? 10. Thus constantly Br., Ād. and five reakas; Devapāla alone: ब्रॉन्डं। In the text of Devapāla the stitra proper is intermixed with the commentary. After ब्रॉन्डं he reads कर्त, but it is impossible to decide if this word belongs to the text Dev. had before him.

ब्र०। चातुर्होत्तृकमन्यत्राधीतमिह् श्रोत्रियाः पटन्ति ॥

आ०। चातुर्होतृकमन्यत्रोक्तमिह् प्रयोगप्रस्तावाय श्रोत्रियाः पटन्ति । अथराब्देन चातुर्होतृकं व्रतमुप-कम्यते । अथराब्देन चातुर्होतृकं व्रतमुप-कम्यते । अङ्गफलाधिकारार्थश्चाथराब्दः । अतः राब्दो हेत्वर्थे ॥

ब्रह्मचारिकल्पेन व्रतसुपैति ॥ २ ॥

दे०। तद्वह्यचारिकल्पेन व्रतचारिधर्मीपदेशिना वेद्वतमागेन चोदित-मुपेयात्॥

आ० । ब्रह्मचारिकल्पेन मार्गवासाः संहतकेश इत्यादिना व्रतमुपैति । सिमद्दानादिना व्रतोपायनं करोति । व्रतमध्यवस्यतीत्यर्थः । चातुहौंतृकस्य ग्राम्यत्वमेव नारण्यत्वं । अविशेषेण च वेदव्रतत्वं सर्वेषां । तथा च संस्कारपंक्तौ गौतमः प्राह । चत्वारि वेदव्रतानि चतुहौंतारः शुक्रियोपनिषद्रणानीति ॥

संवत्सरमष्टौ मासांश्रतुरो मासान्वा ।। ३ ॥

दे०। संबत्सरमेतद्रतमुपेयादिति मुख्यः कल्पः। अष्टौ चतुरो मासान्वे-त्यनुकल्पः॥

आ० । भूयस्त्वास्पत्वापेक्षः काळविकस्पः ॥

शुद्धपक्षस्य पुण्याहे पर्नेणि वा यथोक्तम्रुपसमाधाय जयप्रभृतिभि-हुत्वा पूर्वेणाप्तिं दर्भस्तम्भं निहत्य ब्राह्मणं दक्षिणत उपवेश्य हिरण्यवर्णा इति चतसृभिः समिधो ऽभ्यादध्यात् ॥ ४ ॥ देशहुत्वेत्यन्तं व्याख्यातं। अग्नेर्यः पूर्वदेशस्तत्र दर्भस्तम्भं निहत्याधीतवेदमन्यं

^{1.} Does this mean, that this rite has already been treated before (in the yajnasūtra)? This is also the case with the Mānavas.

2. But the printed text of Gautama (VIII. 15.) gives the first two words only.

3. मानान् om. A. 4. Thus (not क्तक्क) all, without any exception. The Ms. Ch of the printed Kāṭhaka text presents the same reading.

5. जहारणं D and the Stein ṛcaka (cp. also Br., who presupposes the same reading), but see Kāṭh. IX. 16: 119.19.

6. Cp. Br. at the end of his explanation of this sūtra.

ब्रह्मचारिणमग्नेदक्षिणभाग उपवेश्याग्नेः पश्चार्धे व्यवस्थितः स हिरण्यवर्णा इत्यादिभिश्चतस्रभिश्चतस्रः¹ समिघोऽभ्यादध्यात् ॥

ब्र० । चतुर्होतृभ्यश्छन्दोभ्यश्चातुर्हीतृकाय² जुष्टं निर्वपामीति यावकान्ना-द्यपायसानाम् उपकतमस्य निर्वापः । आज्यभागान्ते पूर्वेणाप्ति सलोष्टगोमये पट्पञ्चाराहर्मोकुरैर्वहाप्रकृतिं दर्भस्तम्सं निहत्य ब्रह्माणं⁵ दक्षिणत उपवेदयाभ्यर्च्यांन्यांश्च विप्रान्संनिधाय वसन-मेखलाचर्मदण्डेषु मन्त्रानावर्त्य हिरण्यवर्णा इति चतस्रिः समिश्रोऽभ्याद्ध्यात् । हिरण्यवर्णाः शुचयः पावकाः।यासां देवाः । यासां राजा। शिवेन मा⁶ ॥

आ० । शुद्धापेक्षो ऽत्रोपक्रमकालः । जयप्रभृतिभिर्द्धत्वेत्याज्यभागान्तं तन्त्रं दर्शयति । सिद्धेऽपि वतहोमसंभावात्स्थालीपाकत्वात्तन्त्रवत्त्वे तेजोर्वार्यकले । हविषोऽत्र तन्त्रत्वं^ग मा भृदिति । एवमाज्यभागान्तं हुत्वाचार्यो वासोमेखळाजिनदण्डमन्त्रानावर्त्य । पूर्वेणार्क्ति दर्भस्तम्मं निहत्य दक्षिणतो ऽग्नेरासनलम्भेन सहोपनिषदाद्यान्वाधानं कुर्यात् । कथं । ब्रह्मचारिणं हिरण्यवर्णा इति चतस्त्रभिश्चतस्तः समिधो दापयित्वा॥

नित्ये व्रतोपायने ब्राह्मणा व्रतपतय इति चतुर्थम् ॥४॥

दे०। यदतत्त्रस्तुतं ब्रह्मचारिणो नित्यमवश्यकर्तव्यं वतब्रहणं तत्र ब्राह्मणा व्रतपतयो वतमालभे तद्वः प्रव्रवीमि तच्छकेयं तेनध्या-समिति चतुर्थं मन्त्रं कुर्यात् । त्रयस्तु पूर्वे व्याख्याता पवात्रापि स्थिताः । अग्ने व्रत्पते । वायो व्रतपते । सूर्य व्रतपत इति ॥

आ०। अत्र नित्ये प्राकृते वतोपायने स्थित आवापसूर्त ब्राह्मणा वतपत्य इति वतमालभेत । तद्रः प्रव्रवीमि तच्छकेयं तेनर्ध्यासमिति चतुर्थ

मन्त्रमावपेत्॥

अथ व्रतहोमांश्रतुर्गृहीतैश्रतुर्होतृभिराज्येन तेजस्कामो यावकेन पशुकामो इन्नाद्येन वीर्यकामः पयसि स्थालीपाकं श्रपयित्वा ब्रह्मवर्चसकामः ॥ ६॥

दे०। अथ वतहामान्वक्ष्याम इति शेषः॥

^{1.} Thus A; •तसृभिरभित: D, oतसृभिश्राभित: ADC. 2. चातुहोंo the Bombay, चातुहोंo the Lahore Ms. 3. Cp. sūtra 6. 4. So Br. starts from the reading ब्रह्माणं. 5. ब्राह्मणं the Mss. 6. See XVI. 5. 7. ? the Ms.: हविपोततन्त्रर्थस्वं ।

त्र । ततश्चित्तिः स्रुक् । पृथिवी होता । अग्निहोंता । वाग्घोता । महा-हविहोंता । छन्दोभ्यः स्वाहा । चातुहौंतृकाय स्वाहेति सप्त प्रधानाहुतयः ॥

आ० । अथ चतुर्गृहीतैरावापस्थानत्वादेव चतुर्गृहीतसिद्धः किचत्स्रवा अपि भवन्ति व्रतहोमाः । युक्तं च तदुभयाम्नायसंस्कारत्वादस्य चातुर्होतृकवतस्य।तत्रामी गुणफलाधिकाराः।आज्येन तेजस्कामः। यावकेन यवमयेन पशुकामः । सिद्धवदन्नाद्यनिर्देशः । अन्नाद्येन तण्डुलेन वीर्यकामः । पयसि स्थालीपाकं श्रपित्वा ब्रह्मवर्चसकामो जुहुयात् । पयोऽत्र श्रपणार्थीयं । तस्मिन् श्रतेन स्थालीपाकेन ब्रह्मवर्चसंवृत्तस्वाध्यायसंपत्ति यः कामयते स जुहुयात् चतुर्गृही-तेश्चतुर्भिहोतृभिः । पश्चहोत्रनन्तरमत्र षड्होत्रा होमः ॥

मनसैकेकं हुतमनुमन्त्रयते ॥ ७॥

दे० । श्रपयित्वैकैकं चतुर्होतारं हुतं मन्त्रं मनसानुमन्त्रयते । मन्त्रागम-मनुसंदर्धात मन्त्रद्वारेणेत्यर्थः ॥

व्र० । मनसा त्वत्र मन्त्रोचरणं। एकैकामाद्वतिं हुत्वैतेरेव मन्त्रेरनुमन्त्रयते ॥ आ० । मनसे० ... मन्त्रयत इति याजमानमुक्तं । तचैतेरेव चतुर्होतृभिर्यथा हुतं । ते च ब्रह्मचारिणा संस्कार्येण न तावद्धीताः ।
तस्मादाचार्येण क्रियमाणे ८नुमन्त्रणे ब्रह्मचारिणा मनोनिर्वेद्रामात्रं
कर्तव्यं । तद्धीत्वात्संस्कारकरण इति भावः । ततश्व्वन्दोभ्यः स्वाहा
चातुर्होतृकाय स्वहेत्याहुर्तीर्हुत्वा ॥

यद्वेदव्रतं तदत्र व्रतम् ॥ ८ ॥

दे०। यद्वेदविहितं व्रतं तत्परिपूर्णमस्त्वित्यत्र⁷ मम व्रतमिति वाचयत्॥

व्र०। ततः प्रत्यङ्ङासीनं व्रह्मचार्यसीति पञ्चभिरनुशास्य । ब्रह्म-

^{1.} See Kāth. IX. 8 (:110.12, 14, 18), IX. 9 (111.21). The yajus नागोता must have been contained in the Kathaāranyaka. It is nearly identical with Taitt. ār. III. 6. 1 and III. 4. 2. 2. Cp. XLI. 19. 3. Thus the Ms.! 4. R. •वर्च: संवृत्तः ? 5. ०तुर्गृहीतांश्चनुः the Ms. 6. यजमार्गिक Ms. 7. अत्र om. DTC (•िस्विति).

चार्यसि। त्रपोऽशान। कर्म कुरु। दिवा मा सुपुप्सीः। वाचं यच्छ ॥ श्रा०। यद्वेदवतं त्रैविद्यकवतादेशनं तदत्रापि कर्तव्यं । मार्गवासा भव संहतकेशो भव भैद्येणाचार्याधीनवृत्तिरित्यग्नीन्धनान्तं वतादेशनं विधाय ॥

विकाराननुक्रमिष्यामो न चतुर्भिः सहासीत न चतुर्णा समचं भुज्जीत न चतुर्भिः सह भुज्जीतैकतमो वा ॥॥॥

आ। न चतुर्भिः सह भोक्रव्यं। नैकतमेनाप्यासितुं युक्तं न वा भोक्रव्यमित्येवमनुशास्य चतुर्होतृननूच्य । ऋतुर्तिथ्याद्याश्रा-वितान्तं संस्थाप्य ततो यावद्गतं चतुर्होतृमन्त्रब्राह्मणसमाम्नाय-मुभयत्राधीतमध्यापयेत्॥

एवमपवर्गे ॥ १०॥

दे०। श्रपवर्गः समाप्तिः²॥

ब्र०। तत्र तु प्रधानादनन्तरं समिद्दाधानं व्रतविमोकश्च । नात्र व्रतादेशो न चतुर्होतृमन्त्रवचनं । श्रग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तत्ते प्रबूमस्तज्ञो गोपाय। वायो व्रतपते । सूर्य व्रतपते । ब्राह्मणा व्रतपतयो व्रतमचारिषं तदशकं तत्ते प्रबूमस्तज्ञो गोपायः । प्रवमन्नोहः ॥

आ०। अध्ययनग्रहणान्ते एतद्धोमकर्म पूर्वोक्तमि कुर्यात् । किंतु तत्रायं विशेषः। न व्रतालम्भः । वासोमेखलाजिनदण्डमन्त्रा-न्वाचित्वा दर्भस्तम्मं पूर्वतो निधाय गोमये लेष्टि षद्पञ्चा-शद्मां क्कुरेब्रह्मप्रकृतिं कुर्यात् । ब्राह्मणं दित्तणत उपवेश्य । चतुर्गृहीतेश्चतुर्होतृहोमं कृत्वानुमन्त्रणं। छन्दोभ्यश्चातुर्होतृकायेति च हुत्वा। न व्रतादेशनं। न प्रवचनं। श्रपवर्गे स्थितः पूर्ववदि-

^{1.} Cp. Kāth. IX. 15: 117. 11, Mān. śrs. V. 2. 14. 21. 2. In Devapāla now follows the text with Bhāṣya of the Caturhot! formulae and of the Pravargyamantras, the last intermixed with sūtras, taken apparently from the yajnasūtra. 3. R. उद्दो and गोपायव ? 4. Cp. Br. on sūtra 4.

रएयवर्णा इति चतस्य भिः सिमधो दापियत्वाग्ने व्रतपते व्रतम-चारिषामित्यादिना ब्राह्मणा व्रतपतय इति चतुर्थेन व्रतं विमुच्य॥ वास आचार्याय ददाति वरं दिच्चिणत आसीनाय ॥ ११॥ ॥ ४३॥ (४॥३)॥

ब्रं। स्विष्टकृति हुते वास श्राचार्याय ददाति वरं दक्षिणतोऽग्नेरा-सीनाय॥

श्रा॰। तत ऋतुतिथ्यादि। स्विष्टकृद्दन्ते वास श्राचार्याय वरं दिच-णत श्रासीनाय दद्यात्। श्राश्रावितान्तं ततः संस्थापयेत्॥

षोडशे वर्षे गोदानमग्री वा समाप्ते ॥ १ ॥

दे०। जन्मनः प्रभृति षोडशे वर्षे वर्तमाने ब्रह्मचारिणा गोदानसंग्नं वर्तं कर्तव्यं । यस्त्वरितं दारस्वीकाराधीं श्रस्मादृष्ट्वं स्नात्वा दारकमोंच्यते । यस्तु सर्वकालं वेदमधीत्य विवाहं चिकीषिति तस्योपनयनादारभ्य षोडशे वर्षे गोदानं । त्रिवेद्यां हाष्टाचत्वारिशद्वर्षाणि ब्रह्मचर्यं चरणीयिमिति पत्तः। तदेकवेदप्रहणे षोडश संवत्सरा भवन्ति त्रिभागेन । यस्य त्यापत्कलपे न षोडशवर्षं भवत्युपनयनं तस्याग्नौ समाप्ते गोदानव्रतमग्न्यध्ययने समाप्त इत्यर्थः । योऽपि वेदैकदेशमधीत्य सिस्नासित तस्याप्येष पत्तोऽग्नौ समाप्त इति ॥

श्चा०। षोडशे वर्षे गोदानं नाम संस्कारः । श्रग्नी वा समाप्ते । बह्वि-एके हिरएयगर्भान्ते पठित इत्यर्थः । नैतद्देदवतं केशवापन-मेवास्मिन्काले विश्वीयते।गोदानशब्देन च शिरसश्चत्वारो भागा उच्यन्ते गृद्धान्तरेषु। तथा च। दक्तिणे गोदान पतत्कर्मेति । गवि भूमौ दीयत इति गोदानं स्वपतः शिरोभागम³ ॥

तद्याख्यातं जातकर्मणा ॥ २ ॥

दे । तचैतत्केशान्तिकापरपर्यायं गोदानवतं जातकर्मणा व्याख्यातं।

^{1.} व्हाले D. 2. बहिष्टक is apparently a designation of the agnicayana part of the Yajurueda (Kāṭh XIX. 1. sqq.). According to Ād. this part ends with Kaṭh. XXII. 14: 70. 19. 3. Meaning?

शिखाकर्मणेत्यर्थः। अत्रापि ह्युपसमाधानादिचुरकर्मान्तं समम्॥ आ०। आयमागादित्यारभ्य यावदरिक्ने पर्यशेषय इत्यन्तम् ॥ दर्भेष्वासीनं दर्भानध्यधिकृत्य हिरग्यं चाभिषिश्चत्यिमकीभिर्वा राजस्यिकीभिर्वा या आपो दिन्या इति द्वाभ्याम् ॥ ३ ॥

दे०। इतशौचार्थस्नानमग्नेः पश्चात्प्राद्धाखं दमेंषूपविष्टं ब्रह्मचारिणं या आपो दिव्या इति द्वाभ्यामिभाषेश्चिति । आग्निकीभिरद्भिर्य-दिवा राजस्यिकीभिः । तत्राग्नेय्यो वहन्त्यानद्यादिप्रभवाक्ष मन्त्रलिङ्गात् । सूर्वतेजः प्रवन्धाश्च सरस्रत्यादिप्रभवास्तु राज-स्यिक्यः । राजस्ये राजाभिषेकार्थमास्त्रानात् । किं कृत्वाभि-षिश्चिति । दर्भान्दिरएयं चाध्यधिकृत्य । ब्रह्मचारिणः शिरसि दर्भास्तदुपरि सुवर्णं विधायेत्यर्थः ॥

ब्र० । सर्वाज्ञं हिवष्यं चीरोदकाभ्यां पितुं नु स्तोपिमत्यनुवाकेन क्षंयूय तस्यौदुम्बरेण स्रुवेण जुहोति वाजस्य नु प्रसव हित्र चतुर्दशिभः । यस्य न जुहुयात्तद्मीपोमीयस्येष्मे अपिप्रोत्तेच्छेष उदकमासिच्य तेनाभिषञ्चाति ॥

श्राशततः शौचार्थं स्नानं कृत्वा दभेंषूपविष्टं दभीश्चाध्यधिकत्य शिरसि दभेंषूपरि हिरएयं च कृत्वाभिषिश्चत्याग्निकीभिरद्भियी उपधाने

^{1.} If this is right, the cauda is regarded as a part of the jātakarman. 2. Sie! cp. XL. 16. 3. From XL. 9 unto 16. This passage (from कृतशोंo) is given in T only on a separately added paper in very modern handwriting. 4. Thus CA and first hand of D; D second hand: वहन्त्योनेद्यादि०, T वहन्त्याद्यनद्यादि०; r. वहन्तीनद्यादि०. 5. सर्वान् the Bombay Ms. 6. पितुनेस्तोषमिति the Ms. (Kāth. XL. 8). 7. वाजपुसम्य इति the Ms.; according to Devapāla the first part of this anuvāka (Kāth. XVIII. 13) contains the first eight verses of XIV. 2. 8. Thus the quotation given by Devapāla; Br.: ० च्छेपसुदक०. 9. This seems to be the passage from the Katha Yajnasūtra referred to in the sūtra text, cp. Hir. ईrs. XII. 14.

याभिः कुम्मेष्टका गृह्यन्ते वहन्तीभिः प्रसन्नाभिः स्थावराभिः परिमन्थिनीभिः कृष्याभिर्वहत उच्छिताभिरित्येवं षड्-विधाभिः । न तु चीरोदकेन³ । तथानभिधानात् । राजस्यिकीभिर्वा चत्रियं। या आपो दिन्या इति द्वाभ्यां । अभि विश्वतीति मन्त्रविधानात् । यदि होमषष्ठेन चीरोदकेनाभिषेकः स्यादाग्निकेनेत्यवच्यत् । न चाभिषेकमन्त्रेणान्नहोमो वितत आचिष्यते । राजस्यिक्यः सारस्वत्यादयः॥

एवं राजानं सावीहिं देवेति चानुवाकेन यथोक्तमक्रत्वज्यानिम्⁴।। ४।। ४४।। (४।४)

देश पवमेव राजानं क्षियमिभिषिश्चेदिति समन्तस्य मन्त्रद्वयस्य विनियोगात्तस्यातिदेशः। विशेषमाह। सावीर्हि "॰० ज्यानि । सावीर्हि देव प्रथमाय पित्रे वर्ष्माण्मित्यादिनानुवाकेनान्यद्यथोक्नं कवच-संनहनादि कुर्यात्। किं सर्व। नेत्याह। श्रक्तत्वज्यानि । क्रतु-मृत्युसवः । ज्यानिरत्यर्थत्यागादिकृत श्रायासः । तद्वर्ज। श्रमुवाकनिर्देशाद्धि तिह्नङ्गादेताविष प्राप्तुत इति सिध्यते ॥ अनुवाकनिर्देशाद्धि तिह्नङ्गादेताविष प्राप्तुत इति सिध्यते ॥ अश्वेषकादनन्तरमाग्नेय्या वैश्वदेव्या वा प्रधानं। ऋतुतिथिया-

^{1.} Thus the Stein rcaka; परिमन्त्रनीभि: the Bombay Ms. of Br. 2. This also must be a quotation from the Yajnasūtra. 3. Cp. Br. on this sūtra. 4. Thus AC, and cp. Ad.; अक्रत्रयानि the Lahore Ms. of Br. (in the Bombay Ms. these words are omitted) and a Bombay reaka; अकृत्वज्यानि the Stein !caka; अकृत्वज्यानिच् (which, if it stood for oज्यानि च, could be a preferable reading) TD. 6. Designated as $r\bar{a}j\bar{a}bhiseka$ by $\bar{A}p$. निच again D. 7. This jyani "overpowering" is perhaps (XII. 18). alluded to by Baudh. XVIII. 17.: 363. 10 sqq. ्शाद्धितलिङ्गादेताविप D, ०शाद्धितलिङ्गादेवताविप CT, ०शाद्धितलिङ्गदेवताः 9. Then follows the passage given above under satra 3 by Br.

गादितन्त्रसमाप्तिः। वरो दक्षिणा॥

आ०। ताभिरेच राजानं । श्रभिषिश्चेदिति शेषः । साचीि देवेति चानुवाकं यथोकं । यथोकं कर्म कुर्यात् । कवचसंनहनादि । श्रक्तत्वज्यानि । क्रतुर्मृत्युसवाख्यः । यन्नैतत्कर्माभिहितं तत्संवधं यत्कर्म । ज्यानिश्च तत्रास्ति । श्रातृब्यकुलीनायोपिवष्टायेषुम-सित्वा तसाज्ज्यानि द्रव्यापहारं हानिमिति । तद्वज्ञं । श्रन्यत्र वसनमेखलादि न किंचिद्भवति । न' वा पुनरपवर्गे करणं । तथावचनाभावात् । श्रन्ये त्वाज्यभागानतं हुत्वा श्रायमागा-दित्यन्तमिरक्ते पर्यश्रेषय इत्यन्तं कृत्वा स्नात्वा चसनादि-दण्डान्तं । ततो यथोक्तोऽभिषेक श्राग्निकीभिः । ततो वैश्वदेव्या चतुर्यहीतं हुत्वा । छन्दोभ्यः स्नाहा गोदानाय स्नाहिति च हुत्वा । स्नुतिथ्याद्याश्रावितान्तं संस्थापयेत् । गोदानस्य गृह्यान्तरेषु वतत्वदर्शनत्वान्नात्रापवर्गोऽध्ययनाभावादिति ॥

अर्थेकाग्नेः समाधानम् ॥ १ ॥

दे०। व्रतसमाण्यनन्तरमधीतचेदेन स्नात्वा विवाहः कर्तव्यः । कृत-विवाहस्य पाकयक्षा श्रास्नाताः । ते चाग्नौ क्रियन्ते । जीवित्पतृ-कस्य वैवाहाग्नौ विकल्पः । तं जीवित्पतृको यदा न धारयते तदा तेनाग्न्यन्तरमुत्पादनीयमचश्यं पितृप्रमये उग्न्यन्तरार्जनं पैतृकाग्न्युपशमनपूर्वकिमत्युपशमनमाह । पितिर प्रेते एक पवासहायः शिष्यते पैतृकोऽग्निः । तस्यैकाग्नेः समाधानं प्रति-पत्तिकर्म कर्तव्यं पुत्रेणैव न तु पुरोहितप्रभृतिभिः । श्रपरा व्या-ख्या । एक प्रचाग्निः पैतृको यस्यास्तीति न तु वैवाहनः स्वयं वृत्तः स प्रकाग्निः गृहस्थः प्रमीतिपतृकः । समाधानशब्दस्तन्त्रेण ह्रयमाह। पूर्वाग्नेस्त्यागमावसथाग्नेराहर्णं । यतः सम्यगाधान-

^{1.} न indistinct in the Ms. 2. Cp. XL. 9-16. 3. Cp. XLI. 19. 4. Immediately after this Kandikā Ād. has the following passage: अत उन्दें पौगः प्रवर्णवतादयस्तेषु तत्रैवोक्तो विधि: । (। पौगपव० ?); this word occurs also in a s'loka cited by Br.: बिहुष्टके इसी गोदानमधीते चदतः परं पौगवतानि पूर्वे स्यु: ॥ 5. D omits वान्यन्तर... विभाग 6. विहन: A.

मर्जनमपि । श्रनेकार्थत्वाद्धातुनिपातनमेतदेव स्फुटयितुमाह ॥ व्र०। त्राहिताग्नेः प्रमीतस्य त्रेताग्निदाहादृर्ध्वं गृह्याग्निप्रतिपत्तिविधा-नमधैकाग्नेः समाधानमिति करिडकायामुक्तं । तत्पद्धतिरा-हिताग्निसंस्कृतावेवासाभिरुका²॥

श्रा०। सर्वत्रतान्ते स्नास्यन् गां प्रकारयेदित्यादि³ स्नानमुक्तं । स्नातस्य च विवाह उक्तः। एवं च माणवकस्य संस्कारा उक्ताः गर्भाधानादयो विवाहपर्यन्ताः । विवाहे अन्तरकालं पाकयज्ञा-नुष्ठानात्त्रचाग्निसाध्यं । तत्र जीविपतृकस्याप्तौ विकल्पः । वैवाहनमांग्ने गृह्वाति न गृह्वाति वा । तदुक्तं । भार्यादिरग्निर्दा-यादिवा। एवं येन जीवति पितरि जातारिणजाभावे वैवाह-नेन⁵ गृहीतः स⁶ द्वितीयेनापि⁶ दायकालेनाहृतो वच्यमागे-तिकर्तव्यतया। तस्य परमेष्ठिमरगेऽवश्यमग्निर्जनं नियम्यते। तद्रथमाह । अधैकाग्नेः समाधानं । एकाग्निगृह्याग्निः । तस्य समाधानमजीयत्वा लच्चगस्थापनं वच्याम इति वाक्यशेषः । तत्राथशब्दो मङ्गलार्थः॥

परमेष्टिमरणे पुत्रस्याग्निसमाधानम् ॥ २ ॥

दे०। परिमेष्ठी स्वामी। पितात्र। तस्य प्रमये पुत्रेणैवाग्नेः समाधानं शमनं कर्तव्यमित्युक्कार्थम् ॥

श्रा०। पुत्रस्य। कदा। परमेष्टिमरशे । परमेष्टी पिता माता च। एतयोरन्यतरस्य प्रमये पुत्रस्यैकाग्नेः समाधानं विधीयते । परि-त्यांग पुत्रस्येव नियमो नर्तिवजां। ऋत्विजः परिधानीयमन्त्य-कर्म कुर्वन्त्याहवनीयादिभिः। एकाग्नेस्तु प्रतिपत्तिः पुत्रस्यैव नियम्यते॥

सर्वानुपवासयेत् ॥ ३ ॥

^{1.} काण्डिकाया उo the Bombay, दण्डिकाया उo the Lahore Ms. 2. This paddhati is given by Br. on K. XLV. 1, where, however, कारयेत् , not प्रकाo is read. 5. R. वैवाहनो न ? 6. स द्वितीयेनास द्वितीयेनापि XLVII. 1. the Ms. 7. out the Ms.

दे०। ऋत्विग्बन्धून्सर्वान् । उप समीपेऽग्नेः। वासयेद्रात्रिम् ॥ श्रा०। स पुत्रः पितरि मृते एकाग्नेन्त्यकर्मसंस्कारेण दग्ध्वा तां रात्रिं सर्वानुपवासयेत्। ज्ञातीनृत्विजश्चेकाग्नेः समीपं स्थापयेत्॥ तमिंगं प्रज्वालयेदाकालम्रुपव्युषम् ॥ ४॥

दे०। उषा रात्रिः। विगता उषा स यत्र व्युषः। प्रभातकातः। तस्य समीपमुपव्युषं। त्रादित्योदयकालं यावत् । तत्र प्रकृतमेकाप्तिं ज्वालयेत्। संदीपयेत्। यावद्युष्टा रात्रिस्तावद्प्तिं प्रज्वालये- दिति संबन्धः॥

त्राव संयम्बर ॥ स्राव । उपन्युषं यावद्यप्टा रात्रिः ॥

मापकणमन्थेनौदुम्बरेण कंसेनामिं शमयेद्धिरणयपाणि सवितारं वायुमिन्द्रं प्रजापतिम् । देवा २ अङ्गिरसो हवामह इमं क्रव्यादं शमयन्त्वमिमिति ॥ ४ ॥

दे०। उदकमिश्रमाषचूर्णसंपादितेन मन्थेनौदुम्बरकंसपात्रनित्तितेन तमग्निं शमयेत्॥

श्रा०। ततो मापकणमन्थेन । मापकणा मासचूर्णाः । तैर्मन्थः । चीरमिश्रेर्भवति । तेन । श्रौदुम्बरेण ताम्रेण कंसेनाग्नि प्रकृतं समापयेत् शमयतीत्वर्थः। हिरएयपाणिमित्यनया विराहपङ्क्षया ॥ काशानाम्ते कटे भसा समोप्य प्रस्वापयेत् क्रव्यादमित्रं प्रहि-णोमि दूरं यमराज्ञो गच्छतु रिप्रवाहः । इहैवायमितरो जात-वेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानिन्निति ।। ६ ॥

दे । काशानां तृण्विशेषाणां संविन्धिनि ऊते प्रथिते कटे समारोप्य तत्प्रशमितैकाग्निभस्म स्थापयेत् शमयेत् कव्यादमग्निमिति

^{1.} Thus the Ms.! 2. Br. and AT देवा, C देव मo; the Bhāṣya points to देवान्। 3. oरसं D second hand. 4. Thus Br. and. Ād.; समारोध्य the Mss. of Devapāla, also in the Bhāṣya. 5. प्र only given by Br. and Ād.; Devapāla स्थापयेत्। 6. Thus Devapāla, अपरो instead of इतरो Br. and Ād.

त्रिष्ट्रभा । काशानां मूढकट इति वा पाठः । तत्र समुञ्जसमूला-प्रतृण्विमिताकारो मुहकटः॥

आ०। ततः काशानां तृण्विशेषाणां मृताकारे कटे भस्म समोप्य प्रस्थापयेत्। शमयेत्। क्रव्यादमग्निमित्यनया जिष्टमा। इहैचाय-मप्रो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानिश्चलेन लिङ्गेनाकृत-विवाहस्याप्यग्न्यर्जनिमच्छन्ति । पुत्रस्य नित्यवदास्नानात् । लिङ्गप्रभवं चेदम्॥

निर्दरधिमति दिच्चणापरस्यां दिशि चतुष्पथे निधायोपधानं सीसं च तिसन्नध्यिधमार्जयन्ते सीसे मिलम्लुचामहे शीर्ष्णा चोप-वर्हणे। क्रव्यादः समया मृष्ट्वा तं प्रेत सुदानव इति ॥७॥

दे०। निर्दग्धमिति मन्त्रेण दित्तणापरस्यां दिशि नैर्ऋत्यां दिशि पश्चिमदिगन्तराले यश्चतुष्पथस्तत्र निधाय स्थापयित्वा काश कटनिहितं भसा । उपधानसीसशब्दाभ्यां च यज्जीवतः पितुः शिरोऽवष्टम्भनं गएडुकादुकमासीत्॥

श्रा०। निर्देग्धमित्यनेन सेधान्तेन नैर्ऋत्यां दिशि चतुष्पथस्तत्र सभसानं मृतकटं निघाय उपधानं च तत्रैव उपबर्हणं यिततुर-खर्थस्यासीविद्यरोधानं सीसं च यत्कित् । पतद्प्रहमित्येक 1 तिसन्नध्यधिमार्जयन्ते तृतीये मिलम्लुचामह इत्यनया त्रिष्टभा। श्रप⁷ उत्सिञ्चन्ति⁷ ज्ञातयः सपुत्रा ऋत्विजश्च॥

अपास्मदेत्विति चतसृभिरुपस्थाय शं नो देवीरित्युपस्पृश्य प्रती-पमायन्तः पदानि लोभयन्ते नडैर्वेतसशाख्या 10 वा मृत्योः

^{1.} Thus Ad., starting from a different reading. The remaining part of this stra and the beginning of the next one (unto शंनो देवो:) is wanting in all the Mss. of 3. Thus Ād., सीसेन Br. 4. Meaning? Devapāla. 5. पतद्गृहo the Ms. Corrupt? 6. ? 7. पोत्सिञ्चनित the Ms. 8. Thus the Mss. of Devapala; प्रतीयंतः the Lahore, प्रतीपाययन्तः the Bombay Ms. of Br.; प्रतीपायन्तः Ad. 9. छोप० 10. All the Mss., except the Lahore Ms. of Br. and Ad ..: and instead of and .

पदं लोभयन्त इति । मृत्योः पदं लोभयन्तो यदीमो द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः । आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवत' यज्ञियास इति ॥ = ॥

दे०। 'शं नो देवीरित्यनयोदकोपस्पर्शनं कुर्युः सर्वे। ततो भस्पकट-सीसप्रदेशात्प्रतीपमायन्तः प्रत्यावर्तमानाः पदानि लोभयन्ते । सर्वे पादप्रतिविम्वानि नाशयन्ति । लोपयन्त्युत्पुंसयन्ति । कैः । नडैः दीर्घैः वाहुभिः वीतसशास्त्रया वा द्राघीयस्या सपर्णया सामर्थ्याचात्र सीसमस्मसांमुख्येन प्रत्यावर्तमानं सप्ताष्टी वा पदानीति गम्यते । मृत्योः पदिमत्यादि मन्त्रप्रतीकः ॥

श्रा०। श्रपास्तदेत्विति चतस्तिम्हपस्थाय निर्श्वति । शं नो देवीरित्युपस्पृश्य । स्नानमेवात्रोपस्पर्शनं । प्रतीपायन्तः । प्रतिमुखा
श्रायन्त श्रागच्छन्तः । पदानि । पांसु " एविन्यासाः । तानि
लोभयन्तः योपयन्तः विनाशयन्त इति यावत् । केन । नडैः
नडशाखाभिर्विरूढकप्रायैर्वेतसशाख्या वा । वेतसो वञ्जलकः ।
एकवचनं प्रत्येकापेच्या । मृत्योः पदं लोभयन्त इत्यनया
त्रिष्टुभा सप्तमात्राणि पदानि । स्नानि स्नानि पदानि । साप्तपदीनं
सख्यमिति दर्शनात्॥

अत्रैव शाखां निद्ध्युः ॥ ९ ॥

दे०। अनन्तरं⁵ वेतसशाखां⁶ नडमुप्टींश्च⁷ अत्रैव प्रकृतसीसभस्मकटे निद्ध्युः प्रक्षिपेयुः॥ आ०। निद्ध्युः त्यजेयुः॥

अनद्वाहं पुरस्कृत्य⁸ व्रजन्त्यनड्वाहं प्रविमिति⁹ । अनद्वाहं

^{1.} सबध Br. 2. The beginning of the Commentary is wanting. 3. लोप T only. 4. Thus the Mss. 5. अन्तरं the Mss. 6. बोतसठ T only. 7. Thus T only (in A this passage is missing); नदसुसुठ C, नरसुसुठ D. 8. उकृत्वा Br. 9. It is not wholly certain whether the original text ended here.

प्रवमन्वारभध्वं स वो निर्वेश्वदुरितानि विश्वा । आरोहत सवि-तुनीवं हिरण्मयीं षड्भिरूर्मिभिरमृतत्वं तरेमेति ॥ १० ॥ आ० । अनङ्वाहं पुरस्कृत्य गृहाद्वजन्तम् अनङ्वाहं प्रवमिति ॥ प्रत्यागतानश्चतधूममुपस्पर्द्य गवाप्तिना च प्रदक्षिणमप्तिं त्रिः परियन्ति परीमे गामनेषतेति । परीमे गामनेषत पर्यप्तिमहृषत । देवेष्वक्रत श्रवः क इमा ४ आद्धर्षतीति ॥ ११ ॥

दे०। प्रत्यागतान्ग्रहान्प्राप्तान्वान्धवादीन्। ये च गृहे स्थितास्तानिष। अक्षतधूममनवहतयवादिबीजधूममुपस्पर्शयन्ते। ये भस्मकटेन सह गताः स्वयं चोपस्पृशन्ति । उपस्पृश्य हस्ते ऽभिमाद्याय प्रकृतेन गवा यत्राग्नौ भूमिष्ठे अक्षतधूमः कृतः तत्प्रदक्षिणं यथा भवति तथा त्रिः परियन्ति। पर्यावृत्य भ्रमन्ति। परीमे गामनेवित्यादिकयर्चा॥

आ०। ततो गृहान्प्राप्याक्षतधूममनवहतानां सर्ववीजानां धूमं संस्पर्शय-ति शरीरेण नासिकया वा कश्चिद्गृहे स्थितः । णिजुपदेशात्। अग्निमन्यं भूमौ प्रज्वाल्य अन्यं चादाय गवा प्रकृतेनानडुहाग्निना च प्रदक्षिणमग्निं त्रिः परियन्ति परीमे गामनेषतेत्यनया॥

उद्पात्रे ऽक्ष्मानं हिरण्यं चावधायाथैनानभिमश्चयन्ते ऽक्ष्मन्व-तीरिति अक्षमन्वती रीयते संरभध्वमुत्तिष्ठत प्रचरता सखायः। अत्रा जहाम ये असन्नशेवाः शिवान्वयमुत्तरेमाभि वाजानिति॥ १२॥ ४५॥ (४। ५)

^{1.} Thus of the Mss. of Devapala T, and the Lahore Ms. of Br.; the other Mss. नो, but the Bhāṣya starts from नो (स चानइवान्नो युप्माकं विश्वानि etc.) 2. R.: गृहान्वजन्ति ? 3. ०स्पृद्ध्य A C T and Br. 4. See note 9. previous page. 5. हमां the Mss. 6. सहागताः T. 7. ॰शति C. 8. ०यन्ति the Ms. 9. चावदाया० Br., चादाया॰ Ād.— ॰मईयन्ते Br., ॰मपयन्ते Ād.; ०स्पर्शयन्ते D T, ०स्पयन्ते C, ०स्पृश्चन्ति A. 10. The Pratika (with इति) not given by Devapala. 11. Thus Br., the other Mss. ९रत (only A ०रतः).

दे०। उदकेन पूर्णपात्रे ऽदमानं हिरण्यं सर्वबीजानि बदरान्निधाय¹ अनन्तरमेनान् ज्ञातादीन्संस्पर्शयन्ति² स्वयं च स्पृशन्ति³। अदम-न्वती रीयत इति त्रिण्डुभा॥

आ०। तत उद्पात्रे ऽइमानं हिरग्यं चादायाथैतान् प्रकृतानृत्विजो शातींश्चाभिमर्शयन्ते । अइमन्वती रीयत इति त्रिष्टुभा । यदुक्तं परि-धानीयान्ते मापान्हिरण्यं लवणान्सर्ववीजान्यक्मानं हिरण्यं चादाये-त्यक्महिरण्यसर्ववीजानामिहोपयोगः॥

श्चिभूतः । पित्रभ्यो दद्यात् ॥ १ ॥

दे०। परमेष्ठिममयिनिमित्ते व्राह्मणादीनां दशरात्रादिना यथास्वमशीचे शुद्धे सित परमेष्ठिने श्राद्धं कुर्यादिशं साध्येपिति तात्पर्याधः। यद्यपि च परमेष्ठिनः श्राद्धं मासिकाद्येकोदिष्टं तथाप्यसावस्यादिश्याद्धमनेकोदिष्टं तत्रैवाग्नौ कर्तव्यमुपान्तस्योग्नस्त्यागाभावादिति तदिभिप्रायं पितृभ्य इति बहुवचनं। सर्वं हि पाकयञ्चादिकमुच्यते। अभार्येणापि वाग्निरुत्पादनीयः श्राद्धादिसंसिद्धवर्धं। ततश्चेतरो विवाहः कर्तव्यः अवश्यकर्तव्यसिद्धये। एवं तावदादित्यदर्शन-प्रभृतयो व्यवस्थिताः । प्रायेण त्वार्यावर्तनिवासिनामविवाहानां प्रमीतिपतृकाणां लौकिकाग्नावेच प्रथमश्राद्धानि विधाय सपिण्डी-करणादुर्ध्वं विवाहं विधायाग्निपरिग्रहेऽन्तरा विशाय सपिण्डी-करणादुर्ध्वं विवाहं विधायाग्निपरिग्रहेऽन्तरा श्राद्धकर्तव्यतामुक्त्वौ-पसदान्न्याधानमाह । ॥

ब्र०। येन वैवाहिकोऽग्निस्तत्कालं दायकाले वापि नाहतस्तेन मातापितः

^{1.} Uncertain; वादरान् T, वादारान् D, वाचारान् A C. 2. oयति A. 3. ॰शति A. 4. Thus (not अधाय) also furtheron. 5. Before ग्रुचिंo the Mss. of Devapala have एकाग्नियागे. which, however, seems not to belong to the sütra text. 6. oिमचं D. 7. Thus A C; मासिक एको॰ T, मासिको॰ D. 8. From तथा॰ om. D. 9. एतावद् instead of एवं ता॰ D. 10. Cp. Ād. on sūtra 2. 11. ०नन्तरं T, त्वन्तरा A. 12. ॰द्याति A CT and first hand of D. 13. The last words introduce the next sūtra.

प्रमये शौचान्यिदिने पूर्वेद्यः कर्म कृत्वा श्वः शुचिना भूतेनानेन विधिना गृह्याग्न्याधेयं कर्तव्यं। स औपसदाग्निस्तिस्तिन्प्रथमश्राद्धं तिसिश्च पाकयज्ञाः । तदुक्तं—

कर्म सार्त विवाहाग्री कुर्वीत प्रत्यहं गृही । दायकालाहते वापि श्रीतं वैतानिकााग्रेषु ॥

असद्द्रितीयेनापि विवाहोन्मुखेनानेन विधिना पित्रोः प्रमये श्राद्धार्थमग्निराधेयः । तिसिन्नित्यनैमित्तिककार्याण्या विवाहात्। तिसिन्नेवोद्वाहिववाहकर्मे ॥

आ०। अशोचन्यपगमे शुचिः संपन्नः पितृभ्यो द्यात्। परमेष्ठिने श्राद्धं कुर्यादित्यर्थः । बहुवचनं पिण्डिपतृयज्ञादिसर्वपाकयज्ञप्रद्शेनपरं श्राद्धार्थमुत्पादिताग्नेस्त्यगो मा विज्ञायीति । कथं पितृभ्यो द्यात्। अग्निमार्जियत्वेत्यर्थः॥

औपवस्त्रं भुत्तवा कुत्रिविद्यिमानीय तं जागरयीतोपशयीत² च।।२॥
दे०। उपवस्तुरशनमोपवस्त्रं । तत्पुनर्वत्यं हिवण्याशं शाकमाषळवणमांसवर्ज । बीहियवपयोघृतप्रभृतिभिर्भुक्त्वा स चासद्वितीय⁴
कुत्रिश्चिद्विच्छावादिव्यतिरिक्तात् तमिश्चं लौकिकमानीय
समिन्धेदिन्धनविशेषेः । औपवस्त्रभोजनं तु दशम्यामेव होकाद्द्रयां
श्राद्धं भवति । पकाद्द्रयां त्वौपवस्त्रे द्वाद्द्रयां श्राद्धं स्यात् । तं
जागरयीत नैश्चन्तं रक्षेदित्यर्थः । उपशयीत च । ऋत्विज्वान्धवसहितस्तमुप समीपे शयीतेत्यर्थः । चशब्दाद्वाद्द्वाद्विहतावाहमीनार्थोपढोकितं पार्थिवसंभारशब्दवाच्योषशर्करावराहविहतावाहमीकवपासिकतानां पयसां मिश्रीकरणं समुचीयते ॥

आ० । औपवस्त्रं भुक्त्वा । उपवासस्त्वनदानं । औपस्त्रमद्याकादिहविष्यं। अत्रास्नातस्याप्रकृतविवाहस्याप्यम्यर्जनकाल एषः । श्राद्धं तावद-वद्यमसद्वितीयेनापि कर्तव्यं। अत्राष्टकाङ्गं नाग्नि विनोपपद्यते। न च साक्षात्पत्न्यपेक्षाम्यर्जनेऽस्ति। न च श्राद्धार्थस्योत्पन्नस्यागः। न चौपवस्त्रं भुक्त्वेत्यत्र पर्वणि भार्यामुपवस्येतिवदुपदेदाः। तस्माद-

^{1.} Cp. XLVII. 1-2. 2. T alone here, not in the comm., जागरथेत। 3. D oव्रतं . 4. चाहिती॰ A. 5. D: कुतिश्चिदनिषद्धाच्छायादिन्यतिरिक्तातदाध्मं D first hand; C: कुतिश्चिद्धिनं यस्यादिन्यतिरिक्तातदाध्मं .

सद्वितीयस्यापि विवाहोन्मुखस्यावद्यमाधानं । कुतश्चिद्ग्निमानीय यत्र दीष्यमानमपरिगृहीतं तं जागरयीत । इन्ध्रनदानेन । उपरायीत च । चशब्दात्पार्थिवान्संभारानद्भिः संस्जति ॥

उपकाश उपशान्ते भसोद्धत्य ॥ ३॥

दे०। उपकाशे प्रकाशकाले त्वप्रकाशे रजन्यन्ते। उपशान्ते तस्मिन्नग्नौ। ततोऽग्न्यगाराद्वाहपत्यसदृशगर्भोद्धस्मन उद्धरणं। अपसरणं। इत्वा॥

आ०। तत उपकाशकाले प्रभाते । उपशान्ते ऽग्नौ भस्मोद्धृत्याग्न्याय-तनात् ॥

पार्थिवान्संभारान्पूर्वया न्युप्य ॥ ४ ॥

दे०। ऊषादीन्सिकतापर्यन्तान्पार्थिवसंभारान् न्युप्य । गर्ते प्रक्षिप्य । पूर्वया ऋचा। सप्त हि पठिताः । तासां या पूर्वा उत्समुद्रादिति तया ॥

आ० । पार्थिवान्ष्वरार्करवराहिवहतवाल्मीकवपासिकतालक्षणान् । पूर्व-यात्र सप्तानां च या पूर्वा उत्समुद्रादिति । तया न्युप्य ॥

उत्तरया व्यूह्य ॥ ५ ॥

दे०। षडुत्तरा भवन्ति । तत्राविशेषेऽपि सर्वान्त्यमन्त्यवर्णाद्गृहाते । यत्पृथिन्या अनामृतमित्यादिका⁴ । इयत्यप्र आसीरित्यादिरुत्तरा⁴ इत्यन्ये ॥

आ॰ । गाईपत्योद्धतसदशे लक्षणे उत्तरया यत्पृथिन्या अनामृतमित्यनया न्यूह्म । उपलिप्याग्निक्षेत्रम् ॥

तमपरेण यथोत्पादितम्रत्पाद्य ॥ ६ ॥

दे० । तस्य गर्तस्यापरेण पश्चार्धे यथोत्पादितमुत्पाद्य । गार्हेपत्यवदुत्पा-द्येत्यर्थः । करणेन कर्तव्यता मन्त्रेस्तैरेवोत्पाद्येत्यर्थः । यथैवाश्वत्थी-भ्यां शमीगर्भाभ्यामरणिभ्यां मन्त्रविशेषादिभिश्च गार्हेपत्य उत्पाद्यते तथैवायमौपनिषदो⁵ गृह्याग्निरावसथ्यः ॥

^{1.} उपकालेकाले the Ms. 2. ान्यायनात् the Ms. 3. Kāth. VII. 12; 74.8-9. 4. L. C. 19-20 and 10. 5. R. औपसदो ?

जानुद्रमं धारियत्वाद्धाति भूर्भुवरङ्गिरसामिति पूर्वेण सुगार्द्वित्य इति च । सुगार्द्वपत्यो विनुद्वसरातीरुषासुषां श्रेयसीं श्रेयसीं नः । दीर्घायुत्वाय शतशारदायाधीयस्व महते सौभगायेति ।७। दे०। तमरणिनिर्मन्थनोत्पन्नं समिद्धमिन जानुपरिमाणं धारियत्वा भूर्भुवः स्वरित्याधानमन्त्राणामायोगपिठतत्वादाद्येन सुगार्द्वपत्येन चाद्धातीत्यर्थः । जानुद्रमं संक्षिप्य धारियत्वाद्धातीति यावत् ॥

आ० । जानुद्रष्टं धारियत्वादधाति भूर्भुवः स्वरङ्गिरसामिति १० पूर्वेण सुगाहेपत्य इत्ययं मन्त्रः । एष आधानमन्त्रः । भूर्भुवः स्वरङ्गिरसा-मित्येतत्पूर्वः १० । मन्त्रद्वयान्तेनादधातीत्यर्थः ॥

सहिरण्या वानस्पत्याः सिमध आधाय । ।। ८।।

oस्त्रैयेवेति the Ms. 2. Thus, in accordance with Kāth. VII. 13: 75.6. the Mss. of Devapala. Br. and Ad. भूभेवः स्वरङ्गिरसामिति . 3. The pratika with इति is not given by Devapāla. After इति probably च (supplied by me) has fallen out. It is added by Br. in the bhasya part of the grhyapancika. 4. There are many various readings; the one accepted by me rests on Devapāla's Bhāsya (उषामुषां रात्रिं । श्रेयसीं श्रेयसीं अतिशयेन प्रशस्तां), Br. also has the same reading, whereas Devapala, in his text part, has: उपसां श्रेयसीं श्रेयसी नः (A श्रेयसितर्नः). 5. In his Bhāsva Devapala: oभियस्व, but the explanation is आहितो उस्मा भव। 7. ०मन्त्राणामयोग० D. 6. Thus T; समृद्धo A, समृद्धिo CD. 8. चावदधाо TAC. 9. ०दझे T. 10. भूभेवस्स्वित्रर both times the Ms. 11. Thus Br. and Ad.; the Mss. of Devapala all om. स. T A reading हिरण्यo . 12. आदाय T. समिधाया A. समिधाय C and first hand of D, समिधादाय second hand of D; समिध आदाय Br.: only Ad. reads as printed.

दे० । हिरण्यशल्कं वानस्पत्याश्च समिधः पृथक्पृथगाधाय । उदुम्ब-राश्वत्थरामीपळाराविहिततरूणां। अत्र सत्वन्नः समित्रः। स त्वमग्न इति² सन्त्रः³ ॥

आ० । ततः सहिरण्या वानस्पत्याः समिध्र आश्राय पृथक्पृथक् । यास्ते शिवा इति⁴ हिरण्यशल्कमाद्धाति ॥

तुल्येन पूर्णाहुती⁵ हुत्वाग्नेयेन स्थालीपाकेन पशुना वा यजेत।९। दे०। परिसमृद्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य सप्त ते अग्न⁶ इत्येकामाज्यपूर्णी स्रचा द्वितीयामन्नेन तण्डुलादिना प्रजापतये स्वाहेति जुहुयात्स्रचा । तुल्यत्वमत्र हविपस्तन्नलिपूरणत्वं⁷ । आहुतिद्वयं चतुर्गृहीतेन । आग्नेयेन '''यजेत । पद्मना वेत्यत्राग्नेयेनेति संवध्यते ॥

आ०। ततः परिसमृह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्थं केवलपवित्रपूतं बाहिस्तन्त्रि-कमाज्यमुत्पाद्य तेन सप्त ते अग्न इति पूर्णी स्नचं जुडुयात्। एवं द्वितीयां पूर्णी सान्नां सतण्डुलां मनसा प्रजापतये स्वाहेति । पते ते पूर्णांहुती तुल्येन कृत्वा।तत आग्नेयेन स्थाठीपाकेन पशुनावा। आग्नेयेनैव ॥

गौर्वासः कंसो हिरण्यं च दक्षिणा ॥ १० ॥ ४६ ॥ (४।६) दे०। गौर्दक्षिणा। वस्त्रादिकं च यथाशक्ति॥

ब्र^{०५} । अथात्र तन्त्रं।दम्पत्योरौपवस्त्राशनाद्नन्तरमृत्विगप्राविशत्यङ्गुलं परिमण्डलमायतनं खात्वा तत्रोद्धतावोक्षिते आष्ट्रात्सुसमिद्धाद्वैश्य-गृहाद्वाग्निमाहृत्य निद्ध्यात् । यस्य गृहादाहरेत्तस्य गृहेऽत ऊर्ध्व नाश्चीयात् 10 । तस्यापरेणोषदार्करं वराहविहतं 11 वल्मीकवपां सिकताश्चाद्भिः संस्ताति सं वः स्जामीति द्वाभ्यां 12 । अध्वर्युमींसं स्त्रियश्च वर्जयेत्। तां रात्रिं तमित्रं यजमानो नृत्तगीतैर्जागृयादुप

^{1.} आदाय CTD. 2. Kāth. VII. 16: 81.4-5. मन्त्राः D. 4. Kāth VII. 13: 75. 14-15. 5. बुद्धो Br. 6. Kāth. VII. 14: 77. 12-13. 7. Thus the Mss.; meaning? 8. ব not given by Devapāla. 9. The following passage refers to the whole Kandikā. 10. Cp. Kāth. VIII. 12: 96.7 sqq. 11. oविहितां the Ms. 12. Kath. VII. 12: 73. 17-20.

च शयीत । निशायां व्युष्टायामध्वर्युरपरेणाग्निमुपविशति दक्षिणतो यजमानः पत्नी च । सक्षेद्ययं ते योनियों अश्वत्य इति¹ चारण्यो-राश्वत्थ्योः शमीगभ्योः प्रतिपन्नमिनं समारोपयति । मिय गृह्णा-मीत्यात्मनि ² । मैषो अस्मानित्यरणी यजमानाय प्रयच्छति । मही विश्वपत्नीति ⁴ प्रतिगृह्य वाचं यच्छति पत्नी च । अधरामर्राण पत्नी बिभृयाद् त्तरां पतिरान्याधेये । ततः पश्चान्निर्मन्थ्यस्त्वग्नि-रिष्यते । उपकाश उपशान्ते भस्मोद्धत्य पार्थिवान्संभारानग्न्यायतने उत्समुद्रादिति न्युप्य । यत्पृथिच्या अनामृतमिति च्यहेत् । तमपरेण गेहाम्युद्धतमिधमन्थनं तस्मिस्तिरश्चीमधराराणि पश्चात्प्रजननामुर्व-श्यस्यायुरसीत्याज्येन⁵ जागृताग्निसंस्कृतेनारणी समनकि पुरूरवा इत्युत्तरारण्या संधायाभिमन्त्रयते । इत एव प्रथममिति । सहाग्न⁷ इत्यधिमन्थति । चित्तिः स्त्रुगित्यनुवाकं^s वाचयति⁹ । सप्तहोतारं च। उदिते सुर्ये जातेऽग्नौ यजमानो वरमृत्विजे दत्त्वा वाचं विस्तुजते न चाग्निमालभते पुराहृतिभ्यः। अजन्यग्निरिति 10 जातं । असुरसीति 11 नासिकोष्मणाभिव्यन्योपविद्योद्दीप्य जानुद्रश्लं धारियत्वाद्धाति भूर्भुवरङ्गिरसामिति 12 पूर्वेण सुगाईपत्य इति च। आयं गौरिति¹³ अग्ने गृहपत इति¹⁴निद्धाति । परिसमृह्य पर्युक्ष्य यास्ते शिवा इति¹⁵ हिरण्यशल्कमाद्याति । उदुम्बरशम्यश्वत्था-

^{1.} Kāth. II. 4: 10. 12-14, where Schreder's edition has सक्षेमहि . Bhasya of Devapala: अप्नि संबोधयते । हे सक्ष । पचन-समये समवेत साक्षाच्छव्दस्य वा सक्षभावः । हे समवेत । अर्थाद्रण्योः । एहि । साक्षाद्वा आगच्छ । Further Kāth VII. 12: 73. 21-22. VII. 12: 74. 1-4 (unto वयम्). 3. Kāth. l. c. Kāth. l. c. 6-7. 5. Kāth. III. 4:25. 1. 6. Kath. VII. 7. Kāth. VII. 13: 75. 3-4 (last word: ब्रह्मवर्च-13: 75, 1-2, सो). 8. Kāth. IX. 8. 9. Cp. Ad. on sūtra 6. 10. Kāth. VII. 13: 75.4 (last word: इंड्य:). 11. l. c. 5-6 (last word: संजानीध्वं). 12. Here Br. agrees with the text as given in sūtra 7. 13. Kāth. VII. 13: 75. 9-10. 14. Kath. l. c. 10-13. 15. Cp. Ad. on sātra 8.

शनिहतवृक्षपलाशसमिधश्च सं त्वमग्न इति¹ । ततः परिसमृह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्य वाहिस्तन्त्रिकमाज्यमुत्पाद्य स्रक्सवौ संमृज्य सप्त ते अग्न इति² चतुर्गृहीतपूर्णां स्त्रचं जुहुयात्। एवं द्वितीयां साम्नां मनसा प्रजापतये स्वाहेति³ । तत आग्नेयेन स्थालीपाकेन प्रशुना वा यजेत । भुवो यज्ञस्येति 4 स्थालीपाकस्य यागः । पशुविधि-र्नामधेयकरण उक्तः⁵ ॥

एप औपसदो अभिवैवाहनो वा ॥ १॥

दे०। एष⁶ अनन्तरोक्त आहवनीयधर्मक आहितो वैवाहनो वा⁶ दक्षिणाग्न्याकृतिः। उभयेऽप्यौपसदः। अन्वर्थसंञ्जेयं। उपसीदन्त्य-स्मिन्नित्युपसत् आवसथः । तत्रभवः औपसदः । वादान्दो विकल्पार्थः। तेन समुच्चयाभावः । संद्यवहारार्थमौपसदसंज्ञा औपसदेऽग्नौ सायं प्रातिरित्यादि⁸। वैवाहनस्य। विवाहकर्मण्येव⁹ संस्कार इतरस्य त्रेताया इवाधानम्॥

आ०। एष इत्यौपसदोऽग्निः सर्वनाम्ना परामृश्यते । योऽयमनयेति-कर्तव्यतयाहित एष औपसदोऽग्निर्भवति । यौगिकेयं 10 संज्ञा । उपसीदन्त्यसिन्नित्युपसत् आवसथः। तत्रभव औपसदः । संद्यव-हारार्थं संज्ञा । औपसदेऽग्नो सायं प्रातरित्येवमादिषु । वैवाहनो वा। औपवसथः। स विवाहेनैव संस्कृतः। नष्टे दुष्टे वाग्नी पुनः संस्कारः। स चाज्यभागान्ते पावमानीभिहोंमः । नान्यत् दभ्पत्योः संस्कारत्वात्। अस्य पुनर्निर्मन्थनादि सर्वम्॥

तस्मिन्पाकयज्ञाः ॥ २ ॥

दे०। भवन्तीति वाक्यरोषः। औपसदे प्रथमश्राद्धार्थमाहिते पाकयज्ञाः।

^{1.} Kāth. VII. 13: 75. 16-13 (ज्योतिष्मत्या). 2. Kāth. VII. 14: 77. 12-13 (घृतेन). 3. Cp. Ad. on sūtra 9. Kāth. XVI. 15: 239. 8-9. 5. Perhaps in Kandikā XIX? 6-6. Only in A. 7. संज्यवहार्थ C, oहार्थ: A. oहार्था DT, cp. Ad. 8. See LIII. 1. 9. The word विवाह only in A. 10. The aksara i supplied by me.

न तु लौकिके गर्भाधानादिसंस्कारत्वात्स्थालीपाकेन निर्वर्त्याः यज्ञाः पाकयज्ञाः अष्टकाद्याः॥

आ०। भवन्तीति रोषः । इहाम्रये स्थालीपाकेनेति प्रसङ्गः प्रथमश्राद्धे चाष्टकाहोमः । तेन पाकयज्ञानामितिकर्तव्यतोच्यते । तथा श्राद्धार्थ-माहिते सर्वपाकयज्ञानुष्ठानम् ॥

तेषासुक्तसप्रसमाधानम् ॥ ३॥

दे०। यदुक्तमुपसमाधानं तदेव तेषां पाकयश्वानां। किमुकं। पञ्चदृश्यामौपवस्त्रं भुक्त्वा व्रतचारिणौ स्यातां। श्वो भूते प्रातहोंमं कृत्वा विद्धः संनद्य समिधौ चोद्धतावोक्षितेऽग्निं साधियत्वा परिसमूद्य परिस्तीयांग्नेरुपसमाधानं विभूरसीत्यववाकेन²। त्रिभिः स्तरैः परिस्तरणं वैश्रवणीयदर्शनात् । सर्वसंभारद्वोकनमुपसमाधानमित्यपि व्याचक्षते । इष्टिविकारत्वादेष्टिको विध्यन्तः संनिपत्योपकारको नष्टः। अथाधानं तु नेष्यते गृद्याग्नौ प्रायाजानुयाजाचारादुपकारिणः अन्वाधामुद्धारः। उपयामं कृत्वोत्तरतः संस्तीर्य पात्राणि
प्रयुनिक कृष्णाजिनमुद्धुखळं स्थाळीं मेक्षणमुपयामं सुवं सुचमाज्यधानीं हविष्यांश्चापरेणाग्निमासादयेत्। तांश्च निर्वपेत्अग्नये
अग्नीषोमाभ्यामिति पौर्णमास्यामग्नये इन्द्राग्निभ्यामित्यमावस्थायां।...
गृह्ये हि तस्य तस्य देवतायै चतुरो मुष्टीन्निर्वपतीति दृश्यते॥

व्र० । पूर्वेद्यः प्रागौपवस्त्राशानाहेवताग्रहणिममा मया श्वी यष्टव्या इति । यो वै देवताः पूर्वेद्यर्गुह्णाति तस्य श्वो भूते यञ्चमागच्छन्तीति श्रुतिः । पूर्वेद्यः परिसमूद्य पर्युक्ष्य यष्टव्यदेवताकीर्तनं । यथा । अग्निरग्नीः षोमा इति पौर्णमास्यां । वुभूषतो वैष्णव उपांद्युयाजः । अग्निर्विष्णु-रग्नीषोमाविति । अग्निरिन्द्राग्नी इत्यमावस्यायां । स्वायमारण्यं दम्पती अश्नीतो माषवर्जी येन च प्रातर्यक्ष्यमाणः स्यात्तत्सायं

^{1.} Of the Mss. of Devapāla T only has उक्कम् । 2. Kāṭh. II. 13. 3. On the Vaiśravaṇiya cp. Br. on XIII. 4. and on this sūtra. 4. Cp. Ād. on this sūtra. 5. See Kāṭh. XXXI. 15: 17. 6. 6. Cp. e.g. Āp. śrs. II. 19. 14.

नाद्यात् । प्रातर्हते ऽग्नौ ऋतं त्वेत्येतैः पिसमूह्य पर्गुक्ष्य परिषिच्य । "श्वो भूते याग इप्यते । अथ प्रणीतपात्रमनुमन्त्रणं । अस्माकमग्ने "अग्ने त्वोतिभिः । "ऋतं त्वा सत्येन परिसमूहामि । ऋतसत्याभ्यां त्वा परिसमूहामि ॥ऋतं त्वा सत्येन पर्गुक्षामि । सत्यं त्वर्तेन प० । ऋतसत्याभ्यां त्वा प० ॥ऋतं त्वा सत्येन पर्गुक्षामि । सत्यं त्वर्तेन प० । ऋतसत्याभ्यां त्वा परिषञ्चामि ॥ "त्रिभः सत्रैः संस्तिर्य । " धूरसीति पर्गुक्षणमन्त्रः । कया नश्चित्र इति परिस्तरणमन्त्रः । पूर्व ईशानपर्यन्ता नैर्ऋत्यान्ताश्च दक्षिणाः । वायव्यान्ता उदीच्यः स्युस्तदन्ता वारुणाः स्तराः । तदुक्तं वैश्रवणीयदर्शने ऋत्यामसंहितायां । चतुर्भिर्मन्त्रैर्द्मास्तरणं । " उत्तरतः संस्तीणे पात्राणि द्वन्द्वं प्रयुनिक दर्भोपयामं शूर्पस्त्रचं दर्भकृष्णाजिनमुद्भुखलमुसलं दर्भपात्रे चरुमेक्षणं दर्भाज्यभानी स्तर्क्वं अव्यास्तिमिश्चौ । वीहीन्यवान्वे।पसाद्य पाणी प्रक्षात्य सहूर्णं स्त्रचमादायाग्नौ प्रतिताप्य चतुर्भिमृष्टिभिः स्त्रचं पूरियत्वा सावित्रादिना यथादैवतं निर्वपति ॥

आ०। तेषामुक्तमुपसमाधानं । प्रोक्तं परिभाषासु तावत्। उद्धतावो-क्षितेऽग्निसादनं । ततो होमः। दर्शपूर्णमासप्रकृतयः पाकयज्ञाः। तेष्वावृदुपचारस्तूष्णीमिति । उक्तसंकीर्तनं विशेषविधानार्थे। उपसमाधानं द्रव्याणां समभ्याशीकरणं। केचिद्गन्निलक्षणे समाधाय मनुष्वदित्यन्वाद्धाति शक्तराग्निषु । तत्पर्यन्तमुपसमाधानं दृष्ट-मिति वदन्तः। तद्युक्तं। तत्र पशुबन्धसिद्धमनूचितं यज्ञान्य-

^{1.} See Kāth. XXXII. 7:26. 9. 2. Cp. Āp. VI. 5. 4. 3. Thus the Ms. 4. Kāth. IV. 16:43. 15-16. 5. Cp. note 3 on page 203. 6. अत्र प्तामुक्त the Ms. 7. This passage is cited from the beginning of the 3rd Kaṇḍikā of the Paribhāṣāṣūtra belonging to the Kath. Yajnasūtra. 8. Cp. XIII. 7-8. 9. Kāth. II. 9: 15. 4-5 and cp. Mān. frs. I. 7. 3. 43, Āp. VII. 7. 1.; the Ms. has: अन्वाविद्धांति। 10. Read राकेरादिष्ट

होमार्थे तत्रान्वाधानं लिङ्गप्रकरणैर्विनियुक्तं । इह तन्नोपदेशेन नाप्यतिदेशेन॥

यथाचरितं च पित्रसंस्करणाज्यिनविपणग्रहणाधिश्रयणोत्पवन-मवेक्षणं च ॥ ४ ॥

दे०। यथाचरितं मन्त्रवदित्यर्थः । अवेक्षणं पत्न्यापि । तत्राछिन्नाग्रौ समौ प्रादेशमात्रौ दभौ पवित्रकं । यथोक्तमप्समाधानमिति तत्र तत्रोक्तं। हविष्यान्नेन चरुस्थाळीं प्रयित्वा अमुभौ इति संकल्या-वहत्य निष्प्य चरौ पवित्रान्तर्हिता अपो निषिच्य तण्डुलादिकं निक्षिण्यावधानेनानास्त्रावितान्त² ऊष्मपक्कं चर्ष श्रपयित्वाभिघार्यों-द्गुद्धास्योदगभिघार्याघारसमिघावादघाति । विष्णोर्मनसा पृते स्थः³। देवो वः सवितोत्प्रनात्विच्छद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रिक्मिभिः³। पवित्राभ्यामुदकमुत्पूय ते नैव तूष्णीं हविष्यान्पात्राणि च प्रोक्षति॥ आज्यधान्यां पवित्रान्तर्हितायामाज्यं निर्वपति पृथ्न्याः पयोऽसि तस्य तेऽक्षीयमाणस्य पिन्वमानस्य पिन्वमानं निर्वपामि ॥ देवेभ्य आज्यं निरुप्य गृह्वाति पञ्चानां त्वा वातानां धर्त्राय गृह्वामि । पञ्चानां त्वा सिळळानां घ० ग०। पञ्चानां त्वा पृष्टानां घ० गृ०। पञ्चानां त्वा दिशां घ० गृ०। पञ्चानां त्वा पञ्चजनानां घ० गृ०। भूरस्माकं हव्यं देवानामाशिषो यजमानस्य चरोस्त्वा पञ्चबिलस्य धर्त्राय गृह्णामि । धामासि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनं देवताभि-स्त्वा देवताभ्यो गृह्णामि⁵ ॥ अधिश्रयति⁶। इषे त्वा⁶। अदब्धेनेति⁷ पत्न्यवेक्षते । ऊर्जे त्वेति⁷ पुनरिधश्रयति । अग्नेर्जिह्वेति⁸ पवित्रे-णोत्प्नाति। हविरसीत्यनेन⁸ वीक्षते। अवेक्षणं वेति⁹ योगविभागा-

^{1.} च given by Br. and Ād., a Tuebingen reaka and of the Mss. of Devapāla by T; यथाचित पिनि A. 2. व्यानेनासाठ A; the sense in not clear to me. 3. Kāth. I. 5:2. 18. 4. Kāth. I. 10:5.3-4. 5. Kāth. V. 6: 48. 10-15. 6. A (and cp. Br. on this sutra): कर्जेस्वेस्प्रमा अधिअयित । Kāth. I. 10:5.8-9. 7. अद्देशित the Mss.; Kāth. l. c. 8. Kāth. l. c. 5.9. 9. R. चेति and cp. Ād. on this sutra.

त्पत्त्या अप्यवेक्षणं वा ज्ञायते । अन्यथेक एव योगोऽभविष्यत् । मैत्रायणीयायां च स्फुटमेवाभिहितं पत्त्यवेक्षणम् ॥

व्र० । विष्णोर्मनसेति दर्भपवित्रमुन्मुज्य समाविच्छन्नाग्रौ दर्भौ प्रादेश-मात्रौ पवित्रीकरोति।ताभ्यां देवो व इति अङ्गुष्टकनिष्टकाभ्यामुत्ता-नाभ्यां पाणिभ्यामुद्गग्रौ दर्भावादाय प्राचीनमुद्कमुत्पुनाति सकुन्म-न्त्रेण द्विस्तूष्णीं । सावित्रादिना यथादेवतं प्रोक्षति । देवस्य त्वा सवितुः … अग्नये इन्द्राग्निभ्यां जुष्टं प्रोक्षामि । अग्नयेऽग्नीषो-माभ्यां जुष्टं प्रोक्षामि । पात्राणि च तूष्णीं । न्यञ्चि पात्राणि प्रयुन-क्त्युत्तानानि प्रोक्षति । ततो ब्रीहीनवहन्ति । त्रिः सुफलीकृत्वा निस्तुषान्करोति । उत्पूयापोऽधिश्रयति । प्रक्षाल्य तण्डुलान्पवित्रा-न्तर्हितानावपति । प्रक्षाल्याग्रतो मेक्षणमवद्घाति । उत्मुकेन त्रिः परिहरति । … पञ्चानां त्वा …देवताभ्यो गृह्णामीति गृहीत्वा । … पत्न्यवेक्षणमिह न भवति । दक्षिणतः पत्नीमुपवेक्ष्य । ऊर्जे त्वेत्यग्ना अधिश्रयति । … पवित्रेणोत्पुनात्युद्कोत्पवनवत् । …हविरसीति व्यजमानो वीक्षते ॥

आ०। यथाचरितं च पवित्रसंस्करणं । तेपामुक्तमिति चराब्देनानुकृष्यते । तूष्णींप्राप्ते मन्त्रविधानं । अच्छिन्नौ समौ प्रादेशमात्रौ
दभौं पवित्रकं । विष्णोर्मनसेत्युन्मार्ष्टिं एतावन्मात्रं। नापां संस्करणं।
आज्यिनविपनादि यथाचिरतं मन्त्रविद्यर्थः । अवेक्षणं चेति
योगविभागात्पत्त्याप्यवेक्षणं मैत्रायणीये स्फुटमस्ति । निर्वापं परिसंचष्टे । न च गृहे निर्वापराब्दे। असि यत्सावित्रेण क्रियते । अत्र
यत्र हविश्चोद्ना तत्र तत्र राब्दान्तरेण चत्वारि हवींष्यासादयेति तेन मन्त्रवती निर्वापराङ्का न कार्या। एतत्त्वाथोक्तसमाधानं तत्र
तत्रोक्तं । हविष्मत्सु चरुस्थालीं पूरियत्वा अमुष्मा इति संकल्प्यावहत्य पवित्रान्तिहींतासेचनावपनमेक्षणावधानेनानवस्नावितान्तरो-

^{1.} See Maitr. S. IV. 1. 12: 15. 7 and Mān. śrs. I. 2. 5. 12, also in the Kāth. (XXXI. 9: 11. 6). 2. Kāth. I. 5: 2. 18-19. 3. Kāth. V. 6: 48. 10-15. 4. Kāth. I. 10: 5. 11-14. 5. Read 現就? 6. R. 夏朝江明祖宿 ? Referring to?

ऽमुष्मे पकं श्रपयित्वा श्रतमाभिघार्योद्वास्योदगभिघार्याघारसमिधा-वादधाति ॥

प्रागाज्यभागाभ्यामुक्ता आघारौ ॥ ५ ॥ ¹

- दे० । सुक्सुवौ प्रतिताप्य समुन्मुज्य² सुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्वाघार-समिधावाधाय³ चरुमभिघायोँदग्दभेषृद्धास्याभिघायोँपयामपाणिः प्रजापतये स्वाहेत्युत्तराधेंऽग्नेः संततं दीर्घ प्राञ्चं प्रज्वाळितायां समिध्याघारयति। सुवेण तिष्ठन् चतुर्गृहीतेन दक्षिणमाघारमाघार-यति अध्वौं अध्वरो दिविसपृगहुतो यश्चो यश्चपतेरिन्द्रवान्बृहद्भाः स्वाहा⁴॥
- आ० । अत्र दार्रापौर्णमासिके सर्वसिंस्तन्त्रे प्राप्ते आघारग्रहणमन्यपिर-संख्यानार्थे । तेन प्रयाजादीन्पिरसंच्छे । आघारावेव भवतो नान्य-िंकचित् । आघारहोमयोर्नाम च धार्मग्राहिकत्वेन सधर्मकावेवा-घारौ भवतः । प्रथमं स्रुवेण दीर्घ प्राञ्चं संततं मनसा । एवं स्रुचा द्वितीयं चतुर्गृहीतेन तिष्ठन्नुध्वों अध्वर इति ॥

युक्तः पुरस्तादिति⁶ पश्चिमराज्यस्य जुहोति ॥ ६ ॥

दे०। आज्यस्येति द्वितीयार्थे षष्ठी । अवयवावयविसंबन्धे वाज्यस्यांशं जुहोतीत्यर्थः। आज्यम्रहणाद्प्योषधिद्रव्यं प्रधानमस्तीति ज्ञापयित॥ आ०। अभिधानाच्य युक्तः पुरस्तादिति पञ्चभिराज्यस्य जुहोति। आज्यम्बर्णं पाकयञ्जेष्वन्यत्पक्षमौषधं प्रधानं यथा कर्मास्त्येवेति ज्ञापयित॥ आयुषः प्राणमिति सन्तनीर्जुहोति ।। ७॥

^{1.} This sūtra only given by Br., Ād. and a Tuebingen Ms. It seems to have fallen out in the text of Devapāla where the āghāras, however, are treated. 2. Thus emended; समुत्त्व्य the Mss. 3. Emended; ज्वाय the Mss. 4. Kāth. I. 12: 7. 2. For the whole passage cp. Mān. લેવ્યા. 3. 1. 5 and 15. 5. घमग्राहकतेन the Ms. 6. See Appendix V. 7. In all the Mss. of Devapāla this sūtra has been omitted. Only in T it is added between the lines; Br. has भणं सन्वन्वित. Cp. XXV. 12.

दे । आयुषः प्राणिमत्येकादश नाभेभीवनस्य ॥

आ० । आयुषः प्राणिमिति संतनीर्जुहोति । तृतीयासंबद्धो जुहोतिरिह नानुवर्तते इति पुनर्जुहोतिप्रहणं जयादिष्यप्यनुवर्तते ॥

जयाभ्यातानात्राष्ट्रभृतश्च ।। ८ ॥

दे०। येन कर्मणेत्सेंत्तत्र³ जयाजुहुयादितीहापि विनियोगः। '''त्रयोदश जयाः। अभ्यातानहोमश्चतुर्दशः। जयाभ्यातानाजुहोतीत्यनुषङ्गः।''' राष्ट्रभृतश्च। अत्रापि जुहोतीत्यपेक्षते । राष्ट्रभृतसंज्ञया प्रसिद्धास्त्र-योदशाहुतयः॥

आ०। जयाभ्यातानाश्च तान्जयाभ्यातानामाकृतं च स्वाहिति जयास्य-योद्द्या। अत्र मैत्रायणीयानामेव चतुर्थी भविति । तत्र देवतानाम-ध्रेयेन होमः । इह च वाक्येन पद्द्वयेन यत्र वाक्येन होमस्तत्र चतुर्थीं न भवित। किचिद्पि यथा। अग्निर्वृत्राणीति। अभ्याताना यहस्पितपुरोहिता इति प्रवादः। राष्ट्रभृतो क्रतापाडिति। अत्र त्रयोद्द्याहुतीः षड्भिः पर्यायद्वाद्द्या विभज्य विभागश्च प्रतिपर्यायं द्वयोवांक्ययोरादी पट्यते। द्वे च समाप्तो। यथासंख्येन संबन्ध-स्तेषामत्र रूपोदाहरणं। क्रतापाडृतधामाग्निर्गन्धवः स न इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वद्। तस्यौपधयोऽप्सरसो मुदा नाम ताभ्यः स्वाहा वडिति। एवं सर्वत्र । नात्र ऊहो वाक्यप्रक्षेपो वा कर्तव्यः। स नो भुवनस्य पत इति त्रयोद्द्यी। अत्र विश्वा आशा इत्यनेन होमशङ्का न कार्या। विज्ञानमात्रत्वादेवमस्यैषापि

^{1.} Only in T.—cp. Br. on XXV. 12. 2. Cp. XXV. 13. 3. Thus, although the Mān. grhs. I. 10-11 has the same corruption, emended; क्मेंगेच्छेत् the Mss.; cp. T S. III. 4. 6. 1. 4. चतर्थी viz. विभक्तिः cp. Mān. grhs. l. c., where the formulæ are given in the dative. 5. Cp. sūtra 11. 6. This is the practical form of these formulæ, cp. also Schræder, die Tuebingen Katha. Handschriften, page 28. 7. Could the text of the Kāṭhaka (ed. Schroeder) XVIII. 14. be incomplete? Devapāla also mentions after the formula (P. 275, 12-13) स नो भुवनस्य पते ... रामे यच्छ स्वाहा the following one: विश्वा आज्ञा अप्सरसः प्रिया ता न इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु (sic) तस्मे स्वाहा (Cp. Ms. II. 12. 2: 145. 11).

सपत्नीको विदितो भवतीत्यर्थः। षण्णां मिथुनशब्दो दृश्यते। मिथुना आहुतयः प्रजात्ये द्वादशेति स नो भुवनस्य पत इति राष्ट्रभृत्वा-दिहाग्नौ होमः। अन्यत्रवचनाद्रथमुखादौ ॥

वात्रीन्नावाज्यभागौँ ॥ ९ ॥

दे०। राष्ट्रभृदनन्तरं वार्त्राघावाज्यभागौ जुहोति । उभयत्र चोभौ पौर्णमास्याममावस्यायां च । अन्येषु पाकयक्षेषु आज्यमेव भागो
ययोस्तावाज्यभागावग्नीषोमौ। आज्यदाब्दोऽत्रापि धर्माणां ब्राहकः।
तेन चतुर्गृहीतेन होमः। आग्नेयस्याग्नेयी याज्यानुवाक्ये द्वितीयस्य
सौमी। अन्ये त्वाहुः। न याज्येवानुवाक्या भवितुमर्हति। अनुवाक्यया
प्रेषः याज्यया हविः प्रक्षेपः । तत्र गायत्र्योऽनुवाक्याः त्रिष्टुमो
याज्या इति प्रायिकः । अत प्वात्र वार्त्रधाव्दोऽनुवाक्ययाप्राहक
इत्याहुः। तथा चोक्तं। यत्र वृत्तस्तत्रानुवाक्येति। अग्निर्वृत्ताणि आहुतः । तथा चोक्तं। यत्र वृत्तस्तत्रानुवाक्येति। अग्निर्वृत्ताणि समाधानदाब्देनोच्यत इत्याहुः। अग्निमुपसमाधायेत्याज्यभागान्तं
हुत्वेत्यर्थः॥

आ०। आज्यभागशब्दोऽयं धर्मग्राहकः। तेन चतुर्गृहीतेनाग्निर्वृत्राणीत्युत्तरतः। तथा त्वं सोमासीति दक्षिणतः । वार्त्राघ्रशब्देनानुवाक्याये वेविते। तेनानुवाक्यया होमः सर्वत्र ज्ञायते। दयति व यत्रचंस्तत्रानुवाक्य इत्येवं केचित्। अन्ये पुनराहुः। याज्यया हविः प्रक्षेपो दृष्टः समाचारश्च आ हिमवत आ कुमारीभ्यो याज्यया होमः। यदुक्तं। गृह्यकारः सर्वत्रानुवाक्याश्चोदयति। तदनैकान्त्रिकं व

^{1.} Kāth. XXI. 12: 52.19. 2. Kāth. XXXVII. 12: 93.12. 3. Thus (with oञाo) all; the Ms. Chambers of the Kāth has once also this reading. But Devapāla in the explanation of the word has twice with oञ्च॰; वाजोज्ञा आ॰ Br., the Stein and a Tuebingen Ms.; oञावन्त Ād. and the Bombay reaka and all the Mss. of Devapāla. 4. Kāth. II. 14: 18. 1-2. 5. Kāth. l. c. 3-4. 6.? राब्देनाववाक्य the Ms. 7. Before दयति blank of one akṣara. 8. R. ॰वाक्या? 9. Thus the Ms.; the word त्रिक must be contained in this.

याज्या अपि चोद्यति । यथा । वषर् ते विष्ण उप ते गा ये ते अर्थमन् प्र तिहिष्णुरित्येवमाद्याः ॥

स्विष्टकृदाज्यभागा अन्तरेणावापः² ॥ १० ॥

- दे० । उक्तयोराज्यभागयोर्भविष्यतः स्विष्टकृतश्च मध्ये आवापः कर्तव्यः । आवापशब्देन स्थालीपाकयञ्चा आग्नेयाद्य उच्यन्ते । · · अथवा स्विष्टकृदाज्यभागान्तरेणावापः प्रधानकर्मणां कर्तव्य इत्यध्याहारेण पूरियतव्यम् ॥
- व्र० । स्विष्टकृदाज्यभागा अन्तरेण प्रधानं । उपस्तीर्य मध्यात्पूर्वार्धाचा-वद्यति संहताभ्यामङ्गुलिभ्यामङ्गुष्टेन चाङ्गुष्ठपर्वमात्रमवदानमवद्येत् । पश्चानृतीयं पश्चावित्तनोऽवदायाभिघार्य यतोऽवत्तं तच्चाभिघारये-द्यातयामताये । स्विष्टकृतेऽवदाय न प्रत्यभिघारयेन्न हि ततः परमाहुतिं यक्ष्यन्भवतीति । भुवो उभा वामिन्द्राग्नी इत्यमाव-स्यायां । प्र तद्विष्णुरित्याज्यप्रधानं । इत्यमावस्यायां प्रधानाहुतयः। ये के च जमेति अनुक्तप्रधानदेवतानां सर्वत्र होमः । भुवो अन्यं दिवो युवमेतानीति तिस्नः पौर्णमास्यां । तासामान्या-मित्याज्यस्य चतुर्गृहीतेन ॥

आ०। आवापो नाम देवताद्रव्यविशेषः। तदाज्यभागौ कृत्वा प्राक् स्विष्ट-कृतोऽन्तराळे भवति । एतत्तनत्रं साधारणमाज्यभागान्तं स्विष्ट-कृदादि च॥

नामधेयेन देवतां यजेत तद्देवतया वर्चाग्रेयीं वेहिदग्नीषोमीया-मैन्द्राग्नीं वा द्विदेवतेषु वेश्वदेवीं बहुदेवतेषु विश्वतिष्

^{1.} Kāṭh. VI. 10, XIII. 76, X. 13, II. 10. 2. Thus Br. and Ād.; the copies of Devapāla: •ज्यभागान्तरेणा॰ । 3. वस्य॰ the Bombay Ms. 4. Kāṭh XVI. 15: 239.8. 5. Kāṭh. VI. 9: 59.1. 6. Kāṭh II. 10: 16.3. 7. Kāṭh. XIII. 15: 167.15. 8. ०देवता the Mss. 9. Kāṭh. IV. 16: 43.3. 10. •देवत॰ and •देवत॰ the Mss. promiscue. 11. वा only given by Br., Ād., a Tuebingen Ms. and of the Mss. of Devapāla by T; ACD: तदेवतयार्घा॰।

दे०। आग्नेयस्थालीपाकस्याग्नये स्वाहिति नामधेयेन जुहुयात्पर्वणि स्थालीपाकस्याग्नये स्वाहा अग्नीषोमाभ्यां स्वाहिति । तद्देवतया ऋचेति पक्षान्तरम्हिवधानादक्षश्लीधिमतर इत्याहुः। अग्नेये स्थालीपाके तावदाग्नेयी युक्ता यदा न नामधेयेन यागः देशकाल-कुल्लेमेदे नागविनायकप्रामयश्लप्रभृतीनां यागाः प्रसिद्धाः यद्देवता-भिधानसमर्था वेदे मन्त्रा नाम्नाताः तेष्वपीष्टेषु दर्शपूर्णमासयोरिति नयेनातिदेशप्राप्ता आग्नेयादिमन्त्राः सार्तादिष्वेवोहनीयाः। तस्या-दक्षु नोहिदिति । ऋशूहिनषेधाद्वहुवचनमर्थवत् । तत्रैकदेवतेष्वग्नीषोमीयमैन्द्राग्नीं वा प्रकृतौ । बहुदेवतेषु तु वैश्वदेवीं । विश्वदेवप्रकाशानसमर्थामतिदेश प्राप्तामृचमुहेत् ॥

आ०। अत्र देवताहिविविशेषो विश्वीयमानो उन्तराल उच्यते । कथं । नामधेयेन देवतां यजेत । तदेवतया वर्चा आग्नेयीं वोहेत् । यत्र नामधेयेन देवतायागः तत्र ऋधूहः । किमधें । ऊहः किलागित-कागितः । अमन्त्रत्वात् । ऊहिविधानाज्ज्ञायते ऋक् । ऋधुं आचार्यस्याभिनेतरतः । विद्धाति च होमार्थमुचः। यत्रेयं व्यवस्था इह जातिकुलाचारव्यवस्थया उच्चावचा देवतायागाश्चोदिता भवन्ति । तत्र नागविनायकदीनां लोके यागानामुन्वेदे न पठ्यते । तत्रोहः । समानाक्षरं नाम लभ्यते तत्र नामधेयेनैव । यथा । पञ्च-हस्ताय स्वोहेति । न पुनर्विद्यमानास्वृक्षु नामधेयेन यागः ॥

ऋतुतिथिनक्षत्रदेवताश्च यजेत ॥ १२ ॥

दे०। षड्तवस्तांस्तद्धिष्ठातृभूताश्च³ देवता नामधेयेन यजेत । एवं तिथीस्तद्धिष्ठातृभूताश्च देवता यजेत । तथा नक्षत्राण्यिश्वन्यादि तद्देवताश्च । ताश्च शान्तिविमोकमन्त्रेषु पठिताः वयाख्याताश्च प्रधानदेशावाप्राधान्यमिति विज्ञेयम् ॥

ब्र॰। ओ॰ अग्नये स्वाहा वसन्ताय स्वाहा। इन्द्राय स्वाहा ग्रीष्माय

^{1. ?} Thus ACD; T seems to read: अवानादक्वकां । 2. ? श्रश्च the Ms. 3. A (who alone has this first sentence): अस्तन्तद्धिः। 4. Probably in the Āraṇyaka of the Kathas.

स्व०। मरुद्ध्यः स्व० वर्षाभ्यः स्व०। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्व० शरदे स्व०। मित्राय स्व० हेमन्ताय स्व०। मित्रावरुणाभ्यां स्व० हेमन्तशिशि-राभ्यां स्वाहा ॥ और ब्रह्मणे स्वाहा प्रतिगदे स्वाहा । त्वष्टे स्व० । द्वितीयायै ख॰ । जनर्दनाय ख॰ तृतीयायै ख॰ । यमाय ख॰ चतथ्यै स्व । सोमाय स्व पश्चम्ये स्व । कुमाराय स्व व पष्ट्ये खा। मनिभ्यः खा सप्तस्ये खा । वसुभ्यः खा अष्टस्ये खा। विज्ञान्त्रेभ्यः ख० नवस्यै ख० । धर्माय ख० दशस्यै ख० । रुद्रेभ्यः स्व० एकादश्ये स्व० । रविभ्यः स्व० द्वादश्ये स्व० । कामाय स्व० त्रयोदस्यै स्व० । भृतेभ्यः स्व० चतुर्दस्यै स्व०। पितृभ्यः स्व० अमावस्यायै स्व०। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्व० पूर्णपञ्चदश्यै स्वाहा ॥ ओः अग्नये कृत्तिकाभ्यः स्वाहा । प्रजापतये स्व० रोहिण्यै स्व०। मरुद्धशः स्व० इन्वकाभ्यः स्व० । रुद्राय स्व० वाहवे स्व०। अदितये स्व० पुनर्वसवे स्व०। बृहस्पतये स्व० तिष्याय स्व०। सर्पेभ्यः स्व० । आऋषाभ्यः स्व० । पितृभ्यः स्व० मघाभ्यः स्व० । भगाय स्व० पूर्वाभ्यः फाल्गुनीभ्यः स्व० । अर्थम्णे स्व० उत्तराभ्यः फलानीभ्यः स्व० । सवित्रे स्व० हस्ताय स्व० । त्वष्टे स्व० चित्रायै स्व०। वायवे स्व० निष्ट्याये स्व०। इन्द्राग्निभ्यां स्व० विशास्त्राये स्व०। मित्राय स्व० अनुराधेभ्यः स्व०। इन्द्राय स्व० ह्येष्टाये स्व०। निर्ऋतये स्व० भूलाय स्व० । अद्भवः स्व० पूर्वाभ्योऽषाढाभ्यः स्व०। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्व० उत्तराभ्योऽषाढाभ्यः स्व०। विष्णवे स्व० अभ्वत्थाय स्व० । वसुभ्यः स्व० श्रविष्ठाभ्यः स्व० । वरुणाय स्व० शतभिषजे स्व०। अजैकपदेभ्यः स्व० पूर्वभ्यः प्रोष्टपदेभ्यः स्व० । अहिर्बुप्न्याय³ स्व० उत्तरेभ्यः प्रोष्ठपदेभ्यः स्व०। पृष्णे स्व० रेवत्यै स्व०। अश्विभ्यां स्व० अश्वयम्भ्यां स्व० । यमाय स्व० अपभरणीभ्यः स्वाहा⁴ ॥

^{1.} The Bombay Ms. ins. here: ब्रह्मणे स्वाहा अभिजिते स्वाहा.
2. Thus both the Ms.; we expect अजायैकपदे। 3. Thus both; we expect अहये बुध्न्याय। 4. For the last part cp. Kāṭh. XXXIX. 13.

आ०। यजेत । स्रुवेणेव । न यजितशब्दाचतुर्गृहीतेन जुहोति। यजन्याः परस्पराज्ञवादात् । जयोर्याजयेदितिवत् । एतत्सर्वप्रधानानां साधारणं । ऋतुश्च तिथिश्च नक्षत्रं च तेषां देवता ऋतुतिथिनक्षत्र-देवताः । चराब्दादतुतिथिनक्षत्राणि च नामधेयेन यजेत । केचि-दतुश्च तिथिनक्षत्रदेवताश्च चराब्दाब्रश्चतं विगुद्धते । तेऽपि वृत्ति विदेषेण दोषान्न मुच्यन्ते । तसादत्वादीन्सदेवतान्यजेत । तथा च मैत्रायणीयानां गृह्ये । ऋतुमिष्ट्वा ऋतुदेवतां यजेत । नक्षत्रमिष्ट्वा नक्षत्रदेवतां यजेत । तथिमिष्ट्वा तिथिदेवतां यजेत । ऋतुतिथीनां देवताः परारारादिभ्यो ऽवगन्तव्याः ॥

प्राक् स्विष्टकृत उपहोम इह गावो Sयं यज्ञ द्या नः प्रजां । धृभिरुपधृभिश्व हुत्वेडामय इति स्विष्टकृतम् ॥ १३ ॥

दे०। इह गाव इत्यादय उपहोमाः। तेषां स्विष्टकृतः पूर्वत्वं निय-म्यते। इडामग्न इति स्विष्टकृतं यजेतेत्यनुषङ्गः। इह गाव इत्यादीनुपहोमान्हुत्वा मध्यात्पूर्वार्थाचावदाय स्विष्टकृतं यजेते-डामग्न इति मन्त्रेण॥

ब०। तत उपहोमः। इह गाव इति तिस्नः। उपस्तीयोत्तराधिद्धविषो हविषोऽग्नये स्विष्टकृते च सकृत्स्थवीयांसमवदाय द्विरिभघार्य प्रचरति। नातः प्रत्यभिघारयेदुत्तरार्धपूर्वार्धे संस्छात्स्विष्टकृतः। इडामग्न इति। हुते मेत्त्रण्मनुप्रहृत्य हविक्विष्ठष्टमुद्वास्य ॥

श्रा०। प्राक् स्विष्टकृत उपहोमः। श्रनुक्का श्रिप प्राक् स्विष्टकृत एव भवन्ति। किं वचनेन । स्विष्टकृद्धकृत्वमुपहोमानामेकादशाना-मिह गाव इत्यादीनां ज्ञापयति। इडामग्न इति स्विष्टकृतं जुहोति समवदायोत्तरार्धपूर्वार्धे॥

^{1.} r ?. 2. See $M\bar{a}_{n}$. grhs. I. 10.9. 3. $Devap^{\bar{a}}la$: तत्र धुर इत्यप्तिमूर्चेति चतसृणामेव बाह्मणाविदिता संख्यातया (संख्या तत्र A) बाह्मणान्यासां धूरं गायतीति (B. यासौ धुरां गायत्रीति ? see $K\bar{a}$ th. VII. 4: 65.20)। उपधुरा ऽप्युपशब्दयोगादुपप्रयन्त इत्याद्याश्चतस्रो याज्ञिकाख्याताः ($K\bar{a}$ th VI. 9: 58.20-59.6, dhuras; VI. 9: 53.16-19, VII. 2: 64.3-6 upadhuras). On the whole cp. Br. on LXXII. 5.

त्वं नो अप्र इति द्वाभ्यां जुहुयाद्या भूरिति च सर्वप्रायाश्वतानि मनो ज्योतिरिति सप्तभिः ॥ १४॥

दे०। तत एतदाहुतिद्वयं जुहुयादित्यर्थः श्रया भूरिति च। जुहुया-दित्यनुषज्यते ॥

ब्र०। त्वं नो श्रग्न इत्यादि मनो ज्योतिरिति सप्तान्ता द्वाविशति-माहुर्तार्जुहुयात्। त्वं नो त्राप्ते (1)।सत्वं नो त्राप्ते (2)। त्रायाश्चाप्ते (3)। भू: स्वाहा (4)। भुव: स्वाहा (5)। स्व: स्वाहा (6)। भूभ्वः स्वः स्वाहा (7)। त्वं नो ऋग्ने (8)। स त्वं नो ऋग्ने (9)। न्यूनमतिरिक्ते जुहोमि स्वाहा (10)। श्रतिरिक्तं न्यूने जुहोमि स्वाहा (11)। समं समे जुहोमि स्वाहा (12)। श्रनाञ्चातं यदाञ्चातं यद्यक्षे कियते मिथः। सर्वे तदग्ने कल्पय त्वं हि वेत्थ यथातथं स्वाहा 3 (13)। स्विष्टिश्च दुरिष्टिश्च ये यज्ञमभिरित्तः । प्रया-जानन्या नः पात् यश्चमन्याभिरत्तत् स्वाहा (14)। श्राश्रावित-मलाश्रावितं वषद्कृतमवपद्कृतमननुक्रमत्यनुक्रं च यज्ञेऽति-रिक्नं कर्मणो यच हीनमग्निष्टानि प्रविदन्नेत कल्पयन स्वाहा (15) ॥ ततो मनो ज्योतिरिति प्रायश्चित्तानि । मनो ज्योति-र्जुषतां (16)। त्रयस्त्रिशत्तन्तवः (17)। यन्मे मनश्छिद्रम् (18)। विश्वकर्मा हविरिदं जुपागः (19)। ग्रयाश्चाक्षेऽसि (20)। त्वं नो अग्ने (21)। स त्वं नो अग्ने (22)॥ आज्यशेषं स्रचि चतर्गृहीतवत्यासिच्य दर्भानग्नौ प्रास्य वेद्यामुर्ध्वस्तिष्ठनसंस्थित-यजुर्जेह्यादाश्रावितमिति संततम्॥

^{1.} Br. जुहुयादयाश्चाशिरिति. The words च सर्व॰ ... सप्तिशः are not found in the copies of Devapāla, which must be incomplete here as the Bhāṣya gives the mantras here referred to. 2. सर्वाणि प्रायश्चि Br. and a Tuebingen Ms. 3. Cp. TBr. III. 7. 11.5. 4. Cp. TBr. III. 7. 11. 1. Devapāla gives this verse at the end of all the prāyaścittas, where it is repeated by Br. also. 5. Kāth, XXXIV. 19: 49.14. sqq.

आ॰ । त्वं नो अग्ने इति द्वाभ्यां जुहुयात् । अया भूरिति च । अयाश्वाग्ने भूः स्वाहेत्यनुवाकरोषं चशब्दात्सर्वप्रायश्चित्तानि मनो ज्योतिरिति सप्त प्रायश्चित्तानि प्राक् संस्थितयजुषो द्यानि । इह तथैवाश्रावितमित्यसात्पूर्वम् ॥

परिस्तरणान्यनुप्रहरेत्रानुप्रहरेदित्येके ॥ १५ ॥

दे०। सुक्रवाक्येन प्रस्तरं प्रहरतीति प्रकृतावास्नातं । तत्पाकयशेषु केचिदिच्छन्तीत्यर्थः॥

श्रा० । परिस्तरणानि दर्भाननुप्रहरेत् । इह प्रतिपत्तिदर्शनात्परिस्तरणः मस्तीति² ज्ञायते । नानुप्रहरेदित्येक इति वक्कव्ये पुनराख्यातः प्रहणं विकल्पस्य चतुर्भागावशेषतां ज्ञापयति ॥

एवं सर्वा³ देवताश्रेज्यानि च ॥ १६ ॥ ४७ ॥ (४।७)

दे०। सर्वा देवताः साधारणनाम्ना यजेत । इज्यानि च यष्टव्यानि यज्ञा इत्यर्थः । सर्वदेवताभ्यः स्वाहा । यज्ञेभ्यः स्वाहेति । इज्यानि हविष्यद्रव्याणि। सर्वाणि सर्वदेवतोदेशेन प्रक्तिपेदित्यपि केचिद्याचन्तते ॥

श्रा०। एवं सर्वा देवताश्च। यथा तिस्रो देवता यजित। इज्यानि च।
यजितशब्दचोदितान्युच्यन्ते। यथा गोयज्ञस्य वहण्यज्ञस्येति ।
तत्रायं संत्रेपार्थः। स्थालीपाकशब्देन पाकयज्ञतन्त्रमुपस्थाप्यते।
देवताद्रव्यशब्देन यज्ञशब्देन च। एतित्रतस्याभावे जयप्रभृतिभिरित्यनेन । तस्याप्यभावे यावदुक्रमेव । यथा इह प्रजा
यासामूध इति ॥

पडाहुतं प्रतिपदि पुत्रकामो ब्रह्मणाग्निः संविदान इति पड्भि-

^{1.} Ād. here probably refers to the (lost) Mantrapraśna of the Kathas. 2. •णमसीति the Ms. 3. सर्वदेवताश्चे• the Mss. of Devapāla. 4. Cp. LXXI. 1 and 11. 5. Cp. LVIII. 2.

राज्यस्य जुहोत्युत्तराभिः षद्भिः स्थालीपाकस्य ॥ १ ॥

दे०। तस्मिन्पाकयशा इत्युक्तं । द्विविधाश्च नित्यकाम्यभेदेन पाक-यशाः। तत्र नित्याः पूर्वोक्ताः नियतकरणीयत्वात् । काम्यास्त्व-धुनोच्यन्ते नियमकार्यत्वाभावात् । पडाहुतय आज्येन षद् स्थालीपाकेनासिन्नित्यन्वर्थसंशा पडाहुतमिति। तच्च प्रतिपद्येव कुर्यात्। न जातु चित्पञ्चद्रयां। पुत्रकाम इत्यधिकारिनिर्देशः। ब्रह्मणाग्नः संविदान इति पड्भिर्ऋग्मिः। यत्ते अन्त्यप्सरस इत्यदिभिः स्थालीपाकेन जुहुयात्॥

ब्र०। षडाहुते शुक्के कृष्णे वा प्रतिपद्यसये रत्तोच्चे जुष्टं निर्वपामीति निर्वापः। ब्रह्मणाद्धिः "इति षड्भिराज्येन।ये ते झन्त्यप्सरसः " इति षड्भिः स्थालीपाकेन।तत ऋतुतिथिनत्तत्रदेवताश्च यजेत।

श्रा० । नित्यान्युक्तवा काम्यानि श्र्लगवपर्यन्तानि कथ्यन्ते । किमर्थमुच्यन्ते । श्रत्र पाकयज्ञा इति सर्वपाकयज्ञानां साधारणं तन्त्रमुक्तं । काम्यानां कामोत्पित्तवशादनुष्टानं कामोत्पित्तश्चानियतकालानतेषां ग्रूमः । नित्यानि विकृत्य निविशन्ते । श्चतस्तान्युच्यन्ते । पुत्राश्च महोपकारत्वादात्मनः पूर्वेषां चेष्यन्ते । श्चतः
पुत्रकामः पडाहुतं नाम काम्यं पाकयञ्चं कर्म प्रतिपदि कुर्यात् ।
षडाहुतयो यस्मिस्तत् षडाहुतं । प्रतिपदीति नियमो न पश्चदश्यां । श्चाज्यभागान्ते ब्रह्मणाग्नः संविदान इति षड्भिर्श्वामिराज्यस्य चतुर्गृहीतैर्जुह्यात् । प्रधानत्वाहुपांश्चयाज्ञवत् ।

^{1.} These 12 verses probably were handed down in the (lost) Mantrādhyāya of the Kathas. They correspond with Mān. gihs. II. 18.2 in the following order: a, b, g, d (आशां यस्ते जिघांसति), e, c, f(.. गन्धवां गोष्ट्रया गेद्याश्च ये। कड्यादसुत देविनं..), h, i, k (गर्में देहि सिनीवालि गर्में देहि पृथुद्दके। गर्में ते अधिनी देवा आध्वां पुष्करस्त्रजम्), l(...अधिनी ...), m (मास्याः प्रजां गीरिपो..).
2. See XLVII. 2. 3. Thus here the Mss., but the Bhāṣya ये ते। 4. Thus a quotation in T, but the Bombay Ms. reads कामान instead of काखान. 5. Thus! 6. Read: सहो।

उत्तराभिः षड्भिः स्थालीपाकस्य ये त झन्त्यप्सरस इत्येव-मादिभिः॥

सौविष्टकृते त्रयोदशीम् ॥ २॥ ४८॥ (४। ८)

दे॰। सौविष्टकृते कर्मणि पुनस्त्रयोदशीमाहुति जुहुयात् । मेजमेष² परापतेति मन्त्रो न त्विडामग्न इति ॥

आ०। सौविष्टकृते यागे त्रयोदशीमृचं नेजमेषेत्येतां कुर्यात्। इडामग्न इत्यस्य निवृत्तिः॥

नक्षत्रयज्ञेषु निक्षत्रदेवतानामृचस्ताभियंजेत । अग्निर्मृघी हिरण्यगर्भी मरुतो यन्मृडा नो रुद्र सुत्रामाणं तव श्रिये नमो अस्तु
सर्पेभ्य आहं पितृन्सदा सुगो ये ते अर्थमंस्तत्सिवितुर्य इमे द्यावापृथिवी वायुरग्रेगा इन्द्राग्री रोचना मित्रो जनानिन्द्रः सुत्रामा
यं ते देवी शं नो देवीविश्वे देवा ब्रह्म जज्ञानं वषद् ते विष्ण आ
मे गृहा इमं मे वरुणोपप्रागादहिरिव मोगैः पूषा गा अन्वेतु नः
प्र वां दंसांसि यमो दाधारेति प्रत्यूचम् ॥१॥ ४९॥ (४।९)
दे०। इहाधिकफलविदोषान्तराश्रवणादिधिप्रत्ययमात्रश्रुतेश्च नित्यत्वं
केचिन्नक्षत्रदेवतायज्ञानां वदन्ति प्रतिपदि चानुष्ठानं । अन्ये तु
फलवत्संनिध्यो यत्फलं तदङ्गिमिति फलवतो विवाहस्यानितदूरे

^{1. •}दशी Br. and the Mss. of Devapāla, but further on repeated with the accusative. It is probable that also this 13th verse was contained in the lost Mantrādhyāya. It corresponds with Mān. grhs. II. 18.4. a, but has गर्भमाधेष्टि यः पुमान् (as has also the Ms. S. of the Mān. sūtra, see Knauer's Introd. page LIII).

2. It is remarkble that not only in the text, but also in the Mantrabhāṣya all the Mss. of Devapāla unanimously present this faulty reading.
3. Cp. XLVII. 13.
4. The Bombay Ms. of Br. अथ नक्षत्र of 5. For the corresponding nakṣatras and devatās see Br. on XLVII. 12.
6. Thus A; यदफळ CD.

स्त्रकृता कर्तव्यतया प्रतिपादितत्वाद्वृहीतगर्भया वध्वा उपकारत्वेनाङ्गत्वमाद्वः।अन्येऽन्यथा कथयन्ति।सन्ति नक्षत्रेष्टयः आहवनीयसाध्यवदनकाम्याः कार्तिकामावस्यायां कृत्तिकास्वग्नये कृतिकाभ्योऽष्टाकपालमित्याद्याः । तत्र च युगपत्सर्वकामानवाप्नयादिति
सर्वकामसिद्धिः। फलवन्त्वेनाम्नाता एव गृह्याग्नाविष काम्यकर्मप्रस्तावेनोक्ताः पुरोडाशानां स्थानेऽत्र चरवो व्यक्तिया यवमया
वा। । । तथा गृह्यान्तरं। तस्यै तस्यै चरव इति । अत एव काम्या
अमीष्टयो गृह्याग्नौ कार्यो श्वायन्ते। तुल्यनयनत्या। अयं सुत्रार्थः।
अष्टाविंशतिर्नक्षत्रदेवता वक्ष्यमाणाष्टाविंशिक्षिक्तका ऋचः। ताभिर्नक्षत्रयक्षेषु यजेत। कथं। प्रत्यृचं। ऋचमृचिमिति तेन यागभेदो
दृत्यदेवतासंबन्धभेदनत्वात्॥

ब्र० । नक्षत्रयञ्चस्य कृत्तिकायुक्तायाममावस्यायामारम्भोऽस्थूरिर्गृहपति-भूयासमित्यादयो⁵ नक्षत्रेष्ट्यर्थाः कामास्तत्रेकानि हवीषि । आज्य-भागान्तं हुत्वाग्निर्मूर्घेत्यादिभिर्यथादेवताभिः प्रधानम् ॥

आ० । नक्षत्रयन्ने नेहाधिकारे कश्चित् । न च कालो न च किंचिद्धविः न जाने । किमिदं । सन्ति नक्षत्रयन्नाः नक्षत्रेष्टयः । तानिहः गृह्ये सूत्रकारो विद्धाति । तेष्वेककालेषु कार्तिक्यामावस्यायां कृत्तिकास्वग्नये कृत्तिकास्योऽष्टाकपालमित्येतानि हवीं वि । पुरोडाश्राः स्थाने चरवः । अनेनैव न्यायेनान्या अपि काम्याश्चारायणीयायामुक्ताः गृह्ये कर्तव्या इति दण्डापूर्णिकयेव सिद्धं । तथा च गृह्यान्तरे काम्यानां स्थाने तस्य तस्य चरवस्तानेव कामानाप्नुवन्तीति । इह च पता वै रुवो नामेष्टय इत्युपक्रम्य अग्निरस्थूरि णौ गाईपत्येन प्रजापितः प्रजया पशुभिरिति असान्नक्षत्रदेवताभ्यः फलश्चवणात् ।

^{1. ?} Thus D; oबदेनकाम्या: A, oबदंनकाम्या: C. 2. ॰मावस्यां C. 3. It is probable, that the Katha texts contained a chapter corresponding with TBr. III. 1. 4-6. 4. Which Gthyasutra is meant? 5. Thus emended: स्थूरीगृह॰ the Ms. 6. ? नजाने। जाने the Ms. 7. ॰यज्ञः the Ms. 8. तानीह the Ms. 9. I am unable to point out the source of this quotation.

नक्षत्रदेवतानामृचो वक्ष्यामः । ताभिर्यजेत नक्षत्रयज्ञं। प्रतिनक्षत्र-मेकैवाग्नेयानुमतवर्जे । अग्निर्मूर्घेत्येवमाद्या अष्टाविद्यातिः । प्रत्यृचं यागः । एवमिज्यानि चेत्यनेन अपक्षयज्ञतन्त्रम् ॥

अथोपहारः ॥ १ ॥

दे०। अथरान्द्र आनन्तर्ये। हुतपाकयज्ञविधिरुकः । अनन्तरमहुतपाक-यज्ञेषु वक्तन्ये सर्वाहुतपाकयज्ञप्रकृतिभूता उपहारा उच्यन्त इत्यर्थः। वैश्रवणीये ह्यपहारा दृष्टाः। तेऽन्येषां प्रकृतयः।

ब्र०। यथा नागविनायकदुर्गादीनां देशाचारप्रसिद्धं बलिकर्मापि कर्तु-मुपक्रमते ॥

आ० । उक्तमुपहारोऽहुतानां प्रकृतिरिति उपहारं च वक्ष्यित ॥ यथाचरितमन्नं साधियत्वा सावित्रेण देवतायै बर्लि हरेत् ॥२॥

दे०। तथा चाचरतापि देशविशेषादिषु यथायथं प्रसिद्धाः अतो यथा-चारं यथादेवतं चान्नं पायसकुसरापूपादिकं साधयित्वा दीपपुष्प-धूपादिपूर्वकं सवितृदेवताकेनोहितचतुर्थ्यन्ताभिमतनामान्तेन⁷ विनायाकायोपहारमित्यृहकल्पनया बित्रमुपहरेत्॥

व्र० । तदा मिश्रापूपपायसमोदकादि साधियत्वोपहारोऽहुतानां प्रकृति-रिति वचनाद्वैश्रवणीयवदासनार्थं तस्यै तस्यै देवताये विष्टरमास्तीर्यं तिल्लिङ्गैर्मन्त्रैर्नामधेयेनावाहनं कृत्वा पाद्याध्ये स्रजो गन्धांश्चोपहृत्य देवस्य त्वा सिवतुः प्रस्तवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां विष्णवे बलिमुपहरामीति बलिमुपहरेत ॥

आ०। देवतायै बर्लि हरेदिति । ते शास्त्रचोदिताः लौकिकाश्च । तत्र विधिविशेष उच्यते । यथाचरितमन्नं साधियत्वा मिश्रापूपपायस-मोदकादि आचारसिद्धं देवतार्थं साधियत्वा देवतायै आसनमुप-

^{1.} R. वश्यमाणा: ? 2. Cp. the Nakṣatreṣṭis according to Baudh. śrs. XXVIII. 3: 349. 6. 3. See XLVII. 16. 4. ०मन्ते the Bombay Ms. (the Lahore Ms. omits this whole Kaṇḍikā). 5. See XIII. 4. 6. Thus the Ms. of Devapāla in the text and Ād.; बलिमुपहरेत् Br.; cp. LI. 12. 7. ॰भिमताना० the Mss.

कलप्य तिल्क्षेत्रन मन्त्रेणावाहनं कृत्वा स्रजो गन्धांश्चोपहत्य धूपं प्रदाय यथाचिरतमन्नमुपहरेत् सावित्रेण देवस्य त्वेत्यनेन मन्त्रेण पूष्णो हस्ताभ्यां पञ्चहस्ताय विलमुपहरामीत्येवं प्रयोगः॥

यथाचारं जपः ।। ३ ॥

दे०। आचारानतिक्रमेण जपाः। यस्यै देवतायै वलिरुपहियते तद्देवतै-र्मन्त्रैर्जपाः कर्तव्या इत्यर्थः। अभिमतदेवतालिङ्गकमन्त्रालाभे तु लौकिकेन स्ठोकादिनोपहारः कर्तव्यः॥

ब्र० । यथाचारं जपा इति । तद्देवत्यान्मन्त्रान्देशाचारप्रसिद्धानि पौराणिक-स्तोत्राणि जपेत् ॥

आ० । तद्दैवतिलङ्गान्मन्त्राञ्जपेदित्यर्थः । विनायकादीनां लौकिकी स्तुतिः । उक्तः शेषः ॥ ४ ॥ ५० ॥ (४ । १०)

दे० । उपहृतरोषेण ब्राह्मणान्भोजयेत् । आदित्यांश्चेत्यादिः शेषः ॥

व्र० । वैश्रवणीयकर्मवदुपहतेन पायसादिनानेन च व्राह्मणान्भोजयित्वा यथाशक्ति दक्षिणया च तानभ्यच्योपहतशेषस्य स्वयं प्राश्नीयात् ॥ आ० । अन्येनानेन च ब्राह्मणान्भोजयित्वेति । चशब्दादुपहतशिष्टेन³ च । उपहतशिष्टस्य स्वयं प्राश्नीयादिति नियमः ॥

अथ पशुकल्प उक्तः ॥ १ ॥

दे०। कल्पनं कल्पः विधिः। पशोः कल्पः पशुकल्पः। स उक्तः। क्रोकः। आधाने। आग्नेयेन स्थालीपाकेन पशुना वा यजेतित। सोऽयं नित्यपशूपहार उक्तः। अतश्च नित्यः। यथैव हि नवान्नेनाग्रायणम-कृत्वा तन्नोजनमनुपन्नं तथा मांसेनानिष्ट्वा मांसलक्षणमप्ययुक्त-मित्याहुः । अथशब्द आनन्तर्ये। तस्येतिकर्तव्यतां वक्ष्याम इत्यध्या-हारः। तेनायं समृहाथंः हिवःकल्पश्चोक्त प्वाग्न्याधाने। तत्रेष्टि-विकाराणां हिवःकल्पने प्रकार उक्तः। अनन्तरं पशुविकारस्य

^{1.} जपा Br. but cp. LI. 13. 2. आदिलाश्च॰ the Mss. Refers to? 3. This च refers probably to the words अन्येना नेन च (r. अन्येनाक्षेत च ?), which are apparently quoted from the Yajnasutra. 4. वा supplied by me, cp. XLVI. 9 5. R. मांसमक्षण.

पश्कल्पस्य प्रकारं वक्ष्यामः ॥1

आ०। उक्तमाञ्चयेन स्थालीपाकेन पश्चना वा यजेत। तथा हो पश् उपाकरोतीत्यादि²। तत्र पशावितिकर्तव्यतोच्यते । अथ पशकस्य उक्तः । दर्शपूर्णमासविकाराणां पाकयज्ञानां तन्त्रमुक्तं । इदानीं पशुविकाराणां तन्त्रमुच्यते । पशोः कल्पः पशुकल्पः । स उक्तः । अथ पशुकल्पः । यूपाद्वतिमिति³ । अत्र³ विकारं विवश्नुः प्रकृति-मापाद्यति । आद्वापोद्वापलक्षणाः । तान्वक्ष्यामः विकारेषु यथा-चोदितमिति वचनाद्यावदुक्तमेव भवति यच विधीयते तत्पशुकल्प-बद्धवति॥

पूर्वेण शाखां निहत्य ॥ २ ॥

दे०। पूर्वेण मूलसूत्राणामुकः । स उक्त एवेह यथोकः पूर्वेणाधिकार-वाक्येन तत्र तत्र यथा नवेनानचिंता ह्यस्य पशुहवेन नवाग्नय इति अतोऽसौ मत्स्यपशुना यजेतेति तथेत्याद्यक्तमग्नये पशुना यजेत पुनः पूर्वेण शाखां निहत्येति सुत्रभेदो यथान्यैः कृतः यथा पूर्वस्मिनपक्षे तस्य पूर्वेणेति संशयः स्यात् । पूर्वेणियिमिति च नाधीतं न चोप्युज्यते। उक्तः पूर्वेणेति सिद्धत्वात्। पश्चप्रहणाच्छाग एव । शाखावचनात्तक्षणाद्यो⁹ युपधर्मा न भवन्ति तत्स्थाने प्रयुक्तायाः शब्दान्यत्वात् ॥

^{1.} The paddhati of Br. may be better given as a whole 2. Cp. XLVI. 9. and XIX. 3. at the end of this Kandika. 3. My conjecture, यूपाहामिखन the Ms. It is probable that the chapter on pasubandha in the Katha-yajnasūtra began thus: अथ पशुकल्पः । यूपाहुतिं होव्यन् । 4. Read probably आद्भवोद्वाप-5. Thus AT; मूलमन्त्राणा CD. 6. The inter-तक्षणाः । pretation of vaor seems to have caused difficulties to the interpretators. Devapala, probably rightly, connects it with the preceeding satra (अथ पशुकलपः। उक्तः पूर्वेण). all is incomprehensible to me. 8. See Ad. on this stara. 9. Thus emended; ॰त्तर्पणादेयो or oतर्पणादेया the Mss.

आ० । पूर्वेणायि शास्त्रां निहत्य यूपस्थाने ॥ तस्मिस्तूर्णीं सर्वे यन्न छप्तार्थम् ।। ३ ॥

दे०। तिस्मन्पशो तद्वद्विकियमाणे उपि यदुच्यते तत्तृष्णीं सर्व भवति । सर्व यत्कर्तव्यं तत्तृष्णीममन्त्रकं कुर्यात्। यन्न छुप्तार्थ । छुप्तार्थ तत्तृष्णीमपि न भवति यथा शाखायां तक्षणम् ॥

आ०। सर्वं तूर्णी। यदुपाकरणादि इह चोद्यते तदमन्त्रकं कुर्यादित्यर्थः॥ देवताहोमवर्जम् ॥ ४॥

दे०। यद्देवतासंबन्धं तत्समन्त्रकं। देवतानाम्नावकर्तव्यं होमश्चेत्यर्थः॥ आ०। देवताशब्दं वर्जयित्वा होमांश्च वर्जयित्वा॥

प्रागाज्यभागाभ्यां दर्भेण पशुमुपाकरोति प्रोक्षति पाययति पर्यप्रि करोति ॥ ४ ॥

दे०। परिसम्हनादि राष्ट्रभृदन्तं कृत्वा प्रागाज्यभागाभ्यां दर्भेण पशुमुपाकरोति तूणीं प्रोक्षिति च तथा पाययति अपः पर्याप्तें च
करोति पशुं। दर्भग्रहणं शाखानिवृत्त्यर्थं। प्रागाज्यभागाभ्यामुपाकरणीयहोमौ प्रजापतेर्जायमान इति । ततो दर्भेण पशुपाकरणं
शाखान्ते प्रत्यक्कुखं पशुमुपस्थाप्य । रशनादानं तूणीं। ऋतस्य
त्वेत्यादनाग्नये जुष्टं बभ्नामीति पूरितेन दक्षिणेऽर्धशिरसि पशुं
बभ्नाति छागम्॥

आ०। प्रागाज्यभागाभ्यां परिसमृहनादिराष्ट्रभृदन्तं कृत्वा दर्भेण पशुमु-

^{1.} Did Ād. find the word आग्ने in his text, or is it added by him? cp. Devapāla. 2. The last three words only in Devapāla. I doubt if they belonged to the original sūtra; probably they are another redaction of the sūtra XIII. 9. But, as Devapāla comments upon them, I have taken them into the text. 3. तहत्किय० AT. 4. वहं DC. 5. ? Thus read AT; D oनाम्नानकतं० DC. 6. पयः DC; AT omit the word, cp. Ād. 7. Kāth XXX. 8: 169. 17-21. 8. Kāth. III. 5: 25.7.

पाकरोति तुर्ज्णाः । प्रोक्षति उरसि सर्वतश्च । पाययति अपः । पर्यग्नि करोति॥

घृतमवघाप्यापाच्या जुहोति ॥ ६॥

दे०। पशुं घृतमवघाप्य।अपाव्यसमाख्याता आहुतीर्जुहोति तेनैव घृतेन प्रजानन्त इति पश्चभिः¹॥

आ० । घृतमवद्राप्य । अपाव्या जुहोति प्रजानन्त इति पञ्चिभिः। उपाकरणीयौ होमौ न भवतः अचोदितत्वात²॥

उल्मकं हरति ॥ ७ ॥

दे**ः। येन पर्यग्निकरणं कृतं तदे**वोल्मुकं हरति श्रपणार्थम्³॥ आ०। पद्मश्रपणार्थम् ॥

दर्भमास्त्रणाति ॥ ८॥

दे०। दर्भस्तरणं तूष्णीं करोति॥

आ०। प्रत्यगग्रम् ॥

तिसन्यथोक्तं संज्ञापयन्ति ॥ ९ ॥

दे । तस्मिन्दर्भे संज्ञापयन्ति । मारयन्ति । बहुवचनेन नासिकादि-ब्रहणादिना प्रत्यक्शिरसमुदक्पादमित्यादि ज्ञायते ॥

आ० । तस्मिन्द्रभे । यथोक्तं प्रत्यक्शिरसमुद्दक्पादं । बहुवचनमनियमार्थ । अन्येऽपि संज्ञापयन्ति॥

संज्ञप्ते यथोक्तमद्भिः प्राणायतनानि स्नापयति ॥ १०॥

दे । प्रमापिते सति प्राणस्य शरीरस्य वायोर्यान्यायतनानि मुखादीनि तानि स्नापयति । यथोक्तप्रहणात्पत्न्या स्नापनं ज्ञायते ॥

आ० । संज्ञते प्रमापिते । यथोक्तमद्भिः प्राणायतनानि स्नापयति। यथोक्त-ग्रहणात्मन्त्रवत् । पत्नी चोदकहस्ता च पत्न्यादित्यमुपतिष्ठते । नमस्त आतानेत्यादि समद्भ्य इति भूम्यां शेषिमत्यन्तं प्राणायत-नानां स्नापनम्॥

^{1.} Kāth XXX. 8: 130. 1-10. 2. Here Ād. differs from Devapala and Br. 3. Emended; हरति पानार्थं ACD, मानार्थे T. 4. Kāth III. 8: 25. 15-26. 1

उत्खिद्य वर्षा शाखां विशाखां च प्रच्छाद्य चरमे डङ्गारे वर्षा निगृह्यान्तरा शाखाशी हत्वाभिघार्य श्रपयति ॥ ११ ॥

दे०। ततो नाभिकोडयोर्मध्याद्वपामुत्खिद्दित खङ्गेन । देवताभिधानत्वा-दग्नये जुप्टमवक्तनामीति मन्त्रेण। उत्खिद्य च वपाश्रपण्यां शाखायां² प्रच्छाद्यति । ततश्चरमेऽङ्गारे वपां निगृह्णति । उत्तरमागे सर्वान्ते योऽवस्थितोऽङ्गारस्तत्र निद्धातीत्यर्थः । ततस्तां शाखाया अग्नेश्च मध्येन हरति । दक्षिणमागमानीयोद्द्याखोऽभिद्यार्थे श्रपयति ॥

आ०। उत्खिद्य वपां देवताभिधानत्वात् मन्त्रेण यथा अग्नये जुष्टमव-कृन्तामीति । विशाखामविशाखां च वपाश्रपण्यौ तथा प्रच्छाद्य । उद्गश्चेश्चरमेऽङ्गारे सर्वबहिः स्थिते वपां निगृहा निधाय । अन्तरा शाखाग्नी शाखाम्योर्मध्येन नीत्वा दक्षिणतो ऽग्नेस्ततो ऽभिघार्य श्रपयति ॥

शृतां दर्भेषूदगग्रेषु निधायाज्यभागपिरवष्यौ हुत्वा वपां देवताया उपनामयेदुष्यपिरवष्यौ हुत्वा सदर्भे वपाश्रपण्या अग्ना अनु-प्रहत्यापोहिष्ठीयाभिमीर्जियत्वोक्तान्यवदानानि प्राक् स्विष्टकृतो देवतायै बिलं हरेत् ॥ १२॥

^{1.} Thus Br. (text) and all the Mss. of Devapāla. Ad., however, has, probably rightly: विशासामिशासां च। For these nouns cp. Baudh. &rs. IV. 1: 107. 3-4. (the two वपाश्रपणी). 2. Thus AT, शासाया D and first hand of C, शासाया: C second hand. 3. Cp. LI. 4. 4. Read तया (viz. वपया)? 5. This word inserted by me. 6. Thus the sandhi according to Br. (and cp. Ad.). Devapāla is here no authority. 7. मार्जियस्तुकाण the Lahore Ms. of Br., मर्जियस्नुन्यवदा the Bombay Ms. 8. Only the Lahore Ms. of Br. has preserved the complete text; the Bombay Ms. leaves out the words: हुत्वा वपां दे॰ उपनमयेदुप्यपरिवप्यो. The copies of Devapāla give the sūtra text intermixed with commentary.

दे । । भृतं दर्भेषूदगग्रेषु निद्धाति । तदनन्तरमाज्यभागौ जुहोति । ततः परिवप्यसंज्ञकावन्वर्थकौ होमौ जुहोति । तत्र जातवेदो वपया गच्छेत्येकः । देवेभ्यः स्वाहेति द्वितीयः । स्रवेणाज्येन । तदनन्तरं वपां देवताया उपनामयेत्। अयमर्थः। जुह्वां वपामुपस्तीर्य दक्षिणतो ऽसिना सकृदवदाय³ देवतायै द्द्यात्तन्नामधेयेन तद्देवतया वर्चा। उप्यपरिवप्यौ हुत्वा सद्भें वपाश्रपण्यावसावनुप्रहत्यापोहिष्ठीया-भिर्मार्जियित्वा उक्तान्यवदानानि प्राक् स्त्रिष्टकृतो देवतायै बलि हरेत्। उप्यो नाम होमः। परिवप्यश्च दर्शितः जातवेदो वपया गच्छेति देवेभ्यः स्वाहेति⁵ । तौ हुत्वा प्रतिपत्त्यर्थं वपाश्रपणार्थे दर्भसहिते वपाश्रपण्या⁶ अझौं क्षिपति तूर्णी । तत आपोहिष्टी-याभिर्मार्जनं तत्रैव करोति । चात्वालस्य लुप्तार्थत्वे पात्रामावात् । तदनन्तरं प्रकृतौ यथाचोदितानि हृदयादीन्यवदानानि स्विष्टकृतः पूर्वं बलिमुपहरेत्। तत्र हृद्यस्य शूले पाकः शिष्टानां स्थाल्यां। द्विर्द्विरवदाय होमो हृद्यादिभ्यः । तानि हृद्यजिह्नाकोडमध्य-दक्षिणवाहुपार्श्वद्वयगुदश्रोणिमेदोमध्यानि । ततः पुरोडाशस्थाने यथादेवतमुपहारेषु ^३ चरुमोदकादीनामन्यतमः कार्यः ॥

आ०।श्वतं च द्र्भेषूद्रगग्रेष्ववस्थाप्याज्यभागौ हुत्वा ततः परिवप्यौ जुहोति। जातवेदो वपयेत्येका देवेभ्यः स्वाहेति द्वितीया। ततः परिवप्यौ यौगिकी संक्षा। वपां देवताया उपनामयेत् उपनतां संबद्धां कुर्यात्। नामधेयेन तद्देवतया वर्चा। उप्यपरिवप्यौ हुत्वा। उपयो नाम होमः। त्वामु त्य इत्यनया । ततः परिवप्यौ देवताभ्यः स्वाहा जातवेदो वपयेति च। सद्भे वपाश्रपण्या अनुप्रहृत्य वपा-

^{1.} I give the whole of Devapāla here: text intermixed with comm. 2. Kāṭh XXX. 8: 191. 1-2. 3. Emended; सऋदाधाय AT, सऋदार्थ DC; cp. Br. at the end of the Kaṇḍikā. 4. Emended (cp. LVII. 11), देवतया the Mss. 5. Here Devapāla ought to give the Mantras for the upya! 6. अपणासो ACD, अपणोदसो T. 7. ०स्थानं the Ms. (पञ्जप्रोहाका॰ TA). 8. यदादेवतामु० the Mss. 9. Kāṭh. XXX. 8: 190. 17-18.

धानैर्द्भैः सह आपोहिष्ठीयाभिर्मार्जयते। उक्तान्यवदानानि शूलं हृदयं जिह्नाकोडस्येत्येवमादीन्येकादशोखायां श्रपियत्वा तेभ्यो द्विद्विरवदाय देवताये जुहोति। ततः पशुपुरोडाशस्थानायं यथा-चिरतमम्नं साधियत्वा लोकाचारप्रसिद्धं यथा विनायकस्य मोदकाः आदित्यस्यापूपाः विष्णोः पायसं यथाचिरतं वा । प्राक् स्विष्टकतो देवतामावाह्य स्रजो गन्धांश्चोपहृत्य धूपं प्रदाय सावित्रेण पशुदेवताये बिलं हरेत्। विलहरणमेव न होमः। ततस्त्रयङ्गात्स्विष्टकृतं जुहोति। सन्यायाः श्लोणेर्दक्षिणस्य किपललादस्य गुदस्येति सङ्दसकृत् समवद्येडामग्न इतिः। तन्त्रसमाप्तिः॥

यथाचारं जप उक्तः शेषः ॥ १३ ॥ ५१ ॥ (४।११) दे०। गतार्थम् ॥

ब्र०। पशुकल्पे रशनापशुशिरोवन्धनवपाकर्तनमन्त्रादिदेवतोदेशापाव्य-होमपशुनिषेधनादिनिष्कृतिहोमादिवर्ज पाक्रयक्षावृदुपचारवच्छ्री-तपाशुवन्धिकं सर्वं कर्म तृष्णीमनर्थलुतं । अत्रेतिकर्तव्यतोच्यते । प्रामान्निष्कम्य गार्हपत्यसंमित आयतन उद्धतावोक्षितेऽग्निमासाध परिसमृद्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्योग्नेः पूर्वोत्तरे चतुरश्रायां वेद्यां विष्टर-मास्तीर्य तत्र पशुदेवतामभ्यर्चयेत् । ततो ऽग्नेः पूर्वार्धे ऽवटं शाखार्थं खनयेत् । आहरेदाज्यपात्राणि । कार्ष्मर्थमय्यौ वपाश्र-पण्यौ रशनां द्विगुणां द्विव्यामां प्राक्षीमध्यवदानीयां स्वाधितं कुम्भीं स्थलं शाखां प्रक्षालितं पशुं पन्नदन्तमव्यङ्गं यवमतीः पृषदाज्यार्थं दिध चर्वर्थान्त्रीहीन् येन चार्थः। उत्तरतः संस्तीणें आज्यपात्राणि प्रयुज्य प्रोक्षण्युपयामं स्नुकस्रवौ दर्भा य्वूषपात्रं

^{1.} Emended (cp. Mān. śrs. I. 8. 5.19), ततस्यक्वात् । 2. Cp. XLVII. 13. 3. Cp. L. 3-4. 4. Now follows the whole of Br. on this Kandikā. 5. Cp. XIII. 8-9. 6. चतुराश्रायां Bombay, चतुश्रायां Lahore. 7. Uncertain: पूर्वाधिस्यां नम्रं Lahore, पूर्वाधिस्या (or त्यां or न्या) नटं Bombay. 8. Cp. LI. 2. 9. Thus Lahore, न्यां Bombay. 10. शूरु Lahore.

^{11.} Lahore ins.: आज्यदानीं द्वयं। 12. दर्भ both.

विष्णोर्मनसा देवो वः तानि प्रोक्ष्याज्यं साध्यित्वा दधि च निर्वपति । सुक्सुवौ संमृज्य चतुर्गृहीतमुद्भृत्यं निरुप्ते दक्षि घृतमासिच्य । तस्य .पश्वभिघारणं वनस्पतिं च यजति² आस्तीर्णे स्नचं निघायाघारसिमधा आधाय स्नवं दक्षिणा स्नचा निद्धाति । ततो मूलमध्याप्रदेशेषु यवमतीभिः शाखां प्रोक्षति । गर्तेऽपो यवमतीश्च प्रसिच्य तं दर्भैरास्तीर्य तेषु घृतमासिच्य शाखामग्रात्त्रभृत्यर्धे समां गर्ते निहत्य परिस्तीर्य वेदिमुदक्तूल-मासनमास्तीर्यं तत्रोपविद्याघारादिराष्ट्रभृदन्तं जुहुयात् । ततः प्रजापतेर्जायमान इति द्वाभ्यामुवाकरणीयौ हुत्वा दर्भेण पशुमुपा-करोति प्रत्यक्काखं शाखान्ते ऽवस्थाप्य । रशनां त्र्णीमादाय ऋतस्येति⁵ दक्षिणेऽर्श्वशिरसि बभ्नाति यथादेवतं । शाखायां तृष्णीं नियुज्य प्रोक्षति पाययति । उल्मुकेन त्रिः परिदृत्य पशुमाज्यमव-ब्राप्यापाच्या जुहोति प्रजानन्त इति पञ्चभिः । वपाश्रपण्यौ दर्भाश्चा-दाय प्रमुच्य शाखायाः पशुमुदञ्चं नयत्युब्सुकमत्रते। हरति । चपा-श्रवणीभ्यां परामभिनिधाय⁶ संदीपयत्युत्मकं । स पराश्रवणः। तस्माद्दक्षिणा प्रत्यगप्रं द्रभमास्तृणाति । तस्मिन्प्रत्यिक्छरसमुद्क्पादं पशुं संज्ञापयन्ति । दक्षिणापादं पितृभ्यः । संज्ञप्यमान उपावृत्य पुषदाज्यमीक्षते इह प्रजा इति आ संज्ञापनात्। संज्ञते यसाद्गीषा

^{1.} Kāth. I. 5 in it. 2. यजेत Bombay. 3. ०प्रमुख्यं Bombay, प्रस्तव्यं Lahore. 4. For the following cp. LI. 5. 5. Kāth. III. 5: 25. 8. (unto जुष्टं). 6. Thus Lahore, मुख्य instead of पञ्च Bombay. 7. The three verses, not found in the printed Kāthaka, more probably given sakalapāthena in the Katha yajnasūtra. The first is इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्, cp. Āp. śrs. VII. 17. 1; the second: यासामूढः (nearly identical with Āp. l. c.); the third: आयन्तु मधुमतीमहाना (?) अश्विति पयः। गावो धृतस्य मातर इह नः सन्तु भूयसीः।

न्यसद इति । प्रतिपशु पञ्चदश प्रायश्चित्ताहुतीर्जुहोति । तत एक-रशनां परिहृत्याभ्यक्षत्येकश्रङ्गां । वपाश्रपण्या यथोक्तमद्भिः प्राणायतनानि स्नापयति । उद्कहस्ता पत्न्यादित्यम्-पतिष्ठते नमस्ते आतानेति । अनर्वेति गच्छति । देवीराप इत्युदक-मभिमन्त्रय तेन पशोः प्राणायतनानि स्नापयति प्राणं त इति[?] यथा-लिङ्गं । समद्भ्य इति भूम्यां राेषं । एवं पत्न्या प्राणायतनेषु स्नापितेष्वन्तरा नाभिकोडौ द्र्भमन्तर्धायासिना छित्त्वा सब्ये पाणी दर्भाग्नं निधाय दक्षिणेन लोहितेनाक्तं दर्भमुपासिच्य पाष्ण्यी निर्मुजति³। उत्खिद्य वपां शाखां विशाखां च प्रच्छाद्याद्भिरवोक्ष्य। अधिपशुलोहितां करोति । अमुष्मे त्वा जुष्टमवक्रन्तामीति यथादेव-तमवकृन्तित । अपिधाय पशोशिखद्रं ः दर्भात्रमग्नौ प्रास्य चरमेऽङ्गारे वर्षां निगृह्यान्तरा शाखाद्गी हत्वाभिघार्य अपयति । शृतं दभेषृद-गम्रेषु दक्षिणत एव निधाय स्वस्थान उपविश्याज्यभागौ वार्त्रमौ हुत्वा जातवेदो वषया देवेभ्यः स्वाहेति स्रवेण परिवण्यौ जुहुयात्। ततो वर्षा देवताया उपनामयेत्। उपस्तीर्य हिरण्यशल्कमधिन्यस्य पूर्वेण शाखां दक्षिणा गत्वासिना वपां सकृद्वदाय तेनैव प्रत्येत्यो-परिष्टाच वपाया हिरण्यशल्कं निधाय द्विरिभघार्य नामधेयेन तद्देवतया वर्चा जुहुयात् । हुतायां त्वामु त्य इत्युप्यं स्वाहा देवेभ्यो जातवेद इति च परिवप्यौ जुहुयात् । द्विपशा उप्यपरिवण्या-नामावृत्तिः। ततोऽन्तरा शाखाग्नी सद्भें वपाश्रपण्या आनीयाग्ना अनुप्रहत्यापो हि ष्ठेति तिसृभिर्मार्जयते । उक्तानि हदयादीन्य-वदानानि पशुबन्धे। तानि स्थाल्यां श्रपयति शूले हृदयमसंभिन्ने

^{1.} The fifteen Mantras are : यस्माङ्गीषा न्यसद्स्ततो न अभयं कृषि । अभयं नः प्रजाभ्यो नमो हृद्राय मीढुषे ॥ 1 ॥ अभुष्मे भागः सुविते ददातु इमं यज्ञं यजमानं च सूरिम् । यो नो द्वेष्टि अनु तं रभस्वानागसो यजमानस्य वीराः ॥ 2 ॥ य इद्मगस्तस्मे स्वाहा ॥ 3 ॥ यस्माङ्गीषावासिष्ठाः ततो etc. as 1. ॥ 4 ॥ अभुष्मे etc. as 2 ॥ 5 ॥ य इद्म० etc. as 3 ॥ 6 ॥ यस्माङ्गीषावासिष्ठाः etc. ॥ 7 ॥ अभुष्मे etc. ॥ 8 ॥ य इद्म० ॥ 9 ॥ यस्माङ्गीषापञ्जायद्वाः etc. ॥ 10 ॥ अभुष्मे etc. ॥ 11 ॥ य इद्म० ॥ 12 ॥ यस्माङ्गीषा समुद्धस्थाः etc. ॥ 13 ॥ अभुष्मे etc. ॥ 14 ॥ य इदम० ॥ 15 ॥ 2. Kāth. III. 6: 25. 17-26. 1. 3. Thus Lahore, निर्मुज्यज्ञति Bombay.

चुका अनिनीडिते गुरे। गर्ते खात्वा तस्मिन्न्वध्यं कुर्यात्। श्रप्य-माणेष्ववदानेषु पदापुरोडाशस्थानीयं वर्वर्थं पात्रशेषं प्रयुनकि। यदेवत्यः परास्तदेवत्या बीहिमयश्चरः। पाणी प्रक्षाल्य सराूर्णी स्रचमादाय सावित्रादिना यथादेवतं निर्वपति। प्रोक्षणीः साधियत्वा सावित्रादिना यथादेवतं प्रोक्षति । तूर्णीः पात्राणि प्रोक्ष्य कृष्णाजिन-मुलुखलमादाय त्रीहीनवहन्ति । प्रक्षाल्य तण्डुलान्पवित्रान्तर्हिता-नावपति । प्रक्षाल्याग्रतो मेक्षणमवद्धाति । उल्मुकेन त्रिः परिहृत्य बलिहरणार्थं तुर्णामुपचरितं स्थालीपाकं श्रपयेत् । श्रते पशौ पद्मचरुणा प्रचरति।श्रुतमभिघायाँद्गुद्वास्यालंकृत्य पात्र्यां साद्यत्य-भिवार्य वेद्यां वर्हिं व्यासाद्य चाभिवारयति । स्रच्युपस्तीर्य मेक्षणे-नावदायाभिघार्य चरुं प्रत्यभिघार्य नामधेयेन तहेवतया वर्चा जुहुयात्। इष्टे स्विष्टकृतमिंद्रं सुदीमित्यव्यये⁴ स्वाहेति वा । मेक्षण-मनुष्रहृत्य । ततो दभौंपयामः पृषदाज्यस्य स्रुवेण प्रगृहा स्थलाद्ध्यः यमभिघारयति । पशुं चान्तरा शाखाग्नी हत्वा दक्षिणतो अप्रेदेभेषु निद्धाति । स्र्वि युवपात्रे चोपस्तीर्य⁶ ह्राक्षामग्रे⁷ ऽसिना हृदयस्या-वद्यति प्रान्ताजिह्वाया उत्सादतो^ड द्वितीयं कोडस्य कपिललाटस्य पार्श्वयोर्यक्रो वृक्कयोर्गुदस्याणीयस्य श्रोणेर्मेदसो 10 हिरण्यं च युषपात्रे स्वधित्यन्तिहिते युषमासिच्याभिघार्यावदानानि वसां च नामधेयेन तद्देवतया वर्चा जुहुयात्। यद्यर्धचे ऽनुके युवार्ध जुहोति घृतं घृतपावान इति¹¹ हुतेषु प्रधानावदानेषु शेषं दिशः प्रदिश इति 12 । यदि नामधेयेन पुरस्ताचोपरिष्ठाचावदानानां वसाहोमः। ततः पृषदाज्यस्य सकुचतुर्वावदाय वनस्पते रशनयेति 13 हुत्वा।

^{1. !} Thus Bombay: अनिडेद्वित Lahore. 2. तस्मिन्नवस्यं both. 3. Thus Lahore: oपुरोडाशस्थालपाकं Bombay. 4. Kāth XVIII. 21: 283. 1-2. 5. These two words only in Lahore. 6. पस्तीयेंण Bombay. 7. ? Thus Lahore, प्रश्यामग्ने Bombay: read; प्रश्लायामग्रे ? 8. Cp. Mān. śrs. I. 8. 5.18. 9. oणीयस्थ Bombay, oणीयस्थ: Lahore. 11. Kāth III. 7: 26.13. 12.l.c. 14. 13. Kāth. XVIII. 21: 262. 10-11.

तत ऋतुतिथियागादि परिते दूडमो रथ इत्यन्तं हुत्वा। प्राक् स्विष्टकतः पशुदेवताये मधुपर्कपूर्वं सावित्रेण बलिमुपहरेत् । यथा-चारं तिल्लङ्गमन्त्रं जपन्³। ततः सन्यायाः श्रोणेर्दक्षिणस्य कपिल-लाटस्य गुदस्य स्थवीयस इति सौविष्टकृतानां सकृत्सकृत्समबदाय द्विरभिघार्या देवानामिति जुहुयात् । हार्वराञ्छ्यमुद्वास्य त्वं नो अग्न इत्यादि तन्त्रसमाप्तिः । यानावह यदच त्वा यज्ञ यज्ञं गच्छ देवा गात्विद इति चतस्मिर्ऋग्भिः पूर्णी जुहुयात् । उक्तः शेष इति शूलकर्मादि । शमिता शूलं पराचीनतीक्ष्णं निखाय तस्मिन्स-पत्नीका मार्जयन्ते श्रास्त्रो श्रास्त्र इति व्हाभ्यां । सुमित्रा न[®] इत्यु-पस्पृश्य द्वीपे राक्ष⁹ इत्युपस्थायानपेक्षमाणा आयान्ति समिधः संचिन्वानाः। एष्टे। ऽसीत्यग्नी समिधमाद्धाति। समिदिति हितीयां तेजो ऽसीत्यप्ति तेजो मयि घेहीत्यात्मानं 10 । तृष्णी पत्नी ॥

अथ शूलगवः ॥ १ ॥

दे । अथराब्दो नित्यात्पशुकल्पाद्विवक्षितस्य कामस्यानन्तर्यमाह । नित्यं पशुतन्त्रमुक्तं । अनन्तरं काम्यं वश्याम इत्यर्थः । शूलगव इति कर्मनाम । शूले सर्वाण्यवदानानि पश्यन्तीत्यत्र11 गौरपि च पद्मारित्यर्चकं नाम । अवदानहोमान्तत्वं च छागपक्ष एव । गोः पुनरुत्सर्ग एव लोकविरोधात्॥

आ० । शूलगव इति कर्मनामधेयम्॥

सर्वेभ्यः कामेभ्यः ॥ २ ॥

दे०। कामयन्त इति कामः स्वर्गादिफलविशेषाः । तादर्थ्ये चतुर्थीपर्या-येण सर्वकामसिद्धिर्न समुख्येनेति योगसिद्धग्रधिकरणे व्यव-स्थितम्॥

^{1.} Kāth VII. 2: 64, 5-6 (cp. infra LXXIII. 5). Cp. LI. 12 s. f. 3. Cp. LI. 13. 4. Kāth. II. 15: 22. 1-2. 5. Cp. XLVII. 14. 6. Kāth. IV. 12: 37. 7-13. Cp. LI. 13. 8. Thus Lahore; निश्चिष्य Bombay. Kāth III. 8: 27. 1-8. 10. Cp. II. 1-2. 11. The meaning of these and the following words is not clear to me-

त्रः शुल्गवस्य प्रजापशुभृत्यादिकामानामेकतममिच्छन्ननुष्ठानं । कालस्य चानियमः ॥

आ० । सर्वेभ्यः कामेभ्यः क्रियते प्रतिकामं प्रयोगः॥

शरदि वसन्ते वा ॥ ३ ॥

दे०। कालविकल्पार्थमेतिन्नयमः स्यादित्येके॥

त्र्रानियमः स्यादित्येके ॥ ४ ॥

दे । एके पुनः कालनियमं नानुमन्यन्ते । तेन यदा कदा चित्कर्तव्यः शूलगवः ॥

त्रा०। त्रानियमो वा कालस्य स्थात्॥ गवां मध्य उत्तरतो ग्रामस्य वेद्याकृतिं कृत्वा शाखाभिः परिवार्या-तष्टं यूपं तृष्णीमुच्छ्रयन्ति ॥ ४॥

दे०। ग्रामस्योत्तरदेशे गवां मध्ये वेद्याकृति कृत्वा पाशुकीमेव वेदिं चतुरश्रां कृत्वेत्यर्थः। तां वेदिं वृत्तशास्त्राभः परिवृत्य। श्रतष्टं तत्त्रणरहितं यूपमुच्छ्रयन्ति। यूपशब्दस्य संस्कारशब्दत्वान्मन्त्रे प्राप्ते तद्यवादस्तूष्णीमिति । उच्छ्रयन्तीति बहुवचनेनेति नोच्छ्रयणस्य नियतकर्तृकत्वमाह॥

ब्र०। गवां मध्ये उत्तरतो ब्रामस्य यावदर्थं चतुरश्रां वेदिं कृत्वा यिवयवृत्तशाखाभिकःर्वात्राभिः परिधाय॥

आश्राः । गवां मध्ये कर्तव्यः । गवामास्थरत्वाह्रोष्ठप्रायो देशो लच्यते । उत्तरतो ग्रामस्य वेद्याकृतिं कृत्वा । चतुरश्रां वेदिं कृत्वा । आकृतिग्रहणादमन्त्रकां । तां च शाखाभिर्वाचींभिः परिश्रित्या-तष्टं यूपं तूष्णीमुच्छ्रयन्त्यग्नेः पूर्वार्घे । यूपशब्दस्य संस्कार-वचनात्तृष्णीं ग्रहण्म ॥

तमपरेण यथोक्रमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्द्धत्वा भवाय शर्वाये-शानायेश्वराय पशुपतयेऽधिपतय इति गामुपाकरोति पशुं वा ॥६॥ दे०। तं यूपमाश्चित्यापरेण पश्चिमभागे यथोक्रमुपसमाधानादिक-माज्यभागान्तं कृत्वा । जयप्रभृतिभिर्द्धत्वेति स्थालीपाकतन्त्र-मन्त्रराष्ट्रभृत्तत्पर्यन्तमुपलत्त्वयति । भवाय त्वामुपाकरोमीति शर्वाय त्वामुपाकरोमीत्यादिना मन्त्रषट्केनोपकल्पयामीत्यन्तेन गामुपाकरोति । पशुं वा छागम ॥

बर्। तमपरेगोद्धतावोचिते अग्निमासाद्य परिसम्हा पर्यदय परिस्तीर्य वेद्यां कलशेषु विष्टरेषु वा भवादीनभ्यच्ये पशुकल्प-वत्तन्त्रं प्रवर्तयेत्। नात्र शाखां निहन्त्यतष्टं त् बैल्वं खादिरं पालाशं वा यूपमरशनमस्वरुमचपालं यथाकालं तृष्णीमुच्छ-यन्ति । उपाकरणीयौ इत्वा गामजं वोपाकरोति ऋतस्य त्वा देव हविः पारोन प्रतिमुञ्जामि भवाय शर्वाय ईशानाय ईश्वराय पशुपतये अधिपतये ज्ञष्टमिति रशनयार्धशिरोबन्धनम ॥ श्रावतं युपमपरेणाप्तिं यथोक्तमुपसमाधायेत्याज्यावेचाणादिराष्ट्रभृदन्तं तन्त्रमुपल्चयति पाशकं।प्रागाज्यभागाभ्यां दर्भेण भवाय शर्वा-येशानायेश्वराय पश्चपतये ऽधिपतये त्वामुपाकरोमीति गामुपा-करोति। पशुवत्योत्तत्युरसि सर्वतश्च। तृष्णीमुपाकरणादि सर्वत्र। पाययत्यपः । पर्याप्तं करोति । घृतमबद्याप्य । श्रपाव्या जुहोति प्रजानन्त होते पञ्चभिः । देवताहोमवर्जः । उपाकरणीयहोमौ न' भवत अचोदितत्वात्। हुत उल्मुकं हरत्युत्तरस्यां दिशि पशु-श्रपणार्थे । निवध्यमानाय प्रत्यगग्रं दर्भमवास्यति । तस्मिन्दर्भे यथोक्नं प्रत्यक्शिरसमुदक्पादं बहुवचनेनान्ये ऽपि संज्ञापयन्ति । संबप्ते प्रमापिते यथोक्रयहात्पत्नी समन्त्रकमद्भिः पशोः प्राणा-यतनानि स्नापयति । कथं । उदकहस्ता पत्न्यादित्यमुर्पातष्ठते । नमस्त श्रातानेत्यादि शमद्भग्र इत्यादिना भूम्यां शेषिमत्यन्तेन। ततोऽध्वर्युरुत्खिद्य वर्षा देवताभिधानत्वानमन्त्रेणेव भवाय शर्वायेशानायेश्वराय पश्चपतये अधिपतये जुष्टमवक्तन्तामीति विशाखामविशाखां च वपाश्रपएयौ वपया प्रच्छाद्योदगग्नेश्चरमे **४**ङ्गारे सर्वबिहःस्थिते वपां निगृह्य निधाय । अन्तरा यपाग्नी इत्वा दित्तगतो अनेस्ततो अभिघार्य श्रपयति । श्रतं च दर्भेषूद-

^{1.} Kāth. III. 5: 25. 8. 2. Cp. LI. 6. 3. Cp. LI. 4. 4. Inserted by me, cp. LI. 6. 5. Thus here, with and (not 40).

गत्रेषु पश्चादंनेरवस्थाप्य यथेतं प्रत्येत्य स्नुचाज्यभागौ हुत्वा ततः परिवण्यौ जुहोति । जातवेदो वपयेत्येका। देवताभ्यः स्वाहेति । द्वितीया । ततो देवताभ्य उपनामयेत्सकृदेव। तां वपामनुद्धृत्य नामपर्केन जुहोति भवाय शर्वायेशानायेश्वराय पश्चपतये अधिपतये स्वाहेति । तत उप्यपरिवण्यौ हुत्वा। उप्यो नाम होमः । त्वामु त्ये दिधर इत्यनया । ततः परिवण्यौ । देवताभ्यः स्वाहा। जातवेदो वपयेत्येषः। एते स्नौवाः। ततः सद्भे वपाश्रपण्या श्रग्ना श्रनुप्रहृत्य वपाधारैदेभैंः सहेत्यर्थः । तत उत्तरतो अनेरापोहिष्ठीयाभिरध्वर्गुर्मार्जयते। उक्कान्यवद्।नानि । स्रत्ने हृद्यं जिह्नायाः कोडस्यत्येवमादीन्येकादशोखायां श्रपियत्वा तेभ्यो द्विद्विरवदाय देवताभ्यो जुहोति भवाय शर्वायेशाना-येश्वराय पश्चपतयेऽधिपतये स्वाहेति । नेह वनस्पतियागः न च पृषदाज्यमस्ति विकारेषु यथाचोदितमिति वचनात् । तत श्वतिथ्याद्यपहोमान्तम् ॥

प्रतिनाम प्रतिद्रव्यं प्रत्यनुवाकिमिति पद् पुरोडाशानेककपालांस्तृष्णीम्रपचरिताञ्श्रपित्वा प्राक् स्विष्टकृतः पड्लोहितवलीन्पात्रेषु दर्भेषु वा कल्पियत्वा नमस्ते रुद्र मन्यव इति पड्भिरनुवाकैरुपतिष्ठत ईशानं त्वा शुश्रुमेति च सर्वत्रानुषजिति ॥॥
दे०। प्रतिनाम प्रतिद्रव्यं च पाशदानानि। द्रव्यं द्रव्यं प्रतिद्रव्यं।
अनुवाकाः पड्रद्राभिधानाः। अनुवाकमनुवाकं प्रत्यनुवाकं।
इतिशब्दोऽधिकरणप्रधानः। इह यद्वपावदानादिकं कर्म प्रधानं
तत्प्रतिद्रव्यं कियमाणं प्रतिनाम प्रत्यनुवाकं च कर्तव्यं। तथा
पड्भिरनुवाकैर्यथासंख्यमेकैकेन भवादिनामशब्देन युक्कैर्विपर्यायाः पड्ढोमाः। तथा हद्यादिभ्य एकैकस्माद्दिद्धिरवदाय

^{1.} Instead of देवेभ्यः स्वा॰. 2. Is this right? 3. Cp. Ād. on LI. 12. 4. On LI. 12 Ād. वपाधाने: 5. Kāth. XVII. 11-16 (p. 254. 1. 260. 13). 6. The text of the sutra proper has disappeared from the copies of Devapāla.

समुदायं कृत्वैवमेव् । पड्रपहाराः । एकैकस्मिन्कपाले निवृत्तान् पट् पशुपुरोडाशांस्तृष्णीं मन्त्रव्यतिरेकेण निर्मिताञ्श्रपियत्वा स्विष्टकृतः पूर्व विलिपद्कमेकैकेन पुरोडाशेन भिन्नभिन्नपात्रस्थेन भिन्नभिन्नदर्भस्थेन वा पशुलोहितालिक्षेन कल्पयेत् । देवस्य त्वा सिवतुः प्रस्वेऽश्विनोर्बाहुभ्यां षृष्णो हस्ताभ्यां भवाय जुष्टं कल्पयामीत्यादयः कल्पेन पएमन्त्राः । कल्पयित्वा च नमस्ते कृद्र मन्यव इति पड्भिरनुवाकैरपस्थानं कृत्वा वर्ति हरेत् । ईशानं त्वा शुश्रुमेति च सर्वत्रानुपज्ञति । ईशानं चेति वाक्य-श्रेषमनुवाकपद्केन संवन्ध्यतीत्यर्थः । ततिस्त्रभ्ये अक्षेभ्यः सकृत्सकृत्समवदायाग्नये स्वाहेति स्विष्टकृतं यज्ञति । पूर्वोक्षन्मन्त्रेणेत्येके । श्रनेनैव च समाप्तिः । ततो वपाश्रपणी सद्भे पूर्ववदग्नौ प्रहरित प्रोत्ति चापोहिष्ठीयाभिः ॥

व्र० । श्रत्र पट् पुरोडाशानेककपालप्रमाणान्यथाकालं श्रपयेत् । प्राक् स्विष्टकृतः पड् लोहितवलीन् पट् च तान्पुरोडाशान्भवादिभ्यः पड्भ्यः प्रतिनामैकैकं सावित्रेणोपहृत्य नमस्ते रुद्र मन्यव इति पड्भिर जुवाकरेकैकेना जुपङ्गेणोपितष्ठते । यथा । सावित्रादिना भवाय विलमुपहरामीति । रुधिरविल पुरोडाशं च पात्रेषु दर्भेषु वोपहृत्य नमस्ते रुद्र मन्यव इत्य जुवाकेन ईशानं त्वेति च तिस्भिरुपतिष्ठते । एवमेव शर्वायोपहृत्य नमो हिर्णयवाहव इति साजुपङ्गेणोपस्थानं । ईशानायोपहृत्य नम इपुरुद्भय इति साजुपङ्गेण। ईश्वरायोपहृत्य नमो गिरिशायेति साजुपङ्गेण। पश्चपतय उपहृत्य नमः सृत्यायेति तद्वत् । श्रिथिपतय उपहृत्य नमो वः किरिकेभ्य इति साजुपङ्गेण। ततः पश्चिपतय उपहृत्य नमो वः किरिकेभ्य इति साजुपङ्गेण। ततः पश्चिपतय उपहृत्य

श्रा०। ततः षद् पुरोडाशानेककपालांस्त्र्ष्णोमुपचरितान्श्रपयित्वा पशोलोंहितं गृहीत्वा लोहितिमश्रान्पुरोडाशान्त्राक् स्विष्टकता देवताभ्यः षड्भिनीमभिनीमस्कारान्तः स्रजो गन्धांश्चोपहत्य

^{1.} Emended; कृत्वेवदेव the Mss. 2. व्यक्तिर the Ms. 3. Both the Mss. चतसुभि:, but Devapāla in his Mantrabhāṣya comments upon Kāth. XL. 5: 139. 5-10.

भूपं प्रदाय दीपं च दत्त्वा प्रतिनाम बिलमुपहरेत्प्रत्यनुवाकं च जपः। अत्र षद् नामानि षद् पुरोडाशा लोहितिमिश्राः षट् चानुवाकाः। तेषां प्रतिनाम प्रतिद्रव्यं प्रत्यनुवाकं चतुरुपहारकर्म। तत्रोदाहरणं। यथा। लोहितिमिश्रं पुरोडाशं पात्रे गृहीत्वा देवस्य त्वेत्यादिना पूष्णो हस्ताभ्यां भवाय बिलमुपहरामीति। दर्भेषु चोदगग्नेः कल्पयित्वा नमस्ते रुद्देत्यनुवाकेनोपस्थानं। ईशानं त्वेत्यनुषङ्गः प्रत्यनुवाकान्ते। ततो द्वितीयं सलोहितं पुरोडाशं देवस्य त्वेत्यादिना पूष्णो हस्ताभ्यां शर्वाय बिलमुपहरामीति कल्पयित्वा नमो हिरण्यवाहव इत्यनुवाकेन ईशानं त्वेत्यनुषङ्गान्तेनोपस्थानं। एवं प्रतिनाम प्रतिद्रव्यं प्रत्यनुवाकं षद् कर्माणि। ततस्त्रयङ्गात्स्वष्टकृतं। स्विष्टकृदन्ते च यथाश्रद्धं कर्जे ब्राह्मणेभ्यश्च दिन्तणादानं। ततस्तन्त्रसमाप्तिः॥

प्रभूतान्त्राह्मणान्भोजयन्ति ॥ ८॥

दे०। यथाशक्ति ब्राह्मणान्मांसेन भोजयन्ति॥

ब्र०। षरागामेतेषां प्रीगानाय वहुब्राह्मग्रभोजनम्॥

नापकं ग्रामं प्रवेशयन्ति ॥ ९ ॥

दे०। अपक्रमपि ग्रामं न प्रेवशयन्ति। का वार्ता। पकस्येति केचित्।

श्रपरे तु¹ पकस्य ग्रामप्रवेशनिमच्छन्ति कदाचित्॥ श्रा०। नापकं मांसं ग्रामं प्रवेशयन्ति। पकस्य तु न दोषः॥

शिष्टं भूमावर्षयन्ति सचर्म ॥ १० ॥

दे०। मुच्यमानं पक्तमपकं भूमौ प्रिच्चिपन्तीत्यर्थः । सचर्म चर्मणा

ब्र । पक्षशिष्टं सचर्म भूमावर्पयन्ति तत्रैव॥

त्रा०। शिष्टं यत्पक्तुं न राक्यते तच्चर्मणा सह भूमावर्पयन्ति॥ त्रानपेत्रमाणा त्रायान्ति ॥ ११॥ ५२॥ (४।१२)

^{1.} Cp. Ād. on this sūtra. 2. The Lahore Ms. of Br. is the only one that reads: भूमा अं। 3. Thus the Bombay Ms. of Br. and of the Mss. of Devapāla T (in C and D the last passage is missing), and cp. Br. at the end of Kaṇḍikā LI; आयन्ति the Lahore Ms. of Br. and of the Mss. of Devapāla A, and Ād.

दे०। यज्ञस्य भूमिमपश्यन्तो श्राममागच्छन्तीत्यर्थः ॥ श्रा०। श्रनपत्तमाणा देवयजनं गृहानायन्ति॥

श्रौपसदे Sग्नौ सायं प्रातरिग्नहोत्रदेवताभ्यो जुहुयात् ॥१॥

दे०। श्रीपसदो अनिरुक्तः । एव श्रीपसदोअनिस्तस्मिन्पाकयज्ञा इति । स च गाईपत्यधर्भ इत्यग्निहोत्रादिसदशैस्तत्र कर्भ-भिरुक्तं भवितुमतस्तस्य जागरणायाग्निहोत्रादिसदृशानि कर्माण तत्रोच्यन्ते । तान्येवैतानीति भ्रमणीयं देवताग्रहणात्कालाभिधा-नाचाग्निहोत्रादिके सति तद्रपाद्यष्टत्वादेव देवताकालाद्वयर्थ तदुपदानं । तिसम्मिग्निहोत्रं जुहुयादित्येतावता सिद्धिः देवता-प्रहणादेव च नामधेयेन होतव्यं न मन्त्रेस । श्रग्निहोत्रदेवता-स्त्विग्नसूर्यप्रजापतयः। श्रग्नये स्वाहेति सायं सूर्याय स्वाहेति प्रातः । प्रजापतये स्वाहेत्युभयत्र मनसा । श्रर्थाचिप्तं द्रव्यं सादृश्याद्धिघृताद्यो यवादीनामन्यतमं तद्भावे तगृहुलाः ॥ व्र०। श्रौपसदेउन्नौ सायमझः सूर्ये निम्नक्ते होमकालोऽनुदिते निशान्ते पातः। उद्ये न सायमाद्वतिरतिपद्यते उस्तमये न प्रातः। श्राहुत्यतिपत्तावतिकान्तहोमं दुत्वाग्नये पथिकृते चर्च निरुप्याग्ने नयेति प्रधानं । एवमेव व्युत्कमातिपत्तौ । उभयातिपत्तौ त ज्वलत्यम्नये तन्तुमते चहं निरुप्य त्वं न स्तन्तुरिति यजेत् । उपशान्ते तु यथापूर्वं संस्काराणामनेकातिपत्तौ परिसंख्ययाति-क्रान्तहोमान्हुत्वाग्नये शुचयेऽग्नये पवमानायाग्नये तन्तुमते उग्नये पथिकृत इति चतुभ्येश्चरं निरुप्योदग्ने ग्रुचयस्तवाग्ने पवस्व⁷ त्वं नस्तन्तुरग्ने नय सुपथेति यजेत् ॥ श्रथ सायंत्रातहोंमे परिसमूह्य पर्युच्य चातुष्कोष्टेः स्तरैः परिस्तीर्य पयो यवागुं वाधिश्चित्य स्रवं संमृज्य ः द्भौंपयामः

^{1.} Cp. XLVII. 1-2. 2. ० अमेंत्यक्रिहो॰ the Mss. तदमाव: the Mss. 4. सायमान्न: the Bombay Ms. (and cp. Kāth. VI. 5: 54.5), सायमग्नि: the Lahore Ms. 5. Kāth. III. 1: 23. 1-2. 6. Kath. XL. 12: 147. 1-2. 7. Kath. XL. 14: 150. 8-4 and VII. 16: 79.16-17.

स्रुवेणाग्नये स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति सायमाहितद्वयं जुहुयात्। सूर्याय स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति प्रातदीं घी प्रथमां परिमण्डलं । तस्याः पूर्वाधें मनसा प्राजापत्यां भूयसीं द्वितीयां च। ततः परिस्तरणानि नीत्वाधि मुश्चेत् । पयोयवाग्वोरभावे वीहीन्यवांस्तण्डलान्वा। जिः प्रज्ञाल्योल्मुकेनाभिघार्य पाणिना दैवतीर्थेन जुहुयात्॥

आ०। श्रोपसदग्रहणमाहिताग्न्यर्थं । श्राहिताग्नेरन्यकृतत्वात् पिएड-पितृयज्ञत्वं में न मामोति । तत्प्राप्तय श्रोपसदग्रहणं । श्रनाहि-ताग्नेस्तु तिस्मिन्पाकयज्ञा इत्यनेनैव सिद्धं । सायं प्रातरग्निहोत्र-देवताभ्यो जुहुयात् । देवताग्रहणं मन्त्रनिवृत्त्यर्थं । तेन नाम-घेयेनैव होमः । श्रग्निः सूर्यः प्रजापितश्चाग्निहोत्रदेवताः सायं-प्रातव्यवस्थया॥

पर्विण भार्याम्यवास्य दर्शपूर्णमासदेवताभ्यो जुहुयात् ॥२॥

दे० । दर्शपूर्णमासदेवताभ्योऽग्निविष्णुप्रजापत्यश्लीषोमेन्द्रेभ्यो जुहु-यादेकस्मात्स्थालीपाकात्प्रतिदेवतं चतुरवत्तेनोपांग्रुयागं त्वाज्ये-नैव जुहुयात् । सांनाय्यं त्वपीतसोमस्य दर्शपूर्णमासयोनिस्ति। का वार्ता । तत्सदृशेषु पाकयञ्जेषु । पर्वणीति कालविशेषविधिः भार्यामुपवास्येत्युक्को दर्गडापूर्पिकया यजमानस्याप्युपवासः प्रतीयते । अपरेऽपरथाचच्चते । भार्यामुप समीपे वासयित्वा संनिधाप्य जुहुयात् । दर्विह्नोमवद्पूर्वत्वादत्र पूर्वत्र च पर-तन्त्राभावः ॥

श्रा०। पर्वाणि भार्यामुपवास्य दराडापूपिकया स्वयमुपोष्य । श्रियं दर्शपूर्णमासप्रकृतित्वे श्रोपवस्त्रमुभयोः प्राप्तं । तेन भार्यामुपवास्येति वचनात्त्रयोरोपवस्त्रमेव भवति न तु व्रतो-पायनादि। श्रथवा भार्यया वियोगः पर्वाणि न कर्तव्यः।तामग्नि-

^{1. ॰}मण्डलां the Bombay Ms. 2. The same expression Kath. XXXI. 7: 9.5, but the Lahore Ms. :॰भियाय, which probably is a better reading. 3. ॰महणाहिता॰ the Ms. 4. ॰िपत्यज्ञवस the Ms. 5. Thus T; दार्शि॰ the other Mss.

^{6. ॰}पूपिकाद्वयमुपोध्य the Ms. 7. ॰प्रकृतिहे the Ms.

समीपे वासयेदित्यर्थः। दर्शपूर्णमासदेवनासंकिर्तनं प्रागोपवस्त्राद्भवत्येवेति केचित्। दर्शपूर्णमासदेवनाभ्यो जुहुयादिवशेषण्या
दर्शपूर्णमासदेवनाः । उपांश्रयाजश्च भवित । ""पुरोडाशयोः
स्थाने तु चरुरेवेके मरुनां चरुमिति दर्शनात्। श्राज्यं हिवरनादेश इति वचनादन्यं श्राज्येन दर्शदेवताहोमं मन्यन्ते। तद्सत्।
श्रथ पाकयज्ञास्तिस्मन्पाकयज्ञा इति पाकयज्ञशब्दादर्शपूर्णमासप्रकृतयः पाकयज्ञा इति च तत्प्रकृतिकत्वात्स्थालीपाको
युक्ततरः। स चैक एव पक्षेकद्रव्यमात्रसाध्यत्वात्पाकयज्ञत्वाद्धविभेदो नात्र विविज्ञतः॥

नवस्याग्रायगादेवताभ्यो ऽज्यानीभिरभिजुहुयात् ॥ ३ ॥

- दे०। पर्वणीत्यनुवर्तते । नवस्याञ्चस्यांशं जुहुयात् । काभ्यः । आग्रा-यणदेवताभ्यः । या आग्रायणे वैदिके देवतास्ताभ्य एव गृह्या-ग्नाविष जुहुयात् । ताः पुनरम्नेन्द्रौ विश्वे देवा द्यावापृथिवी सोम इति । यवास्तु हिवः । अज्यानीभिरिति मन्त्रनिर्देशः । तास्तु पट् । प्रत्यृचं होमश्चतुरवात्तेन स्रुवेणाभिघृतेन । पूर्वत्रापि तुल्यमेतत् ॥
- ज्ञ०। श्राग्न परिसमूह्य पर्युच्य परिषिच्य परिस्तीर्य । श्राग्नेन्द्रो विश्वे देवा द्यावापृथिवी सोम इति शरिद चतस्रो नवाग्रायण्-देवताः। इन्द्राग्नी विश्वे देवा द्यावापृथिवी इति तिस्रो ग्रीष्मे। सर्वेषां पृथक् चरवः। पयसि तु वैश्वदेवः सौम्यः श्यामाकश्चरः शरिद बीहीणामात्रायणं ग्रीष्मे यवानां। सुकर्माणो ये के च ज्मा चृतवती या ते धामानीति चतस्रो हविषां शरिद याज्याः। श्रुचि तु ये के च ज्मा घृतवती इति तिस्रो ग्रीष्मे। शतायुधायेति षड्भिः प्रधानादनन्तरमभिहोमः॥

^{1.} Quoted from the Paribhāsā khaṇḍa of the Katha-yajnasūtra. 2. See XIII. 1. and XLVII. 2. 3. See XIII. 7. 4. Emended, आज्यधानीभि॰ the Mss. 5. Kāth. XIII. 15: 197.7-8. 6. Kāth. XIII. 15: 197. 15-16. 7. Kāth. XIII. 15: 197. 17-18. 8. Kāth XIII. 15: 196. 21-22. 9. Kāth. XIII. 15: 197. 11-12. 10. Kāth. XIII. 15: 197. 20-198.10.

श्रा०। पर्वणीत्यनुवर्तते । नवस्य हवींषि कृत्वाग्नेन्द्रौ विश्वे देवा द्यावापृथिवी सोम इति शरद्याग्रायणदेवताः। श्रीष्मे पुनिरिन्द्राग्नी विश्वे देवा द्यावापृथिवी इति । द्रव्यमेदाद्विभेदः ॥

खिष्टकृदनुमन्त्रणमुक्तं प्राशनं च ॥ ४ ॥ ५३ ॥ (४।१३)

- दे०। ऋग्निः प्राश्चात्विति हुतस्यानुमन्त्रणं। प्राशनं। उक्कमित्यनुषङ्गः। श्राप्रायणमुक्कमेव प्राशनं श्राद्यं स्विष्टकृत्कालकं भद्रान्न इति व्विहिश्यामाकानां भन्नणे मन्त्राः। एतमु त्यमिति यवानाम्॥
- ब्र०। इडामग्न इत्येवं स्विष्टकृतं हुत्वा। श्राग्निः प्राश्नात्वित्यनुमन्त्रणं शरिद् । भद्रान्न इति नान्दीमुखश्राद्धादनन्तरं नवान्नप्राशनं । एतमु त्यमिति ग्रीष्मे ॥
- श्रा० । स्विष्टकृद्तुमन्त्रणमुक्तं । श्राग्निः प्राश्नात्विति व्रतस्यानुमन्त्रणं प्राशनं चोक्तम् ॥

वैश्वदेवस्य सिद्धस्य सर्वतो ऽग्यस्य जुहोत्यग्रये सोमाय मित्राय वरुणायेन्द्रायेन्द्राग्निभ्यां विश्वेभ्यो देवेभ्यः प्रजापतये ऽनुमत्ये धान्वन्तरये वास्तोष्पतये ऽग्रये स्विष्टकृते च ।। १।।

दे०। वैश्वदेवस्य कर्तन्यतां वक्ष्याम इत्यध्याहारः। विश्वभ्यो देवभ्यः स्वोहेति वैश्वदेवसंभवाच्छित्त्रन्यायेन कर्मसमूहे वैश्वदेवरान्दः प्रवृत्तिः अथवा विश्वे च ते देवा अग्न्यादयो विश्वे देवा देवता अत्रिति वैश्वदेवः। अत्रौपसदे ऽग्नावित्यनुवर्तते। देवादावौपसदा-भावे लौकिके ऽपि भवति सर्वत्रार्थदेशे समाचारादवैश्वदेवभोजन-निषेधाच। स्मृतिषु प्रतिदिनं हितं।

^{1.} Then follow the same pratikas as given by Br. 2. Kāth. XIII. 15: 198. 11-12. 3. R.: आग्रायण उ० ? 4. Kāth. l. c. 13-14. 5. Kāth. l. c. 15-16. 6. Thus the Mss. of Devapāla (भन्न० the Viṣṇusmṛti), the other Mss. give the names of the deities abbreviated. 7. Thus Br. (both Mss.) and the Viṣṇusmṛti LXVII. 2; स्विष्टकृत इति T, स्विष्टकृतय इति AC, स्विष्टकृतये CD. 8. Thus CD, प्रतिपादनं AT.

पञ्च यज्ञाः पुनर्वक्ष्यन्ते । देवयञ्चः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति । यदशौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः संतिष्ठते । यत्पितृभ्यः स्वधा करोत्यद्भिस्तत्पितृयज्ञः संतिष्ठते । यद्भृतेभ्यो विंहं ददाति तर्भृतयञ्चः संतिष्ठते । यत्स्वाध्यायमधीते तद्वस्रयञ्चः संतिष्ठते । यद्राह्मणेभ्यो ऽत्रं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः संतिष्ठते ॥ औपसदे ऽश्रो सायंप्रातरिप वैश्वदेवं कुर्यादिति व्याचक्षते।सिद्धस्य सर्वतो ऽग्रग्रस्य जुहोतीति । भोजनाद्यर्थत्वेन सिद्धस्य न तु हवि-ष्यादेव । त्रीहादेः अग्रस्याग्रे प्रथमं जुहुयात्ततो ब्राह्मणादिकं भोज-येत्। अग्रयस्येति सप्तम्यर्थे व्यत्ययेन षष्टी । अन्ये व्याचक्षते । अग्रयस्य प्रधानत्रीह्यादेर्भूयांसमंशं. गृह्णीयादिति। अग्रयस्य ग्रहणेन दर्शितं सर्वग्रहणेनोपात्तस्य पुनरप्रयग्रहणेन भूयस्त्वार्थमुपपाद-नात्²। अन्यस्मात्तं सर्वतस्तावन्मात्रमुद्धर्तव्यं³। ये त्वौपसदे सायं-प्रातर्जागरणार्थं वैश्वदेवं वद्नित त एवं न्याचक्षते । सर्वस्माद्गृ-हस्थिताद्यद्रयमुत्कृष्टं सिद्धमप्रयासेन यववीहितण्डुलादीनामन्य-तमं तस्यांशेन जुहुयान्न त्वभिनिवेशं कुर्यात् । अमुनैवेति तर्हि होमान्दर्शयति । अग्नये... स्विष्टकृत इति । अग्नि परिसमृह्य पर्युक्य परिस्तीर्य हविरिभघार्य। नानभिघृतं हविरस्तीति श्रतेः । एता द्वादशाहुतीर्जुहुयात् केचिदाहुः । अग्नये सोमायेति स्विष्टकृतः प्रागाज्यभागान्तं लक्षयतीति तच सायन्तिकप्रायेनान्यत्राहेष्टद्शी-नात् चतुर्थीनिर्देशात्स्वाहाकारान्तात् दर्शयति स्वाहाशब्दो निपातः संप्रदानं द्योतयति॥

ब्र०। सायमाशे संसिद्धे ऽन्ने भृतमन्नमिति पत्न्यान्येन केनचिद्वाप्युक्ते शुचिर्भृत्वा प्रतिजपति ओमित्युचैस्तस्मै नमस्तन्मा क्षा इत्युपांशु ।

^{1...1.} This passage (now with संतिष्ठते, now with बति। is quoted, but rather incorrectly, from the Katha-āraṇyaka, see Schroeder die Tuebingen Katha-Handschriften, page 57. 2. व्याप्तार D. 3. व्याद्तार AT, व्याद्वार C, व्याप्तार D. 4. Cp. note 7 on page 279. 5. See Kāth. XXXVI. 14: 80. 19. 6. सायमाशेसमिद्धेत्र the Bombay, वैश्वदेवे सिद्धे the Lahore Ms. 7. Cp. Khādira grhs. I. 5. 18-19.

अथाग्निं परिसम्हा पर्युक्ष्यं परिषिच्य चातुष्कोष्टैः स्तरैः परिस्तीर्यान्त्रयस्यान्नस्योद्धृत्याभिधार्य द्यवदानमात्रा द्वादशाहुतीः पाणिना जुहुयात् । अग्नये स्वाहेत्युत्तरतः सोमाय स्वाहेति दक्षिणतः । तयोर्मध्ये नव तिस्रस्तिस्नः प्राचीरुत्तरार्धपूर्वीर्धे स्विष्टकृत् ॥

आ० । वैश्वदेवस्येतिकर्तव्यतोच्यते । सिद्धस्य भोजनार्थं न तु ताद्ध्येन साधितस्य सर्वतो ऽप्रयस्य जुहोति । सर्वेषामन्नानां मिश्राप्यपायससक्त्नां यद्ग्रयमन्नं तस्योदनादेजुहोति । परिसमूह्य पर्युक्ष्य परिस्तीर्यान्नहोमवद् द्यवदानमात्रं अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति द्वादशिमः स्वाहाकारान्तैः परां परां जुहुयात् । केचिद्ग्नये सोमायेत्याज्यभागवद्भितो अग्नेः । स्विष्ट्वन्नोत्तरपूर्वार्थे ॥

तक्षोपतचाभ्यामित्यभितः ।। २ ॥

दे० । जुहोतीत्यनुषज्यते । चतुर्थीनिर्देशात्संप्रदानार्थीयो नमःशन्दो उत्र सदाचाराद्रम्यते । तक्षाय नम इत्युभयस्यां दिश्यभितो उग्नेः पूर्व प्रदक्षिणं कृत्वा प्रथमं पूर्वीत्तरकोणे ततः पूर्वदक्षिणे ॥

त्रः । हुतरोषात्पात्रेषु दर्भेषु वावोक्षितेषु महामार्जारश्रवणप्रमाणादनूना-न्यथास्थानं वाग्यतो ऽमुष्मे नम इत्येवं षट्त्रिंशतं वलीन्हरेत्। पिण्ड-वचेषां प्रतिमाप्रतिपत्तिरेकत्र चेत्कृत्स्ना भवन्तीतरेतरसंख्ष्टाश्च। तक्षाय नम इत्यग्नेर्दक्षिणतः । उपतक्षाय नम इत्यत्तरतः ॥

आ०। ततो बिलहरणमुदकमविसच्य हुतरेषात्। तक्षोपतक्षाभ्यामग्नेः पार्श्वतो विभज्य नामनी। तक्षाय नम उपतक्षाय नम इति चतुर्थ्या नमस्कार उपस्थापितः। संप्रदानीयो होषः केचिद् द्वन्द्वदेवता एका मन्यन्ते उग्नीषोमवत्। तन्न। इन्द्रान्तकाम्पती अभ्य इति स्मृत्युक्तं। विभज्य सूत्रकारेण द्शितम्॥

^{1.} तादर्शन the Ms. 2. oहमबद्धवo the Ms. 3. इति omitted by Br. (and cp. Visqusmrti LXVII. 5). Devapāla connects the first two words of the next sūtra with this one; this probably is wrong. For अभितः viz. अग्निम् cp. प्रेण in LI. 2 (if this word does not belong to उक्तः of the preceding sūtra). 4. These and the following words are not clear to me.

पूर्वेणाग्रिमम्बा नामासीति सप्तः ॥ ३ ॥

दे०। पूर्वेणाग्निमित्यनुष्ण्यते । अम्बा नामासि तस्यै ते नमः । दुला नामासि तस्यै ते नमः । नितन्नी नामासि तस्यै ते नमः । चुपु- णीका नामासि तस्यै ते नमः । अभ्रयन्ती नामासि तस्यै ते नमः । मेघयन्ती नामासि तस्यै ते नमः । वर्षयन्ती नामासि तस्यै ते नमः ॥ वर्ष्यन्ती नामासि तस्यै ते नमः ॥ वर्ष्यम्त्यः सप्त

वर् । पूर्वणाप्नमम्बा नामासात सप्त गृहद्वताभ्या बन्धुमत्यः भरद्वसोर्वसिष्ठस्येत्यार्षमनुस्मृत्य ॥

आ॰ । पूर्वेणाग्निमम्बा नामासीति सप्त । ते अग्ने पूर्वस्यां दिशि । अत्रा-प्यम्बा नामासि नमस्त इति प्रयोगः ॥

गृह्याभ्यो⁶ नन्दिनि सुभगे सुमङ्गालि भद्रंकरीति स्नक्तिष्वभिद-क्षिणम् ॥ ४ ॥

दे०। गृहेभ्यो हिता गृह्या देवताः ।...स्रिक्षेषु कोणेष्वग्नेरेताश्चतस्र आहु-तीर्जुहुयात् । अभिदक्षिणं प्रदक्षिणं यथा भवति पूर्वदक्षिणकोणा-दारभ्य । अपरे गृहस्रिकिष्विति व्याचक्षते । तत्र प्रसुरप्रयोग-दर्शनं शरणं । निद्नि तुभ्यं नम इत्यादिः प्रयोगो ऽनुमन्तव्यः । प्रदानार्थत्वादाह्यानस्य ॥

व्र०। नन्दिन्यादीशानादिकोणचतुष्टये चतस्त्रः॥

आ०। ततो गृह्याभ्यो बिलहरणं निन्दिन सुभग सुमङ्गलि भद्रंकरीति स्रक्तिष्वभिदक्षिणं। निन्दिन नमस्त इत्याग्नेय्यां। सुभगे नमस्त इति नैर्ऋत्यां। एवं प्रदक्षिणं स्रक्तिषु गृहकोणेषु॥

स्थूणायां श्रुवायां श्रिये हिरण्यकेश्ये वनस्पतिभ्यश्रेति ॥ ५ ॥ दे०। गृह्याभ्य⁹ इति यथायोग्यं सर्वत्रानुवर्तनीयं । ध्रवासीति मन्त्रेण

^{1.} Kāth. XL. 4: 137. 14-15. 2. Br. connects with this sūtra the first word of the next one. I have followed Devapāla and Ādityadarśana. 3. See note 3 on page 241. 4. नितन्त्री the Mss. (and thus also Br.) 5. चुपणिका the Mss. of Devapāla, चुपणिका Br. 6. See note 2. 7. Thus emended; गुद्धमुक्तिबित D, गुद्धमुक्तिबित C. A has a blank, in T this passage is missing. 8. Cp. Ād. on this sūtra. 9. गृहाभ्य D, गृहेभ्य AT, C indistinct,

वास्तोष्पतीयकर्मणि दा्शतेन या स्थूणा संस्कृता प्रधानभूता गृह-मध्ये तस्यां हिरण्यके स्ये नमा वनस्पतिभ्यो नम इति बलिद्धयमुप-हरेदिति केचित्। अन्ये तु यथासंख्यं न्यभिचारं मन्यमानाः स्थू-णायामधिकरणभूतायां वनस्पतिभ्यो जुद्धयात्। ध्रुवायां स्थाल्यां हिरण्यके स्ये नम इति न्याचक्षते। स्थूणायां हि वनस्पति देवता वसति स्थाल्यां च हिरण्यके शीलक्ष्मीः। गृहदेवतानां चामी होमाः॥ व्र०। श्रिये हिरण्यके स्ये नमः वनस्पतिभ्यो नम इति बलिद्धयं मध्यम-

स्थूणायाम् ॥

आ० । स्थ्णायां भ्रवायां मध्यमायां श्रियै हिरण्यकेर्ये वनस्पातिभ्यश्चेति॥ धर्माधर्मयोद्वीरे मृत्यवे च³ ॥ ६ ॥

दे०। धर्माय नमः। अधर्माय नमः इति गृहद्वारमध्ये आहुती जुहुयात्॥ व्र०। धर्मायाधर्माय मृत्यवे इति बल्लित्रयं द्वारे॥

उद्धाने वरुणाय' ॥ ७ ॥

दे० । मृत्यवे नम इति⁵ जलपात्रे घटादिके जुहुयात् । उदकस्य उदसंज्ञा-यामित्युद्धानशब्द⁶ उद्धिवत् ॥

ब्र० । वरुणायेति मणिकसमीपे ॥ आ० । उद्घाने घटादौ बरुणायेति ॥

विष्णव इत्युॡखले ॥ ८ ॥

दे०। वरुणाय नमो⁷ विष्णवे नम इति पिपिष्यधिकरणे⁸ बस्टिद्वयमुपहरेत् ॥

मरुद्भय इति दषदि⁹ ॥ ९ ॥ वर्ग मरुद्भय इति पेषण्याम् ॥

आ० । दृषदि पेषणशिलायाम् ॥

^{1.} Cp. XI. 2. 2. The Mss.: स्थूणायां हि वनस्पति ध्रुवायो देवता वसति। 3. Devapāla connects मृत्यवे च with the next sūtra (मृत्यवे चोदधाने)! 4. Devapāla combines वरुणाय with the next sūtra (वरुणाय विष्णव इत्युख्यके)! 5. Cp. note 4. 6. उदधानेश॰ D C, उदधानिश्च AT. 7. Cp. note 4. 8. Marginal note in AT: पिपिषी पेषणभाण्डम्। 9. This sūtra is missing with its bhāṣya in Devapāla.

उपिर शरणे वैश्रवणाय राज्ञे भृतेभ्यश्रेति ॥ १० ॥
दे० । वैश्रवणाय राज्ञे नमो भृतेभ्यो नम इति गृहस्योपिर बलिमुपहरेत् ॥
व० । वैश्रवणादिबलिद्धयं गृहस्योपिर ॥
इन्द्रायेन्द्रपुरुषेभ्य दित पूर्वाधें ॥ ११ ॥
दे० । पूर्वाधें गृहस्योग्नर्वा ॥
व० । इन्द्रायेति बलिद्धयं गृहस्य पूर्वाधें ॥
आ० । गृहस्येव ॥
यमाय यमपुरुषेभ्य इति दक्षिणाधें ॥ १२ ॥
वरुणाय वरुणपुरुषेभ्य इति पश्चाधें ॥ १३ ॥
सोमाय सोमपुरुषेभ्य इत्युत्तराधें ॥ १४ ॥

ब्र° । वरुणाय सानुगाय पश्चाघें सोमायोत्तरतश्चान्यगृहेषु स्मृतिषु च श्रूयते । लोगाक्षिस्तु तथा नाह । प्रायणीयादो सोमस्य यागः पश्चाघें दष्टः । प्रतीची दिक् सोमा देवतेत्यम्युपस्थान श्रूयते । वरुणायेति द्वयमुत्तराघें॥

आ०। यमाय यमपुरुषेभ्य इति दक्षिणार्धे । प्वमादि । स्पप्टमन्यत् । स्रोमः पश्चिमायामस्माकं दृश्यते । प्रतीची दिक् स्रोमो देवता । तथा प्रायणीये स्रोमः पश्चादिज्यते ॥

ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये ॥ १५ ॥

^{1.} Here and in the next sutras Devapala inserts after each dative नमः (नमो)। 2. Here is a difficulty, as Br. and a Tuebingen fragment of Br. read: सोमाय सोमपुरुषेश्य इति पञ्चाधे। वरुणाय वरुणपुरुषेश्य इत्युत्तराधेः the text of Devapala agrees with Visnusmrti LXVII. 17-18, (Cp. Mān. grhs. II. 12. 14-15). Could Br. have altered his text. so as to bring it into harmony with the passages of the Kāthaka cited by him? From Ād. nothing definite is to be gained. He seems to point out only, that the text of the Grhyasūtra is in discordance with the Kāthaka. 3. Relating to the last two sūtras. 4. Kāth. VII. 2: 64. 13. 5. Kāth. XXIII. 8: 83. 18.

ऊर्ध्वमाकाशाय ॥ १६ ॥
दे०। आकाशाय नम इत्यूर्ध्वं बित्रमुपहरेत् ॥
ब्र०। आकाशाय नम इत्यूर्ध्वं पश्यन् ॥
आ०। ऊर्ध्वां दिशमुत्क्षिपेदाकाशायेति ॥
स्थिण्डिले दिवाचरेम्यो भूतेम्य इति दिवा ॥ १७ ॥
दे०। ग्रुचिभूभागे दिवा बित्रमुपहरेत् ॥
ब्र०। दिवाचरेभ्य इति भूमौ दिवा वेश्वदेवे ॥
आ०। स्थिण्डिले भूमौ दिवाचरेभ्यो भूतेभ्य इति दिवा बिंटे हरेत् ॥
नक्तंचरेम्यो भूतेभ्य इति नक्तम् ॥ १८ ॥

दे०। स्थण्डिल इत्यनुषज्यते। अत्र दिवा वैश्वदेवे कियमाणे वलिमुपहरेद्रात्रौ तु नक्तंचरेभ्यो भूतेभ्य इति केचिद्याचक्षते। प्रयोगस्त्वीहराः। दिवापि वैश्वदेवं कुर्वाणाः कल्पयित्वा नक्तंचरेभ्यो भूतेभ्यो
ऽपि स्थापयन्ति। रात्रौ च त्याजयन्ति। रात्रौ तु वैश्वदेवो नोषितस्तत्रावद्यकर्तन्यः कियमाणस्य किंचिद्वैकल्यमभ्युपनतमेव एकान्तपराजयद्वारं संदेह इति नयेन॥

ब्र०। नक्तंचरेभ्य इति सायं। इति षट्त्रिंशद्वलयः॥ आ०। यदा नक्तं रात्रौ नक्तंचरेभ्यो भूतेभ्य इति॥ शेषं पितृभ्यः पिण्डान्निदधाति⁴॥ १९॥

दे०। शिष्यत इति शेषः प्रदर्शिताहुतिबालिभ्यो मुच्यमानः। तं पिण्डी-कृत्य पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यश्च ददाति॥

आ०। रोषं बलिहरणारीष्टं पितृभ्यः पिण्डान्विद्धाति विण्डपितृयञ्चवत्। निद्धातीति प्रकृतिलिङ्गात्। सतिलमिति केचित्। सघृतमग्नौ

^{1.} Before this word D has: ग्रुचिन्या, C the same, but the last akṣara invisible.— ग्रुचिन्र्यू० DC. 2. Emended; बल्डि हरा the Ms. 3. The visarga fails in all the Mss. 4. भदभाति AT. 5. R. निद॰ instead of विद॰ and cp. the Piuda pit!yajna of the Kaṭhas in Altind. Ahnesscult, page 213.

जुहोति सोदकं बलिषु सतिलं पितृषु ॥ उदकलशमुपनिधाय स्वस्त्ययनं वाचयति ॥२०॥५४॥ (४।१४)

दे०। अग्नेरात्मनश्च समीपे जलकलशं स्थापयित्वा स्वस्त्ययनं विक बोधश्च मेत्यनुवाकं । वाचयतीति स्वार्थे णिच् रामो राज्यमकारय-दित्यादिवत् । चारौदिको वात्र वाचिः । स्वस्त्यविनाश ईयते प्राप्यते येन तत्स्वस्त्ययनं । अत एव पुरुषस्क्रकानिकदत्प्रभृति । वक्तन्यम् ॥

व्र०। तत उदकपूर्णं कलशामुपनिधाय तत्र वरुणं यज्ञपुरुषं विष्णुं चा-भयर्च्य वेश्यश्च मेति स्वस्त्ययनं । सायं शिरोगतौरेण मयूरवत्स्व-स्त्ययनोपस्थानं । नृपाभिषेकेषु चेति प्रातिशाख्येषु दृष्टत्वात्स्वस्त्य-यनस्य सर्वत्रोचैः प्रयोगः । ततः परिस्तरणानि नीत्वाग्नि विमुच्येत्॥

आ०। तत उद्कलशमुपनिधायाग्निचरुणप्रत्यक्षं स्वस्त्ययनं वाचयति बोधश्च मेत्यनुवाकं। अत्र स्वार्थे णिच्॥

इति लौगाचिस्त्रे रह्मपश्चिकायां चतुर्थो ऽध्यायः ॥

अथार्तवस्वस्त्ययनानि ॥ १ ॥

दे०। अथत्यानन्तर्ये। ऋतावृतौ भवान्यार्तवानि कर्माणि वक्तव्यानि। स्वस्ति मङ्गल्यं। तद्विनादा ईयते प्राप्यते यैस्तानि स्वस्त्ययनानि। तानि कानिन्त्रिश्चत्यान्यपि श्रावण्यादीनि। तेषामकरणे कालचोदि-तानामिति पाथिकृती भवति। कपोतिनिलयशान्त्यादीनि स्वस्त्य-यनान्यव॥

^{1.} Kāth. XXXVII. 10. 2. Cp. Devapāla on IV. 15. 3. The Puruṣasūkta is contained in the (last)Katha-āraṇyaka, as also is probably the case with the Kanikradatsūkta, which corresponds to RS. II. 42. 1—43. 2, RS. Khila II.2. 1—5, and RS. II. 43. 3. 4. ? Lahore reads: गतारेण। 5. The colophon in the Bombay Ms.: इति यज्ञिष काठकचरकशासायां छो॰गृहा॰च॰ अ॰ (I abbreviate); in the Lahore Ms.: इति काठके यज्ञसूत्रे गृहा॰पिककायां च॰अ०। 6. पिथ० the Mss. 7. Thus the second hand of D only, •शान्तादीन the other Ms.

आ० । ऋतावृतौभवान्यार्तवानि कर्माणि स्वस्तिरीयते यैः तानि स्वस्त्य-यनानि कानिचित्संस्कारत्वान्नित्यान्यप्यष्टकादीनि । कानिचित्स्व-स्त्ययनानि अन्येन यथा कपोतिनिलयाश्वयुज्यादीनि । कानिचिदु-भयरूपाणि यथा श्रावण्याग्रहायणी चैत्रे च स्वस्त्ययनानामकरणे-नादष्टदोषः । अत्र कालचोदितानामेवातिपत्तौ पाथिकृती ॥

श्रावण्यां चत्वारि हवींष्यासाद्येदपूपं स्थालीपाकं धानाः सक्तृ-नुभयमक्षतानाम् ॥ २ ॥

- दे०। चतस्रः पौर्णमास्यः श्रावणी आश्वयुजी आग्रहायणी फाल्गुनी। श्रवणेन युक्ता पौर्णमासी श्रावणी। तस्यां चत्वारि हवींष्यावापस्थाने निरुप्यासादयेदपूपादीनि। तत्रापूपो त्रीहिमयो घृतपकः यवमयस्तैलपकः फाल्गुन्यां तैलपकस्य जुहोतीति लिङ्गात्। चतुर्ष्विप मातृवार्णन्यः। अपूपे विष्णुः। चरौ राज्यः । धानासु सक्तुषु च सर्पाः। उभयं धानाः सक्तवश्चाक्षतानामनवहतानां यवानाम्॥
- ज्ञ० । श्रावणस्य शुक्कपञ्चद्रयां चत्वारि हवींष्यासाद्येत् । विष्णवे जुष्टं निर्वपामीति जीहीणामपूपार्थं निर्वापः । राज्ये जुष्टीमिति स्थालीपा-कार्थं सर्पेभ्यो जुष्टमिति द्विर्धानाः सक्त्वर्थं यवानां भृष्ट्वेतानर्धा-न्सक्त्वर्थं पिनष्टि । हविषामुद्गुद्वासनाद्यव्यवायिना कार्यं ।... अलं-करणकाले सपवित्रे पात्रे धाना उपवपति सक्तुंश्च ॥
- आ०। श्रवणेन युक्ता पौर्णमासी श्रावणी। विनापि श्रवणेन । तस्यां चत्वारि ह्वीं न्यासाद्येत् । कानि । अपूर्ण स्थालीपाकं धानाः सक्तूंश्च । एतद्धानासक्त्वाख्यमुभयमक्षतानां यवानामनवहतानां। चरुमिति वक्तव्ये स्थालीपाकप्रहणं पाकयज्ञतन्त्रनिवृत्त्यर्थे। सर्वत्र पाकयज्ञशब्दसामान्यात्॥

वषद् ते विष्ण इत्यपूपस्य जुहोति रात्री व्यख्यदिति स्थाली-पाकस्य नमो अस्तु सर्पेभ्य इति धानानां ये वाद इति सक्तुनाम् ॥३॥

^{1. ? -} नैमित्तिकानि । 2. Uncertain: स्वस्त्ययननामकरणे॰ the Ms. 3. R. तैलापूपस्य ? Cp. LXX. 1. 4. Thus the Mss. R. रात्री ?

दे०। आज्यभागान्तं पूर्वान्मध्यांश्चावदाय प्रधानानुष्टानं सर्वं जुहोति नमोदितः स्वाहाकारः । मन्त्रचतुष्टयस्य प्रतीकेनापूपादिहोमेषु विनियोगो ऽनेन भणितः॥

व्र०। आज्यभागान्ते यथोकाभिश्चतस्मिवेषट् ते विष्ण इत्याद्याभिः प्रधानम् ॥

आ०।...रात्री व्यख्यदिति स्थालीपाकस्य । अवदाय मेक्षणेन । एव-मार्दानां चतुरवत्तं पञ्चावत्तं वा स्त्रुचा होमः। मध्यपूर्वार्धावदानं दर्श-पूर्णमासप्रकृतित्वादागच्छिति । यत्र यत्र सुहोतिशब्दस्तत्र तत्र स्वाहाकारः॥ येषु वा यातुथाना इति दृर्व्यावटेषु सक्तूनाम् ॥ ४॥

दे०। अवटेषु गर्तेषु । दर्ग्या न तु स्नुचा । येषु वेति मन्त्रेण होमः। अभिघारः सर्वत्र क्षेयो नानभिघृतं हविरस्तीति॥

त्रः । ये वाद इति सक्तृनामग्नौ हुत्वा दवीं स्नुग्वत्संमृज्य बर्हिषि निधा-योपस्तीर्व तेषामव सक्तृनामवदानधर्मणावदायाभिघार्य सक्तृ-न्त्रत्यभिघार्य येषु वा यातुधाना इत्युद्गग्नेरचटे जुहोति । नावटे परिस्तरणमनग्ना अपरिस्तीर्ण इति हि परिभाषा । ऋतुतिथियागादि-तन्त्रसमाप्तिः ॥

आ०। द्व्यां न सूचा। अवटे गतें नाय़ौ। अविद्यमाने ऽवटे खात्वा-प्यवटे जुहोति॥

उभयत्राखुराजाय विलं हरेदाद्यन्तयोगी ॥ ५ ॥५५॥ (५ । १) दे०। उभयत्रेति । औपसद्दोमे ऽवटहोमे च । अन्ये त्वाहुः । उभयत्र सायंत्रातहींमकालो लक्ष्यते । यदुक्तं दिवाचरेभ्यो भूतेभ्यो दिवा नक्तंचरेभ्यो नक्तमिति वैश्वदेवबलिहरणं । तत्र स्थाने सक्तुबलिर-नेनोच्यते । चातुर्मासिको गृह्यान्तरे तथाद्र्शनात् । सावित्रेण देवस्य

^{1.} oवधाय the Mss. 2. ? Thus ACT, नोदित: D. 3. Thus Devapāla and the text of Br.; Ād. and the Bhā-sya of Br. seem to point to the singular (अवटे), but ep. also Br. on LX. 4. 4. Before उभयत्र० the Mss. of Devapāla have सक्त्मां, which may be a repetition of the last word of the preceding sūtra. 5. See LIV. 17-18.

त्वेत्यादिनाखुराजाय बिंह हरामीत्यन्तेनैष बल्युपहारः । आद्यन्त-योर्वेति । श्रावणीफाल्गुन्योरिति केचित् । आद्यन्तयोईविषोरपूप-सक्तुलक्षणयोराखुराजाय बिंह हरेदिति त्वन्ये ॥

त्र । श्रावण्यामेवं पाकयक्षेनेष्ट्वा तूष्णीमुपचिरतान्सक्तून्दवीं च स्था-ल्यां विहायसि शिक्ये निद्ध्यात् । तद्दृः प्रभृति मासचतुष्टयं तैः सक्तुभिर्दवीं पूरियत्वा सायं प्रातश्च देवस्येत्यादिनाखुराजाय बिटि-मुपहरामीत्युदगग्नेरवटे बिटिमुपहरेच्छ्रावण्याप्रहायण्योरेव परि-संख्यया श्रावण्यां सायं विंशत्यधिकं बिटिशतमेकीकृतमुपहरेत् । आग्रहायण्यां प्रातर्यद्यधिमासो मासचतुष्ट्यमध्ये भवेत्तदा परि-संख्यया पञ्चाशद्धिकं शतं । उभयत्रापि । नात्रोपस्तरणाभिधारणे होमाभावात् ॥

आ० । उभयत्राखुराजाय बिंह हरेत् । सक्तूनां द्व्येत्यनुवर्तते । क । उभयत्र । दिधसक्तुबिहरणसामर्थ्योच्छाखान्तरीयं सायंप्रातः काले चातुर्मासिकं बिहरणं वक्ष्यते । तेनोभयत्र सायं प्रातरिप्ति होत्रदेवताभ्य इत्यतः सूत्रात् । आद्यन्तयोवी श्रावण्याप्रहायण्योः । एते चतुर्णो मासामाद्यन्ते पौर्णमास्यौ ॥

आयूतिके कपोते भयार्ते सक्तुषु भस्मिन वा पदं दृष्ट्वा देवः कपोत इत्यष्टर्चेन स्थालीपाकस्य जुहोति ॥ १ ॥

दे०। प्रायेण वर्षासु कपोताः प्रोद्धवन्तीति श्रावणीप्रसङ्गेन कपोतिनि-लयशान्तिरुदिता। यृतिः सङ्घः। तत्प्रतिषेधेनायृतिः सङ्घवियोगो ऽभिष्रेतः। अयूतौ भवः आयृतिकः। सदा यः सङ्घचारी कपोतः सदैवात् श्येनादिनावागूर्य नियोजितो भीतो यदा गृहं प्रविशति तदेयं शान्तिरुच्यते। न तु केवलचारिणि दृष्टे निर्भयगृहदेवकुला-दिनिवासिनि प्रामकपोते तादशे आयृतिकं कपोतं गृहसंबद्धं भयार्ते दृष्ट्वा गृहपतिः स्थालीपाकस्य जुहुयाद्देवः कपोत इत्याद्यष्टा-

^{1.} परिसंख्यायावा the Lahore Ms. The whole passage is far from clear to me. 2. Om. in the Ms. of Lahore. 3. I am unable to point out the text here referred to. 4. Cp. Appendix VI. 5. Thus C; • स्वादिवासिन TA, • स्वादिनवासिन D.

भिर्ऋग्भिः। यदा स्वरूपेण कपोतं न पश्यति किं तर्हि । गृहा-भ्यन्तरे भस्मनि सक्तुषु वा कपोतचरणप्रतिविम्बमवलोकयित तदा जुहुयात्। यमदृतो हि कपोतः। तं प्रत्यक्षेणानुमानेन वा कृत-संनिधानं गृहे वुद्वा महतो रिष्टस्य शान्तय इदं स्वस्त्ययनं कुर्यात्। कविदायृतिकः सुस्पष्टः॥

व्र० । कपोतग्रहप्रवेशस् चितदुरिष्टशान्त्यां देवेभ्यो जुष्टं निर्वपामीति चरु-निर्वापः । देवः कपोत इत्यष्टाभिरिग्नर्ऋषिरिति पावमान्यन्ताभिः प्रधानम् ॥

आ० । आयृतिके कपोते । यृतिः सङ्घः । तद्विपरीतः अयृतिः । अयृतौ
भव आयृतिकः । असहाय इत्यर्थः । असहायके कपोते इयेनादिना
त्रसिते गृहे निलीने सित वश्यमाणा शान्तिः कर्तव्या । यत्ते गृहकपोता वलभीषु सर्वदा वसन्ति ते यौतिका भयार्ताश्चन तेष्वियं
शान्तिः । अहष्टेषु सक्तुषु भस्मनि वा कपोतपदं हृष्ट्वा तथापीयं
कर्तव्या । मृत्युदृते हि कपोते निलीन सर्वत्राग्निदग्धपदानि दश्यन्ते
यत्रापि नोपविष्टः ॥

परीमे गामनेषतेति³ गां परिणयन्ति ॥ २ ॥

दे०। परिणयन्तीति बहुवन्त्रनेन गृहपतिब्यतिरिक्तस्यान्यस्याप्यत्र कर्तृत्वं दर्शयति।...अत्रपीष्टिविकारत्वादाज्यभागान्तं कृत्वा स्थालीपाकहोमः॥ ब्र०। यस्मिन्गृहे कपोतपदं दृष्टं तं गां परिणयन्ति॥

आ०। परिणयन्ति यत्र निर्छानो गृहे तत्रानेन मन्त्रेण ॥

सा दक्षिणा ॥ ३ ॥ ५६ ॥ (५ । २)

व्र०। तां होमान्ते ब्राह्मणाय दद्यात्॥

आ०। सैव कर्तुर्दक्षिणा। प्रायेण कपोता वर्षासु संचरन्त्यतो ऽस्मिन्न-वसरे उक्ताः॥

आश्वयुज्यामश्वान्महयन्ति सर्वाणि च वाहनानि ॥ १ ॥

^{1.} गृहान्तरे D.C. 2. Hesitatingly emended; अभयान्तश्रन the Ms. 3. This verse must have followed immediately after the Kapotasīkta; it corresponds with Rs. X. 155.5.

दे०। अश्वयुजा नक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी आश्वयुजी । तस्यां नृपति-प्रभृतीनामश्वप्रभृतीनामश्वादिस्वस्त्ययनमिदं कर्तव्यमुच्यते। अश्वा-न्मह्यान्ते पूजयन्ति स्नानाजुलेपनालंकारप्रभृतिभिः श्रङ्कारयन्ति। सर्वाणि च करिकरभतुरगप्रभृतीनि वाहनानि यथासंभवं महयन्ति॥

व्रव । अश्वरथादिवाहनवतामाश्वयुक्पोर्णमास्यामश्वादीनां नविविचित्र-वस्त्रालंकारैश्चन्दनालक्तकसिन्दूरादिस्थासकेश्च पूजयेत्॥

आ०। अश्वयुग्भ्यां युक्ता पौर्णमासी अश्वयुजा युक्ता वा आश्वयुजी। तत्राश्ववतां नीराजनं स्वस्त्ययनमश्वानामुच्यते । अश्वान्महयन्ति पूजयन्ति । वस्त्रालंकारैश्चन्दनादिस्थासकैश्च।सर्वाणि च वाहनानि। हस्त्यश्वतरमाहिषखरोष्ट्रादीनि च ॥

उत्तरतो ग्रामस्य वेद्याकृतिं कृत्वा शाखाभिः परिवार्याहतैश्र वासोभिः सर्वरसैर्घटान्प्रयित्वा दिक्षु निद्ध्यात्सर्ववीजैश्र पात्रा-ण्यवान्तरदिक्षु ॥ २ ॥

दे०। ग्रामस्य या उत्तरा दिक् तत्रेष्टिविकारत्वादिष्टिवेदिसदशीं चतुरश्रं वेदिं कृत्वा तां च शाखाभिरहतैश्च वासोभिः परिवार्य सर्वर-सैमेधुरादिभिरिक्षुरसप्रभृतिभिष्ठटान्पूरियत्वा³विदिक्षु पूर्वान्तरादिषु दथ्यात्⁴॥

आ०। उत्तरतो ब्रामस्येति व्याख्यातं । अहतैश्च वासोभिः परिवार्य सर्वरसैर्घटान्पूरियत्वा लवणमधुष्टतादिभिदिश्च निद्ध्याद्वेद्याः । सर्ववीजैश्च तिलयवादिभिः पात्राणि पूरियत्वा अवान्तरस्रक्तिषु निद्ध्यात् ॥

तमपरेण यथोक्तमुपसमाधाय जयप्रभृतिभिर्हुत्वा तिस्रो देवता यजेत वरुणमग्निमश्विनावाश्वयुजीं च ॥ ३ ॥

^{1.} The two aksharas যুৱা supplied by me. 2. ০থাখে the Ms. 3. Thus (০প্ত) the Mss. 4. ব্যাব্ the Mss. 5. See Ād. on LII. 5. 6 Here, again, is a real discrepancy between Devapāla on the one, and Br. and Ād. on the other side; the last two omit अधिम्-০থিনা আধয়ও Br.

दे०। तस्य च रचितोपचारस्यापरभागे यथोक्तमाज्यभागान्तं हुत्वा जय-प्रभृतिभिश्च राष्ट्रभृदन्ते हुत्वा तिस्रो देवता यजेत नामध्येन तहेव-तया वर्चा। कास्तास्तिस्रः। अग्निं वरुणमिष्वनाविति। आश्वयुजीं चतुर्थी। तां तु नामध्येनेव आश्वयुज्ये स्वाहेति ति हिङ्गमन्त्रा-भावात्। आज्यमत्र हिवः॥

व्र० । वेदिं यथोक्तवत्कृत्वा तस्यां प्रधानदेवता अभ्यर्चयेत् । आज्यं हविरत्र । आज्यभागान्ते । वरुणाय स्वाहा । अश्विभ्यां स्वाहा । आश्वयुज्ये स्वाहा। इति तिस्नः प्रधानाहृतयः । ऋग्भिवेतदेवताभिः ॥

आ०। तमपरेण। तमेवंविधं देशमपरेण । यथोक्तमुपसमाधाय जय-प्रभृतिभिर्द्धत्वा तिस्रो देवता यजाति । हविषो ऽनपदेशादाज्येन। वरुणमश्विनावाश्वयुजीं च । चशब्दादाश्वयुजीं नामधेयेन ऋचो ऽभावात्॥

इज्यमाने ऽश्वान्योजयन्ति सर्वाणि च² वाहनानि ॥ ४ ॥ दे०। यागे क्रियमाणे ऽश्वादीन्योजयन्ति पर्याणालंकारादिना ॥ व्र०। इज्यमाने ऽश्वादिवाहनानि वाहका योजयन्ति ॥ आ०। चतुर्गृहीतेन इज्यमाने ऽश्वान्योजयन्ति पर्याणदानादिना । सर्वाण्या च वाहनानि च योजयन्ति ॥

प्रदक्षिणं देवयजनं कविचनः त्रिः परियन्ति ॥ ५ ॥
दे०। देवयजनं यागस्थानं वेदिः तस्याः परिहितकवचाः करितुरगप्रभृतयः प्रदक्षिणं भ्रमणत्रयं कुर्वन्ति ॥
आ०। ते ऽश्वारूढाः कविचनः प्रदक्षिणं देवयजनं त्रीन्वारान्परिगच्छन्ति॥

^{1.} The verses to be used are given by Br. viz. Kāṭh. XVII. 19: 263. 19-20 (Varuṇa); XVII. 18: 262. 10-11 (Aṣvins) and for Āṣvayujì the verse, corresponding as to its first part with T Br.III.1.1.12: पृथ्वी सुवची युवतिः सजोषा चित्रभानु- व्याच्छोभमाना । घनेनास्मान्द्जयाप्यायन्ती (sic!) पौर्णमासी सुभगा वेतु वच्यम् ॥ The verse is not known from any Samhitā. 2. Missing in all the copies of Devapāla. 3. कमीचित्रं the Mss. of Devapāla, but cp. his Bhāṣya. 4. Sic Mss.!

प्रहर्षान्कुर्वन्ति ॥ ६ ॥

दे । प्रहृष्टाः सन्तो घातादिकं कुर्वन्ति ॥

आ० । प्रहर्षान् । क्रोशान्कुर्वन्ति ॥

इष्टे यथार्थं संप्रयान्ति ॥ ७ ॥

दे०। इष्टे यागनिवृत्ते सित यथार्थं यथासंप्रयोजनं संयक् प्रहृष्टा यान्ति यो यत्राधिकृतः स तं स्थानविशेषमनुसरतीत्यर्थः॥

गौर्वासः कंसो हिरण्यं च दक्षिणा ॥ ८ ॥

दे०। समस्तं च गवादि दक्षिणा ॥

ब्र०। यथोक्ता होमकर्ते दक्षिणा॥

आ० । गौः...हिरण्यं च दक्षिणा कर्ते ॥

रसा बीजानि वासांसि ॥ ९ ॥ ५७ ॥ (५ । ३)

दे०। दक्षिणेत्यनुषज्यते। रसा ये घटेषु कल्पिता बीजानि पात्रेषु वा-सांसि च वेदिवरणानि। तानि सर्वाण्येव दक्षिणा। उपयुक्तानां दक्षिणया प्रतिपत्तिः कर्तन्येत्यर्थः॥

आ० । रसा बीजानि वासांसि चान्येभ्यो यागविभागात्॥

दे । अस्यामेवाश्वयुज्यां गोमतां खस्त्ययनमाह ॥

अथ गोमतां विधिः ॥ १ ॥

दे० । उपसृष्टा गावा वसन्तीति छिङ्गात्सर्वमेतत्कर्म गोस्वामिनामुप-दिश्यते ॥

आ० । गोमतामिदमुच्यते । गवां स्वस्त्ययनमेतत् । तस्मिन्नेवाहनि समागतासु तास्वेतत्सायं कार्यम् ॥

इह प्रजा^⁵ यासामृधः ⁶ पृषदश्वा घृतप्रतीक इति पृषातकस्य

^{1.} प्रहर्षानु the Ms. 2. Of this sūtra Br. and Ād. have no trace. 3. यथार्थों all the Mss. 4. See LVIII. 6. 5. Not in our printed Kāṭhaka text: इह प्रजा विश्वरूपा रमन्तामिस्मन्गोच्छे विश्वश्वरो जनित्री:। आग्नें कुलायमाभिसंवसाना अस्मा ६ अवन्तु पयसा चृतेन। 6. Identical with Āp. ईrs. VII. 17.1 (only ता नोऽवन्तु instead of ता न: सन्तु).

जुहोति ॥ २ ॥

दे०। पृषातकं पृपदाज्यं। तत्पुनर्दिधिमिश्रितमाज्यं। अतश्च सांनाय्य-धर्मकं। आज्यभागान्तं चोपसमाधानं कृत्वा विष्णोर्मनसेति पवित्रं कृत्वा। अग्नेजिंह्वेति पृपातकमुत्पूय प्रधानयागा ऽयं कर्तव्यः। मन्त्रवर्णिकाश्च देवताः। मन्त्रास्त्विह प्रजा इत्यादिभिः प्रती-केश्चत्वारो विनियुक्ताः। तैश्चतुर्भिश्चतस्त्र आहृतयः॥

ब्र०। गोमतां पृषातकेन प्रधानयागः। गोभ्यो लवणदानं । द्धि घृत-मिश्रं पृषातकमित्याचक्षते । हविरासादनकाले तृष्णीं दध्युत्पृय शीते भस्मन्यधिश्रित्याज्यधान्या घृतमासिच्य चरुवद्भिघायांसा-दयति । आज्यभागान्ते...चतस्रः प्रधानाहृतयः॥

आ० । घृतपयसी पृषातकं । तस्य जुहोति ॥

अम्भः स्थेति लवणमभिमन्त्र्य गोभ्यो दद्यात् ॥ ३ ॥

दे०। इत्यभिमन्त्र्याहुतिचतुष्ट्यादनन्तरं गोभ्यो दद्यात्॥

ब्र०। अम्भः स्थेति सहस्रपोषं वः पुषेयामित्यन्तेन यथाशक्ति गोभ्यो लवणं द्यात्॥

रौद्रीभिरभिजुहुयान्नित्याभिश्र ॥ ४ ॥

दे०। मृडा नो रुद्रेति चतस्भी गैद्रीभिर्जुहुयात्। नित्याभिश्च। जुहु-यदित्यनुषङ्गः। नित्याः परा ऋच इह गावो ऽयं यञ्च आ नः प्रजा-मिति तस्त्र एव स्मर्यन्ते॥

व्र०। ततो मृडा नो रुद्रेति तिस्तिः स्रुवेणाज्येनाभिहोमः । इह गावो ऽयं यञ्च आ नः प्रजामिति नित्याभिश्च। तत ऋतुतिथियागादि-तन्त्रसमाप्तिः॥

आ॰ । नित्याभिश्च नित्यदास्नाताः सर्वप्रधानानामिह गावो ऽयं यञ्ज आ नः प्रजामिति लिङ्गात्तिस्र एव । अन्यासां व्यपदेशान्तरमास्ति । भुर उपभुरः अष्टर्चे चेति । तस्मात्ता न भवन्ति ॥

^{1.} The verses Kāth. XL. 11: 145. 15-146. 4 are meant, see Br.; Devapāla in his Mantrabhāşya explains only these three. 2. Cp. XLVII. 13.

दिधिकाव्ण इति पृषातकस्य प्राश्नाति ।। ५ ॥
दे०। दिधिकाव्ण इति मन्त्रेण पृषातकस्य देषं प्राश्नाति ॥
ब०। इति हुतरेषस्य पृषातकस्य प्राद्यानम् ॥
आ०। दिधिकाव्ण इति पृषातकस्य संस्थिते कर्मणि प्राश्नाति ॥
उपसृष्टा गावो वसन्ति ॥ ६ ॥ ५८ ॥ (५ ॥ ४)
दे०। वत्सैर्युक्ता गावस्तां रात्रिं वसन्ति ॥
ब०। तदहः सवत्सा गावो वसन्ति ॥
आ०। उपसृष्टा वत्सैर्गावो वसन्ति । एतदिष सार्यकरणे छिङ्गं । यावदुक्तो ऽयं होमः ॥

अथ वृषोत्सर्गः ॥ १ ॥

दे० । अथराब्दो ऽधिकारार्थः । अथार्तवस्वस्त्ययनमध्ये ऽपि वृषोत्सर्गो ऽधिकृतो ऽनन्तरं बोद्धव्य इत्यर्थः ॥

आ० । अथराब्द आर्तवस्वस्त्ययनपृथक्करणार्थः । गोप्रसङ्गेन काल-प्रसङ्गेन चोच्यते वृषोत्सर्गः । गवां वृष उत्सुज्यते तेन वृषोत्सर्गः । सदा धर्मायैव पितृणां सहोपकारायेति स्मर्थते । एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्यको ऽपि गयां वजत् । यजेत वाश्वमेधेन नीलं वा वृष-मुत्सुजेत्³ । स्वगोष्ठे वोत्सुजेत् ॥

कार्त्तिक्यां पौर्णमास्यां रेवत्यां वाश्वयुज्यस्य गवां मध्ये सुप-मिद्धमिं कृत्वा पौष्णं चरुं पयसि श्रपियत्वा पूषा गा अन्वेतु न इति पौष्णस्य जुहोति ॥ २ ॥

दे० । कृत्तिकायुक्तश्चन्द्रो यस्यां भवति सा कार्त्तिकी पौर्णमासी । तस्या-माश्वयुज्यस्य वा संबन्धिनि रेवतीनक्षत्रे कर्मेदं कर्तव्यमिति काल-विकल्पः । कथं कर्तव्यमित्याह । गवां मध्ये स्वगोष्ठे समिद्धं दीप्त-मग्निं कृत्वा पूषदेवताकं चर्च पयसि श्रपयित्वा । आदित्यप्रायणीय-चरुविकारं । पूषा गा अन्वेतु न इति पौष्णस्यावदानद्वयमुद्धृत्य

^{1.} The sūtra proper not given in the Copies of Devapāla. 2. प्राक्षाति TAC, प्राक्षंति D, प्राप्नोति Ād. 3. Visņusmṛti 85. 67.

जुहुयात्॥

व्र० । पूषा पिष्टमागिति श्रुतिनिदर्शनात् अत्र पौष्णः पिष्टशालिमयश्चरः॥

इह रडिरिति हुत्वा ॥ ३ ॥

दे०। इह राडिरित्याद्या दशाहुतीर्जुहुयात्प्रधानानन्तरम्॥

व्र०। इह रिडिरिति स्नुवेण दशाहुतीर्जुहोति। इह रिडः स्वाहा ॥ १ ॥ इह रितः स्वाहा ॥ २ ॥ इह घृतिः स्वाहा ॥ ३ ॥ इह विधृतिः स्वाहा ॥ ४ ॥ इह स्वधृतिः स्वाहा ॥ ५ ॥ इह रिन्तः स्वाहा ॥ ५ ॥ इह रमः स्वाहा ॥ ७ ॥ इह रमतां स्वाहा ॥ ८ ॥ इत्यष्टो स्वाहा-कारान्ताः। अग्ने वेट् ॥ ९ ॥ स्वाहा वट् ॥ १० ॥ इति यथापिठता-भ्यामेव । नात्र स्वाहाकारः॥

आ० । इह रडिरित्याज्यस्य जुहोति प्रतिमन्त्रं दशाहुतीः ॥

रुद्राञ्जिपित्वा ॥ ४ ॥

दे०। ततो रुद्राभिधानान् षडनुवाकाञ्जपेत्॥

व्रव । ततो नमस्ते रुद्ध मन्यव इति षडनुवाकान्³ । सहस्रशीर्षेति षो-डरार्च पुरुषस्कं ⁴ । यद्देवा देवहेडनं यददीव्यननृणमहम् आयुस्ते विश्वतो दधद् वैश्वानराय प्रतिवेदयाम इति स्कं चतुष्ट्यं ⁵।कृष्मा-ण्डानि च जेपत्⁶ ॥

जीवनत्सायाः पयस्विन्याः पुत्रमेकरूपं द्विरूपं वा यो वा युथं

^{1.} I am unable to point out the source of this fruti quotation, ep. Gop. br. II. 1.2 (विष्टमाजन). 2. Cp. XXVI. 10 and Br. on our sotra. 3. Kāṭh. XVII. 11—16. 4. Forming part of the Kaṭh. बित्रमण्णेया. 4. Forming part of the Kaṭh. बित्रमण्णेया. 5. The puruṣasūkta according to the Revedins consists of 16, according to the Kaṭhas of many more verses. 5. All in the Kaṭha-āraṃyaka, see Schroeder, die Tuebinger Kaṭha-Handschriften, pages 68, 70, 72, 75. 6. These words ought to precede the passage यहेबा देवहेडनं, these anuvākas are precisely the Kuṣmaṇḍāṇi (or Kuṣmo).

छादयेद्यथे च तेजस्वितमः स्यात्तमलंकृत्य चतस्रो ऽष्टौ वा वत्स-तर्यस्ताश्चालंकृत्येतं युवानं पतिं वो ददाम्यनेन क्रीडन्तीश्चरथ प्रियेण । मा हास्मिह प्रजया मा तन्भिर्मा राधाम द्विषते सोम राजिन्निति ॥ ५ ॥

- दे०। अतिशयपत्ययार्थः आरम्भ उत्स्जेदित्यपेक्षया द्वितीया । ततो ऽपि एकरूपं द्विरूपं वा एकरूपेति तस्माद्रोहितरूपं पश्चो भूयिष्ठा इति श्रुतत्वात् राहितवणं बह्वचे चोक्तं । द्विह्ययनमेकहायनं वा नीलं बस्नुं कपिलं चेति । द्विरूपत्वे ऽपि वस्नुं सप्तशुक्केश्चन्द्रकेश्चित्रितं पुराणे चोक्तं ।...यो वा यूथं गोगणं छाद्येत् । सर्वत्रोक्षत इत्यर्थः । यो वा यूथे तेजस्वितमः शौर्यकान्त्यादियुक्तः । तमलंकृत्य वस्नमालाघण्टादिना । चतस्रो ऽष्टो वा वत्सत्तर्य इति विकल्पः । वत्सत्तर्यो ऽक्षतयुवत्यो दुहितरश्चतुवर्षाः । ता अपि पूर्ववद्लंकृत्यैत-मित्यादिमन्त्रेण॥
- व्र० । जपादनन्तरमयस्कारो वृषभमङ्कयेत् । शूलेन दक्षिणं पार्श्वं वामं चक्रेण । वामं पार्श्वं शूलेन दक्षिणं चक्रेणित विष्णुस्मृतिदर्शनात् । अङ्कितं हिरण्यवर्णा इति चतस्तिभरापो हि ष्ठेति तिस्तिभः शं नो देवीरिति चाद्धिरकेवलाभिर्वत्सतर्यश्च स्नापयित्वा गन्धमाल्यादर्श- किङ्किनीसौवर्णश्चक्तरौप्यखुरमुकालाङ्ग्लपट्टवस्नादिभिः सवत्सत-रीकमलंकुर्यात् ॥

आ०। यो वा यूथं प्रछाद्येत् उच्चत्वेन । यूथे च तेजस्वितमः स्यात् वीर्यवत्तमो गवां समूहे । तमलंकृत्य समाचाराच्यकशूलाङ्कितं च कृत्वा चतस्रो ऽष्टो वा वतसर्तर्यिहाहायनास्ताश्चालंकृत्यानुमन्त्रयते ॥ तस्य दक्षिणे कर्णे पिता वत्सानामिति जपित्वोत्सृज्य प्राची-

मुदीचीं वा दिशं प्रकालियत्वा सह वत्सतरीभिः सर्विष्मदनं ब्राह्मणान्मोजयेत् ॥ ६ ॥ ५९ ॥ (५।५)

दे०। तस्य वृषस्य दक्षिणे श्रोत्रे पिता वत्सानामिति जपेत्। मन्त्रालिङ्गा-दयमेव त्यागमन्त्रः। । उत्सर्गसंकल्पं निर्वर्त्य वत्सतरीभिः सह प्राचीमुदीचीं वा दिशं प्रकालयेत् नयत् । ततः सपिषा भूयसा युक्तं हविष्यमन्नं नाना प्रकारं ब्राह्मणान्यथाशक्ति भोजयेत्॥

व्र०। प्रागुदीचीं दिशं प्रकालयेत्। तत ऋतुतिथियागादितन्त्रसमाप्तिः। शोभनं वसनयुग्मं दृतपूरितं कांस्यपात्रं रुक्मं च यथाशक्ति होम-कर्त्रे दद्याद्यस्कारं च तोषयेत्। बहु सर्पिष्मद्त्रं सदक्षिणं विषेभ्यो द्यात्॥

दे० । स्वस्त्ययनानन्तरमाह ॥ आग्रहायग्यामेतान्येव चत्वारि हवींष्यासादयेद्यानि शावण्यां यवमयस्त्वपूपः ॥ १॥

दे०। अग्रे हायनो ऽस्य अग्रहायणी। अग्रे वा हायनो ऽस्या अग्रहाय-णी। हायनः संवत्सरः। तस्यांग्रे आरम्भे वा यस्या अग्रे पुरो हायनः सा आग्रहायणीः। अग्रे हायनो ऽस्य आग्रहायणीः। सा तु मार्गशीर्षस्य पौर्णमासी। सैव संवत्सरस्यांग्रे। तस्याः संवत्सरो ऽग्रेः चैत्रामावस्याया द्यारभ्य तद्नत एव ज्योतिःशास्त्रे संवत्सरः प्रसिद्धश्चेत्रादिमासयुक्त इत्यादिव्यवहारात्। रूढत्वे दृरविप्रकर्षणे योगो ऽप्यस्तीति निर्वचनं। पौर्णमास्यश्चतस्रः स्वस्त्ययनस्योक्ताः। श्रावण्याश्वयुज्याग्रहायणी चैत्री चेति। तत्राग्रहायण्या चैत्रादि-

जपेत् instead of जिपत्वा. In Br. we read: तस्य दक्षिणे कर्णे पिता.. (then the whole mantra).. ॰योत्सृज इत्यूषभमुत्सउय। the Mantra is identical with Kāṭh. XIII. 9: 191. 18 as to the first two pādas; then follows, रेतोघां त्वा यशोधां रायस्पोपायोत्स्जे॥

1. Thus A; ॰यमेवेत्यागममन्त्रः DC. 2. Both the copies of Br. leave the words यानि श्रावण्यां out. 3. Thus A; अप्र॰ हायणी D; C and first hand of D आग्रायणी. 4. Thus D; अप्र॰ A, आग्रायणी C and first hand of D. 5. Thus the Mss.

संवत्सरः पुरः सा वा तस्य पूर्वो । तत्रैतान्येव चत्वारि ह्वींच्या-साद्येद्यानि श्रावण्यामुक्तानि । विशेषमाह यवमयस्त्वपूरः । अपूरो ऽत्र यवमयः स्थालीपाकस्तु बीहिमय इति शेषः। एवं चात्र त्रयो यवमयाः संपन्ना अपूरा धानाः सक्तव इति ॥

ब्र० । मार्गशीर्षमासपौर्णमास्यामाम्रहायणी । तस्यां प्रातराखुराजाय बलि समाप्य श्रावणीवदेव चत्वारि हवींषि । यवमयस्त्वपूरः ॥

आ० । आग्रहायणमस्याः सा आग्रहायणी पौर्णमासी । तस्यां तान्येव चत्वारि हवींष्यासाद्येद्यानि श्रावण्यां।यवमयो ऽपूप इति विरोषः। वरुणत्वात् ॥

एवा वन्दस्वेत्यपूपस्य जुहोति ॥ २ ॥

दे०। एवा वन्दस्वेत्यादिना मन्त्रेणापूर्यस्यावदानद्वयं जुहोति॥

व०। आज्यभागान्त एवा वन्दस्वेति यवापूपस्य जुहोति॥

उप ते गा इति स्थालीपाकस्य ॥ ३ ॥

दे०। गतार्थम्॥

ब्र०। उप ते गा इवेति रात्रिदेवतस्य चरोः॥

उक्तं घानासक्तूनाम् ॥ ४ ॥

दे०। धानासक्तूनां यत्कर्म तदुक्तमेव श्रावण्यां । तथैव कर्तव्यता । नास्ति तत्र विशेषः॥

व्र०। नमो अस्तु सर्पेभ्य इति धानानां ये वाद इति सक्तूनां येषु वा यातुधाना इति दर्व्यावटेषु सक्तूनाम्²॥

अव ते हेड इति वारुणीभिरभिजुहुयान्नित्याभिश्व त्वामग्ने वृषभं चेकितानं संवत्सरस्य प्रतिमामिति च ॥ ५ ॥

दे०। नित्याभिश्च। जुहुयादित्यनुषङ्गः। एता अपि । इह गाव इत्या-चास्तिस्रः³। नित्याभिर्हुत्वा त्वामग्ने इति द्वाभ्यां जुहोति॥

ब्र०। ततः स्रुवेणाष्टावाज्याहुतीः । अव ते हेड उदुत्तमं तत्त्वा यामीति तिस्रः । त्वामग्ने वृषमं संवत्सरस्य प्रतिमामिति हे । एवमधे ॥ उदग्दश्मास्तरणमास्तीर्य शिरस्त उदकं निधाय बीहियवानो-

^{1.} Cp. LV. 2. 2. Cp. LV. 3-4. 3. Cp. XLVII. 13.

प्यापोहिष्टीयाभिः वस्यामभ्युक्ष्य त्रातारमिनद्रमिति शमीशाखया शस्यां निर्मार्ष्टि ॥ ६॥

दे०। उदीच्यां दिशि दशा यस्य भवन्ति तादृशमास्तरणं पटादिकमास्तीर्यं भूमिशय्यायां प्रस्तीर्यं यत्र शिरस्तत्रोदकं निधाय तत्र च वीदियवान्प्रक्षिप्य शय्यामापोदिष्टीयाभिस्तिस्तिभरभ्युक्ष्य त्रातार-मिन्द्रमिति शमीशाख्या शय्यां निर्माष्टिं शोधयति ॥

व्र०। अस्मिन्दिने स्वापकाले चोद्ग्द्शं स्तरणमास्तीर्थेत्यादिविधिना संविशेत्॥

आ० । यत्र हेमन्ते रायितव्यमास्तीणें प्रस्तरे तत्रीद्ग्दशमास्तरणं प्रच्छादनमास्तीर्य यत्र शिरस्तत्रीदकं संनिधाय तत्र च वीहिय-वान्पक्षिप्य जातारिमन्द्रमिति तां निमार्धिशोधयित शमीशाखया॥ ऐन्द्राग्नं वर्मेत्यहतं वासः परिधाय स्योना पृथिवीति दक्षिणेन पार्श्वण संविश्वति ज्योतिष्मतीत्यन्तेन ॥ ७॥

दे० । ऐन्द्राम्नं वर्मेत्यादिना मन्त्रणानुषभुक्तं हेमन्तयोग्यं वासः परिधाय
.. विशति शय्यां दक्षिणेन पार्थेन । सर्वानुवाकनिवृत्यर्थे ज्योतिष्मत्यन्तम्रहणम् ॥

आ०। ऐन्द्राग्नं वर्मेत्यनयाहतं वासो हैमनं प्रावरणं परिधाय प्रवृत्य स्योना पृथिवीति दक्षिणेन पार्श्वेन संविशति शय्यायां । ज्यो- तिष्मतीत्यन्तेन । आद्यन्तप्रहणमनुवाकशेषो मा विज्ञायि ॥

अभ्युक्षणादिसंवेशनान्तमेवं दिरुत्तरम् ॥ ८ ॥

दे०। उत्तरं द्विः कर्म कर्तव्यं। किं तत्। अभ्युक्षणादिविद्यात्येवं । एवं-राष्ट्रो ऽन्तर्वचनं ं संवेद्यनमित्यर्थः । ॥

^{1. ॰}यवानुष्य Br., ॰यवान्वोथ the Mss. of Devapala; Cp. XV. 3. 2. निमा॰ Br. and of the Mss. of Devapala C. 3. निमा॰ D C. 4. Conjecturally emended; शयतब्यामियतब्यस्वान्स्तीणें the Ms. 5. Br. अधोवास: (i.e. अधीवास: ?). 6. विज्ञाय the Ms. 7. अभ्युक्षणादिसंविशत्येवं (!) the Mss. of Devapala. 8. Sic! 9. Thus A CT, ॰न्तवचनं D. 10. संवेशनं not given by D C.

आ०। एवमुत्तरं कर्म द्विः कुर्यादभ्युक्षणादिसंवेशनान्तम् ॥ चैज्यामुद्रोहणमुपरिशय्या नात्र स्थालीपाको न शाख्या निर्मार्ष्टि ।। ९॥६०॥(५।६)

दे०। एवंशब्दः संबन्धनीयः। एवमव चैद्र्यां पौर्णमास्यां कर्म कर्तव्यं यथाग्रहायण्यामुक्तं। एतावांस्तु विशेषः। अत्रोपरिशय्या। अभूमौ खट्वायामित्यर्थः। अस्मादेवाग्रहायण्यां भूमौशय्या गम्यते। अत एवोद्रोहणं। ऊर्ध्वरोहनं आरोहणं। अत एवोद्रोहणामित्यन्वर्थं नामस्य कर्मण इष्टं। अयमपरो विशेषः। नात्र स्थालीपाकः। नापि शमीशाख्या निमार्जनं। परिशिष्टं तु सकलमात्रहायण्या तुल्यम्॥ ब०। चैद्र्यां ययमयो ऽपूपो धानाः सक्तव इति त्रीणि हवींषि। नात्र

ब्र०। चैत्र्यां यवमयो ऽपूपो धानाः सक्तव इति त्रीणि हवींषि । नात्र रात्रिदेवतश्चरुः । आग्रहायणीवदेवैषां यागो ऽामहोमश्च । तथैव च रायीत नात्र त्रातारामिन्द्रमिति रामीशाखया निमार्जयेत् ॥

आ०। एतद्व चैत्र्यां कर्मोद्रोहणाख्यं । तत्र विदेशः । उपरिशय्या खट्वादौ । इह तु भूमौ । स्थालीपाको न भवति शाखामार्जनं च । स्थाना पृथिवीति शयनमुपरिशयने ऽपि भवति यस्मात्पृथिव्या अनुमन्त्रणमेतत्पृथिवी च सर्वेषामाधारः । अहतं वासो ऽत्राशु स्थमतरं निवातकालीनं । उद्रोहणं अर्ध्वरोहणं । उपरि वातायनादौ शयनमिति ॥

तिस्रो Sष्टका पितृदेवत्याः ॥ १॥

दे० ।...तत्राष्टकाशब्दः कर्मसमुदायनाम राजस्यादिवत् । एकैकस्यां च कर्मत्रयं प्रतीयते । स्थालीपाककर्मैकं प्रधानं । आवाहनादिसंत-पिंतब्राह्मणानुवजनपर्यन्तं द्वितीयं।आन्वष्टकं तृतीयं।आज्यभागा-न्ता त्वितिकर्तव्यता । स्थालीपाकादातिथ्यकं तु पश्चात् ॥

आ०। अष्टका इति कर्मनामधेयं। कर्मत्रयमष्टकाशब्देनोच्यते । होमः श्राद्धमन्वष्टक्यं च। ताश्च पितृदेवत्याः। श्राद्धप्रधाना इत्यर्थः।

^{1.} निमा॰ Br. and of the Mss. of Devapala C D. 2. ?? 3. ॰देवता: Br., ॰देवता: the Mss. of Devapala and the Lahore Ms. of Br. 4. R. अन्वष्टक्यं? 5. ? Thus D second hand; स्थालीपाकात्त् प्रधात् the other Mss.

अथवा पशुपक्षे देवताभिधानं वपाच्छेदनादौ पितृभ्यस्त्वा जुष्टमव-कृन्तामीति ॥

ऊर्ध्वमाग्रहायण्यास्त्रयस्तामिस्नास्तेष्वष्टमीष्वष्टकायज्ञाः ॥ २ ॥

दे०। पवमात्रहायण्या ऊर्ध्वं य त्रयः कृष्णपक्षाः पौषमाघ्रफाल्गुनाख्याः। तेषु या अष्टम्यस्ता अष्टकायज्ञाः कर्तव्याः॥

आ० । ऊर्ध्वमात्रहायण्यास्त्रयो ये तामिस्नाः पक्षास्तेषु पक्षेषु या अष्टस्य-स्तास्वप्रमीष्यप्रकायज्ञाः कर्तव्याः । अप्टकायै यज्ञाः अप्टकायज्ञाः ॥

प्रथमां शाकेन दितीयां मांसेन तृतीयामपूर्यः ॥ ३ ॥

दे०। कुर्यादिति रोषः। हविष्यान्ननिवृत्तिः । आज्यभागान्ते च पवित्र-शाकार्यं चतुरावत्तेन होतव्यमष्टकायै स्वाहेति॥

वर्षा अक्षोटफलमिश्रं तु मिश्रं लाजा च माक्षिकैः। शाकसंज्ञीमित प्रोक्तं प्रथममष्टकाविधौ॥

आ०। शाकव्यञ्जनमन्वाहार्य इति वचन। च्छाकादयो ऽन्वाहार्याः । न तैहोंमः। एवं पूर्वस्मिन्पसे आज्यभागान्तं हुत्वा अष्टकाये स्वाहिति शाकादीनां होमः। ततः स्थालीपाकहोमः॥

ऋत्नां पत्नीति पड् द्वे द्वे स्थालीपाकस्य जुहोति ॥ ४ ॥

दे०। ऋत्नां पत्नीत्यादयः पड्ट्यो ऽनुवाकशेषभूताः । ताभ्यो निष्कृष्य द्वे द्वे ऋचौ प्रत्येकं स्थालीपाकस्य जुहुयादाज्यभागान्ते ॥

आ०। तत ऋत्नां पत्नीति षड्चः अनुवाकशेषः । तासां द्वे द्वे स्थाली-पाकहोमे तिस्रणामष्टकानां नियक्ते॥

देवा ग्रावाण इति सर्वत्र तृतीया ॥ ५ ॥

दे॰ । देवा ग्रावाण इत्यादिका यथा सर्वास्वष्टकासु भवति तेन तृतीय-यमुग्भवति । तत्रश्चेकैकत्र तिस्रस्तिस्रो भवन्ति ॥

^{1. ?} Thus the second hand of D; पावित्रशाकोदश्चतु॰ the other Mss. 2. This verse, until now not found in any text of the Kathas, agrees with As. III. 10.5, only देवा प्रावाणों at the beginning, whereas the last pada runs (as in Mān. gīhs. II. 8.3.b): ज्योज्जीवेम बाळहतो वयं ते। The Katha recension moreover has परिवत्सरीयम्, as the Mān. gīhs.

इयमेवेत्यनुवाकेन पश्चिभः पश्चिभरभिजुहुयात् ॥६॥६१॥(५।७)

- दे०। स्थालीपाकेनेष्ट्रा इयमेवेत्यादिनानुवाकेन जुहुयात् । कि सकलेन सर्वत्रेत्याह । पञ्चभिः पञ्चभिः । इयमेवेत्यादिना पञ्चभिः प्रथमाष्ट-कायामभिजुहुयात् । पञ्च व्युष्टीशित मध्ममायां । ऋतस्य धामेति तृतीयायां । अभिशब्द उपरिवचनः । हविषामुपरि जुहुयादित्यर्थः । आज्येनेता आहुतयः । अत अर्ध्वमृतुतिष्यादिकम् ॥
- त्रः । आत्रहायण्या ऊर्ध्वमृत्नां पत्यृतस्य धाम देवा प्रांवाण इति तिस्तिः प्रधानानीयमवित पञ्चिभिः स्रुवेणाज्येनाभिहोमः । तैष्या ऊर्ध्वं कृष्णाष्टम्यामेकाष्टकानानुजामनुजां देवा प्रावाण इति तिस्तिः प्रधानं पञ्च व्युष्टोरिति पञ्चभिरभिहोमः । माध्या ऊर्ध्वं कृष्णाष्टम्या-मभून्नु नः प्रथमा ह देवा प्रावाण इति तिस्तिः स्थालीपाकस्य होमः ऋतस्य धामेति पञ्चभिरभिहोमः ॥

गवा चेदष्टका स्यात्पञ्चना वा तदुक्तम् ॥ १ ॥

- दे०। चेच्छन्दो यद्यथें। स्थालीपाकेन गवा वा छागेन वाष्टका भवति। यदा गवा तदा स्थालीपाकस्थानेऽपि गौस्त्यकन्या पित्रदेशेन ब्राह्मणाय दातन्येत्यर्थः। यदा तु छोगेन तदातिदेशमाह तदुक्त-मिति। आदावेच पशुकल्प इत्युक्तं । तदेच तन्त्रमिह क्षेयमित्यर्थः। पताचांस्त्विह विशेषः। पितृभ्यस्त्वा जुष्टमवकृन्तामीति वपावकर्तनं कर्तव्यमिति॥
- व्र०। यदि गवा पशुना वाष्टका स्याद्ष्यकाचरुहोमः पञ्चकाभिरभिहोन्मश्च निवर्तते । अयं द्वितीयो ऽष्टकायज्ञकरुपः । पूर्वेण तु सहास्य विकरुपः । पशुतन्त्रं तु पूर्वमुक्तं । विशेषान्वक्ष्यामः । प्राचीनावीती दक्षिणाभिमुखः पितृकर्म कुर्णात् । ऋतस्य त्वेत्यत्र पितृभ्यो जुष्टभिति पितृभ्यो भागः सुवित इति प्रायश्चित्तहोमे । पितृभ्यस्त्वा जुष्टमवक्रन्तामीति वपामवक्रन्तति ॥

^{1.} Emended; अत उद्योगातिष्यादिकं कर्म the Mss. 2. See Kandika LI. 3. See Br. on K. LI, page 164, note 6.

वह वपामिति वपां जुहुयात् ॥ २ ॥ दे०। वह वर्षा जातवेद इत्यादिना वर्षा जुहुयात्प्राचीनावीती दक्षिणामुखः॥ पेक्यो[°] ऽवदानस्थाने[°] ऽङ्गारिणीः कुर्यात् ॥ ३ ॥ दे०। दीर्घमांसलताः पेइयः। ता अवदानस्थानेभ्य उद्धृत्याङ्गारिणीः कर्यात । अङ्गारेषु पचेत्र स्थाल्यामित्यर्थः ॥ व्र० । दीर्घमांसपेशीरुद्धृत्यावदानस्थानेभ्यो ऽङ्गारेषु श्रपयेत् ॥ यथाकामं मज्ज्ञका ।। ४ ॥ दे०। मज्जुका⁴ वपानिर्मितो युष⁵ । यथाकामं यथा संपद्यते तथा कार्येत्यर्थः । सा च स्थाल्यामेव पक्तं शक्यते ॥ ब्र० । यथाकामं तु यूपार्थमन्यन्मांसं स्थाल्यां श्रपयेत्॥ आ० । यथाकामं मज्जुका यूषः । तत्स्थाल्यां श्रवणं भवति नाङ्गारेषु ॥ ये समाना इति द्वाभ्यां स्थालीपाकस्य पेशीनां च जुहोति ॥५॥ दे०। ये समाना इति द्वाभ्यां स्थालीपाकेन पेशीभिश्च यथासंख्यं जुह-यात्। ये समानाः समनसः पितर इति स्थालीपाकस्य ये समानाः समनसो जीवा इति पेशीनाम्॥ व्र०। ये समाना इति पद्मचरुप्रधानहोमः॥ स्विष्टकुद्धर्मेण वहानं वह मांसं जातवेदः पितृभ्य इति जुहुयात् ॥ ६॥६२॥(५।८)

^{1.} The Mantra, quoted probably from the Kathayajnasutra; runs: वह वपां जातवेदः पितृभ्यो यन्नैनान्वेत्थ निहितान्पराके। मेदसः कुल्या उप तान्सवन्तु सत्या पृषामाशिषः सन्तु कामैः, Cp. Vaj. Samh. XXXV. 20. (Kānya Recension). 2. Thus Br. and Ād., but the Mss. of Devapāla पेशीरवदानः। 3. Uncertain; Br. in his continuous text: मज्जुका; of the Mss. of Deva D gives कः, TC and first hand of D: रज्जुकः; A broken off. 4. को D, TC A and D first hand oan। 5. पृष: the Mss. 6. Thus (pointing to a fem. sing.) DTC, कार्य इत्यर्थः A. 7. च missing in Br. and Ād. 8. Variants of the Mantra given under sutra 2.

दे०। वहान्नं जातवेद इति स्थालीपाकस्विष्टकृदिति वह मांसमिति ज्य-ङ्गस्विष्टकृदिति । ऋतुतिथ्यादिकं पूर्ववत् ॥

त्रः । वनस्पतिमिष्ट्वर्तेतिथियागादि । च प्राक् स्विष्टक्षतः पितृभ्यो बिल-मुपहृत्य तद्देवतांश्च मन्त्राञ्जप्ता वह मांसमिति स्विष्टकृद्धोमः । समिदाधानान्तं तुल्यमन्यत् । कलौ गोवधनिषेधादजः पशुरेव ॥ इति विशेषाष्टकाः ॥

आ०। स्विष्टकृद्धमेंण स्विष्टकृत्काले वहान्नमिति स्थालीपाकात् वह मांसमिति त्रयङ्गात्। इडामग्न इति निवृत्ता। हुतिशिष्टं मांसं श्राद्धे। इह गृह्ये यत्र यत्र गोवधस्तत्र तत्र कल्पितः पशु अन्यन्मांसं वा दश्यते न गोवधो लोकसंकुष्टत्वादनुष्टेयं मांसं लोकिकमपि भवति। अनुपाकृतं मांसं गोरेव प्रतिषिदं नाजस्य मेषस्य वा। तथा च हारीतः। ग्राम्यपश्नामश्चन्त्यजस्यावेः उपाकृतस्य च गोः। तेनानुपाकृतमांसानीति गोविषयमेव॥

दे०। अष्टकायज्ञादृश्वे श्राद्धमाह ॥

हविरहीनुपवेश्य ॥ १ ॥

दे०। हिवः स्वधां श्राद्धभोजनमहीन्त ते हिवरहीः। स्मृत्युक्ता वेदिव-दादयः पिततादिवर्जाः। प्रकृतकर्मयोग्याः। तानुपवेश्य वैश्वदेवे द्वौ प्राङ्मुखौ पित्र्ये त्रीनुदङ्मुखानास्तीर्यदर्भासनेषु॥

आ० । श्राद्धं प्रस्तौति । होमं द्विप्रकारं विकल्पने सर्वास्वष्टकासु कृत्वा । हविर्ये ऽर्हन्ति हविषः श्राद्धं तत्र ये योग्याः तानुपवेश्य ॥

पितृनावाहयिष्यामीत्युक्तवा ॥ २ ॥

दे०। ततः पितृनावाहायिष्यामीति ब्राह्मणेभ्यो ऽनुज्ञामर्थयते। पितृप्रह-

णप्राधान्यात् । तेनादौ विश्वेदेवानामावाहनादि कार्यम् ॥ आ० । एवमुपवेदय पितृनावाहियण्यामीति च तानपुच्छति ॥ अपयन्त्वसुरा इति द्वाभ्यां तिलैः सर्वतो ऽवकीर्य ॥ ३ ॥

^{1.} oिमध्यन्तुतिo the Ms. 2. गौरेव the Ms. 3. नाजंन the Ms. 4. The Mantras of the śrāddha chapter were contained in two Anuvākas (Cp. LXIII. 20), which probably formed part of the last Mantra-adhyāya. See on them Appendix VII.

दे०। तत आवाहयति पङ्क्तिपावनैरनुक्षातः पूर्व वैश्वदेवविषये अप-यन्त्वसुरा इति द्वाभ्यां यवैस्तिलार्धं कुर्वीत वैश्वदेवे न संशय इति परिशिष्ठानुसारेण सर्वतो यवविकिरणेनासुरावकाशापसारं कृत्वो-मासश्चर्षणीष्टृत इति विश्वान्देवानावाहयत् । आवाहनमाह्वानं । अनन्तरं पित्रये ऽपयन्त्वसुरा इत्याभ्यामेव तिलानां सर्वदिक्कोणवि-किरणेनासुरावकाशमयास्य ॥

आ॰ । आवाहयेति तैरनुज्ञातः। अपयन्त्वसुरा इति द्वाभ्यां तिलैः सर्वतः श्राद्धभूमिं विकीर्यावाहयति ॥

एत पितर आगच्छत पितर आ मे यन्त्वन्तर्दधे पर्वतैरिति जपित्वा ॥ ४ ॥

दे०। पितृनावाहयेदेत पितर इत्यादिभिश्चतुर्भिः । पतन्मन्त्रजप पत्र ह्यावाहनम् ॥

आ०। जप प्वावाहनम्॥

यास्तिष्ठन्त्यमृता वाग्यन्मे मातेत्ययुग्भ्यः पाद्यमानीय ॥५॥

दे०। ततो यास्तिष्ठन्तीति पञ्चिभिः पाद्यं पादार्थमुदकं ब्राह्मणसंख्यया प्रतिपात्रमानयेत् । केभ्यः । अयुग्भयो ब्राह्मणभ्यः । अयुग्भक्षेण ये त्रयः स्थिताः पित्र्ये तद्र्थमित्यर्थः । प्रदर्शनार्थं चैतत् । तेन युग्भ्यामिप वैश्वदेवाभ्यामर्थ्यपाद्यानयनम् ॥

आ० । अयुग्गहणेन च झायते युजो ऽपि सन्तीति । यथा याझवल्क्यः । वै युग्मान्यथाशिक पित्र्ये ऽयुग्मांस्तथैव च । तेनैवंविधेनेति- कर्तव्यता । विहिंधात्स्वासनेषु प्राङ्मुखान्युग्मान्विश्वेभ्यो देवेभ्य उपवेद्दय । अयुग्मान्पितृभ्य उदङ्मुखान् । वैश्वदेवे विश्वदेवाना- वाहियिष्णामीति तद्नुझातः ओमासश्चर्षणीधृत इत्याह्न्य यवैरन्व- वकीर्य सयवमुद्कं पाद्यमर्थ्यं च दत्त्वा ।... अस्माकमि परिशिष्टे- षूकं । यवैस्तिलार्थं कुर्वीत वैश्वदेवे न संशय इत्येतत्स्वत्रकृता

^{1.} The satra proper has disappeared from the Mss. of Devapala. 2. According to the Prayogas the following five are intended: यास्तिष्टन्ति, अमृता वाक, यन्मे माता, यन्मे पितामही, यन्मे प्रपितामही। 3. I. 227.

अयुग्न्य इत्यनेन शब्देन दर्शितं। त्रिषु पात्रेषु पायमानीय यन्मे मातिति पूर्वस्मिन्पात्रे यन्मे पितामहीति द्वितीय यन्मे प्रिपतामहीति द्वितीयसम् । केचिद्राह्मणदर्शनात्तस्मात् त्रितेकस्यापः प्रदीयन्त इति यथा कुर्वन्ति। नैतत्सूत्रकारेणोक्तं। न च तथा दशोदकं भवति॥ आनीतेन पाद्येन ब्राह्मणाः स्वयं पाद्यवनेनिजते मधुपर्कवत्॥

उदकानि चानयेदेताभिरेव ॥ ६ ॥

दे०। आनीय ब्राह्मणपात्रेषु सिञ्चेत् दक्षिणं पादमिति द्वाभ्यां²। तत एताभिरेव पञ्चभिर्ऋग्भिरुदकान्यानयेत्। उदकानीति बहुवचना-छिङ्गात्पात्रभेदेनोदकमानयेदिह तत्साहचर्यात्पाचे अप्येवं। उदकानि त्वर्घाहाः पुष्पतिलसुगन्धद्रव्यान्विता आपः॥

आ०। उदकानि गन्धोदकतिलैर्युकानि सौषधान्यर्घार्थ । उदकानीति बहुवचनात्पात्रभेदः । तते। ऽनुलेपनपुष्पधूपदीपप्रदानम् ॥

आदित्या रुद्रा वसव इत्येतान्समीक्ष्य ॥ ७ ॥ दे० । अर्घ्यदानानन्तरं ब्राह्मणान्समंकृत्वा वीक्षते ॥ आ० । आदित्यादिबुद्धं ब्राह्मणेषु कुर्यादित्यर्थः ॥ अग्रो करवाणीत्युक्तवा ॥ ८ ॥

दे०। ततो ऽग्नौ करवाणीति ब्राह्मणान्युच्छिति ॥ अग्निं परिस्तीर्य सोमाय पितृमते स्वधा नमो ऽग्नये कन्यवाहनाय स्वधा नम इत्यग्नौ हुत्वा ॥ ९ ॥

दे०। कुर्वित्यनुकातो दक्षिणाग्नैर्दभैः परिस्तीर्य दक्षिणाभिमुखः प्राचीना-वीती सोमाय... अग्नये स्वधा नम इति प्रधानान्तेनाग्नावाहुतिद्वयं जुहुयात्। पुनरिग्नग्रहणं पिण्डपित्यक्षवद्भूमौ प्रक्षेपो मा विक्रायि॥ आ०। पुनरिग्नग्रहणं दैवाग्निनिनृत्यर्थम्॥

ये मामकाः पितर एतद्वः पितरो ऽयं यज्ञ इति तिसृभिः किए-

^{1.} See the first Kandikā of the śrāddhabrāhmana in Versl. en Meded. der Kon. Ak. v. Wet. Le Amsterdom, Afd. Lett. 5e R., 4e deil, page 493. 2. Cp.XXIV. 10.

तान्नमभिमृशति ॥ १०॥

दे०। तदनन्तरमेतद्व इत्यादिभिस्तिस्तिः किष्पतं पात्र एकोद्धृतमनेक-देशमभिमृशेत्। ततः स्तोकं स्तोकं पात्रेषु दद्यात्। अन्ये तु पात्रेषु दत्तमिति मन्त्रलिङ्गात्पात्रेषु परिशिष्टव्यभिमश्चनमाहुः। यदि पात्र-शब्देन भोजनधारा उच्यन्ते अधापि ब्राह्मणा उभयधातीतपरि-वेशनिक्रयमनुप्रतीयते पूर्वव्याख्यानेऽपि पात्रे देयं हविरिति लिङ्गमाहुः॥

आ०। केचित्पात्रेषु दत्तममृतं स्वधावदिति लिङ्गात्पात्रेषु दत्तमभिमृशे-दित्याहुः। नैवं। पात्रे देयं हिवरद्यमग्नेरित्यस्मादिष ब्राह्मणानामत्र पात्रशब्दः॥

एषा व ऊर्गामासु पक्तमिति धीरं घृतं वासिच्य ।। ११ ।।

दे०। श्लीरं घृतं वा वैकल्पिकं विस्तृष्टे ऽन्ने आसिश्चेत्। अन्ये तु वाशव्दं समुख्यार्थं वर्णयन्ति। तेनैपा व ऊर्गिति श्लीरमासिश्चेदामासु पक-मिति घृतं मन्त्रलिङ्गात्। वैकल्पिकस्तु पक्षो रूढतरः। पकशब्दो ऽपि श्लीरेऽपि हि युज्यते। तेन मन्त्रलिङ्गस्य विशिष्टम्॥

आ० । विकल्पः । न यथासंख्यं । न समुच्चयः । समुच्चये सत्यामासुपक-मिति क्षीरप्रकाशिका घृतमस्यार्थम् ।।

अमुष्मे स्वधा नमो ऽमुष्मे स्वधा नम इति यथालिङ्गमनुमन्त्र्य भोजयेत् ॥ १२ ॥

दे०। अमुष्मा इति सामाननिर्देशेन विशेषो छक्ष्यते । तेन पितृपिता-महप्रपितामहनामानि चतुर्ध्यन्तानि प्रतीयन्ते सगोत्रसप्रवराणि। कठाय काश्यपगोत्राय पञ्चप्रवराय देवदत्ताय स्वधा नम इत्यादीनि भोजयेत्॥

आ०। अमुष्मे स्वधा नम इति त्रिरुचारणादेकवचनाच पितृनाम्ना पि-तामहनाम्ना प्रपितामहनाम्ना चानुनिर्देशः कर्तव्यः। यथा। देव-दत्ताय स्वधा नमः। यज्ञदत्ताय स्वधा नमः। विष्णुमित्राय स्वधा नम इति च। एवं यथाळिङ्गमामन्त्र्य भोजयेत्॥

^{1.} The Mss. of Devapala and the Lahore copy of Br. (not the Bombay copy)insert च. 2. Reading indistinct. R. perhaps. वृतस्यार्थम्।

प्राश्नन्तु भवन्त इत्युक्त्वा यन्मे प्रकामादिति भ्रुञ्जानान्समीक्ष्या-होरात्रैर्यद्वः क्रव्यात्स्त्रधां वहध्विमिति चैताभिः ॥ १३ ॥ दे०। यन्मे प्रकामादित्यनेन यद्वः क्रव्यादित्यादिभिस्त्रिभिर्भुञ्जानान्समी-क्षेत समंकृत्वा ऋगपेक्षया त्वेताभिरिति निर्देशः ॥

आ० । अनुजानीयात्प्राश्चन्तु भवन्त इत्यनेन । ततो यन्मे प्रकामादिति चतुर्भिमन्त्रेर्भुञ्जानानय्यवहरतः प्रक्षते । अस्मिन्नवसरे स्वाध्यायं श्रावयेपित्र्ये ब्रह्मोद्याश्च कथाः कुर्यादिति ॥

पृथिवी दविंरिति निपरणं कुर्यात् ॥ १४ ॥

दे । पृथिवी दर्विरित्यादिभस्त्रिभिस्त्रीन्पिण्डान्पितृपितामहप्रिपितामहानां दक्षिणाप्रदर्भेषु कल्पयेत् पूजयेच यथाचारम् ॥

आ०। ततः ³ पृथिवी द्विरिति पिण्डानिर्वपणं कुर्यात् भुकाशिष्टाद्वाद्र-सव्यक्षनात् यस्माद्द्यौकरणं कृतं प्रधानभूतादोदनादेः स्तिलात्तु । पृथिवी द्विरिति त्रिभिः पित्रे पितामहाय प्रिपतामहाय । असी-शब्दस्थाने नामग्रहणं । गोत्रशङ्का न कित्तकार्यानभिधानात् ।

ये Sत्र पितरः प्रेता इति वासांसि निद्ध्यात् ।। १५ ॥ दे०। ये ऽत्र पितर इत्यादिना पिण्डानामपरि वासांस्याच्छादनानि

दे० । य ऽत्र ।पतर इत्यादिना ।पण्डानामुपार वासास्याच्छादनाान दद्यात् । तानि तु कर्पासतन्तुरूपाणि रूढानि ॥

आ०। वासांसि निद्ध्याद्युगपत्त्रीणि वीरान्नः पितरो धत्तेत्यन्तेन । वा-

सांसि सूत्रतन्तवः ऊर्णास्त्का वा कार्पासा वा ॥ ऊर्जं वहन्तीरित्यपः परिषिच्य ॥ १६ ॥

दे०। पिण्डेषु परिषिञ्चेत्। ता अपि मन्त्रलिङ्गादन्नस्यन्दिनीः कुर्यात्॥ मा मे क्षेष्ठेति सतृणमन्नमभ्युक्य ॥ १७॥

दे०। ततः सर्वाण्यन्नानि सद्भेषु जलेनाभ्युक्ष्य मा मे नेष्ठेति सर्वा-

^{1.} The words प्राइनन्तु... उत्तवा not in Br. (at least in the Bombay Ms.), but they seem to belong to the text, cp. the Mantra in Appendix VII. 2. Thus of the Mss.ofDevapāla ACT and first hand of D, निवंपण D second hand; Br: पिण्ड-निपर्ण; a Tuebingen Ms. gives also निपर्ण। 3. तथा the Ms. 4. The Mss. of Devapāla: द्यात्। 5. निद्या the Ms. 6. Thus or क्षेष्टित, क्षिष्टित the Mss.; read क्षेप्टा इति।

भ्युक्षणं त्वन्नमन्नमिति मन्त्रगताद्वीप्सनिर्देशाद्गम्यते ॥ आ०। अभ्युक्ष्य निरवशेषं मन्त्रलिङ्गात्। ब्रह्माणो मे जुपन्तामन्नमन्न-मिति वीप्सासाकस्यलिङ्गम् ॥

विषदमन्नमानीय¹ कचित्संपन्नं भो इत्युक्त्वा तृप्यन्तु भवन्त इत्युक्त्वा ॥ १८ ॥

दे० । विषदं निर्मलं सोदकप्रभृतिसकलं लेशमुद्धृतं । पात्रे समाधाय किन्नत्यं मोरिति वदेत् । ततः संपन्नं ब्राह्मणैरुकं शेषमन्नं च प्रश्नस्योत्तरे इप्टेम्यः इति च भणिते ये अग्निद्ध्या ये जीवा इत्यनेन दक्षिणाम्रास्तीर्णद्भीपिर सर्वसिद्धे जले ऽञ्जलिना दक्षिणामुखेन प्राचीनावीतिना । प्रक्षिप्ते सति अनन्तरं तृष्यन्तु भवन्तः पितर इत्यदि मन्त्रपद्कं पठेत् पितृपितामहाप्रिपतामहमातृपितामहीप्रपितामहीतृत्विष्ठिङ्गं । अत एव मन्त्रलिङ्गान्निपरणास्वधानमस्कार-प्रभृतिषु । मात्रादीनां नामोचारणमृहितमन्त्रित्रयमाहुः ॥

आ०। ततो विषद्मन्नमानीय विषदं संक्षिप्रष्टं विकिरेत्। उद्केनाष्ट्राव्य भूमौ दर्भेषुविकीर्यं किचत्संपन्नं भो इत्युक्त्वा तृष्यन्तु भवन्त इत्यु-क्त्वा यथालिङ्गमामन्त्रणप्रतिवचनं श्रत्वा ॥

तृप्तानाचामयित्वा यन्मे राम इति प्रदाक्षिणं कृत्वा ॥ १९ ॥ दे० । आचमनमाचामः। तं कृत्वाचामयित्वा प्रीतान्यन्मे राम इत्यादिना प्रदक्षिणं यथा भवति ॥

आ०। तृप्ताञ्जत्वा तत आचम्य यन्मे रामः शकुनिरिति प्रदक्षिणं कृत्वा। आवृत्तिमात्रमन्यस्यानुपदेशात्॥

प्रत्येत्याभिरमन्तु भवन्त इत्युक्तवा देवाश्च पितरश्चेत्यनुवाकशेष-णोपितष्ठते । २० ।। ६३ ॥ (५।९) ।

दे० । ब्राह्मणानामुपस्थानं कुर्यादक्षिणां दत्त्वा ॥ आ० । प्रत्येत्य^र यथाशक्ति^र दक्षिणां दत्त्वा । अभिरमन्तां भवन्त युद्दत्-

^{1.} विषद here is equal to विशद। 2. लेशम् om. D second hand. 3.? प्राचीना ACT. प्राचीनावीते D. 4. Instead of निपरण D निर्वेषण 5. Thus D; oिक्रयामाहु: ACT and first hand of D: instead of •ज्ञारणमृहित • A: •ज्ञारणसहित • I 6. राम: श्रुक्तिशित Devapala. 7. प्रत्येत्यप्रतिग्यथाशकि the Ms.

क्त्वा । अभिरता सम इति प्रत्युक्तःदेवाश्च पितरश्चत्यनुवाकशेषेणोप-तिष्ठते ॥

द्वितीयस्य प्रथमोद्धृतं ह्विष्यैरुपीसच्य ॥ १॥

दे०। द्यामुष्यायणस्य द्विधा श्राद्धं स्मृतिषूक्तं। परिगृहीतृगोत्रेण जन-यितृगोत्रेण च कुर्यात् आवृत्या वा। तत्र यदा तन्त्रेण तदा प्र-दाये निपरणे च मन्त्रोहः। अमुष्मै स्वधा नम इत्यत्र जनकप्रति-त्रहीत्रोनीम चतुर्थीदिवचनान्तमुद्यारियतव्यं। देवदत्तयइदत्ताभ्यां स्वधा नम इत्यादि । निपरणे ऽप्यग्निरिव पृथिवीमुपजीवतं देव-दत्तयज्ञदत्तौ ये च वामन्वित्यादि²। आवृत्तिपक्षे परित्रहीतु पूर्व कृत्वा पश्चाज्जनकस्य कुर्यात्। तत्र द्वितीयश्राद्धप्रकारोऽनेनोच्यते। द्वितीयस्येत्यत्र सूत्रे प्रकारं वद्याम इत्यव्याहर्तव्यं। द्वितीयस्य जनकश्राद्धस्येतिकर्तव्यतां वक्ष्यामः । द्यामुख्यायणकर्तृकस्येत्यर्थः । अथ वा द्विपितुर्वीजिनः श्राद्धं पृथग्वक्ष्याम इति व्याख्येयं। यहा एकोऽपि कृत्रिमपुत्रादिभिद्यते कुलद्वयसंबन्धभेदात्तत्र प्रतिप्रहीतुः श्राद्धे कृते जनकस्य श्राद्धं कुर्वाणः स एव द्वितीय उच्यते । तस्य द्वितीयत्वमापन्नस्य द्वितीयश्रादं वक्ष्याम इत्यर्थः एकसंघातेनैव या रसवती कृता ततः प्रतिप्रहीतृश्राद्धकरणात्पूर्वमेवोद्धृत्य सर्वात्रं पृथक् स्थापियतव्यं सव्यञ्जनं । तच्चोपप्रहीतृश्राद्धानन्तरं हविष्यैः द्धिक्षीरप्रभृति। भेरुपसिञ्चत्॥

आ० । द्वितीयस्योक ³ द्यामुष्यायणस्य द्वे श्राद्धे कुर्योदिति । तत्र द्विती-यस्य श्राद्धस्योतिकर्तव्यतोच्यते । अष्टकाहे।मतन्त्रेण एकस्यां पङ्कितौ स्त्यामिद्मुच्यते । प्रथमोद्धृतं पूर्वमेवोद्धृत्य पिरिशिष्टा दन्तादुद्धृत्य सव्यक्षनं हविष्यैधृतादिभिरुपिसच्य अभिघृतं कृत्या गुप्तं निधाय ॥

आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ॥ २ ॥

^{1.} Om. ACT. 2. Refers to the śrāldha mantra पृथिवी दिवि:. In the above given passage I have emended the text, which runs; पृथिवीमुपजीतं युक्तं देवदक्त 3. ? Read • कस्य ? 4. पक्ते the Ms.

दे०। तत अवाहनादि संप्रदानमनुवाकरोपेणोपस्थानान्तमन्येषु ब्राह्मणेषु कुर्यात्। सिद्धमित्यनेन ' पूर्वोक्तप्रकारं निर्दिशति। आवाहनाद्युपस्थानान्तं पूर्वोक्तमन्यूनातिरिक्तं पुनः कुर्यात्। स्थाठीपाकादिकमेव तु तन्त्रेणोपकरोति। प्रथमोद्धृतहिवण्यैः परिष्रहीतुः श्राद्धं
कृत्वा ततः रोपाज्जनकस्यान्येर्वाह्मणेः श्राद्धं क्रियते। तत्रायमर्थः।
प्रथमं परिष्रहीतृश्राद्धार्थमुद्धृतं यस्मात्त्प्रथमोद्धृतं। तद्यातयामत्वदोषापसारणाय हिवण्यैः क्षीरादिभिरुपसिच्य तत एवावाहनाद्युपस्थानान्तं सक्रळं सिद्धं पूर्वज्ञातमेवावृत्त्या कुर्यादन्यत् स्थाठीपाकादि सक्रत्वतं मन्त्रेणोपकरोति॥

आ०। परित्रहीतुः श्राद्धं कृत्वा ब्राह्मणान्विस्त ततो ऽन्यानुपवेदय जनिवतुः प्रथमोद्धृतेनान्ननावाहनादिसंप्रदानान्तं सिद्धं व्याख्यातं यत्तत्कुर्यात् ॥

पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् । ३ ॥ ६४ ॥ (५।१०)

दे०। प्रवासदिवसकालभेदात्पूर्वेण निपरणं व्याख्यातमिति निपरणं यथादर्शितमेव कर्तव्यं। तत्र पूर्ववदृहः कर्तव्य इत्यर्थः॥

आ०। नान्तरेणान्वष्टक्येन एतदपि निपरणं। अथवा श्राद्धं पृथगनुः दिश्य। कथं वैश्वदेविकं तावत्तन्त्रं। एकस्मिन्ब्राह्मणे द्वौ पितरौ

^{1.} ACT add पूर्व । 2. पक्षवदृह: ACT. 3. In the last chapter of the Pravarādhyāya (Bombay Ms.; the text of the Pravaramanjari being incorrect) we read indeed as given above: हे आहे क्योरेकआहे वा etc.

काठकगृह्यस्त्रे ६५। १-३॥ (५। ११। १-३॥) २७३ द्वितीयस्मिन्द्रौ पितामहो तृतीयस्मिन्द्रौ प्रपितामहो च। यथा। अग्निरिव पृथिवीमुपजीवतं। देवदत्तयञ्चदत्तौ ये च वामन्वेषा वां स्वधिति प्रयोगः। पिग्डिपतृयक्षे च पतद्वां ततौ ये चात्र वामन्विति॥

प्रातरन्वष्टक्यम् ॥ १ ॥

दे०। अष्टकाया अनु पश्चाद्भवमन्वष्टक्यमित्यान्वर्धिकेयं संज्ञान्वष्टक्यः मिति। एतच्च केचिद्दष्टकाया अङ्गं वद्गित केचित्तत्सदृशं विकार-भूतं कर्मान्तरं। तत्रोभयथापि तत्कालत्वे प्राप्ते कालान्तरमाह। प्रातरिति। नवम्यां कर्तन्यमित्यर्थः॥

आ०। नवम्यामन्वष्टक्यम्॥

एतेनैव धर्मेण संप्रदाय निपरणं कुर्यात् ।। २ ॥

दे०। एतेनैव धर्मेण इति सर्वनाम्ना प्रकृतस्य द्वितीयस्य श्राद्धस्य परा-मर्शः। यथा द्वितीयश्राद्धे स्थाळीपाकादिकं न क्रियते। संप्रदाना-द्यावाहनाद्यपस्थानान्तमन्यूनातिरिक्तमनुष्ठीयते ॥

आ०। एतेनैव धर्मेण संप्रदाय संप्रदानमेवातिदिश्यते न होमः। के-चिद्योगविभागाद्योममपीच्छन्ति। एतेनैव तदानीं धर्मेण संप्रदाये-त्यतिरिच्यते। एतदन्तर्भावात्। तस्मात्संप्रदानमेवावाहनाद्यनुदे-शनान्तं। संप्रदाय निपरणं कुर्यात्। कथं। निपरणप्रकार उच्यते॥ षद्कषूः कुर्यादक्षिणायताः पूर्वापराः प्रादेशमात्रीश्रतुरङ्गलपृथ्वी-

स्तावदन्तरास्तावदवखाताः ॥ ३ ॥

दे०। कर्षूः खनिरुच्यते। पङ्गर्भाः कुर्यात्। दक्षिणायतः दक्षिणोत्तर-रेखया अयताः दीर्घाः। किंप्रमाणं दैर्घ्यमित्यपेक्षायामाह । प्रा-

^{1.} The last three words not found in Devapala's text, they are given by Br., who, however, reads पिण्डक्सीत ! and by Ad., as also by a Tuebingen and a Bombay rcaka. Moreover, Devapala connects the three first words with the preceding sutra (पातरन्वष्टक्समेतेनेव धर्मेण). That the last three words belong to the text, appears from Ad. and Br., and a trace is found in Devapala's expression: संप्रदानादि। 2. संप्रदानावहना॰ D. 3. Thus the Mss. Read पद्मतीन् ? 4. अवाया ATC and first hand of D.

देशमात्रीः प्रादेशप्रमाणाः । पूर्वापराः । पूर्वपश्चिमभावेन पंक्तथा स्थिताः । चतुरङ्गुलपृथ्वीः । पार्श्वतश्चतुरङ्गुलपिरमाणाः पूर्वपश्चिम-रेखायाः । तावदन्तराः । चतुरङ्गुलपिरमाणमेव समन्तरं व्यवधानं कर्तव्यं पंकिरूपेण निर्मितानां । तावदवखाताः । चतुरङ्गुलपिरमाणा एव ता अधः खननीयाः ॥

🛮 🗷 । दक्षिणतः कर्ष्ः प्रत्यगपवर्गाः खनेत्तिस्तः पितृणां तिस्रो मातृणाम् ॥

आ०। षद्कर्ष्ः कुर्यादित्यादि। केचित्रकृतं निपरणं कृत्वा षद्कर्ष्ः कुर्वन्ति। तदानीमेतेनैव धर्मेण निपरणान्तं कृत्वेत्यवक्ष्यत्। त-स्मादित्थं निपरणं कुर्यात्। षद्कर्ष्ः कुर्यात्। किंभूताः। दक्षिणा-यताः। दक्षिणतो दीर्घाः। पूर्वापराः। पूर्वादारभ्यापरसंस्थानाः। प्रादेशमात्रीः। चतुरङ्गुलस्ताराः । तावदन्तराः। चतुरङ्गुलन्यवः हिताः। तावकाश्रस्तात्वाताः ॥

तासां दक्षिणतः खराः ॥ ४ ॥

दे०। कर्तव्या इति शेषः। खराः वर्त्तिकास्थलानि। ते तासां कर्षूणां दक्षिणेषु भागेषु षट्कर्तव्याः॥

ब॰। तासां दक्षिणतस्तयैव मृदा षट् खराः॥

तेष्वग्नीन्विहृत्यावोक्ष्य कर्पूर्दक्षिणाग्रान्दर्भानास्तीर्थ ॥ ५ ॥

दे०। तेषु खरेषु जानुर्धनेष्वीपसदादुद्धृत्य विहृत्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्य परिसमृह्य चाग्नीन् कर्ष्ध्रावोक्ष्यावासिच्य कर्ष्षुषु दक्षिणाग्रा-न्दर्भानास्तीर्य ॥

ब्र०। तेष्द्रतावोक्षितेषु यज्ञोपवीत्यासादनाङ्गे परिसम्हनपर्युक्षणे कुर्यात्।.....षष्ठ आसादिते प्राचीनावीती कर्ष्रवोक्ष्य स्वराग्नीनां होमाङ्गे पुनश्च अप्रदक्षिणेन परिसम्हनपर्युक्षणे कुर्यात्। कर्ष्र्षु दक्षिणात्रान्दर्भान्समूळानास्तीर्य खरांश्च दक्षिणपश्चिमात्रैः स्तृणाति॥ पिगडपितृयज्ञावृता पूर्वासु तिसृषु निधाय मज्जानसुपनिनीय दुग्धेनाभितः परिषिच्य ये चात्र रसाः स्युरेतद्भवद्भय इत्युक्त्वा

Ad. breaks off. 4. Emended; कर्प्स्वोध्य the Bombay Ms. 5. विधाय the Mss. of Devapala.

तृप्यन्तु भवन्त इत्युक्तवा ॥ ६ ॥

दे०। उक्तस्य पिण्डपितृयश्वस्यातृदितिकर्तव्यता। पृथिवी दर्विरित्या-दिमन्त्रादिका पूर्वासु पूर्वदिग्वर्तिनीषु तिस्रषु कर्षूषु त्रीन्पिडान् पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो देवदत्तादिभ्यो मज्जानं च पिण्डसमीपे यूषलक्षणं स्थापियत्वा। सर्वतक्ष सर्वपिण्डान्दुग्धेन परिषिच्य। अन्ये ऽपि ये रसवत्यां सिद्धा रसाः सन्ति तैरिप पिण्डान्सर्वतः परिषिच्य। पतद्त्रं भवन्त्रयः पितृपितामहप्रिपतामहेभ्यो देवदत्ता-दिभ्य इत्युक्त्वा तृष्यन्तु भवन्तः पितर इत्युक्त्वा॥

त्र । ततः प्रणयनक्रमेणैव षट्सु अपि खराग्निषु पिण्डापितृयक्षवत्प्रत्ये-कमाहुतिद्वयं हुत्वा।.....ततस्तान्मज्ञानमुपनिनीय दुग्धेनाभितः परिषिञ्चति ये चात्र दिधमधुघृतादयो रसाः संनिहिताः स्युः। ततः पितृन्ध्यायन्नेतन्द्रवद्भयः तृष्यन्तु भवन्त इति कर्षृरीक्षमाणो वदेत्॥

एवमपरासु स्त्रीभ्यो दद्यान्मज्जवर्जं सुरां तूपिननीय मन्थेनाभितः परिषिच्य ये चात्र रसाः स्युरेतद्भवतीभ्य इत्युक्तवा तृष्यन्तु भवत्य इत्युक्तवा ॥ ७॥

दे०। पवमपरास्वपरिदग्मागवर्तिनीषु तिसुष्वविशाष्ट्रि कर्षृषु स्त्रीभ्यो मात्रादिभ्यस्त्रीन्पण्डानपृथिवी दविरित्यादिप्रकारेण दद्यात् । पता-वांस्तु विशेषः। मज्जानं तत्र नोपिननयेत् । मज्जास्थाने सुरां विक्रतयवरस्र स्पामुपिननयेत् । मन्थेन चोदकाविलीकृतसक्तुरूपेण सर्वतः परिषिञ्चेत् । अन्ये ऽपि ये रसास्तैरिप सिञ्चेत् । पतद्भवती-भयो मात्रादिभ्य इत्युक्त्वा तृष्यन्तु भवत्यो मात्रर इत्यादि चोक्त्वा॥

ब्र०। ततः किंचिन्मात्रशेषं चरुशेषमुद्धृत्यैवमपरासु कर्षूषु मातृभ्यः पिण्डनिधानं।......ततस्तान्मज्जवर्जं सुरामुपनिनीय गोर्दुग्धे सक्तूनोप्येषीकया प्रसन्यमनारभ्योपमध्य तेन परिषिञ्चति ये चात्र मधुघृतादयो रसास्तैश्च ॥

प्रेष्याः पिण्डान्भक्षयेयुर्निषादा वाग्रौ वाप्सु वा ब्राह्मणान्वा भो-जयेत्। ८ ॥ ६५ ॥ (५।११)

^{1.} पेशीलक्षणंD.

- दे०। पिण्डानां प्रतिपत्तिं कुर्यात्कथं। प्रेष्या भृत्या अनुज्ञानाः सन्तः पिण्डान्मक्षयेयुः। श्रीवरा वा सुराशब्दार्थदृषितत्वात् अप्स्वग्नौ वा क्षेप्तत्थाः। ब्राह्मणं वा भोजयेत्पिण्डान् ये सुरार्थशब्द् संस्पर्शेन न दृषिताः प्रथमास्त्रयः॥
- ब्र० । सुरालिप्तान्पिण्डान्त्रेष्या निषादा वार्श्वीरन् अप्सु वा क्षिपेत् । इत-रानग्नौ वा प्रास्येद्ब्राह्मणं वा भोजयेत् ॥

अथ प्रथमश्राद्धस्याष्टकया धर्मी व्याख्यातः ॥ १ ॥

दे०। अथशब्द आनन्तर्यार्थः। यदुकं। श्रुचिभृत्वा पितृभ्यो दद्यादिति।
तत्राग्न्युत्पत्यनन्तरमेव प्रथमश्राद्धं क्रमप्राप्तमिप नोकं विकतेः प्रकृतितन्त्रापिक्षितया प्रकृतितन्त्रपिक्षानं विना दुरिधगमत्वात्। अष्टकाविकाराणि हि सर्वश्राद्धानि। प्रकृतौ ज्ञातायां ज्ञायन्त इत्यष्टकानन्तरं शुचिभृतस्यैकाद्दो ऽहिन प्रथमश्राद्धमधुनारोप्यते। किं च प्रथमश्राद्धस्यामङ्गलप्रायत्वेन लोके प्रसिद्धत्वात्प्रचुरपुरुषार्थामिहिताग्न्याधानान्तरमिभधानं न कृतमित्यप्याहुः। अत प्रवाथश्चो मङ्गलमित तन्त्रेण द्योतयतीति वर्णयन्ति। अतश्चायमर्थः। अथ प्रकृत्यधिगत्यनन्तरं प्राप्तप्रस्तावस्य प्रथमश्राद्धाभिधानस्य सामान्येनाष्टकया धर्मो व्याख्यात इतिकर्तव्यता विध्यन्त इत्येवंभावः प्रकार इति पर्यायः॥

ब्र०। प्रेतैकोदिष्टेेेेेे खुतूनां पत्न्यृतस्य धाम देवा प्रावाण इत्यष्टकास्थाली-पाकहोमः ॥

एकवन्मन्त्रान्हेत् ॥ २ ॥

दे०। एको।इष्टत्वाद्तिदेशप्राप्तस्य मन्त्रगतस्य पितृनाम्नो बहुवचनान्त-स्यैकवचनमृहेत्। एकेनार्थेन तुल्यमेकवत्॥

पेक्यः प्रातरित्यनियमः ॥ ३ ॥

दे०। अष्टकायाः पशुपक्षे च पैश्यो ऽवदानस्थाने चोदिताः ता अति-देशेन प्रथमश्राद्धे विकल्पमानपश्चनुकस्पित्वेन प्राप्ताः सत्यो

^{1.} Cp. XLVI. 1. 2. Thus D and C; •श्राद्धस्य मङ्गलप्रयतन AT. 3. ? •पुरुवार्थार्थाभि (हि) ता॰ ATC, •पुरुवार्थाभिधाग्न्या॰ D. 4. Cp. LXI. 1-5. 5. Cp. LXII. 3.

नियमभावविशिष्टमावा¹ उच्यन्ते पेशीषु खेच्छा कर्तव्या न वेति । पेशीद्वारेण च पशौ खेच्छोक्तिरियं विकल्पपक्षे हि पाक्षिको नियमः स्यात् । एवं प्रकृतावन्वष्टक्यं प्रातक्कं । तस्याप्यतिदेशेन नियम-प्राप्तस्यानियम उच्यते ॥

ब्र० । यद्यपि शुरुक्तस्तस्य विधे नियमस्त्वङ्गारश्रतानां पेशीनां स्थाल्या-मेवावदानानि प्रकृतिवदाश्रपयेच्छ्वोऽन्वष्टक्यस्य चानियमः॥

तिस्रः कर्ष्यः कुर्योत्त्रिष्विष्रषु कृत्वेकैकं पिण्डम्रुत्सृज्य प्रथमामन्नस्य पूरयेद्धिमध्विति द्वितीयां घृतमांसिमिति तृतीयाम् ॥ ४ ॥

दे० । त्रिष्वग्निषु यथाप्राप्तहोमान्छत्वा पित्रुद्देशेनैकस्यां कर्ष्वामेकैकं पिण्डं क्षिपेत्पृथिवी द्विरिति मन्त्रेणावृत्तिभाजा । तत्र प्रथमामन्नस्य नाना-प्रकारस्य हविष्यस्य भागेन पूर्येत् । द्वितीयां तु द्धिमध्विति पूर्येत् । निपातानामनेकार्थत्वात् । इतिशब्दः करणशक्तिप्रधानोऽधि-करणशक्तिप्रधानान्तः शब्दवत् द्धिमधुभ्यां द्वितीयां पूर्येदित्यर्थः । घृतमांसमिति तृतीयां पूर्येदिति समानं पूर्वेण । वपाक्षीरादिपरि-षेकोऽपि प्रकृतिवत् ॥

एवं मासि मासि ॥ ५॥

दे । प्रतिमासमेषेव कर्तन्यता । नवश्राद्धानामित्यतिदेशार्थः ॥

एवं सांवत्सरिकम् ॥ ६ ॥

दे०। संवत्सरे भवं सांवत्सरिकं। सिषण्डीकरणमप्येविमत्यतिदेशार्थः॥
चतुर्थं पिण्डमुत्सृज्य त्रैधं कृत्वा पिण्डेषु निद्ध्यात्संसृजतु त्वा
पृथिवी वायुरिकः प्रजापितः संसृज्यध्वं पूर्वेभिः पितृभिः सह।

समाना वः सं वो मनांसीति ॥ ७॥

दे०। सिपण्डीकरणे विशेषमाह । चतुर्थे निद्ध्यात्। अर्थात्पत्-पितामहप्रपितामहानां दद्यात्। भागनिधाने मन्त्रानाह। संस्रुजत्व-त्यनेन सहान्तेन समाना व इत्यादिना च त्रयेण प्रक्षिपेदेकैकत्रे-त्यर्थः। तत्र शाखान्तरीया प्रथमा पठिता॥

^{1.} नियमभावेन विशि॰ AT. 2.? Could be read also गुदुकुस्तस्य.

एवमुद्कानि ॥ ८ ॥ ६६ ॥ (५।१२)

- दे०। पाद्यान्यर्घाणि च चतुर्धे पात्रे पिण्डवित्पतृपात्रेषु अनेनैव मन्त्र-त्रयेण निद्ध्यादित्यितिदेशार्थः । · · · · पश्चादावाहनाद्युपस्थानान्तं कृत्वान्वष्टक्यादिवत् ॥
- दे०। उक्तं सर्वश्राद्धानामष्टकाविकारत्वं । तत्र यानि पञ्चम्यादौ पुत्रकामादिश्राद्धानि लोके प्रसिद्धानि यानि च नान्दीमुखप्रभृतीनि
 विवाहोपनयनतीर्थयात्राविदेषप्राप्तिविद्धद्वरद्विजोत्तमगृहगमनादिनिमित्तानि विश्वजिद्धिकरणनयकल्पितस्वर्गफलानि तानि प्रथमाष्टकाप्रकाराणि। यानि तु भिणतिनिमित्तान्येवानन्तरकथितस्वरूपाणि
 मेदोधृतकुल्यादिपितृतर्पणाद्यर्थवाद्वलेन मांसविद्रोषसाध्यानि तानि
 द्वितीयमांसाष्टकाविकारित्वेन गम्यन्ते यानि तु पिण्डान्वाहार्यदाव्दवाच्यान्यमावस्याद्वाद्द्शीसंकाल्यादिनिमित्तकान्युक्तनयेन स्वर्गफलकानि नित्यानि च होमाग्निष्टोमनिद्दर्शनेन तानि च मांसाष्टकाविकारित्वेन प्रतीयन्ते। तद्तेतन्द्वेदत्रयं क्रमेण भणति॥

अथेतरस्य श्राद्धस्याष्टकया घर्मो व्याख्यातः ॥ १॥

दे०। अथेत्यानन्तर्यार्थः प्रकृतिज्ञानपूर्वकस्य विकृतिज्ञाने निद्दितित्वात्। इतरस्य नान्दीमुखादेरमांससाध्यत्वपक्षो धर्म इतिकर्तव्यतादिपर्या-योऽष्टकया प्रथमया व्याख्यातः। प्रथमाष्टकाप्रकारत्वमेव व्यङ्कमाह।

ब्र० । अथेतरस्येति पशुश्राद्धामावस्याश्राद्धं वर्जयित्वा प्रेतश्राद्धस्यिण्डी-करणनान्दीमुखान्दिकस्य कर्तव्यस्य ॥ अथेतरस्य श्राद्धस्येत्युक्तव्य-तिरिक्तसंत्वसरिकादभ्युद्यिकादिश्राद्धादीनां प्रथमपञ्चकविधिः ॥

^{1.} exaif-aci D. 2. We expect rather suggress 3. unagias ACT. 4. In Br. (the Bombay Ms.; the Lahore Ms. is of no help) all is confused. Here comes first chapter LXVII without any commentary and numbered 16 (read 66). Then follows the text of chapter LXVIII, numbered 67. Then a part of the bhāṣya given by me under LXVII. 1 (first part). Then comes the text of chapter LXIX, without any number. Then immediately the bhāṣya given by me under LXVII. 2, then the one under LXIX. 1, then the one given under LXVIII. 1 and lastly the one given byme under LXVIII. 1 (second half).

प्रथमेन पश्चकेन ॥ २॥

दे०। आज्यमिति स्थितमेव॥

ब्र०। अत्राभिहोमविहितपञ्चकनिर्देशात्तरसंबन्धस्थालीपाकहोम ,उपल-क्ष्यते ॥

आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ॥ ३ ॥

दे०। संप्रदानमपि सिद्धमविचारितमेव । सर्वप्रकृतिविकृतिसाधारण-त्वात् ॥

पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् ॥ ४ ॥ ६७ ॥ (५ । १३)

दे०। पूर्वेणाष्ट्रकाप्रकारेण कर्ष्करणादिनेति विशेषेण व्याख्यातं कथितं पूर्वैः॥

अथेतरस्य पशुश्राद्धसाष्टकया धर्मो व्याख्यातः ॥ १ ॥

ब्र०। श्रोत्रिये गृहमागते मधुपर्भवत्तूष्णीं पशुं संज्ञप्य यच्छ्रादं तत्पशु-श्राद्धम् ॥

मध्यमेन पश्चकेन ॥ २ ॥

दे०। प्रधानहोम इति शेषः॥

आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ॥ ३ ॥

दे०। गतार्थम्॥

पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् ॥ ४॥ ६८॥ (५।१४)

अथेतरस्य मासिमासिश्राद्धस्याष्टकया धर्मो व्याख्यातः ॥ १॥ दे०। इतरस्य प्रथममासव्यतिरिक्तस्यामावस्यादेस्तृतीयाष्टकया धर्मो व्याख्यातः ॥ अस्य पिण्डान्वाहार्यमिति संज्ञा सिद्धा ॥ । पिण्ड-दानानन्तरं ब्राह्मणमोजनाहरणात्प्रधानादन्वर्धिकीयं संज्ञा ॥

ब**् । मासिमासिश्राद्धस्यामावस्यानुप**लक्ष्यते ॥

उत्तमेन पश्चकेन ॥ २॥

^{1.} Cp. LXI. 6. 2. DC give now as bhāṣya the passage which TA subjoin on LXIX. 1. 3. This passage in TA only 4. Cp. note on LXVIII. 4. 5. असिद्धा DC. 6. व्यक्तिकी DC.

दे०। तृतीयेन पञ्चकेनाज्यभागान्ते स्थाळीपाकस्य होमः तृतीयाष्टकावत्। आवाहनादि सिद्धं संप्रदानम् ।। ३ ॥ पूर्वेण निपरणं व्याख्यातम् ॥ ४ ॥ ६९ ॥ (५ । १५)

दे०। गतार्थं ॥ अन्ये तु पूर्वेण निपरणमिति सर्वत्रेद्मर्थं व्याचक्षते । पूर्वेण पृथिवी द्विरिति न त्त्तराभ्यामिति नियमार्थमेतत् । इदं त्विख्ठार्यजनानुष्टानविपरीतं । किं चैकोद्दिष्टत्वं चापतेदेवं । उक्तं हि । वसवः पितरो भूस्यधिपतयो छदाः पितामहा अन्तरिक्षपतयः आदित्याः प्रपितामहास्तृतीयलोकाधिपतयः । तत्र पितृप्रकाशस्मर्थत्वात्प्रथममन्त्रस्य मन्त्रलिङ्गबलेनेकोद्दिष्टत्वं प्राप्तोति । मुनिवचनवलेन त्वन्यत्र विनियोगो नास्ति क्षीणत्वादर्थापत्तरस्यार्थत्वेन वचनस्योपपन्नत्वात् ॥

दे॰ । एवं शुचिर्भूतः पितृभ्यो दद्यादिति असकानुप्रसक्तं निर्वर्त्यं फाल्गु-नीपाकयञ्जमविशिष्टमाह् ॥

अथ फाल्गुन्यां तैलापूपस्य जुहोति ॥ १ ॥

दे०। फाल्गुनीमासि पौर्णमासी। तस्यां तैलपकेन गोधूमादिमयेनापूपेन होमः कर्तव्यः। अथशब्दः श्राद्धानन्तरतां भणन् श्राद्धप्रकरण-निवृत्तिस्वस्त्ययनभविष्यत्त्वद्योतनद्वारेण मङ्गलमभिद्योतयिति। अधुना जुहोतिशब्दश्रवणात्पाकयञ्चतन्त्राभावशङ्कानिवारणाय यञ्च-प्रतीतये देवतामन्त्रं चापूपहोमं च दर्शयित यञ्चहोमान्तत्वोपदर्शनाय।

अर्थमा देवता ये ते अर्थमिन्निति ॥ २ ॥

दे०। अपूपमन्त्रे अर्थमा देवतासंबन्धश्च यवस्य शरीरं । ये ते अर्थम-न्निति मन्त्रः॥

अथेन्द्राण्याः ॥ ३ ॥

दे॰ । जुहोतीत्यनुषज्यते । द्रव्यमन्त्रो त्वत्र वक्ष्यते प्रकरणसमाप्ती ॥ प्रससाहिष इति तुण्डिलस्य जुहोति ।। ४ ।।

दे०। तुण्डो विद्यते यस्य स तुण्डिलो मध्योन्नतः पुरोडाशाकृतिस्त-

^{1.} This stara has fallen out in the Mss. of Devap la. 2 Cp. XLVI. 1. 3. Cp. stara 6. 4. Thus T; quei ACD.

ण्डुळिपिष्टादिपकः किळाटळोपिकादिर्वा तेन प्रससाहिष इति मन्त्रेण जुहोति॥

गोलका रुद्रदेवत्याः ।। ५ ॥

दे०। गोलका यवमयत्रीहिमय गोला इति प्राकृतभाषया प्रसिद्धाः। ते रुद्रदैवत्याः कर्तन्याः। मन्त्रो हि रुद्रलिङ्गको³ ऽर्थात्॥

अदितिर्धौरदितिरिन्द्राणी पत्येत्योदनयोः शाकपललाक्तयोः ॥ ६ । ७० ॥ (५।१६)

दे०। पादद्वयोद्धृतावोदनौ। तयोरेकं शाकेनाभ्यज्य मिश्रीकृत्यादितिचौँ-रिदतिरन्तिरक्षिमित्याद्धति जुद्धयात्। द्वितीयं तु पललेन तिल-तण्डुलचूर्णनिर्मितेनाभ्यज्येन्द्राण्याः पूर्वोक्ताया इन्द्राणी पत्येत्या-दिमन्त्रेण जुद्धयात्। तदेवं पञ्च हर्वीषि॥

ब्र०। अर्थमा इन्द्राणी इन्द्रः रुद्रः अदितिरिति पञ्च फाल्गुन्यद्रेवताः। पात्रप्रयोगकाले तेलशाकपललाकं तिलानुपसादयेत्। अर्थमणे जुष्टं निर्वपामीति तेलापूपस्य विहिणां निर्वपेत्। इन्द्राण्ये जुष्टमिति स्थालीपाकस्य। इन्द्राय जुष्टमिति तुण्डिलस्य। रुद्राय जुष्टमिति गोलकत्रयस्य। अदित्ये जुष्टमिति स्थालीपाकस्य। एवमेव प्रोक्षणं। तिलानां पिष्टानामग्नौ तप्तानां निष्पीडितानां पृथक् तेलं छत्वा तेलेन हविरासादनकाले ऽपूपमक्त्वासादयेत्। पललेनेन्द्राण्याश्चरं कल्केनादित्या आज्यमागान्ते हुते ये ते अर्थमित्निति तेलापूपस्यान्वदाय प्रधानाहुतिः। इन्द्राणी पत्यिति पललाकस्य चरोः। प्रसस्य साहिष इति तुण्डिलस्य। मृडा नो रुद्रेति समवदाय गोलकानां।

^{1. ॰}पिकादिना वा तेन AT. 2. ॰देवत्याः the Mss. of Devapāla, ॰देवता Br. (continuous text) and a Bombay reaka.
3. The Mantra for the oblation to Rudra is not mentioned? according to Dev. and Br. it is Kāth. XL. 11: 145.-15-16.
4. The first mantra, not in the printed text of the Kāthaka, belongs probably to the Katha-āranyaka; it is identical with Taitt. ār. I. 13.2 (6).
5. ॰पलाला॰ the Mss. of Devapāla.
6. पलालेन D only.
7. Cp. sūtra 2.
8. कल्पेनादित्याज्य॰ the Bombay Ms., कल्पेनादित्याज्य० the Lahore Ms.

अदितिर्द्यौरिति कल्काक्तस्य चरोः। ततः तन्त्रसमाप्तिः॥

गावो भग इति द्वाम्यां गोयज्ञस्य ॥ १ ॥

दे०। गवां प्रस्तानां स्वास्थ्यं पुनः सगभेष्रहणाद्यर्था² वसन्ते यहो गोयज्ञः । अश्रतद्रव्येषु चाज्यं हविः चतुर्गृहीतं यवत्रीहिनिर्मितं वा यवकादिदृष्टार्थेषु लोके स्वस्त्ययनेषु प्रवृत्त्यर्थत्वात्प्रायेण च स्रवेण होम उपनयनादौ दृष्टार्थानि श्रावण्यष्टकादिप्रभृतीन्यदृष्टार्थान्यपि । अत्रैवावसरे प्रथमफलकर्मार्थ स्वस्त्ययनमाह ॥

वर्। गोयन्ने गोमङ्गल्यमिति कश्मीरेषु प्रसिद्धः । गोयन्ने च हलानि योजयन्ति प्रथमे वसन्ते हिमापगमे । यज्ञराब्दो ऽत्र तन्त्रं ॥ गोम-ङ्गलयज्ञादीनां रात्रियज्ञादीनां सर्वेषामाज्यधान्या^३ एवाचदायाज्य-प्रधानाहुर्तार्यथोक्तं जुहुयात् । अत्र सर्वत्राज्यं हविः । आज्यभा-गान्ते चतुर्गृहीतेन प्रचारं। गावा भगा न ता अर्वेति गोमङ्गले प्रधानम् ॥

सीरा युञ्जन्तीति तिस्रिभरायोजनीयस्य ॥ २ ॥ दे०। जुहुयात्सीरा युञ्जन्तीत्यादिभिस्तिस्भिर्भाभः॥ प्रथमोत्तमाभ्यां युनक्ति ॥ ३ ॥

दे । सीरा युझन्तीति या प्रथमा गायत्री पूपा युनिक्तित च योत्तमा द्विपदी त्रिष्टुप् ताभ्यां यागानन्तरं वळीवर्दान्युनिक यूपैः संयो-जयन्तीत्यर्थः । युनिकयोक्त्रवतीतिशब्दौ बळीवदीनां युपसंयोजने रुही॥

मध्यमया फालम् ॥ ४ ॥ दे०। युनक सीरेति मध्यमया फालं युनकि॥ ग्रुनं सुफाला इति प्रदक्षिणं द्वे कृषति⁶ ॥ ५ ॥ दे । गुनं सुफालेलादिकयची प्रदक्षिणं कृतवा हे सीते कृपन्ति ॥

^{2.} 1. Thus the Bombay Ms., कल्पाक the Lahore Ms. सद्भं ACT. 3. oघान्यामेवा the Ms. 4. यागान्तरं or युगान्तरं 6. the Mss. 5. The Mss. of Dev. consequently फलम्। The Mss. of Devapala have the plural.

लाङ्गलं पवीरविमत्यपरे हे ॥ ६ ॥

दे । लाङ्गलं पवीरवामित्यादिकयर्चान्ये द्वे सीते कृषन्ति ॥

व्र०। सीरा युक्षन्ति युनक सीरा पूषा युनिक्त्वित तिस्रभिः। तदेव द्विपदा संतृतीया । प्रधानाहुतिषु हुतासु सीरा युक्षन्ति पूषा युनिक्त्वत्यनङ्वाहो युनिक । युनक सीरोति फालं। कर्षणं यथो-कवत्। कर्मणि समाते घृतेन सीतेति वतुर्गृहीतेनाज्यस्य प्रधानं। ततस्तन्त्रसमातिः। पतद्गीमङ्गलम् ॥

घृतेन सीतेति सीतायज्ञस्य ॥ ७ ॥

दे० । घृतेन सीतेति मन्त्रेण सीतायशस्य जुहुयात् । कार्त्तिकशुक्कद्वाद्द्रयां यवबीजवपनोपक्रमाय³ सीतायशस्यार्येषु प्रसिद्धे। यत्र वीरणादि-मयो सीता कुमारी देवता विरच्यते ॥

या ओषधय इति बीजवपनीयस्य ॥ ८॥

दे०। बीजवपनं यस्य स बीजवपनीयो यज्ञः । तस्य या ओषधय इति जुहुयात् । सीतायज्ञानन्तरमेथैष यज्ञस्ततो यवबीजवपनम् ॥

बर्ग या ओषध्य इति यदा बीजानि उप्यन्ते॥ विम्रुच्यध्वमिति विमोचनीयस्य ॥ ९॥

दे०। अत्रापि प्रयोजनार्थीयस्तद्धितः। विमुच्यध्वमित्यादिना विमोच-नीययञ्चस्य जुहुयात्। सर्ववीजवपनसमाप्तावयं यज्ञः स्वस्तये॥

ब्र॰। विमुच्यव्यमिति यदा बलीवर्दाहले समाप्ते विमुच्यन्ते ॥

त्रातारमिन्द्रमिति द्वे पर्ययणस्य ॥ १० ॥

दे । पर्ययणं खलप्राप्तानां त्रीहीणां श्लोदनं बलीवर्दचरणैर्गाहनं यत्र गाहिकेति प्रसिद्धिरार्याणां तत्प्रयोजनस्य यज्ञस्य त्रातारिमेन्द्रमि-

^{1.} Thus the Ms. 2. Br., then, combines the first words of sutra 7 with the preceding. So is also his interpunction in the continuous text: अपरे द्वे। घृतेन सीतेति । सीरायज्ञस्य (sic!) या ओष् etc. 3. व्यपनक्रमाय D, व्यपनोक्रमाय AT, वपनोपनोक्रमाय C. 4. ंसिंद्रे: D. 5. व्यपनि Br. 6. Thus the Lahore Ms. and a Tuebingen Ms.; फले the Bombay Ms. 7. व्रीहनं CD.

त्यादिना द्वयेन जुहुयात् । पर्याणे द्वे साधने इति तु सूत्रान्वयः ॥ व्र० । त्रातारामिन्द्रमुग्रा जञ्च इति च धान्यादिक्षोदनारम्भे ॥ एवं प्रथमोद्वपनस्य ॥ ११ ॥

दे०। प्रथमोद्वपनं बीह्यादीनां नवनिष्पन्नमाद्यं वापं । तत्प्रयोजनस्य त्रातारमिति द्वे साधनभूते ऋचौ ॥

ब्र०। एताभ्यामेव प्रथमं खलादिधान्यं गृहं वा कोष्ठागारं नीयते। काष्ठा-गाराद्वा यदा वसन्त आनीयते॥

उदुत्तमं मुमुग्ध्युदुत्तमं वरुणेति वरुणयज्ञस्य ॥ १२ ॥

दे०। तडाकप्रतिष्ठाकाले ऽयं चरुणयज्ञः॥

ब्र०। उदुत्तममिति द्वाभ्यां नवखाततडाकादौ ॥

सं वरत्रान्हिरण्यकोशमवटमिति कृपयज्ञस्य ॥ १३ ॥

दे०। नवक्रुपप्रतिष्ठाकाले ऽयम्॥

ब्र॰। इति नवकूपप्रतिष्ठायाम्॥

प्र वां दंसांसीति मण्डपानाम् ॥ १४ ॥

दे०। तमेव यश्चं कृत्वा कृपसंस्कारार्थं मण्डपानां । यवमयानां हुत्वा रोषं भक्षयेदिति रोष इति माथुरप्रभृतयः । अन्ये मण्डपानामिति पाठं दृष्ट्वा व्याचक्षते किल मण्डमुदकमुच्यते । मण्डं पिबतीति मण्डपः सेतुर्नद्यादितरणोपायः । तस्य प्रतिष्ठार्थं यश्चं कुर्यात् । प्र वां दंसांसीति मन्त्रेण होमान्तं । कश्मीरेषु च पतद्वाहुल्येन कर्म दृष्टिमित्यादित्यदर्शनेन व्याख्यातम् ॥

ब्र०। मण्डपं सेतुप्रतिष्ठादिकं प्रासादिकं । प्र वां दंसांस्यतारिष्मेति⁷ चित्रमण्डपादिषु प्रतिष्ठायां । सेतुप्रतिष्ठायामित्यादित्यदशैनभाष्यम्॥

^{1.} The first three words not in Br. 2. वर्णयज्ञेष्ट: the Mss. of Devapāla. 3. Possibly this was the reading of the sūtra text. 4. The second mantra, not in our Kāthaka texts, corresponds, exc. The first word, with RS. X. 101.6 and TS. IV. 2.5.0 5. अर्थ CD. 6. मानुर D. 7. Acc. to Br., then, not only Kāth. XVII. 18: 262. 10-11 but also 262. 12-13 is to be used. The Mantrabhāsya of Devapāla is incomplete here.

देवेभ्यो वनस्पत इति वनस्पतियज्ञस्य ॥ १५ ॥

दे०। फलिततरुरोपणकाले ऽयम्॥

ब्र०। इति वृक्षरोपणे॥

वनस्पते वीड्वङ्ग इति रथयज्ञस्य ॥ १६ ॥

दे०। नवनिर्मित्रथारोहणार्थम्॥

ब्र०। नवरथारोहणे॥

धन्वना गा इति द्वाभ्यां धनुर्यज्ञस्य ॥ १७ ॥

दे०। धनुषो ग्रहणकाले मासवेधकाले चायं क्षत्रियाणां प्रथमकल्पेन। एवं कृष्यकर्म वैद्यानामुक्तमिति वेद्यां। तेषामेव कृषिवृत्तिस्मर-णात्। अनुकल्पेन त्वन्यत्र यदुक्तम्॥

ब्र०। इति नचधनुर्प्रहणे ॥

रात्री व्यक्यदिति द्वाभ्यां रात्रियज्ञस्य ।।१८॥७१॥ (५।१७)

दे०। जागरणसमये ऽयम्॥

ब्र०। रात्री व्यख्यदुप ते गा इति रात्रिजागरणादौ ॥

सम्रपहते ऽद्भुते वा शान्त्ये शमीं शमुकं शाम्यवाकमश्वत्थप्रक्ष-न्यग्रोधोदुम्बरं दूर्वां च प्राचीनप्रसृतानि षड् द्रभिपिञ्जूलानि सुमनसश्चापामार्ग सर्वबीजानि सीतालोष्टं गोमयं हिरण्यं वल्मीक-वपां चाद्भिः संसृजति सं वः सृजामीति द्वाभ्याम् ॥ १॥ दे०। सम्यगुपघातः समुपहतं। व्याधिदुर्भिक्षशत्र्वयादिभिः । तस्मि-न्वेत्यद्भुते वा। अद्भुतमकालोत्थमुल्काधूमकेतुगगनाङ्गनपटहरणा-कर्णदुःस्वप्नाद्यानिष्टस्चकं तस्मिश्च सति । शान्त्ये शान्त्यर्थे। शम्यादीनि षोडश द्रव्याणि मृत्पिण्डात्मके ऽद्भिः सह संस्रजित । मिश्रयतीत्यर्थः। वानस्पत्यान्यन्तर्भावयतीत्यर्थः। पूर्वमेवोद्धृत्य

^{1. ?} Thus ACT; सामवेघ॰ D. 2. कृषिकर्म AT; ॰कर्माणि वैद्यानामुक्तानीति D. 3. ॰वं D. 4. रात्री॰ Br. 5. Thus Br. (and ep. his bhāṣyā), a Tuebingen and a Bombay reaka, and of the Mss. of Devapāla D; त्राम्बुकं AT and perhaps C. 6. श्रम्य॰ D. 7. ०दयादि: CD. 8. ०निष्टकं स्चकं ATC. 9. सं om. AT. 10. Thus D; वानस्पत्यानि तु दर्भानीत्यर्थ: ACT.

प्रोक्षणकूर्चं कुर्यात्सदाचारात् । सीता इलविलेखिता भूमिः। तस्या लेखे मृत्यिण्डः। संमिश्रणं तु सं वः सृजामीति द्वाभ्यां मन्त्राभ्याम्॥

व्र०। अथ समुपहते देशविभ्रमादौ पुरुवकृते उद्भुते वा साक्षिस्पन्दनदुः-स्वप्तदर्शनादौ दुष्टसूचक अध्यात्मिके दोष उपलक्षिते तिश्वरासार्थ शमीशमुकादीन्वोडश सं वः सजामि सं या व इत्यद्भिः संस्रज्य॥ या ओषधय इत्यनुवाकेन संयूयापास्मदेत्विति चतसृभिः संप्रो-क्षणम्²॥ २॥

दे०। संयौत्यालोडयतीत्यर्थः । अपास्मदेत्वित्यादिभिश्चतस्मिर्ऋग्भि-राज्यभागान्ते संप्रोक्षणं तावदेकं कुर्यात् । अथ कस्येदं प्रोक्षणं । ऋषभाजपुरुषरथगृहक्षेत्रप्रभृतेः तथा सदाचारात् । पारं पर्यव-शायात आचारो वेदपूर्वकः प्रमाणं वेदसंयोगभाजामाचमनादिवत्॥

ब्र०। या ओपधय इत्यनुवाकेन संयोति। ततः शम्यादिभिरपामार्गान्तैः कूर्चे कृत्वा तेनापासमदेत्विति चतस्यभिगृहाणि बहिरन्तश्च संशोक्षिति। बाहिस्तिन्त्रकमाज्यमुत्पाद्य होमस्यात्र नाम्नानात्त्रिकादिभिः स्रवेणाहुतिचतुर्विशतिः। दुरिष्टोपशान्त्यर्थे। यथाशाक्ति ब्राह्मणभोजनम्॥

देवाद्भुतेषु यन्नो भयमित्यष्टर्चेन' स्थालीपाकस्य जुहोति यदेवा देवहेडनमिति तिसृभिर्भद्रं कर्णेभिरिति चतसृभिरैन्द्राग्नं वर्मेति च°।३ दे०। देवाद्भुतेषु देवाश्रयेषु चन्द्रार्कादिद्रोपेषु भयनिमित्तेषु सत्सु

^{1.} कूर्चे D. 2. The last half of the sūtra proper is omitted by Devapāla. 3. संयोत्या the Mss. 4. Emended; oिद्मिस्तिसृभि the Mss., but in his Mantrabhāsya Dev.: अपारस्मदेखित प्रोक्षणे चतसः। 5. Emended; ऋष्वभाजन C, ऋषिभाजन AT; इष्टभाजन D, but above the line: अश्वभाजन । 6. Thus a Tuebingen Ms.; the Bombay copy runs: ततो दर्भ-पिञ्जूकै: शम्यादिभिश्च संप्रोक्षणे वा प्रयोगं प्रस्तर्गिव कृत्वा। 7. See Appendix VIII. 8. The words ऐन्द्रामं वर्मेति च not given by Devapāla, but he explains this mantra in the bhāsya following on this chapters.

यन्नो भयामित्यष्टाभिर्ऋग्भिः स्थालीपाकेनाष्टाहुतीर्जुहुयात्। तदनन्तरं यदेवा इत्यादिभिस्तिस्प्रभिस्तिस्र आहुतीः स्थालीपाकस्य जुहुयात्। तदनन्तरं भद्रं कर्णेभिरिति चतस्र अन्या आहुतीः स्थालीपाकस्य जुहुयात्॥

ब्र० । देवाद्भुतेषु यन्नो भयमित्यष्टर्चनिर्दिष्टेषु दिन्यान्तरिक्षभौमेषु च लक्षितेषु भयेष्वलक्षितेष्वग्नये यविष्ठायाग्नये वायवे सूर्याय विश्वेभ्यो देवेभ्य इन्द्राग्निभ्यामिति चर्छ निरुष्याज्यभागान्तं हुत्वा ॥

उक्तं संत्रोक्षणम् ॥ ४ ॥

- दे०। अस्मिन्नवावसरे पूर्वोक्तमेव अपास्मदेत्विति चतस्यभिः संप्रोक्षणं द्वितीयं कुर्यात्॥
- व्र०। पूर्ववत्संभारिमश्रीकरणादिसंप्रोक्षणान्तं कृत्वा यन्नो भयिमत्या-दिभिर्यथोक्ताभिः षोडशभिर्ऋग्भिः षोडश प्रधानाहुतीर्जुहुयात्। ततो ऽपास्मदेत्विति चतस्यभिर्द्धितीयं संप्रोक्षणम्॥

धूर्भिरुपधूर्भिश्च हुत्वा पुनः संप्रोक्षणम् ॥ ५ ॥ ७२ ॥ (५।१८)

- दे०। स्थालीपाकानन्तरमृतुतिथ्यादयः प्रागुक्तनयेन स्विष्टकृदङ्गभूताः कर्तव्याः। ततो घुर उपघुरश्चान्या आहुतयः कार्याः। ततः स्विष्ट- कृदादितन्त्रं समापनीयं। ततस्तृतीयं प्रोक्षणं कर्तव्यमिति तात्पर्यतो श्रेयम् ॥
- ब्र० । अग्निर्मूर्धेति चतस्मिरूप प्रयन्त्विति द्वाभ्यां कदा चन स्तरीरसीति च द्वाभ्यां सुवेण हुत्वा तृतीयं पूर्ववत्संप्राक्षणं । तत ऋतुतिथि-यागादितन्त्रसमाप्तिः॥

राका होलाके ॥ १॥

दे०। होला कर्मविशेषः सौभाग्याय स्त्रीणां प्रातरनुष्ठीयते। तत्र होलाके राका देवता। मन्त्रलिङ्गात्। यास्ते राके सुमतय इत्यादि । अन्ये तु व्याचक्षते। एतत्सौभाग्यार्थं कर्म कचिद्देशे राकाशब्देन प्रसिद्धं

^{1.} Thus Donly; oमन्त्रं the other Mss. 2. Cp. note on XLVII. 13. 3. Or (Cp. Devapāla on this sūtra) राकाहोलाके as a Dvandva; but Br. in his continuous text has:
राका हालाक इन्द्राणीं। 4. Kāth. XIII. 16: 199.19—20.

कचिद्धोलाकशब्देन तथा देशविशेषे कचित्सुखकुमारी होलेत्युच्यते। अतः शब्दभेदादौपाधिकं भेदमाश्रित्य राका च होलाका चेति राकाहोलाके द्वन्द्वः। वक्ष्याम इत्यध्याहारः। राकाहोलाकापर्यायं कुमारीसुखार्थं यश्चं विवाहोपक्रमप्रसिद्धानुष्ठानं वक्ष्याम इत्यर्थः। तमेवाह॥

वर् । होलाको मध्यदेशे प्रसिद्धो यथा काश्मीरेष्वाश्वयुज्यां रात्रौ गृह-द्वारोपान्तेष्वग्निप्रज्वालनं । तत्राज्यभागान्तं हुत्वा यास्ते राक इति चतुर्गृहीतेन प्रधानाहुतिः । ततस्तन्त्रसमाप्तिः ॥

इन्द्राणीमासु नारिष्विति कुमारीणां यज्ञं यजेत् ॥ २ ॥

दे॰ । कुमारीणां सुखार्थं प्रसाधनस्थाने आज्यभागान्ते यज्ञं यजेदत्वक् चतुर्गृहीतेनाज्येनेन्द्राणीमित्यादिमन्त्रेण । अत अर्ध्वमृतुतिथ्यादि समानम् ॥

ब॰ । इन्द्राणीमासु नारिष्विति कन्यासंस्कारे पूर्ती विधिः ॥ देवता अप्रज्ञायमाना आग्नेय्या यजेद्वैश्वदेव्या वा ॥ ३ ॥

दे० । इदानीं शास्त्रान्ते प्रकीणें यद्वशिष्टं तदाह । देवता....०देव्या वा । यत्र कर्माणे देवताविशेषो न प्रज्ञायते मन्त्रब्राह्मणवाक्यशेषेभ्यो बहु-देवतानाम श्रुतिसंमोहितत्वेन तत्राग्नेय्या अग्निदेवतकया कविद्वै-श्वदेव्या वा यजेत् । व्यवस्थितविकत्येन । यथोपनयनचूडाकरण-प्रभृतिषु । आज्यभागान्ते प्रधानस्थाने ऽयमुपदेशः ॥

वि । तत्र भुवो यक्षस्येत्याग्नेय्या ये के च ज्मेति वैश्वदेव्या वा प्रधानं यथा सीमन्तोन्नयनचूडाकर्मादिषु ॥ स्वस्तिपुण्येष्वनादेशे त्रिकाः ॥ ४॥

दे० । स्वस्त्यविनाशः । तदर्थानि स्वस्त्ययनानि स्वस्तिशब्देनोच्यन्ते । पुण्यानि पावनानि संस्कारकर्माणि गर्भाधानान्नप्राशनप्रभृतीनि । तेषु देवताविशेषस्य यत्रानादेशो ऽनुदेशस्तत्र त्रिकाः प्रधानस्थाने

^{1.} ०भेदोपात्रिकं C and first hand of D. 2. ०होलाकपर्यायं AT. 3. Thus the Lahore Ms.; कइमी० the Bombay Ms. 4. देवताप्रज्ञायमानाग्नेय्या Br. and thus also Ād. on XXXI. 6, XL. 16, but a nom. sing. would he incomprehensible. 5. Kāth. XVI. 15: 239. 8-9. 6. Kāth. XIII. 15: 197. 15-16.

कर्तव्याः । तद्योताश्च प्रधानेव ताः निकाः । पुनश्चत्वारो उनु-वाकस्था बार्हस्पत्ययाम्यरोद्रवारुणास्तव श्रिय इत्यनुवाके व्याठिताः ॥

ब्र०। स्वस्तिपुण्यकर्मसु यत्र नाम्नातो होमस्तत्र बाहिस्तन्त्रकमाज्यमुत्पाद्य स्रवेण त्रिकादिभिराहुतिचतुर्विशतिर्यथा स्नातकत्रते ॥

महान्याहतयो ऽष्टर्चं चात्र कल्पयति । श्राप्तिर्मूर्घेति चतस्र उपप्र-यन्तो अध्वरमिति द्वे कदा चन स्तरीरसीति द्वे धुरश्रोपधुर-श्रोपधुरश्र ॥ ४ ॥ ७३ ॥ (४ । १९)

दे०। स्पष्टोऽष्टानां विभागः । धुरश्चोपधुरश्च प्रधानस्थाने यष्टव्याः । शास्त्रान्ते मङ्गलार्थं धुरामुपधुरामभ्यासः । शास्त्रतदर्थप्रतिश्चानार्था-नुष्टानावृत्तिर्हि परमं मङ्गलं तदन्त्या द्योत्यते । शास्त्रान्तेऽपि मङ्गलो-पसंहार इष्यते ॥

व्रवाशोशभूः स्वाहा । और भुवः स्वाहा । और सः स्वाहा । और भूर्भुवः स्वः स्वाहा ॥ अग्निर्भू घेत्याचा घुरश्चोपघुरश्चाष्टावृचः पाकयञ्चमन्त्रेषु

^{1.} Thus ATC (in D this passage is missing). Read perhaps: प्रधानदेवता: 2. Kāth. XL. 11; D reads: इराजुः वाकद्वरो. 3. Kāth. l.c. 145. 3-8 is the bārhaspatya trika, ib. 9-14 the yāmya, 145. 15-146.4 is the raudra, and 146. 5-12 (with the exception of 9-10, which does not belong to the text) is the vāruna trika. 4. This part of the sūtra proper is not found in the Mss. of Devapāla, but has been replaced by the bhāṣya 5. These eight verses (this aṣṭarca) comprise the dhūrs and upadhūrs, cp. rem. on XLVII. 13.

पठिताः। उपप्रयन्ते। अध्वरमिति द्वे कदा चन स्तरीरसीति द्वे एताश्चतस्त्र उपभुरः॥ इति लोगाक्षिस्त्रे गृह्यपश्चिकायां पश्चमोऽध्यायः।॥

There is a third Ms. of काठकगृद्धपाञ्चका or काठकगृद्धपद्धतिः. It is numbered 618 in the "A Descriptive catalogue of Sanskrit Manuscripts in the Government collection under the care of the Asiatic Society of Bengal." Vol. II. Vedic Mss. 1923. The last colophon of this Ms. as reproduced in the catalogue runs thus:—इति श्रीकाठके छोगाक्षिस्त्रे चरकशासायां गृद्धपाञ्चिकायां पञ्चमोच्यायः । समाप्तेयं गृद्धपद्धतिमन्त्रसिहता कृतिमीधवा-ध्वर्युतनयन्न()द्वावलस्य ॥ Bhagayad Datta.

^{1.} The colophon of Br. is, according to the Bombay Ms.: इति श्रीकाटके लोगाक्षिस्त्रे चरकशाखायं गृह्यपञ्चिकायां पञ्चमो ऽध्यायः समाप्तः (in the Lahore Ms. the words चरकशाखायां and समाप्तः are not found.) ॥ समाप्तेयं गृह्यपद्धतिर्भन्त्रसिंहताकृतिर्माधवाध्वयंतनयः ब्राह्मणवलस्य ॥ The syllable ध्व in the name माधवाध्वयं is not certain, the Lahore Ms. seems to have श्व; for the rest, even the name of the author is not wholly certain, it could also be read ब्राह्मणावलस्य The Ms. of Lahore is mutilated here.— The colophon of Devapāla is: इति चारायणीयमन्त्रभाष्यं भट्टहरि-पालपुत्रदेवपालकृतं संपूर्णं समाप्तम् ॥

- I. The mantras of II. 1.
 - इदमहमग्नौ समिधमभ्यादधाम्यग्ने सर्ववतो भवामि ॥ इदमहमग्नौ समिधमाहांषे बृहते जातवेदसे । स मे श्रद्धां च मेथां च दींघे चायुर्जातवेदाः प्रयच्छतु ॥
- II. The Jaya-formulae of XXV. 133.
 आकृतं चाकृतिश्चाधीतं चाधीतिश्च विज्ञातं च विज्ञातिश्च चित्तं
 च चित्तिश्च नाम च कतुश्च द्रीश्च पौर्णमासश्च । प्रजावितिज्ञेयानिन्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तेभिर्वाजं वाजयन्तो जयम
 तेनेमा विश्वाः पृतना अभिष्याम स्वाहा ॥
- III. The Adhipatya-formulae of XXV. 153.
 अग्निर्मूतानामधिपितः स मावतु तसे स्वाहा । यमः पृथिव्या
 अधिपितः स मावतु तसे स्वाहा । वायुरन्तिरक्षस्याधिपितः स
 मा० । सुर्यो दिवोऽधिपितः स मा० । चन्द्रमा नक्षत्राणामधिपितः
 स मा० । विष्णुर्दिशामधिपितः स मा० । पूषा पर्थानामधिपितः
 स मा० । त्वष्टा रूपाणामधिपितः स मा० । सविता प्रसवानामधिपितः स मा० । इन्द्रो ज्येष्टानामधिपितः स मा० । मित्रः सत्यानामधिपितः स मा० । वरुणो धर्माणामधिपितः स मा० । खदः
 पश्चनामधिपितः स मा० । वृहस्पितिर्व्रह्मणामधिपितः स मा० ।

^{1.} This Appendix gives the mantras, that must belong, on the one side, to the not extant parts of the Kāṭhaka saṃhitā, brāhmaṇa and āraṇyaka, and, on the other side, to the Mantrādhyāya, belonging to the Gṛḥyasūtra, see Introduction page VI. 2. Cp. TS. III. 4.4.—The introductory words of Devapāla: येन कमेणेत्सेंत् (कमेणच्छेत् the Mss., but cp. TS. III. 4. 6.1) तत्र जयाब्जुहुयादितीहापि विनियोगः prove, that the Jaya-formulae have made part of the Kāṭhaka and that a brāhmaṇa on them must have existed. 3. Cp. TS. III. 4.5, but here they are called abhyāṭāṇa (also in the Kauśikasūtra 137.42). The abhyāṭāṇa formulae according to the Kaṭhas are contained in Kāṭh. XXXVIII. 12.

ब्राह्मणो वाचामधिपतिः स मा०। सोम ओपधीनामधिपतिः स मा०। समुद्रः स्रवत्यानामधिपतिः स मा०। अन्नं साम्राज्यानामः धिपतिस्तन्मावतु तस्मै स्वाहा। गायत्री छन्दसामधिपत्नी सा मावतु तस्य स्वाहा। महतो गणानामधिपतयस्ते मावन्तु तेभ्यः स्वाहा। पितरः पितामहाः परेऽवरेभ्यस्ते नः पान्तु ते नोऽव-न्त्वस्मिन्ब्रह्मण्यासिन्कर्मण्यसिन्क्षेत्रेऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायामस्यां देवहृत्यां स्वाहा॥

The Sarasvatyanuvāka of XXV. 23³.

Introductory remarks of Devapāla:

अत्रानुवाके ब्राह्मण आर्षे । अनुष्टुप् छन्दः । गन्धर्वाष्तरोराज-र्षिप्रभृतीनां चरितं द्यन्तरेण स्वरेण याभिगीयते ता गाथा इत्युक्तं । इह च सर्ववाष्ट्रपा सरस्वती तद्रृपेण च वधूरुपचर्यते ।

सर्गसमुद्भवा हिरण्यगर्भमनुप्रभृतयः पितरस्ते नः पान्तु ॥ 3. The text of this anuvaka is based on the following Mss:

^{1.} Thus the Mss. of Devapāla: Br. ॰ ज्यानामधिपात तन्मावतु।
2. Devapāla explains: अवरेभ्यो निकटेभ्यः पितृपितामहादिभ्यो ये परे

^{1.} ATCD: the four copies of Devapāla with the bhāṣya.

^{2.} Br.: the text of Br. according to the Lahore and Bombay Mss.

^{3.} T¹: a Tuebingen Ms., see Schroeder, die Tuebingen Katha Hss. page 7.; in sarada writing, accented in the way which is usual with the Kathas.

^{4.} P¹: a Parisian Ms. (a socalled reaka), No. 786, equally accented.

^{5.} P2: another Parisian Ms., No. 230.

^{6.} Brl.: the Berlin rcaka.

^{7.} St.: the Stein Icaka (or rather Karmakandapad-dhati) from Oxford.

^{8.} Bo1: a Bombay reaka.

^{9.} Bos: another Bombay rcaka.

^{4.} Thus T; सवर्णन ACD.

मनोमेघप्रभृतिश्चा गन्धर्वः । तद्रूपो वरः स्तुत्यर्थमुच्यते ॥
संरखित प्रदेमव सुभगे वाजिनीवित ।
यां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायाम्यस्याप्रतः ॥ १॥
दे०। सरस्वित इति । प्रेत्युपसर्गः । अवत्याख्यातेन संबध्यते । हे सरस्वित सा त्विमदं कर्म प्राव गोपाय । सुभगे सर्विहत-कारिणि । वाजिनीवित वाजिन्यः फलपाकान्ता ओषध्यः तद्वती । स्तनियं सुरूपा वाप्रपा सरस्वती वृष्ट्यादिद्वारेण सा का। यां त्वामहं प्रागायामि शब्दयामि स्तौमि । अग्रस्थितां व

शब्दब्रह्मविवर्तत्वात् ⁶ सारस्य ⁷ सरस्वत्याश्च शब्दरूपत्वात् ⁸ ॥

योग्रे सर्व समभवद्यस्यां विश्वमिदं जंगत्। तामद्यं वाचं गास्यामि या स्त्रीणाम्रुत्तमं मनः॥२॥

दे० । याग्रे सर्वे । तां चाद्यासिन्नहिन वाचं सरस्वतीं गास्यामि शब्दियण्यामि । या स्त्रीणामुत्तमं मनः । मानसं प्रकाशनं । प्रकाशात्मिका हि वाक् प्रकाशरूपं च हृद्यं चेतः । या चाग्रे प्रथमं सर्गादौ । सर्वे समभवत् 10 । सर्वे 11 विवर्तकृषा 11 बसूव । यस्यां चेदं वर्तमानं विश्वं सर्वे जगद्धिश्रितम् ॥

यं इहं पूर्वे जना रे आसन्पूर्वे र पूर्वतरे भ्यः।

मूर्धन्व एस्तेम्यो गन्धर्वः पुरा देवेम्य आतपत् ॥ ३ ॥ दे०। य इह पूर्वे जनाः। ये इह जगित पूर्वे जना अभूवन् तत्पूर्व-तरेभ्योऽपि च पूर्वे तेभ्योऽपि पुरा गन्धर्वो मूर्धत्वान्नाम्नासीत् । किं बहुना। देवभ्योऽपि पुरा ¹³ य¹³ आतपत्। प्रकाशितवान्ब्रह्म-

^{1.} घनोमेघ॰ T. 2. The correct reading is प्रगायामस्यप्रतः see Pāraskara gṛhs. I. 6.2. 3. फछानांकान्ता CT. 4. ०थिरनुनाम्पा TAC. 5. अमेस्थि० CT. 6. Thus CT; ०विवेतत्वात् D, वि(वृ)क्तित्वात् A. 7. सरस्य TAC. 8. षट् च रूप० C, षट् चडूप०
T. 9. ॰भरदा० D and P². 10. ०भरत् D. 11. सर्वविवरू० D. 12. The correct reading is preserved in the Mantrapātha 1.3.4: जनासः (instead of जना आसन्). 13. यः पुरा ACT.

रूप इत्यर्थः । गां सरस्वतीं धारयति वृणोति वा गन्धर्वः । सरस्वती वागात्मिकयमधिगीयमाना कन्या प्रजापतिरूपो गन्धर्वो वर इति प्ररोचनार्थः ॥

यं एति सर्वतः प्रांग्भ्यो दिग्भ्योऽधि पंत्रमानः । मूर्धन्वा १६तेभ्यो गन्धर्वः पुरा देवेभ्य त्रातपत् ॥ ४॥

दे०। य एति । यो वायुरूपः सन्सर्वत एति आगच्छिति । अधिपव-मानः आधिक्येन पवित्रीकुर्वन् । अतश्च प्रागादिभ्यो दिग्भ्य आगच्छतः प्राच्यादिभेदेन ² व्यपदेशभेदात् ³ भिन्ना वायवो भवन्ति । तेभ्योऽपि देवेभ्यो वायुभ्य ⁴ पुरा पूर्व मूर्धन्वान्गन्धर्व आतपत् ॥

सं भगवो नं मिरिष्यस्यहं चेद्सि भेषजम् ।

मूर्धन्व १ स्तेभ्यो गन्धर्वः पुरा देवेभ्य द्यांतपत् ॥ ४ ॥
देव । स भगवः । यः पूर्वोत्पन्नः सन् । जीवात्मानमाह । प्राणाख्यो वायुः ।
हे भगवः । भगवन् । जीव । स त्वं मरणधर्मापि न मारिष्यसि ।
यावदहमस्मि भेषजं तिष्ठामि । इन्द्रियैः सह । तेभ्योऽपि
देवेभ्यो वोतनादिकर्मकेभ्यः प्राणिन्द्रियेभ्यः पुरा मूर्धन्वानान्धर्व

हिरएयवर्णो वैरुम्पः सं त्वा मन्मनसं करोतु । यद्राजायाति सीमति समुद्रीमव सौभ्रवः ॥ ६ ॥

आतपत्॥

^{1. ॰}मध्यगीयमाना DCT. 2. प्राच्यादिदेशभे० TC. 3. ०भेदा A. 4. om. D (reading देवेभ्य:). 5. सु Br. (both copies) and St. 6. चिदस्मि T¹, with accent on चि०, only, and Bo¹. 7. Only in A. 8. चैरम्प: D (and this is the reading, accepted by Devapāla in his bhāṣya). All the other Mss. read either चैहम्प: or चैहम्प:; in śāradā writing the sign for इ and इ is nearly the same; the Lahore Ms., a Devanāgarī copy of a śāradā original, has चैहम्प: I

दे०। हिरण्यवर्णः । स प्रकृतो गन्धर्वः प्रजापितः । हे वधु त्वां मन्मनसं करोत्विति वर आचष्ट । मदेकचित्तां पतिव्रतां करोत्वित्यर्थः । कीदशः सः । हिरण्यवर्णः । भासुरः प्रकाशैकरूपः । वैरम्पः । वीरस्य योगिनो मोहवैरिव्यपोहनसमर्थस्य कर्म वैरं । तत्पाति रक्षतीति वैरम्पः । सौभ्रवः । शोभनभूमध्यसंयमात्प्रतीतो योगिनां । राजा । राजमानः । सिमितिं । संप्रामिव । समुद्रिममं संसारदुः खभारं तारयतीति शेषः ॥

^{1.} Thus also A originally, but changed into गन्धर्वपति: 3. Thus ACT, वैरम्पः D. 4. वीर्थस्य ACT. 2. भास्वर: A. 5. ? D: योगिन: (योगवैश्वियपोहनेत्यन्यप्रश्ने) मोहनसमर्थस्यः A: योगिनो मोहवैरिव्यमोहनसमर्थस्यः TC: योगिनोमोहवैचित्यमोहनसमर्थस्य. 6. AD वैरम्प:, TC वैरूम्: -In the Mantrapatha (I. 3.6) the name is ऐरम्म, in the Paraskara grhyasutra (I. 4.15). वैकर्णः । Instead of संयमात् C: सांयमात्, T: सायमात्, A has oसंयमातीतो। 8. Now follows in Devapāla's bhāşya what seems to be either the commentary of a lost verse (and to this seemingly also D points, where the verse numbered by me 7, is reckoned as 8), or a second explanation of verse 4. To me it is probable, that Devapala knew two recensions of this verse 4. In no other text there is the least trace of this (lost?) verse. The bhasya then of Dev. runs: य एति । प्राग्न्यो (A: सर्वप्राग्भ्यो) दिश इति । पञ्चम्याः स्थाने व्यत्ययेन प्रथमा । केचित्प्राग्भ्यो विशे-ष (प्राग्स्यो दिश AD) इति पठन्ति । तत्र छान्दसो वर्णव्यत्ययः । पुराणतरच्छा-न्दसास्तु पठिनत प्रागादिभ्यो अधि पवमान इति । अर्थं च न्याचक्षते । प्राक प्रथमं वाभिधीयते (वातिधी • D) वा गच्छति । प्राग्वा (A ins. सर्वाभ्यः, TC: सन्नान्यः) सर्वतो दिग्भ्यः पवमान एतीति (पवमानवतीति TC) विच्छिन्नसंप्रदायेषु (किञ्चनसंपातयेषु TC) शताध्ययनवर्तिषु मन्त्रेषु अपौरुषे थेषु यथेच्छं परिकल्पनात् (oनं A)। पाठानां गत्यभावेन यथादृष्टि (CT om. यथा) प्रदर्शनं क्रियमाणं सतां मध्येनोपालभ्यं (सतामग्न्येनोपालभ्यं D) क्चंथन ॥

नं वातस्याभिवायते । नोद्वातस्याभिधीयते । नं वातस्याधुरं वहतो नोद्वातस्यापमीयते ॥ ७॥

दे०। न वातस्य। वातस्याभ्यम्रे^६ नान्येनापि देवेन वायते गम्यते। न व वातस्याभिमुख्येन केनापि धीयते। आगन्तुं मान्यते। वातस्य धुरं वहतः⁷। पृथिव्यादिकं धारयतो विमानादिकं च प्रेरयतः। नान्येन केनाप्यपमीयते सह गम्यते। माहात्म्यमाचार्यते। इदिति निपातः सहार्थे। पुनः पुनर्वातशन्दो-दीरणमितशयार्थे । अहो रमणीयाहो रमणीयत्यादिवत् । केचित्तु पठिति । नोद्धातस्याद्ध धीयते। न उत् वातस्य आत् ह धीयते। उकारो वर्णागमः 10। हशब्द इतिहासे। न वातस्य 11 धुरं वहतो अन्येनाधीयते। सहायेनावगम्यते॥

त्रांसद्यो¹¹ हरितो" रथः सौभ्रवः सुहिरएययः । तं वात ईद्रुजीयत्युद्धातो दृढया धुरां ॥ = ॥

दे०। आ सत्यः । आ इत्युपसर्गः । ध्रजीयतीत्यनेनाख्यातेन संबध्यते । सत्यः सत्यप्रधानः । हरितो हरितवर्णः । आदित्यरथः । अथवा सत्यप्रधानश्च ते हरयोऽभ्वाः ते विद्यन्ते यस्य स सत्यहरित

^{1. ॰}वायति Bo² only; T¹ accentuates वातस्यामि०, P¹ वातस्यामि० 2. Instead of नोद् (thus T¹, St. Bo¹, P¹, the Lahore copy of Br. and A) D has नेद्, CT न and the Bombay copy of Br. नोः 3. This is the reading of the plurality of the Mss.; वातस्य पुरं D. 4. वहनु A, Br., Bo¹. 5. Instead of नोद् D नेद् only (and cp. Devapāla: इत्). 6. Thus D; वातस्याप अभि CT, वातस्याप्यमे A. 7. वहनु: TC. 8. ॰रणमितिसहाधै: TC. 9. ०रमादि TC. 10. ॰गमस्थ: D. 11. This is the reading (not given, however, by Devapāla) of the plurality of the Mss.; the accentuation is wrong; आ सत्यो D only (आसत्य the Bombay copy of Br., with which cp. Devapāla also!). The meaning seems to be: "the car must be ascended." 12. Thus the accents according to T¹ and P².

इति वत्वर्थीयस्तकारः । सौभ्रवः । भ्रूसंयमेन तीद्यहिष्टि भिरिप द्रष्टुं शक्यः । हिर्ग्ययः हिर्ग्मयः तैजसः । तमुद्रातः अर्ध्वगतिर्वातः । श्राभ्रजीयति गमयति । विवर्तस्य प्रजापति-रूपस्य वायोर्माहात्म्यवर्णनं । कया भ्रजीयति उद्घात दृढया भुरा । अर्ध्व उत्कृष्टो वात एव दृढा भृः तया ॥

तंत्रैव राजन्दुन्दुभयस्तेव दुन्दुभिरानकः। तंत्र वातोद्वातां ऋशो तंत्र चैत्ररथं वनम् ॥ ६ ॥

दे०। तवैव राजन्। मूर्घन्वान्गन्धर्व उच्यते। हे मूर्घन्वन्नाजन्। तवैव दुन्दुभयो जयोद्धोषण्वाद्यविशेषाः उत्कृष्टवादाः शब्दादयः प्रकाशनपराः। तथा श्रानकः। पटहाख्योऽपि दुन्दुभिविशेषः। तथैव वातस्तिर्यग्गतिः पवनः। उद्घातः अर्ध्वगतिर्वातोऽधः पातित्वादुद्धातः । तौ तथाश्वौ। श्रथवा देहगतः प्राणो वायु- यद्धातः। श्रपानो वातः। तौ वातोद्धातौ प्राणापानौ शरीरस्य रथस्याश्वाविव सर्वप्राणिनां। चैत्ररथाख्यं वनं देवोद्यानं तवैव सर्वविभवास्वत्स्वामिक इत्यर्थः॥

ते शुक्रं शक्रस्याविन्दन्पराश्चं निहितं गुंहा।

मूर्धन्वा ११ते स्यो गन्धर्वः पुरा जन्नुस्य श्रातृदः ॥ १०॥

दे०। ते शुक्रं। ते देवाः वाय्वादयः शक्रस्य शक्रस्य सर्वकारणस्य प्रजापतेः शुक्रं सारमिवन्दन् ज्ञातवन्तः। पराश्चं परोत्तं गुहायां हृदये विदुषां निहितं । श्रविद्याभेदप्रपश्चो वा गुहा। यहा।

शक्रस्येन्द्रस्य शुक्रं प्रजननसुदकतक्षणं । गुहायां रिमसंघाते निहितं परोत्तं ज्ञातवन्तः। ते देवास्तेभ्यो देवेभ्यः पुरा पूर्व

^{1.} Thus D; इति इत्यर्थीय॰ ACT. 2. ॰यते C, ॰याते A. 3. ॰यते D. 4. Thus the four Mss. 5. Thus D; ॰पति॰ ताद्वान्ता ACT. 6. ॰भवात्वत्स्वा॰ D, ॰भवास्त्वस्वा॰ CT, ॰भवस्वत्का॰ मिक A. 7. शुक्रस्या॰ St, Bo¹ and the four Mss. of Devapala in the text part; P¹ has: ते शुक्रस्यानकस्या॰. 8. Cp. RS. VIII. 1.12.

मूर्धन्वान्गन्धर्वः श्रविन्दत् । किमवधि श्रातवान् । जतुभ्य श्रातदः । श्रा जतुभ्यः श्रातदः । जत्रूणि संश्लेषणानि सर्वा-दिकारणानि । सपितदोः कसुन् । तदः तर्दनं विनाशः । श्रा स्रष्टेः श्रा प्रत्यात् । यदुत्पादनप्रत्यसंपादनसामर्थ्ये । तन्मूर्ध-न्वानविन्दत्सकत्मिञ्जुतः ॥

हिरएयवर्णं सुंवृतं शोभमानं कन्याया हंसं परिगृह्य पुरायम् ।
सा पुत्रकामा सुमगाय भर्त्रे भवेद्वेशेयं गिरिवित्स्थराय ।११।
दे० । हिरएयः । एष कश्मीरेष्वेव संप्रति पठ्यते । वर श्राच्छे कन्याया हस्तं गृहीत्वा । श्रहं वशीयान्भव भूयासं । भवेति व्यत्ययेन मध्यमपुरुषः । श्रथवान्तरात्माभिधीयते । कन्याया हस्तं गृहीत्वा । हे श्रन्तरात्मन्वशीयान्भव । गिरिवित्स्थराय । पर्वतवत्स्थैर्याय भूयासमहं । स्थिराग्रुरित्यन्ये पठिन्त । पर्वतव्हशीयान्स्थराग्रुरहं भूयासमिति स्पष्टस्तन्नार्थः । वधूं प्रत्याह । हे चधु त्वमि या मयोदुह्यसे सा भन्ने भन्नेर्थं पुत्रकामा भव । कामनं कामः । पुत्रार्थ एव कामो रितर्यस्थाः सा पुत्रकामा । किमर्थं । सुभगाय । सोमाग्याय । पुत्रवती हि सती लोके स्थाध्या भवित न तु रत्येकफला । भर्त्रविशेषणं वा सुभगायिति । हस्तं । विशिनष्टि । हिरएयवर्णं सुवर्णकान्ति । सुवृतं विश्वनिष्ट । हिरएयवर्णं सुवर्णकान्ति । सन्त्रवत्परिग्रहात्पुर्यं पवित्रम् ॥

^{1.} Read तदः ? 2. संश्लेषाणि D. 3. सर्वकार॰ CAT. 4. Pāṇini III. 4.17. 5. This word to be cancelled? 6. सुमृतं D and so in Brl. above the line. 7. Read perhaps two words कन्या या; but then भवेत् is to be taken as third p. optative. 8. This is the reading of A. T. P 1. Bo1, Bo2; भवेद्वशीयं TC; and Br. भव वशीयान् D (this reading is presupposed by the bhāṣya). Probably the words are: भव इद् वशा इयम् IT1 accents: भवेद्वशेयं, P1: भवेद्वशेयं I 9. ० स्थिरायाइं ACT. 10. मयोद्वशेसे DA. 11. सुमृतं D again. 12. संपूर्णं D.

वैरुम्पे मुनिपर्वतं गिरौ हरितसंकाशे।

संकल्परमणे इमरा उभी संगनसी वरावः ॥ १२ ॥

दे०। वैरम्पे³ । सम्यकसंसारभाजनकृतपरिहितश्रौतसार्तविहित-प्रतिषद्धकर्मकलापदम्पतिपरलोकसर्गफलोपभोगवर्णनमेतत्⁴। वर श्राह । हे वधु वैरम्पास्ये⁵ मुनिजनसेविते पर्वते हरित-संकाश सुवर्णमये मेराविति यावत्। संकल्पमात्रेण सर्वाभिल-षितसत्फलप्राप्तियेत्र तत्र संकल्परमणे। श्रमरौ श्रमरणधर्मकौ। देवौ भूत्वोभावपि सुमनसौ⁶ प्रसन्नचित्तौ चरावः। संचरि-ष्यावः। पुरुषायुषे पूर्णे॥

श्राणीव रथवेष्टसिं वने वारिवर्षएये । बसुकां स्थिवचिसिनी विश्वानी मन्मना भूयाः ॥ १३॥

दे० । त्राणीव । त्राणी ईषा रथकाष्ट्रिका । हे वधु त्वमाणीव रथवेष्टसि रथव्यापिनी यथा रथव्यभिचारिणी तथा मयि भूयाः । पवित्रा-वशब्द्¹⁰उपमायां। तथा वने मेघे वारिवर्षण्या ¹¹ विद्युत्तता यथा ¹²

^{1.} Thus, or बैडम्पे (cp. vs. 6) nearly all Mss.; वैरम्पे D 2. सुमनसो of the Mss. of Devapāla D only, and and Br. the Lahore copy of Br. 3. Here C only वैरुम्पे or वैडम्पे 4. Thus D; instead of कलापदम्पति A: फलापति, TC: फलास्पदंपति. 5. Thus D, CT वैहम्पा॰ or वैडम्पा॰; A हे वरम्पाख्ये. 6. Thus (सु॰) all four. 7. Thus most of the Mss.; रथेवेष्टसि DCT; रथेविष्टसि Bo2. 8. Thus T1, St, P1, Brl, Bo1. व्यर्वण्या and the Mss. of Devapala; ॰वर्षण्या the Bombay Ms., ॰विण्या the Lahore Ms. of Br. 9. वसुगा D and Brl. (above the line), all the other Mss. वसुका; Devapala presupposes वसुगा. Moreover, instead of this word all the Mss., exc. CTD, read here अप्सरा: (see vs. 13). The two copies of Br. omit the last half of vs. 13. and the first of 14. 10.? Thus D; पवित्रं च शब्द A ; ॰ त्रंचशब्द TC ; read : इवशब्द ? 11. ॰ विष्ण्यो CT , oवर्षिण्या A. 12. Not in TC.

श्रव्यभिचारिणी मेघं विना न¹ दृश्यते तथा त्वं मीय भूयाः । वारि वर्षत् पतत् नयत्यनुमापयतीति वारिवर्षण्या² तडित्। श्रप्सराश्च सेत्यादुः³। वस्नि धनानि गच्छतीति वसुगा⁴। धनवती भूया इत्यर्थः। तथा च स्र्यवर्वसिनी तेजस्विनी भूयाः। विश्वनी च ईशाना । मन्मनाश्च मिय दत्तवित्ता। पतित्रता भूया⁵ इत्यर्थः॥

यांसां उपिर तिष्ठति वने वारिवर्षण्ये । अप्सराः धूर्यवर्चिसिनी विश्वनि मन्मना भूयाः ॥ १४ ॥ दे०। यासा। अध यासौ तिडद्रूपधारिणी अप्सरा उपिर तिष्ठति सैवेह त्वं रूपान्तरेणावगतवती । अहं च मेघो वारि-वर्षण्याः । अतश्च मिय त्वं दत्तचित्ता भूया इति समानं पूर्वेण ॥ अश्वत्थक उपिर श्येनो रमणीयतरो नाम ।

तिसन्ह रम्भा रमते शक्तं इव परितर्बम्यायाम् 12 ॥ १५ ॥ दे०। अश्वत्थकः । प्रशस्तो वटवृत्तोऽश्वत्थकः । तत्रोपरि श्येनः शंसनीयो रमणीयतरो नाम गन्धर्व आस्ते । तिसन्धप्सरा रम्भा नाम रमते क्रीडित । शक्त आदित्यः। यथा परितर्बम्यायां 13 रात्री विश्वास्यित ॥

आस्यन्दमाना सुभगे निर्गिरिभ्यः सरस्वति।

^{1.} Not in A. 2. oिषण्या ACT. 3. Thus D; अप्सराश्चेताहु: A; अप्सराश्च महाहु: firs hand of C, corrected into oमरयाहु:
Has Devapāla here in view the following verse? 4. oका
A. 5. भ्याद all. 6. Perhaps the original reading of the
text was: बने वारि वर्षण्येव। सुगा सूर्यः 7. तिष्ठास A, T¹, P¹,
Brl., Bo¹, Bo²; तिष्ठसे C.D. 8. Thus the accent here (cp.
vs. 13). oन्ये here all the Mss. 9. See note 9 on page 299.
10. अवतीणी instead of आगतवती CTA. 11. Thus D; oषण्यः
A. oषिण्यः TC. 12. With the F Bo¹, St, T¹ P¹, and of the
Mss. of Devapāla D, 13. With the F DAT.

मातेव दुहिर्त्यः कुल्याम्यो विभजा वसु ॥ १६ ॥

दे०। आस्यन्दमाना। सरस्वतीं नदीं वाचं वा मध्यमामभ्यर्थयते। हे सरस्वित सुभगे। निर्गता। गिरिभ्यः स्यन्दमाना स्नवन्ती। कुल्या-भ्योऽन्यनदीभ्यो वसु जलमाभज विभजे मातेव दुहित्स्यः यथा माता दुहित्स्यो धनं पैतृकं विभजते तद्वत्। मध्यमवाक्पक्षे गिरयो देहाः। कुल्या गलबिलानि ॥ इदानीं वाग्वा अनुष्दुप् वाक् सरस्वतीति श्रुत्या अनुष्दुभः सरस्वतीरूपत्वप्रतिपादनं। अनु-

ष्डुण्छन्दोरूपेण स्तोतुमाह ॥ मध्यं तेच्छन्दसामाहुर्यत्रादधुनीम³ परेतु⁴ देवाः ।

अरुणियाङ्गोऽश्वोऽस्य देविणा यस्तेद्वेद सं इहागन्तुमहिति ।।१७।।
दे०। मध्यं तत्। छन्दस इति व्यत्ययेनैकवचनं। छन्दसां देवानामसुराणां च । तद्गुष्टुप्छन्दो मध्यं मध्यवार्ते देवा ऋत्विज आहुः वदन्ति। यत्र छन्दसि परेति परागच्छित देवासुरच्छन्दसां मध्यमनुसरित। अनुष्टुबित्यन्वर्थकं नाम देवा अद्धुः। विहितवन्तः। अत्रान्तरा मध्ये अनुष्टुब् व्यवस्थिता। तानि षोडिहानि
ब्रहे विनियुक्तानि। तत्र च षोडिहानि ब्रहे अरुणियाङ्गोऽश्वो विह्यणा मता । सा विहत्व चर्यास्थित स्य राजमुख्यस्यास्यैव छन्दसोऽनुष्टुब्लक्षणस्य । भवतीति संभाव्यते। अत-

^{1.} Thus D; न्यब्रदीस्यो CA. 2. See Kāch. XII. 5: 167. 13 and X. 1: 124.14. 3. Thus Br. T¹ P¹, Brl. P², and of the Ms. of Devapāla A; उज्जन्दसा TC and Bo¹, उन्दस D only. 4. Thus nearly all the Mss.; परेति the Bombay Ms. of Br. and D only. 5. The accents of यत्र and of इहागन्तु० are added by me. 6. उन्दसीति D. The text of Devapāla had, then, उन्दस instead of उन्दसाम्. 7. This seems to refer to brāhmaṇa passages of the kind of Panc. br. XII. 13.27. 8. ACT and first hand of D मध्ये. 9. DTC ins. स्व. 10. See e.g. TS. VI. 6.11.6, Jaim. br. I. 197. 11. स TCA. 12. оरइव्वक्ष्यमाणस्य TCA.

पव¹ भृतं तद्नुष्टुप्छन्दो यो वेद वेत्ति स इह पाणिग्रहणस्थाने आगन्तुमर्हति । ऋत्विग्जनंप्रभृतिः । न तद्विदेवासुरच्छन्दसां तु मध्यवर्तित्वमनुष्टुभ इत्थं ॥

गायत्र्युष्णिगनुष्दुभो वृहतीपङ्कित्रिष्दुभः। जगती चेति श्रेयाच्छन्दसां सप्त जातयः॥

तत्रैकैकाक्षरवृद्धा दैव्यान्येकाक्षरादीनि सप्ताक्षरान्तानि भवन्ति । दैव्येकाक्षरा गायत्री द्यक्षराजुष्टुवित्यन्यादर्शने एवमादि क्रमेण । दैवी जगती । आसुरी च पश्चद्शाक्षरा जगती एकैकाक्षरहान्या च प्रातिलोम्येनान्यान्यासुराणि छन्दांसि भवन्ति । तत्र नवाक्षरा गायत्री भवति । एवं चैकाक्षरादारभ्य सप्तमाक्षरपर्यन्तान्यानुलोम्येन दैवानि छन्दांसि स्थितानि । पश्चद्शाक्षरादारभ्य प्रातिलोम्येन नवमाक्षरं यावदासुराणि । अष्टमं त्यक्षरं वर्गद्वयस्य मध्ये भवति । तेनेयमष्टाक्षरानुष्टुममध्ये भवतीति अलमतिवैतत्येन ॥

इंपीकवर्णे लेखभु सुभगे सिस्मते।

मूर्घन्वा ५ स्त्वा गन्धर्वो मामभिनियच्छतु ।।१८॥

दें । इपीकवर्णे । इपीकं शरकाण्डं । सुवर्णमित्येके । हे सुवर्णवर्णे काण्ड-गौरकारे वा । हे लेखस्रु । अञ्जनलेखवन्द्रुचौ यस्याः सा संबोध्यते । हे सुमगे प्रियदर्शने । सुस्मिते । चारुहासिनि । त्वां मूर्धन्वान्ग-न्धवों मामभि मां प्रति । नियच्छतु नियतां मदेकाधीनां करोतु । स हि कन्यास्वामीत्युक्तम् ॥

उभये त्वा देवगन्धर्वाः सध्येश्वा विद्वयामहे । तेषां यतरान्कामयसे तानम्येहि सरस्वति ॥१६॥

^{1.} एवं DTC. 2. R. perhaps विशेषाo. 3. Cp. the passage cited above from Panc. br. 4. अपू the Lahore Ms. of Br. 5. The Ms. have no accent on the first word, nor on माम्. 6. The accent must be wrong, as the independent svarita is required. 7. oमसि the Lahore Ms. of Br., St, T¹, P¹, and of the Ms. of Devapala A.

दे०। उभये । सोमकयणी वाक् सरस्वत्युच्यते । हे सरस्वति देवा गन्धर्वाश्चोभये सध्यश्चरः। सह अञ्चमानाः। सह भूत्वा। त्वां विह्वयामहे। तव विविधमाह्मानं कुर्मः। तेषामुभयेषां मध्ये यतरान्कामयसे। देवान्गन्धर्वान्वा। तानभ्येहि। आभिमुख्येन गच्छ॥ अभ्यावर्तेऽहं देवान्गायतः कामयामहे।

गायन्तं स्तियः कामयन्ते² नं तथा³ ब्रह्मवादिनम् ॥२०॥ दे०। अभ्यावतें। सरस्वत्याह। गायतो देवानहमभ्यावतें। आभिमु-ख्येन वर्ते। न तु वेदं पठतः सुरान्⁴। यतोऽहं गायत एव कामये इति वचनव्यत्ययः। तथा हि गायन्तमेव स्तियः कामयन्ते न तु ब्रह्मवादिनं वेदानां पाठकम्॥

यांसा उपीरे पर्वत आत्मना रममाणेव ।

श्लीममृद्वी ह वा असि त्वोंज अंजिस शृणातु ।।२१॥
दे०। यासा। उपरि पर्वते गिरो मेघे वा। विद्युद्रूपेण मध्यमवाश्रूपेण वा। आत्मना स्वेन रूपेण। रममाणेव क्रीडन्तीव तिष्ठति। सरस्वती। सा हे वधु असि भवासि त्वं। नास्ति नः संश्र्यः। या कीदशी। श्लीममृद्वी। दुल्ल्गवत्कोमला। जलवृद्धिदानेन। अर्थाभिधानेन वा। ह वै इति निपातौ पादपूरणे। पवं च सति वध्ं वदित वरः। यतस्त्वं सरस्वती तेन त्वया ऊतो रक्षितः सन्। अहमोजिस सित श्रुणोमि। आकर्णयामि। सकलं कर्तव्यं श्रुतिस्मृतिविद्यं कर्तव्यत्या व्यवस्यामि। सहधर्मचरिण्यास्तव लाभवलेन

^{1.} See Kāth. XXIV. 1. 2. The metre could be restored by reading जी कामयते; the verb is thus read by St, T¹, P².
3. Accent added by me. 4. This must be a mistake for गन्धवान ! 5. T¹ is broken off and the accent is neither given by P¹. 6. This is the reading of all the Mss. exc. D which has न्वांत in accordance with the Bhāṣya.
7. Thus all the Mss. (only Bo¹ ऋणोत्), but the Bhāṣya presupposes a different reading.

नत्यर्थः । केचित्तु श्रणोत्विति पठन्ति । तत्राप्ययं सदात्मा श्रणो-त्वित्यर्थः ॥

सा सरस्वत्यनुवाकविवृतिः॥

V. The five verses of XLVII. 6.

युक्तः पुरस्ताद्वह हन्यमग्नेऽग्ने विद्धि क्रियमाणं मयेदम् ।
त्वं भिषम्भेषजस्यासि गोप्ता त्वया प्रस्ता गामश्वं पुरुषं सनेम¹॥१॥
हदा पूतं मनसा जातवेदो विश्वान्यग्ने वयुनानि विद्वान् ।
सप्तास्यानि तव यान्यग्ने तेभ्यो जुहोमि स जुषस्व हन्यम्²॥२॥
यावन्तो देवास्त्विय जातवेदिस्तिर्यञ्चो प्रन्ति पुरुषस्य कर्म ।
तेभ्य एतद्भागधेयं जुहोमि ते मे तृप्ताः काममनुतर्पयन्तु ॥ ३॥
अग्ना अग्निक्यरित प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः ।
स नः स्तुः सयुजायुजा च मा देवानां रीरिषद्भागधेयम् ॥४॥
प्रजापते नहि त्वदन्य पता विश्वा जातानि परि ता बभूव ।
यत्कामास्ते जुहोमस्तको अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥४॥

VI. The Kapotasūkta of LVI. 1.

देवाः कपोत.....(Rs. X. 165 1)...चतुष्पदे ॥ १॥ शिवः कपोत.....(ib. 2)..........चुणकु॥ २॥ हितः पश्चिणी... (ib. 3).........कपोत ॥ ३॥ यदुल्को........(ib. 4).....यस्य दूतः प्रहित एष पति तसीमृत्येव॥ ४॥

^{1.} Cp. Ath. S. V. 29.1. 2. Cp. Ath. S. IV. 39.10. 3. Cp. Sat. br. XIV. 9.3.2. 4. First half Kāth. III. 4: 25.5—Br. has at the end something more: मो अस्मभ्यं रीरिपन्नागर्धेयम् । 5. Thus all the copies of Devapāla and Br., the Stein and a Bombay īcaka बुद्धम०. 6. First three quarters Kāth. XV. 8: 215. 20—21. 7. Devapāla has अचीमक्रणुवाम कार्य रूपा आन्तिमक्रणुवाम क्रमे: 8. Devapāla क्रणुतां instead of क्रणुते and प्रतेश्यो अस्तु instead of क्रथकास्तु.

नुदे त्वा प्रणुदे त्वा कपोतोत्ह्क रक्षसा सह।
यतो न इहागिह तत्र त्वा पुनर्गमयामिस ॥ ५ ॥
ऋचा कपोतं नुद्त प्रणोदिमिषं नयन्तः परि...(Rs. X. 165. 5)
...पितष्टः ॥ ६ ॥
पराङेव परावत² पराचीरनु संपतन्।
अथ यमस्य त्वा गृहे आसूतं परिचाकशत् ॥ ७ ॥
अग्निर्ऋषिः...(Rs. IX. 66. 20)...महागयम्॥ ८॥

VII. The two Anuvākas containing the mantras for the Śrāddha (LXIII)4.

निहिन्म सर्वे यद्मेध्यवद्भवेद्धताश्च सर्वे सुरदानवा मया। रक्षांसि यक्षाः सिपशाचगुहाका हता मया यातुधानाश्च सर्वे ॥ अमासश्चर्षणीधृतो...(K. IV. 7: 33. 10-11)...सुतम्॥ विश्वे देवास आगत श्रुणुत म इमं हविमदं विहेनिषीद्त॥ आगच्छन्तु महाभागा विश्वे देवा वरप्रदाः। ये यत्र विहिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु ते॥ इसं नो देवी०...(K. XIII. 16: 198. 18-19)...स्रवन्तु नः॥ अपयन्त्वसुराः पितृरूपा ये स्पाणि प्रतिमुच्याचरन्ति। परापुरो निपुरो ये हरन्त्यग्निस्तां होकात्मणुद्वसमात्॥

^{1.} इहागाहि Br. 2. Read probably परावत: Devapāla explains as imperative: गच्छ. 3. Cp. Atharvasamhitā VI. 29.3. 4. These two Chapters (their division is not apparent from the Mss.) probably belonged to the supposed Mantrādhyāya, which, as a whole, has been lost. They contain some verses and formulae, not mentioned in the chapter on Srāddhas. 5. This verse not given by Devapāla. Br. remarks: तत्र सिद्धार्थकान्यूमी क्षिपद्कारपुत्ति । 6. Br.: इति विधान्येवानावाहयेव्। 7. As Devapāla explains: आनिपीदत, the original reading probably is: हवमेदं। 8. Only given by Br. with the remark: जपेकृतीयं मन्त्रं तु पौराणं पुण्यवर्धनम्। 9. Only given by Br.: शं नो देवीरिति मन्त्रेण पांधं चैव प्रापयेव्।

अपेतो यन्त्वसुरा ये पितृपदः॥ उदीरतां(Rs. X. 15. 1.)..... हवेषु ॥ पत पितरो मनोजवैरागच्छत पितरो मनोजवैः। ये निखाता ये परोमा गर्भाद्येऽवंपेटिरे । सर्वीस्तानग्न आवह पितृन्हविषे अत्तवे ॥ आगच्छत पितरो मनोजवसः पितरः पितरः शुन्धध्वम् ॥ आ मे यन्तु पितरो भागधेयं विराजाहृताः सिळळात्समुद्रात्। अस्मिन्यन्ने सर्वकामां हाभन्तामश्रीयमाणानुपजीवन्त्वेनान्॥ अन्तर्दधे पर्वतैरन्तर्मह्या पृथिव्या। दिवा दिग्भिरनन्ताभिरन्तरन्यान्पितृन्द्धे॥ अन्तर्दधे ऋतुभिरहोरात्रैः ससन्धिकैः। अर्धमासैश्च मासैश्चान्तरन्यान्पितृन्द्घे ॥ यास्तिष्टन्ति या धावन्ति या अदुग्धाः परिसस्त्रपीः । अद्भिर्विश्वस्य धर्त्रीभिरन्तरन्यान्पितृन्दधे ॥ अमृता वागमृता आपोऽग्निर्वाचोऽमृतं तित्रवृदेकधाम ताभि-र्मत्प्रत्ताभिः स्वधया मद्भ्वभिहास्मभ्यं वसीयोऽस्तु देवाः॥ यन्मे माता प्रलुलोभ यचचाराननुवतम् । तन्मे रेतः पिता वृङ्क्षामाभुरन्यो ²ऽवपद्यताम्॥ यन्मे पितामही प्रलुलोभ यश्चचारान नुवतम्। तन्मे रेतः पितामहो वृङ्कामाभुरन्योऽवपद्यताम् ॥ यन्मे प्रितामही प्रछुलोभ यचचारान गुवतम् ।

^{1. •} सुसूपी D only. 2. Thus here and in the following mantras the Lahore Ms. of Br. (in accordance with the Mantrapatha); the Bombay Ms. of Br. वृङ्कामाभूर०. Devapala, who reads throughout वृङ्कामाभिरन्यो, knows the other reading: मासुरन्योऽवपद्यतामिति केचित्पठन्ति । तत्र आसुशब्दः स्वधाः निष्ककादिपर्यायः। मा निष्ककमागादन्यः।

तन्मे रेतः प्रिपतामहो वृङ्कामाभुरन्योऽवपद्यताम् ॥ आदित्या रुद्रा वसवो मे सदस्यास्तेषां सख्ये स्वधया मद्ध्वम् । स्वधां वहध्वममृतस्य योनिं यात्र स्वधा पितरस्तां भजध्वम् ॥ सोमाय पितृमते स्वधा नमः। अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नमः॥ ये मामकाः पितरः पार्थिवासो ये अन्तरिक्षे ये दिवि समुद्रे¹। ये वाचमाप्त्वा अमृता बभृबुस्तेऽसिन्यन्ने सर्वकामां हमन्ताम् ॥ पतद्वः पितरो भागधेयं पात्रेषु दत्तममृतं स्वधावत् । अक्षीयमाणमुपजीवतैनं मया प्रत्तं स्वधया मदध्वम् ॥ अयं यज्ञः परमो यः पितृणां पात्रे देयं हविरद्यमग्नेः । मनश्च वाक्च पितरो वः प्रदानैरिश्वभ्यां प्रत्तं स्वधया मद्भ्वम् ॥ एषा व ऊर्गेषा वः स्वधा तामत्त च पिवत च मा च वः क्षेष्ट्र । येह पितर ऊर्वेवता³ तस्यै वयं ज्योग्जीवन्तो भूयासा ॥ आमासु पक्तममृतं निविष्टं मया प्रत्तं स्वधया मदध्वम् । बैश्वदेवे हविषि पिन्वमानं विश्वेषु भूतेषु पृथङ् निविष्टम्॥ पृथिवी ते पात्रं द्यौरिपधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं जुहोम्यूर्गस्यूर्जीदा ऊर्ज मे देहार्ज मे घेहार्ज मे देहार्ज मिय घेहाक्षितिरसि मा मे क्षेष्ठा अमुत्रामुष्मिल्लोक इह च॥ इदं विष्णु॰ ····· (K. II, 10: 15, 9-10) ···पांसुरे ॥ विष्णो हव्यं रक्षस्व॥

प्राश्चन्तु भवन्तः। अमृतं जुषध्वम्। अमृतं भुञ्जीत ॥ यन्मे प्रकामादुत वाष्यकामादसंसिद्धे ब्राह्मणेऽब्राह्मणे वा । यत्स्कन्दिति निर्कातिं पाथ⁵ उग्रामग्निष्टत्सर्वे शुन्धतु । उशन्तस्तेन पितरो मदन्तां तेन पूतेन देवता माद्यन्ताम् ॥ अहोरात्रेः ससन्धिकेरर्धमासैर्मासैर्क्नतुभिभे⁶। परिवत्सरेः संवत्सरस्य क्रुप्तिभिरन्तरन्यान्पितृन्द्धे ॥

^{1.} ये दिवि ये समुद्रे or दिवि ये समुद्रे Br. 2. क्षेष्ठाः Devapala. 3. oदेवतासु Br.; देवता च DCT. 4. कन्यं elsewhere Br. 5. पाथम् Br. 6. ॰धमांसैश्च मासै॰ Devapala.

यद्वः क्रव्याद्जहादेकमङ्गं पितृलोकं जनयञ्जातवेदाः ।
तद्व पतेन पुनराप्यायतामरिष्टासः पितरो मादयध्वम् ॥
स्वधां वहध्वममृतस्य योनिं यात्र स्वधा पितरस्तां भजध्वम् ॥
पृथिवी द्विरक्षिता तृतिः स्वधानुपदस्ता तां पृथिवीं द्विमक्षितां
तृति स्वधामनुपदस्तामग्निरिव पृथिवीमुपजीवासौ ये चात्र त्वान्वेषा
ते स्वधा ॥ अन्तरिक्षं द्विरक्षिता तृतिः स्वधानुपदस्ता तामन्तरिक्षं
द्विमक्षितां तृतिं स्वधामनुपदस्तां वायुरिवान्तरिक्षमुपजीवासौ ये
चात्र त्वान्वेषा ते स्वधा॥

द्यौर्दविरिक्षिता तृप्तिः स्वधानुपदस्ता तां दिवं द्विमक्षितां तिप्तं स्वधामनुपदस्तां सूर्य इव दिवमुपजीवासौ ये चात्र त्वान्वेषा ते स्वधा ॥ येऽत्र पितरः प्रेता युष्पांस्तेऽनु य इह पितरो जीवा असां-स्तेऽनु । येऽत्र पितरः प्रेता यूयं तेषां विसष्ठा भूयास्थ य इह पितरो जीवा वयं तेषां विसष्ठा भूयास्थ ॥

पतानि वः पितरो वासांसि । अतो नो उन्यत्पितरो मा यूढ्वं । वीराञ्च पितरो धत्तः ॥

ऊर्जे बहन्तीरमृतं घृतं मधु पयः कीलालं परिस्नुतं स्वधा स्थ पितृन्मे तर्पयत॥

मा मे क्षेष्टा बहु मे पूर्तमस्तु ब्रह्माणो मे जुपन्तामन्नमन्नम् । सहस्र-धारममृतोदकं मे पूर्तमस्त्वेतत्परमे क्योमन् ॥

येऽग्निदम्धाश्च ये जीवा येऽप्यदम्धाः कुले मम । भूमौ दत्तेन तृष्यन्तु तप्ता यान्तु परां गतिम् ॥

यन्मे रामः शकुनिः श्वापदश्च यन्मे अशुचिर्मन्त्रकृतस्य प्राहात्। वैश्वानरः सविता तत्पुनातु तिस्मिन्पूते देवता मादयन्तां तेन पूतेन पितरो मदन्ताम्॥

देवाश्च पितरश्चेतत्पृतमत्रोपजीवन्तामस्मिंहोके मां धत्त ॥ जीवेम शरदः शतं पश्येम शरदः शतम् । अथासम्यमूर्ज धत्त ज्योतिर्ध-त्ताजरं न आयुः ॥

^{1.} वर्षिष्ठा Devapala. 2. दत्त the Lahore ms of Br.; cp. Ad on LXIII. 15.

यदन्तिरक्षं...(K. IX. 6: 109. 19-20)...दुष्कृता ॥
तृष्यन्तु भवन्तः पितरो ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत।
तृष्यन्तु भवन्तः पितामहा ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत।
तृष्यन्तु भवन्तः भितामहा ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत।
तृष्यन्तु भवन्तः भितामहा ये च भवतोऽनु ये चास्मास्वाशंसन्ते
तृष्यत। तृष्यन्तु भवत्यो मातरो याश्च भवतीरनु याश्चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत। तृष्यन्तु भवत्यः पितामह्यो याश्च भवतीरनु याश्चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत। तृष्यन्तु भवत्यः प्रितामह्यो याश्च भवतीरनु याश्चास्मास्वाशंसन्ते तृष्यत॥
दानारो नो प्रिवर्शन्तां वेदाः सन्तिरेव च । श्वदा च नो मा

दातारो नो 1 ऽभिवर्धन्तां 1 वेदाः सन्तितरेव च । श्रद्धा च नो मा विगमदृहुदेयं च नो अस्तु ॥

अन्नं च नो बहु भवेदितथींश्च लभेमिहि। याचितारश्च नः सन्तु मा च याचिष्म कं चन॥

दां नो भवन्तु....(K. XIII. 14: 196. 9-10)...अमीवाः॥² वाजे वाजे..... (K. XIII. 14: 196. 11-12)...देवयानैः॥ आमा वाजस्य...(K. XIV. 1: 200. 15-16)...गभ्यात्॥

VIII. The Sūkta of the adbhutasānti (LXXII. 3)3.

यन्नो भयं गृहमागादबुद्धं यहेवतः पितृतो यन्मनुष्यतः ।
आग्नर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥१॥
यदद्भृतं प्रहितं नो अमित्रैगृहे निखातं यदि वापि क्षेत्रे ।
आग्नर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥२॥
यदद्भृतं प्रहितं नो अमित्रैग्वां गोष्ठे यदि वा पश्नाम् ।
अग्नर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥२॥
यदारोहच्छकटं यद्भ्यं गौरात्मवधे ज्ञातिवधाय सृष्टः ।
अग्नर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥४॥
यां गोमायुर्वदिति यामुत्कृतो याश्च वाचो अशिवा वदन्ति ।

^{1.} न: प्रवर्धन्तां Devapāla. 2. Only given by Br. 3. The text of this sūkta is found in Devapāla, Br., T¹, T² and Bo¹. 4. Devapāla: अशिवाः सृगाल्यः।

अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥५॥ यद्धे तुर्धे तुं धयित श्वा वा श्वानं खादति रासभे युगे । अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥६॥ चन्द्रप्रहे सूर्यप्रहे यद्भयमुल्कापाते भूमिचले उवस्फू जें । अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥७॥ यद्द्रतं यदिह किंचिद्भृतं भविष्यदभवद्यदिह कहिंचित् । अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥८॥ अग्निर्यविष्ठः प्रणुदातु तद्भयं शं नः प्रजाभ्यः शमु नः पशुभ्यः ॥८॥

^{1.} Devapala: अवस्फूर्ज: विद्युत्पात: । 2. Mss. exc. Devapala insert भन्यं। 3. ०६यदभवतादिह D, ०६यदभवदिह A, ०६यदभवदि Br., ०६यदभवदि T.

INDEXES.

I. List of the Mantras guoted. A. From the printed Kāthaka.

- 5: 106, 6-11.
- अग्न आयंपि 25. 19: Kāth, ār. (Schroeder, Tueb. Katha Mss. p. 73).
- अग्निर्मुर्था 49. 1, 73. 5: VI. 6: 58. 20-21 (-59.6).
- अग्निस्तविश्रवस्तमं 32.8: II. 15: 20, 11-12.
- अग्नेरायुरसि 34. 5, 36. 2, 5: XI. 7: 152, 19-20.
- अहश्रह्म 37. 5: IV, 11: 36. 14-15.
- अन्नपते अन्नस्य 39, 2: XVI. 10: 231, 19-20.
- अपास्मदेत 45.8, 72.2: XXXVIII. 13: 115. 3-10.
- अभ्यातानाः 25.13, 47.8: XXXVIII. 14: 113. 3-7.
- अभ्यावर्तस्व 37.4: XVI. 14: 237. 3-4.
- अम्बा नामासि 54.3: XL. 4: 137. 14-15.

- अहोमुच ऋचः 42. 3:XXXVII. अम्भः स्थ 58.3: VII. 1: 62. 9-13.
 - अयं यज्ञ: 47.13: XXXV. 3: 53.3-4.
 - अयाः 47.14: XXXIV. 19: 49, 22-23,
 - अब ते हेड: 60.5: XL. 11: 146. 5-10.
 - अश्विनोः प्राणः 36.10: XI. 7: 153, 18-20.
 - असंख्याता 8.4: XVII. 16: 259.7-260.4.
 - अहिरिव भोगै: 49.1: V. 6.1: 173, 15-16.
 - आकृत्ये 25.16: XIII. 11: 192.22.
 - आ नः प्रजां 47.13: XIII. 15: 198, 9-10.
 - आपो हि छा 2.5: XVI. 4: 225. 3-8: आपोहिष्टीया ऋचः 24.11, 51.12, 60.6.
 - आप्यायस्व 38.3: XVI. 14: 237, 20-21.
 - आमे गृहा: 8.3, 49.1: VI. 3.3: 158.19-159. 2 (4).

आयुर्व देव 39.2: XI. 13:

आयुषः प्राणम् 25.12, 39 18, 47.7: XXXI. 8: 125. 1-4.

आहं पितृन् 49.1: XXI. 14: 55. 13-14.

इडामझे 28.5, 47.13: XVI. 11: 233.7-8.

इदं हिवेश 25.29: XXXVIII. 2: 103. 1-3.

इन्द्र क्षत्रम् 32.3: VIII. 16: 101. 18-19.

इन्द्रस्य प्राणः 36.5: XI. 7: 152. 20–153.3.

इन्द्रः सुत्रामा 49.1: VIII. 16: 100. 17-18.

इन्द्राग्नी रोचना 49.1: IV. 15: 39. 15-16.

इन्द्राणी पत्या 70.6: VIII. 17: 102. 5-6.

इन्द्राणीमासु 73.2: VIII. 17: 102. 5-6.

इममझे 3.7, 36.9: XI. 7: 153. 16-17.

इमें मे वरण 49.1: IV. 16: 48. 17-18.

इमे चत्वारः 26.7: XIII. 15: 197. 22-24. इयमेच 61.6: XXXIX. 10 (15 verses).

इह गाव: 47.13: XXXV. 3: 53. 1-2.

ईशानं त्वा 52.7: XL. 5:139. 5-6.

उदुत्तमं वरुण 71.12: XXI. 13: 54 1-2.

उदुत्तमं मुमुन्धि 71.12: XXI, 13: 53. 20-21.

उप ते गाइव 60.3: XIII. 16: 199. 10-11.

डपधुर: 47.13, 72.5, 73.5 (cp. the notes).

उप प्रयन्तः 73.5: VI. 9: 58. 16-19.

उप प्रागात् 49.1: V. 6.3: 176 9-10.

उरु त्वा 24.11: I. 4: 2.13.

ऋतूनां पत्नी 61.4: XXXIX. 10: 127. 3-14.

एघो उसि 2.1: IV. 13: 38. 9-10.

पवावन्दस्व 60.2: XVII. 19: 263. 19-20.

पेन्द्राग्नम् 60.7, 72.3: XXXVIII. 14: 117. 3-4.

ओषघे त्रायस्व 40.11; II. 1: 8.6. कदा चन 8.5, 73.5: IV. 10: 35. 8-19; VII. 2: 64. 3-6.

कया तत् 36.1: XXI. 13: 53. 18-19.

कया नश्चित्रः 36. 1: XXXIX. 12: 128, 4-7.

कस्त्वा युनिक 9.4: V. 5.9: 168. 16-19.

कस्त्वा विमुञ्जति 9.10: V. 5.9; 168.19–169.2.

काय स्वाहा 34.4: V. 3.5:

कीड व: 22.1: XXI. 13: 54.14

गावो भगः 71.1: XIII. 16: 199. 6-9.

गौदानिका मन्त्राः 17.1 (see note).

चृतप्रतीकः 39.2, 58.2: XXXV. 1: 51. 7-8.

घृतेन सीता 71.7: XVI. 12: 235. 1-2.

चित्रं देवानाम् 37.2: IV. 9: 34. 15-16.

तरिण: 87.2: X, 13: 142. 12-13.

तव श्रिये 49.1: XL. 11:145. 3-4.

तेजो मिथ घेहि 2.2: IV. 13: 38. 10-15.

तेजोऽसि 2.2: IV. 13: 38.10. त्रातारमिन्द्रम् 60.6, 71.10: XXII. 18. 263. 2-3

(2-5).

त्वं नो अग्ने 47.14: XXXIV. 19: 50. 1-4.

त्वामग्ने अङ्गिरतः 8.6:XXXIX. 14: 132. I-2.

त्वामग्ने वृषभम् 60.5: XL.2: 136. 1-2.

द्धिकाटणः 9.4, 28.5, 41.10, 58.5: VI. 9: 59. 7-8.

दिवो रुक्मः 37.2: X. 13:142. 14-15.

देवा आयुष्मन्तः 36.7: XI. 7: 153. 10-15.

देवेश्यो वनस्पते 71.15:XVIII. 21: 282. 1-2.

द्योस्ते पृष्ठम् 3.6: XVI. 2: 222. 3-4.

द्रष्ट्रे नमः 37. 5: XXXVI. 12: 136. 21-137.4.

धन्वना गाः 71.17: V. 6.1: 172. 9-12.

धुर: 47.13, 72.5, 73.5 (see the notes).

नमस्ते रुद्र मन्यवे 52.7: XVII. 11-16.

नमा अस्तु सर्पेभ्यः 26.11,49.1, 53.3: XVI. 15: 238. 12-13. नवो नवः 38.4: X. 12: 141. । मनो ज्योतिः 47.14:XXXIV. 11-12.

निर्देग्धम 45.7: I. 7: 3. 15-16. पावमानेन 36.7: XI. 7: 153. 7 - 10.

पूषा गा अन्वेत नः 49.1, 59.2: IV. 15: 40. 17-18.

पुषा मा 23.3: VII. 2: 64. 10-11.

प्रजापते नहि त्वत् 22.2, 34.4, 36.1:XV. 8: 215, 20-21(-216.2).

प्र तिहण्णः 32.3: II. 10: 16.

प्र वां दंसांसि 49.1, 71.14: XVII, 16: 262, 10-11.

प्रस मित्र 37.3: XXIII. 12: 88, 20-21,

प्रससाहिषे 70.4: XXXVIII. 7: 107, 1-2,

प्राची दिक 23.4: VII. 2: 64. 11-17.

ब्रह्म जन्नानम् 49.1: XVI. 15: 238, 6-7,

भद्रं कर्णेभिः 72.3: XXXV. 1: 50, 7-14.

भूभ्वरङ्गिरसाम् 46.7: VII. 13: 75.6.

मधु वातः 24.11, 34.5: XXXIX. 13: 121, 7 - 12.

19. 49. 14-50.4.

मरुता यत् 49.1: VIII. 17: 103 11-12.

मित्रो जनान 37.3, 49.1: XXXV. 19: 65. 9-10.

मृडा नो रुद्ध 49.1: XL 11: 145, 15-16.

य इमे द्यावाप्रथिवी 25.26: XL. 1: 135, 9-10,

य इमे द्यावापृथिवी 49.1: XVI. 20: 243, 17-18,

यदसर्पः 36.6: X1. 7: 153. 3-6.

यहेवा देव०72.3: XXXVIII. 5: 106, 6-11.

यं ते देवी 49.1: XVI. 12: 234, 11-12,

यमो दाधार 49.1: XL. 11: 145. 9-10.

या आपो दिव्याः 44.3: XXXVII. 9:89. 14-17.

या ओषधयः 71.8, 72.2: XVI. 13: 235.7-8 (235.7-236.21).

यास्ते राके 31.3: XIII. 16: 199, 19-20

युवा सुवासाः 41.7: XV. 12: 218, 22-23.

260. 1-2.

ये ते अर्थमन 49.1, 70.2: X. 13: 142, 5-6.

ये पथीनाम 26.7: XVII. 16: 259 21-22.

ये वनेषु 26.9: XVII. 16: 259, 15-16.

ये वाद: 55.3: XVI. 15: 238. 16 - 17.

येषु वा यातुधानाः 55.4:XVI. 15: 238 14-15.

ये समानाः 62.5: XXXVIII. 2: 102, 16-19.

योगे योगे 25.8, 26.1, 41.7: XVI. 1: 221. 13-14.

राजी व्यख्यत 55.3, 71.18: XIII. 16: 199. 8-9(-11).

राष्ट्रभृत: 25.13,47.8: XVIII. 14: 275. 1-3 (upto . यच्छ स्वाहा).

रुद्रा अनुवाकाः 59.4 see नमस्ते रुद्ध म०

रौद्य ऋचः 58.4: XL. 11: 145.15-146.6 (or 4).

लाङ्गलं पवीरवम 71.6: XVI. 12: 234. 21-22.

वनस्पते वीड्वङ्गः 71.16: V. 6.1: 173. 19-20.

वषद ते विष्णो 49.1, 55.3: VI. 10: 61. 3-4.

ये तीर्थानि 26.12: XVII. 16: | वायरप्रेगाः 8.6, 49.1: X. 12: 140, 1-2.

> विते मञ्जामि 25.41: V. 3: 46. 8-9.

विभरति 2.1: II. 13.

विमुच्यध्वम् 71. 9: XVI. 13: 235. 3-4.

विश्वे देवा: 49.1: XIII. 15: 197. 13-14.

शंनः 3.5, 27.1: II. 1: 8. 8-11.

शं नो देवी: 23,4, 24.10,45.8, 49.1: XIII. 16: 198. 18 - 19.

शुनं सुफालाः 71.15: XVI. 12: 234, 19-20.

संवत्सरस्य प्रतिमाम् 34.4,60.5ः XL. 2: 136. 3-4.

संवरत्रान् 71.13: XXXVIII. 14: 116. 6-7.

सं वः सृजामि 72.1: VII. 12: 73, 17-20,

सं वो मनांसि 15.5, 66.7: X. 12: 141. 17-18.

सदा सुगः 49.1: XIII. 15: 197. 1-2.

समाना व: 15.5,66.7: X. 12: 141. 5-6.

समित 2.1: IV. 13: 38.10.

सं ते प्यांसि 38.2: XVI. 14: 238. 1-2.

सान्तपनाः 8.6: XXI. 13: 54. 6–17.

सावित्रं यजुः 18.1, 24.11, 25.21, 41.16, 50.2.

सावीहिं देच 44.3: XXXVII. 9: 88.20-90.16.

सीरा युजनित 71.2: XVI.12: 234. 14-19.

सुत्रामाणम् 49.1: II. 3: 9. 13-14.

स्योना पृथिवी60.7:XXXVIII. 13: 115.17-116.2.

स्वधिते 40.1: II. 1: 8.6. हन्यवाहम् 8.7: II.15: 21.1-2.

हिरण्यगर्भः 25.17, 34.4, 49.1:

XL. 1: 135.1-2(1-16).

B. Mantras outside the printed Katha texts.

अय्रये जनिविदे स्वाहा २५ । ११ ॥ | अग्निना रियम् २२।२॥ अग्निरिमाम् २८।४॥ अग्निरैतु २८। ४॥ अग्निर्मा जनिमान् २५। ३१॥ अमे प्रायश्चित्ते २८। ४॥ अङ्कनयङ्का २६।२॥ अङ्गादङ्गात् ३६। ११॥ अदितिद्यीः ७०। ६॥ अनड्वाहं प्रवम् ४५। १०॥ अनालिखन् ३५।१॥ अनृक्षरा ऋजवः २५ । १॥ अन्तर्दधे पर्वतैः ६३।४॥ अन्नमयेन माणेना २९।१॥ अन्नमेव विवननम् २९।१॥ अपयन्त्वसुराः ६३ । ३ ॥ अपस्यं त्वा मनसा चेकितानम् 301311 अपस्यं त्वा मनसा दीध्यानाम् 30 | 3 |

अप्वा नामासि ९। २॥ अमीवहा वास्तोष्पते १२।१॥ अमृता वाक् ६३।५॥ असतोपस्तरणमसि २४।१४॥ अयं यज्ञः ६३।१०॥ अयं नो मह्याः २६। १२॥ अर्थमणं च देवम् २५।३०॥ अव्धमहम् ४१। १८॥ अइमन्वती रीयते २६।१२॥४५।१२॥ अहं गर्भमाद्धामि ३०।३॥ अहोरात्रैः ६३। १३॥ आगच्छत पितरः ६३ । ४ ॥ आतिष्ठेमम् २५। २८॥ आ त्वा कुमारः ११।२॥ आदित्या रुद्रा वसवः ६३। ७॥ आधिपत्यानि यज्ञंषि २५।१५॥

(APP. III.) आमासु पक्तम् ६३।११॥ आ मे यन्तु ६३।४॥ आयमगात् ४०।९॥ आयुर्घय ३४।६॥ आर्द्रदानवः स्य ४०।१०॥ आशासाना २५।४॥ इद्महम् २।१॥ (APP. I.) इदमहमझौ २।१॥ (APP. I.) इन्द्राणी चक्रे ३१।२॥ इन्द्राय स्वाहा १७।१॥ इमां त्वमिन्द्र २५।४७॥ इयं दुरुक्तात ४१।११॥ इयं नारी २५। ३२॥ इह प्रजा: ५८।१॥ इह रडिः २६।१०॥५९।३॥ इहैव स्थुणे ११।२॥ उत्तरं पादमवनेनिजे २४। १०॥ उत्तृजामहेऽध्यायान् ९।१०॥ उद्तमम् २५। ४७॥ उपहूता इह २७।३॥ उपहृता भूरिधनाः २७। ३॥ उप्त्वाय राज्ञः ४०। १५॥ उष्णाश्च शीताश्च ४०। १०॥ कर्ज वहन्तीः ६३।१६॥ कर्ज बिसती २७।३॥ ऋतमेव परमेष्ठि १४।६॥ ऋतस्य गोप्त्री ४१।११॥ ऋतेन स्थूणाम् ११।३॥ पकमिषे २५। ४२॥ पतद्वः पितरः ६३। १०॥ पतद्वः सत्यम् १५।५॥ एत पितरः ६३। ४॥ एषा व ऊर्क् ६३। ११॥ पहारमानम् २५। २८॥ ४१।८॥

करत् ३०। ५॥ केशिनी श्वलोमिनी ३५।१॥ को नामासि ४१।१५॥ क्रव्यादमग्निम् ४५।६॥ खे रथस्य २६।१॥ वि रथस्य २५।९॥ गन्धर्व पतिवेदनम् २५ । ३५ ॥ ग्रभणामि ते २५।२२॥ गृहाणामायुः २७। ३॥ गृहानहम् २७।३॥ चन्द्र प्रायश्चित्ते २८।४॥ चित्तस्य समाऽसि ४१।१३॥ जय २३।२॥ and passim. जरां गच्छ ४१। ७॥ जीव शरदः शतम् ३४। ७॥ तचक्षुः २४। ११ ॥ २५ ।४३॥ ४१ ।१४॥ तत्सवितुः १। २८॥४१। २०॥४९। १॥ ता मन्दसाना २६। १२॥ तां पूषन् २५।२२॥ तृप्यन्तु भवत्यः ६५। ७॥ तृप्यन्तु भवन्तः ६३।१८॥ ६५।६॥ ज्यम्बकं यजामहे २५।३७॥ ज्यायुषं जमद्गेः २८।४॥ दक्षिणं पादमवनेनिजे २४।१०॥ देवाः कपोत ५६।१॥ (App. VI.) देवा ग्रावाणः ६१। ५॥ देवाश्च पितरश्च ६३।२०॥ देवीदेवाय ४१।६॥ भ्रवं सिनोमि ११।२॥ नॅन्दिनि सुभगे ५४। ४॥

नमी हमाय मोहमाय ४ । २०॥ नीललोहितं भवति ३१ । ४॥ परीदं वासः ४१। ७॥ परीमं सोमम् ४१। ७॥ परीममिन्द्रम् ४१। ७॥ परीमं मनुम् ४१। ७॥ परीमे गाम् ४५। ११॥ ५६। २॥ पिता बत्सानाम् ५९ । ६॥ पुनः पत्नीम् ३१।२॥ पुमानग्निः ३२।३॥ प्रमानिन्द्रः ३२।३॥ पुमान्विष्णुः ३२।३॥ पूषा त्वेतः २५। ५॥ पूषा मे पशुमान् २५। ३८॥ पृथिवी दर्वि: ६३। १४॥ प्रजापतये त्वा परिददामि ४१।१७॥ प्रजापते तन्वं मे ३०।३॥ प्रजाभ्यस्त्वा १६।३॥ प्रतिष्ठे स्थ ३।८॥ प्रेतो मुञ्जामि २५।५॥ बृहत् ३०।७॥ ब्रह्मचर्यमागाम् ४१। १०॥ ब्रह्मचार्यसि ४१। १७॥ ब्रह्मणाग्निः ४८।१॥ भसत् ३०।६॥ भूयो जातः ३८। २॥ मक्षु धाता ३८। २॥ मम चामुष्य च २४। १६॥ मम व्रते ४१। ९॥

मयि दोहो असि २४। ६॥ मां चैव पश्य २९ । १॥ माता रुद्राणाम् २४। १९॥ मा ते कुमारः ६३। १७॥ मा त केशान् ४०। १३॥ मा ते गृहे २८।४॥ मा मे क्षेष्ठ ६३ । १७॥ मा विदन्परिपान्धिनः २५/५॥ २६/५॥ मित्रस्य चक्षः ४१ । १३॥ मृत्यो पदम् ४५।८॥ मेथां महाम् ४। १९॥ ४१। १८॥ मेघां मे बरुणः ४१।१८॥ यं सीमन्तम् ३१।२॥ य ऋते चित् २७।२॥ यत्क्षरेण ४०। १२॥ यथायं वातः ३३।२॥ यद्वाह्मणस्य ४१ । २३॥ यद्धः कब्यात् ६३। १३॥ यन्नो भयम् ७२।३॥ (App. VIII.) यनमध्नः २४। १३॥ यनमे प्रकामात् ६३। ११॥ यन्मे माता ६३।५॥ यनमे रामः ६३। १९॥ या अकृन्तन् २५। ४॥ या तेऽपशब्या २५। २०॥ या ते पतिन्नी २५।२०॥ या ते ऽपुत्रिया २५। २०॥ या ते ऽलक्ष्मीः १८।२॥

या मेघा ४१। १८॥

यासामृघः ५८।२॥ यास्तिष्ठन्ति ६३।५॥ युक्तः पुरस्तात् ४७।६॥ (App. V.)

यजे स्वाहा ९।३॥ युवानं पतिम् ५९।५॥ येऽत्र पितरः ६३।१५॥ येन भाता ४०। ११॥ येन पूषा ४०। ११॥ येन भयः ४०। ११॥ येनावपत् ४०। ११॥ ये मामकाः ६३। १०॥ ये इमज्ञानेषु २६।८॥ येषां मध्ये २७। ३॥ रायस्पोषाय त्वा १६।४॥ रेवतीस्त्वा ४१।५॥ वसवस्त्वाग्निराजानः २४॥ १२॥ बसबो बतपतयः ८।२॥ वह वपाम ६२।२॥ वह मांसम् ६२।६॥ वहान्नम् ६२।६॥ वायो प्रायश्चित्ते २८। ४॥ वास्तोष्पते प्रतरणः १२।१॥ वास्तोष्पते प्रतिजानीहि १२।१॥ वास्तोष्पते शग्मया १२।१॥ विष्णो प्रायश्चित्ते २८। ४॥ विष्टरोऽसि मातरि २४। ७॥ विष्टरोऽस्यन्तरिक्षम् २४। ११॥ शण्डो मर्कः ३५।१॥

शं ते हिरण्यम् २५।९॥
शं न आपः २५।४॥
शरीरं मे ४१।१८॥
शुनं वद १७।२॥
श्रद्धाया दुहिता ४१।११॥
संस्जतु त्वा ६६।७॥
संकाशया विवहतम् २६।६॥
सम्राज्ञी श्वशुरे २५।४७॥
सविता ते हस्तम् ४१।१६॥
सरस्वति प्रेदमव२५।२३॥(App.
IV.)

सह वाचा २९।१॥ सा त्वमासि २५। २७॥ सीसे मिलम्लुचामहे ४५।७॥ सुकिंशकम् २६। ४॥ सुगाईपत्यः ४६ । ए॥ समङ्गलीः २५। ४६॥ २६। ५॥ सुश्रवः सुश्रवा असि ४१। २१॥ सुनृतावन्तः २७।३॥ स्यवसात २४।१९॥ सूर्य प्रायश्चित्ते २८। ४॥ सोमः प्रथमः २५। २२॥ सोमो ददत २५। २२॥ सोमो मा ज्ञातिमान ६५। ३६॥ स्नषाणां श्वशुराणां च २५ । ४७ ॥ स्मृतं च मे ४१। २३॥ स्वधां वहध्वम् ६३।१३॥ हर्यक्ष्णः ३५। १॥ हिरण्यकेशम् ७१।१३॥

हिरण्यपाणिम् ४५। ५॥

हिरण्यवर्णाः ३।५॥ (two), १६।५॥४३।४॥ (four verses.)

II. List of remarkable words.

अकत् ४४।३॥ अङ्गारिन् ६२ । ३॥ अज्यानि ४४। ३॥ अज्यानी ५३।३॥ अतप्र ५२।५॥ अध्याहिताम्नि २८।३॥ अनवलोभन ३१।६॥ (cp. the note). अनुप्रवचनीय ४१।१९॥ अपन्थदायिन् ३।११॥ अपाच्य ५१।६॥ अभिवृक्षिणम् २५।२८॥ अवकीर्णिवत १। ३२॥ अष्टाचत्वारिंशत्संमित ४।१॥ अस्वतन्त्र १ । १०॥ आकालिक ९।७॥ आखुराज ५५।५॥ आग्निपावमान २५।१९॥ आचारिक २५।७॥ आधिपत्य २५ । १५॥ आबन्धनीय ३६।५॥ आयतिक ५६।१॥ आयोजनीय ७१।२॥ आर्तव ५५।१॥ उदकानी २०।२॥ उद्रोहण ६०। ९॥

उद्धपन ७१। ११॥ उद्घाह २२ । ३ ॥ २५ । २६ ॥ उपकाश ४६।३॥ उपतक्षन् ५४। २॥ उपध्र ७२।५ ॥७३।५॥ उपयन्त २५। २१॥ उपयम १४। १० ॥ उपयमन १५।३॥ उपरिजनन ३०।६॥ उप्य ५१ । १२ ॥ उलपराजी २८।१॥ औपवस्त्र ४६।२॥ औपसद ४७।१।५३।१॥ कपुज ४०।२॥ क्तप ४।८॥५।९॥ कृपयज्ञ ७१।१३॥ गन्धर्व १९। ३॥ (peculiar meaning). गोलक ७०।५॥ गौदानिक १७।१॥ घृष्-संनि ३४।६॥

चात्रहींत्क ४३।१॥

जीवन्ती २५।४४॥

तक्षन् ५४।२॥

तर्भन् २५।९॥२६।३॥ तिलपेशल ४०।१८॥ तुण्डिल ७०।४॥ तूणव १७।२॥ त्रैविद्यक ४२।१॥ दर्भस्तम्भ ४३।४॥ द्वकुल १९।३॥ देवतुमुल ९।७॥ धान्वन्तरि ३६।१४॥ ५४।१॥ धुर ७२।५॥७३।५॥ नम-उप (caus.) १४।६॥५१।१२॥ नाडी १७।२॥ निषाद ६५।८॥ निष्टक्यं २५।९॥ निस्तान्तव ४।७॥ पक्षिन ९। ११॥ पक्षमगुण ४०।१८॥ पणव १७।२॥ परमेष्टिन् ४५।२॥ परिवप्य ५१।१२॥ पाणिमार्ग ४। १९॥ पृथक्तन्त्र २५।२४॥ पेशी ६२।३, ५॥६६।३॥ प्रजानक २० । २ ॥ प्रतिद्रव्यम् ५२।७॥ प्रतिनाम ५२।७॥ प्रतिसखि १७।३॥ प्रत्यनुवाकम् ५२।७॥ प्रास्थानिक २३।१॥

बीजवपनीय ७१।८॥ ब्रह्मदेय १५।१॥ भद्रपीठ १७।१॥ मज्जुका ६२।४॥ मण्डप ७१। १४॥ मलज्ञ २।४॥ महिषिका १९।७॥ मार्ष २४। ९॥ मुनिवत ४। १४॥ मिषत १।१८॥ यथोपपात्त २०।२॥ ३४।३॥ युनबद्ध ४।४॥ लक्षणिन् १४।३॥ वंशोद्वीक्षणिक १२।२॥ वलीक ९।९॥ वस्त्रय्-सं १।१६॥ वाजि ४०।६॥ वात्सीपुत्र १९।७॥ वात्रीघ्न (वात्रीघ्न) ४७।९॥ विमोचनीय ७१।९॥ विषद ६३।१८॥ वीक्षित २५।४६॥ वैवाहन ४७।१॥ वैश्रवण २१।२॥ ५४।२०॥ व्यत्यासम् (gerund) ३०।३॥ शमीलाज २५। २९॥ शमक ७२।१॥ शरण ११।१॥ शाकपिण्डी २२।१॥

शाणी ४।८॥ शणीचीर ५।९॥ शुक्कदेय १६।१॥ षडाहुत ४८।१॥ संस्थितयजुः ३६।६॥ संहतकेश १।३॥ सटोद्धरण ३१।६॥ सन्तान २५।१२॥४७।७॥ सांस्पर्शक १।१७॥
साध्-प्र ३१।२॥
सुचीरितन् १०।१॥
हिविष्यकलप १९।१॥
हिविष्यपुण्याह २०।१॥
ह-अभिसं ३।५॥
होलाक ७३।१॥

CORRIGENDA.

Page	Line	
iii	12 from below-	"and" must be cancelled
		("writing, though").
v	15	read: ०यणीयायाम् काः
vi	5 from bottom:	read: texts,
vii	9	read: for convenience's sake,
vii	16	,, critical
viii	11	"Kāthakagrhya-
1	>7	" Adityadarśana's
4	15	,, पर्पटः
4	18	., ०विशेषः
7	2 from bottom	, Thus T; A:
8	1	" धारयेत
8	13	,, स्नान
8	6 from bottom	,, वास्तंगतेन
16	7	,, स्नानम्
4.5	13	" " उदीच्यो
86	1 from bottom(tex	
		13 -11-4 8-1-

Pag	e Line	
89	2 from botton	read: द्रभेण instead of द्रभेण
91	1	,, पूषा त्वेतो
108	5 from botton	, शानीये instead of
		०मानाये०
122	14	,, एवंविध०
139	10	,, मधु instead of मुध्
148	6	,, ०कर्मविधिना वाज्य०
		(separated)
149	8	,, दर्शनमा०
150	3	" ज्योतिःशास्त्र० (united)
156	2	, प्रदक्षिणं instead of our
157	13	,, तानुप्यमानान् instead of
	No other year	तानुत्य०
159	2 March 18 Carlot 18 Carlo	cancel the figure 2 and
		insert the following line:
		आ०। सर्पिषमदिति व्याख्यातम् ² ॥
160	4	read: ब्राह्मणस्येति
227	5 from bottom	""were" instead of "more"
236	8 ,,	., lost " , last
245	1 ,, ,,	" Ahnencult
257	3 ,,	,, Vișņusmṛti
265	1 ,, ,,	,, lost instead of last
266	2 ,, ,,	,, वाक् ,, ,, वाक
	1&2 ,,	" Amsterdam and deel
272	16	" श्राद्धे instead of श्राद्धं

द्यानन्द्र महाविचालय संस्कृत-ग्रन्थमाला। * प्रकाशित ग्रन्थ *

१—अथर्ववेदीया पञ्चयटालिका २—ऋग्वेद पर व्याख्यान	१॥)
२—जै।मेनीय उपनिपद् ब्राह्मणम्	21)
४—दन्त्योष्ठविश्वः	२॥)
५-अथर्ववेदीया मण्डूकी शिक्षा	11)
६ — अथर्ववेदीया वैहत्सर्वानुक्रमणिका	٤)
७ - रामायणम् , अयोध्या काण्डम् , ४ अंक	ಕ)
(North-Western recension.)	ϵ)
८ – वेदिक कोप (प्रथम भाग)	S=:\
९.—काठकगृहासूत्र	१२)
\$ - \(\tau \)	(9)

यन्त्रस्थ ग्रन्थ

१—रामायणम् अयोध्याकाण्डम् , Fase, V. सं० पं० रामलमाया २—चारायणीय शाखा मन्त्रार्वाध्यायः । सम्पादक भगवद्दत्त ३—ऋग्वेद् भाष्यम् उद्गीथान्त्रार्यं प्रणीतम् ऋ० १०१५—१०।८३॥ सम्पादक-भगवद्दत्त ।

SUPDT. RESEARCH DEPARTMENT,

D. A. V. College, Lahore.